ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮದಖಿಲ ವಿಬುಧ ಜನ ಸಂಸ್ತುತ್ಯಮಾನ ನಿರ್ದುಷ್ಟ

ಭಾವಾರ್ಥ ರಸ ಪುಷ್ಟವಾದ

ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯಂ

ಎಂಬೀ ಚಂಪೂಪ್ರಬಂಧಂ

ಮನ್ನ ಹಳೂರ ರಾಜಕೀಯ ಪಾಠಶಾಲಾ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯ. ಪಿ. ಆರ್.

ವೇಂಕಟರಾಯ ಕವಿಯಿಂ

ವಿರಚಿತಂ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣಂ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

BANGALORE:

PRINTED BY H. R. MISSER, AT THE TOWN PRESS

1906.

ಕ್ರಯಂ ೧ ರೂಪಾಯಿ ೪ ಆಣೆ

ವಿಜ್ಞಾಪನೆ.

"ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯಂ" ಎಂದರೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನೆಂಬ ವೈಷ್ಣವ ಶಿರೋಮ
ಣಿಯ ಚರಿತೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ವಿರಚಿಸುವಾಗ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಚಂ
ದ್ರಹಾಸಚರಿತೆಯೇ ನನಗೆ ಮುಖ್ಯಾಧಾರವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ತಂಡಗದಲ್ಲಿ ಸಾ
ಶಾಲೋಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿರುವಾಗ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿನ ಮಿತ್ರರು ಮನೋಹರವಾದ ಚಿತ್ರ
ಚಮತ್ಕಾರ ವರ್ಣನಾದಿಗಳಿಂದೆ ೧೬ ಆಶ್ವಾಸಂಗಳುಳ್ಳ ಚಂಪೂಕಾವ್ಯವಾಗೀಚರಿ
ತೆಯಂ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದಪೇಕ್ಷಿಸಿದುದರಿಂದೀಗ್ರಂಥಮಂ ನವರಸಭರಿತಂತೀಗಳಿಂ ರಾ
ಜಾಜ್ಯ ಲೌಕಿಕವಸ್ತುವರ್ಣನಾದಿಗಳೊಡನೆ ಬರೆಯಿ ತೊಡಗಲೀಗ್ರಂಥವು
ಸಿಸಿತು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಬರೆವುದು ಪರಾರ್ಥವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೆ ವೃ ತೀರ್ಥರೂ
ಪರವರು ಸಂಸಾರಚಕ್ರಮಂ ನಡೆಯಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದೆ ಮನೋವೈಕಲ್ಯಕ್ಕೆಡೆಗುಡ
ದೆ ಸತ್ಯಸುಖಂಗಳಂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಕವಿತಾಜ್ಞಾನದಿಂದಲಿ ರಚಿಯಿಸಿದೆನು

ಅಂತಾದರುಮೆನ್ನ ತಾಪತ್ರಯವರ್ಗ ಇತ್ಯಾದ್ಯವಿಘ್ನಂಗಳಿಂ ಬಸ್ಸನಾದ
ರೂ ಸರಸಕವಿತಾರಸಜ್ಞರಾದ ತುಂಕೂರು ಡಿ॥ ಸ್ಕೂಲ್‍ಗಳ ಸಾ॥ ಡೆ॥ ಇ॥ ಸಾ
ರವರಾದ ಎಂ. ರಾಮಸ್ವಾಮಯ್ಯ ಯ್ಯಂಗಾರ್ ಬಿ. ಎ., ರವರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ
ದಿಂದುತ್ಸಾಹಿತನಾಗೀಗ್ರಂಥಮನಿಂತು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದೆನು.

ಇದು ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಸತ್ವಾವತಾರಸ್ವರೂಪವಾದುದರಿಂದೀಗ್ರಂಥಮಂ ಸಕ
ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಸುವರೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥವೀಕಾಲದ ಕವಿತ್ವಗಳಲ್ಲಿನಿ
ತ್ರ ವಿಸ್ತಾರ ರಸಭಾವ ಭರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದೆಲ್ಲಗುಣಪಾದೇಯವೆಂದಭಿನಂದಿಸಿ
ದನೇಕ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಿಂದಿದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿರುವೆನು. ಈ ಗ್ರಂಥ ಮು
ದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಮಹನೀಯರುಗಳುಪಕಾರವು ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾಗಿ
ರುವುದು. ಭಾಷಾಭಿಮಾನಿಗಳೀಕವಿತೆಯಂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಜಾನಕೀಪ
ರಿಣಯವೆಂಬ ನಾಟಕಮನಿದೇಶೈಲಿಯೊಳೀಗಳದರಂತೆಯೆ ಕನ್ನಡಿಸಿಪ್ಪೆನಾದುದರಿಂ
ದದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲೂ ಹಾನಮನೆಯ್ದಿದ ಪ್ರಿನ್ಸ್ ಆಫ್ ವೇಲ್ಸರವರು ಮೈಸೂರಿಗೆ
ದಯಮಾಡಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯೆ ನಡೆದ ರಾಜವೈಭವಾಲಂಕಾರೋತ್ಸವೋಪನ್ಯಾಸಾದಿ ವೈಖರಿ
ಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿಸುತಿರ್ಪ ರಾಜಾಧಿಯುವರಾಜೀಯವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
ಪೂರ್ತಿಗೆಯ್ಯಲೂ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯದಿಂದೆನ್ನಂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕೆಂದಖಿಳ ವಿದ್ವ
ನ್ಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವೆನು ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂ ಬಿದ್ದಿರುವೆನ್ನ ದೋಷಂಗ
ಳನಿದರೊಳ್ ಮಹನೀಯರು ಸೂಚಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿರುತ್ತೇನೆ.

ಹೆಚ್. ವೆಂಕಟರಾಯ,

ಹೆಡ್ ಮ್ಯಾಸ್ಟರ್,

25 ಪೆಬ್ರುವರಿ 1906, ಹೊನ್ನುಡಿಕೆ. | ಹೊನ್ನುಡಿಕೆ.

ತುಂಕೂರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿ॥

ಸ್ವಸ್ತಿಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರಾಜಾಧಿರಾಜ ರಾಜಪರಮೇಶ್ವರ ಪ್ರೌಢಪ್ರತಾಪಾಪ್ರತಿಮ ವೀರನರಪತಿ ಬಿರುದಂತೆಂಬರಗಂಡ ಲೋಕೈಕವೀರ ಯದುಕುಲ ಪಯಃಪಾರಾವಾರ ರಾಕಾಸುಧಾನಿಧಿ ಶ್ರೀಮನ್ಮಹೀಶೂರ ಪುರವರಾಧೀಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜೇಂದ್ರ ಕಂಠೀರವ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರ ದಿವ್ಯಸನ್ನಿಧಾನದೊಳೀ ಗ್ರಂಥವು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ವಿಜ್ಞಾಪನೆಯೊಡನೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಟನೆ.

ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯಂ.	...	ಪ್ರತಿ 1ಕ್ಕೆ	ರೂ. 1—8—0
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಶತಕಂ.	...	,,	0—2—0
ಜಾನಕೀಪರಿಣಯ ನಾಟಕಂ.	...	,,	0-11—0
(ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುವುದು)			

12 ಪ್ರತಿಗೆ 1 ಉಚಿತಪ್ರತಿ; ವಿ. ಪಿ. ಮೂಲಕವೂ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

[illegible]

ಕರ್ಣಾಟಕ ಕವಿ.

ಆಶ್ವಾಸಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧ ಪತ್ರಿಕೆ.

ಪುಟಂ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧಂ.	ಶುದ್ಧಂ.
೧	೧೮	ಶ್ಕೃತಿ	ಶ್ರುತಿ
೪	೩	ರುಗ್ಮಾಲತ	ರುಕ್ಮಾಲತಾ
೧೨	೧೮	ದಿಗ್ಪ್ರಗಧು	ದಿಗ್ವ್ರಧುಗ
೧೭	೩೧	ಶಾವರಿಜ	ಶಾವ್ಬರಿಜ
೨೪	೨೨	ಮಿಳಕೆಂ ॥	ಮಿಳಿಗಂ ॥
೨೫	೧	ದೋರಿವಣ್ ।	ದೋರಿದೋರಿವಗ್ ।
೩೦	೧೨	ಬಳಲುಮಿಾ	ಬಳಲ್ಗುಮಿಾ
೩೩	೧೮	ಗೂಪ್ಯ	ಗೌಪ್ಯ
೩೭	೨೩	ಲ್ಪದೋ	ಲ್ಪಲದೋ
೪೦	೯	ಕನಿನಾಸಿಚಿ	ಕರಿನಾಸಭಿ
೪೪	೧೮	ತೂಗಿದರ್ ॥	ತೊಗುಗುಂ ॥
೫೭	೨೭	ನೀಲಂಚ ॥	ನೀಲಚಂ ॥
೬೭	೩೦	ಶುಭೃಕ್ಷಾವು	ಶುಭ್ರಕ್ಷಾವು
೫೪	೪	ಇಂತಕವು	ಇಂತು ಕವು
೬೩	೪	ಗಲ್ಪ್ಸಷ್ಟ	ಗಲ್ಪ್ದಷ್ಟ
೬೦	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ಪುಟಂ.	ಪಙ್ಕ್ತಿ.	ಅಶುದ್ಧಂ.	ಶುದ್ಧಂ.
೮೧	೫	ಏಗ್ನ್ಮುಖ	ಏಙ್ಮುಖ
೮೨	೧	ಷಷ್ಟ್ಯಾ	ಷಷ್ಠ್ಯಾಂ
೯೦	೧೦ ೧೧	ಸಮರದ	ಸಮುದಯು
೯೩	೧೭	ದೂಡ	ಡೊಡ
೯೭	೨೭	ಬಿನ್ನಿಪಂಬ	ಬಿನ್ನಿಪಂ ;
೯೮	೩೦	ಮುಂದೆ ,	ಮುಂದೆಬ
೧೦೦	೧೫	ನಿರ್ಗಸ್ಸುತೆ	ನೀರ್ಗಸುತ
೧೦೩	೧೧	ದತ್ತ್ಯಾಂ	ದುತ್ತ್ಯಾಂ
೧೦೯	೧೧	ಬೆಳೆಸುತುವಿರ್ದ	ಬೆಳೆಯಿಸುತಿರ್ದ
೧೪೬	೧	ತಾಳ್ದನಭವಿ	ತಾಳ್ದನುಭವಿ
೧೪೮	೧೮	ನೆಶಯಿಗೆ	ನೆನೆಯಿಸಿ
೧೪೯	೩೦	ದುನಾರ್ಗಗಳ್	ದುಮಾಗಗಳ್
೧೪೫	೧೬	। ಬುರಭಟ	। ಬುರುಭಟ
೧೪೭	೧೨	ಸ್ಸರಿದ ।	ಸ್ಸರಿದ ।
೧೪೭	೧	। ಬುರುಪೀಡಂ	। ಬುರುಪೀಡಲ್
೧೫೯	೧	ಪರಿದುದು	ಪರೆದುದು
೧೭೬	೧	ತೊಲಿ	ತೊಲ
೧೭೭	೧	ಪಟುಬಂನೀದ	ಪಟುಬಲನೀಬಂದನ್
೧೭೭	೧೩	। ಮದಗಜ	। ಮದಬಳಬಳಗಜ
೧೮೭	೨೦	ಬಿಂದಿರೆಳ್ದರ್	ಬಿಂದಿದಿರೆಳ್ದರ್
೨೦೩	೨	ಯೊ ಗಲತಿಕಾ	ಯೊಳಗಲತಿಕಾ
೨೦೬	೨೩	ನಣ್ಣದಂಪು	ನುಣ್ಣದಂಪು
೨೨೮	೮-೯	ಮಾಗೆಗಿರ್ಪುದೆ	ಮಾಗಿರ್ಪುದೆ
೨೨೭	೨೮	। ಲ್ಸ್ಯಗಣೆ	। ಲ್ಸ್ಯಗುಣೆ
೨೩೦	೩೧	ಪರ	ವರ
೨೫೪	೧೫	ನಕ್ಷೋರಮೋ	ವಕ್ಷೋರಮೋ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶಾಯ ನಮಃ.

ವೆಂಕಟರಾಯ ವಿರಚಿತಂ

ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯಂ.

ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ವೃ॥ ಶ್ರೀಮಚ್ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿದೇವೀಸರಸಿಜವಿಲಸನ್ನೇತ್ರಚಂಚದ್ದ್ವಿರೇಫ । ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ್ಯೋತ್ತರತಾರಸ್ಫುರದುರುರುಚಿ ಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟತಾನೀಲಕಾಯಂ ॥ ಶ್ರೀಮದ್ರುದ್ರಾಪ್ಯಷ್ಟದೇಹಾನ್ವಿತಶಿವರುಚಿ ಸಂಪತ್ತಿಪೂರ್ಣಾಂತರಂಗಂ । ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಂ ಮಾಳ್ಕೆಮಗೆ ಸೊಗಮನುದ್ಧೃತಪಾಶಂ ರಮೇಶಂ ॥೧॥ ವೃ॥ ಧೀರಸ್ಫಾರೋರುಶೌರ್ಯಪ್ರಚಲಿತಕರಚಕ್ರಕ್ರಮಾರಾಗ್ರತಾಪ್ರೋ । ದ್ಧಾರಾಕೃತ್ತಾಖಿಲೋದ್ಯತ್ಸುರರಿಪು ಪರಿಸಂತುಷ್ಟಭೂಮೀಕ್ರಮಾಂಕಂ ॥ ರಾರಾಜದ್ದೇವರಾಜಾನತವರಶಿರಸಂಘಟ್ಟಿತೋದ್ಯತ್ಕಿರೀಟ । ಸ್ಫಾರಾಢ್ಯರತ್ನದ್ವಿರೇಫಾಶ್ರಿತಪದಕಮಲಂ ಪಾಖ್ಯಮಂ ಮಾಳ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೨ ॥ ವೃ॥ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಂಕಟಭೂಧರಾಗ್ರನಿಲಯಂ ಶ್ರೀಭೂಸತೀವಲ್ಲಭಂ । ಸೋಮಾಸ್ಯಂ ವೀಸ್ಫದ್ರದಂ ವಿಮಲಕಾಯಂ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಿತಂ ॥ ಪ್ರೇಮಾಂಭೋನಿಧಿಭಕ್ತರಂಜನಕರಂ ದೇವಾಳಿಸೇವ್ಯಾಂಕರಂ । ಶ್ರೀಮದ್ವೇಂಕಟನಾಥನೀಗೆಸೆಗಮಂ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಂ ಶ್ರೇಯಮಂ ॥ ೩ ॥ ವೃ॥ ಪರಿನಮ್ರಾಮರಭಾಮಿನೀ ವಿಗಳಿತೋದ್ಯತ್ಕೇಶಪಾಶಸ್ಫುರ । ದ್ವರಸಪ್ತಾಶ್ವಸುತಾಪ್ರವಾಹರುಹ ಪಾದಾಂಭೋಜೆ ಸದ್ವೈಷ್ಣವೀ ॥ ದ್ದುರಚಂಚದ್ವರಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿಲಸದ್ವಾಣೀಶಿವಾಗೀತಭಾ । ಸುರನಾಮಾಕ್ಷರೆಲಕ್ಷ್ಮಿ ರಕ್ಷಿಸೊಲವಿಂದಾಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ವಂದಿಪೆಂ ॥ ೪ ॥ ವೃ॥ ವಲಿತೋರ್ಮೀಕುಲದುಗ್ಧಸಾಗರದೆಪುಟ್ಟುತ್ತೆಯ್ದೆ ಪದ್ಮಂಗಳೊಳ್ । ನೆಲವಿಂದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟು ದೇವತೆಗಳಾಶೀರ್ಷಂಗಳೊಳಾಗ್ರದಿಂ ॥ ಪಲವುಂ ನಲ್ನುಡಿಗಲ್ತು ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಕ್ಷಸ್ಫಾರಸತ್ಕೌಸ್ತುಭೋ । ತ್ತುಲಸೀಮಾಲೆಯೊಳುಯ್ಯಲಾಡಿಮೆರೆವಾ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾಂ ವಂದಿಪೆಂ ॥೫॥ ವೃ॥ ಶ್ರುತಿಸೀಮಂತಿನೀವೇದಬೋಧವಿಸರ ಪ್ರಾಲೇಯಚಂದ್ರಾಂಶುಸಂ । ಗತದೇಹಾಂಚಿತೆ

ಪದ್ಮಜಾರ್ಥಿತನು ಸಂಯುಕ್ತೋತ್ಕಳಾಶ್ರೀಲಸ ॥ ಸ್ಮೃತಿಸಾಹಿತ್ಯಸುರತ್ನಮಂಡಿತ
ಲಸತ್ತಾತ್ಪರ್ಯೋತ್ಕಿರೀಟಾಂಕಿತ । ಸ್ಮೃತಿವೀಣಾಧರಪಾಣಿವಾಣಿನೆಲಸಿ ಕ್ಕೆನ್ನಿಮು
ಖಾಂಭೋಜದೊಳ್ ॥ ೬ ॥ ವೃ॥ ಪರಮುಕ್ತಿಪ ಪಾದಾಮುಖಾಬ್ಜಬನ
ಪಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಗ್ರದೇವಾರ್ಚ್ಯನ । ಚ್ಚರಣಂಬೈಪ್ಪವಸನ್ಮತಾಶ್ರಯಕರ ಮಾ
ಯಾಮ್ಲಚಂದ್ರಂಸುಖಾ ॥ ವರಣಂಪ್ರೋಕ್ತಂತಂತ್ರನಾತ್ಮ ಹರಿಮಂತ್ರಂಚಿತ್ತ್ವ
ಖಂನುದನಿ । ಸ್ಫುರಿತಂಮಂಗಲದಾಯಿರಕ್ಷಿಸುಗೆ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನಸೇವ್ಯಂವಲಂ ॥ ೭ ॥
ವೃ॥ ಭರದಿಂದಾಭೂಧರಂಲಂಘಿಸಿದ ದಖಿಲೋದ್ಯನ್ಮದೋನ್ಮತ್ತದೈತ್ಯೇ । ರಾ
ರನಾರಾವಾಂಕಸನ್ಮುದ್ರೆಯುಮಯಿಗೆ ತಾಂಭಕ್ತಿಯುಂಬಿತ್ತುಬೀಳ್ಕೊಂ ॥ ದುರ
ದಿಂಕಿಳ್ತಿಕ್ಕಿಸನ್ನಂದನವನಮುದಕ್ಷಾಕ್ಷನಂಕೊಂದುಲಂಕಾ । ಪುರಮಂಪಾಲಗ್ನಿ
ಯಿಂಸುಚ್ಚಿದ ಪವನಜನೀಗೆನ್ನಭೀಷ್ಟಾರ್ಥಮಂದಲ್ ॥ ೮ ॥ ವೃ॥ ನಿಜ
ಮಾತಾಪಾಸ್ಯಮಂತಾನುರಿ ಕಳೆಯಲಿಮಾಕ್ಕಂದುಪಕ್ಷಕ್ರಮಂಗಾ । ಳಜವಂಜೆತಾ
ಗಸಕ್ಕಾಗಳೆನೆಗೆ ದಮರೇಂದ್ರೇಭಮಂಜಿಷ್ಣುವಂಪೊ ॥ ಯ್ದುಜಲಿ ರಂಗೊರ್ದ
ಭಾಸ್ವತ್ಸುದೆಯುಕಳಶಮಂ ಕೊಂಡುಬಂದಿತ್ತವೀರ ಂ । ಬುಜಸದ್ಯವೈನತೇ
ಯಂ ಬಿಡದೆಸಲಹುಗೆವ್ಯಂಮಹಾಸತ್ವರೂಪಂ ॥ ೯ ॥ ವೃ॥ ಪರಮಾ
ನಂದಮುಯಂಪ್ರಸನ್ನವದನಂ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂಗುಣಾ । ಭಗಣಂಚಿತ್ಸುಖಸತ್ವ
ಮೂರ್ತಿಬಲವನ್ಮಾಯಾವಿಧೂತಂಕಲಂ ॥ ಸಗಣಾಂಬೋಜಸುಧಾಕರಂ ವಿಗತ
ದೋಷಂನಿರ್ಮಲಾತ್ಮೋದ್ಯಮಿ । ಸ್ಫುರಿತಾಂಗಮಿಗೆಮಾಳ್ಕೆಭದ್ರಗುಣಮಂ ಶ್ರೀಸ
ತ್ವಮೌನೀಶ್ವರಂ ॥ ೧೦ ॥ ವೃ॥ ಪರವಗಳದ್ಯಂರವಾವಲ್ಲಭ ಪದಶಿವ
ಲೀಂಧಿಂಪಿರಂಸತ್ಕೃತಾಭಾ । ಪರನಾಗ್ಯಂಸತ್ಕುಲಂಬೋಧಿಹಿಮರುಚಿಪಾದಾ
ನತಾರಾತ್ಯಖಿಲಾಘಾ ॥ ತ್ಕರವಲ್ಲೀಖಡ್ಗನುದ್ಯತ್ಕ್ರೀವ ವಿಮಲತಾಷ್ಟಾಕ್ಷರೋದ್ಯ
ತ್ಕಳಾಪ । ಸ್ಫುರಿತಾಸ್ಯಂಶ್ರೀಯುಮಂಮಾಳ್ಕೆಮಗೆ ಸಮಯ ಮೌನೀಂದ್ರ ನದ್ಭು
ತಕಂದ್ರಂ ॥ ೧೧ ॥ ವೃ॥ ಜನನಂಪೆತ್ತದಿನಿಂದಂ ಜನನಿಯುಮೊಲವಿಂ
ಕರಂಮುಟ್ಟದಂತುಂ । ಮನದೊಳ್ ಶ್ರೀಭಕ್ತಿಸ್ಫುರದಮೃತಗುಣಾಸ್ವಾದನಂ
ಗೆಯ್ದುನಿಚ್ಚಂ ॥ ಘನಸದ್ವೈರಾಗ್ಯಮಂತಾಳ್ದಿದವರ ಶಠಕೋಪಂಯೋಶಿಯು
ತಂಪ । ನ್ಮುನಿಪೂಜ್ಯಂಸಯ್ಯಮಂಮಾಳ್ಕೆಮಗೆ ಹರಿತನುಸ್ಫುರತೇಜಃಪ್ರಪೂರ್ಣಂ
॥ ೧೨ ॥ ವೃ॥ ಮುಳಿದುದ್ಯಚ್ಛೇಳನಂ ತಾಂಕಪಿಸಿಕಳೆದು ವೈಕುಂಠದೊ
ಳ್ ಶ್ರೀಶಸೇವಾ । ವಿಳಸತ್ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಳ್ತಾಂತಣಿದತಿ ಕಲಿಕಾಲುಷ್ಯಮಂತೂ
ಳ್ದುಭೂಮಿಗಾ ॥ ತಳದೊಳ್ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರಾಜೇಶ್ವರನ ನೊಲವಿನಿಂತಂದದೂರೀಕೃತಾ
ಘಂ । ವಲವಿಂಸದ್ಭಕ್ತಿಯುಂತಾಂಕುಡುಗೆಮಗಕೆ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯವರ್ಯಂ ॥ ೧೩ ॥
ವೃ॥ ಪಾವುದಸಾಕರರ್ವಿಶದಕೀರ್ತಿಯುತನಿರವದ್ಯವಿದ್ಯರು । ದ್ಧುರದುರಿತಾಸ
ಹಿಷ್ಣುಪಾದಾಬ್ಜಯುಗ ಪ್ರಕಟಿತರ್ಣಮುಸ್ತಬಂ ॥ ಧುರಗುಣಧಾಮಕರ್ಕೃತಯು
ಬನಿ ಗವಾಗಮಾಸಕ್ತಸಾರಗಳ್ । ಹರಿಮತಚಿತ್ತರೀಗೆಮಗೆ ಮಾವರಭೀಷ್ಟಮ

ನಿಗಮಸೂರಿಗಳ್ ॥ ೯॥ ವೃ॥ ಪರತತ್ವಾಶ್ರಿತಶುದ್ಧಸತ್ವಮಯಮುದ್ಯೋತಾಖಿಲಾಘಾಂತರಂ । ವರತೇಜಃಪ್ರಜ್ವಲಿತಾಂಗಕಾಂತಿಸುಮನೋಘಾದ್ಯಾತ್ಮರಾಮಾವತಾರಂ ॥ ಗುರುವಾಗ್ಮಿ ನಿರ್ಮುಕ್ತಕಲ್ಪಿತರು ಮೇದಾಂತಾದಿಭೂತಂ ಭವಂ । ಹರಿಭಕ್ತಿಶ್ರೀ ವೀರವೈಷ್ಣವಮತಂ ಕಾಶಿಕೇ ಮಾಟ್ಟತ್ತದೊಳ್ ॥ ೧೦ ॥ ವೃ॥ ನುತಿಪೆಂ ವೈಷ್ಣವಶಾಸ್ತ್ರಪೂರ್ಣ ಪಮೇಷಮವ್ಯಾಸನಂ ವ್ಯಾಸನಂ । ಅತಿಗರ್ವೋದ್ಧತದುಷ್ಟಕಷ್ಟಕವಿ ಕಾಶೀರುದ್ರನಂಗ ದ್ರುಮಂ ॥ ಕೃತನಾರಾಯಣ ಶಾರ್ಙ್ಗ ವ್ಯವಿಗತೋಷ್ಣೀವಾಮನಂ ವಾಮನಂ । ಕ್ಷಿತಿಯಂ ನೋಡಿಕರುಂಬಗೊಳ್ವ ಜನತಾಸ್ವರ್ಭಾನುಪಾಂಡವರಂ ॥೧೧॥ ವೃ॥ ಕನ್ನಡದೊಳ್ಪವಿತ್ರನುಡಿಪಂಪನರುದ್ರನಜಾಣ್ಮನೋಜನಂ । ಬಿನ್ನಣದಿಂ ಕರಂಸೊಬಗು ಜೈಮಿನಿಕಾರನಶಾಂತಿವರ್ಮನಂ ॥ ಮನ್ನಣೆಯಿಂ ಜಿಪೊನ್ನನೀಡಿಗು ಷಡಕ್ಷರಿದೇವನುಗ್ಗಡಂ । ರನ್ನನಗಾಡಿರಾಘವನನೀತಿಗಳಕೀರ್ತಿದರೊಳ್ನಿರಂತರಂ ॥೧೨॥ ಕಂ॥ ಧರಣೀರಮಣೀಹೃದಯಾಂ । ಬುರುಹಾಂಕರ್ಣಾಟಕಕ್ಷ್ಮಾವಿಷಯಂತನ್ಮ ॥ ಧ್ಯರಚಿತಕರ್ಣಿಕೆಯಿಂತಂ । ತಿರೆತಂಬಿಕಕಟ್ಟೆಯೆಂಬನಾಡೂರೆಸಗುಂ ॥೧೩॥ ಆನಗರಿಗಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ,

ವೃ॥ ಧರೆಯೊಳ್ಸಾತ್ವಿಕವೈಷ್ಣವಾನ್ವಯಸುಧಾ ವಾರಾಶಿಚಂದ್ರಂ ರಮಾ । ವರಪಾದಾಶ್ರಯಭಕ್ತಿಲಬ್ಧಸುಭಗಂ ಕೋದಂಡಪಾಣ್ಯೋದ್ಯಶಂ ॥ ಗುರುಪೂಜ್ಯಂ ಸಿತಮಾನಸಂ ಮಧುರವಾಕ್ಛ್ರೀಕಾಂತನಾದ್ಯಂ ಶುಚಿ । ಸ್ಫುರದುತ್ಸಾಹಮಯಂ ಗೋತ್ರಜನೆಗಳ್ಪನಾ ಸಂಜೀವರಾಯಂ ವಲಂ ॥೧೪॥ ವೃ॥ ಆತನಪುತ್ರವರ್ಯನಕಳಂಕನಮೋಘಗುಣಾಂಬುರಾಶಿಭೂ । ಮೀತಲದೊಳ್ನೆಗಳ್ತೆವಡೆದಂ ಸುಜನಂ ಹನುಮಂತರಾಯನೆಂ ॥ ಬಾತನಪುತ್ರವರ್ಯನತಿಕಾವ್ಯಕಳಾವಿದನೆಂಸುವಿದ್ಯನೆಂ । ಭೂತಲದೊಳ್ನೆಗಳ್ತೆವಡೆದೆಂಬ ಧರಾದಪಯೋಜಭೃಂಗನೆಂ ॥೧೫॥ ವೃ॥ ಹನುಮದ್ದಿವ್ಯಪದಾರವಿಂದಮಕರಂ ದಾನಂದರೋಲಂಬನೆಂ । ಜನತಾಸಂಘದಿಗೌರವಸ್ಥಿತಿಯುತಂ ಸದ್ಬಾಲಕೆಗಾತ್ಮನೆಂ ॥ ಮನಮೊಲ್ದಂದಿದಸೂರಿಜಾಲಪದಪದ್ಮಾಸಕ್ತನೆಂಭವ್ಯನೆಂ । ಘನನೆಂ ವೆಂಕಟರಾಯನೆಂಬಹುಳಿತಾ ವಾಣೀವಿಲಾಸಾಸ್ಪದಂ ॥೧೬॥ ವೃ॥ ಪರಮಪವಿತ್ರಸದ್ಗುರುಪದಾಬ್ಜಸದಾಶ್ರಿತಬಾಲಭೃಂಗನೆಂ । ಸುರುಚಿರವೈಷ್ಣವಾಗಮಸುಧಾರಸಪೂರನಿಮಗ್ನಮಾನಸಂ ॥ ಗುರುವರವೈಷ್ಣವೋತ್ತಮಮಹಾಮುನಿಪಾದಸರೋಜಷಟ್ಪದಂ ॥ ಹರಿಮತಪೂತಕಾವ್ಯರಸ ಸಂಭವಕೀರ್ತಿಪದಂ ಕಳಾವಿದಂ ॥೧೭॥ ವೃ॥ ವರವಿದ್ಯಾನಿಧಿಕೀರ್ತಿವಿಶ್ರುತವಿನೋದಂ ಚಾರುಚಾರಿತ್ರನು । ದ್ಧರಣೋನ್ಮಾನವಿಭಾಸಿಸತ್ಯವಚನಂ ಶ್ರೀಮಾನಿನೀಕಾಂತನುಂ ॥ ದರಪಾದದ್ವಯಪದ್ಮಭೃಂಗನಮಳಂ ವಿದ್ಯಾಚತುಃಪಕ್ಷ್ಮನಾ । ದರಚಿತ್ತಂ ಕವಿವೆಂಕಟಾರ್ಯನೆಸೆದಂ ಸಂಜೀವನಾವಲ್ಲಭಂ ॥೧೮॥ ಕಂ॥ ವರಸುಗುಣರತ್ನಹಾರರ್ । ಸುರುಚಿರಕಾವ್ಯಾಭಿಲಾಷಿಗಳ್ ಮನ್ಮಿತ್ರರ್ ॥ ಹರಿಸಲೆಬಂದೆನಗೊರೆದರ್ । ಗುರುತ್ವವೈಖರಿವಿಶೇಷವಾಕ್ಚಾತುರತೆಯಿಂ ॥೧೯॥ ಅದೆಂತೆನೆ —

ವೃ|| ಮನಗೊಳ್ವೀಕಡುಜವ್ವನಂನಿನಗೆ ಸಂದಿರ್ದುಂಸದಾಕಾವ್ಯಕಾ | ಮಿನಿಯೊ
ಳ್ಕೂಡುವಕೂಟವೊಂದುಪಿರಿದೇಂ ಮೆಯ್ವೆತ್ತುತೋರ್ದಪ್ಪುದೋ || ಮನಗೊಳ್ವ
ತವಕಾವ್ಯಮಾಹಶಶಿರುಗ್ಮಾಲಾಸುಧಾಸಾರಕಾ | ಮಿನಿಯೊಳ್ಕೂಡುವಕೂಟಮಂ
ಗುಮೆವಲಂ ವಿದ್ವತ್ಕಲಾಪಾಂಚಿತಾ ||೧೫|| ಕಂ|| ನಿನಗುಚಿತಂನಿರಹಂ
ಕೃತಿ | ವಿನಯಂವೈಷ್ಣವಪುರಾಣವಿಸರವಿಚಾರಂ || ಘನಗೌರವಮತಿತರ್ಕಂ
ದನುಜಾರಿಯುಪಾಟಪಾಂಸುವಿರಚಿತತಿಲಕಾ ||೧೬|| ವೃ|| ಅದರಿಂದಾಂವಿ
ಗೆಕೇಳಿಕೊಳ್ವೆಪುರದಿಂ ಸತ್ಕಾವ್ಯಮೆಂದಿರ್ಪ್ಪುದಂ | ಹೃದಯಂಗೊಳ್ವತಿವೈಷ್ಣವಸ್ಮ
ರಣೆಯಿಂ ಕಷ್ಟಾತ್ಮನಷ್ಟತ್ವದಿಂ || ಪುದಿದುಂಶೋಭಿತಮಾಗಿಕೂಡಿದ ಸುಸಾ
ಗ್ರಾವಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ | ಪದೆಪಿಂಪೇಳ್ವುದುಚಂದ್ರಹಾಸನ ಕಥಾಸಾರಾಂಶಮಂ
ಸತ್ಕವೀ ||೧೭|| ವೃ|| ಅರಮಗನಪ್ಪಧರ್ಮಸುತನಧ್ವರದೊಳ್ ವಿಜಯಂ
ತುರಂಗಮಂ | ಬೆರಸುತೆಕಪ್ಪಕೆಯ್ತರೆಲಸತ್ತುರಗಂ ಮಿಗೆಮುಂದೆಪೋಗಲಂ |
ದರಸುತೆಬೆಂತೆಯಿಂಬಳಲುತಿರ್ಪನೆಗಂ ನಡೆತಂದುಪೇಳ್ದನಾ | ಸುರಮುನಿಚಂದ್ರಹಾ
ಸನಚರಿತ್ರೆಯನೀಮರಿದಂದಮಲ್ಲವೇ ||೧೮|| ವೃ|| ಆಕೃತಿಯಂಕುಜಾ
ತತಿಭೀಕ್ಕೃತಿಯುಂ ರಸಭಾವಭೂತಿಯುಂ | ಆಕೃತಿಯೊಳ್ಕರಂಮೆರೆವ ರೀತಿಯೊ
ಳೊಂದಿದಶಬ್ದಪುಷ್ಟಿಯುಂ || ಆಕೃತಿಯುಂವಿಶೇಷಕವಿತಾಸು ಚಮತ್ಕೃತಿಯುಂ
ಸುಜಾತಿಯುಂ | ಆಕೃತಿಯೊಳ್ನೆರಂಬಡೆವರೀತಿಯ ವಸ್ತುಕದಿಂದೆಪೇಳ್ವುದೈ ||೧೯
ಎನೆಮನಂದಂದು ;   ಕಂ|| ಅಕ್ಕೆಮನಿಮ್ಮಯನಲ್ವಗೆ | ಯೊಕ್ಕದನಾಂಪೇಳ್
ನೆಂದುನನೆಕೊನೆವೋದೆಂ || ಅಕ್ಕಿಮಸಿದ್ಧಂನಿನಗೆಂ | ದೊಕ್ಕಣಿಸುತೆಪೋದರೆಲ್ಲ
ಸ್ಮನ್ಮಿತ್ರರ್ ||೨೦|| ಕಂ|| ಮೃದುಮಧುಭಾಷಾಲಾಸ್ಯಾ | ಸ್ಪದಕರರ
ನಂಕವೀಶವರ್ಯಂಸುಕವಿ || ತ್ವದೊಳಗ್ಗಳಕವಿರುದ್ರನ | ವಿದಿತೋದಿತಕಾವ್ಯಮಾ
ರ್ಗದಿಂದಿದನೊರೆವೆಂ ||೨೧|| ವೃ|| ಪ್ರತಿಭೆನಿಸರ್ಗಮೆಂದುಗರುವಿಂದುರ
ಳತ್ವದೆಪೇಳ್ದನಲ್ಲನಾ | ನತಿಶಯಮಿತ್ರವರ್ಗವಚನಂಗಳನುರ್ಚದಣಂಸರಸ್ವತೀ |
ಕೃತಪರಮಪ್ರಸಾದದೆವಲಂ ಶುಭಕಾವ್ಯಮಿದಿಂತೆನಲ್ಕಗಂ | ಚತುರತೆಯಿಂದೆಪೇಳ್
ನದರಿಂತೆಗಳೊಂದಿಸಲಾಗಸಜ್ಜನರ್ ||೨೨|| ವೃ|| ಸರಸದೆಸೂರಿಜಾ
ಮುರೆಸಂತಸಮಂಪಡೆಯಲ್ಕವಿತ್ವವೊಂ | ದಿರೆರಸವಾರಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿ ಕೇಳ್ವ
ಚಿತ್ತಮದೊಂದುಸೊಂಪಿನಿಂ || ದರಲೆಸರಾಗಮಾಗಿಸುರಸಂ ಪೊಸತಾಗೆಪೊದಳ್
ಭಾವಮಂ | ಟಿರೆರಸವಾರಿಪೂರಪರಿಯಲ್ಕೃತಿವೇಳ್ವುದುಕಾವ್ಯಕರ್ತೃಗಳ್ ||೨೩
ವೃ|| ವರಕವಿವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರಭವಕಾವ್ಯಸುಚಂದ್ರಿಕೆ ಪರ್ಬೆಲೋಕದೊಳ್ || ಕರಪ
ಚಕೋರಮೆಂಬಬುಧರಂ ತಣಿಪುತ್ತೆಸೆವಾಕವೀಶನಾ || ಸುರುಚಿರಕೀರ್ತಿಸಾಗ
ಮನುರ್ವಿಸಿ ಸತ್ಕೃತಿಜಾತಭಾವಬಂ | ಧುರಸುರಸಜ್ಞಹೃತ್ಕುಮುದಸಂಮುದದಿ
ಖಲಚಕ್ರಭೀಕರಂ ||೨೪|| ವೃ|| ಪರಿಪರಿವರ್ಣನಾದ್ಯುಪಮೆಯಿಂದಳ
ಬ್ಬಿಗರೆಯ್ದಿಕಬ್ಬಮಂ | ನರಪತಿಮುಖ್ಯರಂಮನುಜರಂ ಧನದಾಸೆಯೊಳೊಲ್ಪುಸ

ವರಂ ॥ ವಿರಚಿಪರಿಂದ್ರಚಂದ್ರಹರಮಾಧವನೆಂದುಲೇಖನರಾಧಿಪರ್ । ಸರಭಸದಿ
ತ್ತ್ಯಾಗದಲಸದ್ಧನಮಂ ಕಡೆಗೊಟ್ಟಸುಟ್ಟಪೆಂ ॥೩೫॥ ಕಂ॥ ವಿದಿತಂಪು
ರಾಣವೇದಂ । ಮಧನಜನಕನಂತದೀಯಭಕ್ತವ್ರಜಮಂ ॥ ಪದೆಪಲರ್ದುರ್ಪೊಗಳ್ವು
ದದರಿಂ । ಮುದದೆನುತಿಸುವೆಂ ಪುರಾಣಪುರುಷೋತ್ತಮನಂ ॥ ೩೬ ॥
ಕಂ॥ ರಸಿಯೊಳ್ಶ್ರೀವರದೇವನ । ನೊಸೆದುವೆಂನುತಿಸಲೊಲ್ಲದೀಮಾನಿಸರಂ ॥
ಕಿಸುಕುಳರನೆಯ್ದೆಪೊಗಳ್ವುದು । ಪೊಸವಣಿಯುಂಕಳೆದುಗಾಜನುತಿಪವೊಲಕ್ಕುಂ ॥
॥೩೭॥ ವೃ॥ ಸಿರಿಯೆ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭೆವೇದವೇ ತನುಸುರ ಜ್ಯೇಷ್ಠಂಸುತಂಪೈದು
ನಂ । ಗಿರಿಜೇಶಂಸೊಸೆಬಾಣಿಸೋದರಿ ಭವಾನೀದೇವಿದೇವಾಳಿಗಳ್ ॥ ಸರಸಿಲ್ಲಗೊ
ಸಸೇವಕರ್ಸುರನದೀಪಾಥಂಪದೋದಂವ ಹೋ ॥ ದ್ವಾರವಾಯಾಸತಿದಾಸಿಯೆಂ
ದೆನೆಕರಂ ಶ್ರೀಶ್ರೀಶನೇಂವೈಭವನೋ ॥೩೮॥ ಕಂ॥ ಪಿರಿದುಂಭಗವಲ್ಲೀ
ಲಾ । ಚರಣಂಮುಜ್ಜಗದ್ವ್ಯಾಪಿಯೊಂದೆನಾಲ್ವತ್ತೈಳ್ ॥ ಕ್ಕರಮದುವ ನವಣುಮಾತ್ರಂ ।
ಹರಿಹರಿ! ಯೋಚಿಸದೆಪೇಳಲುದ್ಯತನಾದೆಂ ॥೩೯॥ ವೃ॥ ಕಾವ್ಯಸಮಾಧಿಯಿಂ
ಮುರಹರಂ ಪರಿಪೂರ್ಣನಮೇಯಸತ್ಕಥೋ । ದ್ಭಾವ್ಯನದುತ್ತರ್ಮನ್ನಬಗೆಯೊ
ಳ್ಪಲಿ ನಿರ್ಮಳತತ್ವಭಾಗಮುಂ ॥ ಕಾವ್ಯದಪಾರಮುಂಬಳಕೆಯೊಂದಿರೆ ಭಾಸ್ಕರಮಂ
ಡಲಕ್ಕೆಸಂ । ಭಾವ್ಯದೆದೀಪವೋಲಗಿಪರೀತಿಯೊಳಾಂಕರಮೊಲ್ದುವಿಷ್ಣುವಂ ॥೪೦॥
ಕಂ॥ ಪೊಗಳ್ವೆಂಸುರವಂದನಪದ । ಯುಗನಂಜಗದಾದಿಮಾಯನಂಶಿವಸುಖನಂ॥
ನಿಗಮಾಗಮೈಕ್ಯಗುರುವಂ । ನಗವೈರಿಸುಮೌಳಿರತ್ನಚುಂಬಿತಪದನಂ ॥ ೪೧ ॥
ವೃ ॥ ಆವೊಂಶ್ರೀಮಹಿಶೂರರಾಜ್ಯದೆರೆಯುಂ ಮತ್ತಾವನತ್ಯೂರ್ಜಿತಂ । ಆವೊಂ
ಶ್ರೀಮಹಿಷಾಂತಕೀಪದ ಸರೋಜಾತದ್ವಿರೇಫಂವರ ॥ ಶ್ರೀವಾಣೀಯುವತೀಸ್ಥಿ
ತಾಮಳಮುಖಂ ಮತ್ತಾವನಾಂಗ್ಲೇಯನ । ಶ್ರೀವಿಶ್ವಂಭರೆಗುದ್ಘಮಿತ್ರನವನೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಮೀಶ್ವರಂ ॥೪೨॥ ವೃ॥ ನಯಶೀಲಂಕಡುಚಾಗಿಬಿನ್ನಣಿಗನು
ತ್ಸಾಹಾನ್ವಿತಂಭಾವುಕಂ । ದಯೆಗಾರಂಚದುರಂವಿವೇಕಿಯೆರೆಯುಂ ಕಾವಂಹಿತಂನೇ
ಹಿಗಂ ॥ ಭಯದೂರಂಗುಣಸಾಂದ್ರನಿಂದ್ರವಿಭವಂ ಕರ್ಣಾಟದೇಶಾಧಿಪಂ । ಪ್ರಿ
ಯನಬ್ಜಾಯತಲೋಚನಂ ಸುಭಗನೀಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಮೀಶ್ವರಂ ॥ ೪೩ ॥
ವೃ॥ ನೀರಕ್ಷೀರಪರೀಕ್ಷೆಯಂ ತಿಳಿಯದೊಂದೇರೀತಿಯೊಳ್ಭಾವಿಪರ್ । ಕ್ರೂರಾಂಕ
ರ್ಗಲೆಯಂತೆತಾವ್ಬಗೆಗೆ ತನ್ನೀರಂಕರಂಕ್ಷೀರಮಂ ॥ ಸಾರಾಸಾರದೆಮರ್ಚೆನೀರನುರೆ
ಬೇರ್ಕೆಯ್ದಾಲಸತ್ಕ್ಷೀರದೋಳ್ । ಸಾರಂದಾಳ್ದತೆಕೃಷ್ಣರಾಜಕಲಹಂಸಂಪೇಗುರ್
ಮೊಂದೇನಿಜಂ ॥೪೪॥ ಅದರಿಂ, ಕಂ॥ ವಿದಿತಶ್ರೀಕೃತಿಕಮಲಂ । ಪದಕವಿ
ಕುಲಹಂಸಸೇವಿತಂರಸಭರಿತಂ ॥ ಸದಮಳಸೂರ್ಯಾದೃತದಿಂ । ಪದೆಪಿಂದಲರ್ವುದುಕು
ರಾಜಕವಿಬುಧರಿಂದೇಂ ॥ ೪೫ ॥ ವೃ॥ ಜ್ವರದೊಳ್ಕುಡಿದವಂ ಸುಧಾರು
ಚಿಯನಾಶಾಲೂರಸಂಘುಂಸರಿ । ದ್ವರನಂಗೂಗೆದಿನೇಶಚಂಡರುಚಿಯಂಜಾತ್ಯಂಧ
ಸಜ್ಜ್ಯೋತಿಯಂ ॥ ವಿರಹಾವಿಷ್ಟನವೋಘುಚಂದ್ರಕಳೆಯಂ ಝುಂಕಾರಸದ್ವೀ

ಣೆ ಬಾ॥ ಚತುರ್ಮುಖಪಂಗಿಧಿರಾದ ಸಾತ್ಕೃತಿಯುಬೂಳ್ಗಂಗಾಳ್ಗೇಂವಾಳ್ಪರೇ ॥ ೬॥
ಕಂ॥ ಪಿರಿಯಮುಮುಖಿಗನ್ನು ತೆ । ಮುರುಗೆಂದೂಷಿಪ ಗಮುಸ್ಮನೋಹರಕೃತಿಯಂ॥
ದುರುಳಂಗುಂದಿದಪೇಕ್ಷೆವಂ । ಭಗದಿಂಗೂದಿದೆ ಳ್ಗಳ್ಲಿಸಿಸುವತೆಂದಿಂ ॥ ೪೭ ॥
ಕಂ॥ ಭರಮಂದ ರಚಿಬಿ ಸುವ । ನರುಗಪಿನೆ ಳ್ಗಗಲ್ಲಿನುಲಿರ್ಪುಂಡಂ ॥ ತಿರ
ಪರಿದುಪೇರ್ದ್ವತಿರದಿಂ । ಸುರುಕೆಸಲ್ಲಲ್ಲಿಕೃತಿಯುಬಿಮಾನನೊಳ್ಗಂ ॥ ೪೮ ॥
ಕಂ। ಸೀರೊಳಗಿದಾರ್ಚಿಂ। ನೀರಜಗುಚ್ಛ ವರ್ಸಿತ್ತುಮರಿದುದುವಲ್ಲಂ॥
ಗು ಪೋಷಿಸು ರ್ಕೃಂಗು । ಗಾರದ ನರಿವುದುಗಡ ನ ಎಪ ನೋಲಬೇಗಂ ॥೪೯॥
ಕಂ ॥ ಗಳಕಣ್ಣೆ ಕ್ಕೆರುಪಕ । ನಳಿಂಗುಲಿರ್ಪಿದುವೊಲ್ಲಿವ ಲ್ಸಜ್ಜನನಾ ॥
ವಿಚಿತ್ರಸಗವಳ್ಕೃತಿಂಗುಂ । ನಲಿನೆಲ್ವಂಕರುಕವಿಗಳ್ಗದೇಂತ್ಮಣಾರ್ಣವೋ ॥೫೦॥
ಕ ॥ ಕಾವ್ಯಬತೆರಸನುಗಸ । ಮಾಲ ಭರಂಕರ್ಣಡಂಗಿಳವಪೊಲುರರ್ಪರ್ ॥
ಸಲ್ಪುದೆ ಳ್ಗದೊಡಮರಿಯರ್ । ಮಾಲತಿಯುಲಿಂಪನ ಮಲೇಗಡಕೋಡಂ ॥೫೧॥
ಕಂ॥ ಬಿನಯವುಮರವುಂಬಿನ್ನೂ । ಮುಸಿತ್ತುಕಾವ್ಯಾಭಿಲ ಷೆಯುಂಸದ್ಗುಣಮುಂ॥
ಜನಗೌರವಮುಂತನೆಗ । ಳ್ಗುನತೆಯೆ ಳರಿನ್ಯೆ ನ್ನೆಸುಸವಂಸವ ಸಿಸದೇ ॥೫೨॥
ಕಂ॥ ಅಕಳಂಕಂಘನವಾಗಂ । ಸುಕರಂಸುಭಗಂಸುಕಾಂತಿಮಿರೆವಸುರ್ಗ್ಯಂ॥
ಅಗಳಂಕಂಘನವಾಗಂ । ಸುಕರಂಸುಭಗಂಸ ಕಾಂತಿಮೆರೆವುದುಕಾವ್ಯಂ ॥೫೩॥
ವೃ॥ ಕಾಳಿಯುಕಾಳಿಯುಬ್ಬೆರವನತಜನಿ ಸಿಂಗದಕೇಪಡಂಚಿಯಾ । ಪೇಳ್ದವೆ
ಘನತ್ಸಿಯ ಳ್ಗದಪ್ಪಮಾಕಾಹಿಯಕೋಳ್ವಸಂಕರು ॥ ಕಾಲದಿಕೊಟ್ಟದುಷ್ಟಜ
ನವಾದುದು ಬೋಮ್ಮನದಂತುಸ್ಕೃಷ್ಟಪಂ । ಸೇಳಿಮದಲ್ಲದಿದ್ದೊಡಿ ವರ್ಗಂಜಗ
ಮುಂಜುವುದೇಮಹಾದುತಂ ॥೫೪॥ ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರಕೃತಿಯುಂನಿಂಡಪ ।
ದುರುಳಂಕೃತಿಯುಂತೆಪೇರೆನೆಳ್ಗೆಕೋಡಂ ॥ ವರಕುಸುಮಮಾಲೆಗೀಳ್ವದು ।
ಪಿರಿದಂತಿರೆನೆಗಳಲಾರ್ಕರ್ವೇ ವಸುಮತಿಯೊಳ್ ॥೫೫॥ ಕಂ॥ ಬಲವದ
ಹಿತುಳಿವೊಡಗಿವುದು । ತುಳಿಯುದೊಡಂಭರದೊಳಗಿವುದೀಖಳಜಿಹ್ವಾ ॥ ಬಲವದಹಿ
ತಾನಿಪೆಂದೆನೆ । ಖಳಜಿಹ್ವಾಸರ್ಪದಿಂದದೇನಂದಪುದೋ ॥೫೬॥ ವೃ॥ ಓದುತೆ
ಮತ್ತೆಮತ್ತೆಕೃತಿಯುಂ ನೆರೆನೋಡಿಕರುಂಬುತಾಕಳಂ । ಸೋದಿಸಿದೋಷಮಿಲ್ಲ
ದುದರಿಂ ಮರುಗುತ್ತೆಮಹಾವ್ಯಪಾತ್ಮದಿಂ ॥ ದಾದವೆದೋಷಮಂ ಪಿರಿದುಮೊಂದಿ
ಸಿಬಿಂಕದೆಬೀಗುವಾಖಳಂ । ಸಾದರದಿಂದಮಿರ್ಕುಮೆಮಹಾ ದರಣೀತಳಮಧ್ಯಬಾಗ
ದೊಳ್ ॥೫೭॥ ಕಂ॥ ತಿಳಿದೊಡೆತಿಳಿಗೆಮಖಳಕುಳ । ತಿಳಕಂತಾಂತಿಳಿಯ
ಲಾರದಿರ್ಕೊಡೆಬುಧರೊಳ್ ॥ ತಿಳಿಗೆಮತಿಳಿದುತಿಳಿಯದೆ । ಪಳಿದೊಡೆಕೃತಿಗೇಂನಿ
ರರ್ಥಕೆಂವಸುಮತಿಯೊಳ್ ॥೫೮॥ ವೃ॥ ರಸಿಕಕವೀಶಕಾವ್ಯರಸಮಾನಸ
ದೊಳ್ವಿಹರಿಪ್ಪಸೂರಿಸಾ । ರಸಮತಿದುಷ್ಟಕಾವ್ಯರಸಪಲ್ವಲದೊಳ್ವಿಹರಿಪ್ಪುದೇಂ
ಮಹಾ ॥ ರಸಿಕಕವೀಶಸತ್ಕೃತಿಸುಚಂಪಕಮಾಲೆಗೆ ಬೇರೆಪೂಗಳೊಳ್ । ರಸಮನ
ತೀವಸಂಮುದದಪೇರ್ವ್ವಳಿಮಾಲೆಯದೇನಳುರ್ವ್ವಗೇ ॥೫೯॥ ಕಂ॥ ಕೃತಿಶತಿ

ಹಾಸನವಿಜಯಂ | ಕೃತಿಯ ಲಸಲ್ಲಂಗಜಾಭ್ಯಾಸೋಲ್ಕರೋತ್ತಂಸಂ || ಕೃತಿಪತಿಸಾ
ಧನನೆಂದೆನೆ | ಕೃತಿಕೃತಿಕಸಾರಸಂಗಮಂ ಕೇಳ್ದರಾರ್ ||೩೦|| ಕಂ|| ಹರಿಹರ
ನಲಕ್ಷ್ಯವೆಂಬಡೆ | ವರಕೇಶವನಿವನ ಬಿತ್ತಿರ್ದೊಂದೆಸೆವುದರಿಂದಲ್ || ಮರುಗುವ
ರಳಕುಳಂಗಳ್ | ತಿಳಿಯುತ್ತೈರೆಗೆಯ್ವಬಳ್ಳಿ ತ್ರಿಪುರಾರಿಗಂ ||೩೧||
ವೃ|| ಶ್ರೀಕರಮದುತ್ತಮಂ ಸಕಲಸತ್ವವಿನಾಶನಸುಲಕ್ಷಣೋದಯಮಾಕಾ | ಸುರಸನುದ್ಯೈ
ಚ್ಛಕೆಂಜಗದೊಳಾಗಿರೆ ಕವ್ಯಮಮೋಘಮಪ್ಪುದು || ಪಾಸಸಮನಲ್ಲರುಂ ಕೇಳ್ದು
ಸಂಸ್ಕೃತರೀತಿಯೊಳೆಯ್ದೆ ಗಬ್ಬಮಂ | ಭಾಸುರಮಾಗೆ ಕೇಳ್ದು ದಡದೇವರೊಳಿ
ನ್ನುಮರಲ್ಲುಕೊರ್ವಾಗಂ ||೩೨|| ಕಂ|| ಅದರಿಂದಾರಿಬ್ದಿಜ್ಯರ್ | ಸದ
ಮಳೆಮಾತಿಗಳ್ಕಡೆಗೆ ವರಿಸಿರೆಂತ್ತುಂ || ಪದಪಿಂದೆ ಚನ್ನವೆನಾಗೆ | ಸುದತಿಯನೀ
ಕ್ರಾಸು ಕಾಶದೊಳೆ ಸ್ವಡರಿಸ ಗುಂಗ ||೩೩|| ವೃ|| ಸ್ಫುರದಂಗಿಂವರ್ಣಭಾ
ಸಂಲಸದುರ ತರಲಾಗಂ ಮಹಾಘಾತ ಯುಕ್ತಂ | ಸರಳಂ ಸದ್ಭಾವಪೂರ್ಣಂ ಸು
ಗುಣಗಣಕಲಾಗೌರವಂ ಲಕ್ಷಣೋಪೇ || ತರಸೋನ್ನತಿರ್ದವಾಕ್ಯಂ ಸದಮಲಪದಮು
ತ್ಕೃಷ್ಟಸೀಮಂತಿನೀಬಂ | ಧುರರೂಪಲ್ಲಗ್ಗತ ವಾದಕ ಗೆ ಕಿತ್ತದ ದವಗೆಪೋ
ಹಮಂ ಕುಂದದೀಗಂ ||೩೪|| ವೃ|| ಕಂಗೊಳವೆಂದುಸಂತಸದಿಂಳಾಂ
ಭ್ರಮಿಸಲ್ಕದ ಹಸ್ತಭಾಗವಗಾ | ಕಂಕಣದಿಂದಲಂ ರಸಿಕ ಚಾತಕಮಿಾ ಕೃತಿನೀರದ
ಸ್ಫಾರ | ತ್ಕಂಕಣಮಂಬರದ್ರಸಮ ನೀಂಟಿಸುಬಾಳ್ವುಗಳೆಂಬುಪೊಂಪಿನಿಂ | ಕಂಕೇ
ಬೃಂದಮಂ ಸುರಿಸರೆಂಕಣಮಾಪಡೆದಂತೆಭಾವಿಪೆಂ ||೩೫|| ವೃ|| ಇದುಗ್ರಂ
ಸುಗುಣೋನ್ನತಂ ಸರಸಬಂಧಭಾವಕಂ ಭವ್ಯಾಸ | ತ್ವದಬದ್ಧಸುರಸೋಕ್ತಿ ಸೂ
ರಿಜನಸಂಭಾವ್ಯಂ ಸಮಾಘ್ನನ್ವಿತಂ || ಸದಲಂಕಾರಕೃತಂ ಸಮಸ್ತಗುಣ ವರ್ಣೋ
ದಾತ್ತನೃತ್ತಿಸ್ಥಿತಂ | ಬಂಧಸಂದೋಹನಿವೇಶಿತಂ ಘನರಸೋದ್ರೇಕಿಸ್ವರದ್ರಾಜಿ
ತಂ ||೩೬|| ವೃ|| ವರಮೃಗೇಕ್ಷಣೆಯಂತೆ ಸರಂ ಕುಚದಂತೆ ಸುವೃತ್ತ
ಶೋಭಿತಂ | ಸರಸಿಜದಂತೆಸದ್ರಸವಿರಾಜಿತಂ ಬಿನಿಯಂತೆ ಭಾವಬಂ || ಧುರಮು
ರುಣೋದಯಂ ಬೊಲತಿರಾಗವಿಬಾಸಿ ಸುರಾಗದಂತೆವೋಲ್ | ಗುರುಕುಮಾರಾಂಕಸ
ದ್ವಿಬುಧವೃಂದನಿಷೇವ್ಯಸುವರ್ಣಶೋಭಿತಂ ||೩೭|| ವೃ|| ಇದುಕಾಂತಾ
ರತಬೋಗವೇಪಿವಿಶದಚಂಬಚ್ಚಂದ್ರರೋಚಿಸ್ವರ | ದ್ವಿಪಿತಾಸಾರಸುಧಾಸ ವರ್ಷ
ಚಯಮೋಪೇಣ್ಣಿಬಿಯಾಗಾವಮೋ || ಇದುಚೈತ್ರಾದ್ಭುತನಂದನವ್ರಜಮೊಪುಗಾಢಂ
ಭೋಧಿಯಾಸಾರವೇ | ಮಧುರಕ್ಷೀರಸುಪಕ್ವಾಟಾಯುಗವೊ ಕಾಂತಾಂಗ ತ್ಸ್ವರಿ
ಷ್ವಂಗವೋ ||೩೮|| ವೃ|| ಸರಸಿಜದಂತೆನಲ್ಮೆಯೊಳ್ಭೀಕ್ಷಿಸಕಾಂತೆಯ ನೋಟ
ದಂತೆಬಂ | ಧುರಶಶಿಯಂತೆ ಪೂರ್ಣಕಲರಂಜಿತಬಾಲರಸಾಲದಂತೆಶಂ || ಬರಹರಮು
ಕ್ತಬಾಲರವದಂತೆಮದಾಳಿಯಗೀತದಂತೆವೋಲ್ | ಪರಮಸಖಂಗಳಂ ಕುಡುವುದೀ
ಕೃತಿ ವೇಂಕಟರಾಜನಿರ್ಮಿತಂ ||೩೯|| ವೃ|| ಸದಳಂಕಾರಸುವರ್ಣಮಂಡಿತೆ
ಮಹಾಶ್ಲೇಷಸತ್ವಸ್ವರ | ದ್ವಿದಿತೋದ್ಯತ್ಕೃತಿಭಾವಬಂಧುರೆ ಗುಣಪ್ರೋಜ್ವಲೈ

ಸತ್ಪ್ರದಸಂ ॥ ಪದವೃತ್ತಿಸ್ಥಿತಿಕೋಮಲಾಂಗಿ ಪದೆಪಿಂದಂವಾಣಿಮತ್ಕಾವ್ಯಕಾ ।
ಮದಸೀಮಂತಸುರತ್ನಮಂತಳ್ಕೆಗೆ ಮತ್ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನಾಸ್ನೇಹಮಂ ॥ ೨೦ ॥
ವೃ ॥ ಮೊದಲೊರೆದಿರ್ಪಸತ್ಕೃತಿಯದಿಲ್ಲಮೆ ಬೇರೆಯದೇಕೆಪೇಳವೇ । ಳ್ಪುದುಗಡ
ಎಂದುನೀಂಬಗೆಯುಡಿರ್ಕೆಶಶಿಹಾಸಕಥಾಪ್ರಸಂಗಮಂ ॥ ಮೊದಲೊರೆವಿರ್ಪುದಂಪುಗು
ಳ್ದಪೇಳ್ವುದೆಬೆಳ್ತನಮಾದೊಡೀಮಹಾ । ಸದಮಳಭಕ್ತಿಯುಜ್ಜುಗದ ಜಾಣಮನಾಂ
ಮಿಗೆಮಾಳ್ಪದೂಸರಿಂ ॥೨೧॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಗೆಯ್ದಪೆನಾದೊಡಂನಭದೆ
ತಾಂ ಶೋಭಿಪ್ಪನಕ್ಷತ್ರಮ । ತ್ಯಾರದಿಂದಾಗಸಮೆಲ್ಲಮಂಬೆಳಗುಮೇ ಸೂರ್ಯಂಬೊ
ಲಾತಾರೆತ ॥ ಳ್ತುರೆತನ್ನಂರುಚಿತಾನೆಶೋಭಿಸತೆರಂ ತದಾಖ್ಯಾನದಿಂತಾನೆತ । ನ್ಮ
ರುಭಕ್ತಿಸ್ಪೃಹೆ ಪುಣ್ಯದೊಳ್ಬೆಳವುದೆಂದಾಂ ನಂಬಿಗೆಯ್ದಂವಲಂ ॥ ೨೨ ॥
ವೃ॥ ಮುರಹರಸುಪ್ರಸಾದಫಲರಂ ಹರಿಭಕ್ತರನೆಯ್ದೆಮೋಕ್ಷಬಂ । ಧುರಗೃಹವಾ
ಸಕರ್ತರನಮೋಘ ಮಹಾತ್ಮರನತ್ಯುದಾರಭಾ । ಸುರವರವೈಷ್ಣವರ್ಕಳನಮೇ
ಯಮುದಂಮಿಗೆಪೇರ್ಚೆಭಕ್ತಿಯಿಂ । ದುರದೆಕೆಡಂಗುತಾಂಪೊಗಳ್ವುದೇ ಪಿರಿದೆನ್ನಯು
ಶೀಲಮಂತಿರಲ್ ॥೨೩॥ ಕಂ॥ ಹರಿಪದಪೀರಸ್ಫುರದುರು । ವರಸಾಳಿಗಾ
ವಮುಹಿಮೆ ಮೆರೆವೀಕಥೆಯಂ ॥ ವಿರಚಿಪತನ್ನಿಂಜಗದೊಳ್ । ಪೆರನಾವೊಂಭಕ್ತಿಪೂ
ರ್ಣನನ್ಯಂಧನ್ಯಂ ॥೨೪॥ ಆ ಕಥಾ ಪ್ರಪಂಚಮೆಂತೆನೆ:—ವೃ॥ ಲಸದುದ್ಯ
ದ್ದಾನಧಾರಾವಿಗಳಿತ ಜಳಕುಂಭಿಸ್ಫುರತ್ಕೂರ್ಮಕುಂಭೀ । ನಸಘೋರಗ್ರಾಹಗಂಡೂ
ಪದಮಕರಕಿರತ್ಫೇನಪೂರ್ಣೋರ್ಮಿಮಾಲಾ॥ ಪ್ರಸರತ್ಯುಗ್ರೌರ್ವಕೀಲಾಕಲಿತಸು
ರಪವಜ್ರಾಹತೋದ್ಭೀತಭೂಧ್ರ । ಮಸಕಂದಾಳ್ದತ್ತುಭಂಗಪ್ರಬಳ ಘುಳುಘುಳು
ಧ್ವಾನರೌದ್ರಂಸಮುದ್ರಂ ॥ ೨೫ ॥ ವೃ॥ ಸುರಪಕರಾಸಿಭೀತಗಿರಿಜಾಲದಿ
ನೀಸುವಜಂತುಜಾಲಸಂ । ಚರಣದಿನಂತರಂಗದಿರುತಿರ್ಪತುಳಾವೃತಪೂರ್ಣಕುಂ
ಭಮಿಂ ॥ ಸುರುಚಿರಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರಸರ ಶಂಖದಿನೊಪ್ಪುವಸಾಗರಂಮಹಾ । ಪರಿಧಿ
ಯ ರೀತಿವೆತ್ತುಭುವನಕ್ಕೆಸೆಗುಂ ಲವಣಾಂಬುಗಾಗರಂ ॥೨೬॥ ವೃ॥ ಘುಳು
ಘುಳುರಾವಮುಬ್ಬರಿಸೆಬರ್ಪ ತರಂಗದಮೇಲೆಫೇನಮು । ಜ್ವಳಿಸೆಚಳರ್ಝುಷಂಗ
ಳೊಸೆದೆಳ್ದುರೆಪಾಯ್ತುರೆಬುದ್ಬುದಂಗಳಿಂ ॥ ಸುಳಿಸೆಳೆದುರ್ಬಿಸೀಕರಮನೊಯ್ಯನೆ
ಸೂಸಿರೆಮುತ್ತುಸಿಪ್ಪಿನಿಂ । ಪೊಳೆಪೊಳೆದೆತ್ತಸೂಸುವತೆರಂ ಬಗೆಗೊಂಡುದುಚೋ
ದ್ಯಮಬ್ಧಿಯೊಳ್ ॥೨೭॥ ವೃ॥ ನಿಸದಂಮೇಘರಥಂಗೆಕೊಟ್ಟನತುಳಂಸ
ದ್ವಸ್ತುಸಂದೋಹಮಂ । ವಸುಧಾಚಕ್ರಕೆಮುನ್ನಿನಂತೆತೆರಳಿಂ ನೀಮಿಂದಿರಂಬಾಧಿ
ಸಂ ॥ ಕುಲಂಬೆತ್ತತಿಧರ್ಮದಿಂದಿರಿಮೆನುತ್ತಾ ಸಾಗರಂಪ್ರೇಮದಿಂ । ಬಸಿರಿಂಬಿಟ್ಟ
ನೊಭೂಧರಂಗಳನೆನಲ್ಸಾರ್ತಂದುವಾವೀಚಿಗಳ್ ॥೨೮॥ ವೃ॥ ಅಂಬುಜ
ವಕ್ತ್ರೆಕೂರ್ಮಪದೆ ಮತ್ಸ್ಯಸುನೇತ್ರೆ ಮೃಣಾಳಬಾಹುರೋ । ಲಂಬಕಚಾಭಿರಾಮೆ
ಪುಳಿನೋಜ್ಜಘನಾಂಚಿತೆಕಂಬುಕಂಠಿಚ ॥ ಕಾಂಬುಜಕುಟ್ಮಲೋದ್ಘಕುಚೆಜೀವ
ನಬಿಂಬತನುಪ್ರಭಾಸೆಕಾ । ದಂಬಕಯಾನೆಯೆಂದೆನೆನದೀ ವಧುಗಳ್ಪಡಿಯೊರ್ವಳುಂ

ವೆರಂ ||೬೯|| ವೃ|| ನವವಿಧರತ್ನಭೂಷಣನಮೇಯಗಭೀರನುದಾರಜೀವನಂ | ಪ್ರವಿದಿತಮೊಂದುಗೂಡಿಬೆರೆವಂವಲಯಮೆಂದದನೊಪ್ಪಿರಾಗದೊಳ್ || ಸಸಿಸಿತವ್ಮ್ಮವಲ್ಲಭನನೊಯ್ಯನೆಕೊಡುವಭೋಗಕೂಜಿತಂ | ವಿವಿಧಮಿದಿಂತೆನಲ್ಕೆಗಳ್ದದಾಬಹುಘೋಷಣಮಾಸಮುದ್ರದೊಳ್ ||೭೦|| ವೃ|| ವರದಾಕೃಷ್ಣಸರಸ್ವತೀರವಿಸುತಾ ಗೋದಾವರೀನರ್ಮದಾ | ಸರಯೂಭದ್ರವತೀಕವೇರತನಯಾಶೋಣಾವತೀವೇದಜಾ || ಕರತೋಯಾಸುರನಿಮ್ನಗಾಕನಕಜಾ ಭೀಮಾವಿಪಾಶಾಸರಿ | ದ್ವಾರನಾರೀರತಭೋಗನಾವೃತಸುಲಾವಣ್ಯಾಂಕನಾಸಾಗರಂ ||೭೧||

ವೃ|| ಜಳಪರಿಪೀತವಾರಿದಮನಾನೆಗಳೆಂದು ತುಡುಂಕುವಾನೆಗ | ಳ್ಗಳಚಳನಂಗಳಿಂದೊಗೆದವಾಃಕಣಮಂಸೊದೆಗೆತ್ತುನುಂಗುವಾ || ಜಳಚರದಾಪರಿಸ್ಫುರಣಮಂಮಿಗೆಮುತ್ತಿನಪಾರ್ಕೆಯಿಂದುಕ್ಕೈ | ದಳೆವಮೀಜನಂಗಳ್ಗಡಂಗಿನೊಳೊಪ್ಪಿತುಸಿಂಧುಬಂಧುರಂ ||೭೨|| ವೃ|| ತೀರದವಿದ್ರುಮಂಗಳನದಂಬಡಬಾನಲಮೆಂದುಬೆಚ್ಚುವಾ | ನೀರಮತಂಗಜೋಚ್ಚಲಿತ ಶೀಕರಮಂವರಮೌಕ್ತಿಕಾಫಲಾ || ಸಾರವಿಪದೆಂದುಕೈದುಡುಕಿಮೇಲುದುಸೋರ್ಮಡಿನೀವಿಬಾರೆಕೈ | ಸೇರಿಯೊಳಾಂತದೊರ್ವ್ಯಬಗೆತಾಂ ಸಖಿಗಿತ್ತಳೆದೀಂದುಹಾಸಮಂ ||೭೩|| ಕಂ|| ತೀರದನೀರದದೊಳ್ಕ್ರಗೆ | ತೋರುವಚಂಚಲತಟಿತ್ಕರಂರಂಜಿಸುಗುಂ || ನೀರದಗಿರಿಗುಡುಎಂದಾ | ನೀರದವರಥನೆತ್ತಿನಿಂದವಜಾಕೃತಿವೋಲ್ ||೭೪|| ವೃ|| ಎಲೆಕಡುಲೋಭಿನೀಂಬರುವನಾಂಪುರುಹೂತನಬಾಧೆಯಿಂದೆಬಂ | ದೊಳವುಗೆಪರ್ವತಂಗಳವಕಾಸರೆಯುಂಮಿಗೆಕೊಟ್ಟೆನಲ್ಲವಾ || ಬಳರಿಪುಕೇಳಿಜೀವಮನೆತೆತ್ತೆನಮೇಯಸುರಾಗಜೀವನಂ | ಬಳೆದುದುಎಂದುತರ್ಜಿಸುವವೋಲ್ಸಬುಪಂನೆಗಳ್ಗೆತ್ತುಸಿಂಧುವೋಳ್ ||೭೫||

ವೃ|| ಕುಮರಂಯಕ್ಷ್ಮಾಕುಳಂಮತ್ತನುಜೆಚಪಳೆಜಾವಮಾತೃಪ್ರಗಣ್ಯನಿಶೀ | ವಿಪುಳಾದ್ಯೈಶ್ವರ್ಯಮಂನಿರ್ಜರಪತಿಕವರ್ದಂ ಕುಂಭಜಂಕಾಯ್ದುಪೀರ್ದಂ || ಶ್ರಮದಿಂದಾಂಬಾಮದಗ್ರ್ಯಂಗಗಿದುತೆರಳ್ದನೋವ್ರೋಮಹಾಭಂಗಯುಕ್ತಂ | ಕ್ರಮದಿಂದೌರ್ವಾಗ್ನಿಪೊಕ್ಕಂಬಳಲ್ದಪೆನೆನುತಂಕುಳ್ಗವಂಸಿಂಧುರಾಜಂ ||೭೬|| ವೃ|| ಪದಿನಾಲ್ಕುಂಲೋಕಮಂಕುಕ್ಷಿಯೊಳೆತಳೆದ ನಾರಾಯಣಂತನ್ನೊಳಿರ್ಪಂ | ವಿದಿತಂಮತ್ಸ್ಯನುಸಸ್ವಾಳಿಗೆ ಕಳೆಗುಡುವಂಸಜ್ರಿಪಿಯ್ಯೂಷಮಂತಾ || ಳ್ದಿದನೆನ್ನಿಂಪುತ್ರಿಲೋಕಕ್ಕೆಸೆದುಸಿರಿಯುನೀವಳ್ತೆಳಂಮುಕ್ತಿಗಾಂವಾ | ರಿದಮೆನ್ನಿಂಜೀವನಂದಾಳ್ದಿದುವಲಮೆನುತಂಪೊಂಗುವಂಸಾಗರಂದಲ್ ||೭೭|| ಕಂ|| ಪಡೆದಂಕಾಂತನನೆನ್ನುತ್ತು | ಮುಡುಗಣಮೈತಂದುನಿಂದುಮೋಲಗಿಸುವುವೀ || ಕಡಲಂನಿಜಮೆಂದೆನಲುರೆ | ಸಿಡಿದೆಡೆಗಿಡಿಕಿರಿದಜಲಕಣಂಗಳ್ಮೆರೆಗುಂ ||೭೮|| ಕಂ|| ಅಮರಾಪಗೆಯೊಳ್ನೆರೆದುರೆ | ಬೆಮರಂತೆರೆಗೈಗಳಿಂದಮಾತೊರೆಯೆರೆಯುಂ || ಸಮರಲ್ಕೆಡೆದುರುಗಿದವಿಪ | ರಮನೆಡೆಗೊಳ್ವುದು ಸುಫೇನಮಾಜಲಸಿಧಿಯೊಳ್ ||೭೯||

ಕಂ॥ ನೀರಿಂತಿಂಬುತೆಜಲನಿಧಿ । ನೀರದಮಂಕಳಿಪಿತನ್ನವರ್ಗಮನೆಂದುಂ ॥ ಸೀರ
ದೆಕಿಡಿಸುಗುಮೆನುತಾ । ಸೂರಂಬಿಡೆಮುತ್ತಿದಂತೆವಿದ್ರುಮಮೆಸೆಗುಂ ॥೯೦॥

ವಚನ॥ ಮತ್ತಂ ದೋಷಾಕರಂ ಕುಟಿಲಂ ಕಳಂಕಂ ಕ್ಷಯಿಯುಪ್ಪಿನ್ನಪಗೆಯುಂಬಸಿರೊಳ್ ಬಯ್ತಿಟ್ಟೆಯುವನಂ ಬಿಡುಬಿಡು ಕುಡುಕುಡೆಂದು ತಡಿವಿಡಿ ದೆಡೆಗೊಂಡು ಬರ್ಂಕೊಬರ್ಂ ಬೆಳೆದಸುಲಲಿತ ತಮಾಲತರುಪೊಳ್ಕರಂಗಿ ಕಳ್ತಲಿಸಿಯುಬರ್ಬರ್ದಮುಬರ್ಪೊಳ್ ಬೆರೆ ತರಿಗಿರಿಯಂ ಸುರರೆರೆಯುಂಗಿರದೆ ಕುಡುಬಿಡೆಂದು ಘನಸ್ವನದಿಂ ಗಜರಿಗರ್ಜಿಸಿ ಲಸದುದ್ಯದ್ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪ್ತಿದೀಪ್ರತರ ಕರಾಳ ಕರಖಡ್ಗದಿಂದಿರದೆ ಪೊಡೆದು ಪೀಡಿಸುವ ಜಡದ ಪಟುಭಟವರ್ಗಳಿಂದಮಾ ಜಡದ ಪಟುಭಟವರ್ಗಳ ಚಂಚಲ ಮಂಡಲಾಗ್ರ ಕಾಂತ್ಯುತ್ಕರಮಂ ನೋಡಿ ಘನಸ್ವನಮಂ ಕೇಳ್ದು ಸಿಂಗದುಲಿಗೇಳ್ದಮತಂಗಜದಂತಗಿದು ದೆದರ್ದ ಪಾರಳವಲ್ಲದೆ ಪಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡೊಡನೆಳ್ದು ತಡಂಮಾಡದೆ ಪೆಡಂಮೆಟ್ಟಿ ಪೂರ್ವಂಬೆವಿಂಡಿಂದಮಾ ಅಂಬೆವಿಂಡುಗಳ ಬಾಲ್ವಗ್ಗಳಿನೊಕ್ಕಮೃತ ಧಾರಾಸಾರಶೀಕರಂಗಳಂಪೆರ್ಮ್ಮಿನ್ನಿತ್ತೊಂದೊಂದಂಬಂಬೆಸಿಸಾರ್ದುಸಾರ್ದು ನೆಗೆದು ತ.ಡುಂಕುವತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲ ಗ್ರಾಹಂಗಳಿಂದಮಾ ತಿಮಿತಿಮಿಂಗಿಲಗ್ರಾಹಂಗಳ ಬಾಳಚಳನದಿಂದುರೆನೆಗೆದ ತರಳತರಂಕಿತ ಶಿಶಿರ ಶೀಕರ ವಾರಿಧಾರೆಗಳಂ ಪೆರ್ಮತ್ತಿಂದಾನಲುಜ್ಜುಗಿಪ ಖಚರ ಸುಂದರೀ ಬೃಂದದಿಂದಮಾ ಖಚರ ಸುಂದರೀ ಬೃಂದಮಂಪೊತ್ತು ನೀರ್ಮೊಗೆಯಲೆಂದಿಳಿದು ತೀರದೊಳ್ನಿಂದನೀರದಂಗಳಂ ವಾರಿದವಾಹನನೊಳ್ಪೀರದಿಂ ಪೋರಲೊಡರ್ಚಿದ ಮಹಾಮಹೀಧ್ರಂಗಳೆಂಬ ಪಂಕೆಯುಂ ಛೋಂಕನೊದವಿಸಿನೀಡಿರಿವ ವಾರಿವಾರಣಂಗಳಿಂದಮಾ ವಾರಿವಾರಣಂಗಳ ಚರಣಮನುರೆಪನೆಗಳಿಂಪಿಗಿದ ಮಕರಂಗಳ ಗೋಣ್ಗತ್ತರಿಸಲೊಡರ್ಚೆ ಸಾರ್ತಂದ ಪೊರಿಯು ಪೋರುಂಬಳೆಯು ಪರಿಯಂದೊರೆಗೊಂಬ ಜಲಾವರ್ತಂಗಳಿಂದ ಮಾಜಲಾವರ್ತಂಗಳಿಂ ಕೆದರ್ದುರ್ಬ್ವಿ ನಿರ್ಮ್ಮಲ ಜಲಕಣಗಣಮುಂ ಕಡಲವಡಬನಿಂದೊಡೆದ ಸಿಂಪಿನಿಂ ಬೆಳ್ಳಿಳಿಲೆಂದುಚ್ಚಳಿಸಿದಚ್ಚಮುತ್ತಿಂದು ತ.ಡುಂಕುವ ನೀರ್ಪಾನಿಸೆಯರಿಂದಮಾ ನೀರ್ಪಾನಿಸೆಯರ ಮಾನ್ಗಣ್ಗಳಂ ಚೆಂಬರಲತಂಬುಲಮುಂ ಶುಕ್ತಿಜಮೆಂಬ ಸುಳಿಮಲ್ವೆಳಗಂ ಬೆಳ್ಮೊಗೆಯೆಂಬ ಮೊಗ್ಗೆಯುಂ ನೀಳ್ದರೆಯೆಂಬ ನಳಿತೋಳಂ ಸರಸಿಜಮೆಂಬ ಕರತಲಮಂನೋಡಿ ಗೋರಿಗೊಂಡು ಬಾಡಿರಯ್ಯಾಮೆನೆ ಮೆಯ್ಯೊಲೆಯೆಸೇದಂಬೊಳ್ಪೀರ್ವನಿಯುಣ್ಮೆ ಕಂಟಕಂಬೊಲ್ ಶೈವಲಮದಿರೆ ರಣರಣಕಾವಸ್ಥೆಯಿಂ ತನ್ನಂತಾನರಿಯದೆ ಮರುಳ್ಗೊಂಡಂತೆ ವಾತಾವಧೂತ ಪ್ರಚಲಿತತರಂಗಂ ಶಿಶಿರ ಶೀಕರ ಮನೋಹರಾಂಗಂ ಭುಜಂಗಸಂಗಂ ರತ್ನಾಕರಂ ರಮಣೀಯಮಾಗಿರ್ಪನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ.

ವೃ॥ ನೊರೆತೆರೆಬುದ್ಬುದಂಪವಳಮಾನೆನೆಗಳ್ಪಳಿಗುಣ್ಪುಶೈವಲಂ । ಗಿರಿಶ
ರಜಂಕೆದರ್ದಪನಿಮಾನಹಿಪೆಂಪುಖಗಾಳಿಷಟ್ಪದಂ ॥ ಕರೆಬಲದಂಮಹಿತ್ರವಡಬಂನ

ವ ಮೌಕ್ತಿಕವಾವೆಕೆಂಬುಬ । ಲ್ಕಿರೆದಿರೆತನ್ನೊಳೊಪ್ಪಿದುದುಸಿಂಧುಕೆರಂಬಿಹುವಸ್ತು ಪೂರಿತಂ ॥೯೧॥ ವೃ॥ ಕರಮೊಸೆದತ್ತುತಳ್ತಸುಳಿಯಿಂಲಳಿಯಿಂಪೊಳೆಯಿಂ ಝುಷಂಗಳಿಂ । ಪರಿವರಿಯಾವನೀರತೆರೆಯಿಂನೊರೆಯಿಂಕರೆಯಿಂದವೋಪನೊಳ್ ॥ ಸುರತಮನೊಂದುವಾಖಚರಿಯಿಂಕರಿಯಿಂಗಿರಿಯಿಂದವೊಪ್ಪಿಸಂ । ಚರಿಸುವವಿಹಾಂಗಳಿಂಪವಳದಿಂಜಳದಿಂಬಳದಿಂದೆಸಾಗರಂ ॥ ೯೨ ॥ ವಚನ ॥ ಮತ್ತಮಾ ಸಮುದ್ರಂ ನಾರಾಯಣನಂತೆ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಿತನುಂ ಪಶುಪತಿಯಂತೆ ವಿಷಧರನುಂ ಬಿದಿಯಂತೆ ಸಕಲಭುವನಾಶ್ರಯನುಂ ಶಕ್ರನಂತೆ ಸದಾರವಿಭವನುಂ ಪ್ರಭಾಕರನಂತನಂತಮಣಿ ವಸುಪ್ರಕಾಶಿತನುಂ ನಭದಂತನೇಕ ಗ್ರಹದುರಂತನುಂ ನೃಪಗೇಹಾಂಗಣದಂತೆ ಸುರಸಭಾಸಮಾನನುಂ ರಾಜನಂತನೇಕ ವಾಹಿನೀಪ್ರಸಂಗನುಂ ಚೈತ್ರಾಗಮದಂತೆ ಸುಪ್ರವಾಳಶೋಭಿತನುಂ ಪರಾಭೂತ ನರಪತಿಯಂತೆ ಭಂಗಯುಕ್ತನುಂ ವಿಪಿನದಂತೆ ವನಮಧ್ಯಾಚ್ಯುತ ಶ್ರೀಫಲನುಂ ಮಹಾಸತ್ವಸಹಿತನಾಗಿಯುಂ ಜಡಸ್ವಭಾವನುಂ ಬಾಡಬಾಶ್ರಿತನಾಗಿಯುಂ ಮಧುಜನ್ಮನುಂ ವಿಷಧರನಾಗಿಯುಮಮೃತಧರನು ಮಮುದ್ರನಾಗಿಯುಂ ಸಮುದ್ರನುಂ ಮುಕ್ತನಾಗಿಯುಮನಂತನುಂ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಜನ್ಮಸ್ಥಾನನಾಗಿಯು ಮಂತರಂಗತಮೋವಿಳಸಿ ತನಮೆನಿಸಿರ್ದನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ.

ವೃ॥ ಹರಿಯಂತಬ್ಜಮನೋಹರಂರವಿಯವೋಲ್ದಂಸಾಭಿರಾಮಂಸುಪು । ಷ್ಕರಯುಕ್ತಂಕರಿಯಂತೆವಿಪ್ರಮವಿಭಾಸಂಕಾಶನಂಬೊಲ್ಸುಧಾ । ಪರಿಪಾಲಂಸುರಲೋಕದಂತೆಸುಮನಂಬೊಲ್ಸಂಭೃತಶ್ರೀರಸಂ । ವರುಣಂವಾರಣವಾಜಿಸಂಘದೆಸರಾಧೀಶಂಬೊಲಂದೊಪ್ಪುಗುಂ ॥೯೩॥ ವೃ॥ ನೆಗಳ್ದಾರತ್ನಾಕರೋನ್ಮಧ್ಯದೊಳಮರರಭಕ್ತಿಸ್ಫುರದ್ವಾಕ್ಯಹಾರ್ದಂ । ಮಿಗೆದೈತೇಯಾರಿನಾರಾಯಣನುರುಕಮಠಾಕಾರಮಂತಾಳ್ದಿಗೀರ್ವಾ ॥ ಣಗಣಂಸ್ತೋತ್ರಂಗೆಯಲ್ಮಂದರಶಿಖರಿಯನುತ್ಸಾಹದಿಂತಾಳ್ದನೆಬೊಲ್ । ಬಗೆಯಲ್ಜಂಬೂಮಹಾದ್ವೀಪದೊಳೆಸೆವುದುದೇನಾಶ್ರಯಂಮೇರುಭೂಧ್ರಂ ॥೯೪॥ ವೃ॥ ಕಟಕಂಪನ್ನಗನಾಗೆಸಾನುಗತರತ್ನಂಶೇಷರತ್ನಂಬೊಲು । ತ್ಕಟಮಾಗಲ್ಗಿರಿಧಾತುದೇವತತಿಗಳ್ಮೇಘಂಮಹಾದಾನವರ್ ॥ ಜಟಮಸ್ತೋದಯಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೆಸೆವಾಚಕ್ರಾಬ್ಜಮಾಗಲ್ಕ್ರಮಂ। ವಿಟನತ್ಯುತ್ಕಟವೊತ್ತಮಂದರದವೋಲಿರ್ಕುಂಸುವರ್ಣಾಚಲಂ ॥೯೫॥ ವೃ॥ ಸುರಚಿರವಾರಿದಂತನುವದಾಗಿರೆತಾಳ್ದಿದಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೇ । ಅರಿದಗಮಾಗೆಪೀತಪಟದಂತಿರೆಗೈರಿಕಧಾತುರಂಜಿಸ । ಲ್ಸುರಮುಳಿಸೀವ್ವಚಂದನಾಸತ್ತಿಳಕಂಘನಭೋಗಸಂಶ್ರಿತಂ । ಪರಿಗತಸತ್ವನಚ್ಯುತನವೊಲ್ಮಿರೆದಿರ್ದುದುಮೇರುಭೂಧರಂ॥೯೬॥ ವೃ॥ ಯಮಿಗಳಪರ್ಣಶಾಲೆಸುರರಿರ್ಕೆಮಹಾವಿಪಿನಂಗಳೊಗ್ಗುತಾ । ಣಮಮವಸಿಂಹವಾರಣಕೆ ಚಾವಡಿಭೈಪಿಗೆರನ್ನಕಾಗರಂ ॥ ಪ್ರಮದವನಕ್ಕೆಸ್ತ್ರೀಮುಖಚಾರರತಮಂದಿರಮೊಂದೆನ

ಲ್ಮಹೀ । ಧ್ರುಮದುಮಹಾಮೃಗಾಳಿಗೆತವಮನೆಬಣ್ಣಿಸಲಾರ್ಗೆಗೋಚರಂ ॥೯೭॥
ವೃ॥ ಗಿರಿನದಿಘೂಳ್ಕೃತಂಹರಿಯಸೂತ್ಕೃತಪಾವಿನಫೂತ್ಕೃತಂದವಪ್ರೋದ್ಧುರಚಟಚಟ
ತ್ಕೃತಂಶ್ವಸನಸೀತ್ಕೃತಮುದ್ಗತವಂಶಝುಂಕೃತಂ । ಶರಭಘುಟತ್ಕೃತಂಕರಿಂಗ
ಳ್ಫೂತ್ಕೃತಗೂಗೆಯಹೂಂಕೃತಂವಿಹಂ । ಗರಚಟಚೇತ್ಕೃತಂಬಹಳಮರ್ಕಟಘೂ
ಕೃತಮಾಮಹೀಧರಂ ॥೯೮॥ ಕಂ॥ ಘನವನಕರಿಗಳಮದಜಲ । ವನದಿಂ
ದಿರದೆಬೆಳೆದತರುಗಳಶಾಖಾಪೀ ॥ ಡನಗತತಾರಾಗಣಮೆಂ । ದೆನೆಮೆರೆವುವುತುದಿಯೊ
ಳೆಸೆವಸುಮಮಂಜರಿಗಳ್ ॥೯೯॥ ಕಂ॥ ಚರಿಯಿಪಬೆಡಗಣ್ಪೆಂಡಿರ । ಚರ
ಣದನವಯಾವಕದ್ರವಂಪತ್ತಿದವೊಲ್ ॥ ಮೆರೆವುವುಪರ್ವತದಗ್ರದ । ತರುಪ್ರೊಳ್ಮಗೆ
ಚೆನ್ನಮಪ್ಪಚೆಂದಳಿರ್ದರುಗಲ್ ॥೧೦೦॥ ಕಂ॥ ಹರಿಣಗಣದಂತಖಂಡಿತ ।
ಸುರುಚಿರನವಬಿಲ್ವಪಲ್ಲಕೀವಲ್ಲಿಯೊಳ್ ॥ ಕರಿಕರಮೃದಿತಮರೀಚಿಯ । ವರಲತೆ
ಯೊಳ್ಪುದಿದುಗಂಧವಾಹಂಚರಿಕುಂ ॥೧೦೧॥ ಕಂ॥ ಪಕ್ಷಿಮೃಗಋಕ್ಷವಾ
ನರ । ರಕ್ಷೋರಗಯಕ್ಷಗರುಡಕಿಂಪುರುಷರ್ಕಳ್ ॥ ವೃಕ್ಷಲತೆವೇಣುಸಂಘಂ । ಚಕ್ಷು
ಗೆತೋರ್ಪುದುಮನೋಹರಂಸುರಗಿರಿಯೊಳ್ ॥೧೦೨॥ ವೃ॥ ಗಗನಾಗ್ರಂ
ಬರವೆಳ್ದುಪಾಯ್ದುಗಜಕುಂಭಾಭೋಗಮಂತನ್ನಕೊ । ರುಗುರಿಂಸೀಳ್ದುಸಿರುಂ
ಬುಳಾಡಿಪಿಮಹಾಮಸ್ತಿಷ್ಕಭಕ್ಷೋನ್ಮದಂ ॥ ಮೃಗರಾಜಂಮಿಗೆಸೂಸಿದಾವಿಮಳ
ಮುಕ್ತಾಬೃಂದದೊಳ್ತಾರೆಗಳ್ । ಪುಗುತೊಂದುತ್ತಿರೆಭೇದಮಂತಳೆಯವಾಸ್ವರ್ಗಾ
ಚಲಸಾರಂತದೊಳ್ ॥೧೦೩॥ ವೃ॥ ಪುರಹರಮುಖ್ಯದೇವಗಣವಂದಿತಪಾ
ದಪಯೋರುಹಂತವಮಾ । ವರನೊಲವಿಂದಮರ್ಚಿತಳಮೆನ್ನುತೆದಿಗ್ವಧುಗಳ್ನವೋಡು
ಬಂ ॥ ಧುರಕುಸುಮಂಗಳಿಂದಿರದೆಪೂಜಿಸಿಭಾಸ್ಕರಚಂದ್ರಮಾಮಳೋ । ದ್ಧರವ
ರದೀಪದಿಂದಚಲಮಂಬೆಳಗುತ್ತೊಲವಿಂದಮರ್ಚಿಪರ್ ॥೧೦೪॥ ಕಂ॥ ಪಾಡು
ವಕಿನ್ನರಿಯರಸವಿ । ಮಾಡಂಮಿಗೆಕೇಳ್ದುಸೋಲ್ದುಬರೆನಿಜಹರಿಣಂ ॥ ಕೂಡಲ್ಕಾಶಿ
ಸುದತಿಯರಾ । ಗಾಡಿಯೊಳೆಸೆವಿಂದುಬಿಂಬದೊಳ್ಮೃಗನೋಳ್ಪರ್ ॥೧೦೫॥
ಕಂ॥ ಗಿರಿಶಿಖರಾಗ್ರದೆಚರಿಯಿಪ । ಕರಿಪಂತೀಸಿಂದೆತೀಡಲಾಚಂದ್ರಮನಂ ॥ ಕರೆ
ಯಮನೊಳ್ಕಗ್ಗರಿಸಿಯದ । ನರಿಯದೆವಟಪುತ್ತುಶಶಮೃಗಂತಾನೆಂಬರ್ ॥೧೦೬॥
ಕಂ॥ ಖರಕರನಪಾದಸೋಂಕೆ । ಲ್ಕುರಿವತಿಸೂರ್ಯೋಪಲಾಗ್ನಿಕೀಲಮದೆಲ್ಲಂ ॥
ಪರಿಗುಂಚಂದ್ರಮಕಿರಣೋ । ತ್ಕರಯುತಶಶಿಕಾಂತಜಾತನಿರ್ಮಲಜಲದಿಂ ॥೧೦೭॥
ಕಂ॥ ನಗದಗ್ರದಪಸಿಗಲ್ಲೊಳ್ । ಮೃಗರಾಜಂಕರಿಯಬಿಂಬಮಂಕಡುಕಾಯ್ಪಿಂ ॥
ಬಗೆವುಗೆನೋಡುತ್ತಸವಸ । ದೊಗುಮಿಗೆಯಿಂಪಾಯ್ದುಪೊಂದಿತಾಕಟುಕೋಪಂ
॥೧೦೮॥ ವೃ॥ ಅಹಿರಾಜಂನಿಜಭಾರಮಂಪೊರಲಸಹ್ಯಂಬೇಸರಂಬೊ
ತ್ತುತ । ನ್ಮಹಿಯಂಮೇರುಗಿರೀಂದ್ರನೊಳ್ಪೊರಿಸಿಶೇಷೋದ್ರತ್ನವಾರಂಗಳಂ ॥
ಬಹುಮಾನಂಮಿಗೆಕೊಟ್ಟನೆಂಬತೆರದಿಂಸಾನುಪ್ರದೇಶಸ್ಥಿತಂ । ಬಹುರತ್ನಂಮಿಗೆ

ರಂಜಿಕುಂಜಲಧಿಭಂಗೋದ್ಧಾಂತಮುಕ್ತಾಫಲಂ ॥೧೦೯॥ ವೃ॥ ಪೋರು
ವಿನಗ್ರದೊಳ್ ಚರಿಪಮರ್ಕಟಮುಚ್ಚಕಳಂಕಮಂ ವಟೋ । ದ್ಭುರುಹಮೆಂದುಪತ್ತೆ
ಲೊಸೆಗುಂ ವ್ಯಗಪಂ ಮೃಗಮೆಂದುಕೋಪದಿಂ ॥ ಬಾರಿಸಲ ಟಿಕುಂಕರಡಿಪ್ರತ್ತೆ
ನುತುನಮ್ರಐಮಾಗುತೂದುಗುಂ । ಕೂರದೆಖಂಡಿಸಲ್ಕೊಡಿಕುವೊಲಮೊಸ್ಸತೆ
ಪುಂಡರೀಕಮುಮಂ ॥೧೧೦॥ ವೃ॥ ಹರಿಕಾಂತೋಪಲದೊಳ್ ಮೃಗಂ ವಿಪಿನ
ದಾವಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ತಾಳ್ದುಗುಂ । ಗರುಡೋದ್ಗ್ರಾವಮನೆಯ್ದೆಮರ್ಕಟಮರಣ್ಯಂ
ಗೆತ್ತುಪೊರ್ದಾಗಳೆ ॥ ಬ್ಬರದಿಂಪಾಯ್ದುಶಿರಂಪಳಂಚೆಸಮರುತ್ತ್ರೆಂದುಪುಬಿರ್
ಕ್ಕಗಂ । ಹರಿನೀಲಾಶ್ಮದೊಳೆಂಬುಪದ್ಮಭ್ರಮಣದಿಂದಂಬರ್ಹಿಗಳ್ನರ್ತಿಕುಂ ॥೧೧೧॥
ವೃ॥ ವಳೆಯುರವಂಗಳೊಣ್ಮಿಘನವೇಣಿಯುದಾಡೆಜೊದಳ್ದುಕಾಂಚೆಯುಂ । ದುಲಿಯೆಕು
ಚಂಕೆದಕ್ಕದಿರೆಕಣ್ಗಳಕಾಂತಿಪಳಂಚೆಹಾರಮುಂ ॥ ದೊಲೆಯೆನಿತಂಬದೇಶಮದುಕಂ
ಪಿಸೆಪಾರುತಮಿಾರಿಧೀಂಕಿಡು । ತ್ತುಲಸದಶೈಲದೊಳ್ಹರಿಪಖೇಚರಾಂಗನೆಯುರ್ವಿ
ಳಾಸದಿಂ ॥೧೧೨॥ ವಚನ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಗರುತರಸುರುಚಿರ ಸ್ಫು
ರತರುತಳದ ತಣ್ಣೆಳಲೊಳ್ವಿಸ್ತರದ ಶಶಿಕಾಂತ ಶಿಲಾಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವೃ॥
ಕಿನ್ನರಿವೀಣೆಯಂಪಿಡಿದುಚುಂಬ್ಬರದಿಂಪತಿಗೂಡಿಹರ್ಷದಿಂ । ದನಿವಿದಾರಗಗಾಡಿಗ
ಮಕಂನೆರೆಯಲ್ಪವಿವಾದಪಾಡಿಚೆ ॥ ಳ್ವಿಂನಿಪಿದರ್ಂಗಮೆಳ್ವನಪರೆತ್ತಿದಕರ್ಣಮೆಳಲ್ವ
ಗೋಣುಗು । ಳ್ವಿನ್ನಣಿಸಾದದೂರ್ವೆಮರೆಯಲ್ಕಿಗೆಕೇಳ್ವಮೃಗಾಡಪುಲ್ಲೆಗಳ್ ॥೧೧೩॥
ಮತ್ತಮೊಂದು ಕುಸುಮಪ್ರಸರ ಸುರಭಿತಸಲಿಲ ಮಹಿತಚೂತ ಮಹೀಜಾತ
ಸಂಜಾತ ಮಧ್ಯಮಂಜುಳತರ ನಿಕುಂಜದಲ್ಲಿ, ವೃ॥ ಸರಮಂಕಂರಕೆಸುತ್ತಿ
ನೂಪುರಮುಚತ್ತ್ಯಾತ್ಸಾಹದಿಂದೇರನೂಂ । ಕಿರದಾಮಂಗುತಿಯಂಕೆಳಲ್ಚಿಕೆದರಿದರ್
ತ್ಕೇಶಪಾಶಂಗಳಂ ॥ ಭರದಿಂಬಂಧಿಸಿಕಂಚುಕಂದೆಗೆದುವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜಪ್ರಹಾಸೋದ್ಭ
ಸಂ । ಸುರಿಯಲ್ಕಣ್ಗೊಡೆಕಂಪಿಸಲ್ಬ್ರಮರಕಂತೂಗಾಡಲುದಾಗ್ರದಿಂ ॥೧೧೪॥
ವೃ॥ ಬರೆಸೆಳೆದಪ್ಪಿಮುದ್ದಿಸಿಮುಖಾಂಬುಜಮಂನಡೆನೋಡಿಚುಂಬನಂ । ಗಳನೊ
ಲವಿಂನೆಗಳ್ಚನಖಗಕ್ಷತಮಂಪಿಗಮಾಡಿಕೇಶಮಂ ॥ ಸೆಳೆದಮದೀರ್ಘಳ್ದಪೊಯ್ದುಭ
ರದಿಂಸುರತಂಬಡೆಟೆಯ್ದೆಕಾಂತನೊಳ್ । ಸುರತಜಲಂಪೊನಲ್ವರಿಯಲಾಖಚರೀ
ಸತಿಸೋಲ್ಬುಕೊಳ್ಗಿದಳ್ ॥೧೧೫॥ ವೃ॥ ನೆರೆದಬಳಲ್ಕೆಯಿಂದೆನೆಗೆಯಲ್ಪೇವಿ
ಲ್ಲದನೀರೆಯಂಭುಜಾ । ಗ್ರಚತೆತಪೀರದೊಳ್ಬಚರನಾಗಳೆಪೊತ್ತುವಿಹಾಯಮಾರ್ಗ
ದೊಳ್ ॥ ಬರುತಿರೆತಾನುಮಲ್ಲಿಬಳಲಲ್ಜಲದಂಪಿಗೆಯಿರ್ವರಂಪೆರಂ । ಧರಿಸಿದುದಿಂ
ತಿದಕ್ಕೆಧರೆಯೊಳ್ಘನನಾಮಮದೇಂನಿರರ್ಥಮೋ ॥೧೧೬॥ ವೃ॥ ಗಿರಿಯೊ
ಳ್ಮ್ಯಾಡ್ವಲದೂರ್ವೆಯಂಪಿರಿದುಮತ್ತ್ಯಾತ್ಸಕ್ಯದಿಂಮೆಯ್ದುದನಿ । ಝರ್ಝರಚಂಚಲ್ಲಹ
ರೀಹಿಮೋಪಳಗಳದ್ರಾಕ್ಷಾಪೂರಮಂಪೀರ್ದನಿ ॥ ರ್ಜರಕಾಂತಾಕಲಮಂದ್ರತಾನಕೆ
ಕುರಂಗಂಸೋಲ್ದುಬಳ್ಗೆಟ್ಟಿರೆ । ಸುರಿಸಲ್ಪೆಲ್ದೊರೆಯಂಕರಂಹಿಮಕರರನಾರಂ

ದಿಂತುಬೆಳ್ಳಾಗ್ದದಪಂ ||೧೧೭|| ವೃ|| ಸರಸನಿಕುಂಜದೋವರಿಯೊಳಾಗಳೆ ಭೋಗವನಾಂತುಸಾದ೯ನಿ | ರ್ಜರಿರಮಣಾವೆಗದ್ದನಖರಕ್ಷತಮಾಕುಚದೊಳ್ಸೆರಂ ಗನೋ |' ಸೊಸುತನೋಡುವಾಗಣೆಘನಧ್ವನಿಯಿಂದುರಿವಿಂಚೆಕಾರ್ಮುಗಿಲ್ | ಸರ ಸದನೋಳ್ಮುಮೊಂದುಸೆರಗಂಮರೆಗೆಯ್ದುಳಜ್ಜೆಪಾರಿದಳ್ ||೧೧೮||

ವೃ|| ಸುರತರುಮೂಲದೊಳ್ಸೆಚರಿಸುತ್ತುವರಾನಂದತಾರಕಾಕಲೀ | ತರಕಲವಂ ದ್ರುಮೋಳವರಿಯುಲ್ಲವೆಕ್ಕೋಳ್ದುಬಿಲೇಶಯಂಗಳಾ || ಗುರಿಪೆತೆಯುಂಮರಳ್ಚಿತೊನೆಗುಂ ಹರಿಣಂಪುಗೆಪಟ್ಟುಲಾಲಿಕುಂ | ಸರಭಸಮಾಗಳೆಳ್ಚುಕೋಣಿಗುಂಶಿಖಿಗಾಸಮದೇಂವು ನೋಳ್ಪ್ಪುಮೋ ||೧೧೯|| ವ|| ಮತ್ತಮೊಂದು ವಿರ್ಣಕೀರ್ಣಪೂರ್ಣಪ್ರ ಸವವರ್ಣ ಸರಸಸರಳತರ ರಕ್ತಾಶೋಕ ವಲ್ಲರೀವೇಲ್ಲಿತದೊಳೆಂವ್ಯೋಮಚರಿ.

ಕಂ|| ಅಸವಸದಿಂಸುಸಿಲಿಸಗ | ಲ್ಪಸುಮುಳಿಸಿಂಮುಳಿದುಕಾಂತನೆಂಬ್ಬಿಗೆಪೋಗಲ್|| ಪೊಸಮಿಂಚುಮಿಂಚೆಘನರವ | ವೆಸಗಲ್ಪಿಳದಿಳಿದ ಪತಿಯನಪ್ಪಿದಳಾಗಳ್ ||೧೨೦||

ವ|| ಪೆರತೊಂದುವಿಚಿತ್ರತರ ಶಶಿಮಣಿ ಮಣಿಕೂಟದೊಳ್. ಕಂ|| ನೀರ ದವಿಮುಕ್ತಜಡಭರಿತಂ | ಕಾರವೆ ಗುಮಿತ್ರರಾಜತೇಜಾಪಹರಂ || ಕಾರಣಮುಕ್ತ್ಪಂಕ ಕೆಸುವಿ | ಚಾರಕ್ಕಿದುಸೇವ್ಯನ್ನಿರಾಜಹಂಸದ್ವೇಷಂ ||೧೨೧|| ಕಂ|| ಅದರಿಂ ದಿವರೊಡನಿರ್ಪುದು | ವಿದಿತಮುದಲ್ತೆಂದುಚಪಲಿತಟಿದಂಗನೆತಾಂ || ಸದಮುಳಿಕಡೆ ಗೊಗೆವಂತಿರೆ | ಪದೆಪಿಂಮುಗಿಲಿಳಿದಖಚರಿಯೋನೊಪ್ಪಿದಳೋ ||೧೨೨||

ವ|| ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ — ವೃ|| ತರಳತಪಾಂಗಾಂಶುವಿಂಚಂತುಡುಗೆ ಯುರುಚೆಗೀರ್ವ್ವಾಣಕೋದಂಡಮಂಭಾ | ಸುರಧಮ್ಮಿಲ್ಲ ಮಹಾಮೇಘಮನುದಿರ್ಪ ಲಸತ್ಪುಷ್ಪಧಾಳೀಚಯಂಬಂ || ಧುರಧಾರಾಸಾರಮಂಪೆರ್ಚೆಸೆಮುಗಿಲರಮಾದೇ ವಿಯೆಂಬಂದದಿಂದಂ | ಬರಕಾಗಳ್ವರ್ಷ ದೇವಾಂಗನೆಯಕುಚದಪೊಯ್ಲಿಂದವಾವ ರ್ಷಮಕ್ಕುಂ ||೧೨೩|| ವ|| ಅದಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್;

ವೃ|| ತಿಳಿಗೊಳದಲ್ಲಿಮಿಂದುಸುರಸೀಜರಜಂಗಳ ಸೊಟ್ಟುಗೆಯ್ದುಕೋ | ಮಲಸುಮ ಮಾಲೆಯುಂಮುಡಿದುಚಿತ್ರಪಟಂಗಳನುಟ್ಟುತಾಳ್ದುಪ || ಜ್ವಳಿಸುವರನ್ನದಾಭರಣ ಮುಂಸಿರಿಕಂಡಮನಣ್ಪುಗೆಯ್ದುಸಂ | ಚಳಿಸುವರೆಚ್ಚೆಯಿಂದೆಸುರಕಿನ್ನರದಂಪತಿಗ ಳ್ವಿಲಾಸದಿಂ ||೧೨೪|| ವೃ|| ಒಂದೆಡೆಪಾಕಶಾಸನನಗೋಷ್ಠಿಯದೊಂದೆಡೆ ಭೂತಸಂಚಯಂ | ಒಂದೆಡೆಕಂಜಜಾತಸಭೆಯೊಂದೆಡೆ ಕಿನ್ನರಬಾಲಿಕಾಚಯಂ || ಒಂದೆಡೆಮುತ್ತುರನ್ನಗಳಪೆರ್ಗಣಿಯೊಂದೆಡೆಸಿದ್ಧಜೀವನಂ | ಒಂದೆಡೆಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮ ವ್ಯೃತಂಪೆರತೊಂದೆಡೆದೇವಸಂಕುಲಂ ||೧೨೫|| ವಚನ|| ಇಂತುಸಮಸ್ತ ಸಮಗ್ರ ಸಮುಜ್ವಳ ಸಂಗತ ಸಕಳವಿತತ ವಿವಿಧವಿಲಾಸಂ ಬಡೆದು ರಂಜಿಸಿ ಪೊಂ ಬಣ್ಣದಿಂ ಪೊಂಗುವ ಪೊಂಬೆಟ್ಟದ ನಿತಂಬದೊಳಿಂಬುವಡೆದ ಜಂಬುಜಂಬೀರ ಕದ ಳೀ ಖರ್ಜೂರ ಕುಟಜ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಕುರವಕ ಕೇಸರ ಕರ್ಪೂರ ಪನಸ ಪಾಟಲೀ

ಖರ್ಜೂರ ನಾರಿಕೇಳ ನಾರಂಗ ಲವಂಗ ಲುಂಗರ ಸಾಲತಮಾಲ ಹಿಂತಾಲ ತಾಲಸರ
ಳಸರ್ಜಕ ಪೂಗ ಪುನ್ನಾಗ ನಾಗಕೇಸರ ಸಹಕಾರವೇತ್ರಕೆ ದಳಫಳಸುಮಭರಿತ ಸುರು
ಚಿರತರು ಷಂಡಮಂಡಿತ ಜನಾನಂದ ನಂದನವನಾಂತರ ದರದಳಿತಸರಸ ವಿಸರ
ಸುರಭಿ ಕಮಲಕಲ್ಹಾರ ಕುಮುದೇಂದೀವರಾಮಂದ ಮಕರಂದಮಧುರ ರಸಾಸ್ವಾ
ದನಾನಂದಮಂದ್ರತರ ಗುಂಜದಿಂ ದಿಂದಿರ ಬೃಂದಝುಂಕಾರಮಹಿತ ಶಿಶಿರಶಂಬರ
ಧಾರಾಸಾರ ಕಾಸಾರ ಪರಂಪರೆಗಳೊಳ್ಮೆಳಂಗಿ ಪವಿತ್ರಂಬೆತ್ತು ಮಹಿಮಾಕೀರ್ಣ
ಪೂರ್ಣ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯೊಳಿರ್ದ್ದ ಪನ್ನಿರಳ್ನವದ ನೀಳ್ದತುಲಸಿಮಣಿಯಸೀಳ್ದ
ಜಾಪದಪೀಳ್ದ ಹವಿಯುತೊಳ್ದ ಕಾಮದಘೂಳ್ದ ಮಂದಬುದ್ಧಿಯುವೆಗಳ್ದ ಹರಿನಾ
ಮದಮುಗುಳ್ದ ಪಿಟ್ಟಿಯಪೊಳ್ದ ಮದದಬಾಳ್ದ ಮನದ ಎಳ್ದಸಾತ್ವಿಕದ ಆಳ್ದಮೈ
ಮೆಯ್ಯ ಕಲ್ಯಣಕದ ಕಟ್ಟಚ್ಚರಿಯುಪ್ಪ ಕಟ್ಟುಗ್ರ ತಪಂಗೆಯ್ವ ಪರಮ ಪುರಾಣ
ಪುರುಷನ ಪವಿತ್ರಪದ ಪಂಕಜಯುತ ಮಾನಸರ್ ತಾಪಸರ್ ತಪಮಿರ್ಪ ತಾಣ
ದೊಳ್ || ವೃ|| ಉಡುಗುಂ ವಾಲಪದೆ ಧೂಳಿಯುಂ ಚಪರಿನಾಗಂ ಸುಂಡಿಲೊ
ಳ್ಪೋರಿಯುಂ | ಕುಡುತುಂ ಸಾರಣಿಗೆಯ್ಗುಮಲ್ಲಿ ಸುರಿಗುಂ ಮುಕ್ತಾಳುಮಂ ನೀರದಂ ||
ಪಡೆಗುಂ ರಂಗಮಕಂದದಿಂ ಸುಮನಧೂಳೀಬೃಂದದಿಂ ಮಾರುತಂ | ಕುಡುಗುಂ ಪು
ಷ್ಪಸಮಿತ್ಫಲಪ್ರಕರಮಂ ಶಾಖಾಚರಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ||೧೨|| ವೃ|| ಪರಬ
ರ್ಹಂಗಳನೊಲ್ದು ಬೀಸುವುದು ಮೋರಂ ಹೋಮಸಪ್ತಾರ್ಚಿಯುಂ | ಹರಿಣ್ಯೇಣಂಗ
ಳನೂರ್ಣನಾಭಿ ಪೋಸತೆಳ್ಚಂಬಟ್ಟಿಯುಂ ಮಾಲವ್ಯ || ಚ್ಛುರಕಂದಂಗಳಕೋಳ್ಮಿಗಂ
ರಜನಿಯೊಳ್ನಾಗಂ ಫಣಾರತ್ನಬಿಂ | ಧುರದೀಪಂಗಳಧೇನುಬೇಳ್ಪಪಯಮಂ ತಂದೀ
ಯುತಿರ್ಕುಂ ಪವೆರಂ ||೧೩|| ವಚನ|| ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ, ಕಂ|| ವರಪು
ಷ್ಪಕಾಷ್ಠದಭಾರಂ | ಕುರಾಕ್ಷತಂಬಿಡಿದು ಬಿಡದೆ ಪರಿಸುತ್ತಿರ್ಪುದಂ || ಬರುತಿರಲಂತೇ
ವಾಸಿಗ | ಳಿರದೊಡವರುಗುರುಗಳೆಯ್ದುವ ನದೊಳ್ಬರಿಪರ್ ||೧೪|| ವ||
ಮತ್ತಮೊಂದಳಿಸೀ ಝುಂಕಾರಮಹಿತ ಮಾಕಂದವಲ್ಲರೀ ಮಂಜುಳ ನಿಕುಂಜ ವಿಸ್ತೀ
ರ್ಣ ತರಾವಕಾಶ ಹಾರೀತಕ ಶಿಲಾತಲ ದೊಳ್ ಪೂರ್ವ ಯೋಗೀಂದ್ರಂಗೆ ;
ವೃ|| ಜಲದೊಳ್ಮಿಂದು ಶುಚಿತ್ವಮಾಂತು ಸದುದ್ಯದ್ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣಂಕರಂ | ಬೆಳವ
ಲ್ಕೇರಿಳೆಪಣ್ಗಳೊಳ್ದರುಳನೊಪ್ಪುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಜೇನ್ಗೂಡಿನಾ || ಲಿತೋದ್ಯನ್ಮಧುಮಂಕೆ
ಲಂಕಿಸುರಿದೆತ್ತಿ ಕೈಕೊಟ್ಟೈಮುದ್ದೆಯುಂ | ನಲವಿಂಕೈಗಳೊಳಾಂತು ಬಲ್ಗಡಿತಾಂತಂ
ದಿತ್ತಪುದೇಂ ವೈಮೆಯೋ || ೧೫ || ವಚನ|| ಮತ್ತಮೊಂದು ಸುಳಿತ
ವಿಮಳವಿಪುಳ ದರದಳಿತ ಪರಿಮಳಕುಸುಮ ಕಿಸಲಯಮಹಿತ ಪಾರಿಜಾತಮಹೀ
ಜಾತ ಸಂಜಾತಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ; ವೃ|| ಕರಿಚರುಜವ್ಯದೊಳ್ಮಶಕಮಕ್ಷಿಕ
ಮಂಚಲಕರ್ಣತಾಳದಿಂ | ದೆರಗದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆಕಳೆಗುಂಜಳಧೌತವಿರಾಗವಸ್ತ್ರ
ಮಂ || ಹರಿಣಚಯಂಕೆವಲ್ಲಕಡುಗೊಂಬುಗಳೊಳ್ತವೆತಾಳ್ದು ನಿಲ್ಗುಮಾ | ವರ

ಮುನಿಬಾಲೆಪೋಪೆಡೆಮಯೂರನೆಳಲ್ಕೆವಂತೆಪಾರುಗುಂ ॥೧೨೦॥

ವ॥ ಮತ್ತಂ ; ವೃ॥ ಶುಕತತಿವೇದಮೋದುವವಟೂಕ್ತಿಗಳಂಬಿಗೆಗೊಂಡುತಪ್ಪುಗಳ್ । ಪ್ರಕಟಿತಮಾಗದಂತೆಸರಿವೇಳ್ವುವುಮೌನಿಪರೋದುವಾಗಳುಂ ॥ ತ್ತ್ಸಕದೊಳೆಲಾಲಿಸುತ್ತುಮನುವೇಳ್ವುವುವಾಜ್ಮುಖಮಂಸರಾಗದಿಂ । ಮುಕುತಿಯೊಳೊಲ್ಪುಬೋಧಿಸಿಪರತ್ನಮನಿರ್ಕಡಿಗೆಯ್ವುವೋಜದಿಂ ॥೧೨೧॥ ವೃ॥ ಸುಮತುಲಸೀದಳಂದಿರಿದುಕೋವರಮಾವರಪೂಜೆಗರ್ಘ್ಯಪಾ । ದ್ಯಮಧುಜಲಂಗಳೀವತೆಡೆಗೆಯ್ವುದೆಸಾಧನಮಂನೆಗಳ್ವುವಾ ॥ ಶ್ರಮಪದಪುಷ್ಪಜಾತಿತರುವಂಜಲಸೇಚನೆಗೆಯ್ವುಗಂಧಮಂ । ಸಮೆಯಿಪತಾಪಸೇಂದ್ರಸುತೆಯರ್ಕಳ್ಸಂಭ್ರಮಮಲ್ಲಿಶೋಭಿಕುಂ ॥೧೨೨॥ ವೃ॥ ತುಳಸೀಪದ್ಮಮಣೀಸರಂಸಮೆವಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಮಂಜಾನಿಪಾ । ಲಲಿತಂಪನ್ನೆರಡೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮನೆತಾಳ್ದತ್ತಿರ್ಪಪೀತಾಂಬರಂ॥ ಗಳನುದ್ಘಾಂಬರದಿಂನೆಗಳ್ವಸವಮಂಕೈಗೊಂಬವೇದಾಂತಮಂ । ಕಲಿಯುತ್ತರ್ಥಮನಾಲಿಸುತ್ತೆಬಕೆಯುಬ್ಬಂಸುಂಕಿಡುತ್ತೇಗಳುಂ ॥೧೨೩॥ ವೃ॥ ದಳಗೃಹಮಂನಿಯಾಮಿಸಸುಮಾರ್ಜಿಯುತೀಡುವಪುಷ್ಪದರ್ಭೆಯುಂ । ದಳಘಳಮಂನಿಲುಂಬುವಮೃಗಾಜಿನಮಂಸರಿವಾಳ್ಪದೌತವ ॥ ಲ್ಕಲಮನಲುಂಬುವಳ್ಕರೊಳೆದೇವಗೃಹಾತಿಥಿಯರ್ಕಳಂಮನೋ । ವಿಳಸಿತದಿಂದೆಪೂಜಿಪಮುನೀಂದ್ರರಿನೊಪ್ಪುಗುಮಾತಪೋವನಂ ॥೧೨೪॥ ವಚನ॥ ಮತ್ತಮಾಕೀರ್ಣಮಹಿಮಾಪೂರ್ಣತಪೋವನದೊಳ್, ವೃ॥ ಹರಿಶಾಬಂಗಳ್ಗೆರಾಗಂಬಡೆಮ ಮೊಲೆಯನೊಲ್ದೂಡುಗುಂ ಹಸ್ತಿತಾಂಚೆ । ಚ್ಚರದಿಂಶಾರ್ದೂಲಸಂಘಂ ಹರಿಣತತಿಯೊಳೊಲ್ಪಾಡುಗುಂಪಾವುಕೀರಂ ॥ ಮೆರೆಗುಂಬಲ್ಸ್ನೇಹದಿಂಮೂಷಕಗಣಮುದಮಾರ್ಜಾಲದೊಳ್ಭಾಗಿಕುಂಸಾ । ದರದಿಂಬಂತೋಳನೊಳ್ಸ್ನೇಹಿಪುದುಶಶಮದೇಂಮ್ವೈಮೆಯೋಜೋಗದಾಣಂ॥೧೨೫॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಘನಕಾಲಂಬರೆಪಾರವಲ್ಲಿ ಕಲಹಂಸಂಮಾಗಿಯೊಳ್ಕೋಕಿಲಂ । ಸ್ವನಮಂತೋರುಗುಮಲ್ಲಿಚಕ್ರಯುಗಳಂ ಸಂಧ್ಯಾಂತದೊಳ್ಕೂಡುಗುಂ ॥ ವನಜೇಂದೀವರಪುಷ್ಪಮಿಂದುರವಿಭಾಸ್ವದ್ದೀಪ್ತಿಯಿಂಬಾಡವಿಂ । ತೆನಿಕುಂವೈಷ್ಣವಧರ್ಮಯೋಗಪರಮ ಶ್ರೀವಾಸಭೂಮೀತಳಂ ॥೧೨೬॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಎಳವೆರೆಯುಂತೆನಾಮಮುದರೊಳ್ಮಗೆ ಮಿಂಚಿನಕಾಂತಿಯುಂತೆಸಂ । ಗಳಿಸಿದಕುಂಕುಮೋರ್ಧ್ವತಿಲಕಂಬಿಗಿದುಟ್ಟಹರಿದ್ರವಸ್ತ್ರಮು ॥ ಜ್ವಳತರಪದ್ಮಬೀಜತುಲಸೀಮಣಿಮಾಲಿಕೆದಾಳ್ದಕಂರಸು । ಜ್ವಳಿಸುವಲಾಗುಳಂಸದಜಿನಂಮೆರೆದಿರ್ಪ್ಪವುತೆಸ್ಮುನೀಂದ್ರರೊಳ್ ॥೧೨೭॥ ವೃ॥ ಮಿಸುಗುವಮಂಜುಳಸ್ಮಿತಮುಖಂ ಜಡೆಗಟ್ಟಿದಕೇಶಪಾಶಮು । ದ್ಘುಸೃಣಸುವರ್ಣಕಾಂತಿತನುತಾಳ್ದಿದಯೋಗಕೆಮಂಡುಲಾಂಬರಂ ॥ ಪೊಸವಣಿವಲ್ಕಲಂಕಟದದಂಡಮೃಗಾಜಿನಯಜ್ಞಸೂತ್ರಮಿಂ। ಪೆಸೆದಿರೆಕಣ್ಗೆತಾವರಿಪರುತ್ತಮತಾಪಸರಾನಗಾಗ್ರದೊಳ್ ॥೧೨೮॥ ಮತ್ತಂ,

ವೃ|| ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಪತ್ತಿಡೆಪಾವ್ಕುಡಂಗಿಬೆಳೆಯಲ್ವೃಕ್ಷಂಶಿರೋಭಾಗದೊಳ್ | ರಯ್ಯಂ
ಗೂಡಿಡೆಕೇಶದೊಳ್ಖಗಕುಲಂತನ್ನಸ್ತದೊಳ್ಕೂಡಿದಾ || ಕೆಯ್ಯಿಂದಂನಖಪಜ್ಕ್ತಿಬೇ
ರ್ವರಿಯೆಪಾದಾಂಗುಷ್ಠದೊಳ್ಪಿಂದುವೇ | ಲ್ಸುಯ್ಯಂಸೂಸದೆವಾಳ್ವರಾನಗದೊ
ಳುದ್ಯತ್ತಾಪಸರ್ಗ್ಯಾನಮಂ ||೧೪೯|| ವ|| ಪತ್ತೆವೊಂದೆಡೆ ; ಕಂ|| ಸುರಪ
ಪದಸುಖಮದೆನಿತಂ | ತರವಿರುವುದೊನಿಳ್ಕನೋಳ್ಪನೆಂದೆನೆಮುನಿಪಂ || ಕರಮಂ
ವೇಗಣ್ಗೆತ್ತು | ತ್ತುರದಿಂದುಂಗುಟದೆನಿಂದುತಪಮಂನೆಗಳ್ದಂ ||೧೫೦||
ವಚನ|| ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಯುತ್ತಮ ಯತಿಗಳ್. ಕಂ|| ಹಿಮದೊಳಗ
ಘಮರ್ಷಣಮಂ | ಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳ್ಪಂಚಾಗ್ನಿಮಧ್ಯತಪಮಂಬಿಸಿಲೊಳ್ || ಹಿಮಜಲವ
ರ್ಷಾಗಮದೆ | ಳ್ಪಮೆವಶಿಖರದೊಳಮೋಘತಪಮಂಮಹಿಮರ್ ||೧೫೧||
ಕಂ|| ಯತಿಗಳತಪೋಬಲ | ಕ್ಕತಿವಿತತಂರವಿಯುಗ್ಮಮೋಘಶಬ್ದಂಭಯದಿಂ || ಗತಿ
ಗಿಡುಗುಂಮಿಗೆಕಂಪಿಕುಂ | ಮತಿವ್ಯೃದುವೆನಿಕುಂತದಾಶ್ರಮಸ್ಥಾನದೆಡಲ್ ||೧೫೨||
ವೃ|| ನರಚಾಂದ್ರಾಯಣಕೃಚ್ಛ್ರಯೋಗಕರಣವ್ಯಾಪಾರಮಂತಾಳ್ದನಿ | ರ್ಝರಶೀ
ತಾಂಬುವೊಳಾಳ್ದುಮೆಯ್ಯೊಳೆದುಪರ್ಣಾಹಾರಮಂಮೂಲಕಂ || ದರಸಾಸ್ವಾದನ
ಮಂನೆಗಳ್ದುಮುಪವಾಸಂಗೆಯ್ದುಮತ್ಯುಗ್ರದಿಂ | ಹರಿಪಾದಾಬ್ಜಮಧುವ್ರತರ್ಮುನಿ
ವರರ್ಶ್ರೀಶ್ರೀಶನಂಜಾನಿಪರ್ ||೧೫೩|| ವಚನ|| ಇಂತು ಸಂತತವೊಪ್ಪುವ
ಋಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರ ಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮಂಗಳಿಂ ಗರುಡ ಗಂಧರ್ವ ಕಿನ್ನರ ಸುರಗರ್ನಸರೆ
ಯೆನಿಪ ಬಹುವಿಧ ಗುಹಾನಿಕುಂಜ ಶಿಲಾತಲಂಗಳಿಂ ಪುಳಿನೋಲಂಗಳಿಂ ಹರಿಕರಿಗ
ಳಿಂ ವಿಧವಿಧ ವಿಚಿತ್ರ ವಿಹಂಗ ಮೃಗಂಗಳಿಂ ಮಾಸೇಸಂಗುಂ ಬಣ್ಣಿಸಲೊಳಗು
ಗುಡದ ಸುವರ್ಣ ಭೂಧರಮಖಂಡ ಸಂಪದದಿಂ ಮೆರೆಗುಮಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ;
ವೃ|| ಬನದಿಂಚಿತ್ರಮೃಗಂಗಳಿಂಪುಳಿಗಳಿಂನಾನಾಕುಜಸ್ತೋಮದಿಂ | ಘನವಲ್ಲೀ
ಗೃಹದಿಂಸುದಾನದಿಗಳಿಂಕಾಂತಾರದಿಂಕಲ್ಗಳಿಂ || ಬನದಂದಾಳ್ದುಮಯುಕ್ತರಿಂದಿವಿಡ
ರಿಂಗಂಧರ್ವರಿಂಸಿದ್ಧರಿಂ | ಮುನಿವರ್ಯರ್ಕಳಿನೆಯ್ದೆರಂಜಿಸಿದುದಾತಾರಾಚಲಂಬಳ್ವಿ
ನಿಂ ||೧೫೪|| ಮಾಲಿನೀವೃತ್ತಂ|| ಮುರಹರವರವಕ್ಷೋತ್ಕೌಸ್ತುಭಾಭ್ಯಾಂ
ಶುಮಾಲಾ | ವರಣಕವನಗೌರಾಂಗಾಂಶುಸಂಪದ್ವಿಭೂತೇ || ಶರಜಜಹರನಾರೀ
ಮೌಳಿಸೀಮಂತರತ್ನ | ಸ್ಫುರದುರುವದೆನಿಚ್ಚಂಲಕ್ಷ್ಮಿಕಾಪಾಡುಗೆಮ್ಮಂ ||೧೫೫||
ಗದ್ಯಂ|| ಇದು ಸಮಸ್ತ ಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರ ಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತ ಹಸ್ತಪುಟ
ಗಭಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕ ತಿಲಕಿತ ಕಸ್ತೂರಿ ಶಶಾಂಕವಿಸ್ತಾರಿತ ವಿಕ್ರಮಚಕ್ರ
ಪಾಣಿ ಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗ ಪಾಂಸುಪಟಲ ಪತಿತಾಕಲಿತ ಸುವರ್ಣ ರಚನಾವಿಶೇಷ
ಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ ಕಾಯಮಾನ ಮಾರಮಣಚರಣ ಸರಸಿರುಹ ಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತ
ಸಾಳಿಗ್ರಾಮ ತೀರ್ಥಾಸ್ವಾದನ ಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತ ಕವಿತಾ ನಿಸರ್ಗಘ್ಮಾನಸ
ಶ್ರೀವೇಂಕಟಬರಾಯ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ಪ್ರಥಮಾಶ್ವಾಸಂ
ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀರಾಮರಘೂದ್ವಹನ । ಚಾರುಕುಚಾಂತರವಿಲಿಪ್ತಮೃಗಮದರೇಖಾ॥ ಕಾರಕಲಿತೋದ್ಧುವಕ್ಷಾ । ನಾರಾಯಣನೆಮಗೆಕುಡುಗೆಸುಖತರಫಲಮಂ ॥೧॥ ವೃ॥ ಅಂತೆಸೆದಿರ್ಪ ಮೇರುವಿನದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನೊಳೊಪ್ಪುಗುಂ ಮಹಾ । ನಂತವಿಶಾಲಭೂಮಿಬಹುಧಾನ್ಯಯುತಂಧನರಾಶಿಭಾರತಂ ॥ ಅಂತದರೊಳ್ತ್ರಿರಂಬೊಳೆವುದುತ್ತಮಕೇರಳದೇಶಮಿಂದಿರಾ । ಸಂತತಸುಭಾರತಾಖ್ಯವಿಲಸಚ್ಚಿರಸಾರ್ಕಿರಣಮೆಂಬವೋಲ್ತಿಯಿಂ ॥೨॥ ವೃ॥ ಸರಸಿಜಮೆಸ್ಪಿತೆರ್ಪಕಳಿಷಪ್ಪಪಲಾಸ್ಥಿತಮಾದಭೂಮಿಜಂ । ಸುರಚಿರರತ್ನನಿರ್ಮಿತಕಾಂಚಲಮಂಬೆಗಳಿಂದಶೋಭಿಪಾ ॥ ತೋರೆಗುಣಯುಕ್ತಮತ್ಯಂತತಿಮಾಹಿಷಸಸ್ತಿತುರಂಗನಿಚಯಂ । ಮೆರೆದಿರೆತನ್ನೊಳೊಪ್ಪಿದುದುಕೇರಳದೇಶಮನಾತ್ಮರೂಪದಿಂ ॥೩॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂ ಪಾವನತರತ್ರಿರಂಗನದಿಯಿಂದಚಾಪಂಬಕಾಸಾರದಿಂ । ವರವದ್ದಾಸೀಸೊಯ್ಯನುಣ್ಮವದವನವಾಚಲಸಾಂತದಿಂ ॥ ದಿಗಂತ್ರಿಪರ್ಣಶುಕಾಳಿಯಿಂದೆಸೆವಶಾಲೀನಂದನಾಭೋಗದಿಂ । ಸಿರಿಯಿಂದಂ ಬೆಳೆಗೈಗಳಿಂಮೆರೆವುದಾನಾಡೇಂ ಕರಂ ರಮ್ಯಮೋ ॥೪॥ ವೃ॥ ತರುಸಂತಾನಂಗಳಿಂ ನಂದನನಿಚಯದಿನೊಪ್ಪಲ್ಕೆ ಟಂತನ್ನೊಳೆತ್ತಂ । ಭರದಿಂದಂ ಮಿಾಂಗಳೆಯ್ದಲ್ಕೆ ಜಕಳಭಗಣಂ ವಾರಿಕೇಳೀನಿಮಿತ್ತಂ ॥ ಪರಿತಂದೀಸುತ್ತಿರಲ್ಸತ್ವರದೆಘುಳುಘುಳು ಧ್ವಾನದಿಂದೊಳ್ಕುತಾಸಿ । ರ್ಪರಸೇವ್ಯಂ ತುಂಗಭದ್ರಾನದಿಮೆರೆವುದುತದ್ದೇಶಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶಂ ॥೫॥ ವ॥ ಮತ್ತಮಾತರಂಗಿಣಿ ;

ವೃ॥ ವಾರಿಯನೀಂಟುತಿರ್ಪಗಜದಿಂ ಮಧುಪಂಗಳನಾಂತಕಂಜದಿಂ । ಜಾರುತೆ ಕೂಡುತಿರ್ಪತುಳಕೋಕದಿನೊಳ್ನಡೆದೋರ್ಪಹಂಸದಿಂ । ಚಾರುತೆವಾಯ್ವಮಿಾಂಗಳಿನುಪಾಸಿತನಿರ್ಮಲವಾರಿಪೂರದಿಂ । ಚಾರುಸುಘೋಷಬುದ್ಬುದಮದೊಪ್ಪಿರೆನಿಮ್ನಗೆತೋರ್ದಳೊಪ್ಪದಿಂ ॥೬॥ ವೃ॥ ಮೊಗಮಲರ್ದಂಬುಜಂ ಮಧುಪವೆಪ್ಪುವಕತ್ತುರಿಬೊಟ್ಟುಸೀಕರಂ । ಸೊಗಯಿಪಮುತ್ತಿನೊಳ್ಪುಡೆಮೃಣಾಳಮೆಬಾಹುಪೊದಳ್ದಶೈವಲಂ ॥ ಬಗೆಮಿಗೆತೋರ್ಪಕೇಶಭರಮಂಬುಜಕುಟ್ಮಳಮೋಪಯೋಧರಂ । ಸೊಗಯಿಸೆತೋರ್ದಳಲ್ಲಿಪುಳಿನೋಜ್ಜಘನಾಂಬೆತೆಪೊಚ್ಚಪೆಣ್ವಲಂ ॥೭॥ ವೃ॥ ದನುಜರ್ಕಂಪಂಗೊಳಲ್ಕಿರ್ಪರರತಿಮುದದಿಂ ಕೊಡೆಗಂಧರ್ವಗೇಯ । ಸ್ವನಪುಣ್ಮಲ್ಪುಷ್ಪವರ್ಷಂ ನೆಗಳೆದುರುಳದ್ಭೈತ್ರೇಯರಂ ಕೊಂಡುಬಂದಾ ॥ ಜನಗೇಯಂ ಗಚ್ಛತ್ತಂಗಬ್ಜಜನುರೆಮುಡಿಯಂ ಪಾಸಿದಂತಾನೆನಲ್ಕಾ । ಧುನಿಪೆಂಪಂತಾಳ್ದನಿತ್ಯಾಭ್ಯುದಯದಿನೆಸೆಗುಂ ದೇವಗಂಗಾಸಮಾನಂ ॥೮॥ ಕಂ॥ ಸುಳಿಯಿಂ ಲಳಿಯಿಂ ಲುಳಿಯಿಂ । ದುಳಿದುರೆತಳೆದೆಳೆದುಪ್ರೊಳೆದುಸೆಳೆದುಂಬಳೆದುಂ ॥ ಜಳಚರಥಳಥಳಕೀಕ

ರ । ಚಳಸದೆಪ್ರೊಳೆಪೊಳೆವುದೆಳೆಯುಮಾನ್ಪೊಳೆವಿನೆಗಂ ||೯|| ವ|| ಮತ್ತ
ಮದು ಜಳಕೇಳಿಗೆಂದು ಬಂದೋಲಾಡುವ ಕೇರಳೀನಿತಂಬಿನಿಯರ ಕುಂಭಕುಚದಿ
ರುಂಬಿನೊಳಿಂಬುಗೊಂಡ ಮಿಗಸೊಕುಂಗೆಸರಿಂ ಕದಡೆಳ್ದು ಪರಿವರಿಯಾದ ತರಂ
ಗದೊಳವಗಾಹಕೆಂದು ಮಿಗೆಪೊಕ್ಕ ಕರಟಿ ಕಟತಟ ನಿರರ್ಗಳ ನಿರ್ಗಳನ್ಮದಾಂಬು
ಪರಿಚುಂಬಿಸಂಭ್ರಮ ರೋಲಂಬಕದಂಬ ಮೆಂಬಿಂದ್ರಮಣಿಯುಂ ಕಡಲೊಡೆಯನೊ
ಳ್ಪುರುಡಿಸಿ ಕಡುವಹಿಲದಿಂ ಪೊನ್ಪ್ವಡದಿ ಸಡಗರದಿಂ ಪಡೆದಳೆನೆವರಿ ರಂಜಿಸೆ
ಯುಂ ; ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ತೀರದ ಭೂಜಂಗಳಲರ ಬಂಡುಂಬ ಬಂಡುಣಿಗಳ ಮ್ಮೆ
ಗುಂಕಾರಗತ್ತಲೆ ಮುಸಗಲೆಕ್ಕೆಕ್ಕೆಯಿ ನುಲಿಯುತ್ತ ಚಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳಗಲೆ ತರಂಗಿಣಿ
ಯೊಳರೆವಿರಿದಸ್ಪುರದ ಸರಸಿಜದಲರಸರದ ಪರಿಮಳಂ ಪವನಪ್ರಪಾತ ಪ್ರಚಲಿತ
ತರಂಗಸಂಘದಿಂ ಮೇಗೆನೆಗೆದು ಮುಸುಗಿಕಳ್ತಲೆಯುಂ ಮುಸುಳಿಸೆದಿನೇಶೋದಯುಂ
ಗೆತ್ತು ಸಂತಸಮ ಗುಂದಲೆಯಾಗೆಮುಗುಳ್ದು ಕೂಡುವಕೋಕ ದಂಪತಿಗಳಿಂದೆ
ಯುಂ ; ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಜಳಚರಂಗಳ ಬಾಳಚಳನದಿಂ ಮುಗಿವೊರೆವ ತೆರೆದು
ರುಗಳಿಂ ಸಿಡಿದಸೀರ್ಪನಿಯಿಂ ನಾಂದೆರಂಕೆಯುಂ ಬಿದಿರ್ದುತೂರ್ಪನಿಯ ತುಂತು
ರಂಕೊಡಹಿ ತಡೆಯದೆ ಪುಳಿನದೊಳಡಿಯಿಡುವ ಪೆಣ್ಣಂಚೆಗಳೀಂ ಚರಂಗಳಿಂದೆ
ಯುಂ ; ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಪಂಪಾಧೀಶ ಪದಪಂಕಜ ಮಾನಸರ್ ತಾಪಸರ್ ತೀವು
ವಕರಕಮಂಡಲು ಪಟಲಂಗಳಿನುಣ್ಮುವ ಕಳಕಳಧ್ವನಿಯು ಪೊಂಪುಳಿಯೊಳಂ ;
ಮತ್ತಂ ಸುತ್ತಲುಂ ಬಿತ್ತರಂಬಡೆದು ಬೆಳೆದಮುನಿಜನ ದೇವತಾರ್ಚನೋಪಯುಕ್ತ
ಮಾದ ಫಲಪರ್ಣಕುಸುಮವಿಸರದಿಂ ಮಹಿತಮಾದತಿಲಕಕುರವಕ ಚಂಪಕನಾಗ
ನಾರಂಗ ನಾರಿಕೇಳ ಪೂಗಪುನ್ನಾಗ ತಾಲಹಿಂತಾಲ ತಮಾಲಲಿಕುಚಕುಟಜ ಪಾ
ಟಲೀಪನಸಕದಂಬ ಜಂಬೀರಜಂಬೂದ್ರಾಕ್ಷಾ ಮಾಧವೀಮಾಲತೀ ಯೂಥಿಕಾಮ
ಲ್ಲಿಕಾಜಾತಿಗಳಿಂ ಮನಂಗೊಳಿಪ ವನರಾಜಿಗಳೊಳಂ ; ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಕೇತಕೀ
ಕುಸುಮರಜಸ್ತೋಮದಿಂ ಪುಳಿಲ್ಗಟ್ಟಿದ ಜರ್ಪಡಂಗಳಿಂದೆಯುಂ , ಕೇರಳೀಮುಖ
ಸರೋರುಹ ಕಾಂತಿಗೆಸರಿಗೊಂಬ ಸರಸಿಜಂಗಳಿಂದೆಯುಂ ; ಮುನಿಜನಸ್ನಾನ
ಪಾನಾನುಕೂಲೆನಿಸಿ ಮಹಾಕಾಳ ದೇವನುತ್ತಮಾಂಗಾಗ್ರದೊಳೊಪ್ಪುವ ವಿಷ್ಣು
ಪದಿಯುಂ ಪಂಪಾವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂ ಪಡಿಗೊಂಬ ವಿಮಳಜಳರೂಪಿಣಿ
ತುಂಗಭದ್ರೆ ತನ್ನೊಳ್ಮುಳುಂಗಿದರಪಂಕಮಂ ಕಳೆಯುತೆ ಮನೋಹರಮೆನಿಸಿ ಪರಿ
ಪುತಿರ್ಪಳಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ.

ವೃ|| ತಂಗದಿರ್ಗಲ್ಲನೀರತೆರೆಯಿಂ ಪೊಳೆಯುತ್ತೆ ಧರಿತ್ರಿಸಲ್ಲಮಂ । ಪೊಂಗಿಪಕಾಳಿಸಿಂ
ಸರಸಿಜೋತ್ಪಲಪುಲ್ಲಸುಗಂಧಸಾರದಿಂ ॥ ತಾಂಗುತೆಕೂಲಮಂತೆರೆಯುಸಂಕುಲದಿಂ
ಬಕಕೋಕಹಂಸದಿಂ । ದಿಂಗಡಲಂತೆತೋರ್ದುಮೆರೆದಿರ್ದುದುತನ್ನದಿಘೇಸಪಾಂಡು
ರಂ ||೧೦|| ವಚನ|| ಎಂಬ ಪೆಂಪಿನಲಂಪಿಂಗಿಂಬುಗೊಟ್ಟ ಪಂಪಾನದಿಯು

ತಟಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ವೃ|| ಪರಿಣತಗಂಧಶಾಲಿಕಣಿಶಾಳಿವನಂಗೊಳೆಪಕ್ವಶಾಲಿ
ಭೂ | ಸ್ಫುಟತರಹೇಮವರ್ಣಪಟಕೂಲಮನೊಪ್ಪುವಕೀರಮಂಡಳೀ || ಸುರುಚಿರ
ಚಿತ್ರಮಂತಪ್ಪದತಃಪರೆಗಳ್ಸರಗಾಗಿಶೋಭಿಪ | ಲ್ಕರಮೆಸೆಗುಂಧರಾಲಲನೆಯುಟ್ಟ
ಶುಕಾಂಬರದಂತೆಗದ್ದೆಗಳ್ ||೧೧|| ವೃ|| ಪಳದಿಯಬಣ್ಣಮಪ್ಪತೆನೆಯಂ
ನಲಿಗಚರ್ಚಿತೆರಕ್ತಚಂಚುವಿಂ | ಘುಳಿಲನೆಪಾರಿದೇಹಹರಿತದ್ಯುತಿಶೋಭಿಸೆರಾಜಕೀರ
ಪೇಂ || ಕಳರವದಿಂದೆಸೋವಂತಿಯುರ್ಕಳಕೇಕರಕೃಷ್ಣಕಾಂತಿಯುಂ | ಗೋಳೆವು
ದೊರೆದೋದಸೀತಿಯುಪೀಲದುಕೂಲದಚಿತ್ರದಂತೆವೊಲ್ ||೧೨|| ಮತ್ತಮೊಂ
ದೆಡೆ ; ವೃ|| ಕೆಲದೊಳಪುತ್ತಿರ್ಕೊರ್ವಿಬೆಳೆದಚ್ಛಸರೋರುಹಷಂಡದೊ
ಳ್ಪಲಂ | ಕಳಮೆಯುಪಕ್ವಶಾಲಿತೆಯನೀಕ್ಷಿಪಭೋಂಕನೆವಂದುಕೂಗುವಾ || ಗಿಳಿಗಳ
ಸೋವನಾರಿಸುರವಂಜುಳರಾವಮನೆಯ್ದೆಕೋಕಿಲಂ | ಗಳರವಮೊಂದುಭೀತಿಗೊಳ
ಲೊಲ್ಲವುಕೀರಕುಳಂನಿರಾಕುಳಂ ||೧೩|| ವೃ|| ಜಡಿಯಿಪುನಸ್ತನಂಪೊಡರೆ
ಪೂರ್ಣನಿತಂಬವುಬಾಂಗವಾಲೆಯುಂ | ದಿಡೆಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರಮಂಸ್ರವಿಸೆಘುರ್ಮಜಲಂ
ಕಬರೀಭರಂಬಿಡ || ಲ್ಬಡನಡುಬಳ್ಕೆಹಾರವೊಲೆದಾಡೆಸರಾಗದೆಬಂದುನಿಂದುವುಂ |
ಗಡೆಗಿಳಿವೊಗ್ಗರಂಗಳನೆಪಾರಿಪುದಲ್ಲಿಯುವಾಮಲೀಕುಲಂ ||೧೪|| ವ|| ಆಕ್ಷೇತ್ರ
ದಂತಿಕದೊಳೊರ್ವ ಪಾಮರಿಗಿಳಿಯುಂ ಪಾರಿಪಲ್ಲಿ ; ವೃ|| ಚಕಿತನೀಲನೀ
ರಜದೊಳಿಕ್ಕೆತ್ತೆತೋಳ್ಗಳನೆತ್ತಿಕೂಗುತುಂ | ಶುಕತತಿಯೆಲ್ಲಮಂಬಿಡದೆಪಾರಿಸಿಪಾ
ರ್ವ್ವಪಕಾಳಿಯುಂಮಹೋ || ತ್ಸುಕದೊಳೆನೋಡುವಾಗಡೆನಿಜೇಕ್ಷಣಮೇಚಕಕಾಂತಿ
ಪುತ್ತೆಸು | ಪ್ರಕಟಿತಮಾಯ್ತುಕೀರತತಿಯಂಮಿಗೆಸುತ್ತಿದಜಾಲದಂತೆವೋಲ್ ||೧೫||
ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ ವೃತ್ತಕುಚದವುತ್ತಕಾಶಿನಿ ; ವೃ|| ಗಿಳಿಯಂ
ಪಾರಿಸಲೆತ್ತಿತೋಳನದರಿಂಬೇಲಂಕರಂಜಾರೆಮಂ | ಜುಳಮೆಂಬೊಲ್ಕುಚಮುಣ್ಮೆ
ಕಾಣುತೆಸರೋಜಭ್ರಾಂತಿಯುಂತಾಳ್ದಬಂ || ದಳಿಮುತ್ತಲ್ವಿತತಕ್ಷಪಾತತಿಸುವರ್ಣಾ
ದ್ರೀಂದ್ರಮಂಮುತ್ತಿಕಂ | ಗೊಳಿಪಂತಚ್ಚರಿಯಂಮಹೀಜನಕೆತೋರುತ್ತಿರ್ಪಮೆ
ತ್ತೆತ್ತಲುಂ ||೧೬|| ವ|| ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊರ್ವಳ್ ಸೋರ್ಮುಡಿಯ
ಸೊರ್ಕಿನ ಸೊಗಸುಗಾತಿ, ಕಂ|| ಪಱುಂಜವ್ವನೆಗಿಳಿಯಂ | ಪಾರಿಪಪದ
ದೊಳ್ಕಳಲ್ಚೆಸೋರ್ಮುಡಿಮುಡಿದಾ || ಸಾರಸದಾಮಂತುದಿಯೊಳ್ | ತೋರ್ಕಲ್ಪಿ
ಲೊಂದುಪ್ತಾವಪಿಡಿದವೊಲಿರ್ಕ್ಕುಂ ||೧೭|| ವೃ|| ಸುರುಚಿರಮಾದನೀರಜ
ದಸೊಂಪಿಗೆತಾಂತಲೆದೂಗುವಂತೆಪಾ | ಮರಿಯುರಗಾನಕೊಯ್ಯನೆಶಿರಂದೊನೆಷಂತೆ
ಸ್ವಭೃಂಗಗೀತಕೊ || ಲ್ಬುರುತರಸೌಖ್ಯದಿಂಕೊರಲನಾಡಿಸುವಂತೆಸಮೀರಗಂಧ
ವುಂ | ಧರತೆಗೆತೂಂಗುವಂತೆತೊನೆಗುಂಕಳಮಾನ್ವಿತಗಂಧಶಾಲಿಗಳ್ ||೧೮||
ವ|| ಮತ್ತಮಾಕಣ್ಸಿರಿಯಾಡುಂ ಬೊಲಂಗಳೆನಿಸುವ ಕೆಯ್ವೊಲಂಗಳಪರಿಪಕ್ವಗಂಧ
ಶಾಲಿವನಂಗಳ್. ವೃ|| ಭುವನಂಕಾಪ್ಪಿಡಿದೆಸ್ನಸಾರ್ಕೆಗೆಸುವಂತ್ರೈತಂಧು

ಸೇವಿಕ್ಕುಮಾ । ರವೆಯಿಂಕೀರಕುಲಂಕರಂಪೊರೆವುದೆಂದೈತರ್ಕೆವಿಂಗುಣ್ಣತಂ ॥
ಬುವಿಯೊಳ್ಕಂಟಕವಾಂತ ಪಂಕಭವನೆಂಪುಲ್ಗರ್ಚೆದೆಂಮರ್ತ್ಯನಿಂ । ಜವದಿಂದಂ
ತಲೆಗೊಯ್ಸಿಕೊಳ್ವೆನೆನುತೀನಾಣಿಂಕರಂಬಾಗುಗುಂ ॥೧೯॥ ಕಂ॥ ತಿಳಿದ
ನಿಯುಮಡಿಯ ಜಲದೊ । ಳ್ಕಳವೆಯುನೆಳಲ್ಗಳ್ಕಡಂಗಿತೋರ್ಪುವುಗಳಿಗಳ್ ॥ ವಿಳಸಿತ
ಚಂಚೂಪುಟಮಿಂ । ಘುಳಿಲನೆಸೀಳ್ಬದರ್ವೈಗರೆವಂದಂ ॥೨೦॥ ಕಂ॥ ಶುಕ
ಶಿಶುತತಿಯುಂನಿಜಕಣಿಶ । ಶಕಲಚಪಯುಕ್ತಪೂರದಿಂದೆಬಳೆಸುಸಿರಜನೀ ॥ ವಿಕಸಿತಶರೀ
ರನಿಚ್ಚಂ । ಪ್ರಕಟಿಸುಗುಂಕಳಮಧಾತ್ರಿಬಾಣತಿವೆಸರಂ ॥೨೧॥ ವ॥ ಮತ್ತಮ
ನೇಕ ವಿಚಿತ್ರಪತ್ರ ಬೀಜಪ್ರರೋಹಸಸ್ಯ ಸಂಪತ್ಸಾರ ಕೇದಾರಮಾರಮಣಿ,
ಕಂ॥ ಮಡುವೊಳ್ಪೆಳೆದಿಂದೀವರ । ಕಡರ್ಪ್ವತಂಪಿಗೆತನೆಯುತಿನ್ನಲ್ಬಸಾ ॥ ನು
ಡಿವಕ್ಕಿಗಳಾಕಾವಲ । ಮಡದಿಯರಾಪಸಿರಬಣ್ಣದಿಂಬಾಸಣಿಕುಂ ॥೨೨॥
ವ॥ ಮತ್ತಮದರ ಪವಿತ್ರಪರ್ಯಂತ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳ್; ಕಂ॥ ಸುರರಮರ್ದನ
ಶಶಿಕಳೆಯೊಳ್ । ಮರೆಗೆಯ್ದಾಡಾಬ್ದಿಸುತ್ತೆನೀಲಾಂಬರದಿಂ ॥ ದರಿರಾಕ್ಷಸಭಯಭ
ರಿತ । ನಿರ್ಗರಿಸಿದತೆರನಕ್ಕುಮಲ್ಲಿಕಬ್ಬಿನಕೆಯ್ಗಳ್ ॥೨೩॥ ವೃ॥ ಬೆಳೆದಿಕ್ಷು
ವಿವನಂಗಳಿಂಶುಕಲಸತ್ಕಂರೋಚ್ಚಲದ್ವಾನದಿಂ । ತೊಳಪುದ್ಯತ್ಕಮಲಂಗಳೊಳ್ಪಿ
ದಿದುಬರ್ಸಾಗಾಳಿಯಿಂಪಾಮರೀ ॥ ಕಳಭೃಂಗೀವ್ರದಗೇಯದಿಂಸಮಧುಮಾದ್ಯ
ತ್ಕೋಕಿಲಾರಾವದಿಂ । ತಳೆಗುಂಸೊಂಪಿನತೀವಿಯಿಂಪಥಿಕರಾಕೇದಾರದೊಳ್ಕಾಮ
ಮುಂ ॥೨೪॥ ವೃ॥ ಕಳವೆಯಕಂಪನುತ್ಕಸಮಭೋಜವನಾಳಿಯಕಂಪ
ನಚ್ಚಕೋ । ವಳೆಯಸರೋಜಧೂಳಿಗಳಕಂಪನಮೋಘಸವಿಸಾರಗಂಧಳೀ । ತಳಹಿ
ತಮಪ್ಪಕಂಪಪೂಗಾವಲಪೆಂಡಿರಮೆಯ್ಯಕಂಪನು । ಜ್ವಳತರಸೌಖ್ಯದಿಂಸವಿದು
ಪಾಂಥರೆಲರ್ಚೆತಳರ್ವರೆತ್ತಲುಂ ॥೨೫॥ ವ॥ ಇಂತು ಸಂತತಮೊಪ್ಪುವ ಸಸ್ಯ
ಸಂಪತ್ಸಾರ ವಿಷಯಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸೀಮಂತಿನಿಯ ಸೀಮಂತ ಲೇಖಾವಿಲಾಸಕ್ಕೆ ಮು
ಯ್ಯಾಂಪ ಘಂಟಾಪಥಂಗಳೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಗ್ಗಾಲಂಗಳಿಕ್ಕೆವನೆಯುಂ ವರುಣನ
ವಿಹಾರಭೂಮಿಯುಂ ಮಾಗೆಗಳಬೀಡುಂ ವನದೇವತಾ ಧಾರಾಗೃಹಮುಂ ತಂಪಿನ
ತೌರೂರುಂ ಚಳಿವೆಟ್ಟಿನಂತರಂಗಮುಂ ಮಂದಾನಿಲನ ಮಹಾಶಿಬಿರಮುಂ ಕಂಪಿನ
ಗಣಿಯುಮೆನಿಸಿ ಪಥಿಕಜನ ಮನೋಜ್ಞತರಮೆನಿಪ ಪ್ರಪಾಮಂಟಪಂಗಳೊಳ್.
ವೃ॥ ನೀರಜಪತ್ರಸಿಕ್ತಕುಚಮಂಡಳಮಂಬುಜಸೂತ್ರದಂಬರಂ । ಸಾರಮೃಣಾ
ಳಕಂಕಣಮುದಂಚಿತಚಂದನಪಾಂಡುಗಂಡರಂ ॥ ಭೋರುಸುಕೇತಕೀದಳವಿರಾಜಿತ
ಸಚ್ಛ್ರುತಿಪೂರಪುಷ್ಪಕೇ । ಯೂರಮಮದ್ದಿರಲ್ಪತಿಯರುತ್ತರಿಕಂಜಳದೇವಿಯ
ರ್ಗಳಂ ॥೨೬॥ ಆ ಪಾನೀಯಶಾಲಾ ಶ್ರೇಣಿಗಳೊಳೊಂದೆಡೆ;
ವೃ॥ ತೆರಪಿಂನಟ್ಟತಮಾಲಪತ್ರಕದಳೀಸ್ತಂಭಂಗಳಿಂದಿಕ್ಷುವಿಂ । ಪೊರೆಯಿಪ್ಪ
ಳ್ಳಿಲಿಯಿಂದೆಕೇದಗೆಯಪೂವಿಂರಂಜಿಪೊಳ್ಪಂತೆಯಿಂ ॥ ಶರಜೇಂದೀವರಕುಟ್ಮಲ

ಸ್ತಬಕಘಂಟಾಶ್ರೇಣಿಯಿಂರಂಜಿಸುಂ । ತರದಿಂಕಟ್ಟಿದಬಾಳೆವೆರ್ಗ್ಗಳಲಸತ್ಕ್ರಮ್ಯಂ ಗಳಿಂಮಾಡಿದುದಂ ॥ ೨೭ ॥ ಅವುಗಳೊಳ್ ; ಕಂ ॥ ಅಳಿಯೋಗರವಧುಶರ್ಕರೆ । ಯೆಳನೀರ್ಸವಮಾತುಲುಂಗಕರ್ವ್ವಿನಕೋಲ್ಗಳ್ ॥ ವಿಳಸಿತದಾಡಿಮಚೂತದ । ಫಳಮೆಸೆಗುಂರಾಶಿರಾಶಿಯಾಜಳಗೃಹದೊಳ್ ॥೨೮॥ ವ॥ ಅಲ್ಲಿಯು ಪೆರತೊಂದು ಪಾನೀಯಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಕಳಶಮನೆತ್ತಿನೀರೆರೆವಕಾಂತೆಯುರಂಜಿಪವಕ್ತ್ರಕಂಜಮಂ । ಕಳಶಕುಚಂಗಳಂತಳಿರ್ವೆದುಟಿಯಂನಗೆಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ॥ ತ್ತೆಳವಳದಾತುರ್ಕಾಲ್ಕುಸಿದುಬಾರಿಗೆಬಂದುರೆನಿಂದಪಾಂಥನಾ । ಕುಳಿತೆಯನಪ್ಪುಕೆಯ್ದುವುಗವಂಪ್ರಸೆಯುಂಜಲವಿಶಾಂತವಾನೆವಂ ॥೨೯॥ ಮತ್ತಮೊಂದರವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳೊರ್ವ್ವಂ ; ವೃ॥ ಪರಮಸ್ವೇಚ್ಛಹಿಮಾಂಕಗಂಧರುಚಿಮುಕ್ತಸ್ಫಾರವಾರಾದ್ರಿಯಂ । ತರುಣೀಬಂಧುರಹಸ್ತಕುಂಭದಿನೊರಲ್ಹಾದಸಂದದಿಂಸೇವಿಸು । ತ್ತಿರುವಾದಾರಿಗನಾನಿತಂಬಿನಿಯಪಾಂಗಂಸುಸ್ತನಂನಿಟ್ಟಿಸಿರ್ । ವರಬಿಂಬಾಧರವಿಶಾಗುವಿಶಾಸುಖವುನೆಂದತ್ಪಾನಪಂತಾಳ್ದಿವಂ ॥೩೦॥ ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದುನೀರ್ವ್ವನೆಯೊಳೊರ್ವ್ವ ಗೌರರುಕ್ಕಾಬ್ಧರುಕುಚದೇರುಂಜವ್ವನೆ, ವೃ॥ ಕರತಳದಲ್ಲಿತಾಳ್ದಶಶಿಕಾಂತದತಂಬಿಗೆಯುಂನಖೋಚ್ಛಲ । ತ್ಸುರುಚಿರಕಾಂತಿಸೀಳ್ದಕಡೆಗಣ್ಣದಿರುರ್ವ್ವಿತೆನಿರ್ಮ್ಮಲತ್ವಮಂ ॥ ಕರಕಜಲಂಗಳೊಳ್ಕಿಗಳೆಸುರಸುಗಂಧಮನಿಂದುವಕ್ತ್ರೆಭಾ । ಸುರಜಲಮಂಬಿಡಲ್ಪಥಿಕನಾಗಡೆತೋಪಿಸಿನೀರನೀಂಟಿದಂ ॥೩೧॥ ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಪೆರತರವಟ್ಟಿಗೆಯೊಳೊರ್ವ್ವ ಪಕ್ಕಬವ್ವನಿಗಂ ; ವೃ॥ ಜಲಮಂಸೇವಿಪಬೆಂತೆಯುಂಪ ರೆದುರಾಪಾಟೀಲನೋಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ । ತೊಳಪುದ್ಯತ್ಸರಿಹಾಸವಂದವಚರಾಳಾಪಂಗಳಿಂಚಂದನಾಂ ॥ ಕಲಸತ್ಕಾಂಚನದೇಹಗಂಧರತಕೇಳೀಸೌಖ್ಯದಿಂ । ಗೌರರುಕ್ಕಳಶಸ್ಫಾರಕುಚಂಗಳಿಂಮದನಾಂತ ಪಂಗಳಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥೩೨॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ, ಕಂ॥ ಮರಕತಕಲಶದಿಜಲಮಂ । ವರಪಥಿಕಗ್ಗೆರೆವತರುಣಿಯೆಸೆದಳ್ ತ್ರೀ । ವರವಧುಶಶಿಬಿಂಬದೆಭಾ । ಸುರಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂಚಕೋರಿಗಳ್ಗೆರೆಯುವವೊಲ್ ॥೩೩॥

ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಧಾರಾಗೃಹದೊಳಾಲೋಲಹಾರ ಲತಾಸ್ಫಾಲಿತ ಸ್ಫಾರೋರುಕುಚಕುಂಭೆಯರ್ ; ವೃ॥ ವರಕುಚಮುಕ್ತಹಾರರುಚಿರಾಂಚಿತಬಾಹುಮೃಣಾಳಕಾಂತಿಯಿಂ । ಮರೆಯಿಸಿಜೋಲ್ವಸೀರೆಯನಿರುಂಕಿಚಳಲ್ಲುಳಿತಾಳಕೌಘಮಂ ॥ ಧರಿಯಿಸಿಕರ್ಣದೊಳ್ಕಟಕಮಂಬಿಡೆನೂಂಕಿಸುವರ್ಣಕುಂಭಮಂ । ಸುರುಚಿರಹೇಮಕುಂಭಕುಚದೊಳ್ಕರಿಕುತ್ತೆರೆದಕ್ರೀಪೀಟಮಂ ॥೩೪॥ ವ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಪಾನೀಯಶಾಲೆಯೊಳತಿರಭಸೋಪಚಲಿತರವಕ್ರಣಿ ಗಣಗ್ರಥಿತವಳಯಾವಳೀಕ್ವಣಿತ ಮಣಿನೂಪುರ ಸಹಸ್ರಘಂಟಿಕಾರವವಿಮಿಳಿತ ಕಾಂಚೀಮುಖರಿತ ದಿಗಂತರಾಳೆಯರ್ ಬಾಳೆಯರ್ ನೀರೆರೆವಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಸ್ಫುರದುರುವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರರು

ಬೆಯಿಂಬಿಡುಗಲ್ಲರಗಂಕರಂಗಿಪೊ । ಲ್ಕಿರಿಕೆಂಬಿಗರ್ಗೇಡುವಂಬುವನದಂಪಿರಿದೀಂಟು ಕಿರಾಂತೆಯರ್ಕಳಾ ॥ ಸುರುಚಿರಚಂಪಕಪ್ರಸವವರ್ಣತನುದ್ಯುತಿಯಂನಿರೀಕ್ಷಿಸು । ತ್ತುರೆತಲೆದ ೞಗುವರ್ಪಥಿಕರಾಜಳತ್ಸ್ಪಿಯರಾಂತರಿಂಚವೊಲ್ ॥೩೫॥

ವ॥ ಇಂತು ಸಂತತಮನೞನಶೋಭೆಯಿಂ ರಂಜಿಸಾದೇಶವೊಳಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ;

ವೃ॥ ಕರಮೆಸೆವತ್ತುಕಣ್ಗೆಸೆವಿತ್ತುಸುಪುಂಗವಗೋಗಣಂಗಳಿಂ । ಕುರಿಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಪವತ್ಸಕುಳಂಗಳಿನೆತ್ತಲುಂಮನೋ ॥ ಹರಮೆನೆಸುತ್ತಿಬರ್ಪಮಹಿಷಂಗಳಿನೆಯ್ದಿತುರಂಗಸಂಘದಿಂ । ಕರಿಯಿನಜಂಗಳಿಂದೆಸೆಪಗೋಪಾಲಕರಿಂವಿಗೆಘೋಷಸಂಚಯಂ ॥೩೬॥ ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ; ವೃ॥ ಜಳದಿಂತಾವರೆಯಿಂಸರಂಪ್ರಸವದಿಂಪತ್ರಂಗಳಂಭೋಜವೆ । ಆಳಿಯಿಂಭೃಂಗದೆಸಂದನಂದತುನಗಿಂವರ್ಣಿಕ್ಯದಿಂಬೆಪ್ಪುಗಳ್ ॥ ಬೆಳೆಯಿಂವರ್ಷದಿಭೂಮಿಹಂಸಚಂದ್ರದಿಂಚಕ್ರಂಗಳಿಂಸಿಂಧುವಂ । ಜಳಸಿಂಹೆ ೞತ್ಕರದಿಂಗಜಂಗಳನರ್ಘ್ಯಚರ್ಚಿಕುಂದೇಶದೊಳ್॥ ೩೭॥ ವೃ॥ ಸರಸೋತ್ಪಲ್ಲಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಫಲದಿಂವಿಸ್ತಾರದಿಂನೀರದಿಂ । ಪೆರಗೆಯ್ಯುತ್ತಮಕೀರದಿಪಿಕತತೀಸಂಚಾರದಿಂಸಾರದಿಂ ॥ ಸುರಿವೃತ್ತಿರ್ಪಪರಾಗಭೃಂಗಧುರರೀಯುಂಕಾರದಿಂಪೋರದಿಂ । ಮೆರೆಗುಂಕೇರಳದೇಶಮುತ್ತಮಜಳೋತ್ಕಾಸಾರದಿಂಸ್ಫಾರದಿಂ ॥೩೮॥ ವಚನ॥ ಮತ್ತಮಾಧರಾಮಂಡಳಂ ಜನಾರ್ದನನಂತೆ ಶ್ರೀಕರಮುಂ ಮದನಜನಕೋತ್ಸವಮುಂ; ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವನಮಾಲಾಸ್ಪದಮುಮನಂತ ಹರಿಗರ್ಕೆಯುಂ; ರಾಜನಂತೆಖಿಳವಾಹಿನೀ ಸಂಚಯಪೂರಿತಮುಂ ಕಮಳಾಭಿರಾಮಮುಮುಂ; ರವಿಯಂತೆ ಗೋಮಯಮುಮನಂತ ರತ್ನಶೋಭೆಯುಂ; ನಗ್ಗರಂತೆ ವೃಷಾಸ್ಪದಮುಮುತ್ತಳಾವೃತಮಂಡಿತಮುಂ; ಸುರವನದಂತೆ ವಿತತಾಪ್ಸರೋವಿರಾಜಿತಮುಂ ಪುನ್ನಾಗಸುರಭಿಮಿಳಿತಮುಂ; ನಿಶಿಯಂತೆ ಕುವಳಯಪ್ರೀತರಾಜಸನಾಥಮುಂ; ಕಾಸಾರದಂತೆ ಹಂಸದ್ವಿಜಸಮಾಕೀರ್ಣಮುಂ; ಪ್ರೋಲಿವಟ್ಟನಂತೆ ಮಾತಂಗಕುಳಾಂತಸ್ಥಿತಿಯುಂ, ಬೆಜ್ಜನಂತೆ ಧಾನ್ಯಸಾರರಸಾಧಿಗಾಹಿಯುಮೆನಿಸಿ ಮನೋಜ್ಞತರಮಾಗಿರ್ಪದಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ;

ವೃ॥ ಕುಟಿಲಂಕುಂತಳದೊಳ್ಜಡಸ್ಥಿತಿಸರೋಜಾತಂಗಳೊಳ್ಚಂಚಲಂ । ಘುಟಿಕುಂಭಾರಿಯನೋಟದೊಳ್ಕಠುರವಂಮೇಘಾಂತ್ಯದೊಳ್ಮಾಂದ್ಯಮು ॥ ತ್ಕಟಮತ್ತೇಭದಯಾನದೊಳ್ಬಡತನಂಸೀಮಂತಿನೀಮಧ್ಯದೊಳ್ । ಪಟುಕಾಠಿನ್ಯಮದಂಗನಾಕುಚತತಿಯೊಳ್ಕುಂದೇಶದಲ್ಲಿರ್ಪಮೋ ॥೩೯॥ ಕಂ॥ ಮುಡಿಯೆಂಬುದುನಿರ್ಮಲರೊಳ್ । ಪೊಡೆಯೆಂಬುದುಗಂಧಶಾಲಿಯೊಳ್ಪೆರ್ದಳೆಯೊಳ್ ॥ ಕೊಡೆಯೆಂಬುದು ನುಡಿಯೆಂಬುದು । ಮಡದಿಯಕಟಚದಲ್ಲಿತೋರ್ಪುದಿಲ್ಲಾನಾಡೊಳ್ ॥೪೦॥

ಕಂ॥ ಸುಮನಸರುತ್ತಮಭೋಗಿಗ । ಳಿಮಮಜನಂಕೇರಳಾಂಕದೇಶದೊಳೆನ್ನಲ್ ॥ ಕ್ರಮದಿಂಪೆತ್ತುಸಾಧರ್ಮ್ಯಂ । ಕ್ರಮದಿಂಮೇಲ್ಕೀಳಲೋಕದಿಂಡಾನಾಡೊಳ್ ॥೪೧॥

ವ|| ಮತ್ತಮಾದೇಶದೊಳಧರ್ಮಮೆಂಬುದು ; ಕಂ|| ಬೇರಂಧರ್ಮಂತನಗೇ |
ಕೇರಳೆಮದನೆಯ್ದೆ ತನ್ನ ಪೊಡೆಯೊಳ್ತೆಳೆಗುಂ || ಸಾರುತರಿರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ | ನೋರಂದ
ದೆಱಯಿಪೆನೆಂದುಪಗೆಂಪಲ್ಲಿಗೆರ್ಕ್ಕಂ ||೪೨|| ವೃ|| ಕೊಲೆಸೆರೆಪಾದರಂಪುಸಿ
ನುಸುಳ್ಕರೆಕಷ್ಟವಿವಾದನಿಷ್ಠುರಂ | ಪಳಿವಳಿವನ್ನೆಯಂಗಱುಗಾವಳತೋಹುವಿ
ಯೋಗಕರ್ಕಶಂ || ಅಲಸಿಕೆಮುಟ್ಟುಕೃತವಬೆದರ್ಕೃತಕಂಮೊರೆಮೋಸಮೆಂಬಿವಾ|
ವಿಲಸಿತೆಮಪ್ಪರಾಜ್ಯಪದದೊಳ್ತಲೆದೋರವುಮಾನಿಸರ್ಗಳೊಳ್ ||೪೩||
ವೃ|| ನೀತಿಸುಭೋಗಸೌಖ್ಯಕಳೆಶಕ್ತಿವಿಭೂತಿಶುಭಂಸದಾನಯುಂ | ಖ್ಯಾತಿನಿಜಂಜ
ಯಂಗಪರಹಿತಂಧೃತಿದಾನವಿಚಾರಸತ್ಯಸಂ || ಪ್ರೀತಿವಿಜೋನ್ನತಾಭ್ಯುದಯ ಚಿಂತನೆ
ಕೀರ್ತಿಗಳೆಂಬಿವೀಧರಿ | ತ್ರೀತಳದೊಳ್ಕರಂನೆಗಳ್ದವಾಸುಪಥಸ್ಮೃತಿಯಿಂದಮಾಗ
ಳ್ಗುಂ ||೪೪|| ವ|| ಇಂತನೂನಶೋಭಾ ವಿಭವಾಸ್ಪದಮಾದ ಕೇರಳ ಮಹೀ
ತಳ ಮಧ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ; ವೃ|| ಭೂಮಿವಧೂಮುಖಾಬ್ಜತಿಲಕಾಕೃತಿಧಾನ್ಯ
ಧನಾದಿಪೂರ್ತಿಸ | ತ್ಕಾಮಿನಿಯುಕ್ತಸಂಗತಿಮಹೇಂದ್ರಪುರಾಕೃತಿಸಜ್ಜನಾಶ್ರಯೋ||
ತ್ಪ್ರೇಮಸುಸೌಖ್ಯಸಂತತಿಯಿದೆಂದೆನಿಸಿರ್ದುದುಲೋಕಭಾಸುರಂ | ಹೇಮವತೀಪು
ರಂಹಸಿತನಾಕಪುರಂಕಲಧೌತಗೋಪುರಂ ||೪೫|| ವ|| ವಿಶೇಷವಿಲಾಸ
ವಿನ್ಯೈಕಪ್ರದೇಶ ಮಾದಾಪುರದ ಪೊರವಳಯದೊಳ್ ; ವೃ|| ಕಳಕೀರಾ
ಳಾಪದಿಂಕೋಕಿಲಕಳರವದಿಂಭೃಂಗಸಂಗೀತದಿಂಮಂ | ಜುಳಮಲ್ಲೀಚೂತಸಂಗಂ
ಮುಕುಳಿತವಕುಳಂಚಂಪಕಾಶೋಕಭೂಜೋ || ದ್ವಿಲಸನ್ಮಾರಪ್ರತಾಪೋದಯ
ಮುರುವಿಕಚೋನ್ಮಲ್ಲಿಕಾಪುಷ್ಪಕಾಮೋ | ಜ್ವಲಕೀರ್ತ್ಯಾಭೋಗಮುದ್ಯನ್ಮಧುವನ
ಮೆಸೆಗುಂಪುಷ್ಪಸಾರಪ್ರಕಾಶಂ ||೪೬|| ವೃ|| ಫಳಮೆಳಸಿಲ್ಲದಿರ್ಪಪೊಸಮಾವು
ತೆಳಿರ್ಬಿಡತೋರದಿರ್ಪಮಂ | ಜುಳತರಮಪ್ಪಶೋಕೆಸವಿಮಾತುಗಳಾಡದಕೀರಸಂಕು
ಳಂ || ಕಳರವಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪಪಿಕನಂಚೆಗಳೊಪ್ಪದಪೂಗೊಳಂಸುಮಾ | ವಳಿಬೆರಸಿಲ್ಲ
ದಿರ್ಪಲತೆತುಂಬಿಗಳಿಲ್ಲದಪದ್ಮಮಿಲ್ಲವಲ್ ||೪೭|| ವೃ|| ಎಳಗಿಳಿರಂಜಿಸಿರ್ಪ
ಸವಿಮಾವುಸರೋರುಹಮೊಪ್ಪೆತೋರ್ಪತೆ | ಕೊಗ್ಗಿಳಮಳಿರಂಜಿಸಿರ್ಪವಕುಳಂನನೆ
ರಂಜಿಪಮಲ್ಲಿಕಾಕುಳಂ || ವಿಳಸಿತಪುಷ್ಪದಿಂಮೆರೆವಪಾಟಳಿಪಲ್ಲವದಿಂತೊಳಪ್ಪಮಂ|
ಜುಳತರಮಾದಶೋಕಮೆಸೆದಿರ್ದುದುತದ್ವನಮೋಂಮನೋಜ್ಞಮೋ ||೪೮||
ಕಂ|| ಸ್ಫುರಿತಸ್ಸುಮನಸ್ಸುರಭೀ | ಗುರುಕುಜರಂಭಾಳಿಲಲಿತಮಂಜುಳಘೋಷಾ||
ಸ್ಫುರಪುನ್ನಾಗಾನ್ವಿತಮ | ಚ್ಚರಿಯಿಂದಂದೇವವನಮನಾವನಮಿಳಕುಂ ||೪೯||
ವೃ|| ಕುರುವಕಚಂಪಕಂಪಲಸುಸಾದರಿಬಾಳೆತಮಾಲದಾಡಿಮಂ | ಸುರುಚಿರಸಾ
ಲನಿಂಬೆಬಕುಳಂತಿಲಕದ್ರುಮಕೋಂಗುತೆಂಗುಬಂ || ಧುರಧವಳೇಕ್ಷುಚೆನ್ನಸುಗೆಹೊ
ನ್ನೆಕದಂಬಶಿರೀಷಮಾದಳಂ | ಕರಮೆಸೆದಿರ್ಪವಿಂತುತರುಗಳ್ವನಮಧ್ಯದೊಳಾಂತ
ಸೊಂಪಿನಿಂ ||೫೦|| ವೃ|| ಕಳಕೆತಳಕೋರ್ನರಮ್ಮಗುಳಲಕ್ಕಿಡಿಗಾಯ್ನುಸು

ಟೋರಿವಣ್ | ಬಳಸಿರೆಸುತ್ತಿಬಗ್ಗಿಸುಡಿವಾರಡಿಕೋಗಿಲೆಕೀರಮಲ್ಲಿಸಂ | ಚಳಿಸುತೆ ಪಾದರ್ತಳ್ತರೆಸೆಗುಂವಿರಹೀಜನಚಿತ್ತಡಾಮರಂ | ಸುಲಲಿತಪಂಚಬಾಣಕರತೋಮರದಂತಿರೆಬಂದಮಾಮರಂ ||೪೧||

ವೃ|| ಗಿಳಿಗಳಬಂಬಲೀಸುರಧನುಸ್ಫುರಿತಾಳಿಗಳೆಳ್ದಕಾಮುಕಗಿಲ್ | ವಿಳಸಿತಪಲ್ಲವಾಳಿಕುಡುಮಿಂಚುಪಿಕಧ್ವನಿಯುಬ್ಬಗಜನಂ || ಮಿಳಿರ್ವಲರೆಳ್ದಮಿಂಚುವುಳುಗಳ್ಕರಂದವಮೊಳೆಯಾಗಿದಲ್ | ಪೊಳೆದಿರೆಮಾಮರಂಶಿಖಿಮನೋಮುದದಿಂಕುಣಿಗುಂವನಾಂತದೊಳ್ || ||೪೨||

ಕಂ|| ತುಂಬವತ್ತಿದಗಿಳಿಕಲಶಂ | ಸುದರ್ಶಣಂಫಲಂಪುಷ್ಪಸಂಘಂಭೃಂಗಂ || ಮದಪಿಕನಾದಂವಾದ್ಯಂ | ಮದನನತೇರೆಂಬತೆರದೊಳೆಸೆದುದುಚೂತಂ ||೪೩||

ಕಂ|| ಅಳಿಯಿಂಗಿಳಿಯಿಂಪಿಡಿಯಿಂ | ದಲಗರ್ಳತಳಿಗಳವಿಶೇಷವರ್ಣದಿನಾವ್ರಂ | ಪೊಳೆದುದುಮನ್ಮಥರಾಜಂ | ಗಳವಡಿಸಿದಪಂಚರತ್ನಪಟವೇಶ್ಮಂಬೋಲ್ ||೪೪||

ಕಂ|| ಪಿಡಿಗಾಯ್ತುಣ್ಮಿರಲಿಡಿದಿರೆ | ಬಿಡೆಮೊರೆಗುಂನೀಲಪಕ್ಷ್ಮಮಾಣಿಕವೆರಲಂ || ತೊಡರ್ದೆಸೆವಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ | ಒಡಗಂಮಿಗೆಬನದೊಳಾವ್ರಮುರುಫಲನವ್ರಂ ||೪೫||

ಕಂ|| ಕಳಿರ್ವೆಳ್ಳಿಯಂತಿರೆಕೋ | ಮಳೆಪಲ್ಲವಮೊಪ್ಪಿತೋರ್ಪಮಾಂದಳಿರಂಬೋಲ್ | ಪೊಳೆದಿರೆನೇರಿಲ್ಬನದೊಳ್ | ಕೆಳೆಗೊಳ್ವುದುಚೂತವೃಕ್ಷಮಂಕಡುಸೊಂಪಿಂ ||೪೬||

ಕಂ|| ಪಡವಿಯ ರಪಂದಕ್ಷತಿಯಿಂ | ದತಿಲುಲಿತಗುಂಪುದರಬಂದ ಪೆಸಂಸ್ಪಿಸಿತ್ತಂ || ಬೆಡಗುಡುವುದುಚೆಂದಳಿರ್ಗಳ | ಕಡುಚೆಂಬೊಗರಿಂದಮುಸುಗೆತತ್ಪುರವನದೊಳ್ ||೪೭||

ಕಂ|| ನಲಿಗೊಗನಪಮತೀಜದ | ಪೊಸಕಿಡಿಮಧುಮತಿಗೆಬಿಳಿಪುಲ್ವಲದೀಪಂ || ಪಿಸದಮೆನೆಪೂತಚಂಪಕ | ಮೊಸೆಗುಂಬರದೆಳ್ದುಧೂತಭೃಂಗಪ್ರಸರಂ ||೪೮||

ಕಂ|| ತರುಣೀಸ್ತನಸಂಗದೊಳಂ | ಕುರಿಸಿರೆಹಾಸಪ್ರಮೋದಸಾರಸ್ವಮನಂ || ವರರಸಿಕನೊರೆಗೆಬಂದುದು | ಕುರವಕಭೂಜಂಸುರಾಗಸಂಪದಭರಿತಂ ||೪೯||

ಕಂ|| ಶಶಿಮುಖಿಯುರುಗುಳೆಸೀಧುವ | ರಸಮಂಸೇದಂತೆಪುಳಕಕಳಿಕಾಚಟ್ಟಲದಿಂ || ಪೊಸವಾಡನೆಯ್ದೆಪಾಡುತು | ಮೊಸೆಗುಂವಕುಳಂಸರಾಗಭೃಂಗೀಗೇಯಂ ||೫೦||

ಕಂ|| ಸುವತೀನೇತ್ರಸ್ಫುಟಬಿಡ | ದಿದರೊಳ್ಮಿರಲ್ಕೆನವಿಗರ್ಳೆಳ್ದಪುವೆಂಬಾ || ಪವಿಕೆಡೆಗೊಟ್ಟುದಾತಿಲಕಂ | ಸದಮಳಪುಷ್ಪಂಗಳಾಂತುನಂದನವನದೊಳ್ ||೫೧||

ಕಂ|| ತರುಣಿಯುರಮರ್ದಪ್ಪಲ್ಕೆಗೆ | ಮೆರೆವಾವರರಸಿಕನಂತೆಪಿಕ್ಕೆಲದೊಡರಿಂ || ಕರಮೆಸೆವಕೌಂಗುಮರದೊಳ್ | ಪರಲೆಂದಡಕೆಗಳನಲ್ಲಿತೆಗೆವರ್ಖಗೆಯರ್ ||೫೨||

ಕಂ|| ತಾಳಿಂದಗ್ರಂಬರೆಗಂ | ತಾಳಿದಫಲಂಬಂಪಿಶೇಷಜನಮಂತಣಿಸು || ತ್ತೋಳಿಸಿನಂದನತರುವಂ | ಪಾಳಿಯಿನುರೆಪಣ್ತುಪಲಸುನೋಳ್ಪರ್ಗೆಡದ್ದಂ ||೫೩||

ಕಂ|| ಮುನ್ನಗುಳ್ದಸೀರಹತಿಯುಂ | ಬನ್ನದೆಸೈರಿಸುತೆಪೆತ್ತುಪೊತೊತ್ತವಿಕರಂ || ಚೆನ್ನಮರೆಸಲಪಿದಿಳೆಯುಂ | ಮನ್ನಣೆಯಿಂನಮಿಸುವಂತೆಬಾಳೆಗಳೆಸೆಗುಂ ||೫೪||

ಕಂ|| ಮರಕತಕಳಶದೆಜಳಮಂ | ಭರದಿಂತಿಂಬುತೆವನ್ನೇಂದಿರಾಸತಿನಿಚ್ಚಂ || ಸುರಗರ್

ಪುದಱನೆರೆವತೆರದಿಂ | ಪಿರಿದೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲಿಕಾತತಿಂಗಾಬನದೊಳ್ ||೬೫||
ಕಂ|| ಬಿರಯಿಯುಬಿಸುಸುಯ್ಯುರುಪಿಂ | ಬಿಱಿದಂತಿರೆಕೆರಮೆಬಿರಿದದಾಳಿಂಬಂಗಳ್ ||
ಪಿರಿದೆಸೆವುವರರೆಕಾವನ | ದರಹಾಸದದಂತಕಾಂತಿಯಂತಾವನದೊಳ್ ||೬೬||
ಕಂ|| ವನವನಧಿಯುಬಡಬಂಕಾ | ವನಕಾಸಿದಶಾತಬಾಣಮೆಂಬಾತೆಸೆದಾ || ವನಬಗೆ
ಯೊಳ್ಪೊಳೆಯುವವಾ | ವನದೊಳಳೆಂಬಂಸವುಷ್ಪಕಿಂಶುಕತರುಗಳ್ ||೬೭||
ಕಂ|| ತರದಿಂಕೊಂಬುಗಳೊಳ್ಕಂ | ಮರಪ್ಪಿರೆಹರ್ಭಕ್ಷ್ಯವಿತತಿಮಾರಂಗವಲೆಂ ||
ಬುರುತರನಾವಂಗಳನೊ | ಲ್ದುರೆರಚಿಸಿದಪರಿಗೆಬಾದುವಾಕೇದಗೆಗಳ್ ||೬೮||
ಇಂತು ಸಕಲಶೋಭಾವಲಂಬನವಾದ ಬನದಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳೆಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ;
ವೃ|| ಸ್ಫುಟತರನೀರರುಟ್ಪಲಸಂಗತಝಂಕೃತಭೃಂಗಸಂಘದಿಂ | ನಟದುರುಹ
ರ್ಷವಿಸ್ತರಿತಬರ್ಹರುಚಿತ್ರಮಯೂರಬೃಂದದಿಂ || ತಟಘಟಿತಾಬ್ಜಕೈರವಪರಾಗ
ಸುವಾಸಿತಭಂಗವರ್ಗದಿಂ | ಸ್ಫಟಿಕಶಿಲಾಪ್ರಬದ್ಧಕಲಧೌತತಟಂಗಳಸೊಪ್ಪುಗುಂ
ಸರಂ ||೬೯|| ಅದರೊಳೊಂದುಪುಷ್ಕರಿಣಿ; ತರಳವೃತ್ತಂ ||
ಸುರುಚಿಜೀವನಭೃಂಗಸಂಚಯಕೈರವಾಬ್ಜಸುಗಂಧದಿಂ | ಮೊರೆಯುತುರ್ವುತು
ಳುಂಕಿಬರ್ಪುರುಭಂಗಸಂಘದಿನೆತ್ತಲುಂ || ಚರಿಪಹಂಸರಥಾಂಗಮಂದ್ರಕಲಸ್ವನಂ
ಮಿಗೆರಂಜಿಕುಂ | ಪರಮಪೋತ್ಸವಶೇಖರಾವೃತಸ್ವಕತಂಗಳನಾಕೊಳಂ ||೭೦||
ವೃತ್ತಂ|| ಖಚರೀಕಾಂತೆಯರಲ್ಲಿ ನಲ್ಲರೊಡನಿಂಬಿಂಪುಳಿನಾಗೇಹದೊಳ್ | ರಚಿಸು
ತ್ತಂರತಿಕೇಳಿಯಂ ... || ... ದ
ತಣ್ಗೋಳದೆವಿಸಾರಗುಲ್ಪಸ್ತಿದಾಲೇಪನಂ | ಪ್ರಚುರಂತಾನೆಸೆರಂಜಿಕುಂ ಕುಮುದದ
ದ್ಮಸ್ರಗ್ರಜೋವಿಭ್ರಮಂ ||೭೧|| ವೃ|| ನೀರಜವಕ್ತ್ರಮಿಂಪೆಸೆಯೆಪದ್ಮಪ
ರಾಗಮದೆಯ್ದುನಂದಲಂ | ಕಾಂಡಹಾರದಂತತಿ ನೆಯಲ್ಕೆಲರಿಂಪೊಳೆಯಲ್ಝು
ಷಾಕ್ಷಿಕೈಂ || ಗಾರತರಂಗಬಾಹುವಿಳಿರಲ್ಪುರಕೋಕಕುಚಂಗಳೆಳ್ದರಲ್ | ಚಾರು
ವಿಲಾಸವಂಸರಸಿನತಿಸುಮಂತಿರೆಕಣ್ಗೆರಂಜಿಕುಂ ||೭೨|| ವೃ|| ಸುರುಚಿರ
ವಕ್ತ್ರಪದ್ಮಮನೆಚುಂಬಿಸಿಭೃಂಗವಿನೀಲಕುಂತಳಂ | ಸರಿವಡೆತಿದ್ದಿರ್ಗಸ್ವೆಕತನಿತಂಬ
ದೆಬಿಳ್ದುಪ ಪುಷ್ಪಮಾಜಮೆ || ಭರಕುಚಮಂಕರಂಪಿಡಿದಪುಣ್ಕುತೆನಂದನದೇವಿಯು
ರ್ಕಳಾ | ವರವಿಟನಂತೆವೊಲ್ವುಳಿಗುಮುದ್ಧೃತಶೈತ್ಯಸುಗಂಧಮಾರುತಂ ||೭೩||
ವ|| ವತ್ತವಸಾನಂದನಗಲಸಜ್ಜಂಭಭಿದ್ರತ್ನಂಗಳಂಕಿತಕಲ್ಪವಲ್ಲರಿಯಂತೆ ಪರಿಪಡೆ
ದಸರಸಸರಸಿಜಮರಂದಮತ್ತಮಧುಕರಮಾಲಾಮಹಿತಮಾಕಂಡಮಾಲತೀಮಾಧ
ವೀಲತಾಪ್ರತಾನಗಳಿಂ; ಮಂಜುಕಂಜಪುಂಜಕಿಂಜಲ್ಕಪಿಂಜರಿತಲತಾಲಿಂಗಿತರಸಾ
ಲಶಾಖಾಗ್ರದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಮಧುರಕಿಸಲಯಮನವಲೋಕಿಸಿಘೋಂಕಲ್ನಿಜಚಂಚು
ವಿಂಕರ್ದುಕೆಸುರಿವಸಾರತರ ರಸಪೂರಮಂಸವಿದು ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಚಂಚತ್ಪಂಚಶರನ
ಬಂಚದಪಂಚಮದಿಂ ಚರಮೆನಿಗಳಪುವಪಡಿಯರವಕ್ಕಿಯಿಂ, ಕುಸುಮವಿಸರಸುಗಂ

ಧಸಾರಮುಂ ಪೊರಲಾರದೆವಿಲಸಿತಸರೋಂಬುಶೀತಳಕಾಘುರ್ಮವಾಃಕಣಮುಮನೊಂದಿ ಬಂದಿಪಿಡಿದಪಾಗಂಗಳತೊಡಂ ಕೆಂಪರಿದುಸುಸಿಲಸೊಗದಿಂ ಸೋದೆವಟ್ಟ ಕಾಡಲಲರಸು ಯ್ಯಲರಸಂಗತಿಯಿಂ ಪೊರೆಯೇರಿಪಿಂದೆಬರ್ಪಿನಿಂದಿರಬ್ಬಂದದುಂಕಾರವ್ಯಾಜಧಿಂದ ಸಿಲ್ಬುತಡೆವಟ್ಟು ಬರ್ಪ ಮಂದಮಾರುತಂಗೆಕರುಣಿಸಿಕೈಗೊಟ್ಟು ಪೇಂಬಂತೆಚೆಂದಳಿ ಗೊಳ್ಗೊಂದ ಪಿಡಿಂದಂದವಾದನೇಕಾಶೋಕಾನೋಕಹಂಗಳಿಂ, ತೊಳಗುವಸಾರತರ ಸರಸಿಜರಸಪಾನಯುಮಂ ಕೆಂಧರಂಬನೆಗವಿನಾರ್ತಿಸಿವಡೆದುಗೊಂದಣಿಗೊಂಡರ ವಿಂದಬ್ಬಂದದಿಂದಾಳಿಪ್ಪುಪಾಂಗಸರಸೋವರಿಗಪ ಯುಗ್ಮಂಕಾರಕರುಗಿಲೆಗತ್ತು ಭೋಂಕನೆಪೀಲಿಗೆದರಿಕುಣಿವಮತ್ತಮಯೂರಂಗಳಿಂ, ಮಾರುತಾಂದೋಳನರಸಾ ಲಶಾಖಾಗ ದೊಳ್ನಲ್ಲಳಿಂದನೆಸುಪಿಲಿಸಗಿಬಸವಳಿದೆಲರಲೆಪದಿಂಬಳಿಗೆವಂದಸೆಳೆಗೊಂ ಬಿನತನಿವಣ್ಣಂದಿಟ್ಟುಪಿಕಟ್ಟುರಕದಿಂಮುಟ್ಟಿವಂದುತೆಟ್ಟನೆನಿಜಚಂಚುವಿಂಸೀಳಿಗಳೆ ಗಳನೆಗಳಯಿಪರಸಾಸಾರವಮಂ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಪುಚ್ಚಿದಮನದನ್ನಳೊಡನೆಸವಿದುಗಾಡಿ ಯಿಂಮೆರೆವರಾಜಶುಕನಿಂ; ಸವಿಲಾಸದಿಂನಲ್ಲರೊಡನೆನಡೆಯಾಡುವಕೇರಳಿಯರಿನಿಂತು ಸಕಲಪಕ್ಷಿಗಳಕಳಕಳಧ್ವನಿಯಿಂ ಸಂಕ್ರಂದನನಂದನಮುಂನಗುವಂತೆಪಜ್ಜಳಿಪಕಣ್ ಮಂಗಳಮಾಗಿರ್ಪುದಂತವಲ್ಲದೆಯುಂ; ಕಂ॥ ಸ್ಫಟಿಕಾಂತಃಪುರಮಧ್ಯ। ಸ್ಫುಟತರಸುರತಂಪ್ರಕಾಶಮೆನ್ನತೆನಿಚ್ಚಂ॥ ಕುಟಿಲಾಳಕೆಯರ್ಗ್ಗಿವ್ಯಾಯ। ವಿಟರೊಡನೆಯ್ತಂದುನೆರೆವರಾಪುಸವನದೊಳ್ ॥೩೩॥ ವೃ॥ ವನದೊಳ್ಪಂಚಾಸ್ತ್ರಮುಂ ಕರ್ವಿನಧನುಮಧುಪಜ್ಯಾಂಬುಜೋತ್ಪಣಮುಂಮಾ॥ ವಿನಜಂಚತ್ಪತ್ರಗೋಧಾವಿ ಕಸಿತಹರಪೈರಪ್ರಸೂನಾಸಿಯುಂಲೋ॥ ಚನರಾರಾಜತ್ತ್ರಮಾಲಾಗ್ರದಕಿಸಲಯದಾ ಚಾಮರಂಪೂರ್ಣಮೆಂಬಾ। ಮನಜಾತಂನಿಚ್ಚವಿರ್ಪಂವಿರಹಿವ್ರಗಕುಲೋತ್ಕರ ತ್ರಹಸ್ತಾಗ್ರತ್ತಬತ್ತಂ ॥೩೪॥ ಪುತ್ತವನಂಗಳಂ, ಕಂ॥ ತಳಿರ್ಗಳಪ ಸುರಿಂಕುಸುಮದ। ವಿಳಸಿತಗಂಧಪ್ರಸಾರಫಲರಸವಿಸರಂ॥ ಗಳಿನಳಿನಾದಂಗಳಿನಾ। ಪುಳಿನವಕುಳರಿಂನರಗ್ಗೆಮಾಳ್ಪುದುಸೊಗಮಂ ॥೩೫॥ ಇಂತವಿರ ಳವಿಶ್ರಾಂತವಿಳಾಸವಿಭ್ರಮಶೋಭಾವಲಂಬನಮಾದವನಮಾಲಾವಳಿಯದಿಂದಮೊಳಗೆ; ವೃ॥ ಜಲದೊಳಗಾಡುವಬ್ಜಮುಖಿಯರ್ಕಳಮುಸ್ತದೊಳೆಸ್ಸೆಕೋಭಿಪಾ। ವಿಳಸಿತರತ್ನಸಂಕುಳದವೇಣಿಯುರಾವುಗಳೆತ್ತಮ ಸ್ಪೈಹಾ। ರಸಿತಮೌಕ್ತಿಕನೊರೆಲಸಜ್ಜಘನೋತ್ಕುಚಕುಂಭಪರ್ವತಂ। ಪೊಳೆದಿರೆಸಿಂಧುಸುತ್ತಿದತೆರಂಪರಿಖಾವಳಯಂವಿರಾಜಿಕುಂ ॥೩೬॥ ವೃ॥ ಬಾಡಬಭೋಗದಿಂದಮೃತಪೂರ್ಣರಸಾಶ್ರಯದಿಂದಮಚ್ಯುತ। ಶ್ರೀಡಡುಲಸ್ಫುರನ್ಮಹಿಮೆಯಿಂಕುಲಗೋತ್ರದಪಾಲಕತ್ವದಿಂ॥ ಗೂಢಗಭೀರದಿಂದೆಸೆವಪತ್ತನಮೆನ್ನ ಪೊಲೆಂದುಸಾಗರಂ। ಗಾಢದಿನೆಯ್ದೆಬಂದುಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಪೋಲೆಸೆದತ್ತುಕಂದಕಂ ॥೩೭॥ ಮತ್ತಮಾಪರಿಖಾವಳಯುಂ; ಕಂ॥ ವಿಳಸಿತಬುದ್ಬುದಮುಕ್ತಾ। ಫಳದಿಂಜಲಪಕ್ಷಿಯುಲಿಯಿ

ಸುದ್ಗಮಧೂಳೀ । ಕಲಿತಾಂಬುವಿಂದೆಪ್ಪುರರಮೆ । ತಳೆದರವದ್ರತ್ನಕಾಂಚಿಯೆಂಬೊಲ್
ಪ್ಪಿರೆಗುಂ ।೩೯॥ ವೃ॥ ಭೂಮಿಸ್ವರ್ಗಂಗಳಾರಂದಳೆದನವನಿಪಂಗಿತ್ತ
ಲಂಘಭೂಭೃದುತ್ತುಂ । ಗಮುೀದಂವಂಶವಸಂಕಟಕತಿಲಕಯುಕ್ತಂಪುನಾಭೋಗ
ಪೂರ್ಣೋ ॥ ದ್ದಾವಾಸಂತಂಸಸತ್ವಂಸರಸನೆನುತೆಡೇಮುದ್ರಿತಾಂರಕ್ಷೆಯಿಕ್ಕುಂ॥
ಭೂಮಿಾಶಂಗೆಂಬವೋಲೊಪ್ಪಿಭಿಸಿತುಮಣಿಗಣಾಂಶುಸ್ಫುರದ್ಭಗ್ನಸಾಲಂ ।೪೦॥
ವೃ॥ ಗರುಡನಭೀತಿಯಿಂಬೆದರ್ದುಕಿಳ್ನೆಲೆಯೊಳ್ನೆಲೆಗೆಯ್ದುಸಂತತಂ ॥ ಮರುಗುತೆ
ಮಿರ್ಪರೀತಿಯನಪಾರಕೃಪಾರಸನಬ್ಜನೇತ್ರನೋ ॥ ಕ್ಷ್ಮರೆಯಿಡವೇಳ್ಪುಮಂದಡ
ರ್ದಸರ್ಪವರೇಣ್ಯನರತ್ನಕುಂಡಲ ।ಕ್ಕುರೆದೊರೆಯಾಯ್ತುರನ್ನದೆಸೆಕೋಂಟಯಮೇ
ಲ್ಗಡೆಂಗೊಪ್ಪನಿರ್ಮಿತಂ ॥೪೧॥ ಕಂ॥ ಸುರರೀಪುರರುಚಿಯುಂಮಿಗೆ । ನಿರೀಕ್ಷಿಸ
ಲ್ಬಂದುವಿವಿಮಾನಂಗಳನೀ ॥ ಸುರುಚಿರಕೋಟಾಚಕ್ರದೊಳ್ । ರಿಸಿದರೆಂಬಂತೆ
ಮುಗಿಲಕೊತ್ತಳಮೆಸೆಗುಂ ॥೪೨॥ ಕಂ॥ ಆಕೊತ್ತಳದಾನೆಲೆಯೊಳ್ ।
ನೋಕುತೆದಿವಮಂಸುಕೇತುದಂಡಪ್ರಚಯಂ ॥ ಭಾಕರತುರಗಖುರಂಗಳ । ತಾಕಿ
ನೊಳ್ನೊಡನೆಳ್ದುಸಾಲಧೂಳವೊಲೆಸೆಗುಂ ।೪೩॥ ಕಂ॥ ಪಳಿಕಿನಕೊತ್ತಳದೊ
ಳ್ತಾ । ರ್ಪಿಳಿವಸುತಾರೆಗಳಕಿಡಿಗಳಂಜ್ಯೋತಿರ್ಮ್ಮಂ ॥ ಡಳಮವತರಿಸಿದುದೆಂಬ ।
ಮೆಳೆಗಚ್ಚರಿಮಾಳ್ಕುಮಮಳಕೋಟಾಚಕ್ರಂ ।೪೪॥ ವೃ॥ ಪುರದಾಕಪರ್ಣ
ಶಿರಾಗ್ರದೊಳ್ಸಿರುಪಘಂಟಾದರ್ಶಜೇನಸ್ಥಪ । ಸ್ಫುರಿತಾಗ್ರಂಮುಗಿಲಂಪಳಂಚೆಮುಖ
ಧೂಮಜ್ವಾಲೆತಾನೆಸೆದ್ದಸು ॥ ತಿರ್ರದೊಳುತಿರ್ರರಾಹುಭೀತಿಯನಪಾರಾಕಾಶದೆ
ಳ್ವೋಪನ । ತ್ವರದಿಂದುತ್ತರದಕ್ಷಿಣಾಯನದೊಳಂಭೋಜಾತಿನೀವಲ್ಲಭಂ ।೪೫॥
ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ ॥ ಸಾಲಮೇಲ್ಗಡೆರಂಜಿಸಾನವಹಾಟಕೋನ್ನತರತ್ನಬೃಂ।
ದಾಲಯಾಂಶುವಿರರ್ಕರೋಚೆಯಿಗೆತ್ತುದೇವನದೀಜಳೋ ॥ ತ್ಪಲನಾಲಸಚಕ್ರವಾ
ಕಮತೀವಭೀತಿಯಿನೋಡಮಾ । ಲಾಪದ್ಮಮೂಹಕುಟ್ಮಳಮಾಗವೈಸೆನಿಶಾದಿ
ಯೊಳ್ ॥೪೬॥ ವೃ॥ ನಡೆವೆಳವೆಣ್ಗಳಾನಸಕಟಾಕ್ಷಮರೀಚಿಸುಚಂದ್ರಕಾ
ಚಯಂ । ಬಿಡದಡರ್ದಿರೆಪೊಣ್ಮುತಿರೆಹಾಸಮುಖಾಂಬುಜವೈರಿಯುತ್ತಣಿಂ । ತಡು
ಗೆಯುರನ್ನದೊಳ್ವೆಳಗುಚೆಂಬಿಸಿಲಿಂತವೆಮಾಡೆವೀಧಿಯೊಳ್ । ತಡೆಯದೆಸೋಮಸೂ
ರ್ಯಪಥದಿಂವೆರೆಗುಂಪುರಮಲ್ಲಿಸಂತತಂ ॥೪೭॥ ವೃ॥ ಮನೆಮನೆಗೊಂದು
ನಂದನಸರಂಬುಮವಾಟಮುಮಾಗೃಹಕ್ಕೆಮು । ತ್ತಿನನೆಲೆವಾಡಪೊಂಗಳಸಲೋ
ವೆಯುಮಾಗೃಹದೊಳ್ಸುಧಾನ್ಯಗೋ ॥ ಘನನಿಧಿರತ್ನಸಂಚಯಮುಮಾಗೃಹವಾಸ
ಕರುದ್ಧಭೀರರುಂ । ಘನತರಭೋಗಿಪೇಶಲರೆನಲ್ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಕರಂಮನೋಹ
ರಂ ॥೪೮॥ ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಯೇಮದಿಂಸೆಮೆದಪುಷ್ಪದಪೂವಲಿರನ್ನದೋ
ರಣಂ । ಸ್ಫುರತೆಸುಚೇನಕೇತನಚಯಂನವಮೌಕ್ತಿಕಚೂರ್ಣರಂಗಮಂ ॥ ಬೆರ
ಘನಸಾರನೀರಚೆಳೆಯಂಘನಧೂಪಸುಧೂಮಗಂಧಮು । ಬ್ಬರದುಲಿಯುತ್ಸವಿರ್ಪ

ತತದುಂದುಭಿರಂಜಿಸೆಮಾರ್ಗಮೊಪ್ಪುಗುಂ ||೪೯|| ವೃ|| ಲಲನಾಪಾದಪ
ವಾಳಿಸ್ಫುರದುರುಮಣಿಮಂಜೀರಶಬ್ದಾಧಿಕಾತ್ಯು | ಜ್ವಲಗಾಣಿಕ್ಯಾಲಯೋನ್ನಿರ್ಗ
ಮಿತವಿಟವಚಃಕಲಾಂತಕೋಲಾಹಲಂಭೃ || ತಿಲಸದ್ಧಾತ್ರೀಶಸೇವಾಭ್ಯಾಗಮನನೃ
ಪಾಲಾವೃತೋತ್ತೂರ್ಯನಾದಂ | ಪೊಳೆಗುಂಯಾಮದ್ವಿಪಾರಾವವಿನತಿಮುಖರಂತ
ತ್ಪುರೀರಾಜಮಾರ್ಗಂ ||೫೦|| ವೃ|| ಧರಣಿಪದರ್ಶನೋತ್ಸವದೆಪೋಪ
ಧರಾಪತಿಯರ್ಕಳಂಲಸ | ತ್ತುರುಚಿರಪಾರ್ಶ್ವಸೌಧದೆನಿರೀಕ್ಷಿಪಪೌರನಿತಂಬಿನೀ
ಮುಹ || ತ್ತರತರಳಾಕ್ಷತಾರಮುದುಕಟ್ಟದನೀಲದರನ್ನದೋರಣ | ಕೊಕ್ಕರೆಯೆನೆ
ತೋರ್ಪುದಾಪುರದೊಳೆಲ್ಲಿಯುಮಾಕೃತಿಪೂರ್ಣರಂಜಿತಂ ||೫೧||

ಮತ್ತಂ || ವೃ|| ಪೌರಾಂಗನಾಗಾತ್ರಿಸಂಪುಟ್ಟನಮೃಗಭವಕಸ್ತೂರಿ
ಕಾಧೂಳಿಯಾಗಳ್ | ಸಾರಂಸೇರುತ್ತಿರಲ್ಬೀದಿಯೊಳೆಚಪದಂತಾವಳಂಹಸ್ತದಿಂ
ದಂ || ಭೂರಾಗೋತ್ಸಾರಧೂಳೀಚಯಮನದುಬಿದುಸಾಂದ್ರದೊಳ್ಸೂಸುತೆತ್ತಂ |
ತೋರಿರ್ಕುಂಗಂಧದಂತಾವಳವೆಸರನುಪಾವೃತ್ತಸತ್ವಂನಿತಾಂತಂ ||೫೨||

ಆಪಟ್ಟಮಾಗೋರ್ಭಯಪಾರ್ಶ್ವಸಿದ್ಧತಸುಸ್ಫುರಿತಸುಸೀಲಜೀನಕೇತನನಿಕೇತನಂಗ
ಳೊಳ್; ವೃ|| ಹರಿಪದಪೂಜೆಯಂನೆಗಳ್ವವೈಷ್ಣವಶಾಸ್ತ್ರಮನಾಲಿಪುತ್ಸ
ವೋ | ಷ್ಕರಹರಿಭಕ್ತರಂತವೆಸಮರ್ಚನೆಗೆಯ್ವಜನಾರ್ದನಾಲಯಂ || ವಿರಚಿತಶೌ
ರಿಪಾದಯುಗವಂತವೆಜಾನಿಪವೈಷ್ಣವಾಗಮಾ | ರ್ಥರಚನೆಯಂವಿಚಾರಿಪಮಹಾಹ
ರಿಭಕ್ತಚಯಂಮನೋಹರಂ ||೫೩|| ಕಂ|| ಹರಿಪದನುತಿವೀಣಾಸ್ವರ |
ವರಕಹಳಾರಾವಮುಮರ್ದಕೀರಾಲಾಪಂ || ಸರಸಮೃದಂಗಕ್ವಣನಂ | ಸ್ಮರಘಂ
ಟಾಶಬ್ದಮಿಡಿದಿರೆಸೆದುವುಮನೆಗಳ್ ||೫೪|| ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ವೃ|| ಧ
ನಪತಿಗುಹ್ಯಕಾಶ್ರಯನತೀ ವಸುಂಗಿರಿಶಂಗೆಜೀವಮು | ಕ್ಕನಿತುಧನಂಗಳಂಕುಡದೆ
ಭೋಗಿಪನೊರ್ವನೆಲೋಭಿಯೆಂಬವೋಲ್ || ಜನತತಿಕೃತ್ತಿವಾಸಸಖಪುಣ್ಯಜನಾಶ್ರ
ಯನಾಮಮಾಂತುಕೆಂ | ಮನೆಸೆಯಲ್ಲಮೊಂದುತೆಗಳ್ವರಪ್ಪರವರ್ತಕರಾತ್ತದಾನಿ
ಗಳ್ ||೫೫|| ವೃ|| ಸರಸಿಜಪುತ್ರನೆಯ್ದೆಭುವನಾವಳಿಯಂಪೊಡಿಸಲ್ಕ
ದೊಂದುಬಂ | ಧುರತರಭೂತಪಾಂಬರಮನತ್ಯುರದಿಂಸಮೆದಿತ್ತನಾಜೊಡೇಂ ||
ಸರಸಿಜಮಿತ್ರನೆಯ್ದೆಧರೆಯೊಳ್ಬಹುಕಾಲಟಗಬರತ್ವದಿಂ | ಚರಿಸುವನಂದುತಾ
ವ್ನಗುವರಾವಿಧಿಯಂಪುರದಲ್ಲಿದೂಸಿಕರ್ |೫೬|| ವೃ|| ಸುರರುಂದಾನವ
ರುಂಸದಾಸಮರಮುಂಮಾಳ್ಕಂ ಮಹಾರೋಷದಿಂ | ಸುರರೇಂಸಾವರೆದಾನವರ್ನರ
ಕಿಗಳ್ಮದ್ಭೂಪ್ರಶಸ್ತಿಪಥಂ || ನರರೆಲ್ಲಗ್ಗನಿತಾಂತಮುಕ್ಕನುತೆಮೇರ ಕ್ಷ್ಮಾಧ್ರಮೋ
ನಟ್ಟಿಕೋ | ಭರದಿಂದಂವಿವಿಧೌಷಧಂಗಳನೆನಲ್ವೈದ್ಯಾಲಯಂರಂಜಿಕುಂ ||೫೭||

ಮತ್ತಂ; ವೃ|| ಶರನಿಧಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಂವಿಪ್ರುಳಕೇರಳಭೂಮಿಧವಂಗೆಕೊಟ್ಟು
ತ | ನ್ನುರುತರರತ್ನಮೌಕ್ತಿಕವಿತಾನಮನೆಲ್ಲಮನಿತ್ತುಪುತ್ರಿಯಂ || ವರನೊಡ

ಪೊಸಪೊಳಲೆನಿಸಗಿದಂ ನಿಜಮೆಂದೆನೆ ರತ್ನಸಂಕುಳಂ । ತರತರದಿಂದೆ ರನ್ನವಸರಂಗಳೊ
ಳೇಂ ಮೆರೆದಿಪ್ಪುದೊಚ್ಚತಂ ॥೯೮॥ ವೃ॥ ಬೆಳಗಿಸಿ ತಂಗಸೀವದನಚಂದ್ರ
ಮನಂ ಸನೀಲನಿರಜ । ಸ್ಫುರಸುನೇತ್ರಮಂ ಸುಧೆಯುಚೆಂದುಟಿಯಂ ತಿಲಕೋತ್ಕ
ಳಂಕವಾಂ ॥ ಸೊರುತೆ ನೋಡಿ ಸಕ್ಷಯುಸಿಶಾಕರನಂತೆಗಳಪ್ಪಗರಾಗದಿಂ । ತಾರಕೆಗಳ್ಕ
ರಂಪುರಕೆ ಬಂದುವೆನಲ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಂಡಮೋಪ್ಪುಗುಂ ॥೯೯॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ;
ಕಂ॥ ಪ್ರಸರಕವುಳಕುಳಂಗಳ್ ಪ್ರರಯುಶ್ವತಸುರುಚಿರಾಂಶುಮಣಿಗಣಭೂಷಾ॥
ತರಸಾತಪದಿಂ ದಲರ್ದಂ । ತಿರೆಮೆರೆದು ತೊಳಪಕಂಚುಗಾರರಪಸರಂ ॥ ಮತ್ತ
ಮೊಂದೆಡೆ ; ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಮಲ್ಲಿಕಾಮುಕುಳಹಾರಮನಬ್ಜದತೋಳಬಂ
ಡಿಯುಂ । ಮರುಗದೆಕೋದಪಾದರಿಯುಸಂಪಗೆಯೈಸರಮಂ ಪಾದಳಿಬಂ ॥ ಧುರ
ಸರಸೀಜಮುದ್ರಿಕೆಯುನುತ್ಪಲಮೋಖಿಲಿರ್ಗಂ ಪಿಳಾಸದಿಂ । ವಿರಚಿಪಮಾಲೆಗಾತಿಯು
ರದೇನೆಸೆದಿಪರ್ಕಿರೂಸೌಪ್ಯಗಾತ್ರಿಯರ್ ॥೧೦೧॥ ವೃ॥ ತರದಿಂದೀಸಿರ
ಮಲ್ಲಿಕೆಕುಳ್ಳತುವಾಗುತ್ತಿರ್ಪತನ್ವಂಗಿಯರ್ । ವರಪುಷ್ಪಾಭರಣಂಕರಂಬಳೆಯುಮಾ
ಸೂರ್ಯಾಂಶುವಿಂದೆಸ್ನುತಂ ॥ ಮಾರುಗುತ್ತಂತಳೆಂದುಂತೆತಾಂ ಬಿಪರಿಗಳ್ಸ್ವತಂದು
ಪೋಯಂಡನಲ್ । ಪಿರಿದಾತಂಗೆ ದೇಹಗಂಧಸುಮಾಂಗಿರ್ ಕೃಲು ದಯಡು
ಗುಂ ॥೧೦೨॥ ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ನಗನೀಲೋತ್ಪಲ
ಪಂಕರಂಕುಮುದಮೊಂದುದ್ದೇಶಿಪರ್ ಹಾಸದಿಂ । ತರುಣಾಂಗಾಂಗುವಿನೊಪ್ಪುವಾ
ಸುಗಯುಯುಂದುಳ್ವರ್ವಲಂವೊಸ್ಪಯುಂ ॥ ಕರಜಾತೋತ್ಕರ ಂಗಳಂದರುಣಜಾತೀ
ಪುಷ್ಪಮೊಂದೀವರಾ । ವರಮಲ್ಲೀಸ ಮುಮಂ ಜನಗ್ಗೆ ಮಾರುಂತಂ ಮಾಡುವರ್ತ್ತಸ್ವಿ
ಯರ್ ॥೧೦೩॥ ಅವರೊಳೋರ್ವ್ವ ಪೂರಸ್ಕಾರಮಾಳಾಕಾರನಾಂ ;
ಕಂ॥ ವಿದಳಿತವಿಚಕಿಲತಾರಾ । ಕದಂಬಮುಂ ಹಸ್ತಕಂಜದಿಂ ಸೆರೆಗಟ್ಟು ॥ ತ್ರಿದಿವ್ಯಾಂ
ದವಿಟದಿನೇಶಗೆ । ಮುದದಿಂದೆತ್ತಿತ್ತು ದಿವ್ಯರಮೆಯೆನೆ ಮೆರೆದಳ್ ॥೧೦೪॥

ಇಂತೊಪ್ಪುವ ಮಾಲೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ಪೂದೊಡವಿಸಂಗಡಿಯುಮುಂಗಡೆಯೊಳ್

ವೃ॥ ಬನದೊಳ್ಪೊಗಮಿಕೀರಹಪ್ರಿಯುನದೇಹಾಲಿಂಗನಂದಪಿಬಂ । ಧನದೊಳ್ಸ
ಲ್ಕಿಮದೀಶನಾಫಲಮುನಾನಾಂತಿಲ್ಲಮೋಗೆಯ್ವೆನೆಂ ॥ ದನುವಿಂಬೆಂತಿಸಿಟೆಳ್ಪನಾಂತುದೆ
ನೆಸತ್ತಾಂಬೂಲಪರ್ಣಂ ವಲಂ । ವಿನುತಂಶೋಭಿಕುಮಲ್ಲಿಕಾಂತವಿರಹಾಸ್ತ್ರೀಗಂಡ
ಸತ್ಪಾಂಡುರಂ ॥೧೦೫॥ ಮತ್ತಮತ್ತತ್ತಲ್ ; ವೃ॥ ಬಡನಡು
ಬಳ್ಕೆಪೆರ್ಮೊಲೆಕದಕ್ಕದಿಸುತ್ತಿರೆ ಕಾಂಚಿಕಂಕಣಂ । ಬಿಡದುಲಿಯುಳ್ಳಿತಂಬಮುರೆಕಂಪಿ
ಸೆಸುಯ್ಯೆಲೆವೆಚ್ಚಕುಂತಳಂ ॥ ಜಡಿದಮದಾಂಗಡೆಹಾರಲತೆನರ್ತಿಸೆಘರ್ಮಜಲಂಪೊದ
ಳ್ದಿರಾ । ಕಿಡೆನಯನಾಂಶುನೀಳ್ದುಡುಗೆಘಟ್ಟಮುಗುಳ್ಚುವುದಂಗನಾಜನಂ ॥೧೦೬॥
ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ ॥ ಮಾನಿನೀನಯನಾಂಶುಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂ ಕರಂಗಿದ ಸೊಕ್ಕೆಗ ।
ಲ್ಲಿನೆನೀಗುಣಹತೋಯಸ್ನೋಡಿದಚಿತ್ರದಿಂಕುಣಿದಾಡೆಸ ॥ ಪೀನತುಂಗಕುಚಂಗ

ಳುಚ್ಚಿರೆಗಂಧನಿಶ್ವಸಿತಂವೆರಂ । ಭೂಸುತಸುರ್ಪಿಳಾಸದರ್ಪಿಟರಾಗವಾಕ್ಯತಿಬಾಲೆ
ಯರ್ ‖೧೦೭‖ ಮತ್ತಮುತ್ಪದಿತಸುಗಂಧಾಪಣಂಗಳೊಳ್ ;

ವೃ‖ ಸುರುಚಿರಗಂಗಮಂತೆಗೆವಕಾವಿನಿಯಂಮಧುಪಾಳಿಮುತ್ತಲಾ । ಛರಣದ
ತೋಳನೆತ್ತಿಕರವೇಂಬಗೆಗೊಂಡುದೊಮನ್ಮಥಾಧಿಪಂ ‖ ಗುರೆಪಿಡಿದೆತ್ತಿನಿಂದನವ
ನೀಲಪಟಾತಪವಾರಣಾನುಶಂ । ಬರಹರಹಸ್ತಚಕ್ರಮಮರಾಧಿಪಬಂಧುರಚಾಪ
ಚಾಪಳಂ ‖೧೦೮‖ ಕಂ‖ ವರಮುಖಗಂಧಂದೆಗೆಯ । ಲ್ಬರದಿಂದೆರಗಿರ್ದ
ಸಾರಸಾರಭ್ಯದಿನಾ ‖ ಪರಿಗತವೇಣೀಸರ್ಪಂ । ತಿರುಪಾಡುವತೆಗಜಡೆಯದೇಂ
ನರ್ತಿಸಿತೋ ‖೧೦೯‖ ಇಂತಪೂರ್ವಮೆನಿಪಸುಗಂಧವಿಪಣಿರಾಜಮಾರ್ಗ
ದಾದಲೆಯೊಳ್, ವೃ‖ ಮಾನಾಂಕಧ್ವಜದಿಂಸುಧಾಕರಶಿಲಾಕುಡ್ಯಂಗಳಿಂ
ಪಚ್ಚೆಯಾ । ನಾನಾತೋರಣದಿಂಮನೋಹರತೆಯಿಂಮುಕ್ತಾಫಲೋತ್ಸೇಧದಿಂ ‖
ದಾನಂದೋತ್ಕಭುಜಂಗತಾಡಿತರಬದ್ಧಘಂಟಾನಿನಾದಂಗಳಿಂ । ತಾನೇಂರಯ್ಯಮೊ
ರನ್ನದುಯ್ಯಲೊಲಪಿಂಗಾಣಿರ್ವ್ಯಸಾಧೋತ್ಕರಂ ‖೧೧೦‖ ವೃ‖ ಮದನಂ
ಪೂಪರಲಿಂದೆಪೊಣ್ಮಿದಿಂದುಕ್ರೌಂಕ್ತತಾಂತಾರದಾ । ಬುಧರಂಸೋವುತೆತಂದುಸಿಂಗ
ರದಪೆಣ್ಕೂಡಂಕರಂತೆ ಲು ‖ ಸುದತೀರತ್ನಕೆಸೋಲುವ್ವೋಗಲದೆಳೊಳ್ಪಂ
ಧಂಗುಡುತ್ತುದ್ಧತಂ । ಪದೆದೇನುಡುತಿರುಚ್ಛಳಪಪ್ರಶರಮಾಕಾಂತಾಕಟಕ್ಷಾಂಶು
ಗಳ್ ‖೧೧೧‖ ವೃ‖ ಅರಗಿಯೋದಗುಂಮದನಶಾಸ್ತ್ರಮನಚ್ಚರಿಯಿಂತೆ
ಬರ್ಥವಂ । ಸುರರಗ್ಗಂದುಸಿರ್ವ್ವಪೂಪ್ಪಿರೆಸಾರಿಗೆರೋಕಿಲಾಳಿತಂ ‖ ಪರ
ವಿಟರೊತ್ತೆಯಂತೆಗೆದುನ್ನವಿಶಂಮದನಂಕೆಡಂಗಿಬಾ । ಧುರಶರಚಾಪಚಕ್ರಧರ
ನಾಗುರೆಕಾಂಯ್ವನತೀವರೋಪದಿ ‖೧೧೨‖ ವೃ‖ ರಮಣೀಜಂಬಫಲೋಪ
ಮಂಕದುರ್ಕೆಕೀಂತೊಂಶಿವಣ್ಗಿತ್ತುತಾಂ । ರಮಣಂಬಲ್ಕಿಗಳಾರಕ್ಷತದೊಳಾ
ಪುಲ್ಪಿಳ್ಳಪಂಗೆಲ್ಯಲಾ ‖ ರಮಣೀರತ್ನಮಂಪಂಕೆರಂಮರೆಯನಾಂಡಂಕಚೇಪೋದ
ತ್ತುತ । ದ್ರಮಣೀಯೋತ್ಫಲಮೊಂದುಹಸ್ತತಳದಿಂಪಾಯ್ದಾಡುಗುಂಗತ್ವರಂ‖೧೧೩‖
ವೃ‖ ಕುರುಳಂಬೊಪ್ಪುವತುಂಬಿಯಂಕಳೆಯದಾಮಾಗೆಂಬಸಚ್ಚಂಪಕಂ । ಕರಿ
ಕುಂಭಾಭನಿತಂಬಮಂಪಗೆಯದಾಪಂಚಾಸ್ಯಸ್ಮಧ್ಯಮು । ದ್ವಾರಕೇಶಾವಿತರಾತ್ರಿ
ಯಂಕ್ಷಯಿಸದಾವಕ್ತ್ರೇಂದುವೀರೀತಿಯಿಂ । ಪಿರಿದೊಪ್ಪಲ್ಪಪವಿಾವಧೂಕೃದಯ
ಮೇಕಾವವೃತೀಶಾಶ್ರಮಂ ‖೧೧೪‖ ಇಂತುಸಾರತರಭರ್ಮಹರ್ಮ್ಯನಿಕು
ರುಂಬದೊಳ್ಪೆರ್ಮೆವೆತ್ತಪೆಲೆವೆಣ್ಗಳ್, ಕಂ‖ ನೆಲೆವೊಲೆಯೆಡೆಯೊಳ್ಬಣೆಯ
ನೊಲವಿಂತವೆತಾಳ್ದ್ರಾಗರಸವಿಾಬಾವಿಯೊಳ್ । ನೆಲೆಗೊಂಡಿಪ್ಪುದುಸತತಂ । ನೆಲೆ
ಯೆಂದೆನೆಪಡೆದುಬೀಣೆಯಂಬಾಜಿಸುವರ್ ‖೧೧೫‖ ವೃ‖ ಬಿಸವಂದಂಕವ
ಳಂಸುಚಂದ್ರಿಕೆಯನೀವುತ್ತಿರ್ಪ್ಪದುಂಪುಷ್ಪಲಿ । ಟ್ಪಸರಂತಾರಗೆಯೊಗ್ಗರಂಬಳೆದು
ದೇಂಬೆತ್ರಂಸುಧಾಚಂದ್ರಮಂ ‖ ಪಸುಧಾಚಕ್ರೇಶಜೊನ್ನಮಂಪಸರಕಾಂರಾತ್ರೀಚ

ಯಂತಾರೆಯಂ । ನಿಸದಂತಾಳು ದ್ರಗುವಿಹಾನಿತಂಬನಿಯುರಾರೂಪಪ್ರಪಂಚಾಂತದೊ ಳ್ ॥೧೩॥ ಕಂ॥ ನಡೆಯೊಳ್ಳಗೆಯೂಳ್ಕೂಟದ । ನುಡಿಯೊಳ್ಳಳವುಕುರ್ಗ ಸೋಕ್ರ್ಗನವಿಗಲೆವುರುಳೊಳ್ ॥ ಬಡುವೇಟದವುಸಿರೂಟದ । ಬೆಡಂಗಿನೊಳ್ಮೆರೆದುದ ರರೆಗಣಿಕಾಸಂಘಂ ॥೧೧೪॥ ವ॥ ತ್ತ್ರವಾಹತ್ತ್ತ ನದುತ್ತ ಮಾಪ್ರದೇಶದೊಳ್; ವೃ॥ ವರಶಂಖಧ್ವನಿತುಂಗಡಿಂಡಿಮುರವಂ ಸಂಗೀತತಾಳ ಸ್ವನೋ । ತ್ಕರವಾಹಕೀರ್ಣ ಪುರಾಣವೇದನಿನದಂ ಪ್ರಘೋಷಪಹಾರಸುಸ್ಫುರ ॥ ದ್ಭುರವಾರಂಪವಿಹಾರವಾನವಗ ಣಾಕೀರ್ಣಂ ಪ್ರದೀಪಾವೃತಂ । ಹರಿಗೇಹಂ ತವೆರಂಜಿಕುಂ ನಬದುದಾರೋಲ್ಲಾಸಿತಾ ವೈಭವಂ ॥೧೧೪॥ ಕಂ॥ ಆಸಿರಿಯೊರೆಯುನವುಂದಿರ । ದಾಸಿರೆಯೊಳ್ಪಂದು ಹರಿಯುಪಾದಾಂಬುಜವುಂ ॥ ಭೂಸುರವೆನೆಸಲೆಸೇವಿಸಿ । ವಾಸಿಗೊಗದಿಂಪೋಪದೇವ ಗಣಿಕೆಯುರಾಗಳ್ ॥೧೧೯॥ ಕ॥ ತವೆತ್ತಲ್ಪದೆತರಲೆಂ । ಬವಧರಿಸುತ್ತಾ ಗಸಕ್ಕೆನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯುನೇಂ ॥ ಸವೆದರೊತಾವೆಂಬಿನಿಗಂ । ನವರತ್ನಸ್ಫುರಿತಗೋಪು ರಂಕರವೆಸಗುಂ ॥೧೭೦॥ ವೃ॥ ಸುರನಾರೀಗಣವಲ್ಲಿದೇವರ್ದಿಯೊಳ್ಮೇ ಯುಲ್ವೊರಂಬಂದಬಾ । ಸುರಕೇಶಪ್ರಚಯುಂಗಳಂಕಳಶವಾರ್ಣಿಕಾಸ್ಯಂಶುವಂಧೂಪ ಧೂ ॥ ಮುರುಚೆಸ್ಫುರಸುವಾಸನಾವಿಳಿಕವೋಪ್ಪಿತ್ತುವಾಗಳ್ಗಾತವೋ । ತ್ಕರ ವೊಂದುತ್ತಮಗೋಪುರಾಗ್ರದೆನಲಂತಾಂಪಚರ್ಗವರ್ಕ್ಮಗ್ದಿಂಯುರ್ ॥೧೭೧॥ ಲಲಿತರಗಳೆ ॥ಮತ್ತವಾಶೌರಿಗೃಹ । ದೊತ್ತರದೊಳೊತ್ತಿಬಹ । ಚಿತ್ರಜಪಲಾಸಿನಿ ಯ । ವತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯ । ಬತ್ತರದಡಿಗಿನೊಳು । ಸುತ್ತಿರೆನಖಾಂಶುಗಳು । ಸಂಗೀತವ್ಯೃದುರವದ । ಪಾಂಗರಿದುಕಳೆಯುದ । ಭರತಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮದ । ನಿರುತ ಮತಿಶಯುತರದ । ವರಲಾಸ್ಯರಸಭಾವನರಸಟೀಪ್ಸ್ಯಾವಿಧಿಯ । ಸುರತಿವರಶಾಸ್ತ್ರ ದುರುಜಲನಿಧಿಕಲಾನಿಧಿಯ । ನಗೆವೊಗದ । ಗಳರವದ । ಗುಲುಕುಚದ । ಘನಕಚ ದ । ಪದೆದಲರ್ದ । ರದವಸನ । ದೆಳನಗೆಯ । ಚಳದಳಕ । ದುರೆದಿಡಗಿನಿಂನಟಿಪಗ ಣಿಕೆಯುರವಿಸರವಂ । ಪರಮಪರಿತೋಷದಿಂತವೆನೋಡಿತಿಸರವಂ । ದಯೆಗೆಯ್ದು ಕಳವುತ್ತೆಕಲ್ಯಾಣಿಯೊಳ್ಮಿಂದು । ನಿಯುಮದಿಂದಘಮರ್ಷಣಾಂಬುನತಿಯೊಳ್ಮಿಂ ದು । ಜಪತಪದೆಕುಬೆಯಾಗುತುರುವಿಧಿಯನಾಚರಿಸಿ । ವಿಶದದ್ವಿವಜ್ರಮಣಿತುಲ ಸಿಮಣಿಯುಂಧರಿಸಿ । ತೊಳತೊಳಪಪೊಂಬಟ್ಟೆಯುಂಕಟಿಯೊಳಳವಡಿಸಿ । ಯೆಳವೆರೆ ಯುಗೆರೆಗೆದೊರೆವೆರೆವನಾಮವಧರಿಸಿ । ನಡುವೆಪೆಸುಕುಂಕುಮದಲೇಖೆಯಿನಲಂಕರಿ ಸಿ । ಕಡೆಗಣ್ಣಳೆಡೆಯಲ್ಲಿವಿಷ್ಣುಮುದ್ರೆಯಧರಿಸಿ । ಲೀಲೆಯಿಂವೈಷ್ಣವಪುರಾಣಮಂ ಪಠಿಸುತ್ತೆ । ಮಾಲತೀಮಲ್ಲಿಕಾಪುಷ್ಪಮಂತಿರಿಯುತ್ತೆ । ತುಲಸೀದಳಂಗಳಂತವೆಕೊ ಯ್ದುಹಾರವಂ । ಕಳವೆತ್ತಮುಗುಡವಂಕೆಡಗವಂತಿಸರವಂ । ಸವೆಯುತ್ತೆ ಪಂಚಾಮೃತಾಭಿಷೇಕಂಗೆಯುದ್ದ । ವಿಮಲಗಂಗಾಂಬುವಿಂಮುಗುಳು ಪ್ರಜಳಕಂಗೆ ಯುದ್ದ । ಪೀತವಸ್ತ್ರಮನೊಲ್ದುಪೀತಾಂಬರಂಗುಡಿಸಿ । ಘೂತಪುಷ್ಪಾಭರಣವೆಲ್ಲ

ಘುಂತವೆಮುಡಿಸಿ | ಬಳಿಕಲಸದೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಂಗಳಿನಲಂಕರಿಸಿ | ವಿಳಸದುರುಮ
ಳಯಜಸುಗಂಧರಸದಿಂಪೂಸಿ | ವಿಮಳಮಣಿದೀಪಗುರ್ಗುಳಧೂಪಧೂಮದಿಂ |
ಕಮನೀಯರಸನಿಚಯರಚಿತರುಚಿಭೋಜ್ಯದಿಂ | ಬಾಳೆವಣ್ಕರ್ಬ್ಬನೇರಿಲ್ತೆಂಗುವಣ್ಗ
ಳಿಂ | ದೇಲೆವೆಳ್ಳೆಲೆಯಡಿಕೆಕಪ್ಪುರದಕಾಯ್ಗಳಿಂ | ನವಶುಭ್ರಕರ್ಪೂರಪಂಚದೀಪಂ
ಗಳಿಂ | ದವಲಗ್ನದೃಢಭಕ್ತಿಸೇವ್ಯಭಾವಂಗಳಿಂ | ಶ್ರೀರಮಾಮುಖಕಮಳತುಂಗ
ಭೃಂಗಾಂಕನಂ | ನೀರಜಗದಾಖಡ್ಗಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕನಂ | ಪದಿನಾರುಸೇವೆಯಿಂಪೂ
ಜಿಪಮುನೀಂದ್ರರಿಂ | ಸಪಮಸುನೀತಿನಯವೈರಾಗ್ಯಸಾಂದ್ರರಿಂ | ಸತ್ಯಶೌಚಾ
ಚಾರನಿಗಮಾಗಮಪ್ರಚಯ | ಕೃತ್ಯವಿಜ್ಞಾನೈಕನಿಗ್ರಹೇಂದ್ರಿಯನಿಚಯ | ರಿಂದೆ
ತ್ತನೋಡಲುಂ | ಮುಕ್ತಿವೇಶ್ಮಂಬೊಲು | ಸ್ತತಮಹಾರತ್ನಾಂಕಲಕ್ಷ್ಮೀಶಮಂ
ದಿರಂ | ತತಶುಭ್ರದೀಮಿರೆವುರಿಕೆಂದೆಚೆಂದಿರಂ ||೧೨|| ವೃ|| ಆಪ್ರಾಜಾಮಂ
ದಿರಂಗಳ್ಬರಿತಕುಸುಮರಂಗಂಪ್ರದೀಪಪ್ರತಾನಂ | ಧೂಪಾಪೋದಾಂಚಿತಂಭಾಸು
ರಶಿವಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯದೇದಿಪ್ಯಮಾನಂ || ಕರ್ಪೂರಸ್ಫಾರನೀರಾಜನಮಣಿಮಯಪಾ
ತ್ರಸ್ಥಿತಂತೋರಣಾಂಕಂ | ವಪ್ರೋತ್ತುಂಗತ್ವದಿಂದಂಮೆರೆದುವರರೆಸದ್ವೈಷ್ಣವಾ
ಗಾರದಿಂದಂ ||೧೩|| ಇಂತೊಪ್ಪುವಸಕಲಜನಚೇತೋಹ್ಲಾದಿಯಪ್ಪನಗರೀ
ಮಧ್ಯರಮ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ; ವೃ|| ಶರನಿಧಿಯಂವೆರಂಧರಿಸಿತೋಸಿಜಮೇಖಲೆ
ಯೊಳ್ಸುವರ್ಣಭೂ | ಧರಮತಿರಾಗದಿಂಜಲಧಿಯೊಳ್ಮಧುಸೂದನನೆಯ್ದೆಮಂದರಂ||
ಧರಿಸಿದನೀಎನಲ್ವಿಲುಳಿತೋಲ್ಲಹರೀಪರಿಖಾಜಲೋದ್ಗತಂ | ಕರಮೆಸೆದತ್ತುರಾಜ
ಗೃಹರೂಪ್ಯಮಯಾಗ್ರ್ಯಕೋಟಿಸುತ್ತಲುಂ ||೧೪|| ಅದರನಾಲ್ಕೆಸೆಗಂ ;
ಕಂ|| ಹರಿಮಣ್ಯಗ್ರ್ಗಳವಜ್ರ | ಸ್ಫುರದುರುಕಲಶಾಗ್ರಕಾಂತಿರಾಹುಬ್ರಾಂತ್ಯ || ತ್ತೆ
ರದಕ್ಷಿಣಪಥಗಮನಂ | ಖರಕರನೆನೆಮೆರೆದುವರರೆಬಾಗಿಲ್ವಾಡಂ ||೧೫|| ಮ
ತ್ತಮಿಂತೊಪ್ಪುವಮಿಸುಪಿಸದಪೆರ್ವಾಗಿಲತ್ತೆಸೆವಂತಃಪ್ರಾಕಾರಸೌಧಾಗಾರಾಂತರ
ದಲ್ಲಿ; ಕಂ|| ಪಲಮಿದ್ವಿಟ್ಪ್ರವಿಚಕಿತಂ | ಕುಲಗೋತ್ರಂಭದ್ರಮುದ್ರಿತಂಸತ್ವಬಲಂ||
ನೆಲಸಿದುರ್ದುಪಟ್ಟಗಜಂ | ಸಲೆಗಿರಿಯಂತಿಂದ್ರಮಾನೆಯಂತಿರೆಬಹುಳಂ || ||೧೬||
ಕಂ|| ಸುರುಚಿರಹರಿನೀಲದಮಂ | ದುರದೊಳ್ತುರಗೌಘಮಿಂದ್ರಹಯರಾಜಿಗಳಂ||
ಸೆರೆಯಿಟ್ಟಂನರಪತಿಯೆನೆ | ಕರಮೆಸೆಗುಂನೀಲರತ್ನಕಾಂತಿಚ್ಛುರಿತಂ ||೧೭||
ಕಂ|| ಪೊಳೆಪೊಳೆಪೊಳೆಯುವರತ್ನಂ | ಗಳನೊಪ್ಪಿದಭಂಗರಚಿತಮಗಾಬ್ಧಿಯ
ವೋಲ್ || ವಿಳಸಿತನವನಿಧಿರತ್ನಂ | ಗಳಿನಚ್ಛಸ್ಫಟಿಕಕೋಶಗೃಹಮುರೆಮೆರೆಗುಂ
||೧೮|| ಆ ವಿಮಳಪೇಶಲಕೋಶಗೃಹದೇಕದೇಶದೊಳ್ ;
ಕಂ|| ಘನನವನಿಧಿಗಾದದರಾ | ತನಿವೆಳಗಂಸುಧೆಗೆಬಗೆದುಬಳೆಸಿದವಿಳಸ || ದ್ಘನವಿ
ಷವಿಷವೋರಗಕುಲ | ಮೆಸೆವರಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿತತಿಸೊಗಯಿಸಿತೋರ್ಕುಂ ||೧೯||
ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಂದತ್ತಂ ಸಪ್ತಕಕ್ಷಪರಿಕ್ಷಿಪ್ತಮಪ್ಪ ; • ವೃ|| ಸುರುಚಿರಚಿತ್ರಜೇ

ನಮಿಟಿತಧ್ವಜವಿಂದುಶಿಲಾಗ್ರಹಾವೃತಂ । ಸ ರಥನುರೂಪಬಂಧುರಲಸನ್ಮಣಿತೋ
ರಣವಾತ್ತ್ಯಕೋಟಭಾ ॥ ಸುರಘುನವೇದಿಕಾವಿಘಟಿತಂ ಮಣಿಪಾತಪಥಂಗಳಿಂದೆ
ಮೇಂ । ಮೆರೆದುದೊಬೆಲ್ವನಾಂತುಜನಪಾಲಗೃಹಂವಿತತಂಪ್ರವಿಸ್ತರಂ ॥೧೩೦॥
ಕಂ॥ ಅದರಗ್ರನೀಲಕಲಶಂ । ಸದಮಳಚಂದ್ರಾಂಗದಲ್ಲಿಬಿಂಬಿಸೆಕಾಣು ॥ ತ್ತದನ ರಿ
ಕರೆಯಿಂದೆನ್ನುತಿ । ಮುದದಿಂಕರೆವರ್ ಜಗಜ್ಜನರ್ ಬಗೆಗಿಡುಕರ್ ॥೧೩೧॥
ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ತರದಿಂದಂಕೇವಮುಕ್ತಾಫಲಮನವಾಲಸನ್ಮಲ್ಲಿ
ಕಾದಾಮಮೆಂದ । ತ್ಯಾರದಿಂಪ್ರೋಚ್ಛ್ವಾಡುತಿರ್ಕುಂಪರಮೆಪರಿಗಳಿಂದೊಪಲಾಗಾರ
ಮಾಪ್ರ ॥ ಸ್ಫುರದುಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಕ್ಷವಿಸಂದೇಹದೊಳುರೆಚರಿಕುಂಸಚ್ಚಕೋರಂ
ಮಯೂರಂ । ಹರಿನೀಲಾಂಶುಪ್ರತಾನಂಬಳಸೆಪೆಳಗುರ್ವಾಭೀಳಕೃಷ್ಣಾಹಿಶಂ
ಕಂ ॥ ೧೩೨ ॥ ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ, ವೃ॥ ಮರಕತರಚೋ
ಜೆಯಿಂಗರುಕೆಯುಂಸ್ಫಟಿಕಂಗಳಕುಟ್ಟಿಮಂಗಳಿಂ । ವರಲಿಲೇಬ್ಬೆಯುಂಕನಕಬಿತ್ತಿ
ಯನುದ್ಗತದಾವಭೀತಿಯುಂ ॥ ಕರಮುಪಿವತ್ರಿಕಾಚಯದನೋಟದೆಕಾನನದಾವುಳಿಂ
ದಿಯುಂ । ಭರಿಸುತಚಿತ್ತದೊಳ್ಸ್ವಿಳಿಪುದೆತ್ತಲುಮಾಳ್ಕೆಕುರಂಗಸಂತತಿಯುಂ ॥೧೩೩॥
ಮತ್ತಮಮೃತಕರಶಿಲಾನಿರ್ಮಿತ ವೈಡೂರ್ಯವೇದಿಕಾವಿದಿತ ಪದ್ಮರಾಗಾರುಣದೀಧಿತಿ
ದೇದಿಪ್ಯಮಾನಾಗ್ರಕಲಶಹರಿನೀಲಸ್ತಂಭಮರಕತಕುಟ್ಟಿಮಮುಕ್ತಾಫಲದ್ವಾರಬಂಧ
ಬಂಧುರ ರಾಜಾಗಾರದೊಳ್, ವೃ॥ ಕಲಗಳಕಂಠಕೂಜಿತಮುದಂಚಿತವಲ್ಲ
ಕಿಯಿಂಚರಂಲಸ । ತ್ಕಳಶುಕಶಾರಿಕಾನಿನದಮುತ್ತಮಕಾಮಿನಿಯುರ್ಕಳಾಸ್ಯಕೇ ॥
ಮಳಸರಸೀಜಸುಶ್ವೇತಗಂಧರಸೋನ್ಮದಭೃಂಗನಿಸ್ವನಂ । ಲಲನೆಯಕಿಂಕಿಣೀಕಟ
ಕನೂಪುರನಾದಕುಳಂನಿರಾಕುಳಂ ॥೧೩೪॥ ಕಂ॥ ತರದಿಂರಚಿಸಿರೆಬೆಳ್ಳಿ
ಯು । ಕೆರುಮಾಡಂಮೆರೆದುಪರರಿಪವನಾಹತಿಯಿಂ ॥ ಭರದಿಂದುರ್ಬಿದವಾರ್ಧಿಯು ।
ಪರಿಪಾಂಡುರಫೇನಪಿಂಡಷಂಡಂಗಳವೋಲ್ ॥೧೩೫॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಲ್ಲಿ,
ವೃ ॥ ಮದನಂತೋಂಟಿಗನಾಗಿಚಂದ್ರರುತಿಪೊಯ್ಯಿರ್ದ್ಯೋಯ್ಯಿಸತ್ಪ್ರೇಮದಿಂ ।
ಮುದದಿಂಕಾಯಿನಿರಂತರಂಋತುಗಳಾರುಂಪಲ್ಲವೋತ್ಪುಷ್ಪಮುಂ ॥ ಮದಮಂತಳ್ಗಿ
ಸಿದೇವನಂದನದರಕೇಳೀಶೈಲಕೇಳೀಸರಂ । ಪುದಿದೊಪ್ಪಲ್ನಡದಾಣದೊಳ್ಮೆರೆಗುಮು
ಚ್ಛೃಂಗಾರಕೇಳೀವನಂ ॥೧೩೬॥ ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರತರುಣಿಯುರಲತಿಗೆ ।
ನೆರೆದಡಿವಜ್ಜೆಗಳನಾಂತಮರಕತರಂಗಂ ॥ ಸೆರೆವಿಡಿವುದುಹಂಸಿಗಳಂ । ಪರಸರಸಿ
ಭ್ರಾಂತಚಿತ್ತಕಮಳಾಶೆಗಳಂ ॥೧೩೭॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಂದತ್ತಮೊಳಗೆ ;
ಕಂ॥ ನವನವರತ್ನಸ್ತಂಭದ । ವಿವಿಧಾಕೃತಿನೀಲಪುತ್ರಿಕಾಸಂಚಯಮೇ ॥ ಅವನೀ
ಧವಗೃಹದೇವತೆ । ಯುವತರಿಸಿದಪಲವುರೂಪುವೊಲ್ಕಂಗೊಳಿಕುಂ ॥೧೩೮॥
ವೃ॥ ನೆಲದೊಳ್ಪದಾಬ್ಜರಾಗಂಮುಸುಕೆದೆಸೆಯೊಳಾಲೋಕಕಾಮಾಸ್ತ್ರಮಂದ್ಯ ।
ಗ್ವಲಯಂಸೂಸಾಚೆರೋದೋಂತದೊಳಮಳಸುಭೂಷಾಂಶುಜಾಳಂಬೆಳಂಗಂ ॥ಬಲಿ

ಕೆಂಪಲ್ಪ್ಪ್ರವಿಳಾಸಂದರಹಸಮುರೆರ್ರಾಜಿಸಲ್ಮಧ್ಯಭಾಗಂ । ಬಳುಕಲ್ಸ್ವಾಧಾಂತವಾಸಂಮೆರೆದುದುರುನಿತಂಬಂನೃಪಸ್ತ್ರೀಕದಂಬಂ ॥೧೩॥ ವೃ॥ ಪರಂರಾಜಪ್ರೇಷ್ಯದೂತಪ್ರಚಯುರುಚಿರಮಸ್ತ್ರಸ್ಫುರದ್ರತ್ನಕಾಂತ್ಯಾ । ತ್ಕರವರಾಯಾತಪ್ರಯಾತಾಂಗನೆಯುರಚರಣಾಲಕ್ತರಕ್ತಾಂಶುಸಿಕ್ತ ॥ ಸ್ಫುರದಬ್ಜಸ್ತೋಮಮಂಪೋಲ್ವೆಸಗೆದರುವಯಾಮದ್ವಿಪೇಂದ್ರಪ್ರತಾನೋ । ದ್ಧುರಗಂಡೋನ್ಮುಕ್ತದಾನಾಂಬುವಿನಮಸಕದಿಂರಾಜಿಕುಂರಾಜಗೇಹಂ ॥೧೪॥ ವೃ॥ ಅದರೊಳ್ಸುವರ್ಣದಭೂಮಿಕಾಲತತಿಸ್ಕೃತ್ಯುತ್ತಾಗಶನಿವಾತನ । ಭ್ಯುದಯೌದಾರ್ಯವಿಶೇಷದ್ಯೈರ್ಯಗುಣಗಾಂಭೀರ್ಯಾದಿಸುಶ್ಲೋಕನ ॥ ಪ್ರದವಿದ್ವಿಟ್ಪ್ರಮದಾಹೃದಂಬುಜದಳಸ್ಮೇರಂಸುಕೀರ್ತ್ಯರ್ಜ್ಯಾಳಂ । ಮುದದಿಂದಿರ್ದನಮೇಯರಾಜ್ಯಸುಭಗಂಮೇಧಾವಿಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ॥೧೫॥ ಹರಿಣೀಪ್ಲುತವೃತ್ತಂ ॥ ಪುರಹರವಿರಿಂಚ್ಯಾದಿಸ್ತೋತ್ರಾಕ್ಷರೇಹರಿವಕ್ತ್ರಭಾ । ಸ್ಫುರದಳಿತಚೇತಃಪದ್ಮೇಶಾರದಾಗಿರಿಜಾರುಣಾ ॥ ಧರಲಸಿತರಾಗಾಂಕಾಧಾರೇಮನೋಹರರೂಪಿಣೀ । ಸಿರಿಪೊರೆವೆರಂಧರಾತ್ಮಕಾರೇಪಯಾಂಬುಧಿಕನ್ಯಕೇ ॥೧೬॥ ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮಮಿಳಿತ್ತರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಳಿತಪ್ರಶಸ್ತಘಾಟಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸನ್ಮಂಕವಿಸ್ತಾರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀಕಾಯಮಾನ; ಮಾರರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾವತೀರ್ಥಾಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ದ್ವಿತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀರಾಮಾಸುಖಸಾಗರ । ಸಾರೋದಯವಿಮಳಹಿಮಕರಂಶುಚಿಪೂರ್ಣಂ॥ ಪಾರಾಶರಿಹೃದಯಾಂಬುಜ । ಸೂರಾಕೃತಿಮಾಳ್ಕೆಸೌಖ್ಯಮಂಕಮಳಾಕ್ಷಂ ॥೧॥ ವೃ॥ ವರಗುಣರತ್ನಪೂರಿತನಮೇಯಗಭೀರನಖಂಡರಾಜ್ಯದೈ । ಸಿರಿಯೆರೆಯಂರಮಾಧವಪದಾಂಬುಜಭೃಂಗನತೀವವೈಷ್ಣವೋ ॥ ದ್ಧರಣಸುಖಾಮೃತಾಂಬುಧಿಸುಧಾಂಶುಹರಿಸ್ತವಪೂರ್ಣಕರ್ಣನಾ । ಶರಕುಲಮಸ್ತಕಪ್ರಸರಭೇದನಭೀಕರಕಾಲಕಂಧರಂ ॥೨॥ ವೃ॥ ನಿಡುಗಣ್ಪಂಕೆಜಪತ್ರಮಂಪಳಿಯೆದೋರ್ದಂಡಂಮಹಾಶೇಷನಂ । ಜಡಿಗುಲ್ಕಂಧರಮುರ್ವಿಕಂಬುಗೆಕರಂಕೀಳ್ಮಾಡೆಪೂರ್ಣೇಂದುಗಂ ॥ ಬಿಡೆಕೆಂದಂಕುಡೆವಕ್ತ್ರಕಂಜಮುರುದಂತೀಯಾನಮಂನ್ಶ್ಯೆಚ್ಯವಮಂ । ನಡೆಮಾಡಲ್ಕ

ದವಸ್ವರೂಪಸುಭಗಂರಾರಾಜಿಸಂಭೂಪರಂ ||೩|| ವೃ|| ಜಡಜಂಪದ್ಮಾಚ
ಯುಂಕರಂಪತಿಮಹಾನಿದ್ರಾಂಗನಾಲಿಂಗನಂ । ಬಿಡನೀಭೂಭೃದುದಾರಸದ್ಗುಣಮ
ಹಾಸತ್ವಾಂಕನೀವೀರನೀ ॥ ಗಡೆತಾನೀತನಖಡ್ಗಧಾರೆಯೊಳಜಸ್ರಂಸಂತಸಂಬಡುವೆ
ನೆಂ । ದುಡುಗುತ್ತುಂಸಿರಿನಿಂದಳಲ್ತೆನಿಸದಂದುಸ್ಸಂಗದೋಷಂಗಳಂ ||೪||
ವೃ|| ಕರಿಶಿರಗಂಡಶೈಲಫಣಿರಾಜಶಿರೋನ್ವಿತಕರ್ಕಶೋನ್ಮಣಿ । ಸ್ಫುರದುರುಕೂ
ರ್ಮಖರ್ಪರಕಠೋರದುರಂತಮಹಾಸ್ಥಳಂಗಳಂ ॥ ತೊರೆಯುತಶೇಷದೋಷಕಲಿಕಾ
ಲಮನಾದವೆಕೆಳ್ತುಧರ್ಮದಿಂ । ಮೆರೆಯುತೆಬಾಳ್ವಳಲ್ತೆನೃಪಬಾಹುವಿನಗ್ರದೆಗೋತ್ರೆ
ಸಂತತಂ ||೫|| ಕಂ|| ಸ್ಮರಹರನಾಪತಿವಿರಹಾ । ಕರೆಯುಂಬಹುದುಃಖದಗ್ಧ
ಮತಿಯುಂರತಿಯುಂ ॥ ಕರುಣದೆನೋಡುತೆಮದನನ । ನುರೆಪಡೆದಂಭೂಮಿಪಾಲ
ನಂಜಗಮೆಂಗುಂ ||೬|| ವೃ|| ದಿವದಬ್ಜಂಮುಗಿಗುಂಕರಂಪ್ರಬಳಸಂಧ್ಯಾರಾ
ಗವಿಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ । ದವಕೀಲಾವಳಿಗೆತ್ತುದಿಙ್ಮಿಚಯಮಾರ್ಗಂಗಸ್ವರಂಕುಗ್ಗುಗುಂ॥
ವಿವಿಧಾರಾತಿನೃಪಾಳಿತಾಮೆದಿವಸೋಲ್ಕಂಗೆತ್ತುಸುತ್ತಾಡುಗುಂ । ಅವನೀಪಾಲನಸು
ಪ್ರತಾಪಶಿಖಿತೇಜಃಸ್ಫೂರ್ತಿಕುಸುಂಭವೆರಂ ||೭|| ವೃ|| ಖರಕರನೀಪ್ರತಾಪ
ಶಿಖಿಯೊಳ್ಮಲಿನತ್ವಮೆಬಂದುಕಣ್ಗಳುಂ । ಪರಿಪಡೆಜಂತಮುರ್ಚಿಸಮಪಾಜಿಯೊ
ಳೊಂದುಪಿರಿಂತುನ್ಯವಮಾಗಿಬಂ । ಧುರರಥಚಕ್ರವೊಂದುಡಿಂದುಸಾರಥಿಯೂರುಮುರುಂ
ಕುಮ್ರೊಂದಿರೆ । ತ್ವರನುರಿಪ್ರೇಂಗಿಸೀರ್ವ್ವಗುತೆಜೀವಿಪನೆಂದೊಡೆನಿಲ್ವರಿಪರ್ರೀ ||೮||
ವೃ|| ಅರಳೆಂಕಂಕ್ಷಯದೋಷಬಾಲಹಿತಂಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಭೋಗಪ್ರದಂ । ಸುಕರಂರಾಜ
ಯುಶಂಧರಾತಳವನೊಕ್ಕಲ್ಗಸುಕ್ಷೆಪೆಂಪೇರಿರಲ್ ॥ ಸಿಕರಂಲೋಕಜನಂಕರಂವಿ
ವಸರಾತ್ರೀಕಾಲಮಂಕಾಣದಾ । ವಿಕಳಿರ್ಪ್ಪದ್ಮಸಿತಾಂಬುಜಪ್ರಕರದಿಂನಿರ್ಣೈಪರೀಂ
ಭ್ರಾಂತಿಯೊ ||೯|| ವೃ|| ವರನರಪಾಲಪೂರ್ಣಸುಯಶಂಹಿಮಶೈಲಸುಧಾ
ಕರಾಂಶುನಿ । ರ್ಜರನದಿಹೀರತಾರಮುನಿನಾರದಶಾರದಮೇಘಶೇಷಶೀ ॥ ಕರಘನ
ಸಾರಗೌರಕಿರಣಂಗಳನುರ್ಚುತೆಮೂರುಲೋಕದೋಳ್ । ಪರಿವುದುತೇಜದಿಂದರ
ಶಿಶುಪ್ರಮಯಾವಿಳದಿಗ್ಗಣಾನ್ವಿತಂ ||೧೦|| ವೃ|| ಧುರದೊಳ್ಬಂದಿದಿರಾಂ
ತವೈರಿಧರಣೀಪಾಲರ್ಕಳಂಸ್ವರ್ಗದೊಳ್ । ವರರಂಭೋತ್ತಮಮೇನಕೀಸುರಪು
ರಂಧ್ರೀಬೃಂದದೊಳ್ನಿಕ್ಕುವಂ ॥ ಭರದಿಂಬಂಧುರಹಸ್ತಖಡ್ಗಗತಧಾರಾಪೂರದಿಂಮಾ
ಳ್ಕುವಿಾ । ನರಪಾಲಂಸುದಯಾಬ್ಧಿಸದ್ಗುಣಿಲಸನ್ಮಾಂಗಲ್ಯದುದ್ವಾಹವಂ ||೧೧||
ವೃ|| ವಿಳಸಿತಪೂರ್ಣಚಂದ್ರವದನಂಕಲಧೌತಶರೀರಕಾಂತಿಯು । ತ್ಪಳಸಮನೇತ್ರ
ಕುಂದಸುಮಬಂಧುರದಂತರುಚಂಪಕಾಸ್ಪದೋ । ದ್ವಿಳಸಿತನಾಸಿಕಂಕಿಸಲಯೋಪ
ಮಶೋಭಿತದಂತಚೇಲಕಾ । ದಳಸಮಜಂಘೆಶಂಖಗಳವೊಪ್ಪಿತುಭೂಮಿವಸಂತ
ಮಿತ್ರನಾ ||೧೨|| ಮತ್ತಮಾರಾಜಂ ಶಂಖಚಕ್ರಾಂಕಹಸ್ತನಂತೆ ಶಂಖಚ
ಕ್ರಾಂಕಹಸ್ತನುಂ ಸರ್ವಜ್ಞನಂತೆಸರ್ವಜ್ಞನುಂ ಕಮಲಪುತ್ರನಂತೆಕಮಲಾಪುತ್ರ

ನುಂ ಕಲಾನಿಧಿಯುಂತೆಕಲಾನಿಧಿಯುಂ ಗೋಪತಿಯಂತೆಗೋಪತಿಯುಂ ಸುಧರ್ಮಾಧಿಪನಂತೆಸುಧರ್ಮಾಧಿಪನುಂ ಶುಚಿಯುಂತೆಶುಚಿಯುಂಧರ್ಮರಾಜನಂತೆ ಧರ್ಮರಾಜನುಂ ಪುಣ್ಯಜನಾಶ್ರಯನಂತೆ ಪುಣ್ಯಜನಾಶ್ರಯನುಂಸಿಂಧುರಾಜಿತಸತ್ವನಂತೆ ಸಿಂಧುರಾಜಿತಸತ್ವನುಂ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನಂತೆ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣನುಂ ನವನಿಧಿಪತಿಯುಂತೆನವನಿಧಿಪತಿಯುಂ ವೃಷವಾಹನನಂತೆ ವೃಷವಾಹನನುಂ ಕುಜಾರಿಯಾಗಿಯುಂ ಸಾರ್ವಭೌಮನುಂ ಕುವಳಯಪ್ರೀತನಾಗಿಯು ಮಕಳಂಕನುಂಕ್ಷತ್ರಪತಿಯಾಗಿಯುಂ ಕಲಾಕಾಂತನುಮನಂತರತ್ನಭೂಷಿತನಾಗಿಯುಂಮಜಡಸ್ವಭಾವನೆನಿಸಿರ್ದನಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ;

ವೃ|| ಸರಸಾಗಾಂಭೀರ್ಯನುಸ್ವರ್ದ್ಧನಪಿತತಿನಿಷೇವ್ಯಂಸುಲಾವಣ್ಯಸಾರಂ ।ಭರಿತೋದ್ವಿಕಾಂತಸದ್ವಾಹಿನಿಹಸಿದಪಿಶ್ರಾಂತನಾಜ್ಞೀವನಂಭಾ || ಸುರಲಕ್ಷ್ಮೀಜನ್ಮಗೇಹಂ ಮಣಿರುಚಿಕಾಂತಂಬಿಸದಿ ಕ್ಷೇತ್ರಪಾಲಂ । ನರಪಾಲಂನಾಗರಂಬೊಲ್ಕರೆದನತಿರುಚಿಸ್ವಪ್ರನಾವಂನಿತಾನ್ತಂ || ೩ || ಇಂತೆಸೆವರಸಾಧೀಶ್ವರನಲಸದಂತಃಪುರಾರವಿಂದಾಂತರವಿಳಿಂದಿರೆಯುಂತೆಚೆಂದಮನೊಂದಿ;

ಕಂ|| ಕುಮುದಂಕುಮುದಂಕುಮುದಂ । ಸುಮುದಂಸುಮುದಂಸಮಂತುನಿಹತಂ ಪತಿಯಿಂ || ಕುಮುದಪ್ರಿಯನಿಂತಾನೆನೆ । ಯುಮೃತಾಧರೆಕುಮುದವಲ್ಲಿಸತಿಯೆನೆಮೆರೆದಳ್ || ೧೩ ||

ವೃ|| ಆಲೋಕಾಕರ್ಷಚಿತಾನ್ವಿತಯುವಜನಕೃತ್ಪದ್ಮಲಾಸಕ್ಷ್ಮೋಲ್ಲಸದ್ವಾ । ಮಾಲವ್ಯಾಸ್ಫುರನ್ನೂಪುರಮಣಿಗಣಗುಂಜನ್ಮಹಾಕಾಕಳೀರಾ || ವಾಲಾಪೋನ್ಯೇತಢಕ್ಕಾಕೃದುಮನಿನದೆಕಲ್ಯಾಣಿಲಕ್ಷ್ಮೀರತಿಸ್ಫಾ। ರೋಲ್ಲಾವಣ್ಯಾಂಕಸದ್ಯೈ ಕೃಷ್ಣವಜಲದಿಕಲಾಕಾಂತೆಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದಳ್ದಲ್ ||೧೪||

ಕಂ|| ಮಧುರಶುಕವಾಣಿಕಿಸಲಯ । ಸದೃಶಾಧರೆಕುಸುಮಗಂಧಿಗಜಗತಿಪಿಕಜಿ || ನ್ಮಧುರರವಕಲಿತೆದರಹಸ । ವದನಾಂಬುಜೆಫುಲ್ಲನೇತ್ರೆಗುಣವತಿಮೆರೆದಳ್ ||೧೬||

ವೃ|| ಸ್ಫುರದುರುನೇತ್ರಚಂಚಲದೆಚಾರುಪಯೋಧರದಿಂದೆಮೇಖಲಾ । ತರಳಸುಕಿಂಕಿಣೀಘನವಿರಾವದೆಕಂಕಣಶೋಭಿತತ್ವದಿಂ || ಸುರುಚಿರಮಾದಮೆಯ್ಸಿರಿಯ ಪೂರದೆಕೇಶಮಯೂರಲಾಸ್ಯದಿಂ । ವರಸತಿತನ್ನಭರ್ತೃವಿನಮಾನಸಚಾತಕಕಿತ್ತ್ಳರ್ಧಿಯುಂ || ೧೭ ||

ವೃ|| ಇದುಚಿತ್ರಂಮಧುಪಾಳಿಪಾರದುಶಶಾಂಕಂದೋಷದೊಳ್ಪೊಂದಿರಂ । ಮುದದಿಂಬಿರ್ಚುವುದಬ್ಜಮಿಂದುರುಚಿಗುದ್ಯತ್ನಮ್ಯದುತ್ಪಾಶ್ರಯಂ || ಕದಲಲ್ಬಾರದುಚಕ್ರವಕ್ಕಿಮಳಲೊಟ್ಟಿಲ್ಜಾರದೆಂತುಂವಲಂ । ಪದೆದೆತ್ತಲ್ಪದೋರದಾಕದಳಿಯಾಕಾಂತಾಂಗಮೇಂಬೋದ್ಯವೊ ||೧೮||

ವೃ|| ಪೆರೆನೊಸಲಲ್ಲಿತಾಳ್ದತಿಲಕಂಕುಚಮಂನಸುದೋರ್ಪಪೋಲುದಂ । ದರಹಸಕಾಂತಿತೆಳ್ಗದಪುಚೆಂದುಟಿಕೇದಗೆವೂವುಗುರ್ಗಳಂ || ಬರಭರಣಾಳಿಮಂಜುಳಮನೋಹರಚಂಪಕಪುಷ್ಪಕಾಂತಿಬಂ । ಧುರಕುಚತಾರಹಾರರಮಣೀಯತನುಪ್ರಭೆಕಣ್ಗೆಮಂಗಳಂ || ೧೯ || ಕಂ|| ಸುಲಲಿತಶೃಂಗಾರಾರ್ಣವ । ಸಲಿಲೋದ್ಭ

ವಲಕ್ಷಿತ್ರಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಾಕೃತಿಯಿಂ ॥ ಜಳವಚನಾವೃತವುಧುರೀ । ವಿಲಸಿತಗುಣಿ ತನ್ನಿತಂಬಿನೀಮಣಿಮೆರೆದಳ್ ॥ ೨೦ ॥ ವೃ॥ ಸುಳಸುಳಿನಾಭಿಕಂಜವು ಕುಳಂಕುಚವುಗ್ನತರಂಗಸಂಚಯಂ । ವಳಿಜಘನಂಪುಳಿಲ್ಯಧರಮಂಬಕಮಾವಸಿ ಬಾಲೆಯಾನನಂ ॥ ಜಳರುಹಮಾಗೆಮನ್ಮಥವಿನೋದತರಂಗಿಣಿರಾಜಹಂಸನಾ । ವಿ ಳಸಿತಮಾನಸಕ್ಕೆಮುದಮಂಪುಳಯಿಂನಲವೇರೆಸೇದಳ್ ॥ ॥ ೨೧ ॥ ವನಲತಾವೃತ್ತಂ ॥ ಗುರುಕುಚವರಕಚಕಿಸಲಯಸಮತಳಕಲಗಳಕಳಕ್ವದಿಂದಂ । ಸುರುಚಿರಸರಸಿಜಪರಿಹಸಿಶಶಿಸಮವರಮುಖಕೆಳೆನಗೆಯಿಂದಂ ॥ ಸುರತಿಪರಣದು ಕೆಸವಿನುಡಿತಳಿರಡಿಮನಸಿಜಗಜಗತಿಯಿಂದಂ । ತುರುಬಿದಪರಿಮಳಸುಮಮಿಳಿದಳಿ ಕುಳಕಚಭರಸತಿತಮಚೆಂದಂ ॥೨೨ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಮಾಧರಾರಮಣನಾರ ಮಣೀಮಣಿಯರಮಣೀಯರೂಪ ತನುಸೌಷ್ಠವಸ್ತುತ್ಯಾನೇಕಾನವದ್ಯಹೃದ್ಯಗ ದ್ಯಪದ್ಯಪ್ರಬಂಧದಿಂ ಸ್ವಕವಿತೋದ್ಧಾಮಸೌಭಾಗ್ಯತ್ವಮಂ ಗಾಢಂಗೂಢಿವಾಡಿಯು ಮಾನುದೆ ಕೀನ್ಮತ್ತಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲಾಲಾಪೆಯಾಲಾಪಸರಾಗವರ್ಣೋಪರಚಿತ ವಿಧವಿ ಧರಂಗೀತರಸಾಧಿಕ್ಯದೊಳ್ ಸ್ವಗಾಯನರಸಮನನು ಪ್ರವೇಶಂಗೆಯ್ಸಿಯುಮಾವಮ ದೇಭಲೀಲಾಲಸಗಮನೆಯು ಚಾರುಪೀವರಪಯೋಧರ ಮುಕುರಕಪೋಲವಿಲೋಖ್ಯ ಮಾನಮೃಗಮದಮಕರೀಪತ್ರಭಂಗಂಗಳಂಚಿತ್ರವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದತ್ವಮಂ ವಿಶೇಷಿಸಿ ಯುಮಾಮದನಾಗಮಭರತಶಾಸ್ತ್ರಭಾರತಿಯು ಮನೋಹರಲಾಸ್ಯಾರಂಭ ಸಮ ಯಾಹತವಿತತಮಧುರತರ ಮೃದಂಗವಲ್ಲಕೀ ತಾಳವಾದ್ಯಂಗಳಿಂ ಸ್ವಕೀಯಕರನಾ ದ್ಯವಿದ್ಯಾಕೌಶಲ್ಯಮಂ ವಿಶದಂಮಾಡಿಯುಮಾಸುರತಾಂಬೋನಿಧಿರಾಕಾ ಸುಧಾಂ ಶುವದನೆಯು ಸಮವಿಷಮರತಿ ಕರಣಚುಂಬನಪರಿರಂಭ ಷೋಡಶಕಳಾವಿಜ್ಞಾನ ದಿಂ ಕಾಮಾಗಮಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯಮಂ ಪ್ರಕಟಿಸಿಯು ಮೊರ್ಮೊರ್ಮೆ ಸುರುಚಿರ ಸರಸಿಜ ಮರಂದಶೀಕರನಿಕರಭರಿತರೇಳೀ ಸರಂಗಳೊಳ್ಕಳಹಂಸದಂಪತಿಯಂತೆ ನೀರಾಟವಮ ನಾಡಿಯು ಮೊರ್ಮೊರ್ಮೆನರುಗಂಪಮಗುಳ್ವರೆವಿರಿದ ಸರಸತರಕುಸುಮಮಂಜರೀಭ ರನತಲತಾನಿಕುಂಜದೊಳ್ ಭೃಂಗದಂಪತಿಯಂತೆಪುಷ್ಪಾಪಚಯವಿಲಾಸಮನಾಂತು ಮೊರ್ಮೊರ್ಮೆ ತುಂಗಶುಭ್ರಸ್ಫಟಿಕಮಣಿಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲಾನಿರ್ಮಿತ ಕೃತಕಶೈಲಾಂತ ರಾಳದೊಳ್ಚಕೋರಮಿಥುನದಂತೆಚಂದ್ರಿಕಾಸಂಪದಮನನುಭವಿಸಿಯು ಮೊರ್ಮೊರ್ಮೆ ಮೃದುಳದೂರ್ವಾಂಕುರವಳಯಿತಹರಿತಬರ್ಹಪರಭಾಗಬಹುವಿಶಾಲಸ್ಥಳದೊಳ್ಮೃಗ ದಂಪತಿಯಂತೆದಿಗವಲೋಕನದೆವಿಶ್ರಮಿಸಿಯುಮೊರ್ಮೊರ್ಮೆ ಬಹೂತ್ಸೇಧಲಾಖ್ಯಸ್ತಂ ಭಸಂಬಂಧಿತಶೃಂಖಲಾಂದೋಳನಲೀಲಾವಿಳಾಸದಿಂ ಖೇಚರದಂಪತಿಯಂತೆ ಗಗನ ವಿಹಾರಮನಾಡಿಯುಮಿಂತನುದಿನಮನೇಕವಿನೋದ ಪರಂಪರೆಗಳಿಂನೆಗಳ್ದಮಹೀ ವಲ್ಲಭಂಗೆ; ವೃ॥ ಮುರಹರಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಂವರವೈಷ್ಣವಸತ್ವಸಂಗತಂ। ಸ್ಫುರಿತಶರೀರಕಾಂತನುರುನೀತಿವಿದಂಸಮದರ್ಶನಸದ್ಗುಣಂ ॥ ವರಮತಿವಿದ್ವಿಷದ್ಧ

ರ್ಚಿಸಿಪ್ರಸ್ತುತನುತ್ತಮಮಾತ್ಯರತ್ನನಾ । ದರವಚನಂ ಸುಕೀರ್ತಿಮಹಿತಂ ನಯಶಾ
ಲಿಯೆನಿಸಿಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಪಂ ॥ ೬೩ ॥ ವೃ॥ ಧರಣಿವಿರಾಗಲೋಭಭಯಜಾಲ
ಮನೊತ್ತರಿಸುತ್ತೆ ಷಡ್ಗುಣಂ । ಭರಿಸುತೆ ಪಂಚತಂತ್ರಬಲದಿಂ ಪ್ರಜಾಲಮನುರ್ಬರೆತ
ನ್ನಿಜೇ ॥ ಶ್ವರಚರಣಕ್ಕೆ ಕುಂಪಿಡಿಸಿ ಸನ್ಮತಿಶುದ್ಧರೊಳೊಲ್ದು ಮಂತ್ರಣಂ । ವಿರಚಿ
ಸಿ ಧರ್ಮಕೋಶತತಿಯಂ ಪರಿವರ್ಧಿಸಿ ಭೃತ್ಯಜಾಲಮಂ ॥೬೪॥ ವೃ॥ ವರಸ
ನ್ಮಾನಾಭಯಂ ದೋರಿಸುತೆ ಮಧುರವಾಕ್ಯಂಗಳಿಂ ದರ್ಚಿಸುತ್ತುಂ । ಧರಣೀಕಾ
ರ್ಯಾನುಮಾನಂಗಳ ಸಪರಳಮಂತ್ರಂಗಳಿಂ ಭೇದಿಸುತ್ತುಂ । ಪರರಾಜ್ಯಾಯೋಗಗು
ಪ್ತಪ್ರಣಿಧಿವಿತತಿಯಿಂ ಮರ್ಮಮಂ ಭೇದಿಸುತ್ತುಂ । ಪರಮೋಚ್ಚಶಕ್ತಿತ್ರಿವರ್ಗಪ್ರಚು
ರಮತಿವೆರಂ ರಾಜಿಪಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯಂ ॥ ೬೫॥ ಮತ್ತುಂ ; ವೃ॥ ಅರಿ
ಷೊಳ್ಜೀವನುಪಾರರೈರಣಿಮಯವೀಭೂಮಿತಲಂಬೀರದೊಳ್ । ವರಕಂದೀರವನುದ್ಘ
ದಾನವೊಳೈ ಕರ್ಣಾಂಕನಾಯ್ಪ್ಪನೊಳ್ಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ಕರಿಶಕ್ತ್ಯನ್ನತಡಂದೆತಪ್ಪನೊಳಗ
ಬ್ಜಂಗುಪ್ತಿನೊಳ್ಸಾಗರಂ । ನಿರತಂತಾನೆನೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನೆಸೆದಂ ದುರ್ವಾರದೋರ್ವಿ
ಕ್ರಮಂ ॥೬೬॥ ಕಂ॥ ಪರರಾಜೋದ್ವಸುಹರಣಂ । ಪರಭೂಧರದರ್ಪದ
ಳನಪಟುಗುಣಾಗಣ್ಯಂ ॥ ಸರಸಂತಾನೆನೆ ಮಂತ್ರಿಪ । ನರುಣೇಂದ್ರಸರೀಜಪಾಗ
ರಂದೆಸೆಲ್ಕೆ ರೆವಂ ॥೬೭॥ ಅಂತಾ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನೊರ್ಮೆ ಧಾವಿ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ಸಕ
ಳರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಭಾರಮಂ ನಿರಿಸಿ ; ಪೃಥ್ವೀವೃತ್ತಂ ॥ ಅದೊರ್ಮೆ ಕಲನಾದ
ದಿಂ ತುರಗಸಂಚಯಾಗೋಹಪಿಂ । ದದೊರ್ಮೆ ಗಜಶಿಕ್ಷೆಯಿಂ ಪ್ರಳಿನಕೇಳಿಸಂತೋಷ
ದಿಂ ॥ ದದೊರ್ಮೆ ರಮಣೀ ಸುಭೋಗವಿನಚೋರಸಾಹಿತ್ಯದಿಂ । ದದೊರ್ಮೆ ಮೃಗಯಾ
ರ್ಥದಿಂ ಕಳೆವನಿಂತು ಪೊಳ್ತಂ ನೃಪಂ ॥೬೮॥ ಇಂತು ಸುಖಸಂಕಥಾವಿನೋದ
ದಿಂ ರಾಜ್ಯಭಾರಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂ ; ವೃ॥ ವರರಾಗಾಧರೆಯುಗ್ರ
ಸೂಕ್ಷ್ಮರವದಿಂ ಪಾಡಂ ಕರಂ ಪಾಡಲಾ । ಧರಣೀನಾಯಕನಾ ವಿಭಾತಸಮಯಂ ಪ್ರಾ
ಗ್ಭಾಗದಲ್ಲಿಂದಿರಾ ॥ ವರನಂಜಾನಿಸುತೆಳ್ದು ದರ್ಪಣದೊಳಾತ್ಮೀಯಾಸ್ಯಮಂ ನೋಡಿ
ಬಂ । ಧುರಗಂಧಾನ್ವಿತ ಸೋಪ್ಪಣ ಶಂಬರದೆಮಿಾಂದಿಟ್ಟಂ ಪಸತ್ಪುಂಡ್ರಮಂ ॥೬೯॥
ವೃ॥ ಸ್ಫುರದುದ್ರತ್ನಕಿರೀಟಮಂ ಪರಮದೋಸ್ತಂಭಾಗ್ರಕೇಯೂರಮಂ । ಮಿರು
ಪುದ್ಯದ್ವರಮೌಕ್ತಿಕಗ್ರಥಿತಕರ್ಣೋತ್ತಂಸಮಂ ಹಾರಮಂ ॥ ವರರತ್ನಾಂಶುವಿ
ತಾನಶೋಭಿತಲಸನ್ಮಂಜೀರಮಂ ಹೀರವಾ । ರರುಚಿಸ್ಪೀತಸುಕಂಕಣಂಗಳನಮೋ
ಯಕ್ಷ್ಮಾಧವಂ ತಾಳ್ದಿದಂ ॥೭೦॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂದಂ ಸಭೆಗೈದಹೀನವಿಲಸದ್ದೇ
ಹಸ್ಫುರಚ್ಚಟ್ಟಯ್ಯಯಂ । ವರನಾರಾಯಣನೆಂತಲಂಕರಿಪನೋ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ ತಾನು
ಮಂ ॥ ತಿರಿಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಗಿರಿಮಸ್ತಾಸೀನಬಾಲಾರ್ಕನಂ । ದೊರೆಗೊಂ
ಡಂ ನಿಖಿಲಾವನೀತಲಬುಧವ್ರಾತಾಮರೋರ್ವೀರುಹಂ ॥೭೧॥ ವೃ॥ ಸಕ
ಳೋರ್ವೀಪತಿಸೇವಿತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಂ ಭಾಸ್ವನ್ಮಣೀಭೂಷಣಂ । ಪ್ರಕಟಶ್ರೀಪತಿಪಾದ

ಪದ್ಮಮಧುಪಂತುಂಗಸ್ತನೋದ್ಭಾರನ ॥ ಪ್ರಕಟಿಸಸ್ಫಾರನಿತಂಬಿನೀರುಚಿರಹಸ್ತೋ
ಚ್ಚಾಲಿತೋಚ್ಚಾಮರಂ । ಸುಕರಂಭೂಪತಿಯೋಲಗಂಗುಡುತಲಿರ್ದಂವಂದಿವೃಂ
ದಸ್ತವಂ ॥ ೩೦॥ ವೃ॥ ನೆರೆದಿರ್ದ್ದರ್ತ್ತಲುಂಭೂಮಿಪತತಿಸಚಿವಸ್ತೋ
ಮಮಾದಿಪ್ರತಾನಂ । ವರಕಾಂತಾವಾರಮುದ್ಯದ್ಭಟನಿಚಯಮಹಾಸತ್ಕವೀಂದ್ರೋ
ತ್ಕರಂಗಾ ॥ ಐರಜಾಲಂಮಾವಧೂಕಪ್ರಚಯಯುಗಮಕಿಸಂದೋಹವೇದಜ್ಞಸಂಘಂ ।
ಗುರುಸಂತಾನಂರಸಜ್ಞಾವಳಿವಿಬುಧಚಯಂವಂದಿವೃಂದಂನಿತಾಂತಂ ॥೩೧॥
ವೃ ॥ ಮಣಿಮಣಿದೇಳ್ವಮನ್ನಿಯರನೇಕಸುಧರ್ಮವಿಚಾರವೈಷ್ಣವರ್ । ಕುಣಿವ
ಸುಮಾರಕಾಂತೆಯುಚಪಾರಸಗಾಯನವೇದಿಗಾಯಕರ್ ॥ ಮಣಿರುಚಿವೇತ್ರಮಂಪಿ
ಡಿದುಸಂಸ್ತುತಿಗೆಯ್ವಮನೋಜ್ಞಮಾಗಧರ್ । ಗುಣಿಸಿಬಳಲ್ವಲೇಖಕನಿನಾಸಭೆರಂ
ಜಿಕುನೃನರೇಶನಾ ॥೩೨॥ ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರಪದಮಂಜೀರ । ಸ್ವರಮ
ಮುದಿರೆಬಂದುಸುಂದರೀನಿಕುರುಂಬಂ ॥ ಕರರುಹರುಚಿಬೆರಸುತ್ತಿರೆ । ಭರದಿಂವಿಕಿ
ದರಹಾಂಗಚಾಮರಯುಗಮಂ ॥೩೩॥ ವೃ॥ ವಿಬುಧಾಲಂಕೃತರಾಜಹಂಸ
ರುಚಿರಶ್ರೀಸತ್ವಗಂಭೀರದಿಂ । ಸುಬಲಪ್ರೋದ್ಧತಸುಪ್ರವೀರವಿಳಸತ್ಸಾರಾಘನ
ಪ್ರಾಂಶುವಿಂ ॥ ಸಭೆಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದುದಲ್ತೆಶಕ್ರವಿಧಿವೈಕುಂಠಾರ್ಣವೋದ್ಭಾರತೆ । ಪ್ರ
ಭುರಾಮಾಂಬರದಂತೆತಾಂದೊರೆಯಾರಲ್ದೀದಿಪ್ಯಮಾನಪ್ರಭಂ ॥ ೩೪ ॥
ಮತ್ತಮಲ್ಲಿಕೋಲಾಹಲನಿವಾರಣಪ್ರಯತ್ನಮಾಗಧವಂದಿವೃಂದಂಕೈಯೆತ್ತಿನಿಂದು,
ವೃ॥ ಕಡೆನಿಲ್ಚೋಳಕಳಿಂಗನೀಂತಡೆವಿದರ್ಭಾಧೀಶನೀಂಸ್ಥಿತಿಲ್ಕೈ । ನಡೆನೀನೊಪ್ಪಿಸಿಕಾ
ಣ್ಕೆಯಂಮಗಧನೇಪಾಂಡ್ಯೇಶನೀಂಬರ್ಪುದೀ ॥ ಗಡಿಕಾಂಭೋಜಜನೇಶನೀಂಗಳಪಡಿ
ರ್ಕತ್ತ್ಯನೀಂವಂದಿಸೈ । ಬಿಡುನೀಂಪಾಂಡ್ಯಕರೂಷಗಿತ್ತಮರೆಯಂಭಂಗಾನೀಂ
ಕುಳ್ಳಿರೈ ॥೩೫॥ ವೃ ॥ ಇದುಕರ್ನಾಟಕಭೂಪನಿತ್ತಕನಕೋದ್ರತ್ನಾಂಗ
ದಂಪಾಂಡ್ಯಭೂ । ಸುದತೀಕಾಂತನಲಂಪಿನಿಂಕಳಿಪಿದಾಹಾರಂಕಳಿಂಗಂವಲಂ ॥ ಮು
ದದಿಂಕೊಟ್ಟಮತಂಗಜಾಳಿಯಿದುಪಾಂಚಾಲೇಶದತ್ತಾಯುಧಂ । ಪದೆಪಿಂಬೋಳನ
ರೇಶನಿಟ್ಟುದಹಯಂಭೂಪಾಲಚೂಡಾಮಣೀ ॥ ೩೬ ॥ ಎಂದುಗ್ಗಡಿಸುತೆ
ಬೇರೆಬೇರೆ ನಾಡೆರೆಯರೊಪ್ಪಿಸಿದಕಪ್ಪಮಂಲೆಕ್ಕಂಗುಡುತಿರೆಮೇಧಾವಿಸಾರ್ವಭೌಮಂ
ಬಲದಹೇಮಾಸನಾಸೀನನಾದಮಾತ್ಯವರ್ಯನಂದಯಾರಸಕಟಾಕ್ಷದಿಂದಡರೆನೋಡಿ;
ವೃ॥ ವರಮತಿಪೇಳಸಿಂಧುವಸುಧಾರಮಣೀಶನಮಂತ್ರತಂತ್ರಮಂ । ಕರುಣದಕಾ
ಯ್ದುಕಾಳೆಗದೊಳಾಂನೃಪನಂಕಳಿಪಲ್ಕಮಂನಿಜಾಂಗ ॥ ತರದೊಳಗೆಮ್ಮನೀಂಮರೆದ
ನೋತಲೆಮಾಗನೊಪೇಳಿಮೆಂಬಿನಂ । ಶಿರದಕಿರೀಟರತ್ನರುಚಿಪಾದಪಯೋರುಹದ
ಳ್ಳಿಶೇರಮಾಂ ॥ ೩೭ ॥ ವೃ ॥ ಪುದಿಸಲ್ತನ್ಮಂತ್ರಿಮುಖ್ಯಂನಿಶಿತಮತಿವಿ
ಕಂನೊಳ್ಗಿರಾಜೇಂದ್ರಚಿತ್ತಂ । ಯ್ಪುದುಸಿಂಧುಕ್ಷ್ಮಾಪರಂವಿಮ್ಮಯನಿಶಿತಶರಾಗ್ರೋ
ಗ್ರಘಾತಂಗಳಿಂದೇ ॥ ಹದಸಮ್ಮಂಸೀಳಲಾಗಳ್ತವಚರಣಕೆಕುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಡಿ

ಪೋದಂ। ಮದನಷ್ಟಂಕಾಣ್ಕೆಯಂಕೊಟ್ಟುರೆಬದರ್ಗೆಕಿದನೆಮ್ಮಾಶ್ರಯಸ್ಥಾನದೊಳ
ದಲ್ ॥೪೦॥ ವೃ॥ ಉರ್ವೀಪಾಲರೊಳೆಲ್ಲಸೊರ್ಕೆನುಡುಗುತ್ತುಂಧರ್ಮಸಂ
ತಾನಮಂ। ನಿವ್ಯಾಜಂಪರಿರಕ್ಷೆಗೆಯ್ದುಮದಭೂಕಾಂತರ್ಕಳಂಭಂಗಿಸು ॥ ತ್ವಾ
ನಾಪಂಗಳನುರ್ಕ್ಕಿಶತ್ರುಚಯಮಂಭೂರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ವನೀಂ। ನಾವಿಷ್ಣುಃಪೃಥಿವೀಪತಿಃ
ಎನಿಪವಾಕ್ಯಂನಿನ್ನೊಳ್ಕೇಂತೋರ್ಪುದೋ ॥೪೧॥ ಎಂದಮಾತ್ಯಂಚತುರ
ವಚನರಚನೆಯಿಂವಿನ್ನವಿಸುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ; ವೃ॥ ವರಫಲಪೂರಸತ್ಫಲವದ
ಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದೆವಾಮಹಸ್ತದೊಳ್। ಶರಕಳಮಾಕ್ಷತಸ್ಥಿತಸುಶಂಖಮನೊಪ್ಪಿರೆತಾಳ್ದ
ವೇದಘಾ ॥ ಸುರಮತಿವಿಶ್ವವಿದ್ಯೆಯದುರೂಪಮನಾಂತವೊಲೊಪ್ಪೆಬಂದನಾ। ದರ
ವಚನಂದ್ವಿಜಾಘುರಿಕರಂಹರಿದೇವಮತಂಪುರೋಹಿತಂ ॥೪೨॥ ಅಂತುಬಂ
ದುಚ್ಚರಿತಸ್ವಸ್ತಿಶಬ್ದಂ ಜಯಶಬ್ದಪೂರ್ವನುಮಾಗಿ ಮಾತುಲುಂಗಫಲಮನೊಪ್ಪಿಸಿ;
ಕಂ॥ ಹರಿಪದಪಂಕಜಷಟ್ಪದ । ಸುರುಚಿರಗುಣಹಾರಸತ್ಯವಿನಯಾಭರಣಾ ॥
ವರನಿಮಳಕೀರ್ತಿದಯಾ। ಕರನೃಪಮಹದೈಶ್ವರ್ಯಶಾಲಿಬುಧಜನನಾಥಾ ॥೪೩॥
ವೃ॥ ಇಂದೀವಾಸರದೊಳ್ಸನುಸ್ಮಜನತಾಸಂಸ್ತೋತ್ರಸಾತ್ರಂ ದಾ। ನಂದಂಪಾ
ಪವಿದೂರಮುಕ್ತಿಧೃಪುಣ್ಯಾಪ್ರಧ್ಯತಂವಿವೃತಿ ॥ ನಂದೋದ್ಧಾಸಗಾಪೋಕ್ತಿ
ಸಭಗಂಶ್ರೀವೃಷ್ಣಿಪ್ರೋಜ್ಜೀವನಂ। ಬಂಧಕರ್ಣಂಕ್ಷಿತಿಪಾಬೃಂದಮಾಯಾಮ್ಯೇಕಾ
ದಶೀವಾಸರಂ ॥ ೪೪ ॥ ವೃ ॥ ಅಪರಿಂದೀದಿನದೊಳ್ಪ್ರಸಾಧವಸಪಾದಾಂ
ಬೋಜಮಂಭಕ್ತಿಯಿಂ। ಮುದದಿಂದರ್ಚಿಸಿಸೇವಿಸುತ್ತೆವರಪಾತ್ರಗ್ರಾಪತೀರ್ಥೋದ
ಮಂ ॥ ಪಡೆಪಂದಂಸುಖಭೋಗಮೊಲ್ಲದೆನಿರಾಹಾರತ್ವದಿಂರಾತ್ರಿಯೊಳ್। ಯದು
ವಂಶಾಗ್ರಣಿಕೃಷ್ಣನೀಲೆಯುಪದೇಶೋತ್ಸವಮಾತ್ಸುಕ್ಯದಿಂ ॥ ॥ ೪೫ ॥
ವೃ॥ ಬೆಳಗಾಗಲ್ಹರಿಪಾದಮಂಸಕಲಭಕ್ತಿಪ್ರೇಮದಿಂಪೂಜಿಸು। ತ್ತೊಲವಿಂದಂವ
ರಧೂಪದೀಪವಿಲಸನ್ನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂಲಸ ॥ ತ್ಪಲದಿಂಭುಂಜಿಸಿಧರ್ಮದಿಂನಡೆವು
ದೀಯೇಕಾದಶೀವ್ರತಂ। ಕುಲಸಾಲಾಗ್ರಣಿನೀನುಮೀನಿಯಮದೊಳ್ಪೋಗಲ್ಕೆ
ವೇಳ್ಕುಂದೃಢಂ ॥೪೬॥ ಎಂದುಕುಲಪತಿ ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸಮಂ ಸೂಸು
ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಯಾಮದ್ವಯಸಮುದ್ಭೂತ ಶಂಖಪ್ರಣಾದಂ ನೆಗಳೆಕೇಳ್ದು ಮಹೀ
ಪಾಲಂಮಜ್ಜನಕುಜ್ಜುಗಂ ದಾಳ್ದಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪರಿಯಲ್ವೇಳ್ದು ರಾಜಗೃಹಮಂ
ಪೊಕ್ಕು; ವೃ॥ ಪರಮಪವಿತ್ರತೀರ್ಥಜಲಮಜ್ಜನಮಂತವೆಮಾಡಿನಿರ್ಮಳಂ।
ನರಪತಿದಿವ್ಯಪದ್ಮಮಣಿಮಾಲಿಕೆಯಂತುಲಸೀಸರಂಗಳಂ ॥ ಕೊರಲೊಳಮರ್ಚೆಫಾ
ಲದೊಳಮೋಘತರೋರ್ಧ್ವಸುಪುಂಡ್ರಮಂವೆರಂ। ವಿರಚಿಸಿವೈಷ್ಣವಾಗಮವಿದಂ
ಹರಿಮಂತ್ರಯುತಂನರೇಶ್ವರಂ ॥ ೪೭ ॥ ವೃ॥ ವರಸಾಂಗಾವಮಂಭಕ್ತಿ
ಯಿನಮಳಚೆದಬ್ಜಾಸನಸ್ಥಾನದೊಳ್ತಾಂ। ದಿರಿಸುತ್ತುಂಪಂಚತೀರ್ಥಂಗಳಸುರುಚಿರ
ದಿವ್ಯಾಭಿಷೇಕಂಗಳಿಂಸ ॥ ತ್ವರದಿಂಶ್ರೀಗಂಧದಾಗ್ರಾಕ್ಷತಮಣಿಗಣಸೌರಭ್ಯಪು

ಷ್ಪಂಗಳಿಂ ಬಂ | ಧುರದೀಪಸ್ತೋಮದಿಂ ಪೂಜಿಸಿದನಮಳಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ರಾಜಪೂಜ್ಯಂ ||೪೮|| ಅಂತುಮಾಭಗವದಿಂದಿರಾರಮಣಂಗೆ ರಾಜ್ಯೇಂದಿರಾರಮಣಂ ಮಣಿದು ರಾಜೋಪಚಾರದಿನೋಜೆಮಿಗೆ ಪೂಜೆಯುಂ ವಿರಚಿಸಿ ;

ವೃ|| ಪುಳಕಂ ಕೈಗಣ್ಮೆ ಕಂಪಂ ನೆಗಳ್ದಿರೆ ವದನಂ ಪೊಂಗೆ ಹರ್ಷಾಂಬು ತೋರ | ಲ್ಕಳೆಯೇರಲ್ ಕಾಂತಿಮೀರಲ್ ಧೃತತರರಸಯೋಗಂ ಪೆರಂ ಚಿತ್ತದೊಳ್ಪೊಂ || ಪುಳಿಯೇರಲ್ಗದ್ಗದಂ ಪೊಣ್ಮಿರೆ ಸುಖಜಲಮಾನೇತ್ರದಿಂ ಜಾರೆ ಚಿತ್ತಂ | ಪುಳಮಾಗಲ್ ಹುಜಂತಾನರರೆಮನದಿವ್ಯೈಕುಂಠಸಂಗಂಬೊಲಿರ್ದಂ ||೪೯|| ಮತ್ತಮಾಗಳ್,

ವೃ|| ಸುತಿಗೈದಂ ಹರಿಪಾದಪದ್ಮಮಧುಪಂ ವಾಕ್ಕಾಂತೆನಂ ಶಾಂತನಂ | ತತದೇವೇಂದ್ರಪಿನಾಕಿವಂದ್ಯಚರಣಭ್ರಾಜಿಷ್ಣುವಂ ವಿಷ್ಣುವಂ || ಧೃತದೈತ್ಯಾಧಮಭೇದನಪಟುಕರಾಗ್ರೋಚ್ಚಗ್ರಸನಂಚಕ್ರನಂ | ದಿತನಂ ಮಂಗಳದೇವತಾಹೃದಯಪದ್ಮಾದಿತ್ಯನಂ ನಿತ್ಯನಂ ||೫೦|| ಅದೆಂತೆನೆ, ವೃ|| ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕಚಕುಂಕುಮಾಂಕಘನವಕ್ಷಸ್ಸ್ಫಾರಸತ್ಕೌಸ್ತುಭ | ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಪ್ರಚುರಾಂಕನಿರ್ಮಳಪರಂಜ್ಯೋತಿಸ್ಸ್ವರೂಪೋತ್ಕಳಾ || ಶ್ರೀಲೀಲಾಕರಪಿಷ್ಟಕಂಕಣಮಿಷೇತೋವಾಸಸಿಷ್ಟಾವಟೆ | ಭ್ರೈಫೀಲಬ್ಧಾಂತರಗಾಮಿರಕ್ಷಿಸೊಲವಿಂ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ || ||೫೧||

ವೃ|| ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಪ್ರಳಯಾಂಬರಪ್ಲಾಳಿಗೆ ಕಂಜಾತೋದ್ಭವಂ ನಿದ್ರೆಯೊ | ಳ್ಪುಗಲಾಕಾಲದೆ ನೀಚದೈತ್ಯತಮಮೆಂಬಂತೀದಮುಂ ಕಳ್ಳಕೊಂ | ಡಗಿದಂಭೋನಿಧಿಯಂ ಪುಗಲ್ಕಘರರೂಪಂದಾಳ್ದು ತದ್ದೈತ್ಯನಂ | ಬಗಿದಾವೇದಮುನಂದು ತಂದೆಗಡ ನೀಂ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ||೫೨|| ವೃ|| ಸುರದೈತ್ಯಸ್ಸರ್ಧೆಗೋಸುಗಂ ಜಲಧಿಯೊಳ್ತನ್ಮಂದರೋದ್ಬಧ್ರಮಂ | ಪಿರಿದುಂ ಕಷ್ಟದೆ ತಂದು ಬಾಸುಗಿಯ ನಾದಂ ಸುತ್ತಿ ತಾಂ ಮಂಥಿಸಲ್ || ಕಿರಿದಾಮಂದರಭೂಧ್ರಮಾಳ್ಕೆ ಕಮಠಾಕಾರಂ ನೆಗಳ್ದಾಗಳಾ | ಗಿರಿಯಂ ತಾಳ್ದು ಸುಧೋದಯಂ ಕೊಳಿಸಿದೆ ನೀಂ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ || ||೫೩||

ವೃ || ಧರೆಯಂ ಕಳ್ದು ಹಿರಣ್ಯನೇತ್ರನಸಿಪೋಗಂ ಪೋಗಿ ಪಾತಾಳದ | ಲ್ಲಿರಿಸಲ್ಸದ್ವರಹಾವತಾರದೊಳೆ ನೀಂ ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಭೂಗೋಳಮಂ || ಪರದಂಷ್ಟ್ರಾಗ್ರದೊಳಾಂತು ತದ್ದನುಜನಂ ಪೋಗಾಡಿ ಮತ್ತೀ ಮಹಾ | ಧರಣೀಭಾಗಮನೆತ್ತಿ ತಂದಿರಿಸಿದೈ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ||೫೪|| ವೃ|| ಪಿರಿದುಂ ಕ್ರೌಷ್ಣವಶೋಖರಂ ಹರಿಯೆ ದೈವಂ ಸಿಚ್ಛಯಂ ಸರ್ವಗಂ | ಹರಿಯೊರ್ವಂ ಪೆರತಿಲ್ಲಮೆಂದು ನುಡಿಯಲ್ಕೇಳ್ದಂತೆ ಕೋಪಸ್ಫುಟಂ || ತರಳಾಕಂಬದೊಳೆಂದು ಬರ್ಕೆ ಹರಿಯೆಂಬನ್ನಂ ನೃಸಿಂಹಾಂಕದಿಂ | ಭರದಿಂ ಪುಟ್ಟಿ ಕುಮಾರನಂ ಸಲಹಿದೈ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ||೫೫|| ವೃ|| ಬಲಿಯಂ ದಿಗ್ಬಲಿಗೊಟ್ಟ ಲಿಪ್ಸುಗಳೆ ಪೊಕ್ಕಾ ವಾಮನಾಕಾರದಿಂ | ನೆಲನಂ ಮೂರಡಿ ಬೇಡೆ ಕೊಟ್ಟನೆ ನೆಲಾಗಳ್ವೆಗ್ಗಮಕ್ಕೆಯ್ದೆ ನೀಂ || ನೆಲೆಗೆಯ್ದುಂಬರಮಂಧರಾಮಹಿಯುಮಂ ಮತ್ತೊಂದರೊಳ್ಪೈತ್ಯನಂ | ದ್ಬಲಿಯ ಗಮಿಟ್ಟು ರಸಾತಳಕ್ಕಿಳಿಪಿದೈ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ||೫೬||

ವೃ॥ ಭರದಿಂ ಗರ್ವದ ಚಕ್ರಮಂ ದುಸುಡಿಯಲ್ತ್ತುಚ್ಚ ಕ್ರದುರ್ಗ್ಗರ್ವಮಂ । ಪಿರಿದುಂ ಭಂಗಿಸಿ ಕಾರ್ತ್ತವೀರ್ಯವರನಲ್ಲಾ ಚಕ್ರಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸು ॥ ತ್ತುರೆನೀಂ ವಿಪ್ರಕುಲೋದ್ಭವಂ ಪರಶುರಾಮಾಖ್ಯನಾಮದಿಂ ಬೀರದಿಂ । ದಂದ್ವೈಸಃ ಪರತೋಳ್ಗಳಂ ತೊಣೆಯುದಾರ್ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ॥ ೫೭ ॥ ವೃ॥ ದುರುಳಂ ರಾವಣಸುದ್ಧತಂ ಪರಸತೀ ಪ್ರೇಮಮಂ ಮಹಾಸೀತೆಯುಂ । ವರಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಂಶದ ತನ್ನ ಪುತ್ರಿಯೊಳೆ ಭೋಗಂಬೇಳ್ದುಕೊಂಡುಯ್ಯೆದ ॥ ಲ್ಬರಚಾಪೋದ್ಧೃತ ರಾಘವಾಗಿ ರಾಮವೆಸರಿಂ ಪತ್ತುಂ ಶಿರಂ ವ್ಯೋಮದೊಳ್ । ತಿರಿಕಲ್ಲಾಡೆ ಕೆಡಂಗನಾರ್ದಿಸಿದೆ ನೀಂ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ॥ ೫೮ ॥

ವೃ॥ ಕಿಸುರಂ ಪೊತ್ತಿಸೆ ಪಾರಿಜಾತ ಕುಸುಮಂ ಶ್ರೀನಾರದಂ ಕೊಟ್ಟುವಂ । ದಿಸೆನೀಂ ಗುಕ್ಕಿಣಿದೇವಿಗೀಯೆ ಭರದಿಂ ಶ್ರೀಸತ್ಯಭಾಮಾಂಗನಾ ॥ ಪ್ರಸರಂ ಮತ್ಸರವಾಳೆ ತತ್ಕಜವನೀಗಳ್ತ್ತರ್ಜಿಸಿಂ ಮಹೇಂದ್ರನಂ । ಪಸಟಂಬೆತ್ತಂದಿಸಿ ತಂದೆ ಕೃಷ್ಣವೆಸರಿಂ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ॥ ೫೯ ॥ ವೃ॥ ವರಬೋಧಾಕ್ಷಿಯೊಳಂ ದುತೋರ್ವ್ವದುಮಹಾಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಜ್ಞಾನನೇತ್ರಾಳಿ । ನಿರಸಂ ದಕ್ಷಿಯುಗಂಕೆರಂ ಮುಗುಳ್ದು ನೀರಾಗುಕಿರ್ ಪೋದಪ್ಪುದೀ ॥ ತೆರವಿಂ ಬಂತಿರೆ ತನ್ನತಾನೆ ನಿಜಯೋಗಾಭ್ಯಾಸದಿಂ ಜಾನಿಸು । ತ್ತು ಗುಬ್ಬಿದ್ಧಾಕೃತಿಯಿಂದೆ ರಂಜಿಸಿದೆ ನೀಂ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ॥ ೬೦ ॥ ವೃ॥ ಜಗಮೆಲ್ಲಂ ಮುರಿವಂಗವಾಗೆ ಧರೆ ಕೋಗ್ಗಲ್ಬಾರದಿಂ ದುಷ್ಟರಾ । ಮಿಗೆ ನೀಂ ಕಿಲ್ಬಿಷಮಂ ಭವತ್ತುರಗವೋಚ್ಚಂ ಚತ್ಖುರಾಘಾತದಿಂ ॥ ಬಗಿದಾಭೀಳ ಬಿಪ್ಪುತ್ಕರಖ್ಖುಪಟು ಬಾಹಾಶೇಷಜಿಹ್ವಾಸಿಯಿಂ । ದುಗಿಯುಲ್ಕಲ್ಕ್ಯವತಾರದಿಂದೆ ಮೆರೆವೈ ಶ್ರೀಕಾಮಿನೀವಲ್ಲಭಾ ॥ ೬೧ ॥ ವೃತ್ತಂ, ಷಡರಚಕ್ರಬಂಧಂ॥ ಚಕ್ರಾವೇಂಗತಿಪಂ ನದಾನವಶಿರಃ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಭೂರ್ಯಜ್ಞಜಾ । ಶಕ್ರಾಕಲ್ಪಿತ ಡಿಕ್ಕಯುಕ್ತವರದಕ್ಷಾ ಮಾತಿನಾಕಾಲಯಾ॥ ನಕ್ರಾಟಾವಳಿ ತೈತ್ತಿರಾಬ್ಜವನಪದ್ಧ ನ್ಯಂಸುಭಾವ್ಯಂ ರಸಾ । ಸಾಕ್ರಾಂತಾಚಲದೇಶಭೋಜನಧಿರಾಜಾ ಚೆನ್ನ ಮಯಾರಕ್ಷಿಸಾ ॥ ೬೨ ॥ ಶ್ಲೋಕಂ॥ ತ್ರಿಶೂಲಬಂಧಂ॥ ವರಮಾಸತಿಹೃತ್ಪ್ರೇಮಂ । ಮಾರವಷ್ಮಾಂಗಬಂಧುರಂ ॥ ಸಾರಧೀರಭುಜಾಯಾಮಂ । ಧೀರಸಾಮಳಚೆತ್ತನೀಂ ॥ ೬೩ ॥ ಇಂತರಸಂ ಪೊಗಳ್ದು ಪೊಡವಟ್ಟು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದನತ್ತಂ ತವುರದೊಳ್ ಹರಿಪೂಜಾನಂತರಂ ನಿಚ್ಚವಾಕರ್ಣಿಪ ಭಾಗವತಮುಂ ಪೌರಾಣಿಕಂ ಸುಮಿತ್ರನೈತಂದ ರಸಿಯುಗ್ಗೆ ಕಥಿಸುತಿಂತೆಂದಂ ;

ಕಂ॥ ಶ್ರೀರಾಧಾಕುಚಮಂಡಲ । ಚಾರು ಶ್ರೀಕುಂಕುಮಾಂಕಶೋಭಿತವಕ್ಷ ॥ ಸ್ವಾರಾಮುಳಚೆವರ್ಸ್ರುಸಂ । ಶ್ರೀರಾಧಾಕೃಷ್ಣನೀಗೆಸೊಗಮಂ ಸತತಂ ॥ ॥ ೬೪ ॥

ವೃ॥ ಸುದತೀಗರ್ಭದ ಬೆಳ್ಕೆಯುಂ ಪೊಗಳ್ವ ದೇನಂ ಚಾಸೆ ತಾಂ ಕರ್ಪನಾಂ । ತ್ತುದುಮುಗ್ಧ್ಯಂ ಬಿಡೆ ಪೊಂಗಿ ಬೀಗಿ ದುದುಯಾನಂ ಮಂದವಂತಾಳ್ದುದು ॥ ಬರ್ದದಾಗಳ್ಕುಚಮುರ್ವಿಕೋಮಲಶರೀರಂ ಬಿಳ್ಪನಾಳ್ದುದರ್ದಾ । ಮೃದುವಾಕ್ಯಂ ಕಡೆ ಮೆಲ್ಪುಗೊಂಡುದು ಕೆರಂ ಶ್ರೀದೇವಕೀದೇವಿಯಾ ॥ ೬೫ ॥ • ವೃ॥ ಗುರುಜಘನಸ್ತನೋ

ತ್ಕಚಭರಂಗಳಿನಾಂತಿರೆಮಂದಯಾನಮಂ । ವರಸತಿಶೌರಿಪೊಕ್ಕಿರೆಚತುರ್ದಶಲೋಕಮನಾಂತುಗರ್ಭದೊಳ್ ॥ ಭರಮುರೆಪೆರ್ಚೆನಿರ್ಭರಭರಾವಳಗರ್ಭಮನಾಂತುದೇವಕೀ । ತರುಣಿಸಮಂತುಮಂದಗಮನಾಲಸವೃತ್ತಿಯೊಳೊಪ್ಪಿದಳ್ಪಿರಂ ॥೧೬॥
ಅಂತಾಪೂರ್ಣಗರ್ಭಂ ನಿರ್ಭರಮಾಗಿ ನವಮಾಸಂತುಂಬೆ ಶ್ರಾವಣಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮೀ ರೋಹಿಣೀನಕ್ಷತ್ರ ಸಹಿತನಿಶೀಥಿನೀ ಮಧ್ಯಸಮಯದೊಳ್ ;
ಕಂ॥ ದಿತಿಸುತಜೀವಾಂತಕನ । ಪ್ರತಿದೇವಂಶಂಖಚಕ್ರಹಸ್ತಂಸುಭಗಂ ॥ ಅತಸೀಪುಷ್ಪಸಮಾನ । ದ್ಯುತಿದೇಹಂವಾಸುದೇವನವತರಿಸಿರ್ದಂ ॥೧೭॥ ಅಂತವತರಿಸೆವಸುದೇವಂ ಕಂಸಭೀತಿಯಿಂಬೆದರ್ದು ನಾರಾಯಣ ಪ್ರೇರಿತಮಾನಸಂ ಕುಮರನನೆತ್ತಿಪೊತ್ತುದಕಗರ್ಗಳ್ತಲೆಯೊಳ್ ಗೋಕುಲದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದು ಜಸೋದೆಯೊಳ್ಳೊಗೆದಿರ್ದಪೊರ್ಗ್ಗಸೊಳ್ ಪಲ್ಲಟಿಸಿ ಮಗುಳ್ದುಬರೆ ; ಅತ್ತಲ್ ಗೋಪಿಪ್ರಸವವ್ಯಥಾರ್ತಸ್ವಾಂತೆಕಳ್ತರ್ತು ; ಕಂ ॥ ಕಂಡಪ್ಪರಿಪೂರ್ಣಶೋಣಾಬ್ಜಗ । ದಂಡನನಬ್ಜಪ್ರವಾಳಲಾಕ್ಷಾರಾಗೋ ॥ ತ್ಪಿಂಡಶರೀರನನುಪ್ಪವ । ಚಂಡಾಂಶುಸ್ಫಾರಸಾರತೇಜೋಯುತನಂ ॥೧೮॥ ಅಂತುಕಂಡು ಕಡುಸಂತಸಂಬಟ್ಟಿರೆ ನಂದನಾನಂದದಿಂನೋಡಿ ಸುಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ಕೃಷ್ಣಾಭಿಧಾನಂಗೆಯ್ದು ಪುತ್ರನಂಸಲಪುತ್ತಿರೆಯಿರೆ ; ವೃ ॥ ಅಡಿಗಡಿಗಾಡಿಸುತ್ತೆಮುಖಮಂಡಲಮಂ ಚರಣಾಬ್ಜಯುಗಳಂ । ಬಿಡದೊದೆಯುತ್ತೆಮತ್ತೆನಗುತುಂಮಗುಳೊರ್ಮೆಕಡಂಗಿಸುಂಬ್ಬತುಂ ॥ ಒಡಮೆಡೆದೊಪ್ಪಿತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ಪಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತೆನಿತಂಬಿನೀಚಯಂ । ಜಡಜಜತಾತಜೋಸುಭಗಜೋಹರಿಜೋವನುತೊಪ್ಪಿತೊಗಿದರ್ ॥೧೯॥ ಮತ್ತೆಕೆಲವಾನುಂದಿವಸಂಗಳ್ , ವೃ । ನೆವಮಿನಿತಿಲ್ಲದೊಲ್ದುನಗುವಂನಡೆನೋಡುವನೆಮುಂನೀಳ್ಪಸೊ । ಪ್ಪುವತೊದಳಿಂದೆಬೇಳ್ಪನುರೆಗೋಪಿಯರಂದದೆಜಕ್ಕುಲಿಕ್ಕೆಬಾ ॥ ಗುವನಭಿಲಾಷೆಯಿಂದೆಮುಕವಾಚಕಕೊಲ್ವುಕೊಡಂಕೆಯಿಾವನೀ । ಸುವಿವಿಧಬಾಲ್ಯದಾಟದೊಳೆಮರ್ದಿಸಿದಂಶಕಟಾದಿಖಳರಂ ॥೨೦॥ ಕಂ॥ ಕಿರುಜಡೆದೊಂಗಲ್ಕೇಸರ । ಮರಣಚ್ಛವಿಕಂರರತ್ನಮದುಬೇಬಣ್ಣಂ ॥ ಬರಿಸಲ್ಕೃಷ್ಣಂಸಿಂಗದ । ಮರಿಯಂತಿರೆವಿಕ್ರಮೋದಯಂಮಿಡಿಬಳೆದಂ ॥೨೧॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂನಿಲ್ಲದೆಮಂದಿರಂಬುಗಲೆತಾಂಗೊಡಭ್ಭಾಟದಿಂಪೋಪನಂ । ಭರದಿಂದಟ್ಟಿತುಡುಂಕಿಗೋಪಿಕಡೆದಾವಿಂಕಟ್ಟಿವೆಗ್ಗಲ್ಗೋಳೀ ॥ ವರಗೋಪೀಜನಚಿತ್ತಚೋರನರಿದಾವೆಗ್ಗಲ್ಲನಾಕರ್ಷಿಸು । ತ್ತುರೆಪೋಪಾಗಡೆಸಿಲ್ಕಲರ್ಜುನಕುಜಂಬಳ್ದಿತ್ತುಶಾಖಾಯುತಂ॥೨೨॥
ವೃ॥ ಗುರುಕುಚೆಗೋಪಿಯಿಲ್ಲದಿರೆಬೆಣ್ಣೆಯನೊಪ್ಪುವಪಾಲ್ಮೊಸಗ್ಗಳಂ । ಪಿರಿದೆನಿಕಳ್ದುತಂದುತಣಿವನ್ನೆವರಂತವೆತಿಂದುಕೈಗಳಂ ॥ ದೊರಸಿಬಿಡಾಲಮರ್ಕಟಮುಖಂಗಳೊಳೆಯ್ದುತೆತಾಯನಂಬಕೇಳ್ । ಪಿರಿದೆನೆಕಳ್ದುತಿಂದುವಿವುಬೆಣ್ಣೆಯನೆಂಬಮುಕುಂದನೊಪ್ಪಿದಂ ॥೨೩॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ; ವೃ ॥ ಪರವೇ

ಕಕ್ಷಾಂತರದಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿದಜಡದಾವಾಲಾಗ್ರದೊಳ್ವತ್ಸದಾ । ಕಿರುವಾಲಂಬಿಡಿದುಬೆಂಗಟ್ಟಿ
ಬಟುಗಳ್ಗಾಪೇಂದವಂತೋರಿಸು ॥ ತ್ವರಿತಂಮೆಲ್ಲನೆಕೋಣೆವೊಕ್ಕುಕಡೆಗಂದಲ್ವಾ
ಲೆತ್ತ ಸರ್ಪಿರ್ಷ್ಣೆಯುಂ । ಪಿರಿದುಂನುಂಗಿಕಡಂಗಿಸುಣ್ಣದಿಳಿನೀರಂತುಂಬಿಬಂದೆವೆರಂ।
॥ ೩೪ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಬೆಕ್ಕಾರದೊಳೊರ್ವ ಗುರುಕುಚದಗೋಪಿ.

ವೃ ॥ ತುರುಕರುವೊಂದುಗೂಡೆಕೆರೆಯಲ್ಕನುಗೆಯ್ಯುತೆಪೋದವಳಾಗಳೀ । ನರಹರಿ
ಮಂದಿರಂಬುಗುತೆನೀಲ್ವವೊಸಗ್ಗಡಿನಿಳ್ಕಡಿರ್ಪಿನಂ ॥ ನುರವೊರಲಂಗವಂತುಮ
ಣೆಯುಂವಮಾವಂಮಿಗೆಕೊರಿಸುತ್ತಿತಾ । ನುರಿಪೆಗಲೇರಿನಿಂದುಕುಟುಕೀಂಟಿದನಾಣ್ಮ
ವಪಾಲಿರ್ಮ್ಮಸರ್ಗಳಂ ॥ ೩೫ ॥ ಕೇಳೆಲೆಗೋಪಿನಿನ್ನಮಗನೂಳಿಗಮಂಗಳಿ
ಯಂತರುಂಬುವಂ । ಮೇಳದೊಳಾಡುತಿರ್ಪಕಿರುವಕ್ಕಳಕಣ್ಗೆಮರೀಚಮಿಕ್ಕುವಂ ॥
ಬಾಲೆಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರೆಮೊಗಕ್ಕಿಡುವಂಮಸಿಯಂಕುಬೇಷ್ಟಿತಂ । ಲೀಲೆಯೊಳಾಡ್ತ
ತಾಡುತುರೆಬಂಧಿಪನಜ್ಜನಗಡ್ಡವಿಸಾಸೆಯುಂ ॥೩೬॥ ವೃ॥ ಇದೆನೋಡೀಗ
ಳೆಪುತ್ರಿಯಾತುಟಿಯನೀಕೃಷ್ಣಂಗೃಹಕ್ಕೆಯ್ದಿಸಂ । ಮುದದಿಂಪಾಲ್ಮೊಸರೀಂಟಿ
ಮತ್ತನುಜೆಬೇಗಂಪೋಗಿಪಾಕಳ್ಳನೆಂ ॥ ದೊದರಲ್ಮಕ್ಕಳಿರಾತ್ರಿವಕ್ತ್ರಕಿವಳಾಗಂ
ಡೂಷಮಂಬೆಚ್ಚರಂ । ಪದೆಪಿಂದಪ್ಪಿಕಡಂಗಿಮುದ್ದಿಪನಿವಂಬೊಕ್ಕುಬೆರ್ಚಿದಂದುರ್ಣ
ಯಂ ॥ ೩೭ ॥ ಕಂ॥ ಪೊರಗಿರೆಪೊಳ್ತರೆಯಾನೀ । ದುರುಳಂಮನೆವೊಕ್ಕು
ಮೊಸರಕಂದಲನೊಲೆಯೊಳ್ ॥ ನಿರವಿಸಿಪಾಲ್ಗಂದಲನೀ । ಪೊರಕಡೆವೆಡೆಯಲ್ಲಿತಂ
ದುಪಲ್ಲಟಿಸಿದನಾ ॥ ೩೮ ॥ ಕಂ॥ ಎಂದೀತೆರದಿಂದೂರುವ । ಸುಂದರಿಯ
ರಮುಂದೆನಿಂದುತಾಯ್ಮರೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ಚೆಂದದೆಮೆಯ್ಗರೆದಿರ್ದವ । ಗೊರ್ಗಂದಿದ
ಮುದದಿಂದೆಮುದ್ದುವಡೆವಂಕೃಷ್ಣಂ ॥ ೩೯ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಪಿಂದ್ಯೈತರ
ಳ್ಮಕ್ರುರಗಡಣಮುದೆತ್ತಂಕಟಿಚ್ಛುರಘುಂಟಾ। ವಿರವಂತಾಂಪೂರಿಸಲ್ಕಣ್ಪುಟಮುನತಿ
ಚಾಂಚಲ್ಯನೇತ್ರೋತ್ಪಭಾಭಾ ॥ ಸುರಚಂಚಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಶೋಭನಮುವರ್ದಿರೆಮು
ಗ್ಧಾಲ್ಪಜಲ್ಪಂಮನೋಬಂ । ಧುರವಾಗಲ್ಮಾತೃನೇತ್ರೋಚ್ಚಬಳಿತತನುಕೃಷ್ಣಂಕ
ರಂಗ್ವೇಚ್ಚೆವೋಪಂ ॥ ೪೦ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದುದಿವಸಮೊಳ್ವಾಲ್ಗಡಿಯದೆ
ಛಲಂಬಿಡಿದಿರ್ದನಾರಾಯಣನಂಜಸೋದೆ; ವೃ॥ ಹರಿನೀಂಬೆಚ್ಚರದಿಂದೆ
ಪಾಲ್ಕುಡಿವೊಡೀವತ್ಸಂಕರಂನರ್ತಿಕುಂ । ಭರದಿಂನೀಂಕುಡಿನೋಳ್ಪೆವತ್ಸನಟನಂಬ
ಲ್ಚಿನ್ನಮೆಂದೊಪ್ಪಿಸಲ್ ॥ ಪಿರಿದುಂಪಾಲ್ಗುಡಿದಂಬವತ್ಸಮಿದುತಾನೇಂನರ್ತನಂಗೆ
ಯ್ಯದೀ । ದುರುಳಂನರ್ತಿಸುವನ್ನೆಗಂಬಿಡೆನಿದಂತಾನೆಂದುಬಲ್ಪಂದಿಪಂ ॥೪೧॥
ಮತ್ತಮೊರ್ಮ್ಮೆಬಳಿಂಕೃಷ್ಣಂ ಮಣ್ದಿಂದನೆಂದು ಪಿಸುಣಾಡೆಗೋಪಿಕಿಸುಗಣ್ಚಿ;

ವೃ॥ ಘಡಘಡಖೂಳಮಣ್ಣನುರೆತಿನ್ನುವುದೇಂಶಿವನಾಣೆತಿನ್ನೆನಾಂ । ಜಡಮತಿತೋ
ರುನಾಲಗೆಯದಂನೆರೆನೋಳ್ಪೆನೆನಲ್ಕೆನೋಡುನೀಂ ॥ ಕಡುಸಟೆಯೊಂದುತೋರಿಕಿರ್ವ
ವಾಯೊಳಡಂಗಿದಮೂರುಲೋಕಮುಂ । ಜಡನಿಧಿಯೇಳುಮಂನವಕುಲಾಚಲಮುಂನ

ಡನೋಡಿಬೆರ್ಚಿದರ್ ॥ ೭೧ ॥ ಇಂತು ನರನಾಟಕಂ ನಂದಪುತ್ರಂ ವಿಳಕ್ಷ
ಪಕ್ಷದತ್ರಿಪುತ್ರಂ ಬೊಲ್ಪುಕೆಳಕೆಳಾಕಳಾಪೋಪೇತಂ ನಿಜಬಾಲಲೀಲೆಯಿಂ ಬಳೆಯುವ
ಳೆಯು ; ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಸಂತಸಮುಣ್ಮೆ ನಂದವಧುನಂದಂ ಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಸ್ಫುರ ।
ದ್ವಾರನಾನಾತರಲಾಗ್ಯವೃತ್ತಿವಚನಪ್ರಾಗಲ್ಭ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ ॥ ಧುರಕಾರ್ಯಂಗಳಿನಾ
ಗಳಾಗಳೆವೆರಂಸಂತೋಷದಿಂಪೊಂಗುವರ್ । ವರಸಂಸಾರದಸಾರಮೆಂದುಹರಿಯಂ
ತಾಂನೋಡುವಪರ್ಬಡುವರ್ ॥ ೭೨ ॥ ವೃ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂಗೆ ವಿಂನೆಗಳ್ಗೆ
ಸತತಂ ಪದ್ವರ್ಷದಿಂ ಭೂಮಿಯೊಳ್ । ಬಾಕದ್ವೇಷಿಕದಂಗಪೆರ್ಚೆಸುಗಿಸಸ್ಯಶ್ರೋ
ನುಮಂಧರ್ಮದಿಂ ॥ ಲೋಕೋದ್ಭೂತರೋರಲ್ದುಬಾಳ್ಗೆ ಜಗದೊಳ್ಪ್ರಾಯ್ದಾಢತಿ
ಕರ್ಣವಗಂ । ಶ್ರೀಕಾಂತಾಸ್ಫುರದುದ್ಘುಶೋಭಿತಸುನೇತ್ರೇಂದೀವರೇಂದಿರಂ ॥
॥ ೭೩ ॥ ಇತಿ ಶ್ರೀಮಚ್ಛುಕಯೋಗಿ ಜಿಹ್ವಾಂತರ ರಂಗಸ್ಥಳ ನಟದ್ವಾ
ಣೀಸೂದ ಸ್ಫುರದ್ಗುಂಜನ್ಮಂಜೀರಮಂಜುರವ ವಿಭವೋಪೇತ ಶ್ರೀ ಭಾಗವತ ಪುರಾ
ಣದೊಳ್ಕೃಷ್ಣಜನನ ಬಾಲಲೀಲಾಭಿನಯಾಧ್ಯಾಯಂ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಮೆಂದು ಪರಿ
ಕಥಿಸೆ ಸುಮಿತ್ರನಂ ತಾಂಬೂಲ ಫಲದಾನಸಂತುಷ್ಟನಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ;
ವೃ॥ ತನಯರ್ಕಳ್ತನಗಿಲ್ಲದಿರ್ಪತೆರನಂನೀಡುಂಮನಂಗೊಂಡುಕಾ । ಮಿನಿದಾಮೋ
ದರಬಾಲಲೀಲೆಯನದಂಕೇಳ್ದುದ್ಯನಾಲಸ್ಯದಿಂ ॥ ಮನದೊಳ್ಬೇಗುದಿಗೊಂಡುಕಂ
ದುತಳಲ್ದಿಂಶಂಮಯ್ಸ್ನೆಬಲ್ಸ್ನಯ್ಲ್ದನಿಂ । ದನುವಿಂಪಕ್ಕದೆನಿಂದತನ್ನಸಖಿಯೊಳ್ತಾನೆಂ
ದಳುದ್ವೇಗದಿಂ ॥ ೭೪ ॥ ವೃ॥ ಎಲೆಸಖಿನೋಡಕೃಷ್ಣಜನನಾಭ್ಯುದಯೋ
ದಯಬಾಲಲೀಲೆಯುಂ । ಸುಲಲಿತಕೃಷ್ಣಚೇಷ್ಟಿತಲಸದ್ವಚನಾದರಗೋಪಿತೋಷ
ಮುಂ । ಮಲಹರವಿಷ್ಣುವೀತೆರದನಾಟಕಮಂತವೆತೋರ್ಪನೆಂದೊಡೇಂ । ಫಲಯು
ತಮಾಗದಿರ್ದಪುದೆಕೇಳ್ವರಮಾನಸಚೂತಭೂರುಹಂ ॥ ೭೫ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿ
ದುಂಗರ್ಭದೊಳೊಪ್ಪೆಮಾಸಿರಿಯುಕಾಂತಂವಿಶ್ವಗರ್ಭಂಮಹೋ । ದ್ಧುರಭಾರಾಲಸನಿ
ರ್ಭರಾಮಳಲಸದ್ಗರ್ಭಂಜಡೌಜಸ್ತ್ವಮಂ ॥ ವರದೇವಾಂಶಸುಚಿತ್ರರೋಹವಿಲಸ
ದ್ಬ್ರೀಜಾಂಡಸಂಶೋಭಿತಂ । ಭರದಿಂದೇವಕಿದೇವಿಯೊಳ್ನೆರೆಯಲಾನಲ್ವೆಣ್ಣದೇಂ
ನೋಂತಳೋ ॥ ೭೬ ॥ ಕಂ॥ ಎಲೆಸಖಿಪಲವಾಡಿದೊಡೇಂ । ನಳನಳಿಸು
ತೆಬಳೆವಮಗನನೊಯ್ಯನೆಪಡೆಪಂ ॥ ದೆಳೆದಪ್ಪಿನೋಡಿಮುದ್ದಿಪ । ಫಲಮಂತಾಂ
ನೋಂತೆನಿಲ್ಲಮಿನ್ನುಂಪೆನ್ನುಂ ॥ ೭೭ ॥ ವೃ॥ ಸರಸಿಜಮೊಪ್ಪದಿರ್ಪಕೆರೆಯು
ವ್ವನಕಾಮಿನಿನೀರನಿಲ್ಲದಳ್ । ವರಹಿಮಧಾಮನಿಲ್ಲದನಭಂಜವಮಿಲ್ಲದಘೋಟಕಂ
ಲಸ ॥ ದ್ವಿರದನಮಿಲ್ಲದಿರ್ಪವಿಪಿನಂಕಳಹಂಸಮದಾಡದಿರ್ಪಬಂ । ಧುರವನಜಂಕು
ಮಾರನಡಿಯಿಕ್ಕದಮಂದಿರವೆಂಮನೋಜ್ಞಮೇ ॥ ೭೮ ॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂ
ಪೋಗುವಲಲ್ಲಿಗೆಯ್ವಛಲದಿಂಬೀಗಿರ್ಪಕೈಯ್ಯಾಡುವಾ । ಪರಿತಂದಪ್ಪಿತೊಡುಂಕಿಸೂ
ಲ್ಗುಡಿವಕಾಲಂಸುತ್ತಿಬೀಳ್ವೋಳ್ಪಮೆ ॥ ಯ್ಗರೆದೆಲ್ಲರ್ದಣಿಸೆಂದುಕೇಳ್ವನದೆಮೆಂನೋಡಿಂ

ಬನಾಯೆಂಬರ । ತ್ವರದಿಂಪಾರ್ಶ್ವಕುಮಾರನಂಪಡೆದವೞ್ನೋಂಪಿಯುಂನೋಂ
ತಳೋ ॥ ೯೦ ॥ ಕಂ॥ ಕಳಹಂಸೆಗಳಂಬೆಂಬ । ವಳಸುವನೃಪಭವನಹ
ರಿಣಶಾಬಂಗಳನು ॥ ದ್ಬಳಭರದೆಪಿಡಿವನಾರಿಗೆ । ಯುಳಿಪಂಪಳಿಗೈವಕುವರನೆಂದಾ
ದಪನೊ ॥ ೯೧ ॥ ವೃ॥ ವರಪುತ್ರಂಪಿಡಿದಪ್ಪಿನೋಡಿನಗಿಸುತ್ತೆಕ್ಕೆರ್ಗ
ಳಂದೆತ್ತಿಸ । ತ್ವರದಿಂಮುದ್ದಿಸಿಲಲ್ಲೆಗೆಯ್ದುಮೊಗಮಂಮುಂಡಾಡಿಮಾತಾಡಿಸು ॥
ತ್ತಿರದಾಮೇಲುದಮಾಸಡಿಲ್ಚಿಮೊಲೆವಾಲಂಮತ್ತೆಬಾಯ್ಗೂಡುತಾ । ದರದಿಂತೊಟ್ಟಿ
ಲೊಳಿಟ್ಟುತೂಗಿನಲಿವಾಸ್ತ್ರೀರತ್ನಮೇಂಧನ್ಯೆಯೋ ॥ ೯೨ ॥ ಕಂ॥ ಜಡ
ದೆತ್ತಂತಳರಡಿಯಿಡು । ತಡಿಗಡಿಗುರೆಪೊಳೆವನೀಲಕುಟ್ಟಿಮತಳದೊ ॥ ಳ್ತೊಡರ್ದಿರೆ
ನಿಜಬಿಂಬಮುದಂ । ನಡೆನೋಡುತೆಮೆರೆವಮಗನನೆಂದೀಕ್ಷಿಪೆನೋ ॥ ॥ ೯೩ ॥
ವೃ॥ ಎಂದೀಚಿಂತೆಯಿವಳ್ಕಿಬಳ್ಕಿಕದಪಂಹಸ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ಸೇರಿಸು । ತ್ತೆಂದುಂತೋರ
ದಪುಳ್ಕತಾಪದೆಲತಾಂಗಂಕೇದಿಕೊಂದಲ್ಕುವೋ ॥ ಪ್ಪಣ್ದಲೆಪ್ಪಂಗೀದೃಷ್ಟದಂಪಿರಿ
ದುಕರ್ಪಿಂಸೀಂದಿರಲ್ವಕ್ತ್ರಕಂ । ಜಂದುಮ್ಲಾನದೆಸುಕರ್ಣರಲ್ಸತಿಕರಂಬೆಂಡಾದಳಾ
ತಂಕದಿಂ ॥ ೯೪ ॥ ಇಂತಾಕಾಂತೆ ಚಿಂತಾಸಂತಪ್ತೆಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಾಫಲ
ಮಂಡಪ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿತೋನ್ನತ ಮರಕತಪರ್ಯಂಕೋಪ ವಿಷ್ಟೆಯಾಗಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ
ಮೇಘಾವಿ ನರೇಂದ್ರಂಪೆಂಡವಾಸಮಂ ಪುಗುತಂದುನಿಜಸತಿ ನಿಯೋಗಚತುರಿಕಾ
ಮ್ಲಾನವದನವೀಕ್ಷಣ ಶಂಕಾತಂಕಹೃದಯಂ ಮೆಲ್ಲನೆಯ್ದಿವರ್ಪಲ್ಲಿ ; ಕಂ॥ ಸರ
ಭಸಮಾಗಳ್ಪಡಿಯುರ । ನಿರದೆತ್ತಲ್ಜೋಲ್ವನೀಲಸೀರೆಯತೆರೆಯಂ ॥ ಧರಣೀಪತಿ
ಮುಂಬರಿಯು । ಲ್ವರಸತಿತಾಂಕಂಡಳೆಯ್ದುಸಾಧ್ವಸಭರದೊಳ್ ॥ ॥ ೯೫ ॥
ವೃ॥ ಭರದಿಂಮೆಲ್ಲನೆನಿಲ್ಲದೆಳ್ದುಪಸೆಯಂಮೆಲ್ಗಾಲ್ಗಳಿಂದೊತ್ತಿಬಂ । ಧುರರತ್ನಾಮ
ಳಕಂಕಣಂಗಳುಲಿಯಲ್ಸಾರ್ದರ್ದಚೇಲಾಂತಮಂ ॥ ವರಪೀನಸ್ತನಕೇರಿನೂಂಕಿಕು
ಚದುರ್ಗಾಗ್ರಕ್ಕೆಪಾಯ್ದಾಡುವಾ । ನಿರಿಗೊಂದಲ್ಗಳನಾಂತುಕೆಂರದಿದಿರೆಳ್ದಳ್ಕಾಂತೆ
ಪರ್ಯಂಕದಿಂ ॥ ೯೬ ॥ ಅಂತು ತಡೆಯದಿದಿರೆಳ್ದ ಮಡದಿಯಂ ಪೊಡವಿ
ಗೊಡೆಯಂ ಕಡುಸಡಗರದಿಂ ಕೆಯ್ವಿಡಿದೊಡನೆಡದೊಡೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ;
ವೃ॥ ಕರದಿಂದಂಕಿವಿಯೋಲೆಯಂಸಮರುತುಂತಾರಾವಳೀವಕ್ರಮಂ । ಸರಿಸುತ್ತುಂ
ವ್ಯಜನಾನಿಲಾಕುಳಲಸಚ್ಚೇಲಾಂತಮಂವಕ್ತ್ರಬಿಂ ॥ ಧುರಭೃಂಗಾಳಕಜಾಲಮಂಪದೆ
ಪಿನಿಂಸೈತಿಕ್ಕುತುಂಕೇಳ್ದನು । ದ್ಧರಣಾಭ್ಯಾಗಮಕೀರ್ತಿಭೂಧರನದೆಂತೆಂತಾನು
ಮುದ್ವೇಗದಿಂ ॥ ೯೭ ॥ ವೃ॥ ವರಶಶಿಬಿಂಬವಕ್ತ್ರತವನೇತ್ರಮತೀವಸ
ರಾಗಭಾವಮಂ । ಧರಿಸಿದುದೇಕೆವಕ್ತ್ರಶಶಿಬೆಳ್ಳಗೆಜೊನ್ನಮನೇಕೆಮಾಣ್ದುದೀ ॥ ಕರ
ಕಮಳಂಕಪೋಲಶಶಿಯಂಮಿಗೆಮೈತ್ರಿಯೊಳೊಂದಿತೇಕೆಬ । ಲ್ಕರಿದುದದೇಕೆಚೆಂದು
ಟಿದಳಿರ್ಲುಡಿಬೇಗದೆಮನ್ಮನೋರಮೇ ॥ ೯೮ ॥ ವೃ॥ ವರಸುಖಸಾಗರಂ
ಬರತುದೇಕೆನಿಜಾಕ್ಷಿಚಕೋರಮಂದಮಂ । ತೊರೆದುದದೇಕೆನಿನ್ನನಯನೋತ್ಪಳಕ

ಜ್ವಳಿಎಂದುಷಷ್ಪದಂ ॥ ಪರಮುಕುಚಾಬ್ಜಕೋಶಕೆರಗಿರ್ಪ್ಪವದೇಕೆತವಾಂಗದಂಗ
ಳೀ । ಕರಕಪಕಂಗಳಾದತೆರನೇಂತರಳೇಕ್ಷಣೆಪೇಳನಿಕ್ಕುವಂ ॥ ॥ ೯೯ ॥
ಕಂ॥ ಪೊಸದಾವರೆಚೆಂಬಿಸಿಲಿಂ । ದೆಸಕಂಮಿಗೆವಿಸುಗುತಿರ್ಪತೆರದಿಂನಿನ್ನೀ ॥ ಕಿಸಲ
ಯಸಮುಪಾದತಳಂ । ಪೊಸತಲತಿಗೆಗೊಂದಿತಿಲ್ಲದೇನಿಂದುಮುಖೀ ॥ ೧೦೦ ॥
ಕಂ॥ ಸ್ಮರಕರಿಶಿರತಾರಾವಳಿ । ಯಿರವೆಂದೆನೆತೋರ್ಪನಿನ್ನಪೊಸತುಡೆನೂಲೀ ॥
ಚರಣಾಂಭೋರುಹಪಡೆಯೊ । ಳ್ಪರನೂಪುರಮುಪ್ಪುಪೇಸಿದೌಕಮುಳಾಕ್ಷೀ ॥೧೦೧॥
ಕಂ॥ ಮದನಕ್ರೀಡಾಶೈಲ । ಕ್ಕೊದವಿಪನವನಿರ್ಝರಂಗಳಂದದಿನೀಗಳ್ ॥ ಪುದಿಯು
ದದೇತಕೆಪೇಳೌ । ಮುದಿರಾಕ್ಷೀನಿನ್ನಕುಚದಹಾರವ ಯುಂಖಂ ॥ ೧೦೨ ॥
ಕಂ॥ ಬಿದಿ ಪದುಮ್ಪೊಳ್ಪೆರೆಕರೆಯಂ । ಪಡೆಪಿಂದಂತಿರ್ದದಂತೆಕುಚಮಂಡಲದೊಳ್ ॥
ಪುದಿಸಲದೇತಕೆಮಾಣ್ದೌ । ಮದಮೃಗಭೊಮುಕೆರಪತ್ರದಿಂಮೃದುವಾಣೀ ॥೧೦೩॥
ಕಂ॥ ನೆರೆವೆರೆಯ ದುಕರೆಯಿಂದಿರೆ । ಸರಿಯುಪ್ಪುಮತರಳೆನಿನ್ನಮೊಗವೆರೆಪಡೆಪಿಂ ॥ ದು
ರೆಮುಗರಿಗೆಗರೆವೆರರದೆ । ಸರಿಯುಪ್ಪುದೆಶಂಬರಾರಿಕರದಸಿಲತಿಕೇ ॥ ೧೦೪ ॥
ಕಂ॥ ಪೊಳೆವವತಂಸದನ್ನೆದಿಲ । ಕಳೆಯುಂತಾಂಕಳೆದುನಿನ್ನಹಸ್ತಾಂಬುಜಮಾ ॥
ಕಳೆದುಮೊಗವೆರೆಗಳೆಯುಂ । ಬಳಿಕೆಲ್ಲುರೆಪೊಂಗಿತೇನಿದೌತನ್ವಂಗೀ ॥ ೧೦೫ ॥
ಕಂ॥ ನಿರಿಮ ಗಿಲ್ಗೆಪಿರಿಯುಸಿರಿಯುಂ । ವಿರಚಿಪತೆರದಿಂದೆರಾತ್ರಿವರತಾರೆಗಳಿಂ ॥
ಮರಲಂನಿನ್ನಯಮುಡಿಯೊ । ಳ್ಕರಿಸದದೇಕಿಂದುಕೆಳದಿಮಾಣ್ದಪ್ಪೇಳೌ ॥೧೦೬॥
ಕಂ॥ ತೆರವಿಂದಂಪೆರೆಕರೆಯುಂ । ಕಿರಿದೊಳ್ಮಗೆತಾಳ್ದದನಿಸಿನಿನ್ನೀನಿಟಿಲಂ ॥ ನಿರಿಗು
ರುಳ್ಗಳನಾನಮ್ಮೆಗೆ । ವರಮುದ್ಧಪಯಾಬ್ಜಮಿಂದುಮುಗಿಗುಂರಮಣೀ ॥೧೦೭॥
ಕಂ॥ ಕೆಳಗಳಕೆಳರವಿಸಂಮುದ । ಕೆಳಶುಕಮೃದುವಾಣಿನಿನ್ನಮೊಗದಾವರೆಯೋ ॥
ಳಳಿಗಳಕೆಳಕೆಳಮೃದುನುಡಿ । ಬಳೆಯುದೆಬರುಬಿನ್ನನಿರ್ಪತೆರನೇಂರನ್ನೇ ॥೧೦೮॥
ವೃ॥ ಆರಿಂದಾದತ್ತುಚಿಂತಾಭರಮಿದುರಮಣೀಪೇಳನೀಂನಿಕ್ಕುವಂಮ । ತ್ಪ್ರಾರಂ
ನಿನ್ನಂಕರಂದೂರಿದುದೆಪರಿಜನಂಬಯ್ದುದೇಬೇನೆಯಾಯ್ತೇ ॥ ನಾರೀಸಂದೋಹ
ಮೇಂನಿನ್ನಿಳಿಸಿತೆಗಳ್ದದೇನೆನ್ನತಪ್ಪಿರ್ಪುದೇನೇ । ನಾರಂಭಂನಿನ್ನಶೋಕಕ್ಕರಿಯೆ
ನರಿಯೆನೌಪೇಳ್ವುದೌಕಂಜನೇತ್ರೇ ॥ ೧೦೯ ॥ ಎಂದುವಿನಯದಿಂ ಬೆಸ
ಗೊಳೆ ಮಹಾದೇವಿ ಪೇಳಲಮ್ಮದೆಕೆಲದೊಳಿರ್ದ್ದ ಶಶಿಲೇಖೆಯುಂ ನೋಡಲೊಡನ
ವಳ್ಮಣಿದು ; ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರಗುಣಗಣಪೂರಿತ । ಪರಮಶ್ರೀಯಾಂಕನಿ
ಖಿಲಧರಣೀಪಾಲ ॥ ಸ್ಫುರದುರುಕಿರೀಟಮಣಿಗಣ । ವರರುಚಿರುಚಿರಾಂಘ್ರಿಯುಗ
ಳಬಿನ್ನಪಿಸಿದಪೆಂ ॥ ೧೧೦ ॥ ಕಂ॥ ದೇವಿಯರಿಂದೀಭಾಗವ । ತಾವನಸತ್ಕ
ಥೆಯೊಳಿಂದುಕೃಷ್ಣನವಿಲಸ ॥ ದ್ಭಾವೋದಯಶಿಶುಲೀಲೆಯ । ನಾವಿಧಮಂಕೇಳ್ದರೆ
ಯ್ದೆಧರಣಿಪತಿಲಕಾ ॥ ೧೧೧ ॥ ಕಂ॥ ಕುವರಂತೆಮಗಿಲ್ಲದರಿಂ । ದವನಿಯೊ
ಳೇವಾಳ್ವೆಯೆಂದುತೊಡವುಡುಗೆಳ್ಗುನೀ ॥ ಬುವಿಯೊಳ್ಪೆಗೆದೀಡಾಡುತೆ । ವಿವಿಧಾತುರ

ದುಃಖಶೀಲದಿಂಸುಡುತಿರ್ಪರ್ ॥ ೧೧೨ ॥ ಕಂ॥ ತನುತರಲತಾಂಗಿನಿಜತನು ।
ತನುಲತೆಯಿದುಪೂತುಪೂತುವಿಫಲಂಸಫಲಂ ॥ ವನತನುವಲ್ಲಿಯೊಳೆಂದೀ । ಮನದೊ
ಳ್ಫಲದಾಸೆಯಿಂದೆಕುದಿವರ್ಜನಪಾ ॥ ೧೧೩ ॥ ಕಂ॥ ಅರಸಿಯುರ್ಗೆಮನದ
ಚಿಂತೆಯು । ತೆರನಿದುನಿಜದೇವಧರ್ಣಿಕಲ್ಪದ್ರುಮದಂ ॥ ತರಸರ್ಾವದಸುತ್ತಿದ ।
ಸುರುಚಿರಲತೆದೇವಿಕೊರತೆಯೇಂನೃಪತಿಳಕಾ ॥ ೧೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಎನೆಕೇಳ್ದಿ
ಮನದಚಿಂತೆಯು । ನನುಗೊಳಿಸುತಕೇರಳಾಧಿಪಂಜಲನಯನಂ ॥ ಮನದೊಳ್ತಳೆದ
ಳಲಂಮಾ । ನಿನಿಗೊರೆದಂಪ್ರೀಣವಚನಮಂದಯೆಯಿಂದಂ ॥ ॥ ೧೧೫ ॥
ವೃ॥ ವರಮುಖಪೂರ್ವಜನ್ಮದೊಳತೀವದಯಾಂಬುಧಿಶಂಭುವೊಳ್ಸಮಂ । ತಿರೆಪಡೆ
ಯಲ್ಕೆಕೊಡದೆಸುಪುಣ್ಯಮನಂತುನೆಗಳ್ಚಿದಿಂದುಬ ॥ ಲ್ಮರುಗಲದೆಂತುಸಾರ್ದಪುದು
ಪುತ್ರಸುಖಂಕೆಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿನೀಂ । ಮರುಗದೆಮಾಣ್ಬುದಲ್ತೆದೃಢಸತ್ವಸುಭಕ್ತಿ
ಮನೋನುರಾಗದಿಂ ॥ ೧೧೬ ॥ ವೃ॥ ಹರಿಪರಿಚರ್ಯೆಯೊಳ್ಪಿರಿದುಮಾದ್ಯ
ತೆಯಾಗುಮುನೀಶ್ವರರ್ಕಳಂ । ಹರಿಸಮಮೆಂದುಭಾವಿಸಿತದುತ್ತಮಪಾದಪಯೋ
ಜಸೇವೆಯೊ ॥ ಳ್ಪರಿಗತಳಾಗುಪೂಜಿಸುಗುರೂತ್ತಮರಂಪಿರಿಯರ್ಕಳಂಸಮಂ ।
ತಿರೆಪರಿಚರ್ಯೆಗೆಯ್ಪಡೆಮಲಾರದಃದೇಂಕಮಲಾಯತಾಂಬಕೀ ॥ ೧೧೭ ॥
ಕಂ॥ ಪರಿಗತಗುಣಗಣಮಾಲಾ । ಸ್ಫುರದುರುಪರಿಣತದಯಾಭಿರಾಮಂರಾಮಂ ॥
ವರದಶರಥಂಗೆಪುಟ್ಟಿದ । ಪರಿಯಂನೀಂಕೇಳ್ದುದಿಲ್ಲಮಂಬುಜವದನೇ ॥೧೧೮॥
ವೃ॥ ಹರಿಸಮಯಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರನನಮಂದಪರಾಕ್ರಮಯುಕ್ತನಂಸದಾ । ಹರಿಭಜ
ನೋತ್ಸವಪ್ರಮುಖಭಕ್ತಸುಬಂಧುವನಚ್ಯುತಾಂಘ್ರಿಭಾ ॥ ಸುರನಿಟಿಲಾಂಕನಂಗ
ರುಡಕೇತುಪದಾಂಬುಜಚಂಚರೀಕನಂ । ವರಮುಖಪುತ್ರನಂಪಡೆಯಬೆನ್ನಮಸಂಬ
ಯಸಿರ್ಪುದೀಗಳುಂ ॥೧೧೯॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂಚಿಂತಾಶಿಖಿಕೊ । ಳ್ಕದಿಗುಂ
ಸಮಸಂದುಮೆಮ್ಮಕಿರ್ವರಬಗೆಯೊಳ್ ॥ ಮದಿರಾಕ್ಷಿಮಾಣ್ಬುದಳವಳಿ । ದದವಳ
ಲಂಭೃಂಗಗರ್ಭಪಂಕಜನೇತ್ರೇ ॥ ೧೨೦ ॥ ಎಂದುನುಡಿದ ರಾಜೇಶನವೃ
ದೂಕ್ತಿಗೆ ಮನೋಗದಮೆಂತಾನುಂಕೆದಲೆ ತೆತ್ಸದತಿ ; ಕಂ॥ ಸುತಸೌಭಾ
ಗ್ಯೇಂವಿರೆವಿಕ । ಸಿತಸಿತಪದ್ಮಾಕ್ಷಿಕಾಂತಿಯುಂಸತ್ವರದಿಂ ॥ ಸತಿಮುಖದೆನೆಲಸಿಕೆದ
ರ್ದಂ । ತತಿಶಯದಿಂದಂತಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆನುಡಿದಳ್ ॥ ॥ ೧೨೧ ॥
ಕಂ॥ ಮರಿಗಿಳಯಿಲ್ಲದಮಾವುಂ । ಕರಿಕಳಭಂಸುಳಿಯದಿರ್ಪನಂದನವನಮುಂ ॥ ಅರ
ಸಂಚೆವರಿಯದಾಷದ । ಸರಮುಂಸುತನಿಲ್ಲದಂಗಳಂರಂಜಿಕುಮೇ ॥ ೧೨೨ ॥
ಕಂ॥ ವರಧಾತ್ರೀಪರಿತೋಷಂ । ಕರರುಚಿಕುಮುದಾವಭಾಸಿಪೂರ್ವಕ್ಷಿತಿಭೃ ॥ ದ್ವರ
ರಾಗಂಘನಮಾರ್ಗಂ । ಪರಿರಂಜಿಸೆಪುತ್ರಚಂದ್ರನೆಂದೊಗೆದಪನೋ ॥ ೧೨೩ ॥
ಎಂದುನುಡಿದನಲ್ಲಳವಾಕ್ಯೋಕ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಭೂವರಂಭೂರಿ ಚಿಂತೆಯನಾಂತು ;
ಕಂ॥ ಸರಸಿಜಮುಖಿಸುರಭಿಯಿರ । ಲ್ನೆರೆಬಯಸಿದುದಪ್ಪುದಾವಗಾನಂನಿಸದಂ ॥ ಮ

ರಹರಿಚರಣಾಂಭೋರುಹ । ಗುರುವರಪರಿಚರ್ಯೆಯಿಂದಮಘಲಂಘಲಿಕೆಂ ॥೧೦೪॥
ಕಂ॥ ಅದರಿಂಚಿಂತೆಯುಮುಳಿವುದು । ಸುದತೀರಂಶೌರಿಯಂಘ್ರಿಯಂಪೂಜಿಪುದಾ ॥
ಮದನಾರಿಮೌನಿಪದಮಂ । ಮುದದಿಂದಚೆರ್ಪುದುಘಲಿಕೆಮೀಕುಲಭೂಜಂ ॥೧೦೫॥
ಎಂದು ; ಕಂ॥ ಧರಣೀಪತಿಬಗೆವಿಡಿದುರೆ । ಪರಿಪರಿಯಿಂತಿಳಿಪೆಕಾಂತೆಯಿಂ
ತಾನುಮುದಂ ॥ ಅರಿದತಿಚಿಂತೆಯುಮುಳಿದ । ಳ್ವರಸಖವಚನಾಮೃತಕ್ಕೆ ಬಗೆಯುಳಲಿ
ದಿರೇ ॥ ೧೦೬ ॥ ಇಂತುಮಾಚಕ್ರೇಶ್ವರನನುಕ್ರಮದಿಂ ಚಕ್ರಸ್ತನಿಗೆತಿಳಿ
ಪುತಿಂತಾನುಮಾಕಾಂತೆಯುಂ ಸಂತೈಸಿ ಸುತಲಾಭನಿಮಿತ್ತ ಮಖಿಳಧರ್ಮಂಗಳಂ
ನೆಗಳಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ; ವೃ॥ ಹರಿಪಾದಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ವುತುಂಹರಿಯನಾಮಮಾವ್ರ
ತಪಿಯುತ್ಯುಪಷಮಂ । ಪಿರಿದುಂಕರ್ಣದೆಸೇವಿಸುತ್ತೆಂಹರಿಯೋಗಿವ್ರಾತಪಾದಾಬ್ಜ
ಮಂ ॥ ಪರಮಾನಂದದೆಪೂಜಿಸುತ್ತೆಂತಮಲಾಷ್ಟಾಕ್ಷರೋನ್ಮಂತ್ರಮಂ । ವರ
ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೊಳೊಲ್ದುಜಾಪಿಸುತಲಿರ್ದಂಪುತ್ರಕಾಮಾತುರಂ ॥ ॥ ೧೦೭ ॥
ವೃ॥ ಘನಘನಚುಂಬಿಗೋಪುರನ್ನೊಪ್ಪುವಕಾಂತಮಹೇಂದ್ರಕೂಟದಂ । ತನುಪ
ಮಕೂಟದಿಂಮೆರೆವಶೌರಿಗೃಹಂಗಳನೊಲ್ದುಮಾಡಿಸು । ತ್ತನುನಯದಿಂರಮಾಧವ
ನನಾಕುಟಿಯೊಳ್ಕ್ರಿಗೆಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸು । ತ್ತನವರತಂಸುಧರ್ಮಚಯಮಂಮಿಗೆಮಾಡಿ
ದನಾಧರೇಶ್ವರಂ ॥ ೧೦೮ ॥ ಕಂ॥ ಪೊಗದೊಳ್ಕಾಂತೆತನೆಗಳ್ದುದು । ಪ್ರಿ
ಗೆಪೋದುದುಕೋಪದೂಷಣಂಬಹುರಯದೊಳ್ ॥ ಒಗೆದುದುಮೊಲ್ನುಡಿಮನ್ನಣೆ ।
ಬಗೆಯೊಳ್ನಿಂದುದುಕುಮಾರಕಾಪಾತುರತಾ ॥ ೧೦೯ ॥ ಕಂ॥ ಕೊಡಗೈ
ಚಾಗಕೆಪಾತ್ರಂ । ಕೆಡುಬಗುತಿಯುಪ್ರಜೆಗಮುಳಿವೈಷ್ಣವಬೃಂದಂ ॥ ನಿಡುಸೀಲಕೆಸು
ವ್ರತಗಣ । ಮಡಕಿದುದಿಲ್ಲಿಲ್ಲಪೊಡವಿಯೊಳ್ಕಡುಕಷ್ಟಂ ॥ ೧೧೦ ॥ ಇಂತುಮ
ರಸನನೇಕ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ನಿರತನಾಗಿರ್ಪನನಿತ್ತಲೀತನರ್ಧಾಂಗಿ ; ಕಂ॥ ಮು
ರಹರಿಗುರುಸುರುಚಿರಪದ । ಪರಿಚರ್ಯೆಯುನೆಸಗಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಂಮುದದಿಂ ॥ ಪರ
ಮೋತ್ಸವದೊಳಮೆಲ್ಲರ । ಪಿರಿಯರ್ವೆಗೆತುಳಗೂಢವಿಧಿಯಂನೆಗಳ್ದಳ್ ॥ ೧೧೧ ॥
ವೃ ॥ ವರಗೋರೋಚನನೂರ್ಜಪತ್ರವಿವಿಧೋದ್ರಕ್ಷಾಮಣೀಜಾಲಮಂ । ಧರಿಸು
ತ್ತುಂಭರಗರ್ಭದಾರಣವನಸ್ಪತ್ಯಾದಿಯಂತಾಳ್ದಿಬಂ ॥ ಧುರಮಾಂಸಾಸ್ವಿತಭಕ್ಷ್ಯ
ದಿಗ್ಬಲಿಯುನಾಪಂಜಂಬುಕೆಂಗಳ್ಗೆತ್ತು । ನಿರಿಸುತ್ತುಂಬಲಿಭದ್ರಜಕ್ಕೆಪದಪಿಂನೇಮಂ
ಗಳಂತಾಳ್ದಿದಳ್ ॥ ೧೧೨ ॥ ವೃ॥ ಸ ರುಚಿರಪಲ್ಲವಪ್ರಸವಪುಣ್ಯನದೀಜಳ
ದರ್ಪಣಾದಿಬಂ । ಧುರಕಲಶಂಗಳಂಪಿಡಿದುಗೋಪವಧೂತತಿಮೀಯಿಸಲ್ಕೆತಾಂ ॥
ತರುಣಿಪದೆಂಪಿನಿಂಕರುವಗೋವಿನಮಧ್ಯದೊಳೆಯ್ದಿಮಿಂದಳಾ । ಕರುದುರುಮೆಯ್ಯ
ನೀರಿನಮಳಾಂಗಿದರಸ್ಮಿತೆಗೋಕುಲಂಗಳಿಗಳ್ ॥ ೧೧೩ ॥ ವೃ॥ ಬಗೆಯೊ
ಳ್ಮಾಧವನಾಮಮಂತಳೆದುತಾಂಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತಾಗ್ರದೊಳ್ । ಮಿಗೆಶೀತಾಂ
ಬುವೊಳೆಯ್ದಿಮಿಂದುಪುಗುತುಂಶ್ರೀಚಂಡಿಕಾಗಾರಮಂ ॥ ಪೊಗೆದಾಗುರ್ಗಳಧೂಪ

ದಾಜ್ಯರಸಕರ್ಪೂರರಂಗಳಾಧೂಮಧೂಳ್ | ಮಿಗೆಘರ್ಮಾಂಕಿತಶುದ್ಧಮೂರ್ತಿಕುಶಲ ಯ್ಯಾಸುವ್ರತಂದಾಳ್ದಿದಳ್ ‖ ೧೩೪ ‖ ಕಂ‖ ಬಲವರ್ಣಗಳ್ಬಲದಳತರು | ಕುಲಮಂ ಮುನಿಸಿದ್ಧದೇವಗಣಮಂ ನವಿಮುವಳ್ ‖ ಜಳತಿಳತರ್ಪಣವಿಧಾವ | ಳ್ಕುಲವ ಧುಪುಣ್ಯಾಶ್ರಮದಂಗಳೊಳನವರತಂ ‖ ೧೩೫ ‖ ಮತ್ತಂ ತ್ರಿಪಥಸ್ನಾನ ಮನವಮಿಯೊಳ್ತಳೆದಂ ಸುಮಾಸರಂಗಳೊಳ್ ಗಂಗೆಯಂ ಪೂಜಿಸಿಯುಂ ಯೋ ಗ್ಯೌಷಧಂಗಳಂ ಸವಿದು ಮಿಂತುಮಾರಾಧಿಪಲದೆ ವಸಮಾಚರಿಸುತ್ತುಮಿರೆ ;

ವೃ‖ ಧರಣೀಚಕ್ರೋರುಭಾರೋದ್ಧರಣಭುಜಬಲಂನಿಶ್ಚಲಂತುಂಗಶೌರ್ಯಂ | ಕುರ ಧೈರ್ಯೋದ್ಧಿತ ವಿದ್ವಿಟ್ಕುಲನವಿರಳವಿಶ್ರಾಂತಕೀರ್ತ್ಯಾತ್ಕನಪ್ರ ‖ ಸ್ಫುರದುತ್ತಿ ಣಾಂಬಿನಾರೀವದನ ಸರಸಿಜಂನಿಚ್ಚ ಮಿಾಧರ್ಮದಿಂದಂ | ವರಪತ್ನೀಯುಕ್ತನಾಗೀವರಿಕ ರಮೆಸೆದಂಸೂರಿದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಂ ‖ ೧೩೬ ‖ ಮಣಿಗಣಮಾಲಾವೃತ್ತಂ ‖ ಮುರರಿಪುವರಕರಯುತಕರಕಮಲೇ | ಪುರಹರಸುರಪತಿನತಪದವಿಮಲೇ ‖ ಕರ ಚಳದಸಿಹೃತದಿತಿಸುತಕುಟಿಲೇ | ಪೊರೆಸಿರಿವಿತರಣಜನಮುಖಸುಕಲೇ ‖ ೧೩೭ ‖

ಗದ್ಯಂ‖ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿನಮ್ರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಿ ಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸನ್ನಾಂಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ ದ್ಮಪರಾಗಸಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ ಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾವತೀರ್ಥಾ ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸ ಶ್ರೀವೇಂಕಟವರಾಯವಿರಚಿತಮ ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ತೃತೀಯಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ‖ ಶ್ರೀಕೆರಲಕ್ಷ್ಮೀಚಾರು | ಸ್ತೋಕಾಕ್ಷಿಚಕೋರಚಂದ್ರಸಮಿತಕೃಪಾಂಕಂ ‖ ಲೋಕೋತ್ತರಸೌಭಾಗ್ಯ | ಶ್ರೀಕರಮಂಮಾಡುಗೆಮಗೆಸ್ಥಿರಾರಾಮಂ ‖ ೧ ‖

ಕಂ‖ ಧರಣಿಪನುಂಸುದತಿಯುಮಾ | ಪರಿಯಿಂದಂಪುತ್ರಕಾಮವಿಧಿಯಂನೆಗಳ್ದು ‖ ದರಿಸುತೆವೃದ್ಧರನೊಲವಿಂ | ವರಮುನಿದೇಶಿಕಗುರೂಕ್ತಿಯುಂಬಗೆಗೊಂಡರ್ ‖ ೨ ‖

ಇಂತುಸಂತತಂ ಸಮಿಾಚೀನ ಧರ್ಮಂಗಳಂ ನೆಗಳುತ್ತುಮಿರೆ ; ವೃ‖ ಕಲಪಿ ಕನಾದಮುಗ್ಧಶುಕನಿಸ್ವನಭೃಂಗಸುಗಾಯನಂಲತೋ | ಜ್ವಳವರಕೇಕಿಲಾಸ್ಯಮಿರೆ ಚೂತಭಟರ್ಮಳಿರಂಬುದೆತ್ತುಬ ‖ ಲ್ಸುಳಿಯಲೊಡರ್ಚೆಸಂಮುದದಿಸೈದಿದನುತ್ತ ಮಮಾನಿನೀಮನಃ | ಪ್ರಳಯಕಕಾಲಭೈರವನಮಿತ್ರವಿಯೋಗಿವಸಂತಭೂವರಂ‖ ‖ ೩ ‖ ವೃ‖ ತೆಂಕಣಗಾಳಿತೀಡೆಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಮೊಗ್ಗೆಯೊಳಾಡೆಪಂಕಜಂ|

ಬಿಂಕದೆಕೊಱೆಭೃಂಗದೆವಿಯೋಗಿಶರೀರದೆಮೂಡೆಯ್ಯೆಸರಂ ॥ ಕಂಕಣಶುಭ್ರದಿಂಸ
ರಸಿಕೋಡೆರವಸ್ಮಧುಪಾಳಿಯಾಡಿಸಲ್ । ದಂಕದೆಮೂಡೆಚಂದಿರನದೇಂಪುಗುತಂದು
ದೊಚೈತ್ರಮಾಸರಂ ॥ ೪ ॥ ವೃ॥ ಕಲಪಿಕಜಾತಿಸಾರ್ದತಳಿರಂಶುಕಸಂ
ತತಿಮಾಮರಂಗಳಂ । ಸಲಿಲಜಜಾಲಮುಂಮಧುಪಸಂಕುಲಮೊಪ್ಪುವಚೆನ್ನಜೊನ್ನ
ಮಂ ॥ ಕಲಿತಚಕೋರಬೃಂದಮುಮಲಾಪ್ಸರಮುಂಕಲಹಂಸಮಂಡಲಂ । ಕುಲಮ
ಧುಮಂಬುಧಂಮುದದೊಳೊಂದೆವನೇಂದಿರೆಚೈತ್ರರೊಂದಿದರ್ ॥ ॥ ೫ ॥
ವೃ॥ ನೆಗಳ್ದಂಮಲ್ಲಿಗೆವೆಣ್ಗೆಕುಟ್ಮಲದಘರ್ಮೋದಂಗಳಂಕೊಡಿತಾಂ । ನೆಗಳ್ದಂಮತ್ತೆ
ವಸಂತದೂತಿಗೆದರಸ್ಮೇರತ್ವಮಂಸೋಂಕಿತಾಂ ॥ ನೆಗಳ್ದಂಚೂತಲತಾವಿದಗ್ಧೆಗೆಲ
ಸದ್ರೋಮಾಂಚಸಂದೋಹಮಂ । ಮಿಗೆತಾಂಪಲ್ಲವಬೃಂದದಿಂವಿಟನಪೊಲ್ಮಂದಾನಿ
ಲಂಚೈತ್ರನಾ ॥ ೬ ॥ ವೃ॥ ಅಲರ್ದಲರಂಸರೋಜಕುಳಮಂತಳೆದಪ್ಸರಪ
ಲ್ಲವಿಪ್ಪಚೆಂ । ದಳಿರ್ಗಳನಾಂತಕೋಕಿತಳಿರಂಮಿಗೆತಾಳ್ದರಸಾಲಮೊಗ್ಗೆಯಂ ॥ ತಳೆ
ದದಿರ್ಗಂತಿಪೂತಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆವುಷ್ಪಮನಾಂತಚಂಪಕಂ । ಸುಳಿನನೆಸಾರ್ದಪಾಟಲಿ
ಮಲತ್ತ್ರಲತಾವಳಕಣ್ಗೆಮಂಗಳಂ ॥ ೭ ॥ ವೃ॥ ವರಮೌನವ್ರತಧಾರಿ
ಕೋಗಿಲೆವೆರಂಕೊಗಿಕ್ಕಿತಾಮಲ್ಲಿಕಾ । ಸುರಭಿಶ್ರೀಸತಿಸಂಗದಿಂಬರ್ದಕಿದಳ್ಬಂಡಾಳಿ
ಯೊಳ್ಪಿಕಸ್ಕುವಂ ॥ ಶರಜಸ್ತ್ರೀರವಿಪತ್ನಿಮತ್ತಮಧುಪವ್ಯಾಸಂಗಿತಾನಾದಪಳ್ ।
ತಿರೆಯೋಳುತ್ತಮಜಾತಿಪೋಯ್ತುಮಧುಸಂಗಂತಾನದೇಂಮಾಡದೋ ॥ ೮ ॥
ಇಂತೈತಂದ ವಸಂತಕಾಲದೊಳೊಂದುದೆವಸಂ ; ವೃ॥ ಮೊಡವಿಗಳೊಂ
ದೆರಳ್ಮೊಗದೆಮೂಡೆಕಪೋಲಯುಗಂಬೆಳಂಗಿನು । ಣ್ಪಿಡೆಬೆಮರಲ್ಲಿತೋರೆದರಹಾಸ
ಮದೊಂದಿಪಳಂಚೆಲಜ್ಜೆಯೊಳ್ ॥ ಕಡುಬಿಗುಬಾಂತುಬೀಗೆಕುಚಯುಗ್ಮಸರಕ್ತ
ಸುನೇತ್ರಮಂಡಲಂ । ಬಿಡೆಮೆರೆದೊಪ್ಪೆಸುಪ್ಪಸುಪಿನಿಂಸತಿಪುಷ್ಪಿತೆಯಾದಳಂ
ದದಿಂ ॥ ೯ ॥ ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಮಾಧವೀಲತೆಯುನೊಯ್ಯನೆಹಸ್ತ್ರದೆತಾಳ್ದರ
ನ್ನದಾ । ಭರಣಮುರಃಪ್ರದೇಶಗತಕುಂಕುಮಲೇಪನಮುಟ್ಟನೀಲಂಚ ॥ ದಿರದೆಳ
ಗೆಂಪುಸೀರೆಶಿರದೊಳ್ತಳೆದಿರ್ದಸುರತ್ನಮಂದಮಂ । ಬರಿಸೆಮಿತುಪ್ರಮೋದಿನಿವಸಂ
ತವನೇಂದಿರೆಯಂತೆತೋರಿದಳ್ ॥ ೧೦ ॥ ಅಂತಾಕಾಂತೆ ಕಾಂತಿಯಾಂತು
ಚತುರ್ಥದಿವಸದೊಳ್ ಮಂಗಳಜಳಕಂ ಬೊಕ್ಕನಂತರಂ ; ಕಂ॥ ವರರಾ
ತ್ರೀವಧುರಾಗಾಂ । ಬರಮುಳಿದೊಪ್ಪಲ್ಕೆಜೊನ್ನದಮಳಾಂಬರಮಂ ॥ ಧರಿಪಂತಿರೆ
ಸತಿರಾಗಾಂ । ಬರಮಂಪರಿಹರಿಸಿತಳೆದಳಮಳಾಂಬರಮಂ ॥ ॥ ೧೧ ॥
ವೃ॥ ವರಕರ್ಪೂರರಸಂಚಂದನಾಂಕತನುಮಲ್ಲೀಪುಷ್ಪಮಾಲಾಲಸ । ತ್ತರಳೋತ್ಕಂ
ತಳಮುದ್ಘಶುಕ್ತಿಭವಸನ್ಮುಕ್ತಾವಳೀಭೂಷಣಂ ॥ ದರಹಾಸಾಮಳಮೋಪ್ಪಬಿಂ
ಬಫಲಶುಭ್ರತಸ್ತ್ರಮುಸಂವ್ಯಾನಮಿಾ । ಪರಿಯಿಂರಂಜಿಸೆಕಾಮಕೀರ್ತಿಮೆರೆದಳ್ಪದ್ಮಾ
ಕ್ಷಿಶೃಂಗಾರದಿಂ ॥೧೨॥ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ವೃ॥ ಮುಳಿಗಂ

ತೀಕ್ಷ್ಣಕರಂದಿನೇಂದ್ರನಿದೆಕೊಳ್ವರ್ಥಿಕ್ಯರಾಗಾಕುಳಂ । ತಳೆದೆಮ್ಮುತ್ಸವಕಾಮಕೇಳಿ
ರಸಮಂನಲ್ಲಗ್ಗಿಸಲ್ಲಾಪದಿಂ ॥ ಬೆಳಸಲ್ಬೇಗದೊಳೆಂದುಕೆಂಪಡರ್ದ ಕೋಪಾಲೋಕ
ನೇತ್ರಾಬ್ಜದಿಂ । ದೆಳವೆಣ್ಗಳ್ಬಡೆನೋಡೆಕೆಚ್ಚನೆಸೆದಂಮಾರ್ತಂಡನಸ್ತಾದ್ರಿಯೊಳ್ ॥
॥ ೧೩ ॥ ವೃ॥ ದಿನಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿಪೋದತನ್ನಿನಿಯನಂತಾಂಬೇಗದಿಂಸಾರಲಾ ।
ತನಬೆನ್ನಂಬಿಡದೋಡಿತನ್ನಬಹುಸಂಧ್ಯಾರಾಗಸಂತೋಷಮಂ ॥ ತೊನೆದೀಡಾಡಿತ
ಮಸ್ವರೂಪನಿಜದಿಂದಂಭೋಧಿಯೊಳ್ಬೀಳಲಾ । ಘನಸಿಂಧೂದಕಬಿಂದುಸಂಚಯಮೆ
ತಾಂತಾರಾಗಣಂನಿಕ್ಕುವಂ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಮೃಗಮದಲಲಾಮದಿಂದಂ ।
ಬಗೆಗೊಳಿಸುವವಿಮಲಯಾಮಿನೀಸತಿವದನಂ ॥ ಬಗೆಮಿಗೆತೋರ್ಪುದೆಂದೆನೆ ।
ಮೃಗಧರಬಿಂಬಂಮನೋಹರಂಘನಪದದೊಳ್ ॥ ೧೫ ॥ ಆಗಳ್ಚಂದ್ರಿಕಾ
ಸಾರದಿಂ ಧವಳಿತಮಾದ ನಿಶೀಥಿನಿಯೊಳ್ಕುಮುದವಲ್ಲೀ ಮಹಾದೇವಿ ಚಂದ್ರನಧಿದೇ
ವತೆಯಂತೆ ಬೆಳ್ಪಸದನದಿ ನೊಪ್ಪುಗೊಂಡು ಸರಸಾಮೃತಾ ಸ್ವಾದನಂಗೆಯ್ದು,
ತಾಂಬೂಲಾರುಣಾಧರೆ ದಶನವಿಶದರುಚಿಸ್ಮೇರ ಚಂದ್ರಿಕಾಸಾರಂ ಪಳಂಚೆಬಿಂಬಾ
ಧರದ ಚೆಂಬೆಳಗುಮುಂಬರಿಯೆ ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕುಡಿವೆಳಗು ಕುಡುವಿಲ್ಲಂಗೆ ಪಡಿಸರಲ್ಗುಡೆ
ನಿಟ್ಟಿಪರದಿಟ್ಟ ದೋಸಂಬಟ್ಟ ಮೊಗಕ್ಕೆ ತಟ್ಟದಂತೆ ಬಟ್ಟಬೊಟ್ಟಸೆಯೆ ನಿರಿಗುರು
ಳ್ಗಳನರುಗಂಪಿಂಗೆ ಪರಮೆವರಿಗಳ್ಪರಿದೆರಗೆ ಮಂಜುಮಂಜೀರ ಸಂಜನಿತ ಶಿಂಜಿತಮೆ
ಲ್ಲಮುದ್ದಂಚೆಗಳಂಕರೆಯೆ ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ವಲ್ಲಭನಲ್ಲಿಗೆ ಚೆಲ್ಲದಿಂನಡೆತಂದು ವಿಲಾಸ
ವತಿಮಡಲಿರಿವಕಡುನೇಹದಿಂ ಗಾಡಿಮಿಗೆ ಮಣಿಮಂಚವ ನೇರಿದಾಗಳ್;
ವೃ॥ ಮನಮುರಿದಪ್ಪಿಕೇಳಲೆಳಸುತ್ತಿರೆಮಾತರಿದಾಡಿಸೋಂಕಿನಿಂ । ತನುಪುಳಕಂನೆ
ಗಳ್ಚೆಕರಣಂಗಳನುರ್ಬಿಸಿಲಲ್ಲೆಗೆಯ್ದುಚುಂ ॥ ಬನಪರಿರಂಭದಿಂದೆಕಡುನಾಣ್ಗಳೆದು
ರ್ಬಿಪದೆಂಪಿನಿಂಮನಂ । ಮನದೊಡಗೂಡೆಪೆಣ್ಮಣಿಯನೊಯ್ಯನೆಸಾರ್ದನವಂಧರಾ
ಧಿಪಂ ॥ ೧೬ ॥ ವೃ॥ ಅಲರ್ದಲರಂತುರುಂಬಿಗೊಡಗೂಡುತೆವಕ್ತ್ರದಸೋದೆ
ಯಂಕರಂ । ಗಳಿನೊರಸುತ್ತೆಮುದ್ರಿಕೆಯಚೆಂಬೆರಲ್ಗಂದದೆಸೇರಿಸುತ್ತೆತಾ । ನೊಲವಿ
ನೊಳೆಯ್ದೆಚಿತ್ರಿಸುತೆಪತ್ರಮನುದ್ಘುಕುಚಂಗಳೊಳ್ಕಲಾ । ವಳಿಗತಮುರ್ಮದೇಹದೊ
ಳೆಕೈದುಡುಕುತ್ತರಸಂಮರುಳ್ಚಿದಂ ॥ ೧೭ ॥ ವೃ॥ ಅಡಿಗಡಿಗಪ್ಪಿಮುದ್ದಿ
ಸಿನಿತಂಬಪಯೋಧರಕಂಠದೇಶದೊಳ್ । ಪಡೆದುನಖಕ್ಷತಂಗಳನಮರ್ಚುತೆಮೋಹ
ಮನಂತರಂಗದೊ ॥ ಳ್ನುಡಿನುಡಿಗೊರ್ಮೆಸತ್ಕಳೆಗಳುಣ್ಮುವತಾಣಮನಂಟಿಭೂಸ್ಮ
ರಂ । ಕಡುಬಿಗುಪಾಂತುಲಜ್ಜೆಬಿಡೆತಣ್ಣಸಿಲಂಪಡೆದಂಲತಾಂಗಿಯೊಳ್ ॥ ೧೮ ॥
ವೃ ॥ ವರಕುಚಕುಂಭಪೂರ್ಣಕಲಶಂಪುಳಕಾಂಚಿತಸತ್ಕುಶಾಗ್ರಭಾ । ಸುರತನು
ಘರ್ಮವಾಃಕಣಮುದಂಚಿತಪುಣ್ಯಸುತೀರ್ಥಸೇಚನಂ ॥ ವಶರತಿಕೂಜಿತಸ್ಫುರಿತ
ಮಂತ್ರನಿನಾದಮುದಾಗೆಕಾದಲರ್ । ಸ್ಮರಧರಣೀಮಹಾಪರಮಪಟ್ಟವಿಭೂಷಣ
ಮಾಂತುರಂಜಿಪರ್ ॥ ೧೯ ॥ ವೃ॥ ಕೆದರ್ದವಿಲೇಪನಂಬೆಮರ್ದಮೆಯ್ಯ

ದುಸಾಂತನಿತಂಬಮಂಡಲಂ । ಮುಡಿದ್ರ್ದನಿಜಾಕ್ಷಿಗಾಸಿವಡೆದಿಂದುಟಿಬಿರ್ದನೀವಿ
ಕುಂತಳಂ ॥ ಮದವಳಿದಳ್ಗೆಪೋದಪುಳಕಂಕಲಿಯಾಂತಕುಚಂನಖಕ್ಷತಂ । ಮುದ
ದೊಳಮರ್ದ್ದವಾಸಸಮುದೇಂಭರವೋಸತಿಗಾರತಾಂತದೊಳ್ ॥ ೨೦ ॥
ಇಂತಸಮರತಿ ಸಲೀಲಸ್ನೇಹಾಂತಃಕರಣ ಸತಿಪತಿಗಳ್ಸುಖ ನಿದ್ರಾಭೂತರಾಗೆ
ನಿಶಾವಸಾನ ಸಮಯದೊಳ್ ; ವೃ॥ ವಿನತಾನಂದನಂಹಿಮಾಚಲಶಿರೋ
ಗರ್ಜನ್ಮಹಾಸಿಂಹನಂ । ಘನಧೌತದ್ಯುತಿಸುಪ್ರತಾಪರವಿಯಂಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಂಪಾಕ
ಶಾ ॥ ಸನನ್ನೈರಾವತಮಂಫಲೋನ್ಮಿಳಿತಕಲ್ಪೋರ್ವೀಜಮಂಮೇರುವಂ । ವನಸಂ
ಜಾತಮನೆಯ್ದೆಕಂಡಳೊಲವಿಂಮಾದೇವಿದಲ್ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ॥ ॥ ೨೧ ॥
ಪುತ್ತ್ರವಾಗಳ್, ವೃ॥ ಕರದಿಂಪದ್ಮಿನಿಯಂಸರೋದರಿಯಮಾತ್ಯಸ್ಥಾನ
ಮುಂಬಂದಿರು । ಳ್ಬರದಿಂಮುಟ್ಟುತೆತಾರೆಕೋವಳೆಯರೆಲ್ಲನೋರ್ಡೆತಾಂಕೂಡಿದಂ॥
ತಿರೆಬಂದಾಯಿನನಾಕಳಂಕಿಯನಪಾರೋಚ್ಛತ್ರಸಂಸ್ಥಾನಿಯಂ । ಪರಮಿತ್ರಚ್ಯು
ತತೋಷಿಯಂಜಲಧಿಯೊಳ್ಪಾದಾಗ್ರದಿಂನೂಂಕಿದಂ ॥ ೨೨ ॥ ವೃ॥ ಪರದೇ
ಶಕ್ಕೆತೆರಳ್ದತನ್ನಿನಿಯನೀಗಳ್ಬಂದನಾಹಾಹತ । ಸ್ನಿರವೇಂಸೋಪೊಎಸತ್ತೆಹಾಸಕ
ಮಳಾಸ್ಯಂರಾಗಭಾವಂಮನೋ ॥ ಹರಮುಚಾಪನುಗಜೀವವಂಮಿಸುಗೆದಲ್ಬಕ್ರಸ್ತ
ನಾಭೋಗೆವಾ। ಸರಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿಮುದ್ದಿಡಲ್ಕಿನನದೇಂರಾಗಾಂಕನೋಪೂರ್ವದೊಳ್॥
॥ ೨೩ ॥ ಕಂ॥ ಸಕಳಜಗಜ್ಜನಹೃದಯೋ । ದ್ವಿಕಸಿತಬಹುದುಷ್ಟಮಂ
ಧತಮಮಂತಮಮಂ ॥ ಪ್ರಕಟದಿನುರೆಖಂಡಿಪ್ರದೋಗೆ । ದಕುಟಿಲಬಹುರಾಗಬೋಧ
ದಿನಕೃದ್ಬಿಂಬಂ ॥ ೨೪ ॥ ವೃ॥ ಕಳಕಾಂಚೀಕ್ಷುದ್ರಘಂಟಾನಿನದಮೊಸೆಯೆ
ಮಂಜೀರಶಿಂಜಾನಮುಣ್ಮೆ । ಲ್ಕಳಲ್ದುತ್ಕೇಶಂನಿಜಾಂಸೋಪರಿಮದೆಳಲೆನೇತ್ರಾಂ
ಬುಜಂರಕ್ತವರ್ಣಂ ॥ ಗಳಿಸೊಪ್ಪಲ್ದೇಹವಲ್ಲೀಸುರಭಿಪರಿಯೆಕಸ್ತೂರಿಕಾಚಂದ
ನಾಂಕಂ । ಪೊಳೆಯಲ್ಸ್ವೇದಂಗಳುಣ್ಮಲ್ಕುಚದೆಸತಿಪರ್ಯಂಕದಿಂದೆಳ್ದಳಾಗಳ್ ॥
॥ ೨೫ ॥ ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಮಾದಬಾಂದೊರೆಯನುಣ್ಮಳಿಲಿಂವರಸುಪ್ರ
ತೀಕಮ । ತ್ತ್ಯುರದಿರದೇಳ್ವಪೊಲ್ಸರಸರಾಗಮಹಾಕವಿರಾಜಹಂಸಬಂ ॥ ಧುರತರಳ
ಬ್ಧದಿಂದರಸನುಂಕಳಕಂಠಿಯರುದ್ಧಗಾನದಿಂ । ಪರಿವಸುರಾಗಪೂರತಟತಳ್ಪದಿನೆಳ್ದ
ನಭಿಷ್ಟುತಾಚ್ಯುತಂ ॥ ೨೬ ॥ ಅಂತಿರ್ವರುಮೆಳ್ದು ಮುಖಮಜ್ಜನಾದಿ
ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ನೆಗಳ್ಚಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ವದನಾಬ್ಜಂರವಿಯುದಯ
ದೊ । ಳೊದವಿಂಸುರಭಿಳಮರಂದಧೂಳೀಚಯಮಂ ॥ ಕೆದರ್ದಂತಿರೆರದರುಚಿವಿ
ಗೆ । ಪುದಿಯಲ್ತತ್ತರುಣಿಕನಸನೆಲ್ಲಂಪೇಳ್ದಳ್ ॥ ೨೭ ॥ ಕಂ॥ ಅದನೊಂದು
ಳಿಯದೆನರಪತಿ । ಪದೆಪಿಂದಂಕೇಳ್ದುಮಯ್ಯನವಿರೆಳ್ದುಸರ ॥ ಲ್ಮದದಳ್ತನೇತ್ರ
ದೊರೆದಂ । ಸುದತಿಗೆತತ್ಫಲಮನಸುಹೃದಂಬುಜಚಂದ್ರಂ ॥ ॥ ೨೮ ॥
ವೃ॥ ವಿನತಾನಂದನನಿಂದೆಸತ್ವಸಚಲಾಗ್ರೋತ್ಸಿಂಹನಿಂಕೀರ್ತಿಭಾ । ಜನವೀರ್ಯಂ

ರವಿಯಿಂಪ್ರತಾಪನವುಳಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಿಂದಂಗಭೀ ॥ ರನಭಾನೇಕಪದಿಂದೆಭದ್ರಗುಣಿ ಕಲ್ಪೋರ್ವೀಜದಿಂಗೌರವಂ । ಕನಕೋದ್ಭೂಧರಪದ್ಮದಿಂದವನಿಭೃಚ್ಛ್ರೇಕಂಸುತಂ ಪುಟ್ಟುಗುಂ ॥ ೨೯ ॥ ಎಂದೊರೆದ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಪ್ರೋತ್ಸವಚನಮಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಸುದತಿಸುಖದಿನಿರೆ ಕೆಲವಾನುಂದೆವಸಕ್ಕೆ; ಕಂ॥ ತಿಳಿಗೊಳದಜಳದಿಶಶಿಮಂ । ಡಲಮಾವಿಲಸತ್ಪ್ರಭಾಳಿವಿಕಸಿತಕುಮುದಾ ॥ ವಳಿಯೆನೆಸೆಲಸುವತೆರದಿಂ । ಲಲನೆಗೆನೆಲಸಿದುದುಹರ್ಷಗರ್ಭಂಗರ್ಭಂ ॥ ॥ ೩೦ ॥ ಕಂ॥ ಭರದಿಂನಲ್ಲನಪರಿಜಂ । ವರಸತಿತಾಂತಳೆದುವಿಮಳಮಣಿದರ್ಪಣದಂ ॥ ತಿರೆನಿರ್ಮಲಕರಮೆಸೆದ । ಳ್ಗರದದನಿರಿಮುಗಿಲಧವಳದೇಹದ್ಯುತಿಯಿಂ ॥ ॥ ೩೧ ॥ ಕಂ ॥ ಸ್ಮರನಿಕ್ಷುವಧನುಗೊಪ್ಪುವ । ಮರಿದುಂಬಿಯಮಾಲೆದಿರುವತೊಡಿಸಿದನೆನೆತಾಂ ॥ ಮೆರೆದಳ್ಬೆಳ್ಪಡರ್ದೆಳಮೆ । ಯ್ಯಿರಿಗೂಂದಲಿನಾಲತಾಂಗಿಯಾಯಿಳವಸಿರೊಳ್ ॥ ೩೨ ॥ ಕಂ॥ ದಿನದಿನಕೆಬಳೆಯೆಗರ್ಭಂ । ತನುತೆನುಪುಟವೇರಿಪೋಗಿಬೀಗುತ್ತಿರಲಾ ॥ ಘನಘನಕದಂಬದಂತಿರೆ । ತೊನೆತೊನೆಯುತ್ತಿರಸಿಮಂದಗಮನದೆನಡೆದಳ್ ॥ ೩೩ ॥ ಕಂ॥ ತರುಣಿಯುಕೃತ್ತಿಮಿರಂಮು । ನ್ನಿರವಳಿದುರುಗರ್ಭಗತಕಲಾನಿಧಿಯಿಂದಂ ॥ ಮುರಿದೋಡುವುದೆಂದೆನೆಕುಚ । ಭರಚೂಚುಕೆಯುಗಳಕಾಳಿಮಂಕೆರಮೆಸೆಗುಂ ॥೩೪॥ ಕಂ॥ ಘನಮಾರ್ಗಕುಮುದಬಂಧುವ । ನನುಮಿಂಗರ್ಭದೊಳೆತಾಳ್ದುದುಗ್ಧಾರ್ಣವದೊಳ್ ॥ ಘನಮಾರ್ಗಕುಮುದಬಂಧುವ। ನನುಮಿಂಗರ್ಭದೊಳೆತಾಳ್ದುಸತಿಸರಿವರ್ಪಳ್ ॥ ೩೫ ॥ ವೃ॥ ವಳಿಗಳ್ಪಿಂಗೆಕುಚದ್ವಯಂಕೆಡುಬಿಗುರ್ಪಾನಲ್ಮೊಗಂಬೆಳ್ಪೆಳಂ । ಗೆಳಸಲ್ಮಧ್ಯಮುಪೆರ್ಬಿಪೊಂಗೆಕೆಡುಗರ್ಪಂಬಾಸೆಪೊಂದಲ್ನಯುಂ ॥ ಬೆಳಗಲ್ದೇಹಲಲಾಕೆಯಾನಮದುಮುಂದೇದಾಳೆಭೃಂಗಾಳಕಂ । ಚಳಿಸಲ್ಮೆಲ್ಪನಲರ್ಚೆವಾಕ್ಯಮೊಗೆದತ್ತಾಕಾಂತೆಗಾಗರ್ಭದೊಳ್ ॥ ॥ ೩೬ ॥ ಕಂ॥ ವರಸತಿರಜಮದುಪೋಗ । ಲ್ಪೊರಸೂಸುತೆಹೃದಯತಮಮನಾಚೂಚುಕದಿಂ ॥ ಪಿರಿದುಂಪೊಡೆಯೊಳ್ಪತ್ವಂ । ಭರಿಸುತೆಬೈತನ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನೆಸೊಗಯಿಸಿದಳ್ ॥ ೩೭ ॥ ಕಂ॥ ಮದಗಜಯಾನಮದೆನಿತುಂ । ನಿದಾನಮಾದತ್ತನಿತ್ತುಕೇಸರಿಮಧ್ಯಂ ॥ ಪದೆಪಿಂಪೊಂಗಿದಉದರ್ಬಿದು । ದುದಾತ್ತವಿಜಿಗೀಷುವೃತ್ತಿಯೇಗೆಯ್ಯುದೊಪೇಳ್ ॥ ೩೮ ॥ ಕಂ॥ ಗಿಳಿವರಿಗೆಬಿಳ್ತನಿಕ್ಕುತೆ । ಲಲನೆಕರಂಸೇದೆವನಿಗಳೆಗೆದಿರೆಮೊಗದೊ ॥ ಳ್ಪೊಳೆದಳ್ಜಲಕಣಗಣಗತ । ಜಲರುಹಲಸಿತಾಂಬುಜಾಕರದಮೆಯ್ಸಿರಿಯಿಂ ॥ ೩೯ ॥ ಕಂ॥ ಕೆಡುಮೇಲ್ತಾದಮಲರಂ । ಮಡದಿಕರಂಮೆಟ್ಟಿಬಳಲ್ದುಮುಸುಹೃನ್ಮಕರಾ ॥ ಮಡದಿಯರತಲೆಯುಮಣಿಯಂ । ಬಿಡದುರೆವೆಟ್ಟಲ್ಕೆಕಾಂತೆಬಯಸುತ್ತಿರ್ಪಳ್ ॥ ೪೦ ॥ ಕಂ॥ ಗಿಳಿವರಿಗೆಬಿಳ್ತನಿಕ್ಕುತೆ । ಲಲನೆಕರಂಬೆಮರ್ದುಮುರದೆಕೊಡಲುಜ್ಜುಗಿಪಳ್ ॥ ಲಲಿತಾಮಳಗಭೋರ್ದತ್ಸವ । ದಲಘುಸ್ತನೆಸಕಲಜನಮನೋಭೀಪ್ಸಿತಮಂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಂ॥ ಪೆರ

ಘೊರೆಯುಂಪೊರಲರಿಯದ । ಕಿರುಲತಿಪೆಗ್ಗೆರ್ಯುಪೊರೆಯುತಾಳ್ದುವತೆರದಿಂ ॥ ವರ
ಮುಖತೊಡವುಡುಗೆಯುಪೆ । ರ್ವೊರೆಯುಂಪೊರಲಾರದಿರ್ದೊಡಂಬಸಿರಾಂತಳ್ ॥
॥ ೪೨ ॥ ಕಂ॥ ಜಲನಿದಿಭವಮೌಕ್ತಿಕದಮಂ । ಕಲರವೆತಾಂಧರಿಸಿಬಯಕೆಪಿಂ
ಗದೆಮುತ್ತಂ ॥ ಗಳಲನೆಬಯಪಳ್ವದ್ವಿ । ಟ್ಕುಲಗಜಶಿರಮೌಕ್ತಿಕಾವಳೀಭೂಷಣ
ಮಂ ॥ ೪೩ ॥ ಕಂ॥ ಪರಿಚರಿಪರಿನೃಪಸತಿಯರ । ಸಿರಿವೆತ್ತಲಸತ್ಕಪೋ
ಲಫಲಕಾದರ್ಶಂ ॥ ಮೆರೆದಿರೆಬಳಿಯೊಳ್ನೋಳ್ಪ । ಳ್ಸಿರಿಮೊಗಮಂತರುಣಿತನ್ನಗ
ರ್ಭೋತ್ಸವದೊಳ್ ॥ ೪೪ ॥ ಕಂ॥ ಪನೊಂದುಬಯಸಿತಿಲ್ಲಂ । ಮಾನಿ
ನಿಯುಮನಂದಲೊಂದಬಯಸಿದುದದುತಾಂ ॥ ತಾನೇಂವೇಳ್ಪುದೊಹರಿಶರ । ಣಾನು
ಗತಾಮಳಕಥಾವಿಶೇಷಾಂತರಮಂ ॥ ೪೫ ॥ ಕಂ॥ ಮುರಹರಪುರಾಣಮಂ
ಮಾ । ವರಚರಿತಮನಮಳಭಾರತೋದ್ಭಾಗವತೋ ॥ ದ್ಧರರಾಮಾಯಣಮಂಭೆ
ವ । ಹರಕೃತಿಯುಂತರುಣಿಕೇಳ್ದುಮುದಮಂತಳೆದಳ್ ॥ ೪೬ ॥ ವೃ॥ ತರು
ಣಿಗೆಬೇರಾಗದತೆರಂಕುಣಿಪೊಷ್ಪವಚಿತ್ರಮಂತಡಂ । ಬರಿಸದೆತೋರ್ಪಸತ್ಕಥೆಯು
ನೊಯ್ಯನೆಪೇಳ್ವವಿದಗ್ಧೆಯುರ್ಕಳುಂ ॥ ಸುರುಚಿರಪುಷ್ಪಮಂಮುಡಿಪವೇಣಿಯುನಂ
ದದೆಮಾಳ್ಪಸಿಂಗರಂ । ವಿರಚಿಪದರ್ಪಣಂಬಿಡಿವಮುಗ್ಧೆಯರುಂಕರಮೊಪ್ಪಿತೋರಿ
ದರ್ ॥ ೪೭ ॥ ಅಂತುನಿರ್ಭರ ಗರ್ಭಪ್ರಭವದೋಹಳಂಗಳನಂಗನೆ ಪಿಂ
ಗದಂಗೀಕರಿಸಿ; ವೃ॥ ವಿಲಸಿತಚಂಪಕಪ್ರಸವಕಾಂಚೆಮೃಣಾಳಗುಣಾಂ
ಬರಂಸಮು । ಜ್ವಲಜಿಸನಿರ್ಮಿತೋತ್ಕಟಕಮೊಪ್ಪವಕುಂದದಬಾಸಿಗಂಶಿರೀ ॥ ಷಲ
ಸಿತಕುಟ್ಮಲಪ್ರಚುರದುಂಗುರಜಾದಿಯುಪಿಂಡುಗಂಕಣಂ । ಮಲಯಜದಣ್ಪುಮಲ್ಲಿ
ಗೆಯುಚೊಲ್ಲೆಯದಿಂಲಲಿತಾಂಗಿರಂಜಿಪಳ್ ॥ ೪೮ ॥ ಇಂತೊಪ್ಪುತುಮಿರ್ಪ
ನಿಜಪತ್ನಿಯ ನಿರ್ಭರಗರ್ಭದಂದ ಮನಮುಂದಪರಾಕ್ರಮಂ ಮೇಧಾವಿಚಕ್ರೇಶ್ವರಂ
ನೋಡಲುಜ್ಜುಗಿಪೆ ವಿಭೂತಿಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ರಕ್ಷಾಂಕಿತವ ಸುಸಂವಿಧಾಸಮಂ ಪ್ರಜ್ವಲ
ದ್ಭವ್ಯ ಪ್ರದೀಪಪ್ರವಿಮಳ ಧವಳಿಮರುಚಿ ಸುಧಾನುಲೇಪನ ಭಿತ್ತಿಭಾಗ ಭೂಪಾ
ಶ್ವರ್ಮಂ ಸರ್ವೌಷಧ ಸಂಮಿಶ್ರ ಪವಿತ್ರತೀರ್ಥ ಪೂರ್ಣಕಲಶ ಸ್ಫುರದ್ದ್ವಾರ
ಪ್ರದೇಶಮಂ ವಿಲಸಿತವಿತತ ಸಿತವಿತಾನಪ್ರತಾನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ತತಲಲಿತಪಿಪ್ಪಲೀಮು
ಕ್ತಾಸರಕ್ರಾಂಚಿತಮನಂತ ಪುರಮನೆಯ್ದೆ ಪೊಕ್ಕಾಗಳ್; ವೃ॥ ವರಸಖಿಯೊಳ್ದು
ಕೈಗುಡೆಕೆಲರ್ತೆರೆಯುಂತೆರೆಯಲ್ಸವೇಗಮೊ । ಪ್ಪಿರೆನಿರಿಕಂಕಣಂಗಳುಲಿಯಲ್ಕುರಿದೇ
ಳ್ವಲತಾಂಗಿಯುಂನೃಪಂ ॥ ಸರಭಸದೆಮ್ಮಿದಯೇಳದತೆರಂಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೆತಾನುಮಾ
ಲಸ । ದ್ವರಪರಿಯಂಕದೊಳ್ಸುಖದೆಕುಳ್ಳಿರುತುಂಮನಮಾರೆನೋಡಿದಂ ॥ ೪೯ ॥
ವೃ॥ ವಿಲಸಿತಸತ್ತ್ರಪತಾಪನಪುರಂದರದಿಕ್ಪತಿಗರ್ಭದಾಂತುಬೆ । ಳ್ಪೆಳಸಿರೆನೋಡಿಪ
ದ್ಮಮುರೆಸಂತಸದಿಂಮಿಗೆರಾಗಮಾಂಪವೊಲ್ ॥ ವಿಲಸಿತಸತ್ತ್ರಪತಾಪನನಿತಂಬಿನಿಗ
ರ್ಭದೊಳಾಂತುಬೆಳ್ಪಿನಿಂ । ತೊಳಗೆಮಹೀಧರೋದ್ಧೃದಯಪದ್ಮಮುದೇಂಬಹುರಾ

ಗಮಾಂತುದೋ ॥ ೫೦ ॥ ಕಂ॥ ಮೃದುತಳಮಂಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೆ । ಪದ
ನಾಂಬುಜಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತುಂಕುರುಳಂ ॥ ಪದೆಪಿಂನೇರ್ಪಡೆತಿರ್ದುತೆ । ಸುದತೀ
ಮಣಿಗಂಧಗಾಧಿಪಂಬೆಸಗೊಂಡಂ ॥ ೫೧ ॥ ಕಂ॥ ಏನೆಂದುತಿಳಿದೆನಿಲ್ಲಂ ।
ಮಾನಿನಿನೀಂಬರಿದೆಮೇಘತತಿಯೊಳ್ಮುನಿಸಿಂ ॥ ದಾನುತ್ತುಂಪಯಭರಮಂ । ತಾನು
ರಿಕರ್ಪಂಕುಚಾಗ್ರದೊಳ್ಜಡಭರದಿಂ ॥ ೫೨ ॥ ಕಂ॥ ಅದುನಡೆವತೆರದೆ
ಮುಂದಂ । ಪದೆಪಿಂಗಮಿಸುತ್ತೆತೊಲಗಿಸುತ್ತುಂರಜಮಂ ॥ ಕದುಬಿಂದಂನೀಗುರ್ಡಿ
ಕೆನ । ನವನೀಂತೊಡದಿರ್ರಿಯಲೇಕೆಬಗೆದೌರಮಣೀ ॥ ೫೩ ॥ ವೃ॥ ನಳಿನ
ಮನೇಕೆಚಂದ್ರಿಕೆಯೊಳೊಂದಿಸಿದಾಶಿವಮಾರ್ವ್ವಿವೇಣಿಯೊ । ಳ್ಕೈಕೆಗೊಳಿಸಲ್ಕೆಮನ್ಮ
ಥನನುರ್ಗಣಚಿಹ್ನಮನೇಂನಿಮಿತ್ತಮೋ ॥ ಥಳದಳಿಪಚ್ಚೆಪೊಚ್ಚೆಪೊಸಸಂಪಗೆ
ಮೂವಿನಕುಂಕುಮಾಂಗರಾ । ಗಳಪತಮಂನಿಜಾಂಗರುಚಿಯಿಂದೆಬೆಳರ್ಪನದೇಕೆಮಾ
ಡಿದೌ ॥ ೫೪ ॥ ಕಂ॥ ಉದರದೆಬಳೆವಾಸಿಸುವಿನ । ಸದಮಲರಾಜ್ಯಾಭಿ
ಷೇಕವಿಧಿಗಿದೊಪಂಯದಿಂ ॥ ಪುದಿದುಂಕುವಲಯಪಿಹಿತಂ । ಪದೆಪಿಂದಿರಿಸಿರ್ದಕನಕೆ
ಕಲಶಮನೀಗಳ್ ॥ ೫೫ ॥ ಕಂ॥ ಸ್ತನಮಿಷದಿನೇಕೆತಳೆದೌ । ನಿನಗೀಗ
ಳ್ಕಾಂಚೆಬಿಗಿಗುಮಿಾವಳಿಕಿಡುಗುಂ ॥ ತನುಮಧ್ಯಂಪುಟವಾಳ್ಗಂ । ತನುಪೊಡಗರ್
ಮಿದಿಂತಿದೆಲ್ಲಮೇನೌಕಾಂತೇ ॥ ೫೬ ॥ ಎಂದುನುಡಿವರಸನ ಸರಸೋಕ್ತಿಗೆ
ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿ; ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಸಂತಸದಿಂದೆನಾಣಿಲಿತನಂಕೆಯ್ಗಣ್ಮಿಭೂಕಾಂ
ತನೀಂ । ವರಚಾಟೂಕ್ತಿಗಳಿಂದೆಮನ್ಮನಕೆಲಜ್ಜಾವೇಶಮಂಮಾಡಲೇ ॥ ನರಿಯಿಂ
ನಿಮ್ಮಯದಿಟ್ಟೆಯಿಂತುಪರಿಯಲ್ಕೇಂಕಾರಣಂಪೇಳಿಮೆಂ । ದುರದಿಂಸ್ಸೈರಿಸದಂತೆಗೆ
ಯ್ದಲವಿನಿಂವಾಮಾಕ್ಷಿತಾಂನೋಡಿದಳ್ ॥ ೫೭ ॥ ಎಂದುನೋಳ್ಪರಸಿ
ಯ ಸರಸತರ ಸರಳಾಪಾಂಗದ ಪಾಂಗಿಂನೃಪಪುಂಗವಂ ಪಿಂಗದಲಂಪಿಂಮುದ್ದಿ
ಟ್ಟು ಪುತ್ರೋತ್ಪತ್ತಿಯಂಬಾರ್ದ್ದರೆ ಕೆಲದಿವಸಂಗಳ್ಗೆ ನವಮಾಸಂ ನೆರೆದು ಶುಭ
ದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್; ಕಂ॥ ಕಳಬೆಳಗಲ್ಕುವಲಯಮುರೆ । ದಳಪೆರ್ಚ್ಚ
ರೆಸಚ್ಚಕೋರನಯನಂರಾಗಂ ॥ ದಳೆದಿರೆಚಂದ್ರಮನಿಂಗಡ । ಲೊಳಗೊಗೆದಂತಿರೆ
ತನೂಜನೊಗೆದಂಸತಿಯೊಳ್ ॥ ೫೮ ॥ ಕಂ॥ ಧೃತಿಗೆಜಯಂಧರಣಿಗೆಮಣಿ ।
ಗತಿಗೆಸದಾಚಾರಮಮಳವಾಣಿಗೆಜಾನಂ ॥ ಮತಿಗೆನಯಂಜನಿಯಿಸಿದಂ । ತತಿಹಿತ
ದಂಕುಮುದವಲ್ಲಿಗೊಗೆದಂತೆನಯಂ ॥ ೫೯ ॥ ಕಂ॥ ವರಕವಿಕೃತಿಸಿತಯ
ಶಮಂ । ಸರಸಿಜಕುಸುಮಂಮರಂದಚಯಮಂಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾ ॥ ಕಿರಣಮನಿಂದೂ
ಜ್ವಳಕಳೆ । ಪೆರುವಂತೆಫೊಲಬಳೆಪೆತ್ತಳುತ್ತಮಸುತನಂ ॥ ॥ ೬೦ ॥
ವೃ ॥ ಪರರಾಜಾಶೇಷತೇಜಂಮಸುಳೆಖಿಳತಮಂಪಾರೆದೌರ್ಜನ್ಯತಾರಂ । ಪರಿ
ಯಲ್ಪಾದಂಜಗತ್ಸೇವ್ಯದೊಳಿರೆಸುಮನೋರಾಗಿಹರ್ಷಸ್ವಸಂಕೂ ॥ ಡಿರೆಪ್ರಣ್ಯೋ
ಪೇತವಾತಂಬರೆರಿಪುಕುಮುದಂಕುಂದೆಪದ್ಮಾಂಗನಾಹಾ । ಸರುಚಿಪ್ರೋದ್ಭಾಸಿಸ

ಭ್ರಂನೆಗಳ್ದಿರಲೊಗೆದಂಸತ್ತ್ವತಾಪೋಗ್ರಪುತ್ರಂ || ೬೧ || ಕಂ|| ಎಳನೇ ಸರಮುರಿಯಿಂದಂ | ನಳಿನಂಗಳಕಾಂತಿಯಿಂದೆಪವಳದಕುಡಿಯಿಂ || ತೊಳಗುವ ಮಾಣಿಕವೆಳಗಿಂ | ಡೆಳವಿಸಿಲಿಂಸಮೆದತೆರದೆಸುತನುರೆಮೆರೆದಂ || || ೬೨ ||

ಕಂ|| ಉದಯಗಿರಿಶ್ರೀನಾರಿಯ | ಸದಮಲಮೋಖಲೆಯೊಳೆಸೆವದಿನನಾಥಂಬೋಲ್ | ಪದೆಪಿಂಮಾತೃವಮೆಲೆತ್ತೊಡೆ | ಪುದಿದೆಸುತಂನಯನಪದ್ಮಮಂದಳಯಿಸಿದಂ ||೬೩||

ಕಂ|| ನಾಳಂನಾಭೀನಾಳಂ | ಬಾಳಕನುರುವಿಮಳಕಮಳಕೋಮಳಪುಷ್ಪಂ || ಶ್ರೀಲಲನೆರಾಜ್ಞಿಸೂತಿಕೆ | ಶಾಳಂಸಾಲ್ಗಡಲಿದೆಂಬಿನಂಕಣ್ಗೆಸೆದಂ || || ೬೪ ||

ವೃ|| ತಿಳಿದುದುಪೂರ್ಣಪುಷ್ಕರಿಣಿಸಂಕುಳಮಂಬರಮೊಪ್ಪಿತುಜ್ವಳಾ | ಮಳರುಚಿಯಿಂಶಿಖಿಪ್ರಭವಧೂಮಮುದೇರಿತುಹೋಮಮಾರ್ಗದೊಳ್ || ಬಲಮುರಿಯಿಂದೆ ಧಾರಿಣಿನಿರಸ್ತರಜಸ್ತತಿಯಾಯ್ತುಸೌರಭಾ | ನಿಲಮುದುತೆಣ್ಣನೊಯ್ಯನಿರದೂದಿದುದೇಂಸುತಜನ್ಮತೋಷಮೋ || ೬೫ || ಕಂ|| ತಳೆದರ್ಸೊಗಸಂವೈಷ್ಣವ | ರಿಳೆಯೊಳ್ಜನತತಿಪಟಂದೊಡರ್ಚಿದರಖಿಳರ್ || ತಳೆದರ್ಮುದಮಂಕೆಳದಿಯ | ರೊಲವಿಂಸಂಗೀತರಾವದಿಂನರ್ತಿಸಿದರ್ || ೬೬ || ಆಗಳ್ಸಂಭ್ರಮಂ ಬೆರಸು ಕುಣಿವ ಪಾರರಾಗಸಾಗರದುಲಿಯೆನೆ ಬಡಿವಮೃದಂಗ ಢಕ್ಕಾದಿನಿನಾದಂ ದಸದಿಸೆಯಂಪಳಂಚೆ ಮಹಾಮಹತ್ತರಿ ಸತ್ವರದಿಂ ನೃಪಸಭಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕುನಿಂದು ನರೇಂದ್ರಂಗೆ ಪೊಡವಟ್ಟು ದೇವ ! ಪಿರಿಯೊಸಗೆ ಯೆಂದಿಂತೆಂದಳ್ ;

ವೃ|| ಅವಧರಿಸಾಣ್ಮಬಿನ್ನಪಮಮುಷ್ಟಿಪನೀಂಭವದೀಯಪತ್ನಿಯು | ತ್ಸವಭರಿತಾಂಗಿಯಾಗಪಡೆದಳ್ವಿತತಾಮಳಸನ್ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ || ಕುವರನನೀಗಳೊಲ್ದುಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸುಬೇಗದೊಳೆಂದುಪೇಳ್ದತ | ಗ್ಯುವತಿಗೆಕೊಟ್ಟನಳ್ಕರಿನನರ್ಘ್ಯವಿಭೂಷಣಮಂ ಧರಾದಿಪಂ || ೬೭ || ಅಂತಿತ್ತು ತದುತ್ಸವಮಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪರಿಯಲ್ವೇಳ್ದು ಮಂಡಲೇಶ್ವರಂ ಬಹುಸಂಭ್ರಮದಿಂ ಸೂತಿಕಾಗಾರಮನೆಯ್ದಿ ಮಹಾದೇವಿಯುತ್ಸಂಗದೊಳ್ಕಂಗೊಳಿಪ ಪುತ್ರನಂನೋಡಿ ಪಿತೃಋಣಮಂತೀರ್ಚಿ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟನಂತರಂ ; ಕಂ|| ವರಪುತ್ರಜಾತಕಮನ | ತ್ಯುರದಿಂಬರೆಯಲ್ಕೆವೇಳ್ಕುಮೆಂದೆನುತಂಭೂ || ವರನೆಯ್ದೆಬೆಸಸಲೊಲವಿಂ | ಬರೆದರ್ಜೋಯಿಸರಗಣ್ಯಪುಣ್ಯಾನ್ವಿತಮಂ || ೬೮ || ಅಂತುಬರೆದು ಕುವರಂ ಮೂಲನಕ್ಷತ್ರದಿನರಿಷ್ಟಾಂಶದಿಂ ದೊಗೆದುದರಿಂ ತತ್ಕಾಲದೊಳ್ಸಂಭವಿಪ ಮಹದ್ವಿಪತ್ತನರಸಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಗಿದು ಯಥೋಚಿತ ವಾಕ್ಯಾಮೃತದಿಂ ಪರಿತುಷ್ಟಿವಡಿಸಿದ ರನ್ನೆಗಮುರಸನಪರಿಮಿತ ದಾನಂಗಳನೆಸಗಿ ಪೆರ್ಮೆಯಿಂದಿರೆ ; ವೃ || ಮರೆವೊಕ್ಕಂಪುದುಮಾಳ್ದುಮೊಲ್ದುಮುರಪಿಂಪಂಕೊಟ್ಟುಸರ್ವಸ್ವಮಂ | ಶರಣಂತಾನೆನೆಬಳ್ದೊಡಂಕುದಿಯುತ್ತುಂಮೇಲ್ಮೆಲೆಮಿತ್ರತ್ವದಿಂ || ಮೆರೆವಾಪಿಂಧುರಸಾಧಿಪಂಗೆಘನವಿದ್ಯುದ್ವೇಗದಿಂಪೊಂಗೆಸ | ದ್ವರಪುತ್ರೋದಯವೃತ್ತಮಾಗಳೊಗೆದತ್ತುತ್ತಾರಗರ್ಜದ್ರವಂ ||

|| ೧೯ || ವೃ|| ಧರಣೀಪಾಲಕನಾಗಳೊಲ್ದುವರವಿತ್ರಂಗೆತ್ತುಸಿಂಧೂರ್ವಿ |
ಪಂ | ಗುರದಿಂದಂಸುತಲಾಭವಾರ್ತೆಗಳಪಲ್ಕೇಳ್ದಂತೆಕರಮ್ರನ್ವಿತಂ || ಕೆರಳ್ವಂನಿ
ರ್ಭರಗಂಡಘರ್ಮ್ರತ್ರಿಮಿತೋದ್ರಕ್ತಾಕ್ಷತಾರಾಂಕನು | ದ್ಧುರನಿಶ್ವಾಸಸುನಾಸವಿಸ್ಫುರಿ
ತಕೂರ್ಚಶ್ಮಶ್ರುಕಂಪಾಯುನಂ || ೨೦ || ಅಂತುಕೆರಳ್ದು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆಮಸಗಿ;
ವೃ|| ವರಸುತನಿಲ್ಲಕೇರಳನರೇಶಗೆರಾಜ್ಯಮದೆಲ್ಲಮೆನ್ನಕೈ | ಕರಣಕಪಾಗ್ಗರ್ವಮಿಂ
ದಿರಲಿದಾವಕೃತಂಮಿಗೆಕೊಟ್ಟುದಾತನಾ || ತರಣಿಗೆವಂಧ್ಯೆಗಾಹಸುತನಂಛಲನಿಪ್ಫಲ
ಮಾಯ್ತೆನುತ್ತೆಭಾ | ಸುರಮಣಿಪಟ್ಟಕಾಂತಿಕೆದರಲ್ತಲೆದೂಗಿದನಾನರಾಧಿಪಂ ||
|| ೨೧ || ಅಂತು ಮಾತ್ಸರ್ಯಂದಳೆದು ಹೇಮವತೀಪುರಕೀಗಳೆ ಪಡೆಯುನೆ
ತ್ತಿಮೆನೆ ಬಳಿಯುಬಳಿಮಂತು ವೃದೂಕ್ತಿಗಳನಿಂತೆಂದಂ, ವೃ|| ವರಗುಣಿ
ಬನ್ನಪಂವಿಪಿತಕೇರಳಭೂಧವಶೌರ್ಯಧೈರ್ಯನು | ದ್ಧುರಧುರದೊಳ್ತೊಡರ್ದ್ದುರ್ಜಯ
ಮುಂಪಡೆಯಲ್ಕವೆಪಿಂತೆತೋರ್ದಪೊ || ಲ್ಪಿರಿದುರೆಸೋಲಮಪ್ಪುದದರಿಂಘನಶತ್ರುವ
ನಾವಮೋಸದಿಂ | ದಿರಿದೊಡೆಪೊಂದಿಪೋಪನೊಅದಂಬಗೆಯ್ಕೆರಿಪುದಾರುಮಾವ
ಕಾ || ೨೨ || ವೃ|| ವರಸಖನೆಂದುಭಾವಿಸಿನೃಪಂಸುತಲಾಭಸುವೃತ್ತಮುಂ
ಲಪ | ದ್ವಿರಬಲಯುಕ್ತನಪ್ಪನಿಸಗಿತ್ತನಲಾಬಳಿಯಟ್ಟಚಾರರಂ || ವರಸುತಯುಕ್ತ
ನೆಂದುಮೆರೆವಂಖರೊಳ್ಮಗೆವೈತ್ರಿದೋರನಾ | ನರಪತಿಯುಮ್ಮನೊಂದುಬಗೆವಂ
ಚರಣಾಶ್ರಿತರಾಜರಂದದಿಂ || ೨೩ || ಅದರಿಂ, ಕಂ|| ಜಲಹಿಮ
ಶೀಕರಗಣಮುಂ | ಜಲದಂಮುನ್ನುಗುಳ್ದಬಳಿಕೆಘನಪಾವಕನಂ || ಗಳಿಲನೆಕಾರು
ವತೆರದಿಂ | ದೆಳಲವನಮಿತ್ರಂಗೆತೋರಿಪೊಯ್ಯಲೆವೇಳ್ಕುಂ || || ೨೪ ||
ಕಂ || ಅದರಿಂದೀಗಳೆಪದೆಪಂ | ಮುದಮಂತೋರುತ್ತೆಪುತ್ರಜನ್ಮಾಭ್ಯುದಯ ||
ಕ್ಕೊದವಿಂಬರ್ಪಂತೆಮ್ಮಯ | ಸದನಕ್ಕೆಂಬಂತೆಬರೆದುಕಳಿಪುವುದುನೃಪಾ || ೨೫ ||
ವೃ|| ಬಳಿಕಂತುಂಗಚತುರ್ಬಲಂಬೆರಸುತಾಂಪೋಗೊಂದುಸನ್ನಾಹಮಂ | ತಳೆದಾ
ಗಳ್ಸುತಜನ್ಮತೋಷಘನನಿದ್ರಾಸಕ್ತರಂರಾತ್ರಿಯೊಳ್ || ನೆಲೆಪೆರ್ಚುತ್ತಿರೆಸುತ್ತೆಸು
ತ್ತಿಪುರಮುಂಮೇಧಾವಿಯುಂಕೊಲ್ವುದುಂ | ಬಳಿಕಾಪ್ರೇಮದಪುತ್ರನಂತರಿವುದುಂಮ
ಚ್ಚಿತ್ತದೊಳ್ನಿಂದುದೈ || ೨೬ || ಎನೆಸಿಂಧುರಾಜಂ ತದುಕ್ತಿಯುಂಮನ್ನಿಸಿ
ಬಿನಯಂಬೆರಸಂತೆ ರಾಯಂಗೆ ರಾಯಸಮನಟ್ಟಿ ಬಳಿಕೆಪ್ರಸ್ಥಾನ ಭೇರಿಯಂ ಪೊ
ಯ್ಸಿದಾಗಳ್; ವೃ|| ಸುಗಿಯಲ್ದಿಕ್ಕರಿವೃಂದಮುಳ್ಕೆಭಗಣಂಸಪ್ತಾಬ್ಧಿನೀ
ರೇರೆಬಾ | ಸುಗಿಬಾಗಲ್ದಿಗಧೀಶರೆಯ್ದೆಸೆಡೆಯಲುರ್ಬ್ಭೃತ್ಕುಳಂಕಂಪಿಸ || ಲ್ಗಗನಂ
ಚಾಳಿಸೆಪದ್ಮಜಾಂಡಪುಟಮುಂತಿಂಬಾತ್ತೆಮೇಘಾಶನಿ | ಪ್ರಗತಪ್ರಾವೃತರಾವದಂತೆ
ನೆಗಳ್ದತ್ತುತ್ತಾರಭೇರೀರವಂ || ೨೭ || ಅದಂಕೇಳ್ದು ಕಡುಪಡಗರಂ
ಮಿಕ್ಕು; ವೃ|| ಘನಶೌರ್ಯಸ್ಮೇರವಕ್ತ್ರೋದ್ಧುರನರವರಸಂರೂಢವಾಜಿ
ವ್ರಜಂಬಾ | ಧನಹೇಮೋಚ್ಛ್ರಂಖಳಾಲಂಬನಕರಿವರಸಂದೋಹಮಾಕೇಕೆರತ್ನಿ ||

ಡ್ಘನರಕ್ತೋನ್ಮತ್ತಕ್ಷೈರ್ಧ್ಯರ್ಥ್ಯಾದ್ಭುತತನುರುಚಿರಾಡಾತಿವೃಂದಂಲಸದ್ವಾ । ವನಚಕ್ರ
ಷುಣ್ಣಧೂಳೀವ್ರಜಪಿಹಿತರಥಂಬಂದುದೆತ್ತಂಮಹಾಂತಂ ॥ ೭೮ ॥ ವೃ॥ ಖರ
ಖಡ್ಗನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಂಸಮರಚತುರದಂಡಾಧಿನಾಥಂಲಸದ್ಯೋ । ಸ್ತುರಯುದ್ಧೋನ್ಮ
ತ್ತನಾಸಿಂಧುಪತಿಸಚಿವಸಾಮಂತದಂಡಾಧಿನಾಥರ್ ॥ ಭರದಿಂದೊಂದೊಂದಿಭೇಂ
ದ್ರಂಗಳನಡರ್ದುಮುದಂಬೆತ್ತುಪಿಂದ್ಯೈದೆಯುದ್ಘಾ । ತುರಧೈರ್ಯೋನ್ಮತ್ತಚಿತ್ತಂತಳೆ
ದ-ನರರೆಪಂಕಾಬ್ಜಕೇಳೀಮರಾಳಂ ॥ ೭೯ ॥ ವೃ॥ ಪರಡಾನಾಸಾರದಿಂ
ಬಲ್ಪರಿವಳೆಗರೆಯಲ್ಕಿಸ್ತಿಯೂಥಾಂಬುವಾಹಂ । ಖರಖಡ್ಗಪ್ರಾಂಶುವಿದ್ಯುದ್ದ್ಯುತಿಸು
ರಧನುಚಾಪಂಲಸದ್ಬೃಂಹಿತಂನಿ ॥ ರ್ಭರಮೇಘಧ್ವಾನಮುಜ್ಜೃಂಭಿಸೆಘನಪದರಾ
ಜಾಂಗಮಂಮುತ್ತುತೆತ್ತಂ । ಮೆರೆವಾಮೇಘಕ್ಕೆಸಾಮ್ಯಂವಿಕಚಕುಜಕದಂಬಂದ
ಳಂಪಂಕಜನ್ಮಂ ॥ ೮೦ ॥ ವೃ॥ ವಸುಮತಿಭಾರದಿಂಕಡೆಗೆನೂಂಕಿದುದೋ
ದೆಸೆಪೆತ್ತುದೋಘನಂ । ಬೆಸಲೆಯದಾಯ್ತೊಸಿಂಧುನೆಲೆವೆರ್ಚಿಸಿತೋಕಿಡುವೋದ
ಮಾನಿಸರ್ ॥ ಮಸಗಿನೆಗಳ್ದರೋರವಿಯುದಿರ್ಚಿತೊಎಂಬಿನಮೆಳ್ದಸೈನ್ಯಮಂ । ಪೊ
ಸೆಯಿಸಿತಂತ್ರಮಂತಿಳಿಪಿಮನ್ನಿಸಿದಂಶಿಬಿರಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥ ೮೧ ॥ ಅಂತು
ಮನ್ನಿಸಿದಳಂ ಪಯಣಸನ್ನದಂಗೊಂಡು ನಡೆಯಲೆಂದು ಬೆಸಸುವುದುಂ ;
ವೃ ॥ ದೆಸೆಯೊಳ್ಕತ್ತಿಯಕಾಂತಿರಂಜಿಸೆನೆಲಂಜೌಗೇರೆದಾನಾಂಬುವಿಂ । ಮಿಸುಗ
ಲ್ವ್ಯೋಮದೊಳೆಯ್ದೆಕೇತುವಿಸರಂಮೇಘಾಳಿಯಂದೂಳಿಪೆ ॥ ರ್ಬಿಸೆಭೇರೀರವಮು
ದ್ಘದಿಗ್ಗಜಕೆಮಾಡಲ್ಭೀತಿಯಂಸೈನ್ಯಮೇಂ । ಮಸಕಂಗೊಂಡುತೆರಳ್ದುಬಂದುದೊ
ಮಹಾಯುದ್ಧಪ್ರಮೋದೋದಯಂ ॥ ೮೨ ॥ ವೃ॥ ಬಲಭಾರಕ್ಕೆಧರಾ
ತಳಂಕುಸಿಯೆಕೂರ್ಮಂಕುಗ್ಗಿಶೇಷಾಹಿಯಾ । ಕುಳದಿಂಸಿಂಬಿಯಸುತ್ತಿತನ್ನಪೆ
ಡೆಯೊಳ್ಬಂದತ್ತುಸೇನಾವ್ರಜಂ ॥ ಚಳದುತ್ಖಡ್ಗಕರಂಲಸತ್ತಿಮಿರಮಂತಳ್ವೊ
ಯ್ಯೆಕೇತೂತ್ಕರಂ । ದಳಧೂಳೀಚಯಮಂತೆಮುಳ್ಗಿಡಿಸಲ್ಸಿಂಧೂರ್ವಿಪಾಕಾಂತ
ನಾ ॥ ೮೩ ॥ ಕಂ ॥ ಪಳಯಿಗೆಚಾಳಳ್ಬಂದಳದೊ । ಳ್ಪೊಳೆಯೆಕರಂಪೆ
ಳರ್ದುನಿಲದೆಕುಜಹೃತ್ಕುಮುದಂ ॥ ದಳಯಿಸೆಬಂದಿಂದುವತೆರ । ದಿಳೆಯರಸಂಗೆ
ತ್ತಿದತ್ತುಧವಳಚ್ಛತ್ರಂ ॥ ೮೪ ॥ ಕಂ ॥ ದಿಗಿಭಮಿನಾಶ್ವೋರಗಸುರ ।
ರಗಿಗುಂತವೆಬೆದರ್ಗುಮರರೆಬೆರ್ಚುಗುಮದಿರ್ಗುಂ ॥ ಬಗೆಮಿಗೆಹರಿಹಯರಥಭಟ ।
ವಿಗತೋದ್ಘರಭೀಕರಸ್ಫುಟೋತ್ಕಟರವದಿಂ ॥ ೮೫ ॥ ಕಂ ॥ ದಳದಳದು
ಳಿದೂಳಿಕರಂ । ಗಳಲವೆಮೋಗೆಯ್ದನೋಳ್ಪಮೆಯ್ಗಣ್ಣನಕೆ ॥ ಣ್ಗಳನುಗೆಮಿಡುಕುವ
ನೆದರಿಂ । ಮುಳಿದವನಿಂದ್ರಂಬಲಾರಿಯಾಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ ॥ ॥ ೮೬ ॥
ಅಂತುಬಂದು ಪುರದಬಹಿರ್ದ್ವಾರದೊಳ್ ಬೀಡಂಬಿಡೆ ಚರರರಸನೆಡೆಗೆ ಪರಿತಂದು
ನಿಂದು ; ವೃ॥ ವರಸಿಂಧೂರ್ವಿಪನಂಬರಾಯುತೆಯಶಂಸತ್ಯಾರ್ಥಿಸತ್ವಾಸ್ತು
ತೋ । ದ್ವಾರಶೌರ್ಯಾನ್ವಿತನೀತಿಸನ್ಮತಿಭವನ್ಮಿತ್ರಂಕುಮಾರೋದಯ ॥ ಸ್ಫುರದು

ಹೃದ್ರುಮಹಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದನಾಖೂದ್ರೋಂಬದೊಳ್ಕಿಕ್ಕುದೀರ | ಧರಣೀಶಾಗ್ರಣಿನಿವೃತ್ತ
ಚಿತ್ತನೆಸಕಂತಾನಿರ್ದಪೊಲ್ಲೂರಿಪಂ ‖ ೭೩ ‖ ಎಂದಚರಗ್ಗ್ಂಗಜಿತ್ತಮಾ
ನಿತ್ತು ರಾಜರಾಜಂ ಸಕಲಪರಿವಾರದೊಡನೆ ಸಿಂಧುರಾಜನನಿದಿರ್ಗೊಳ್ಳದು ರಾಜವೀ
ಧಿಯೊಳ್ಕರೆತರ್ಪಾಗಳ್ ; ವೃ ‖ ಎಂತೀಪತ್ತನಮಂಜಯಿಪ್ಪೆನೊವಲಂಭೂ
ಕಾಂತನಂಕೊಲ್ವೆನಾ | ನೆಂತೆಂತಾಪಸುಗೂಸನಯ್ಯೊಕೊರೆವೆಂಮೋಹೋತೋಪ್ಪೊ
ಕ್ಕಿಕ್ಕುವೆಂ ‖ ಎಂತೆಂತಿರ್ಪುದೊ ಎನ್ನಬಾಳ್ವೆಧಿಯುದೆಂತೋಎಂದುಸಿಂಧೂರ್ವಿವಂ |
ಚಿಂತಾಕ್ಲಿನ್ನಮನಸ್ಕನಾಗಿನಡೆದಂಮೋಧಾವಿಸದ್ಭಾವಿತಂ ‖ ‖ ೭೪ ‖
ಕಂ‖ ವಗಪಥದೊಳ್ನಡೆವಾಗ | ಳ್ವರಿದುರಿಮೋಧಾವಿಪೇಳ್ದವಚನಶಾಕ್ಯಗಳ್ ‖ ಬರಿ
ಹೂಂಕಾರದೆಕುಟಿಲಂ | ತರಿಯಿಸಿದಂಮನಮದೆಲ್ಲೊ ಬೇರೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ‖೭೫‖
ಕಂ‖ ಸರಸಮೃದುವಚನಮೆಸರಂ | ಸುರಕ್ತಮೋಧಾವಿಭೂಮಿಪಂವರಸಖನೊಳ್ ‖
ಪರಿಮಿತವಚನಂಗುಡುತುಂ | ಪರಿತೋಷಂತಿಳಿವುದೆಂತೊಕುಟಿಲರಹೃದಯಂ‖೭೬‖
ಇಂತುನಡೆತಂದು ರಾಜರಾಜಂ ಸಿಂಧುರಾಜನವರಮನೆಯೊಳುಪಚಾರಂಗೆಯ್ದು
ಮುಗುಳ್ನೀಡಿಂಗೆ ಬೆಸಸಿಸೊಗದಿನಿರ್ಪಾಗಳ್ ; ವೃ ‖ ದುರುಳಂಸಿಂಧುರ
ಸಾಧಿಪಂಸರಸನಂಮೋಧಾವಿಯುಂಮುತ್ತುವಂ | ಪಿರಿದೀಕಾರಣವುನ್ನಿಯುಂಕಪಟು
ನಂಬೆಃನೋಡೆನೆಂಬನ್ನವೋ ‖ ಕರಸಂಪುಟ್ಟಿತಮಂಡಲಾಗ್ರಮಿಳಿಯಲ್ಯಾಪೆಂಬಗ್ರ
ತೋರ್ಗೆಡೆಭಾ | ಸ್ಕರನಾಗಳ್ನಡೆನೋಡಲಸ್ತಮಿಸಿದಂಮೋಧಾವಿಯುಂಪೋಲ್ವುತುಂ ‖
‖ ೭೭ ‖ ಕಂ‖ ಜಗದೊಳ್ತಮುಸಂನೆಗಳ್ದಂ | ಬಗೆಮಿಗೆಕುಟಿಲೋತ್ಕಳಂ
ಕಿಕುಜರಂಜನದಿಂ ‖ ಮಿಗೆದೃಕ್ಸಾರವಿಕೂನ್ಯದ | ಪೊಗೆಯೆಂಬಂತುರ್ಬಿಮುಬ್ಬುಪ
ರ್ಬಿತ್ತಾಗಳ್ ‖ ೭೮ ‖ ಅರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಸಕ್ರೇಶ್ವರಂ ಭೋಜನಾನಂತರಂ
ಸುಖನಿದ್ರಾಸಕ್ತನಾದ ನಾಗಳಿತ್ತಲ್ ; ವೃ‖ ಪೊಸಪೊದೆಗಟ್ಟುವಂಬುಗಳ
ನಾರಿಸಿಕೀಸುವಕೆತ್ತಿಕೆತ್ತಿಯುಂ | ಮಸೆವನಿಷಂಗಮುಂಕಣೆಗಳಿಂದುರೆಪೂರಿಪಮತ್ತ
ಮೌರ್ವಿಯುಂ ‖ ಪೊಸೆವತುರಂಗಮುಂಕರಿಗಳಂರಥಮುಂತವೆಸಜ್ಜುಗೈವಬ | ಲ್ವೆಸ
ದಿನದೊಂದುಜಾವಮನದುತ್ತರಿಸಿರ್ದುದುಚಾತುರಂಗಕಂ ‖ ‖ ೭೯ ‖
ಇಂತಿರ್ದುದ ನಿಶ್ಯಬ್ದತ್ವದಿಂ ಬಳಸಿಕೋಂಟವತ್ತಿ ಕೋಳಾಹಳಂಗೆಯ್ದು ಸೈನಿಕರು
ದ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ ಟಿಬ್ಬುರಿಸುತೆಳ್ದು ನಿಂದದಿರದೆ ಕಾದುತಿರೆ ಯೊರ್ವಪರಿಕಾರಂಕರಂ
ಪರಿತಂದರಮನೆಯ ನೆಯ್ದಿಪವಡಿಸಿರ್ದರಸಂಗೆ ; ವೃ‖ ಎಲೆಯೆಲೆದೇವ
ದೇವಕೆಡುಕೆಪ್ಪುಮುಯೋಸುಖನೆಂದುಭಾವಿಸು | ತೆಪ್ಪುಲವಿನೊಳಾವನಂಪಿರಿದುನಂ
ಬಿದೆನೀಂನಿನಗಾದನಾತನಾ ‖ ಛಲಮತಿಯುಂತಕಂಗೆದೊರೆಯುಂಪಿರಿವೆಮ್ಮಯುಕೋಂ
ಟವತ್ತಿಬ | ಳ್ವಳಿಮುರವಿಂತೊಡರ್ದಿರಿವನುಪ್ಪವಡಂಬಡೆಕೇರಳೇಶ್ವರಾ ‖ ೮೦ ‖
ಎಂದುಪುಯ್ಯಲ್ಚುವೆಪರಿಕಾರನ ಕರ್ರೋರವಚನಂ ಕರ್ಣವಿಲದೊಳ್ಳಿಯಲೊಡಂ ;
ವೃ‖ ಒದವಿದನಿದ್ರೆಪಿಂಗೆಪರಿಕಾರನಮಾತೆದುತಾಂಗೆಚಿತ್ತಮುಂ | ಮುದವಿಷಮೋ

ತ್ಸುಷುಪ್ತಿಯಿನೊರಂಗಿದಕೇಸರಿಬೇಡರಬ್ಬರಂ ॥ ಪುದಿಯಲರಣ್ಯದೊಳ್ಮಸಗಿಮೆ ಯ್ಮುರಿದೆಳಯ್ಯನೆರಕ್ತನೇತ್ರದಿಂ । ಕೆದರಿದಕೇಸರಂಮಿಸುಗಲೆಳ್ವವೊಲೆಳ್ದನಿಳಾತ ಳಾಧಿಪಂ ॥೯೫॥ ಅಂತೆಳ್ದು ; ವೃ॥ ದಿಗಿಭಮನೆಂಟುಮಂಮುರಿವಭೈರ ವವಂಷ್ಟ್ರಮನಿಕ್ಕುವಬ್ಧಿಯುಂ । ಬಗೆಮಿಗೆಪೋರ್ವಕೇಸರಿಯುಕೇಸರವಂತಪೆಕೆಳ್ವನೇ ಸರಂ ॥ ಮಿಗೆಪೊಡೆಸೆಂಡನಾಳ್ವಸಿಡಿಲುಪೊಸೆದಿಕ್ಕುವಮೇರುಭೂಧ್ರಮುಂ । ಗಗನ ಕೆಪಾರಿಪಪ್ರತಿಮವೀರಮನಾಂತನಮೇಯವಿಕ್ರಮಂ ॥ ೯೬ ॥ ಅಂತುರಣ ದೋಹಳಂ ಕಡುವಹಿಲದಿಂ ಪೊರವಟ್ಟದಿರ್ಪಕಾದುವ ಸಿಂಧುಸೈನ್ಯಮಂ ನೋಡಿ ಸಕಲಬಲಂ ಸನ್ನಣಮಪ್ಪಂತೆ ಭೇರಿಯುಂಪೊಯ್ಸೆಂದು ಸೇನಾಧ್ಯಕ್ಷಂಗೆ ಬೆಸಸಲೊ ಡನವಂಬಂದು ತಾನೆಪೊಂಗುಡುಪ ನಡಸಿಪಿಡಿದುಬಡಿಯೆ ; ಕಂ॥ ಆದರದ ನಿಪೊಯ್ಲುಗಗನಮ । ನೊಡವಿಂರದಮುದಿರ್ದತೆರದೆಭಗಣಂಸುರಿಯ ॥ ಲ್ಕದರುದ ರದಪಿಂಡಮಮ । ಣ್ಮಿದುದೆಂಬಂತೊಪ್ಪಿಚೆಂದವಂತಲೆದೋರ್ದಂ॥ ॥ ೯೭ ॥ ಅದರಿನೊಗೆದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂ ವೀರರಸಾಬ್ಧಿತೆರೆಮಸಗೆ ಉಭಯಬಲದ ಬಿಲ್ಲಬಿನ್ನ ಣಿಗರ್ ಮುಂದಾಂತು ಚಂಡಕೋದಂಡಮ ನಡಸಿಪಿಡಿದು ಜೇವೊಡೆದು ;

ವೃ ॥ ಇದುನೆಲನಾಗಸಂದೆಸೆಯಿದೆಂಬುದನಂಬುವುದೆಂತುನೋಡೆಪಾ । ಯ್ದದಿರದಿ ದಿರ್ಚಿಪೂಡಿಡೆಣೆಯಿಂಕಣೆಯಂತೆಗೆದುರ್ವಿಮಾರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ಕುದಿಕುದಿದೆಚ್ಚೊಡೆ ಲ್ಲೆಡೆಪೃಷತ್ಕಮಯಂದೆಸೆವಿಳ್ದಲೋಕಮುಂ । ಬಿದಿಶರದಿಂದೆನಿರ್ಮಿಸಿದನೆಂತಿರೆಬಿಲ್ವ ಡೆಕಾಯ್ದುಕಾದುಗುಂ ॥ ೯೮ ॥ ಕಂ॥ ಕಡುಗಲಿಗಳೆರ್ದೆಯನುಚ್ಚ । ತೊ ಡನೆಳ್ದರೆಪಾಯ್ವರಕ್ತಸಿಕ್ತಪೃಷತ್ಕಂ ॥ ಜಿಡೆಪೊರೆದುವುಬಲಜಲಧಿಯೊ । ಳೆಡೆಯಾ ಡುವರಕ್ತವರ್ಣವಿಷಧರಮೆಂಬೊಲ್ ॥ ೯೯ ॥ ಕಂ॥ ಮಸಕಂಮಿಗೆಕವಿ ದಾರ್ಪಿಂ । ದಿಸೆನಾಲ್ಕುಂದೆಸೆಗೆಸರಲಸರಿಯುಂಧನ್ವಿ ॥ ಪ್ರಸರಂಬಿಡದುರುಳ್ವರಿಶರ । ದೆಸಕಂಮಿಗೆತೋರ್ಗ್ಗನಮಲ್ತೆಕಾಣಿಸದೇನುಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಕಂ ॥ ಅರಿಯೆ ಚ್ಚಶರದೆಪೊಡೆಯಿಂ । ಕರುಳೊಕ್ಕಿರೆಸೋರ್ದಕರುಳನೆಲ್ಲಂಪೊಡೆಯೊಳ್ ॥ ಭರಿಸು ತ್ತೊರ್ವಂಬೀರಂ । ಕರದೊಳ್ಪಿಡಿವೆತ್ತುಶರದನರಿಯಂತಿವಿದಂ ॥ ॥ ೧೦೧ ॥ ಕಂ ॥ ಅಂಬುರ್ಚಿತನ್ನತಲೆಯುಂ । ಕುಂಬಿಡುತದನೆತ್ತಿತೆಗೆದುಬರದಿಂಶಿರದೊಳ್ ॥ ತಿಂಬುತೆನೊರ್ವಂಬೀರಂ । ಕುಂಬಿಣಿಗೊಲ್ದಿರಗಿಕಲಸವೊತ್ತುವೊಲಿರ್ದಂ ॥ ೧೦೨ ॥ ಕಂ॥ ಕರುಳೆಳಲಿತೊಡೆಯಸರಿಸದೆ। ಬಿರುದರಬಿರುದಿಂಗೆಮಿಸುಪತೊಡೆಸಂಕಲೆಯುಂ॥ ಮೆರೆವಿನಮಿಟ್ಟವೊಲಂದೇಂ। ಕರಮೆಸೆದುವೊಬಿಲ್ಲಣಿಗರಸಾಸಮದೆಂತೋ ॥೧೦೩॥ ವೃ॥ ಅರಿಕರಚಾಪಟಂಕೃತಿರವಸ್ಫುರಿತಾಗಮಬಾಣಮಾಪ್ರತಿ । ಸ್ಫುರದುರುಬಾ ಣಾಂದೆತವೆಖಂಡಿಪಚಾಪಮನೆಚ್ಚುತುಂಡಿಪು ॥ ಬ್ಬರಸರಲಂತೊಡರ್ಚುವಬೆರಲ್ಗಳ ಕೊಚ್ಚುನಬಿಲ್ಲಬೀರರಿಂ । ತುರೆಬಿಡದೆಚ್ಚೊಡುರ್ಚಿದುವುಚುರ್ಚಿದುವಾಗಳೆಪಾ ಯ್ದುವಾಶರಂ ॥ ೧೦೪ ॥ ಅಂತುಬಿಲ್ಲಣಿಬೀರರ್ ಕಡುಗಲಿತನಮಂ ತೋ

ರೆಖಡ್ಗೋಗ್ರಪ್ರತಾನಂ ಸಮರಸಂರಂಭದಿಂ ಮುಂಟೆಬಂದು ; ಕಂ॥ ತಲೆವರಿ
ಯುಲರಿಯುಖಡ್ಗದೆ । ಬಲುಮುಳಿಸಿಂದಡಸಿಪಿಡಿದುಬಿಡದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳ್ ॥ ವಿಳಸಿತಕರದ
ಸಿಯಿಂದಂ । ತಲೆವೊಯ್ಯುವನಂತುಡುಂಕಿಪಾಯ್ದರ್ಕಡಿದರ್ ॥ ೧೦೫ ॥
ಕಂ॥ ಬಿಡವೋರೆರೊರ್ವರಖಡ್ಗಂ । ನಡೆತಂತಮ್ಮರಿಯಕರಿನವಕ್ಷಾಸ್ಥಿಂಗಳೊಳಾ ॥
ದೆಂಟುಮಿರದೆಕಾದಿಮೆರೆಗುಂ । ತೊಡರ್ದನಖಾನಖಿಕಚಾಕಚಿಸುಭಟಯುದ್ಧಂ ॥
॥ ೧೦೬ ॥ ವೃ॥ ಕರುಳೊಕ್ಕೊಕ್ಕಿರೆನೆತ್ತರೆತ್ತೆಕೆದರಲ್ಪಿಂಬಲ್ಲಿದುಳ್ವಾಯ್ವುತ್ತುರ ।
ಲ್ತುರದಿಂಕಾಲ್ಕಡಿವೋಗೆತೋಳ್ವಿಡೆಮಹಾಂಸಂಸೆಕ್ಕೆಕೋಳ್ವೋಗೆಪ ॥ ಜ್ಜರಿಯಾ
ಗಲ್ತಲೆಕಂದಮುರ್ಚೆಬಿಳೆಬಾಳ್ವಾಳ್ಗಳಂಪಳಂಚುತ್ತೆಗೇ । ಸುರಿಯಲ್ಸೂಸೆಕಡಂಗಬೊ
ಬ್ಬರಿದುತಾಂಪೋರ್ವರ್ತ್ತಖಡ್ಗಿಚಯಂ ॥ ೧೦೭ ॥ ಅಂತುಪಲಗೆ ಕಾರರ
ಬೀರಂ ಮೇರೆವರಿಯೆ ತುರಂಗತುರಂಗಿಗಳ್ತುರಂಗಂಗಳನಾಗೆಯುಂ ಪಿಂಗಪೆಜಂಕಿಸಿ
ನೂಂಕಿದಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ಕಿಳಿದರ್ನಿಜವಾಲಮಂನೆಗ । ಳ್ಕೆಯುಂಕೊಳಗಂ
ದೆತ್ತುಳಿದುರಜದಿಂದಂಬರಂ ॥ ಬೊಳೆಯಂಪಂಕಿಳಮಾಗಿಸಿ । ಕೊಳುಗುಳದೊಳ್ಗವ
ದೆಸರಿದುವರರೆಹಯಂಗಳ್ ॥ ೧೦೮ ॥ ಕಂ॥ ಪೆಗಲೊಳ್ಳೇಜಯಮೊಂದಂ ।
ಮಿಗೆತಳೆದುರೆತಾಂಗಿಪೊಕ್ಕಮಿಕ್ಕಾದರ್ದಂ ॥ ತೆಗೆದಿರಿಯಲೊರ್ವನೊರ್ವ್ವಂ । ಗು
ಗ್ಗುಗಿಯಾದುದುರ್ಮರವಾತುರಗಿಗಳ ॥ ೧೦೯ ॥ ಕಂ॥ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿದಖ
ಡ್ಗಗಂಕೆ । ಕ್ಕಿಡಿಕಬೆಂದರಾತೆಪೊಡವಂಬಿಗುಪಿನಪುರ್ವಿಂ ॥ ಸಿಡಿದಕೊರಲಂತೆಸು
ರ್ಕಿದ । ಕುಡುಮಿಸೆಕರಂಭಯಂಕರಂಸಹಣಿಗಳಾ ॥ ೧೧೦ ॥ ವೃ॥ ಪಲ
ಗೆಗಳಿಂದುಬೀಳ್ವುದಿರಂಪೊಯ್ದಿರಿದಿಕ್ಕುತೆಸೀಸಕಂಗಳಂ । ನಿಳನಿಳಿಯಪ್ಪಿನಂಕಡಿದು
ಕಂದಮನುದ್ಘತುರಂಗಕಂಠರವಂ ॥ ಚಳಕೆನೆತುಂಡಿಸುತ್ತುರದೆಶೂಲಮನಂಟಿಸಿಗ
ಬ್ಬುದುಬಿರ್ನಮೂ । ದಲಿಸಿಪೊಡಪುರ್ವೆತ್ತುಕತುಪಿಂಕಡಿದಾಡಿದರಾತುರಂಗಿಗಳ್ ॥
॥ ೧೧೧ ॥ ಅಂತುಕಾದುವರಾವುತರ ಬೀರದಪೊಡರ್ಪಂನೋಡಿ ರಥಿಕರ
ಗಡಣಂ ಮಾಡುಪಂತಂಗೊಂಡು ತೇರನೇರಿಪರಿಯಿಸಿದಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ಪರಿ
ದುವುಚಕ್ರದಚೀತ್ಕೃತಿ । ತುರಗಂಗಳಹೇಷಿತಸ್ವನಂಜ್ಯಾರಾವಂ ॥ ಪಿರಿದಮರೆಕೇ
ತುಬಾನೊ । ಳ್ಮೆರೆದಿರೆತೇರ್ಗಳ್ಬಲಾಬ್ಧಿಮಕರಾಕೃತಿವೋಲ್ ॥ ॥ ೧೧೨ ॥
ಕಂ॥ ಎಚ್ಚೆಂಬಾಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ । ಕೊಚ್ಚೆತೆರಿವುರಕೇತುಮೇಘಡಂಬರತತಿಯಂ ॥
ಪಚ್ಚಂತೆಸೀಳ್ದುರಥಮಂ । ಬಿಚ್ಚತವಿಂಗ್ಮಡಿಸೆಬಿಡವೆರಥಿಕತೊರ್ಡರ್ದರ್ ॥ ೧೧೩ ॥
ಕಂ॥ ಗರಿಗಣೆತೊಡರ್ದಿರೆರೆತನುವೊ । ಳ್ತಿರವೊಂದದೆರಥಿಕನೆಸೆದನಂಬಲಲಕ್ಷ್ಮೀ ॥
ಪರಿರಂಭಕೆಳಸಿಪಾರುವ । ತೆರದಿಂನವಗಾಗಕಲಿತನಾಕೊಳುಗುಳದೊಳ್ ॥ ೧೧೪ ॥
ವೃ॥ ಪೂಡಿದಬಾಣದಿಂಹಯನಿಶುಂಭನಮುದ್ಧೃತಕೇತುಭಂಜನಂ । ಜೋಡಿಸಿದಕ್ಷ
ಭೇದನಲಸದ್ಧನುಮೌರ್ವಿವಿದಾರಣಂಗಥಾ ॥ ರೂಢರಥಿಸ್ಫುರಚ್ಛಿರವಿಖಂಡನಸೂತ
ನಿಷೂದನಂಕರಂ । ಕೂಡಿರೆಕೋಳದಿಂಸಮರಥಾರ್ಥರಥಾತಿರಥರ್ಕಳಂಜಿದರ್ ॥

॥ ೧೧೫ ॥ ಅಂತುತಕ್ಕುಗೆಡದೆ ಮಿಕ್ಕುಮಿಾರಿ ರಥಿಕರ್ಪೊಣರೆ ಪಾವಟಿ
ಗರುದ್ದಂಡವೇತಂಡಂಗಳಂ ಪಿಂಡುಗೊಂಡು ಮಂಡಳಿಸಿ ಕೂರಂಕೆಯಂ ಮುನಿಕ್ಕಿ ಪರಿ
ಯಿಸೆ; ಕಂ॥ ಬಾನೊಳ್ಪೆಳಯಿಸೆಮಿಳಿರ್ದಿಸೆ । ಸೂಸಿಗಿವಾಳ್ಪ್ರದದೊಳೆಸೆಯೆ
ಭಟಪಟುರಾವಂ ॥ ತಾನಮುದೊರ್ಪ್ಪಿರೆಘುಂಟಾ । ಧ್ವಾನಮುದುಣ್ಮಿರೆಗಜಾಳಿಪರಿದು
ಪುರಣದೊಳ್ ॥ ೧೧೬ ॥ ಕಂ॥ ನೆರೆಸಿಲ್ಕಿಕರ್ಣಮೊಯ್ಯನೆ । ಬರಿಕೈಯ್ಯಿಂ
ನೆಗಪಿದಾನದಾರಾಪೂರಂ ॥ ಪರಿಯುಲ್ಪ್ರದರುಚಿಮಿರುಗ । ಲ್ಪರಿದಾಡಿದುವರರೆಕರಿಗ
ಳೆರಡುಂಬಲದೊಳ್ ॥ ೧೧೭ ॥ ಕಂ॥ ಮುಳಿದಿರಿಯಲೊಂದನೊಂದಂ ।
ಗಳಿತಾರುಣರಕ್ತಸಿಕ್ತಗಜಘಟೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ವಿಲಯದೊಳೆರುಧಿರವೃಷ್ಟಿಯಿಂ । ಗಳಿಲ
ನೆಕೆರೆವಂಬುದಕ್ಕೆತೊಳಸೆಯೆನೆರಣದೊಳ್ ॥ ೧೧೮ ॥ ಕಂ॥ ಕರದೊರ್ವ್ವಭ
ಟನನಂಬರ । ಕಿರದೊಗೆಯಲ್ಸುತ್ತಿಹಸ್ತಿಕರಮಂಬಾಳಿಂ ॥ ದಿರಿವಂತೆರದೊಳ್ಭಟ
ನಾ । ಕರಿಶಿರದೊಳ್ಕತ್ತಿಬಿಳ್ದನಾಂಟಿದನಸಿಯಂ ॥ ೧೧೯ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿ
ಶಿರಮುಕ್ತಾಫಲಮಾ । ಸುರುಚಿರಲೋಹಿತತರಂಗಿಣೀಜಲಕಲಿತಂ ॥ ಪರಿದೆಯ್ದಿ
ಸಾಗರಾಂತಕೆ । ದೊರೆಗುಂಜಲನಿಧಿಗೆಮುತ್ತುಮುತ್ತಲ್ಲಿತ್ತೋ ॥ ॥ ೧೨೦ ॥
ವೃ॥ ಒಂದೆಡೆಖಡ್ಗಘಟ್ಟನಸಮುದ್ಭವವಿಸ್ಫುರಿತಸ್ಫುಲಿಂಗಮಂ । ತೊಂದೆಡೆಗರ್ಭನಿ
ರ್ಗಳಿತರಕ್ತಪುರೀಷವಪಾತಿಗಂಧಮಂ ॥ ತೊಂದೆಡೆಹಸ್ತಿಜರ್ಝರಿತಮೂರ್ಧ್ನಚಳ
ದ್ರುಧಿರಾಂಬುಸೇಕಮಂ । ತೊಂದೆಡೆಭೂತಗೃಧ್ರಶಿವಕಾಕಗಣೋತ್ಸವನರ್ತನಂರ
ಣಂ ॥ ೧೨೧ ॥ ವೃ॥ ಎಡೆಗಿರಿದತ್ತುಮೂಳೆಗಳತಿಂತಿಣಿಮಾಂಸದರಾಸಿಖಂ
ಡದಂ । ಗಡಿಪೊಸನೆತ್ತರೇಳ್ಗೆತೊವಲುಲ್ಬಣಮಟ್ಟೆಗಳೋಳಿರುಂಡದೊ ॥ ಡ್ಡಡಗು
ಗಳೇರಿಪಾಳ್ಸಿಬದಜಂಗುಳಿಬಲ್ಗರುಳೊಗ್ಗುಕೋಳ್ಮಿದು । ಳ್ಕಡಿಜವನುಂಡುಕಾರಿದಪೊ
ಲಾರಣರಂಗದೊಳೆತ್ತನೋಳ್ಪೊಡಂ ॥ ೧೨೨ ॥ ಇಂತಿದಿರ್ಚೆ ಸಮುಸಮ
ರಂಗೆಯ್ವರಾತಿಬಲಮಂ ದಂಡಾಧಿಪಂ ಚಂಡಬಲಂನೋಡಿ ಮುಂಬರಿದು ;
ವೃ॥ ಕೆರದಸಿಯಂಕುರುಳ್ಚಿ ರಥಮಂಕೆಡೆವೊಯ್ದುತುರಂಗಕಂಧರಂ । ಪರಿಯೆಪೊರ
ಳ್ಚಿ ಸೂತನೆರ್ದೆಯಂತಿವಿದಕ್ಷಮನುರ್ಚೆ ಕೇತುವಂ ॥ ತರಿದುಮದಾಂಧವೀರಭಟರಂ
ತಲೆಗೊಯ್ದುಮಹಾರಥರ್ಕಳಂ । ಸುರಸತಿಯರ್ಕಳೊಳ್ಸೊಗಮನೊಂದಿಸಿದಂರಿಪು
ಕಾಲಭೈರವಂ ॥ ೧೨೩ ॥ ವೃ॥ ಕೆಲರಂಕತ್ತಿಯೊಳಿಕ್ಕಿ ಮತ್ತೆಕೆಲರಂಗು
ರ್ವ್ವಿಕ್ಕಿಬಲ್ಗೊಣ್ಣೆಯಿಂ । ಕೆಲರಂಕುತ್ತಿಯುಮೊತ್ತಿತೀದುಪೊಣರ್ದುಂಸೀಳ್ದಿಕ್ಕಿಗೊ
ಡ್ಡಾಟದಿಂ ॥ ಕೆಲರಂಪೊಯ್ದುರೆಯಟ್ಟೆಗೋಣಸೋಗರೆದುಮಿಕ್ಕಿದಾರ್ದುತುಂಡಿಕ್ಕಿ
ಯುಂ । ಕೆಲರಂಖಂಡಿಸಿದಿಂಡುರುಳ್ಚಿದನುವಗ್ರೋಗ್ರೋಸ್ತ್ರಹಾವಿಗ್ರಹಂ ॥ ೧೨೪ ॥
ಅಂತುಪೊಯ್ದಿರಿ ದಿದಿರ್ಚೆಬರ್ಪ ಚಂಡಬಲನಂ ಸಿಂಧುಸೈನ್ಯಾಧಿಪಂ ಚಂಡವರ್ಮಂ
ಕಂಡು ಮಾರ್ಕೊಂಡಿದಿರಾಂತಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ಅರಿಕೆರಚಳೆದಸಿಹತಿಯಂ ।
ಕರಿಸಮಬಲನಾಂತುಚಂಡವರ್ಮನಶಿರಮಂ ॥ ತರಿದುಸುವೆರಕ್ತಜಲದಿಂ । ಸುರಸತಿ

ಗೋಕುಳಿಯಂಸೂಸಿದಂಚಂಡಬಲಂ ॥ ೧೨೫ ॥ ಅದಂಕಂಡುಸೈಸದೆ ಸಿಂಧುದೇಶದ ಮಂತ್ರಿಪಂ ಪಿಂಗಾಕ್ಷಂ ಪಿಂಗದೆಗಂಡುಗೊಂಡು ಚೆಂಡವರ್ಮನ ನೇಸಾಡಿಧಾಗಳಮಾತ್ಯವರ್ಯಂ ಭದ್ರಕೇತುಕೆರಳ್ದು ; ವೃ॥ ಗದೆಗೊಂಡಾಯೆಂದು ತೇರಿಂದೆಳೆಗೆಪವದೆದುಮ್ಮಿಕ್ಕೆಕೋಪಾರುಣಾಕ್ಷಂ । ಮದವದ್ವೀರಾವತಾರಸ್ಫುರದುರುಚಲನಭ್ರೂಲತಾಬದ್ಧಫಾಲಂ ॥ ಮದಘರ್ಮಕ್ಲಿನ್ನಗಂಡಸ್ಥಳಮರುಣಿಮಕಂಪಾಯಮಾನಾಧರಂಭಾ । ಸ್ವದುದಗ್ರೋತ್ಫುಲ್ಲನಾಸಾಗ್ರಮುಮರರೆಕರಂಕಣ್ಣಗುರ್ವಾದುಮಾಪಂ ॥ ೧೨೬ ॥ ಅಂತುವಿಜೃಂಭಿಸಿ ಪಿಂಗಾಕ್ಷನೊಳ್ಪೊಣರಲೆಂದು ಸಾರ್ತರಲೊಡಮವನುಂ ಗಜೆಗೊಂಡು , ವೃ॥ ಕಡಲೇಳುಂಕರಗಡೇಳೆಕಾಲ್ದುಳಿತಕಿತ್ತಂಕುಗ್ಗಿಭೂಪೀಠತಳಂ । ಕಡುಪಿಂದಿಗ್ಗಜವೃಂದಮುಕ್ಕುಗದೆಯುಂತೂಗುತ್ತೆಪೊಯ್ದಾಡೆಬ ॥ ಪಿಡಿಯುಣ್ಮಲ್ಲಜಪ್ಪೊಯ್ಗಳಂಕಟಿಯುರಂಭಾಳಂಶಿರಂನೆತ್ತಿಪೆ । ದೋರ್ದೆಶೈಕ್ಯಮನೊಂದೆಕಾಯ್ದುಪೊಣರ್ದರ್ವೀರಾಗ್ರಹೋದ್ವಿಗ್ರಹರ್ ॥ ೧೨೭॥ ಆಗಳ್ ಭದ್ರಕೇತು , ವೃ॥ ವರಪುತ್ರೋದಯಹರ್ಷಮೆಂಬನೆವದಿಂನೀಂ ಸಿಂಧುಭೂಪಂಗೆಕಾ । ಳ್ಕರಿಗೆಂತೆಂತೊವಿರೋಧಿಸುತ್ತೆಕರೆತಂದೀಯುಮ್ಮಭೂದುರ್ಗಗ ॥ ಳ್ಕರಿನೀಗಳ್ತಲೆಪೊಯ್ದುಬಳ್ದಪೆಯೊಪೇಳೆಂದೆತ್ತಿದಂಡಾಗ್ರದಿಂ । ದಿರಿಯಲ್ಮೂರ್ಧ್ನಮದುರ್ಚಿರಕ್ತಮೊಗೆಯಲ್ಪಿಂಗಾಂಬಕಂಪೊಂದಿದಂ ॥ ॥ ೧೨೮ ॥ ಆಗಳದಂ ಕಂಡಖಂಡ ಪ್ರತಾಪಂಗೊಂಡು ಚಂಡಧನುರ್ದಂಡಮಂ ತಿರುಪೊಯ್ದುಜೇವೊಡೆದು ಬರ್ಪಸೈಂಧವನಂ ಕೇರಳೇಶ್ವರಂ ಕಂಡು ; ವೃ॥ ಪಟುಕೋಪಾಟೋಪವೇತ್ರಸ್ಫುರದುರುಚಲನಭ್ರೂಲತಾಶ್ಮಶ್ರುಘರ್ಮ । ಸ್ಫುಟಬಿಂದುಸ್ಫಾರಫಾಲಂಬಹುಳತರತರಚ್ಛ್ವಾಸನಾಸಾಪುಟಂಸಂ ॥ ಘಟಿತೋದ್ಯಚ್ಚಾಪಹಸ್ತಂಪಿದೆಯನೆಳೆಮಕೋದಂಡಮೊಳ್ತೊಟ್ಟರೌದ್ರೋ । ತ್ಕಟವೃತ್ತಂಬಾಣಮೊಂದಂತೆಗೆನೆರೆದೆಸೆದಂಶತ್ರುಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರಂ ॥ ೧೨೯ ॥ ಅಂತೆಸಾಡಿದ ಶಾತಾಸ್ತ್ರದಿಂ ನಿಜವಾಜಿಪಡಲಿಡೆ ಹಮ್ಮುಗೆಡದಿಳೆಗೆ ದುಮಿಕ್ಕಿ ಸಿಂಧುರಾಜಂ ರಥಮನೇರಿ ಕೆರಳ್ದು ಚಕ್ರೇಶ್ವರನಂ ನೋಡಿ , ವೃ॥ ಬಿಡುಬಿಡುಸಾಸಮಂಪುರಕೆಮುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿದೆಸೆಸ್ತ್ರೆಪೋಪೊಡಂ । ಬಿಡುಗಡೆಯಿಲ್ಲಮೇಣ್ನಿನಗೆಪೋಪೊಡೆದಾರಿಯಾನೆನ್ನಬಾಣಮಿದಾ ॥ ಗಡಿತವೆಬಂದುಗತ್ವರದೆತೋರಿಸಿದಪ್ಪದದೂರ್ಧ್ವಮಾರ್ಗಮಂ । ಬಿಡುಭವದೀಯಪತ್ನಿಸುತಮಿತ್ರಸುಬಾಂಧವದೇಶವಾಸೆಯಂ ॥ ॥ ೧೩೦ ॥
ವೃ ॥ ತನಗೊರ್ವಂಸುತಪುಟ್ಟಿದಂಸತಿಗೆವಂಧ್ಯಾಖ್ಯಂಕಳಲ್ದತ್ತುಮು । ದ್ಘನರಾಜ್ಯಾಂಗಸನಾಥಮಾದುದುಕುಮಾರಂರಾಜ್ಯವಾಳ್ದೆನ್ನಮು ॥ ಪ್ಪಿನಕಾಲಂಬರೆಧನ್ಯನೆಂಸುತೆಯುಂತಾನೆಂದುಬಲೊಪ್ಸಿಕ್ಕಿನಿಂ । ದಿನಿತುಂಪೆರ್ಚಿವೆನಿನ್ನುಮಂಸುತನುಮ್ಮಂಕೊಂದಿಕ್ಕುಮೆಂನಿಕ್ಕುವಂ ॥ ೧೩೧ ॥ ಎಂದುತೆಗಳೆ ಸಮರಕುಮಾರನೀಷದ್ದರಹಸಿತ ಭಾಸುರ ಸರೋಷಮುಖ ಸರಸಿರುಹ ನಾಗಿಂತೆಂದಂ ;

ವೃ|| ಗವಿಯೊಳ್ಕೇಸರಿಪಟ್ಟಿರಲ್ಪನಗಜಂಬಲೆಯ್ಸಿರ್ಕೆನಿಂಬಂದುನುಂ | ಗುವಕೆಜ್ಜಂ ಸೊಗಮುಪ್ಪುದೇನಹಹನೀನಿಂತೀಗಳೀಪತ್ತನಂ || ಗವಿದಿರ್ಪೀತೆರನಂತದಲ್ತೆನಿನತೀಜೀವಾಳುಗೋಚ್ಚ್ವಾಸದಿಂ | ಜವನೆಂಜಲ್ಪುವಳುಗಳ್ಗೆಬಾಳ್ಕೆಗುಡುವೆಂದಲ್ಸೈರಿಸೈ ಸೈಂಧವಾ || ೧೩೨ || ಎಂದುಮುಳಿದಲಿಸಿ ರೋಷಾವೇಶದಿಂ ಮಸಗಿ;

ಕಂ|| ಗರಿಗಣೆಯುಂಮೂಡಿಗೆಯಿಂ | ನರಜಂಮಿಗೆನೆಗಪಿತೊಡದುರ್ಬಾಣಾಸನದೊಳ್ || ಗುರಿಯುಚ್ಚೊಡೆರ್ದೆಯುನುಚ್ಚಳಿ | ಸಿರದ್ಯೆದಿತುಸಿಂಧುನೃಪತಿಮೊಯ್ಮರೆಯಲೊಡಂ || ೧೩೩ || ಅಂತುಹರವಸಂ ಬಸಿದೆಡೆಗೆಡೆದುಂ ಮಗುಳ್ದು ಕಡುಪೊಣರ್ಪ್ಪ ನಿಬ್ಬರಗಬ್ಬದಿಂದುಬ್ಬಿ, ಕಂ || ಪೆರೆದಲೆಯುನನೊಲವಿಂತಾ | ನಿರದಬ್ಜಸಿಸೇಲ್ದುಪದದೊಳಚಿತರತಲೆಯಂ | ತರಿವಂತೆಮೊದಲಿಪಡದಾ | ಶರಮಂಮೂಡಿಗೆಯಿನೆತ್ತಿದಂಪಾಸಾತ್ಮಗ || ೧೩೪ || ಕಂ || ಎತ್ತಲೊಡಮೆತ್ತಬೇಕಿಯು | ಮೊತ್ತಂಮುತ್ತಿದುದುಧಗಧಗಸ್ಪನಮುಮರಲ್ || ಪೊತ್ತಿದುದುಜಾಲೆಯೊಕ್ಕಿತು | ಸುತ್ತಿಂಚಟಚಟಸಿಡಿಗಳೊಗೆದುವುಶರದೊಳ್ || || ೧೩೫ || ಅಂತೆತ್ತಿ ಪ್ರಥಿತ ಪೃಥುಳಶರಾಸನ ದೇವೆಸ್ತ್ರಡಚಿದಾಗಳ್; ವೃ|| ಕೆದರಿತುಲೇನೆಕಂಪಿಸಿತುಚಂಡಮರೀಚಿಸಾಳಿಸೋಡಿಪ್ಪೋ | ದುಮುಜಗತೀಚಯುಂಬೆದರಿತಂತುಬಿದಲ್ಗಿರಿಶಪ್ರಸಾಗಲು || ಬ್ಗದರವಂತದೇಂಕಿರಿಡಿಹೀನಮೆಮಂತ್ರಿಸಿರುದ್ರಸೂಕ್ತದಿಂ | ಮುದಮುತಸೈಂಧವಂರಣದೊಳಾನೃಪನೀಕಿಸುಗಣ್ಬಿನೋಡಿದಂ || || ೧೩೬ || ಅಂತು ನೋಡಿ; ಕಂ|| ಎಲೆಕುನೃಪನಿನ್ನನೆಲಸಿರಿ | ಬಲಸತಿಸುತಮಿತ್ರರಾಸೆನಿನ್ನಾಯುಷ್ಯಂ || ನೆಲೆಗೆಳ್ಗಿಮಾತ್ರಿಶೂಲಿಯು | ಬಲದಂಬಿನವೊನೆಯೊಳುಳಿದುನೀಂಬರ್ದುಕಲೊಡಂ || ೧೩೭ || ಎಂದು ಪೂಣ್ದುದಟಿಂ ತೆಗೆನೆರೆದು ನಿಂದಿಸಲೊಡಂ, ಕಂ|| ಕಿಡಿಗೆದರ್ದಬಾಲೆಯೊಕ್ಕಂ | ಕಡುಪಿಂಪದಿತಳಸಿಬರ್ಸಿಕಡುಗೊಗ್ಗರಣೆಯಂ || ಪೊಡವಿಪಪೂಗ್ಗರಣೆಯಿಂದಂ | ಕಡಿಯೆಬ್ಬೊಡಮಿರದೆಮಾರಿಬಂದುದುಭರದೊಳ್ || ೧೩೮ || ವೃ|| ಹರಿಹರಿಪೇಳ್ವೆನೇನವನೀಪತಿಯುಚ್ಚ ಪೃಷತ್ಕಬೃಂದಮಂ | ತರಿತರಿದುರ್ಕಿಮೋಪ್ಪರೆಸುವೀರರಸಂಪೊರಪೊಣ್ಮೆವಕ್ತ್ರದೊಳ್ || ನೆರೆವಿದಿರಾಂತುವೃಷ್ಣವಶರಂದೆಗೆದೆಬ್ಬೊಡೆವಿಷ್ಣುಸೂಕ್ತದಿಂ | ದಿರದೆರತಾಗಿಯೊಂದುಶಿವನಂಬುಶಿರಂಬೆಗೆದತ್ತುಭೂಪನಾ || || ೧೩೯ || ಕಂ|| ನುತಿಪವಳಿವಿಷ್ಣುಸೂಕ್ತದೆ | ತತಸುರನಿಚಯುಕೆಸುರಕ್ತಬೋಧನೆಗುಡುವಂ || ತತಿಹಿತದೆರಾಜಮೂರ್ಧ್ನಂ | ವಿತತಾಂಬರಕೊಗೆದುದರರೆಸದ್ರಾಗಾಂಕಂ || ೧೪೦ || ವೃ || ಪಿರಿದುಂಪದ್ಮಿನಿಯೊಳ್ಕರಂಪಗೆಯುನಾಂತೆಂಕೆಯ್ಗಳಿಂದೊಕ್ಕಿದಂ | ಭರದಿಂಪದ್ಮಿನಿದೂಷಿಸಲ್ತನುವಿದಾಯುಕ್ಷ್ಮಾಗತಂಕೆಟ್ಟನೆಂ || ದೊರಲುತ್ತುಂತವೆಪದ್ಮಿನೀತರುಣಿಯಂಸೈತಿಕ್ಕಲಾಕಾಶದಿಂ | ಪೆರೆಬಿಳ್ವಂತಿರೆರಾಜಶೇಖರಶಿರಂಬಿಳ್ದತ್ತುಭೂಭಾಗದೊಳ್ || ೧೪೧ || ಕಂ|| ಅರಿಯಂ

ಖಂಡಿಪತಱಿಸಲ । ಮುಱೆಮನದೊಳ್ನಟ್ಟನಿಂದಿರಲ್ಧರಣೀಶಂ ॥ ತೆರಳ್ದರರೆನೇಸರೆ
ದೇಯಂ । ಭರದಿಂದಿರಿದ್ದೈದಿಶಾಂತಮಾನಸನಾದಂ ॥ ೧೪೬ ॥ ಆಗಳ್ ;
ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂದುಷ್ಕೃತಮಾಂಧಕಾರಪುದಿಯಲ್ಕಷ್ಟಾತ್ಮತಾರಾಕುಲಂ । ಪೊರೆಯೇ
ರಲ್ಕುಬದರ್ಪದಿಂಕುವಲಯಂಕೀಳೊಂದಿಬಲ್ಸುರ್ಕಿನಿಂ ॥ ಪೊರಗಲ್ಸುಸ್ಪಷ್ಟಮುಖಾ
ಬ್ಜಮೊಂದೆನೆಗೆಯಂರಾಜ್ಞೀಲಸದ್ಭಾಗ್ಯಸಾಂ । ದರಭದ್ರಾಂಬುಧಿಕುಗ್ಗಲಸ್ತಮಿಸಿ
ದಂಪೇಥಾವಿರಾಜಂಕೆರಂ ॥ ೧೪೭ ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ ॥ ಕ್ಷೀರ
ಸಾಗರಭಂಗಸಂಚಯಮೂರ್ಧ್ನಸಂಚರಿತಾಂಬುಜೋ । ದಾರಭಕ್ತಮನೋರ
ಥೇಂದ್ರಿಯರಾಗಪಂಚವಿಶಾಖಮಂ ॥ ದಾರಪಾದಲಸದ್ವರಾಶ್ರಿತಶಾರದಾಗಿಜಾಕ
ಜೋ । ದ್ವಾರಶ್ವೈವಲಮಂಜುರಂಜಿತಲಕ್ಷ್ಮಿರಕ್ಷಿಸುವೈಷ್ಣವೀ ॥ ॥ ೧೪೮ ॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸಾಂಕವಿಸ್ತಾರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸೌಳಿಗಾತ್ರವತೀರ್ಥಾಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ಚತುರ್ಥಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿತನ । ಯಾಮಾಂಜುಲಚರಣಚರ್ಚಿತಾಸ್ವಾದಿತಲಾ ॥
ಕ್ಷಾಮೋದಲಸಿತವರವ । ಕ್ಷೋಮಧ್ಯಸ್ಫುರಿತಕೌಸ್ತುಭಂಪೊರೆಗೆಮ್ಮಂ ॥ ೧ ॥
ಆಗಳ್ ; ಕಂ॥ ಕಡಲಜಲಚರಮನೆಲ್ಲಂ । ಪಡಬಂತಮೆಪೇರ್ದುತೆಣೆಯದೀ
ಭೂಚರಮಂ ॥ ಕಡುಪಿಂಪೀರಲ್ಕೊಡನೀ । ಗಡೆಕೆದಱಿದಡರ್ದತೆರದೆದಿನಕರನೊ
ಗೆದಂ ॥ ೨ ॥ ವೃ॥ ವರರಾತ್ರೀಸತಿಬೊನ್ನಮೊಂಬತನಿವಾಲಂಸಿಂಧುವಾಃ
ಪೂರದೊ । ಳ್ಬೆರಸುತ್ತುಂತವೆಪೆರ್ಚಿಸಲ್ಕೆಕಡೆಯೊಳ್ಪಂಸಂನಿರಾತಂಕಮಾ ॥ ಗಿರೆ
ಪಾಲಂಬರೆಪೇರ್ದನೀರಬಿಡೆಕುಗ್ಗಲ್ಸಾಗರಂನೋಡುತ । ಚ್ಚರಿಯಿಂಮುದ್ದಿಡೆರಾ
ಗರಂಜಿತೆಬಿಡಂಗಾಂತೆಂದಿನಾಧೀಶ್ವರಂ ॥ ೩ ॥ ಅಂತು ತಳತಳನೆ ನೇಸ
ರ್ಮೂಡೆ ಸೈಂಧವಂಜಗಳಮಂ ಮಾಣ್ದು , ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರಗುಣಗಣಪೂ
ರಿತ । ರರಿನೃಪತತಿಹೃದಯಪತಿತಮಂತ್ರೋಪಾಯರ್ ॥ ಉರರೀಕೃತಶಕ್ತಿತ್ರಯ ।

ಚರಿತರ್ಕೇರಳದಮಂತ್ರಿಗಳ್ಗನವರತಂ ॥ ೪ ॥ ಕಂ॥ ಪ್ರಣತರಿಪುಜನಪ
ಚೂಡಾ । ಮಣಿಘೃಣಿಕರಮಸೀಯುಪಾದನುದ್ಘಗುಣ್ಯೈಕಾ ॥ ಗ್ರಣಿಸಿಂಧುಕ್ಷ್ಮಾಸತಿ
ಧವ । ನಣಿಯುರದಿಂಬಿಡದೆನಿಮಗೆಬೆಸಸೆದರಕಜ್ಜಂ ॥ ೫ ॥ ಅದಾವುದೆಂ
ದೊಡೆ ; ವೃ॥ ವರಸಿಂಧೂರ್ವೀನಿತಂಬಿನೀಪುಳಿನಸವ್ಯಶ್ರೋಣಿಕಾಮಾಂ
ಬುನಿ । ರ್ಝರಚಂಚತ್ಕೃತಕಾಚಲೋಪರಿಲಸತ್ಕ್ರೀಡಾಮಯೂರಂಚರಾ ॥ ಚರ
ಸುಸ್ತೋತ್ರಲಸದ್ಗುಣಂರಿಪುಮದೋನ್ಮತ್ತೇಭಕಂಠೀರವಂ । ಪರಮಂಸ್ಯೆಂಧವ
ನೀರಣಾಂಗಣದೆಕೊಂದಂನಿಮ್ಮಮೇಧಾವಿಯುಂ ॥ ೬ ॥ ಈಗಳ್ ;
ಕಂ ॥ ಕೇರಳಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣಿಯು । ನೀರಜಸಮಹಸ್ತಕಿಸಲಯಂಬಿಡಿವುದರಿಂ ॥
ದೀರಸಿಕಂಸಿಂಧೂರ್ವೀಪ । ನಾರುಬೆರೋತ್ಸಿಂಧುಕಮಲೆಗೆಪಂಪುರುಡಂ ॥ ೭ ॥
ವೃ॥ ಅದರಿಂದೆಮ್ಮಯಭೀತಿಯಿಂಪುರಜನಂಶಂಕಾಸ್ಪದಂಮಾಡದಿ । ಕೊರ್ಕಿದವಿಂ
ನೀಮುರುಗೌರವಂಬಡಿದುನಮ್ಮಂಪತ್ತನಕ್ಕಯ್ಯಮಾ ॥ ಮಪಮೇಧಾವಿಕಳತ್ರ
ಮಂಸುತನುಮಂತಂದೀಯುಮೇಳ್ಕಂಜವಂ । ಮದಧೀನಕ್ಕಿದರಂತೆನೀಮ್ನಡೆಸೆತಪ್ಪ
ಲ್ಲಿಮ್ಮದೇಶಂಗಳಂ ॥ ೮ ॥ ಕಂ॥ ಸಿರಿಯುಂಸತಿಯುಂಸುತರಂ । ಪಿರಿದುರೆ
ಪಾಳಿಕ್ಕನಿಮ್ಮಮಂಪುರಜನಮಂ ॥ ಪುರಮಂಪೆಸರುಳಿಯದೆಕಿಡಿ । ಪಿರದೀಕೇರಳ
ಮನೆಮ್ಮದೇಶದೊಳಾಳ್ವೆಂ ॥ ೯ ॥ ಎಂದುರಾಯಸಮಂ ಬರೆದೊರ್ವ
ಪಟುಭಟನ ಕರದೊಳಟ್ಟೆ ಕಳಿಪಲೊಡಮಾ ದೂದುಗಾರಂ ; ವೃ॥ ಪುರ
ಜನಮೆಲ್ಲಮಳ್ಕಿರೆಸುಬೇನದುಕೂಲದಮಧ್ಯದೇಶದೊ । ಳ್ಬರೆದುರುಕೇರಳೇಶ್ವರಕೆ
ಬಾಂಧಚಲದ್ವರರಕ್ತಮಿಶ್ರಬಂ ॥ ಧುರಳರದಿಂತದೀಯಪಟುಶಾಸನಮಂಬ್ಯಹದಕ್ಷ
ರಂಗಳಿಂ । ಕರತಳದಾಂತುತದ್ಧ್ವಜಮನೆಯ್ದಿದನಾಕರಖಡ್ಗದಿಂಭಟಂ ॥ ೧೦ ॥
ಅಂತುಬಂದಾಸ್ಥಾನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿಸರ್ಗ ವಾಗ್ವೈಖರಿಯಿಂ ;
ವೃ॥ ಭೂಚರಚಕ್ರವರ್ತಿರಿಪುಮಾನಿನಿಯುಕ್ಷಿಜಲೇಶನುದ್ಘತಾ । ರಾಚಳಚೋಳಶೇ
ಖರಯಶಂಸಕಲಾಗಮನೀತಿಪಾರಗಂ ॥ ಯಾಚಕಕಲ್ಪಪಾದಪಸಮಂಶ್ರುತಿವೇದಷ
ಡಂಗಚಕ್ಷುಶಾ । ಸ್ತ್ರೀಚೆತಗೋಚರಾರ್ಥವಿಮಳಚರಣಾಂಕನಭಂಗವಿಕ್ರಮಂ॥
॥ ೧೧॥ ವೃ॥ ಬರೆದುರುರಾಜಶಾಸನಮನೀಗಳೆನೀಂಕುಡುಪೋಗುಎಂದೊಡಾ ।
ಅರಸನನೇಮಮಂಸಿರದೊಳಾಂತುಜವಂತವೆಬಂದುನಿಮ್ಮಭಾ ॥ ಸುರಸಭೆಯೊಳ್ತ
ದೀಯಪಟುಶಾಸನಮಂಜಯಕೇತುನಟ್ಟಿಪೋಲ್ । ಕರಮಿದಿರಲ್ಲಿನಟ್ಟವದನೀಂಭ
ರದಿಂಬಗೆದೋದಿಸತ್ವರಂ ॥ ೧೨ ॥ ಕಂ॥ ಪಿರಿದಾಪಟುಶಾಸನಮಂ । ಪರಿ
ಪರಿಯಿಂದೋದಿನಿಮ್ಮಬಗೆವಂದತೆರಂ ॥ ನರಪತಿಯುಡಿನೆಸಲೊಳ್ಮೇ । ಣ್ಪುರಪತಿಯು
ಡಿನೆಳಲ್ಪಳಾಪೊಡಂಸೊಗವಾಳಿಂ ॥ ೧೩ ॥ ಎಂದು ವಕ್ರೋಕ್ತಿಯಿಂ
ದಂಡೋಕ್ತಿಯುನೆ ನುಡಿಯಲೊಡಂ ಭದ್ರಕೇತು ಸಮಾಹಿತಚಿತ್ತನಾಗಿ ;
ವೃ॥ ಪಟುಭಟಕೇಳ್ಮಹಾನೃಪಶಿರೋಮಣಿಸಿಂಧುಧರೇಶನುದ್ಧುರ । ಸ್ಫುಟತರರಾ

ಜಠಾಸನಕೆನಾಪ್ಪಿರಮಿಕ್ಕಿದವೀದಿನೆಂಬಲರೋ ॥ ತ್ಕಟಪಟುಬಾಹುಕೇರಳನರಾಧಿಪನಿ ಯ್ದಿದವಲ್ತೆ ಸಗ್ಗಕೇ । ಕುಟಿಲದಿನಂಗಳಂಕಳೆದುಸಾಳೆತೆರಳ್ದಿದಿರ್ಗೊಂಡುಭೂಪನಂ ॥ ೧೩ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿತಂದೀಯೆಮ್ಮಯುಪ್ರರ । ದೆರೆತನಮಂಕೊಟ್ಟುಪದೆಪಿನಿಂದಭಿಷವಮಂ ॥ ತುರಿಪದೆಮಾಡಲ್ಬಗೆದಂ । ದಿರುಪಿರವಂನರಪರೆರೆಯುಗೊರೆಯಲೆವೇಳ್ಕುಂ ॥ ೧೪ ॥ ಎಂದು ಸೋವೋಕ್ತಿಯಿಂ ಭದ್ರಕೇತುದೂತನಂ ಕಳಿಪಿದುಗುಡದಿನಂತಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕುಮಾರಾಣಿಗೆ ನಡೆದಪರಿಯನೊರೆಯೆಕುಮುದವಲ್ಲಿಕೇಳ್ದಂತೆ ಹಂಮ್ಮೈಸಿ ಸೆರಗಿಕೊರಗಿ ಕಂದಿಕುಂದಿ ಪಲುಂಬಿಪಂಬಲಿಸಿ ;

ವೃ॥ ಬರಿತೆಗೆದಪ್ಪಿತನ್ನಸುತನಂಪೆರ್ಪೊಂದಿದವಾರ್ತೆಯಿಂದೆಮೆ । ಯ್ಬರುವೆಳುಪಾಗೆ ಬಾಯುಳಿದುಬನ್ನದೆದುಃಖಸುತಾರ್ತನಾದದಿಂ ॥ ಪರಿವೃತರಾಗೆನೇತ್ರಜಲಸಾದ್ರ್ಯಕಪೋಲಿನಿಯರ್ಕಳೋಪೆಯರ್ । ಅರಸಿತಿಮುಚ್ಚೆವೋದಳಡರಲ್ಬಹುದುಃಖರವಂನಭಾಂತವಂ ॥ ೧೫ ॥ ವೃ॥ ಅರೆಮುಗುಳ್ದಶ್ರುಪೊಣ್ಮದಿರೆನೇತ್ರಯುಗಂಬಿಸುಸುಯ್ಯೆಲರ್ತನೂ । ದರದೊಳಪೊಕ್ಕುಸ್ಸೃತಿರೆಕರಾಂಘ್ರಿಯುಗಂಗಳವಿರ್ದುವಿರ್ದುಪೊಲ್ ॥ ಜರುಗಿರೆಪೊಂಗುಗೆಟ್ಟರೆವೊಗಂಬಿಡದಾಪರಿಸಿತ್ತುಮುಚ್ಚೆಸಾಂ । ದರಯುವಪತ್ನಿಗಾರುಮನದಿರ್ಪದೆಭರ್ತೃವಿಯೋಗವಿಹ್ವಲಂ ॥ ೧೬ ॥ ಅಂತುಮುಚ್ಚೆವೋದೊಡಮುರದಿಂ ಕೆಳದಿಯರ್ಬೀಸುವ ಚೆಂದಳಿರ ತಣ್ಣೆಲರ ತಾರ್ಮೆಟ್ಟನೊಳೆಂತಾನುಂತೆಪ್ಪತ್ತಳಾಗಿ ; ಕಂ॥ ಉರಿವಗ್ನಿಸಕ್ಕಿಯಿಂದಂ । ಕರವಿಡಿದೆನ್ನಂಸಮಂತುಮೆಚ್ಚಿಸಿನಿಚ್ಚಂ ॥ ಪರಿಕಿಸದಿಂದಿನದೆವಸಂ । ತೊರೆದೆನ್ನಂತೆರಳಲಕ್ಕುಮೇ ಪ್ರಾಣೇಶಾ ॥ ೧೭ ॥ ಕಂ॥ ಪತಿನಿನ್ನಸೋಮವಕ್ತ್ರ । ವ್ಯತಿರಿಕ್ತತೆಯಿಂ ಪುರೀನಭಾಂತರಮೀಗಳ್ ॥ ವೃತಮಾದುದುತಮದಿಂದಂ । ಹತಿಗೆಯ್ತುವೆತೋರ್ದು ನಿನ್ನಪೆರೆವೊಗಸಿರಿಯಂ ॥ ೧೮ ॥ ವೃ॥ ಘನಘನತೇಜಮೂರ್ತಿಧರಣೀರಮಣೀವರನಿನ್ನಮಿತ್ರಲೋ ॥ ಚನಜನಿತಾಶ್ರುಪೂರಮನಡಂಗಿಸುಬಂದುವಸಂತದಂತೆನಿ ॥ ನ್ನನುನಯವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರಮುಡಗಲ್ಕೊಸರ್ದಪ್ಪುದದೇತಕೆಮ್ಮಲೋ । ಚನಶಶಿಕಾಂತಮೀಪರಿವಿಚಿತ್ರಮಿದೇಂವೊಗದೋರುವಲ್ಲಭಾ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂ॥ ಪಿರಿದುದ್ಭ್ರಾಂತತೆಯಿಂದಂ । ಭರಿತಭಯಂಕಂದಿಕುಂದಿವೊರೆವಾರಡಿಯಂ ॥ ತಿರೆಪಿರಿದಳಲುವಪರಿಜನ । ಹರಿಸಂಬಡೆತೋರುನಿನ್ನಪದಸರಸಿಜಮಂ ॥ ೨೧ ॥

ಕಂ॥ ಕರವಿಡಿವನಿನ್ನವಾಸರ । ದುರುಹರ್ಷಮನಾಂಪೆನೀಗವೊಗದೋರೆನಗೀ ॥ ಮರುಗುವಬಗೆನೆನವಿಗೆಗೋ । ಚರನಾದಂತೆರೆಯನಯನಗೋಚರನಾಗೈ ॥ ೨೨ ॥ ವೃ॥ ಆರನಯೋಕ್ತಿಯಂಬಯಸಿಕೇಳ್ವೆನೊಪೊಂಗುತೆಮತ್ತದಾರಸಂ । ಪೂರಿತಕಾಂತಿರಂಜಿತಮುಖಾಂಬುಜಮಂತವೆನೋಳ್ಪೆನೋದಲಾ ॥ ರಾರಮಣೀಯಭೋಗನಿಧಿಯಂಮರುಕಂಮಿಗೆಸೂರೆಗೊಳ್ವೆನೋ । ಆರಮಣಂಮದೀಯಪತಿಪೊಂದಿದನೇದಿವಕಾಗಿಪೋದನೇ ॥ ೨೩ ॥ ಕಂ॥ ಕರಮುಳಿದುಕಳಿದುಮೆನ್ನಂ । ತೆರಳಿಲ್ಲಿನ

ಗೆಂತುಬಗೆಯೊಳ್ಪೊಗೆದುದೊ ನಾಥಾ ॥ ಪರಿಭೂತಿಯನಾತುರಿಯಂ । ತರಳಿಕೆಯಂಭ
ಕ್ತಿಭರಿತೆಯಂಬಾಲಿಕೆಯುಮಂ ॥ ೨೪ ॥ ಕಂ॥ ಇನಿತೇಕೆಭಕ್ತವತ್ಸಲ । ಮನ
ದೊಳ್ಕಿಗೆಮರುಕವುಳಿದುನಿರ್ದಯನಾದೈ ॥ ಇನಿಸೊರ್ಕ್ಕಿತೋದುರ್ಮೋಗಮಂ । ಮ
ನದಿಸೆಯತೀರ್ಚಿಯನಾಚಕಾಮರಕಲ್ಪಾ ॥ ೨೫ ॥ ಕಂ॥ ಕರುಣಿಸುಮಾ
ಧವರಕ್ಷಿಸು । ಹರಿಸ್ಪೃಹೇಹಪ್ರಭಾವಿಲಾಸಿನಿಭೂವಿಭಾ ॥ ವರಸತಿಪಾಲಿಸುಸಿರಿಸತಿ ।
ಶರಣಾಗೆನಗಿಂದ ಪುರುಷಭಿಕ್ಷಮನಿಕ್ಕೈ ॥ ೨೬ ॥ ಕಂ॥ ಕಿರುನಗೆಯುಬಗೆ
ಯಚೆಲ್ವಂ । ಸರಳಸುಲೋಚನದನೋಟಮಂಗಾಡಿಯುಮಂ ॥ ನೆರೆನುಡಿಯನಿನ್ನ
ಚಾಣ್ಕ್ಮೆಯ । ನೆರವಿಲ್ಲದೆನೋಡಿನಂಬಿನೆರೆದೆಂನಾಥಾ ॥ ೨೭ ॥ ಕಂ॥ ಅರೆಗ
ಳಿಗೆವಿಟ್ಟುಸಲ್ಲದ । ಬರುವಾಣಂತಿಯನನಾಥೆಯಂಕರಮೀಗಳ್ ॥ ನೆರವಿಲ್ಲದಬಿಡು
ಗಡೆಯಿಂ । ಕೆರಮುಳಿದಿನ್ನೆತ್ತವೋಪೆಯೋಹಾರಮಣಾ ॥ ॥ ೨೮ ॥
ಕಂ॥ ನೋಟದಭಾವದಗಾಡಿಯ । ಕೊಟದಸಿಂಗರದನಟನೆಯಂದದನಿನ್ನಾ ॥ ಬೇಟ
ದಹಾವದಬಿನ್ನಣ । ದಾಟಂಗಳನೆಂತುಮರೆವೆನೋಹಾಕಾಂತಾ ॥ ॥ ೨೯ ॥
ಕಂ॥ ಸುತನಿಲ್ಲದಾಗೆದವಿಲಿಂ । ಮತಿಗೆಟ್ಟರೆಕೊರಗಿಕರಗಿಸಿರಿದುಂತಿಬ್ಬಂ ॥ ಬ್ರತ
ಮಂವಿರಚಿಸಿನಿನ್ನಂ । ಹತಿಗೆಯ್ಯಲ್ಕಗನಪೆತ್ತೆನೇಹಾರಮಣಾ ॥ ೩೦ ॥
ಕಂ॥ ಎಲ್ಲಿಯಸುತನೆಲ್ಲಿಯನೃಪ । ನೆಲ್ಲಿಯಮುತ್ತಿಗೆಪ್ರರಕ್ಕದೆಲ್ಲಿಯಜುದ್ಧಂ ॥ ಎಲ್ಲಿ
ಯಶರಮೆಲ್ಲಿಯಹತಿ । ಯೆಲ್ಲಿಯಮೃತಿನಿನಗೆಬಂದುದೋನೆಲದೆರೆಯಾ ॥ ೩೧ ॥
ಕಂ॥ ಹಾಪತಿಹಾಮತಿಹಾಗತಿ । ಹಾಪಟುಶೇಷಾಯತೋತ್ತಬಾಹಾವೀರ ॥ ಶ್ರೀಪ
ತಿಮುಂದೇಂಗತಿಹಾ । ಹಾಪರಿತಪಮಸ್ತರಿಪುಜನಾಗ್ರಮಶೂರಾ ॥ ೩೨ ॥
ಇಂತವೆಳಳೆವಳಿದಳವಿಗಳಿದಳಿನಾಕ್ರಂದಿಪಾಗಳ್, ಕಂ॥ ಪಳುವಳಲೀಪರಿ
ಮಿಗಿಲಿವ । ಳಳವಳವಳ್ಕತ್ತೆಕಾಯ್ಪುದೇರಲ್ಪತಿಯಾ ॥ ಅಳಲಂಕೇಳೆನೆಸುತ್ತಂ ।
ಮುಳುಗಿದನಾಗಳ್ದಿನಾಧಿಪಂಜಲನಿಧಿಯೊಳ್ ॥ ೩೩ ॥ ಕಂ॥ ಅರಸತಿಯಹೃ
ದಯರಾಗಂ । ಕರಮೆಕಳಲ್ದಿಳಿದುಪೋದುದೆಂದೆನೆನಭದೊಳ್ ॥ ಮಿರುಗುವಸಂಧ್ಯಾ
ರಾಗಂ । ಪರಿದತ್ತುತಮಃಪ್ರಭೂತಘನಚಾಪಲ್ಯಂ ॥ ೩೪ ॥ ವೃ ॥ ಕಡು
ಪೊಸತಪ್ಪನೀಲರಪದೊಳ್ತವೆಯುಳ್ದಿದಪಂದಿಪೋಲಮಂ । ಬಿಡದೆಮುಸುಂಕಿವೈಗು
ಡದೆಲೋಕಮನೆಲ್ಲಮನೊಂದೆಸೂಳೊಳು ॥ ಕರ್ಡುಗದೆನುಂಗಲೆಂದುದಧಿಯಿಂಪೊರ
ಮಟ್ಟತಮೋಸುರದ್ವಿಷಂ । ಗೆಡೆಗುಡುವಂತುಟಾಯ್ತುದೊರೆಯಂಕಡುಗಳ್ತಲೆಕೊ
ರ್ಬಿಯುರ್ವಿತಂ ॥ ೩೫ ॥ ಆಗಳ್, ವೃ॥ ಸುರಿವತುಷಾರದೊ
ಳ್ಪೊರೆದುಸೀರ್ಪನಿಯಂಬಿಡದೆತ್ತಿಕೊಂಡುಬ । ಳ್ಬಿರಿವಸಿತಾಂಬುಜವ್ರಜದೊಳಳಿಮಕ
ರಂದಮನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡುಸಂ ॥ ಚರಿಪಭುಜಂಗಮಪ್ರಕರದಿಂನಡೆಗೆಟ್ಟೊಡವೊಯ್ಯ
ನೊಯ್ಯನ । ತ್ಯುರದೆಸಗಿತ್ತುರಾಣಿಯುಳಲಂತೆವಿಪಳ್ಕರಿನಾಸಮೀರಣಂ ॥ ೩೬ ॥
ಅಂತುಸಂಧ್ಯಾನಿಲಂ ತೀಡಲೊಡಮೆಳ್ಚರೊಂದಿಕಣ್ಣೀರಿಂ ನಾಂದುಕಪೋಲದೊಳ್ಪ

ಗಿಲ್ತುಬಿಡುಮುಡಿಯು ನೇರೆನೂಂಕಿದಿರೊಳ್ನಿಂದಿರ್ದ ನಿಜಸಖಿಯುಂ ಚಿತ್ರಮತಿಯುನ
ಭೀಕ್ಷಿಸಿ ; ವೃ॥ ನೋಡೆಲೆದೇವಿ ಚಿತ್ರಮತಿ ಮತ್ಪತಿ ಸಗ್ಗಕೆ ಪೋದವೃತ್ತಮಂ ।
ಕೊಡಿದುದೀಗಳೆನ್ನ ಬಗೆಯೊಳ್ಪುದುಃಖಚಯಂ ನಿತಾಂತಮಿಾ ॥ ಕಾಡಳಲಿಂದಮು
ದ್ದರಿಸರಾರ್ಸ್ಸತಸಂತವೆನೋಂತುಪೆತ್ತನೀ । ನೋಡುವಕಣ್ಗಳಿಂಸಮೆದನೇಕೆವಿಧಾ
ತ್ರನಯೋನಿರರ್ಥಕಂ ॥ ೩೭ ॥ ಕಂ॥ ನಳನಳಪಕಮಳಕೋಮಳ । ವಿಳಸಿ
ತಪತಿವಕ್ತ್ರಮಾಂಸುಮಕರಂದಮನಾ ॥ ಕೊಳವಿಲ್ಲದೆ ಲೆಸೇವಿಸಿ । ಬಾಳಕಿನಿಯುಸಸಂ
ದುಪೋಪೆನೌನಲ್ಗೆಳದೀ ॥ ೩೮ ॥ ಕಂ॥ ಇಂತುಟುಪತಿಪೊಂದಿದಹದ । ನಿಂ
ತುಟುರೋದನಮಂ ತುಬಗೆದವಿಲಿಂತೀ ॥ ಚಿಂತೆಯುನೆಲ್ಲಮನರಿದಿ । ನ್ನೆಂತಾದೊ
ಡಮಿನ್ನ ಪತಿಯಶಿರಮಂ ತೋರಾ ॥ ೩೯ ॥ ಎಂದು ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿನೊರೆದ
ಮಹಾರಾಣಿಯ ವಚನಮಂ ಚಿತ್ರಮತಿ ಶಿರದೊಳಾಂತೆಳ್ದು ಪೊಲೆಕಟ್ಟಂಬುಗಿಪು ಕರ
ವಾಳಕಲಿತ ಕರಕಂಜಳಾಗಿ, ವೃ॥ ವಿಸಿದ ಕಡಲ್ಕಿವಚೇನಚೇಲಮುಳಿಯು
ಲ್ಮಂಜೀರಕೇಯೂರಕಂ । ಸುಳಿಯಲ್ಕೇಳವಿಲೋಚನಾಂಶುಪೊಡರಲ್ತುಂಗಸ್ತನಂ
ಕೊಂಕಿನೀ ॥ ಳ್ದಳಿಯಲ್ಬ್ಬಸಿಚಲಾಳಕಂನಿಮಿರೆತೂಂಗಲ್ಕರ್ಣಪೂರಂತಮ । ಕ್ಕ್ವಾವಂ
ಮಾಪಸಿಕಾಸಿಕಾಂತಿನಶಿದಶ್ಚದ್ಧಸ್ಥಳಕಾಕ್ಪಿನಿಂ ॥ ೪೦ ॥ ಅಂತೆಯ್ದಿ
ಪಂ ದೊರ್ವೈರಣಾಜಿರಕೈತಂದಾಗಳ್ಕಡಿಪತೆಲೆಗಳಿಂದುಡಿದ ನಡುಗಳಿಂದ ಜಿಗಿಜಿ
ಜಿಪವಸ್ತೆ ತೊಯ್ಯಂಬರಿಗೆ ಜರಿದ ಮುಡುಪುಂಡರಿದಿದೆದ ಕಣ್ಣಾಗೆಗೆದದ ಕೊಂದರ್ಣಿಂದ
ರೆಗಚೆದನಾಲಿಗೆಯಿಂ ದೊಕ್ಕಬಿಲ್ಸರಳ್ಗಳಿಂ ದೇಲ್ವಕರುಳಿಂ ಕುಪ್ಪೆಗೊಂಡಕೊಲ್ತ್ರ
ದುಳಿಂ ದೆಳ್ತಂಬರಿವನೆತ್ತರೊಳ್ಪಿನಲಿಂ ಮುರಿದಟ್ಟೆಯಿಂಕೊರೆದ ಸುಂಟಿಗೆಯಿಂದೊರೆದ
ಬಸೆಯಿಂ ಸಕಲ ಯೋಧಪಾತಲೆಹಿತಕರ್ದಮಸಂಪೂರಿತ ಮಪ್ಪಸಂಗ್ರಾಮ ಭೂ
ಮಿಯೊಳ್ಬರ್ಪಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಕಡುಪ್ರನಲಾಗಿಪಾಯ್ವರುಣವಾರಿಯೊಳಾಳ್ಬಕ
ಡಂಗಿಸೂಸಿದು । ಗ್ಗಡಮಿದುಳಿಂದೆಜಾರ್ದುಕಡಿವೋದಶರಾಳಿ ಸಿತಾಸಿಶಲ್ಕದಿಂ ॥ ದಡಿಗ
ಡಿಗುರ್ಜೆಕಾಲ್ಕುಸಿದುಸತ್ತಿಭಕೈಲಮನೇರಿಸೋಲ್ದುಕಾ । ಪಿಡಲೆಡೆಗಾಣದೊಯ್ಯನೆ
ಬಲಿನ್ವಿತೆಬಂದಳುದಾತ್ತವೃತ್ತಿಯಿಂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಂ॥ ಲಲನಾಮಣಿಪಾದಾಂ
ಬುಜ । ಮಲತಿಗೆದಾಳ್ದಂತೆತ್ರಾಳೆನವರಕ್ತತೆಯಂ ॥ ವಿಲಸಿತಲೋಹಿತವಾಃಕಣ । ಲಲಿ
ತಂಕುಸಿಕುಸಿದುಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆನಡೆದಳ್ ॥ ೪೨ ॥ ವೃ॥ ಮೆಸೆಯೊಳ್ಕೈಗ್ರೈದು
ದಲೆಪೊಂದಿದಸುಭಟರನತ್ಯದ್ಭುತಂಸಾಹಸಂದೋ । ರ್ದನುವಿಂಕಾಯ್ದುಳ್ಕ್ರಿಸತ್ತಿರ್ದ
ರನಪಟಿನಣಂಪೋದರ್ನಸಾಹಸ್ರತುಂಗೋ ॥ ಷ್ಟುನವಮಾದ್ಯದ್ದಂತಿಸಂದೋಹಮನಿ
ರಿದುಯುಶಶ್ನೀಮರಾಗಿರ್ಪರಂಸುಂ । ಮನದಿಂಕೊಂಡುಯ್ವುದೇವರ್ಕಳರಮಣಿಯ
ರಂನೋಡುತಾಕಾಂತೆಪೋದಳ್ ॥ ೪೩ ॥ ಅವರೊಳೊರ್ವಳ್ ,
ಕಂ॥ ಕರದೊಳ್ಪುತ್ತೀಸಾಯುಧ ॥ ಮುರೆರಂಜಿಸೆಪೊಣರ್ದಬಿಳ್ದಭಟರಂತೆಗೆವಾ ॥
ಸುರಸುಂದರಿಕರಮೆಸೆದ । ಳ್ಪುರೆಯಿಂಪೊಗೆದೇಳ್ವಶಸ್ತ್ರದೇವತೆಯಂಬೊಲ್ ॥೪೪॥

ಅಲ್ಲಿಂಮುಂದೆ ; ಕಂ|| ತಿನೆತವುಗುಮೆಂದುಬೇಂತೆಯಿ | ನಿನಿತುಂತಿನಲಾ
ರವಾನೆಬಕ್ಕಣಮುಂಬ || ಯ್ತನುವಿಂಪೆರ್ಗಿಕ್ಕದೆದುಂ | ಮನದಿಂಪಸುತಿರ್ದ್ದವರಾ
ಲೋಭಿಮರುಳ್ಗಳ್ || ೪೫ || ಕಂ|| ಮುಳುಮುಳುಗಿಪರಿವನೆತ್ತರ | ಪೊಳೆ
ಯೊಳ್ಪಂದೊವಲಘೋತ್ರಮಂಮಡಿಯುಟ್ಟುಂ || ಎಳನರದಜಂನಿಪಾರಮ | ನೊಲ
ವಿಂತಾಳ್ದಲ್ಲಿಬೊಮ್ಮರಕ್ಕಸರಿಸೆದರ್ || ೪೬ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ,
ವೃ|| ಕರಿಶಿರವಾದ್ಯಮುಂಬಡಿದುಸುಂಡಿಲಕಾಹಳೆಯುಂದಿವಾಜಿಯಾ | ಖುರಖುರದಿಂದೆ
ತಾಳವುವಮುಚ್ಚೆಗಜಂಗಳನಿಗ್ಗವಕ್ಕೆಕುಂ || ಜರಶಿರಕುಂಭದಿಂದೆಸೊರೆಗೆಟ್ಟನವಾಂ
ತ್ರದತಂತ್ರಿಯುಂತೆಗು | ಳ್ಚಿರಿಮಿಡಿದೊಪ್ಪೆಪಾಡಿದುವುನರ್ತಿಸುತಿರ್ದ್ದಪುಭೂತಸಂ
ಕುಳಂ || ೪೭ || ಮತ್ತಮಾರಣಮುದ್ಯರಂಗಂ ; ಕಂ|| ಭರಿತ
ಶಿಳೀಮುಖಮುತ್ಪಳ | ಸರಕ್ತನವಕಂಜಯುಕ್ತಮಾತ್ತಕಬಂಧಂ || ಶರಭಂಗಂಕೆ
ಲಹಂಸಂ | ಭುತಂತೆಗಳ್ದತ್ತುಕೊಳುಗುಳಂಪೂಗೊಳನಂ ||೪೮|| ಆರಣಾ
ಜಿರದಲ್ಲಿ , ವೃ|| ಕೆಡೆದಗಜಂಗಳೊಳ್ಕಡಿದವಾಜಿಗಳೋಳುಟಿದಿದ-ತೇಗ
ಳೋ | ಳಡಗಿನರಾಸಿಯೊಳ್ಪಟರಪಂದಲೆಯೊಗ್ಗಿನೊಳಾಂತ್ರಪಿಂಡದೋ || ಳೆಡೆಗಡೆ
ದಿರ್ಪಪಾಳ್ಸಬವಜಂಗುಳಿಯೊಳ್ಪವರಕ್ತವಾರಿಯೊಳ್ | ಬಿಡದರಸುತ್ತೆಚಿತ್ರಮತಿ
ಮುಂಬರಿದಸ್ಸಿರಮುಂನರೇಶನಾ || ೪೯ || ಅಂತರಸಿಕಾಣದೆ ವಿಸ್ಮಯುಂಬ
ಟ್ಟು ; ವೃ|| ವಿನತವಿರೋಧಿಭೂಮಿಪಶಿರೋಮಣಿಕಾಂತಿಲಸತ್ಪಭಾ
ಸ್ಫುರ | ದ್ವನಜಪದಂದರಸ್ಮಿತಮುಖಾಂಬುಜಸಂಯುತಸುಂದರಂಮಹಾ || ಘನ
ಧವಳಾತಪತ್ರಚಮರಾಂಚಿತನುದ್ಧುರಸಿಂಹಪೀಠನಂ | ಜನಪನನಿಂತುಕಾಳ್ಪವಿಯೊ
ಳೀಪರಿಸೋದಿಸುವಂತುಟಾದುದೇ || ೫೦ || ಕಂ|| ಎಲ್ಲಿದುವೊಧವಳಚಾ
ಮರ | ಮೆಲ್ಲಿದುವೋಗಜತುರಂಗಕೇತುಛತ್ರಂ || ಎಲ್ಲಿದುವೋಸಿಂಹಪೀಠವು |
ದೆಲ್ಲಿದುವೋಗೀತವಾದ್ಯವೇಶ್ಯಾನೃತ್ತಂ || ೫೧ || ಎಂದು ಪಲವಂದದಿಂ
ಪಂಬಲಿಸಿ ಮುಂದೆಬರೆವರೆ ; ವೃ|| ಧೀರಸ್ಫಾರೋತ್ಪದಾತಿವ್ರಜಕಳಕಳಗಂ
ಭೀರಮೇಘುಸ್ವನಂಕ್ರೂ | ರಾರಾತಿಸ್ತೋಮವಿಧ್ವಂಸನಚಳದಸಿವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಪ್ರಾಂ
ಶುನೀಲಾ || ಭೋರುಪ್ರೋದ್ಯನ್ಮರೀಚಿದ್ವಿರದನಕಳಭಂಸ್ಯಂದನೋದ್ರತ್ನಕಾಂತಿ |
ಸ್ಫಾರಸ್ಫೀತೇಂದ್ರಚಾಪಂನೆಲನಗಲಕೆಬಿಟ್ಟಿತ್ತುಕಾರಂತೆಸೈನ್ಯಂ || ೫೨ ||
ಅಂತದಂಕಂಡು ಗಂಭೀರೆಯಾದೊಡಂ ಬೆದರ್ದತ್ತರಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸೋದಿಸುತೆಪೋ
ಪಾಗಳ್ ; ವೃ|| ಅರೆಮುಗುಳ್ದಚ್ಚೆಮೀಸೆಮುರಿಕುಂತಲರತ್ನರುಚಿಪ್ರಕಾ
ಶಬಂ | ಧುರಸುಕಪೋಲಹಾಸಮುಖಕತ್ತುರಿಬೊಟ್ಟುತೆರಳ್ಚಕೇಶಮಾ || ಸುರತರ
ಮಾಗೆಗಂಟಿಡಿದಪುಪ್ಪಲಸದ್ರಪಪಂಕ್ತಿಶೋಭಿಸ | ಳ್ಮಿರುಗುವರಾಜಶೇಖರಶಿರಂ
ಕೆಡೆದಿರ್ದುದುರಕ್ತಪೂರಿತಂ || ೫೩ || ಕಂ|| ಕಂಡರಸನತಲೆಯೆಂದಾ |
ಖಂಡಲಸಂಪದಮೆಸಾರ್ದತೆರದಿಂಹರಿಸಂ || ಗೊಂಡಾಸತಿನೆಗಳ್ದಳ್ಕುಂ | ಕೊಂಡ

ರಸನತಲೆಗೆವೊದಲೆತುಳಿಲಂಭರದೊಳ್ ।। ೫೪ ।। ಅಂತುವಂದಿಸಿ ಕೈಗಳಿ
ನೆತ್ತಿ ; ವೃ॥ ಸೊಗಯಿಪಹಾಸ್ಯಮುದ್ದುನಗೆನಲ್ಕುಡಿಕೊರ್ತಸುದ್ಯಕ್ಕಟಾ
ಕ್ಷದಿಂ । ಮಿಗೆಕಳೆದೋರ್ಪೊರಾಣಿಯರನಾಚಿಕೆಯಂಸಮಿಯೂಡಿಯೂಡಿಚೆಂ॥ ಬೊಗ
ರಮರ್ದಿದ್ದರ್ತೆಳ್ಳುಟಿಯನೊಂದ್ಯನೆಮುದ್ದಿಡುವಜ್ಜವಕ್ತ್ರಮಿಾ । ಬಗೆಕಳೆಗುಂದಿ
ದೂಳ್ಮಸಗಿಮಿಳ್ಪರಲಕ್ಕ್ಮುಮೆಕೆಪ್ಪನುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ೫೫ ॥ ಎಂದುಬ್ಬಸಂಬ
ಟ್ಟುಕರಾಬ್ಜದೊಳಾಶಿರಾಬ್ಜಮಂಕೊಂಡೆಯ್ತುರುತ್ತುಮಿರೆ ; ಕಂ॥ ಸೊದೆ
ಗಡಲೊಳ್ಮಿಗೆಪುಟ್ಟಿದ । ಸದಮಳಮೃಗಲಕ್ಷ್ಮಬಿಂಬಮೋಸೊದೆನೀರೊಳ್ ॥ ಪುದಿಸಿ
ಪೊರದೆಗೆವಕಮಳಮೊ । ಪದೆಪಿಂದಿನಮೆಗೆದುದರರಿಶಿರಮಾನೃಪನಾ ॥ ೫೬ ॥
ವೃ॥ ಕಲಧೌತಚ್ಛವಿಕುಂದಕುಟ್ಮಲರದಂಕಸ್ತೂರಿಫಾಲಾಂಕಿತಂ । ಜಲಜಾಕ್ಷಂಮ
ಕರಾಂಕಕುಂಡಲಮಣಿಪ್ರೋತ್ಕಾಂತಿಗಂಡಸ್ಥಲಂ॥ ವಿಲಸದ್ವ್ಯಾಲಸುವಿದ್ರುಮಾಧರ
ಮುದಂಚದ್ಭ್ರೂಲತಾವಿಭ್ರಮಂ । ಕಲಿದಾಳ್ದತ್ತುನರೇಂದ್ರಶೇಖರಶಿರಂಕಾಂತಾಮ
ಣೀಹಸ್ತದೊಳ್ ॥ ೫೭ ॥ ವೃ॥ ಶರಜಾಸ್ಯಂನವನೀಲನೀರರುಹನೇತ್ರಂಕುಂ
ದದಂತಂಲಸ । ದ್ವರನಾಸಾಪುಟಚಂಪಕಂಕಿಸಲಯೋಷ್ಠಂಸ್ಮೇರಮಲ್ಲೀಸುಮಂ ॥
ತರದಿಂದೊಪ್ಪಿಮರಂದವಿಭ್ರಮಗತಪ್ರೋದ್ಭೃಂಗಕೇಶಂಗಳಿಂ । ಸಿರವಾವೀರಸತೀ
ಸುಶೋಣಿತಕದೊಳ್ಪುಸಂಡಿನಂತೊಪ್ಪುಗುಂ ॥ ೫೮ ॥ ವ॥ ಅಂತೆಸೆವಸಿರ
ಮಂ ಕೊಂಡರಮನೆಗೆವಂದುಮುಂಗೆಡೆದಿರ್ದ್ದ ಮಾರಾಣಿಗೆ ಕೆಡುದುಗುಡದಿಂತೋರ
ಲೊಡನೆ ; ವೃ॥ ವರಮುಖತಚ್ಚಿರಕ್ಕೆಸುಸಸಂಭ್ರಮದಿಂಪೊಡೆವಟ್ಟುನೇ
ಸರಿಂ । ಸರಸಿಜಮೊಂತೊತಂಗದಿರನೇಳ್ಗೆಯಿನೆಂತೊಸಮುದ್ರಮೆಂತೊಸಾ ॥ ಸಿರಕಿ
ಸುಪ್ರೊಪ್ಪಳಿಂತಳೆದಪ್ರಾರ್ಣದರಿದ್ರನಪಾರಹರ್ಷಮು । ಬ್ಬರದೊಳೆಬೇಗುತಂತೆತಳೆದ
ಳ್ಪಸುದುಃಖಮನಾಕೆಚಿತ್ತದೊಳ್ ॥ ೫೯ ॥ ಕಂ॥ ಶಿರದೊಳ್ಬಾಳದೊ
ಳಕ್ಷಿಯೊ । ಗುರುತರಕುಚಮಧ್ಯದಲ್ಲಿನಳಿದೋಳೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ಸರಸಿಜಮುಖಿಮಿಗೆಸೇ
ರಿಸು । ತರಳನಶಿರಮಂಕಂಗಿಕಡೆಗಣ್ಣಿಡೆಯೊಳ್ ॥ ೬೦ ॥ ಕಂ॥ ಸುರಿಸಿ
ದಳಮುಳಿನಜಲಮಂ । ಸರಸಿಜಮುಗುಳ್ವಂತೆಶುಭ್ರಜಲಕಣಗಣಮಂ ॥ ನೆರೆತಿಳಿಯಲಾ
ರೆನದನಾಂ । ಹರಿದಕಂಬನಿಯೊದುಗುಡದಶ್ರುವೋಪಿರಿದುಂ ॥ ೬೧ ॥
ಅಂತುಗಳಗಳನೆಕಣ್ಣೀರ್ಸುರಿಸಿ , ಕಂ॥ ಸೊಗಸಿನಸಿರಿಕಡಿವಡೆದುದೆ ।
ಸುಗುಣಮಣಿಪ್ರಚುರಹಾರಮುಡಿದುದೆರಮಣಾ ॥ ಮೊಗಸಸಿಮಿಗೆದೊಳ್ಮಸಗಿತೆ ।
ನಗೆಕವಿಕೆಡುಸಪ್ಪಿಂಗಾಯ್ತು ಸಿಂಗರದೆರೆಯಾ ॥ ೬೨ ॥ ಕಂ॥ ಕಡಿದರೊ
ಸುರತರುವಂಬ । ಪ್ಪಿಡಿದರೊಮದಾಜಕೀರಕಂರಮನಗ್ಗಿಪಿಂ ॥ ದುಡಿದರೊಮೌ
ಕ್ತಿಕಸರಮಂ । ತುಡುಕೀಳ್ದರೊಭೋಗಭಾಗ್ಯಮಣಿಗಣನಿಧಿಯುಂ ॥ ೬೩ ॥
ಕಂ॥ ಪರಮಕೃಪಾಕರಮಾಧವ । ಶರಣಾಗತರಕ್ಷಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬೀ ॥ ಬಿರುದಂ
ಬಿಸುಟಕಟಕಟಾ । ನರಹರಿಮತ್ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಮಂಮುರಿದಿಟ್ಟೈ ॥ ೬೪ ॥

ವೃ|| ನುಡಿಯ್ಕುತ್ತುರಿಪ್ರವ್ರಜಾಚಲಲಸದ್ದಂಭೋಳಿನೀಂಕಾದಿಸ | ತ್ತೊಡೆಜೀವಂ
ಬಿಡಿದೆನ್ನವೊಯ್ಧ್ರರಮರರ್ಮತ್ಕರ್ಮದಿಂಸಾವುವಿೞ || ಗಡೆವಂದತ್ತೆಪಿನಾಕಿಯಾನಲರಿ
ಯುಂವಿಳ್ಬಿಜ್ಜೆಯೊಳ್ಕಾದಿನಿ | ವ್ಮೊಡನೀರೀತಿಯೊಳೆಂತಕಾಲಮರಣಂಸಾರ್ದತ್ತೊ
ಮದ್ವಲ್ಲಭಾ || ೬೫ || ವೃ|| ಶ್ರೀಕರಮಪ್ಪಕುಂಕುಮಹರಿದ್ರವಿಲೇಪನ
ಕಂಠಸೂತ್ರನಿ | ರ್ವ್ಯಾಕುಲಕರ್ಣಪತ್ರಮಿವುಮತ್ತನುಭೂಷಣಮಾಗಿತೋರ್ಗು
ಮೇಂ || ಲೋಕದೊಳಿನ್ನುಮೊಲ್ದುಸಿರನಾಂಪುದುಬಾಳ್ವೆಮದೀಶವ್ರೋಗವಿರ್ | ನಾಕ
ದೊಳೊಂದಿಬಾಳ್ವುದಕೆಬಂದಪೆನೀಗಳೆದೇವಸ್ಯೈರಿಸಾ || ೬೬ || ವೃ|| ವರಸು
ತನಿನ್ನನಾರ್ಗತವೆರಕ್ಷಿಪುದೆಂದಿರದಿತ್ತನಯ್ಯೋಸ | ತ್ವರದೊಳಮೆನ್ನನಾರ್ಗೆಲೆಗೊ
ಟ್ಟನೊಮತ್ಪತಿಮುಂದೆಬಟ್ಟಯೋಂ || ತರಥಿದುಕೂಲಮಾಂತಧರಹಾಸತಿಗೊಪ್ಪು
ಗೆಯಾದುದೇಮದೀ | ಶ್ವರವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದುರದೆಪೆಯ್ಯುದುಮೊಯ್ಯನೆಬೂದಿಪ್ರೋ
ಪುದಂ || ೬೭ || ಕಂ|| ಅರೆಮಗಿನನ್ನಗತಿಮ | ತ್ತಾರಂತವೆಸೇರಿಬಾ
ಳ್ವೆವೆಮಗಿನ್ನಾರಾರ್ || ಶ್ರೀರಮಣನಿನಗೊಡೆಯಂ | ಭೂರಿಜ್ವಾಲಾಗ್ನಿಮಾಸಮೆನ
ಗೆಲೆಕಾವರಾ || ೬೮ || ಅಂತಗ್ಗಳಿಸಿದಳೆಲಿಂನಿಟ್ಟಗೆಯ್ಯುಧಭದ್ರಕೇತುವಿನ
ಮೊಗಮಂನಿಟ್ಟಿಸಿ; ವೃ|| ವರಮತಿಕೇಳಸಿಂಧುಪತಿಸತ್ವರಮೆನ್ನಮನೆನ್ನ
ಪುತ್ರನಂ | ಕೊರೆದಿರಿದಟ್ಟಲಿರ್ಪನತಿಕೋಪದೆಮಿಳ್ತುವಿನತ್ತಲೀಗಳೀ || ಪರಿಮರಣ
ಕ್ಕೆನಾಂಕರಮೆಸ್ಯೆಸಿನೀಗಳುಗ್ಗಿಪ್ಪೊಕ್ಕುಬೆ | ಚ್ಚರಮಿರದೆನ್ನಕಾಂತಗಮನಂದಡೆ
ಯುಲ್ಬರದಿಂದೆಪ್ರೋದಪಂ || ೬೯ || ವೃ|| ಅದರಿಂದೀಗಳೆಯುಗ್ಗಿಗೊಂಡ
ಮನದಂನೀಂಮಾಡಿಸಲ್ವೇಡುಗುಂ | ಸದಳಂಕಾರದೆಪೂಜಿಸುತ್ತೆಪಡೆಪಿಂದೀನಾಥಸ
ನ್ಮೂರ್ಧ್ನನುಂ || ಮುದದಿಂಘಾವಕನಂಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿಲಸಚ್ಛ್ರೀಖಂಡಕಾಷ್ಠಂಗಳಿಂ |
ಪದರಲ್ಲಸಿರಮಿಕ್ಕುತಾಂಬಳಿಕೆದುಮ್ಮಿಕ್ಕುತ್ತೆದಲ್ಬೆಂದಪೆಂ || ೭೦ || ಎಂದು
ನುಡಿಯೆ ಭದ್ರಕೇತುದ್ವಿಗುಣೀಕೃತಶೋಕೋದ್ರೇಕನಾಗಿ ; ವೃ|| ಧುರದೊ
ಳ್ಗೆಲ್ವುದುಸೋಲ್ವುದುಂವಿದಿವಶಂಮೋಗಾಪಿಭೂಪಾಲಕಂ | ತೆರಳ್ದಂಸಗ್ಗಕೆದೇಪಿನೀ
ಮಿದಕೆದುಃಖಂಗೆಯ್ವುದೇತಕ್ಕೆನಿ || ಭರ್ದರರಾಜ್ಯಾಧಿಪನಕ್ಕುಮೆಂದಿಲೆಭವತ್ಪುತ್ರಂ
ವೃಥಾಚಿಂತೆಯೇ | ನರಿಯಂನಾಳೆರಣಾಗ್ರದೊಳ್ಪೊಡರ್ದುದಲ್ಕೊಂದಿಕ್ಕುವೆಂಸಿಕ್ಕು
ವಂ || ೭೧ || ಕಂ|| ಅದರಿಂಚಿಂತೆಯನಾಸದೆ | ಮುದದಿಂದಿರಿಮರಸಿನಾ
ಳ್ರಣದೊಳ್ಪೊಡರ್ದಂ || ಮದವದರಿಸಿಂಧುರಮಣಂ | ಗೊದವಿಸುವತಿಘೋರ
ಮೃತ್ಯುವಂನೋಡುವಿರಾ || ೭೨ || ಎಂದಾವಿಕ್ರಮೈಕಕ್ರಮಂನುಡಿವು
ದುಮಾಕೆಮನ್ನಿಸಿ, ವೃ|| ದುರುಳಂಸಿಂಧುನರೇಶಸೈನ್ಯಮುಳಮಿಂದಿರ್ಕುಂ
ಪುರಪ್ರಾಂತದೊಳ್ | ವರರಾಜೇಂದ್ರನಸೈನ್ಯಮುಳ್ಳಿಪಿರಿದುಂದೀಸತ್ತುಬೆಂಡಾದು
ಬೀ || ಪರಿದ್ವೇಷಪ್ರತಿಕೂಲಮಾಪುದೆಮಗಿನ್ನೇತಾಚೊಡಂಸೋಲಮಿೞ | ಕರಣಂ

ಗೆಯ್ಯದೆಮತ್ತೆಸೇಳದೆಗೈನಾಂಪೇಳ್ದನಲ್ಪಗಜ್ಜಮಂ ॥ ೭೩ ॥ ವೃ॥ ಪುರದಿ
ನದೆಶರ್ವನಾದೆ ಱಡೆಪುಡುಗುತೆಪೋಗದವಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆಬೆ । ಚ್ಚರದೋಳ್ಮುತ್ತಿಮ
ತ್ತನುಜನಂಕೊರೆಪಕ್ಕುವಮೆಂದುಕಾಪುಗೊಂ ॥ ಬಿರುವನುವಿಂಮಬೀಯಸುತನಂಸಲ
ಹಿಪ್ಪರಿದೊಂದುಪಾಯಮಂ । ವಿರಚಿಪೆನೀಗಪೋಗಿತುರಿಹಂಮಿಗಲೊಡ್ಡಿಸುಕಾಷ್ಠ
ಬೃಂದಮಂ ॥ ೭೪ ॥ ಎಂದುದಾತ್ತಚಿತ್ತೆವಿಚಾರಿಬೆಸಿದಾಗಳ್ಸಚಿವಶೇಖ
ರನಂತೆಗೆಯಲ್ವೋದನಿತ್ತಲರಸಿ ಚಿತ್ರಮತಿಯನಭೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಕ್ಕಟಿಯೊಳ್;
ವೃ॥ ಕೆಳಬನಿಜೇಶ್ವರಂತೆರಳ್ವನಿಂಬಳಿಕೀತಲಿಯುತ್ತಿಬಾಳೆನಾ । ನಳಿದೊಡೆಸಿಂಧು
ಪಾಲಕನಮರ್ಕ್ಮತಿಯಂತಿರೆಸಾಯ್ವನೀಸುತಂ ॥ ಕಳವಳೆವಾಂಫುದೆನ್ನೊಡಲಿದೋ
ಸುತನಂನಿನಗಿತ್ತೆನೀಗಬ । ಳ್ವಳದುಗುಡಗ್ಗಿಯಿಂದಿರದೆಬೆಂಡಪೆನಾತ್ಮಜನಂಸುರಕ್ಷಿ
ಸಾ ॥ ೭೫ ॥ ಅದಾವುದುಪಾಯಮೆಂದೊಡೆಸಿಂಧುಸೈನ್ಯಂ;
ವೃ॥ ಬಿಡದಡರ್ದೆತ್ತಮುತ್ತಿಪುರಮಂಕಡುಗಾಪಿನೊಳಿರ್ಕೆವಂತ್ರದಿಂ । ಬೆಡೆದೆರಪಿಲ್ಲ
ಮುಪ್ರಕಟದಿಂಸುತನಂತವೆಕೊಂಡುಪೋಗಲೀ ॥ ಪಡುವಣದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ಪುರಕೆಚಿತ್ರಕ
ಪರ್ವತವಿರ್ಪುದಲ್ಲದ । ಕೆಡಗಡೆಯೊಳ್ಕವಲ್ವಿಡಿದಕಲ್ಲೆಡೆಯೊಳ್ಗವಿಯೊಂದುತೋ
ರುಗುಂ ॥ ೭೬ ॥ ವೃ॥ ತಡೆಯಲ್ಬಾರದಕಷ್ಟವೊಂದುಬರೆಜೀವಂಭದ್ರ
ಮೆಂಬಂತೆಪೋ । ಪೊಡೆಪೊಡೆಕುಮಿದೆಪ್ಮರಾಜಗೃಹಕಂತದ್ಗಹ್ವರಕ್ಕೊಂವಲಂ ॥
ಕಡುಪಿಂದಾರಿಯುನೊಂದನೀಗಳದರೊಳ್ಮತ್ಪುತ್ರನುವಂಕೊಂಡುಪೋ । ನಡೆಕಷ್ಟಾತ್ಮ
ನಖಡ್ಗಕಿಕ್ಕದೊಲವಿಂದೆಂತಾದೊಡಂರಕ್ಷಿಸಾ ॥ ೭೭ ॥ ಆಗುಪ್ತರಂಧ್ರದ
ಮುಖಮೆಮ್ಮಸಜ್ಜೆವನೆಯ ಬಡಗಣನೆಲಗಟ್ಟನಪಚ್ಚೆಗಲ್ಲಕೆಳಗಿರ್ಪುದಲ್ಲಿನಿಳಿದುಮೆಲ್ಲ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋದೊಡೆಚಿತ್ರಕಗಿರಿಗುಹಾಮುಖದಿಂ ಬಯಲಪ್ಪುದಲ್ಲಿಂಚಿತ್ತವಾದೊಡಂ
ಪೋಗಲಕ್ಕುಮೆಂದುಸಿದುರ್ಪೊರಗೆವರೆಮುಂದೆ; ವೃ॥ ಧರೆಯುಂಸೀಳ್ದನಿಗ
ಳ್ಚಿಸೂರ್ಯಶಿಲೆಯಿಂಚೌಮೂಲೆಯುಪ್ಪಂತಿಕೆ । ಪ್ಪುರದಿಂಚಂದನಕಾಷ್ಠದಿಂದರಗಿನಿಂ
ತೈಲಾಂಬರೋತ್ಕೂಲದಿಂ ॥ ಕುರುಳಿಂಗುಗ್ಗುಳದಿಂಸುಧೂಪದುರಿಯುಂಪೊತ್ತಿಕ್ಕಿ
ಕಿಚ್ಚುರ್ಬ್ಬಿಮೇ । ಲುರಿಯಿಂಮೇಘಕುಲಂಗಳಂಬೆದರಿಸಿತ್ತಾಕೊಂಡಮತ್ಯದ್ಭುತಂ
॥ ೭೮ ॥ ವೃ॥ ಛಿಳಿಛಿಳಿಲೆಂಬನಾದಮುಮರಲ್ಕಡುಗಾಯ್ದುದುಕೊಂಡಮು
ರ್ವ್ವಿಬ । ಲ್ಧಳಿಘಳನುರ್ಕಿಸೀಂದುದುರೆಸಜ್ಜರಸಂಕಿಡಿಯೊಕ್ಕುದೆತ್ತಮು ॥ ದ್ಘುಳಘು
ಳುರಾವದಿಂಧಗದಗಸ್ವನದಿಂಪೊಗೆಯೇರಿದತ್ತುಛಿ । ಳ್ಛಿಳಿಲೆನೆತೋರಕೆಂಗಿಡಿಗಳೆಳ್ದ
ವುಕೊಂಡದೊಳಲ್ಲಿಬಲ್ಪಿನಿಂ ॥ ೭೯ ॥ ಪೃಥ್ವೀವೃತ್ತಂ ॥ ಭುಗಿಲ್ಭುಗಿಲನಾ
ದದಿಂಪೊಗೆದುಪೆರ್ಚ್ಚಿಬೊಮ್ಮಾಂಡದೊ । ಳ್ಪುಗುತ್ತುರಿಮರಲ್ದುದಂಬುನಿಧಿಕಾದನೀರಿಂ
ದಮು ॥ ಕಿಗುಳ್ಕೆಳನೆಸೀಂದುಕೆಗ್ಗೆದುದುಭೂಮಿಲೋಕಕ್ಕೆಕೆ । ಮ್ಮಗೆಂದುಬಿಸಿ
ಲಾಯ್ತುದೇನದುಬುತಂಜ್ವಲತ್ಪಾವಕಂ ॥ ೮೦ ॥ ವೃ॥ ಮುರಿಮುರಿದೇ
ಳ್ವಕರ್ಪೊಗೆಯುಪೊಯ್ಲೊಳೆರಾಜಗೃಹಂಕೆರಂಗಿತಾ । ಸುರುಚಿರಕಾಂಚನಸ್ಫುರಿತವೇ

ದಿಕೆನೀದೆಱಳಿತ್ತು ರತ್ನಬಂ || ಧುರನವವಿದ್ರುಮಾಕಲಿತತೋರಣಮುಲ್ಲಸಿಡಿಲ್ವುದು
ಳ್ದುಬ | ಲ್ಪರಳ್ಗಳನಾಂತುದೆಂದೆನೆಗಡಾವಣೆಕಂಗೊಳಿಸಿದುರ್ದಗ್ನಿಯಾ || ೮೧ ||
ಕಂ|| ತುರುಗಿಡಿಸಿಱ್ಗಿಱಡಿಕೆಂಗಿಡಿ | ಪರಿಗಿಡಿತುಡುಗಿಡಿಬಳಲ್ಗಿಡಿೞ್ಗಿಡಿತೊಱಲ್ ||
ವರಗಿಡಿತೊಗ್ಗಿಱಡಿತಾಗ್ಗಿಱಡಿ | ಕುರುಗಿಡಿಪ್ರೊಡೆಗುಂಡ್ಗಿಡಿಗಳೆಡರ್ದುಪುನಭದೊಳ್
|| ೮೨ || ವೃ|| ಭೂತಳರಕ್ಷಣಂಬಿಸುಟುಸಗ್ಗಮನಾಳ್ವನೆವಂನೃಪಂಬ
ಲೋ | ಪೇತನೊಡರ್ಚೆಪೋಗೆಬಳಿಕಾತನೊಳೊಂದಿಸಿತತ್ಕುಟುಂಬಮಂ || ಸಾತಿಶ
ಯೋತ್ಸವಂಮಿಗೆವಿಯೋಗಿಗಳೊಳ್ಪಡೆದೈಕ್ಯಭಾವಮಂ | ಭೂತಳದಲ್ಲಿಧನ್ಯವೆಸರಾಂ
ತಪೆನೆಂಬವೊಲಗ್ನಿಕೊರ್ವುಗುಂ || ೮೩ || ಮತ್ತಮಾಸುಡುಗೊಂಡಂ ;
ಕಂ|| ಚಟಚಟಿಸಿಜಾಲೆಯೊಕ್ಕುಂ | ಪಟಪಟನೆಸಿಡಿಲ್ವುರುಳ್ದುಕಿಡಿಕಿಡಿಪ್ರೋಕುಂ ||
ಪಟುಭಟಮನ್ಮಥದಹನೋ | ತ್ಕಟಪುಟಶಿವಫಾಲಪಾವಕಾಕ್ಷಿಯತೆರದಿಂ || ೮೪ ||
ಅಂತುಮುಸಕಂಮಿಗೆಪೆರ್ಚಿಚುರ್ಚುಱವಕಿರ್ಚಂಕಂಡುಭದ್ರಕೇತುವಂದಿಶೈಸಿ ;
ವೃ|| ಬೆಳಗಾದತ್ತಲ್ತೆ ನೀನೆಮ್ಮನುಸುರಱಿಯೊಳೆಂತಂತುಮೇೞ್ಗೆಯ್ದುಕಾರ್ಯಂ | ಗಳೊ
ಳೀದೇಶಕ್ಕಧೀಶಂಪರಮಗುಣಗಣಂಸಿಂಧ್ಯನಂಮಾಡಿನೀನಾ || ಕುಳವೊಂದಿಲ್ಲೆಂಬ
ವೊಲ್ತುನ್ನೃಪನಬೆಸದೆರಾಜ್ಯಾಂಗಮಂತಾಳ್ದುಮತ್ತೀ | ಯೆಳೆಯಂದುಃಖಕ್ಕೆಕಾಲಿಕ್ಕ
ದತೆರದೊಳೆಸದ್ಧರ್ಮದಿಂದಾಳವೇಳ್ಕುಂ || ೮೫ || ಕಂ|| ನರಪತಿಯಾಪುರಕೆ
ತಂದುರಿ | ತುರಿಹಂರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮಂಮಾಳ್ಪುದುನೀಂ || ವರನೃಪತಿಯುಱತಿಸು
ತರುಂ | ಪಿರಿದಳಲಿಂಬೇದುಪೋದರೆಂದೊರೆವುದುದಲ್ || ೮೬ || ಎಂದು
ಭದ್ರಕೇತುಪ್ರಭೃತಿಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಿಗೆನಯಮನೊರೆದುನಿಂದಿರ್ದ ಸಖೀಗಣಮನಭೀ
ಕ್ಷಿಸಿ ; ವೃ|| ಮರವಟ್ಟಂತುಸಿರಿಕ್ಕಲುಂಮರೆದುನಿಂದಾದೇವಿಸಂತಾಪದಿಂ |
ದಿರದಾಗಳ್ನಡೆಪೇೞ್ದಳಿಂತುಸಖಿಯರ್ನೀಮಾದೊಡಂಮಾತೆವಿರ್ || ಪಿರಿದೆನ್ನೀತನುಗಿ
ನ್ನದೇಂತೆರಳ್ದಪೆಂನೀಮೆಲ್ಲರೆಂತಾದೊಡಂ | ಮರೆದಿನ್ನೆನ್ನನಮೋಯುಸಿಂಧುಪತಿಕಾಂ
ತಾಬೃಂದಮಂಸಾರ್ವುದಾ || ೮೭ || ಎಂದೆಲ್ಲಗ್ರೊಱರೆದುಕೆಡುನಲ್ಗೆಳದಿಯಾ
ದಮಂಜಭಾಷಿಣಿಯುಂ ಕೆಲಕ್ಕೆಕರೆದು ; ವೃ|| ಸಾವುದೆಜೀವನಂದಲೆನಗೀತೆ
ನುಪೋಗೆಮತಂಗಿನೀನದಿ | ನ್ನಾವುದವಾಳ್ಪೆ ಚಿತ್ರಮತಿಮತ್ಸುತನಂಸಲಪಲ್ಕೆಪೋ
ಪಳಿ || ನ್ನಾವುದೊಭಾಗ್ಯಮಿನ್ನಳಲದಿರ್ಪರಿವಾರಮುಮಿಾಸಖೀಗಣಂ | ತಾವುರಿ
ನೋಯುದಿರ್ಪತೆರದಿಂಕರುಮಾಡದೊಳಿರ್ಪುದಾಗಳುಂ || ೮೮ || ಕಂ|| ಕರ
ಕಟಕಂಲವಲವಿಕೆಗೆ | ವರಮೇಖಲೆಚಿತ್ರಕಮಲೆಗಾಯೆಕ್ಕಸರಂ || ತರಳಿಕೆಗೆಜಕ್ಕಸ
ರಮಿಾ | ಹರಿಣಿಕೆಗೀಪೆಂಡುಗಂಕಣಂನಿನಗಾಯ್ತು || ೮೯ || ವೃ|| ಸರ
ಸರಸಾಲಬಾಲತರುವೊಳ್ಮಧುಮಾಳಿನಿಷೇವ್ಯಮಾಣಭಾ | ಸುರತರಮಲ್ಲಿಕಾಪ್ರಮುದೆ
ಯಂಮನದುತ್ಸವದಿಂದೆಮಾಡಿದೆಂ || ಪರಿಣಯಮಂಬಳಿಕ್ಕವರ್ಗೆಕಂಕಣಮಂಬಿಡಿ
ಸಲ್ಕೆತೋಷದಿಂ | ಮರೆದೆನವರ್ಕ್ಕೆನೀಂಬಿಡಿಸುಕಂಕಣಮಂವರಸನ್ಮುಹೂರ್ತದೊ

ಳ್ ॥ ೯೦ ॥ ವೃ॥ ಪರಿಪ್ಪುವಿವಾಹಮಂಗಲಿತಮಾಗಮಿಗಂಪಕೆಳೆದ್ರುಮ
ಕ್ಕಮು । ಳ್ಕರಿಸೊಲವಿಂಪಮಾನೊದೆಯೆಚೆಂದಳಿರುಣ್ಮಿದಶೋಕಭೂಜದೊಳ್ ॥
ತಿರಿಯದಿರೆಂದುಮಾಭರಣಕೋಸುಗಮಾಗಿಯುಮಾತಳಿಗ್ಗಳಿಂ । ನಿರಪಿಸುರಾಜಕೀ
ರಮನದೊಂದುರೆಕಾತರಚಾಲವೃಕ್ಷದೊಳ್ ॥ ೯೧ ॥ ಕಂ॥ ಹರಿಣಮನ
ದೊಂದುವನಕೆ । ಯ್ದಿರಿಸುತೆನೀನೆನ್ನನೂಪುರಾರವಕೊಲವಿಂ ॥ ಪರಿದೆಯ್ದುವಕ
ಲಹಂಸನ । ನಿರಿಸಾಬಳಿಕೊಂದುಸರಸಿಜಾಕರತಟದೊಳ್ ॥ ೯೨ ॥ ಇಂ
ತೊರೆದುಮೋಗುರ್ಕ್ಕಿವರುಪದವಳಲಂ ಸೈಸಲಾರದೆಸಿಸುವನಬೀಕ್ಷಿಸಿ ;
ವೃ॥ ಆವೊಂಗರ್ಭದೆನಿನ್ನನೊಲ್ದುಸಲೆಕಾದಾತಂಬಳಿಕ್ಕೀಗಳಿ । ನ್ನಾವಾವಾಸರೆ
ಯಿಂದಮಾದೊಡೆಲವಿಂದಂಜೀವನಂಕಲ್ಪಿಪಂ ॥ ದೇವೇಶಂತವೆಪುಟ್ಟಿಸುತ್ತೆಪಡೆಪಿಂ
ತಾಂನಿದ್ರೆಯುಂಮಾಳ್ಪನೇಂ । ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕನೆಮಾಳ್ಕೆಮುಂದೆನಿನಗಾರೋಗ್ಯಾಯು
ಮಂ ಶ್ರೀಯುಮಂ ॥ ೯೩ ॥ ಎಂದುಶಿಶುಮೂರ್ಧ್ನದೆಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿಪರಸಿ ;
ವೃ॥ ಇದೆಕೇಳ್ಪುತ್ರನನಿತ್ತನಾಂತುರಿಹದಿಂನೀಂಪೋಗುವಾರ್ತಂಡನ । ಭ್ಯುದ
ಯುಂದಾಳ್ವುದಕಿನ್ನಮುನ್ನುಮುರದಿಂಪೋಗಲ್ಕೆವೇಳ್ಕುಂದೃಢಂ ॥ ಪದೆಪಿಂದೀಸುತನ
ಳ್ಕರಿಂಬಗೆದಪಂ ಮನ್ಮಾತೆಯೆಂದಾಗಳ । ಭ್ಯುದಯುಂದಾಳ್ದಸುತಂವಲಂನಿನಗುಮ
ಕ್ಕುಂಸೌಖ್ಯಮಾಯುರ್ವ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ೯೪ ॥ ಕಂ॥ ಅಗರಿಂಕೆಳದೀಗಲಪು
ದು । ಪೊದಲಣಕರ್ತ್ತವ್ಯಮಲ್ತೆನಿನಗೀಸುತನಂ ॥ ಇದೊನಾಡೆತಾಯೆನೀನಾ । ಮು
ದದಿಂದಾಸಿತ್ತೆಪುತ್ರದಾನಂಗೊಳ್ವಾ ॥ ೯೫ ॥ ಎಂದೊರೆದು ಸಿಸುವಂಚಿತ್ರ
ಮತಿಗಿತ್ತು ಮೊದಲಗ್ನಿಕುಂಡದೊಳ್ ನೃಪನಶೀರ್ಷಮಂಸಾರ್ಚಲೊಡಂ ;
ಕಂ॥ ಪಗಬೆಜ್ಯೋತಿಯುತಲೆಯೋ । ಹರಶಿಖನೇತ್ರಾಗ್ನಿದಗ್ಧಮನ್ಮಥಶಿರಮೋ ॥
ಪರಮಾಗ್ನಿದೇವಮೂರ್ಧ್ನವೊ । ಕರಮೆಂದೆನೆಪೊಳೆದುದುರಿಯೊಳರಸನಶೀರ್ಷಂ ॥
॥ ೯೬ ॥ ಅಂತರಸನಶಿರಂಚಣಂಪೊಗದೋರೆಭಸ್ಮವಾಗಲೊಡಮರಸಿಕರ
ಕಮಲಮುಕುಳೆಯಾಗಿ ; ಕಂ॥ ಅನಿಲಸಖಪರಮಪಾವಕ । ಘನಯುತಶುಚಿ
ಪೂರ್ಣಭರ್ಗಫಾಲಾಂಬಕಭೂ ॥ ನಿನಗೀವೆನೆನ್ನತನುವಂ । ಗನಹಂನೀನಲ್ತೆವಹ್ನಿಕೈ
ಕೊಳ್ವುದಿದಂ ॥ ೯೭ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂವಸ್ತುಗಳೊಳ್ಕರಂಶುಚಿಕರಂನೀ
ನೆಂದುನಂಬುತ್ತೆದ । ಲ್ಕರಣಂಬೊಕ್ಕಪೆನಾಂಭವತ್ಕರಶಿಖಿಪ್ರೋದ್ದಾಮಕೀಲಂಗಳಿಂ ॥
ಧಿರದೆನ್ನೀತನುವಂನಿವೇದಿಸುತೆತತ್ತ್ವಪಂಚಭೂತಂಗಳೊಳ್ । ಮರಣಂಬೊಂದದ
ಜೀವಮಂಜವದೆನೀಂಮದ್ಭರ್ತೃವೊಳ್ಕೂಡಿಸೈ ॥ ೯೮ ॥ ಎಂದುನುತಿಸಿಪಿರಿ
ದುಂಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ; ವೃ॥ ಹರಿಹರಿಪೇಳ್ವೆನೇನನವಧಾನಮಿನಿತ್ತಿರದಲ್ಲಿಸತ್ವ
ರಂ । ಪಿರಿದುರಿಯುತ್ತುಮಿರ್ಪನಲಕುಂಡದೆಭೋಂಕನೆಲಂಘಿಸುತ್ತೆಪಾಂ ॥ ದರ
ಯುವತೀಶಿರೋಮಣಿಲಸದ್ವರೆನುಂಗಳಕರ್ಣಪತ್ರಬಿ । ಳ್ದರರೆಮಲಂಗಿದಳ್ಕಿಖಿಕುಲ
ಜ್ವಲನೋದರಕೀಲವೇಶ್ಮದೊಳ್ ॥ ೯೯ ॥ . ಬಳಿಕ್ಕೆಸಂತಾಪಂಮೊಯ್ಯುಡರೆ ;

ವೃ॥ ಹಾಯೆಂದಾಗಳೆ ಬಿಳ್ದುದೊತ್ತಿ ಕೆತ್ತಿದತ್ತೊತ್ತಿಳ್ದತ್ತು ನೂಂಕೆ ಗಿರಿ । ಶ್ಯಾಯುಂ
ಟ್ಟು ಕೆರಂಗಿ ಬೆರ್ಚಿ ತಡಸಿತ್ತೆಳ್ದತ್ತು ಸಾರ್ದತ್ತು ಪೋ ॥ ನಾಯುಂ ಗುತ್ತು ರಲಿತ್ತು ನ
ಣ್ಗಿಡೆ ಸೋರಪ್ದತ್ತು ತ್ತು ಪೋವತ್ತುದ । ಲ್ಕಾಯುಂ ದೂಳ್ಮಸಗುತ್ತಿ ಗಲ್ಬಹುಳ ಪ್ರಾರಂ
ತ್ಸಖೀಸಂಕುಳಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಕಂ॥ ಪೊರಳ್ದುದು ಬಿಳ್ದುದು ತಗೆದುದು । ಪ
ದುಮತಾರ್ದತ್ತು ಸೊಲ್ದನೊಂದುದು ಮತ್ತೆಂ ॥ ಕರಿದುದು ಜರಿದುದು ಮುರಿದುದು
ಹರಿಹರಿ ನೆರೆಸೀಳಲಾರೆನಾಪಿರಿದಳಲಂ ॥ ೧೦೧ ॥ ವೃ॥ ಸರಸೀಜಾಂಬಕೆ
ತ್ರಜಾತಮಪಕೆಕ್ತಿಸ್ಫಾರಕೀರ್ತ್ಯೂರ್ದ್ಧ್ವಸುಂ ॥ ದರಿಕೊಂದಪ್ಪುರ ಮಸ್ಪರದ್ರದನೆಚ
ಚದೂಪಸಾರಕ್ರಿಯಾ ॥ ಕರೆಮುಂದಸ್ಮಿತೆವಕ್ತ್ರಪದ್ಮಿಚಳದುದ್ಯ್ರಂಗಾಳಿಕಾರಾ
ಶಂ । ಬರವೈರಿಪ್ರಚುರಾಂಗಶೀರಕವುಹಾರಾಜ್ಞೀವಲಂನೆಂದಸುಾ ॥ ೧೦೨
ಎಂದು ಸಖೀಯರ್ಪ್ರಯ್ಯಳ್ಚುತಿರಲಿತ್ತ ಮಹಾದೇವಿ ; ವೃ॥ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯೊಕ್ಕ
ಜ್ವಳಿಸಿ ಬಾಡಿಸಿ ಬೆಳ್ಪುರಿಯಿಂ ದಿಗಂತಮಂ । ಬಿಡದಡರುತ್ತು ಮಿರ್ಪನಲಕುಂಡದೊಳಿರ
ರಾಜಪತ್ನಿಕೆಂ ॥ ಪಿಡಿದು ವಿರಾಜಿಸಲ್ದಹನದೇವತೆಯಂಬನ್ನೆಗಂತೆ ಬೆನ್ನೆಪೆಂ । ಗ
ಯೆಡೆಯುಲ್ಲಡಂಗಿದವಿಯೋಗಿಣಿಯೆಂಬವೊಲಲ್ಲಿಯೊರ್ಚನಂ ॥ ೧೦೩ ॥ ಕಂ
ಅಂತಂತೆಯಿಕೆರಗಿದುದಾ । ಕೆಂತುಕಳಾಸಾರೆಯುಂಗಹುಮಳಂತ್ರೇತಾ ॥ ಗ್ನ್ಯಂತ
ದಿಕೆಬಹುಕೀಲಾ । ಸಂತತಿಯಿಂದಳಿದುಕೆಳಿದುಪೋದುದುಬೇಗಂ ॥ ೧೦೪ ॥ ವೃ
ತನುತಾಂಬೆಂದುದು ಬೂದಿಪೋದುದುಕರಂ ಜ್ವಾಲಾವಳೀಧೂಮದಿಂ । ದನಲಂದೇ
ಮನೊಯ್ದು ಮೇಘಪಥಕೊಲ್ದೆತ್ತಿಕ್ಕಿದಂ ಜೀವನಂ ॥ ಘನಸಂಧಾವಿನರೇಶಬೇತ
ದಿತಾಂಕೊಡಿತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂ । ದನುವಿಂದಂಪತಿಯರ್ಕಳಲ್ಲಸೊಗದಿಂಬಳ್ದಪ
ರಾಸಗ್ಗದೊಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥ ಆವ್ಯತಿರೇಕದೊಳ್ಚತ್ರಮತಿಮಯ್ಯುರಿಯುದೆ
ಸುವನೆತ್ತಿ ಸಜ್ಜವನೆಯುಂಪೊಕ್ಕು ಪಚ್ಚೆಗಲ್ಲನೆತ್ತಲೊಡಂ ; ಕಂ॥ ತೋ
ದುದುಬಿಲದಬಾಯ್ಮ್ರಗೆ । ಸೇರಿದನವರತ್ನಕೂಲಪಚ್ಚೆಗಳದರೊಳ್ ॥ ರಾರಾಜಿಸಿಕ
ಲಿಯುಂ । ದೂರಂಗೆಯ್ಸಿದುವುಪಲವುಕೂಲಂಬರೆಗಂ ॥ ೧೦೬ ॥ ವೃ॥ ಅ
ರೊಳ್ಮೆಲ್ಲನೆಪೊಕ್ಕಡಂಗಿ ಮುಸುಳಲ್ಬೀಳಾಗೆ ತಾಂಬಾಹುಯು । ಗ್ಮದೆಕೂಸಂಪದೆದಪ್ಪಿ
ವಕ್ಷದೊಳದೆಂತೆಂತಾನುಮಾಕೂಲದೊಳ್ ॥ ಪದಮಿಟ್ಟೊಯ್ಯನೆಬೆಚ್ಚರಂಮುಸುಳ್ಕೆ
ಳಾಸೋಪಾನಶೈಥಿಲ್ಯಮೊ । ಮೋದಲುದ್ರತ್ನದಕಾಂತಿಹೀನಮಿರೆಜೀವಾಪೇಕ್ಷೆಯಿ
ಲ್ಲೆಂಬಿನಂ ॥ ೧೦೭ ॥ ಕಂ॥ ಕೆರಮಿಳಿದುಪೋಗೆಸುದತಿಯ । ಚರಣಕೆ
ರಿದಲ್ಲಿಕಕ್ಕಸಂತೋರಿದುದಾ ॥ ಬರುಗವಿನಸುವಯುಲಾಂತುದು । ಸುರುಚಿರಸೊ
ಪಾನಪಂಜ್ತಿಗಳ್ತೀರ್ದಪುದಲ್ ॥ ೧೦೮ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂದುಪ್ರೃಥದೋ
ಳ್ಕರಂನಡೆದುಪೋಗಲ್ಮುಂದೆನಿವರ್ತಿತದಿಂ । ಖರದಿಂದಾಡಡೆವಾಯುಸಂಚರಣವ
ದೇಹಾಂತದೊಳ್ತಾಪದಿಂಕೊರಗುತ್ತುಂತನುಘರ್ಮವಾರಿಕಣದಿಂನಾಂದಾಗಳುಚ್ಛ್ವಾ
ಸದಿಂ । ನೆರಗಂಬೀಸುತನಿಂದಳಲ್ಲಿನಸುಪೊಳ್ತುಂಕೂಸನಾರಯ್ವುತುಂ ॥ ೧೦೯ ।

ಬಳಿಕಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ಪೋಗೆ ಪೋಗೆ, ವೃ|| ಸುರುಚಿರರತ್ನದುಗುರದಕಾಂತಿ
ಗೆ ಭೋಂಕನೆ ಮೀಗೆ ವಿಳ್ಪುಸ | ತ್ಸ್ವರವೆಸದಂಗಳಿಂದಿರಿದು ಬೆಂಚುವಿನೇಳ್ದ ಪೆಸೀಪ್ಪ
ರಂಕೆಯಿಂ || ದುರೆಬಡಿಯುತ್ತೆ ಕೂರ್ಗುಗುರ್ಗಳಿಂ ಪರಚುತ್ತೆ ಸದದ್ಧ್ವರ್ದೇಹವಾಂ |
ಪಿರಿದು ಕಡಂಗಿ ಕಾಡಿದವು ಬಾಸಂಗಳ್ಕಕುಕೊರ್ವಿ ಕೂಗುತುಂ || ೧೧೦ ||
ಅಂತಾ ವಿಷಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ; ಕಂ|| ಸಮುತ್ತುಂಗತೆನುಗಿಸಿದರ್ದು |
ಮಗುಳ್ದುದು ಪಿಮುಳಿದುದೆದೆರ್ದಯಿಕ್ಕೊಳ್ಸುಯ್ಗಳ್ತಾ || ನಮುಪಸರಿಸಿತೆನುತರ್ಪ್ಪಿಂ |
ಪೊಸಯಿಸಿದುದುಬಿಸತ್ತುತಂಜೀರಂಗಳ್ || ೧೧೧ || ಕಂ|| ಸಮುಸಗು
ತೋರ್ದಿರ್ದಿ ಕಿರಿದಾ | ಗಸಮುಲ್ಲಲ್ಗೆಸೆಯಿಚಕ್ಕಿಗಳಗಳ್ತಿಳಿದಳ್ || ಸರುಹಸಮಾನಗ
ವಿನಾಗಿಲ | ನೆರವಸುದಂತ್ರಿಳಿಯಲಾರಳಳಾಕಳ್ತಲೆ ಮೆಳ್ || ೧೧೨ || ಕಂ||
ಪರಿಪೂರ್ಣದನ್ನದೈಸಿರಿ | ಪೆರೆಯುಲೊಡಂಕರಪೆತ್ತು ಬೆಲಗ್ಗಿಡಲೊಡಂ || ಪಿರಿದೆಲ್ಲ
ಮೆಸೆಯುತಾರೆಗ | ಭರಿಗೆತ್ತುಕ್ಕಿ ಪಯುಬಾಗಿಲಂತೆರೆದಿರವಂ || ೧೧೩ || ಅಂ
ತಾ ವೀರರಮುಖಿ ಗಮುಖಾಗಿಲಿಂ ಪ್ರೀರವಮುಟ್ಟು, ವೃ|| ಧರ ಗೃಂಗಳನೇ
ರಿಯೇರಿಯರಿಸಿರ್ಯತಂಗಳಂ ದಾಂಟಿದಾಂ | ಬಿರದಾಗಳ್ಕರವಕ್ಕೆ ಪುಲ್ಗಾದರುನಾಣ
ಲ್ಕುತ್ತುರೆ ಳ್ವಾಯ್ತು ದಿಸು || ಯ್ದುರಿಪರ್ಕ್ಕದೆಪಟ್ಟುಕಕ್ಕಸರುಕೋಟುಂಗಲ್ಗ
ಳೊಳ್ಸಿಲ್ಕಿಸಿ | ಲ್ಕರಮುಬ್ಬುಂಬಮಂಕೆಳಕ್ಕುಳದಳೆಂತೆಂತಾವು ಮುಚ್ಛೈಲದಿಂ || ೧೧೪ ||
ಅಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆ ಪೋಗೆ, ವೃ|| ಶುಭಗ್ರಸ್ತ ನೃಗೇಂದ್ರಶೀರ್ಣವಿರವಂ ವಾಮಾ
ತಂಗದಾನದ್ರವಂ | ತರುಶಾಖಾ ಕೃತಮೋಘವಿಸ್ಪುರಿತ ಮುತ್ತೆ ಸ್ಥಾನಾರ್ದ್ರ ಜಿಹ್ವಾಹಿ
ಸಂ || ಚರಮುತ್ಕಂಟಕ ತಾಳಬಹುಳಪಥ ದುರ್ಗೋಶಂಗೃಹೀತೋದ್ವ್ಯಾಸಂ | ಗರುತಂ
ರಂಜಿಸಿದತ್ತು ಬೀಕರಜರದ್ಗ್ರಾಮಕಾನನಂ ಕಾನನಂ || ೧೧೫ || ಆ ಮಹಾ
ಟವೀಮಧ್ಯದೊಳಂತು ಪೋಪಪದೊಳ್; ಕಂ|| ಮಗಿದುದುಬೆಂಬೆಳಂ
ಗಿಂ | ಬೆಮೂಡಣತರ ಗಿರಿ ನದದಮುನ್ನಂ || ಅಸವಸದಿಂ ಸುಸಿಲೆಸಗುವ
ಸಳಿವೆಸದೊಳ್ಮರಿದಸತಿಂಬ ಮೊಗದಂತಾಗಳ್ || ೧೧೬ || ಕಂ|| ತಿಳಿಗದಿ
ರಿಂ ಸಸಿಕಳೆಯುಂ | ಬೆಳಯಿಸಿದೆಂ ಮುಗುಳೆತಪನ ತಾಪದಿ ತರುಣಂ || ಕಳೆವಿದನೆಂದು
ಚಂದಿರ | ನಿಳಿದಂಗಡ ಬೆಂತೆಯಾಂತ ಪೊಲ್ಕದು ವೆಳ್ಪಿಂ || ೧೧೭ || ವೃ||
ಕರಿವೆಟ್ಟಂಗಳೆಜದ್ಕರೆಂದು ಬಲೆಸಾಲಿಟ್ಟೃತರುತ್ತಿಂ ಕರ್ಣವೆಂ | ದುರೆ ಕೆರ್ಗ್ಗಳ್ತಲೆಯುಂ
ನಿರೀಕ್ಷಿಪಗುರೆಂದೆ ರ್ಘೃತ್ಕಿರೀಟಕ್ಕತಾಂ || ದೊರೆಯಾಗುತ್ತೊಗೆದಂ ಮಹಾನೃಪ
ತಿಯುಂತೆದಾಜ್ಞೆಯುಂ ಪೊಂದೆತ | ದ್ವರಪುತ್ರಂಗೆಡರೆಂತೊ ನೋಳ್ಪಿನಿದಸೆಂದಂ
ಭೋಜಿನೀವಲ್ಲಭಂ || ೧೧೮ || ಅಂತು ತಳತಳನೇಸರ್ಮೂಡೆ;
ವೃ|| ಉದಯಿಸಿ ರಾಜವಂಶಕುಲದೊಳ್ಕಡುಕಷ್ಟಮನೊಂದಿಯಿಂತರ | ಣ್ಯದನಡುವೊ
ಳ್ಪಿಶಾಚಚರಿಪಂತಿರೆ ಪೋಸಲತಾಂಗಿಳೆಯೊಳ್ಕೆ || ತ್ತಿದಕುವರಂ ಸುರುಳ್ದಕಪಿಪೋತ
ಕದಂತಿರಲಿಂದ್ರಿಯಬೇಗಸೇ | ಗದವಳಲಿಂದಿ ಪೋಹಳ ಮವಾವಿಧಿಯೆನ್ನರುಮಂತೊ

ಳೆಲ್ಪುಗುಂ || ೧೧೯ || ವೃ|| ಕತೆವೊಡೆಬೇಡವೆಂದುದೆಸವುದ್ರವಿಧುಂ
ದನುರ್ಕಕೋಪದಿಂ | ದಡಕೆಬಿಡೆಂದುಪೇಳ್ದುವೆಸೆದರ್ಬುದಿನೇಶ್ವರಚಂದ್ರಬಿಂ
ಬೇಂ || ಪೊಡೆಗೆಡೆಯಲ್ಪಿಡಲ್ ಜನಚಲಂಗಳಪಕ್ಷಮನೊಲ್ಲೆವೆಂದುವೇಂ | ಪೊಡ
ಯೊಳಾವಮಾನಿಸನಾದೊಡಮಾವಿಧಿಪೊಯ್ಯೆಬೇಡವೇ || ೧೨೦ || ಕ
ಅಳಲಿಳೆತೊಳಲ್ಪಂಬಳಲ್ದುಂ | ಪಳಂಗಿಡಗೊರ್ಗುದವೆದುಃಖವೃಂದಂನಿಂದಂ || ವೆ
ಳೆವುದುಬೀರದರೆ ಇಸಂ | ಪಳಯಿಪಕಜ್ಜಂಸಮಂತುತೋರ್ದಪುದಿಲ್ಲಂ || ೧೨೧
ಆಗಳ್ ಸೂರ್ಯಂಮಧ್ಯಾಹ್ನಗತನಾಗೆ ; ಕಂ|| ಮೆರೆದುದುಪುಷ್ಕರಮೆಂಬ
ಕರುಮಾಡದಪೆನ್ನರನ್ನಪೊಂಗಳಸಂಬೊಲ್ || ಸ್ಫುರಪಥನೀಲಚ್ಛತ್ರದ | ವರಕಲ
ಶೆಂಬಿದ್ದಿವಾಕರಂನಭಮಧ್ಯಂ || ೧೨೨ || ಅನವದ್ಯವೃತ್ತಂ || ಪರಮ
ತಲಶೀತಲವಿಮಾನೋಪೇತಮಾದಾಗಿಯುಮಾಡಿವಾ | ಕರಖರಾಂಶುಗೆಬೆರ್ಚಿತರುಚ
ಯಾಕುಲಮೊಯ್ಯನೆಸಾರ್ದುದಾ || ಮರದಪಾದಮನೆಂದೊಡೆವತ್ರಿನ್ನನ್ಯಜನ
ವಿತಾಪಮಂ | ಸುರುಳ್ದುಪಾವಪದಂಪ್ರಿಯನೆಯ್ದುತ್ತಿರ್ಪುದುಬೆಳ್ಳಮುದೇ
ಲಂ || ೧೨೩ || ಆಗಳ್; ಕಂ|| ಪಿರಿದುಂಸೆಗಳಿಕೆಯಿಂದ
ತೊರೆವಾಲಂಕುಡಿಯುವಿರ್ದಪದದೊಳ್ಪಸುವಿಂ || ಕರೆಕರೆವಟ್ಟಾಪಿಸುತಿಃಂ | ಪಿ
ಳ್ತುದುಸಿರುವಿನಕ್ಕಿತಿಂಬಲ್ಕಾಡೊಳ್ || ೧೨೪ || ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ
ವೃ|| ಬರುತುಂಕಂಡಾಕೃಪಾಣಾನ್ವಿತಕರನುರುಬಾಣಾಸನೋಪೇತಗಕ್ಷಂ | ಕ
ಲಾಂಗೂಲಾಂಕಿತೋದ್ಯಚ್ಬೈರವರಭರಣಂನೀಲದೇಹಂಬಳಿತ್ಕೇ || ಕಂನುತ್ಕಾ
ಯಕಸ್ತ್ರೀಸಹಿತನವಿಳಶಾತ್ರಾಸಿಬಾಣಪ್ರಕಾಂಡಂ | ಗುರುಗತ್ವೋಪೇತಬಾಹಾ
ಚುರಿಗಲಪತ್ತಿಂಗಕಿರಾತಂಕಿರಾತಂ || ೧೨೫ || ವೃ|| ಸಿಡಿಲ್ವಲಿ
ನ್ನುಂಮೊರೆದುಬಳಗೆಸಾರ್ದೆತ್ತನೀಂಪೋಪೆನೀನಾ | ಗ್ಗಡೆಗೊಟ್ಟಿರ್ಪಿತ್ತಲೇಂಬ
ದುಕಿರಿದಿದುಕೂಸಾಗ್ಗಪೇಳೆಂದೆನಲ್ಕಾ || ಗಡೆದೀರೋದಾತ್ತನಾನೀಕೆಲದಬನದ
ಜ್ಞೇಸಖೀರತ್ನೆಸ್ಪೋದ | ಳ್ಳಡುಗಾಡೋಳ್ಳವ್ಮ್ರನೀರೀತಿಯಿಸುಳಿದು ಕರಂದ
ಯಾಸಗ್ಗಕೀಗಳ್ || ೧೨೬ || ವೃ|| ಆವನದೇವಿಯುಂಪುಡುಕುತುಂಕುವರ
ಲೆಗೋಳಿಡಲ್ಕೆಬಂ | ದೀವನಮಂಪುಗುತ್ತೆಸಲೆಕಾಣದೆಬಿಮ್ಮನೆನಿಂತೆವಿಂತುನೀ
ನಾವವನೆಂದುಕೇಳ್ವದನಿಕೇರ್ಣದೊಳೊಯ್ಯನೆತಾಂಗುವನ್ನೆಗಂ | ಬಾವಿಸಿಮೂ
ರ್ಕ್ತಮೊಳೆವೊಳ್ಗದನಾವನದೇವತಾಮತಂ || ೧೨೭ || ಅಂತವಂಪಾಡ
ನತನಾಗಲೊಡಂ ; ವೃ|| ಎಲೆಶಬರೇಶವಎಳ್ಕುರಿದುಕಾಲ್ಕುಸಿದೆವ್ರಯ
ದವಿಾಧರಾ | ಮಲಯುದೊಳೂರದಿರ್ಪತೆರದಿಂಸಲೆಬಾತುದುಕೂಸುಮಿಾಪರೀ
ನೆಲದೊಳುರುಳ್ದುಗೋಳಿಡುಪುದಿಲ್ಲಿಗೆತಂದಿಡೆಪಾಲಪಣ್ಣನೀ | ನೊಲವಿನೊಳೆಯ್ದಿ
ತ್ತರಿಪೆವಾಂವನದೇವಿಯೊಳೀಸಹಾಯಮಂ || ೧೨೮ || ಎಂದುನುಡಿ
ಈಗಳೆತಂದೀವೆನೆಂದುಜವದೆಪ್ರೋಗಿಜೇಂಗೊಡಮಂ ಪನ್ಯಫಲಂಗಳಂ ಸ್ವಚ್ಛಕರಿ

ದೊಳ್ಗೋಕ್ಷೀರಮೆಂತಂದುಮುಂದಿರಿಪುದುಂಚಿತ್ರಮತಿಸಿಸುಗೆಪಾಲಿರೆದುಜೀರ್ನ್ವಣ್ಗ
ಳಂತಿಂದಾಯುಸಂಪರಿಯೆಮುಂದೆನಿಂದಪುಳಿಂದನಂನೋಡಿ ; ಕಂ॥ ಸಿರಿಯು
ರಸನೀಗೆಸೊಗಮಂ । ತಿರೆಯೊಳ್ನಗಳ್ಗರಿಂದಮಾಯುಪಕೃತಿಯುಂ ॥ ಒರೆವೆನಿದ
ನೆಮ್ಮದೇವಿಗೆ । ಪಿರಿದಕ್ಕುಂಲಾಭಮಾಗಪೋಪುದುಬೇಗಂ ॥ ೧೨೯ ॥
ಎಂದುನುಡಿವಲ್ಲಿಂಪೂರ್ವದಿಗ್ಮುಖಳಾಗಿಬರ್ಪಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಪಿರಿದುಷ್ಟ್ರಂಗಜ
ಮಶ್ವಮೆಳ್ತ್ತುರಥಕಾಲಾಳ್ಗಳ್ಕರಂಪೋಪಬ । ಪೆರ್ಚರಮಿಂಪೂತತಳಿತ್ತ್ರಪಣ್ಮರಗಳಿಂ
ದಂಭಾಯೆಬ್ಬಿತ್ತರಂ ॥ ಬರಿಯುಕ್ಕೀರಳಿಭೂರಮಾಸತಿಶಿರಸ್ಸೀಮಂತರೇಖಾಂಕಿ
ತಂ । ವರಮಂದಾನಿಲನಿಂದಮಾಸತಿಗೆತೂರಿತ್ತೊಂದುಘಂಟಾಪಥಂ ॥ ೧೩೦ ॥
ವೃ॥ ಅರಸುತ್ತಂಕಾನನಾಭ್ಯಂತರದೆತ್ತೆಳಲ್ದಕಾಲಂಪೆರಂದಾರಿಯುಂತೀ । ದ್ವಿಪರ
ವಿಂಸಂತೋಷದಿಂಲೇಸೆನುತದರೊಳೆತಾಂಪೊಕ್ಕುಪೋಗುತ್ತಿಬೇಗು ॥ ತ್ತರಕತ್ತಿ
ತ್ತುತ್ತಮಿಸರ್ಪಪಥದಕೆಲದಗಾವಂಗಳೊಳ್ಕುಸಿಗಾಗ । ಳ್ತಿರಿದೊಳ್ವ್ಯಾಲಂಕೆರಂಪೋ
ಷಿಸುತುರೆಪಸಿವಂಪಕ್ವಪಣ್ಣಿಂದೆತನ್ನಾ ॥ ೧೩೧ ॥ ವೃ॥ ಪಃಹಾರಂಗೆ
ಯ್ದುತಾಂಪೋಗುತೆವಿವಿಧನದೀಸಂಕುಳಂಘೋರದುರ್ಗಂ । ನೆರೆದ್ಧಾಕಾಂತಾರಮು
ದ್ಯದ್ವಿವಿಧಪುರಗಣಂತಾಪಸಸ್ತೋಮಮುತ್ಥಂ ॥ ತ್ತರಹಂದ್ರೋಣಾಮುಖಂಪತ್ತನ
ಜನಪದವಾಪೀತಟಾಕಂಸಿತೇಕ್ಷು । ಸ್ಫರದುದ್ಯಾನಂಲಸತ್ಕೂಪಮು ಮುರೆಮೊರೆಯು
ಲ್ಕೊಡುತಾಕಾಂತೆಪೋದಳ್ ॥ ೧೩೨ ॥ ವೃ॥ ದುರುಳಾತ್ಮಾಸಿಂಧುಭೂ
ಪಂಬಿಡದೆನಗರಿಯುಂಕೊಂಡುತಾತಂಗೆಕೇಡಂ । ನೆರೆಮಾಡಲ್ಬ್ಯೋದೊಳ್ತಾಯುರಿವು
ಗುತುರೆತಾಂಪೆಂದುಪೋಗಲ್ಕಿತಾಂತಂ ॥ ಪಿರಿದುಂಪೆಂಬತ್ತಿಕಷ್ಟಂಗವಿಯೊಳೆನುಸು
ಳ್ದೀಕಾಡೊಳೀರೀತಿಯಿಂತಾಂ । ದೊರೆಯುಂದಂದೇಸಿಗಂಗಾಸುರರಿಪುಕುಲಕಾಂ
ತಾರದಾವಾಗ್ನಿಪಿಂಡಂ ॥ ೧೩೩ ॥ ಪಂಚಚಾಮರವೃತ್ತಂ ॥ ಚಲತ್ಸರೋ
ಜನೇತ್ರೆಶಂಬರಾರಿಮಾತೆನಿರ್ಮಯೇ । ಕಲಾಧರಾಂಕಶೀರ್ಷಶಾರದಾನತಾಂಘ್ರಿಪದ್ಮಿ
ನೀ ॥ ಅಳಿಪ್ರಬಾಳಿಕಾಳಕಾಂಕೆದುಗ್ಧಸಾಗರಾತ್ಮಜೇ । ಬಲಾರಿವಾಗ್ವರೋಗ್ರವಂ
ದ್ಯೆರಕ್ಷಿಸೆನ್ನವೈಷ್ಣವೀ ॥ ೧೩೪ ॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭ
ಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸಾಂಕವಿಸ್ತಾರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ
ಪ್ಮಪರಾಗಸಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ
ಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಾ
ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ಪಂಚಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ|| ಶ್ರೀಕಾಂತಾಮುಖಚಂದ್ರಾ | ಲೋಕನರುಚಿಚಂದ್ರಿಕಾಚಕೋರಂ ನತರ || ಕ್ಷಾಕಲ್ಪಕುಜಂತನುವಿಜಿ | ತಾಕಾಶಂಕೃಷ್ಣನೀಗೆಸೊಗವಂಸತತಂ ||೧|| ವೃ|| ಅಂತೀರಾರುಂದಿನಂಬೇಸರದೆನಡೆದುತಾಂಬೆಂತೆಯಿಂಬೆಯ್ದುವತಂತಿಂ | ತುಂತೆಂತುಂನಿಸ್ತೀರಂಬೆತ್ತಿಡರೆಳೆಳೆಕಳೆದಾದೇಶಸೀಮಾಂತಮಂದ || ಲ್ಸಂತಾಪಂದಾಳ್ದಿಮುಂದೈತರೆವರಮಹಿಷೀಗೋಗಣಾಧಿಕ್ಯಪೋಷಂ | ಸಂತಾನಶ್ರೀಕರಂದೇಶಮದುಮೆರೆದುದುದಾತಃಪುರಂನಾಕಮೆಂಬೊಲ್ ||೨|| ಮತ್ತಂ ವೃ|| ಎಳೆಲಿನಾಳೆಯಿಂದೆಬೆಳೆಯಿಂಮಳೆಯಿಂಕಳಮಾದಿಧಾನ್ಯದಿಂ | ತಾಳೆಕಪುಂಗುತೆಂಗುಕದಳೀತರುವಿಂಲಲಿತೇಕ್ಷುವಾಟದಿಂ || ಶಾಳಿಯಿನಬ್ಜಶೋಭಿತಲಸತ್ಸರದಿಂನವನಂದನಾಘದಿಂ | ಪಾಳಿಯಿನೊಪ್ಪಿಕಣ್ಗೆಸೆಗುಮಾತಿರೆತಂಗಲಿರಿಂಪುರಂಗಳಿಂ ||೩||

ವೃ|| ತನಿವಣ್ಣಂಕಾತಮಾವಾಮ್ರದಳತರುತುರುಗಿರ್ದ್ದಚ್ಚವಣ್ಪಣ್ತದಾಳಿಂ | ಬನುವಿಂಚೆಂಬಣ್ಮುಗುಂಕಿರ್ದ್ದಪಲಸುವಸುವರ್ಣ್ಣಾಳ್ದಕಾಯ್ನೀರನಾಂತಿಂ || ಬನಿಯೊಳ್ಕಿಂದೆಂಗುಪೂವಿಂತುರುಗಿದವಿಲಸನ್ಮಾಲತೀಮಲ್ಲಿಕಾಬ್ಜಂ | ದನವೀನಂಪಲ್ಲವಂಬೆತ್ತೆಸುಗೆಯುತುರುಗಲ್ಲಿಚ್ಚಮಲ್ಲಲ್ಲರಯ್ಯಂ ||೪|| ವೃ|| ಕೆರೆಯಿಂನಂದನದಿಂಸುಮಪ್ರಸರದಿಂಭೃಂಗಾಳಿಯಿಂಗಾಳಿಯಿಂ | ತರಳಂಬೆತ್ತಲಸತ್ಪ್ರವಾಳತತಿಯಿಂಕಾಸಾರದಿಂಸಾರದಿಂ || ಭರಿತಂದಾಳ್ದಫಲಪ್ರತಾನದೆಲಸನ್ಮಾರಂದದಿಂಕುಂದದಿಂ | ಮೆರೆದತ್ತಾಧರಣೀತಳಂಬೆಳಸಿನಿಂದಂಶಾಳಿಯಿಂಪಾಳಿಯಿಂ ||೫|| ಮತ್ತಮಾಮಹೀತಳದೊಳ್. ವೃ|| ಕೊಳದೊಳಗಂಬೆವಿಂಡುಬಳಿಯಾಡುವುದಾಕೊಳದೊಳ್ಪವಿಹಾರಣಂ | ಸುಳಿವುದುತತ್ಸವಿಹಾರಣನಬೆಂಬಳಿಯೋಳ್ಪರಿಗುಂದ್ವಿರೇಫಮಾ || ಅಳಿಗಳಿಗಚ್ಚುಮೆಚ್ಚನೆಸೆಗುಂಮರಲಾಮರಲಿಂದೆಜೋಲ್ದಬಾ | ಗೆಳಲತೆರಮ್ಯಮಾಲತೆಯುತಳ್ಕಿಯೊಳೊಂದಿದಬಂದಮಾವುಗಳ್ ||೬|| ವೃ|| ಮೆರೆವಪುಬಂಪಮಾವುಗಳಬೆಂದಳಿರಿಂದೆಸೆಗುಂವನಾಂತಮಾ | ಸುರುಚಿರನಂದನಾಳಿತವೆಸುತ್ತಿರಿದೊಪ್ಪುಗುಮಲ್ಲಿಪತ್ತನಂ | ಕರಮೆಸೆವಾಪುರಪ್ರತತಿಯಂಸಲೆತಾಳ್ದಿಮಹೀತಳಂಮೆರಂ | ಮೆರೆವುದುಧಾರಿಣೀಸತಿಯವಕ್ತ್ರದಪೊಲ್ಮವರಾಗರಂಜಿತಂ ||೭||

ವೃ|| ಬೆಳೆಯದಕೆಯ್ಗಳಿಲ್ಲಫಲದಿಂಸಲೆಬಾಗದಮಾಮರಂಗಳಿ | ಲ್ಲೆಳಲತೆಯಾನದಿಕ್ಕರಮಿಲ್ಲತಳಿರ್ವಿಡೆತೇನಿತೋರದಿ || ಪೇಳಗಿಡುವಿಲ್ಲಪದ್ಮಚಯಮಿಲ್ಲದತಂಗೊಳಮಿಲ್ಲರಸ್ನದಿಂ | ಪೊಳೆಯದಮಾಡುಮೆಟ್ಟುಗಳವಿಲ್ಲತದುರ್ವರೆಯೊಳ್ನಿರಂತರಂ ||೮|| ಮತ್ತಮಾದೇಶದೊಳ್. ಕಂ|| ವಿಧಿವಿಧುಕಳೆಗಳಚಂಚ | ತ್ಸುಧಾರಸಂ...ಕುಸುಮಚಾಪನಧನುವ || ಭ್ಯುದಯಂಗೊಳಲ್ಕೆನಿರಿಸಿದ | ವಿಧಮಂಪೋಲ್ದತ್ತುಳೆದಕಬ್ಬಿನಕೆಯ್ಗಳ್ ||೯|| ವೃ|| ಇದೆಕೊಳ್ಗೀತರವಂಸಭಾಕಳಕಳಂ

ದೌವಾರಿಕೋದ್ಗರ್ಜನಂ । ಇದುತಾಂಕಾವನಬೀಡುದಾಣಮಿದನಾಂದಲೊಳ್ಕೊಕ್ಕುಡು
ಕಿಱಿಕ್ಕುವಂ ॥ ಪದನಱಿಗಡಪೋಪವೊಂದುಪಥಿಕರ್ತ್ಗಾವ್ಪೊರ್ದಱಲಣ್ಮರ್ವನಾಂ । ತದ
ಬಾಗಿಲ್ವರೆಗಲ್ಲಿಕೇಳ್ದಳಿಶುಕಪ್ರೋತ್ಕೋಕಿಳಾರಾವಮಂ ॥ ೧೦ ॥ ಅಂತು
ಸಕಳಸಂಪದಕ್ಕಾಸ್ಪದಮಾದಾದೇಶದೊಳ್ ; ವೃ॥ ಸಲೆಕಪ್ಪಂಬಡೆದಾರಿ
ಯೊಳ್ಪೊಱಗುತ್ತುಂಪೋಪೋಪತನ್ವಂಗಗಾ । ನೆಲನೆಲ್ಲಂಬೆಳಸಾಂತುಕೊರ್ವಿಪಿರಿದುಂ
ಶಾಲೇಯತ್ರೈಲೀನವಾ ॥ ಗೊಲವಂಪುಟ್ಟಿಸೆತದ್ಧರಾವಲಯದೊಳ್ಳುಂಬೋಗಲೇ
ಳುಂದಿನಂ । ತಲೆಗಾಣಲ್ಕರಿದಾಯ್ತುತತ್ಪಥಪದೂರಂಬೇಸರಂಪುಟ್ಟಿಸಲ್ ॥ ೧೧ ॥
ಅಂತುಬೇಸತ್ತೊಡಂಬಿಡದೆಪೋಪತತ್ತರುಣಿಯುಮೊರ್ವಂನಾಗರಿಕಂಪಥದೊಳ್ಸಂದಿ
ಸಲೊಡಂ ; ವೃ॥ ಆರ್ಕೈನೀಂಪೆಸರೇನಿದೀಧರಣಿತಾನಾಗ್ಗಿಱಕಿಱಮಿಾಸತ್ಪ
ಥಾ । ದೂರಂಪೋಪುದೆನಿತ್ತುಮುಖ್ಯಪುರಮೆಲ್ಲಿಕ್ಕಿಱಂದಯಾವಂತನೀಂ ॥ ಶ್ರೀರಾ
ಮಾಪತಿಯಾಣೆಪೇಳ್ವುದೆನಲಕ್ಷ್ಯಂಭಿಕ್ಷುಕಳ್ಗೆತ್ತುನೀ । ನಾರಾದನ್ನಿನಗೇಕೆದೇಶವಿಷ
ಯಂಪೋಪೋಗುಕೊಳ್ಳಿಕ್ಕೆಯಿಂ ॥ ೧೨ ॥ ಆದೊಡಂ ; ವೃ॥
ಇದುತಾಂಕುಂತಳದೇಶಮಿಾತಿರೆಯನಾಳ್ವಂಕಾಂತಿವರ್ಮಂದ್ವಿಷ । ನ್ಮದಕುಂಭಿಸ್ಫು
ಟಕುಂಭನಿರ್ದಳನಪಂಚಾಸ್ಯೋನ್ನಖಾಸ್ಯುಚ್ಚಲಾ ॥ ಚ್ಛದಮುಕ್ತಾಯಶಬಿಂದು
ತಾರಕಿತಮೇಘಂಪನ್ನಿರಳ್ಗಾವುದಂ । ಪುದಿಗುಂದೇಶದಮುಖ್ಯಕುಂತಳಪುರಂತಾನಿಲ್ಲಿ
ಗೀದಾಗಿಯೊಳ್ ॥ ೧೩ ॥ ಎಂಪು ಪೇಳ್ದಾತಂಪೋಗೆ; ವೃ॥
ಭಲರೇಕುಂತಳದೇಶಕಿಂತುಸೊಗದಿಂದೆಯ್ತಂದೆನೀಭೂಧವಂ । ಸಲೆಮದೂಭ್ಭವತಿಮಿ
ತ್ರನಱ್ತಿಪದೆಪಿಂದಿದ್ದಱಪ್ಪನೀದೇಶದೊಳ್ ॥ ನೆಲಸುತ್ತಿಮ್ಮಯರಾಯಬಾರಿಗನವಂ
ಗೀದುಃಖವೃತ್ತಾಂತಮಂ । ನಿಲೆವೇಳ್ದಪ್ರಕಟಂಸಹಾಯದಿನದೆಂತುಂಪುತ್ರನಂರಕ್ಷಿ
ಪೆಂ ॥ ೧೪ ॥ ವೃ॥ ಮರುಗುವರಾಯಬಾರಿಗನಿಗಳ್ಚರಮಂತವೆಪೇಳ್ವೆನಾ
ಗಳೀ । ವರಸುತನಂನಿರೀಕ್ಷಿಸುತೆಸಂತಸಮಂಪಡೆವಂಮದೀಯದು ॥ ಧಱರಘುನಕೆ
ಪ್ಪಕಚ್ಚರಿಯನಾಂತಪವಲ್ಲಿಗೆಪೋಗಿಪುತ್ರನಂ । ನೆರಮಿರೆರಕ್ಷಿಪೆಂದಲದರಿಂಸಲೆಪೋ
ಪಪೆನೀಗಬೇಗದಿಂ ॥ ೧೫ ॥ ಎಂದು ಬಗೆಯೊಳೆಗುಡಿಗಟ್ಟಿಮುಂದೆಬರೆ;
ವೃ॥ ಸ್ಫುರದುದ್ಯತ್ಸ್ವರ್ಣಕೋಟಾಕಟಿವರಪರಿಖಾಕಾಂಚಿಚಂಚತ್ಪತಾಕಾ । ಕರೆ
ರುಂದ್ರಸ್ಫಾರದೇವಾಲಯಕುಚೆವಿಲಸತ್ತೋರಣಸ್ಫೀತಹಾರಾಂ ॥ ಚೆರೆತುಂಗಾದರ್ಶ
ಬಿಂಬಾನನೆಹರಿಮಣಿಸೌಧಾಳಕಾಕಾರೆಸನ್ಮಂ । ದಿರಚಂದ್ರಾಶ್ಮಾಂಶುಹಾಸಾಂಚಿತೆಪು
ರರಮೆಚೆಲ್ವಾಂತುಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದಳ್ದಲ್ ॥ ೧೬ ॥ ಕಂ॥ ಅದಸ್ಸುರರನಗರಿ
ಯೆಂಬವೊ । ಲೊದವಿದವಿಮಳಾಪ್ಸರಾಂಚಿತಂವಿಬುಧಾಳೀ ॥ ಸದನಂನಂದನಕಲಿ
ತಂ । ಪದೆಪಂದಾಳ್ದತ್ತುಕುಂತಳಾಂಕಿತನಗರಂ ॥ ೧೭ ॥ ವೃ॥ ಸುರು
ಚಿರಸೌಧವಾಸಲಲನಾನಯನಾಗ್ರಕಟಾಕ್ಷಚಂದ್ರಿಕಾ । ಪರಿಮಿಳಿತೋನ್ನತಾಲಯ
ಲಸದ್ವರಗೋಪುರರತ್ನಕಾಂತಿಬಿಂ ॥ ಧುರಕಲಿತಾತತಸಂದುಡುತೆಕಳ್ತಲೆಯುಂನೆರೆತೂ

ಳ್ವೞಲ್ಲದೀ । ಪುಗರವೆಯುದ್ಧವೆದ್ದಕಿಸುಗೋಂಟೆಯಿನಾಪೆರ್ಕೆನೇಸರಂತುಡಳ್
॥ ೧೮ ॥ ಕಂ॥ ತಿರೆಸಿರಿಯಪ್ರೊಳಲವೊಗದಾ । ತರಳಾಳಕಜಾಲವೆನಿಸಿಮೆ
ಱೆದುದುಬೆಳ್ವಿಂ॥ ಪರಿಮಳಕಲಿತಾನಿಲಬಂ । ಧುರನಗರೋದ್ಯಾನವಲ್ಲಿಬಳಸುತ್ತೆತ್ತಂ
॥ ೧೯ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದಾಪತ್ತನಭರ್ಮಹರ್ಮ್ಯರುಚಿಯಂತಾಂಚೆಂಬಿಸಿಲ್ಗೆ
ತ್ತುದ। ಲ್ಬುರಗಂಗಾನ್ವಿತಚಕ್ರವಾಕಯುಗಮಿರ್ಕುಂ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪದ್ಮಬಂ ॥ ಧುರ
ಹಾಸೇಂದಿರೆಪೋಗಳೆತ್ತವೋಲವಿಂತನ್ನುತ್ಕಟಾಭೋಗದೊಳ್ । ನೆರೆದಾಕೂರುಗು
ರೇಗ್ಗಳಂಖಚರಿನೋಳ್ಪಳ್ತನ್ನದೀಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ॥ ೨೦ ॥ ಅಂತೆಸೆವ
ಕುಂತಳನಗರವಂ ಪೊಕ್ಕು ಕೇರಳದರಾಯಬಾರಿಗನಬೀದಿಯನಾರಯ್ವುತುಂಬರೆ
ಮುಂದೆ; ವೃ॥ ಬವರದಿನಿಂದುಕೇರಳಧರಾಪತಿಪೊಂದಿದನುದ್ಘುಸ್ಯಂಧವಂ ।
ಗವನಧರಿತ್ರಿಸಾರ್ದುದುರುಕೇರಳರಾಜ್ಯದರಾಯಬಾರಿಯುಂ ॥ ತವಕದೆಕೊಂದುಬಿಳ್ದ
ಪುದಲಿಂದದರಿಂಭಯದಿಂದೆಕಾಣ್ಕೆಯುಂ । ಸವನಹಸ್ಯಂಧವಂಗೆಕೆಡೆವಾವ್ವಲದೀಭ
ಲದಿಂಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಿಂ ॥ ೨೧ ॥ ಕಂ॥ ಅರಸಾಳ್ವೆವುಕೇರಳಿಗರ । ಪಿರಿಯಾ
ಣತಿಗಿನ್ನುಮುಂದೆತಲೆವಾಗೆವುನಾ ॥ ವ್ಯರದಿನಿದುದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯ । ವರಶಾಸನವು
ರಿಗೆನರರನೆರವಿಯೊಳೆಲ್ಲಂ ॥ ೨೨ ॥ ವೃ॥ ಎಂದೀವಾಳ್ಕೆಯಿನಲ್ಲಿಕೂಗುವ
ಕರೋರರಾರಾವಮಾಗಳ್ಕರಂ । ಬಂದೆತ್ತಂಕಿವಿಯಂಪಳಂಚಲೆಯುಝಲ್ಲೆಂದುಬೆರ್ಚೆವ
ಕ್ಷಂವನಂ ॥ ಬೆಂದಂತಾಗಿರೆಬೇಗವೋಗಿಪಿರಿದಾತಾಣಕ್ಕೆಪೊಂದಿರ್ದನೇ । ೞ್ಬಂ
ದಂದಾಳ್ದದರಾಯಬಾರಿಗನನಾಗಳ್ಕಂಡುಹಂಮ್ಮೈಸಿದಳ್ ॥ ೨೩ ॥ ಅಂ
ತು ಚಿತ್ರಮತಿಪಲುಂಬಿತನಗಿನ್ನೊರ್ವರುಮಾಸೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ; ಕಂ॥ ನೆರ
ವಾದುದೆಂದುಬಂದೆಂ । ಪರದೇಶದೊಳದನುಮುರದೆತಪ್ಪಿಸಬಹುದೇ ॥ ಸಿರಿಯೆರೆ
ಯತಾಯತಂಡೆಯ । ತೊರೆಯಿಸುತಿನ್ನೇನವಾಳ್ವೆವಾಳ್ಪದುಸುತನಂ ॥ ೨೪ ॥
ಅಂತು ಕರೋರಮಾನಸ್ಕಳಾಗಿ ತನ್ನಗರದೊಳೆಪಾಳ್ದೇಗುಲದೊಂದು ಮೂಲೆಯೊಳಿ
ರ್ಕೆಗೆಯ್ದು ; ವೃ॥ ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲಪಾಳ್ದಿರಿದುಬಕ್ಕರೆಯೊಳ್ಪಿರಿದಲ್ಲಿಕಪ್ಪಡಂ ।
ದಿರಿದದರಲ್ಲಿಕೊಳ್ದಿರಿದುತಿಂಬುತುವೊಯ್ಯನೆಬಂದುಬೇಗಪಾ ॥ ಲೆರೆದುರೆಬೆಂದಿವಟ್ಟೆ
ಪಸೆಯೊಳ್ಮಿಗೆಪಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತೆನಿಚ್ಚವಿಂ । ತಿರಲೊಲವಿಂದೆತತ್ಸುತನನಾಸಖಿಚೆಚ್ಚರ
ದಿಂದೆಸಾಕಿದಳ್ ॥ ೨೫ ॥ ವೃ॥ ಪಲರಲ್ಲನ್ನವನಲ್ಲಿಮತ್ತೆಪಲರೊಳ್ಕೀಳ್ವ
ಟ್ಟೆಯಂತ್ಯೆಲವಂ । ಪಲರೊಳ್ಬೆಣ್ಣೆಯನಂತೆಪಾಲತಿರಿಯುತ್ತೆಲ್ಲೊಂದುವೃತ್ತಾಪಾತ್ರ
ದೋಳ್ ॥ ಜಲವುಂಕಾಯ್ಸಿಕುಮಾರಕಂಗೆಜಳಕಂಗೆಯ್ವುತ್ತೆಮೆಲ್ಪಾಪಿಸಿನೊ । ೞ್ಪಲ
ವಿಂಪಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತೆಸಾಲೆರೆದುನೇಹಂಬೆತ್ತುತಾಂಮುದ್ದಿಪಳ್ ॥ ೨೬ ॥ ವೃ॥
ಮರುಗುವಳೊರ್ಮೆಮುದ್ದಿಡುವಳೊರ್ಮೆ ಕುಮಾರನನೊರ್ಮೆಬಾಡುವಳ್ । ಕರೆಕರೆ
ಯಾಂಪಳೊರ್ಮೆನಿಜದೈವಮನೊರ್ಮೆಕಡಂಗಿಬಯ್ವುದತೆ ॥ ಪ್ಪರುವಳದೊರ್ಮೆಚಿಂತೆತಲೆ
ದೋರಿಪಲುಂಬುವಳೊರ್ಮೆಪುತ್ರನ । ಚ್ಚರಿವಾಜನಂನಿರೀಕ್ಷಿಪಳದೊರ್ಮೆಕರಂನಲಿದೊ

ರ್ಕ್ಕೆಪೊಡುವಳ್ ॥ ೨೭ ॥ ವೃ॥ ಕಾಮೋಧಾವಿನರೇಂದ್ರನಿಂಕೆಯುಮುದವಲ್ಲೀ
ರಾಜ್ಞೀಯಾಗರ್ಭದೊ | ಳ್ಶ್ರೀಮಂಪುಟ್ಟಿದವೋಲ್ಜಗಂಪೊಸತೆನಲ್ಕಾವಿರ್ಭವಂಜೆ
ತ್ತುವು ॥ ತತ್ತ್ವವಾತಾಪಿತೃಗಳ್ದ್ವಿವಕ್ಕೆಪುಗೆತಾಂಕಾಡಾನಿನಾಯಾಗುತುಂ | ಕಾಮು
ತ್ತ್ರೀಪೆರವಾಡಪಾಳ್ಗ್ಗಡಿಯೊಳಿನ್ನುಂಬಿಳ್ವುದೇಂಪಾಪವೋ ॥ ೨೮ ॥ ವೃ॥
ಇಡೆತೊಟ್ಟಿಲೊಳ್ಮದಲಿಲ್ಲನೀರೆರೆಯೆಬೆನ್ನೀರಿಲ್ಲಪೊಂಬಟ್ಟೆಯುಂ | ತುಡಿಸಲ್ಕಿಲ್ಲಸುವರ್ಣ
ಭೂಷಣಮುದಿಲ್ಲಿಲ್ಲೊಳ್ಗರಂಬೆಣ್ಣೆಯು ॥ ಲ್ಲಿಡೆಪಾಲಿಲ್ಲಕಡಂಗಿನೋಡಿನಲಿವಾತಾಯ್ತುಂ
ದೆಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲಪಾ | ಲ್ಗುಡಿಯಲ್ಬಟ್ಟಲದಾವಪಾಪನಿನಗಾಯ್ತೋಪೂರ್ವಜನ್ಮಾಂತರಂ
॥ ೨೯ ॥ ಕಂ॥ ಕರವಿಂತುಪಲುಜಿಹಂವೈ | ಸಿರದೋಲವಿಂತಿರಿದುನಡಪಿ
ದಳ್ಬುಹುಕಷ್ಟಂ ॥ ತರಹರಿಸಿಕೂಸನಳಲೊ | ಳ್ಹರಿಹರಿಪಗೆಗಳ್ಗ್ಗಮಡಸದಿಕ್ಕೇಟಕೆ
ಷ್ಟಂ ॥ ೩೦ ॥ ಈಪರಿಯೊಳಾಚಿತ್ರಮತಿತತ್ಪುತ್ರನಂಕೊರ್ಕ್ಕೆಯಿಂಸಲಪು
ತ್ತಿರಲಾಗಳ್ ; ವೃ॥ ಕಾದಿಜಮ್ಮಿತೆಂಗಹಸ್ತೋಚ್ಚಲಿತನಿಬಿಡಮುಕ್ತಾಂಬು
ಬಿಂದೂತ್ಕರಂತಾಂ | ಸ್ಫುರದುದ್ದ್ವೃಮುಕ್ಕೆತೋಡಾಗಿರೆವಿಕಚಲಸನ್ನೀಲಕೇಜಾತ
ಪೂರಂ ॥ ದರಸೋಪೇತಂಧೃತಾಂಭೋಧರ ಜಲಲವಸಾರೋದಯಂಜ್ವಾಲಕೀ
ಲೋ ॥ ತ್ತ್ವರಿತೌರಿವೋದ್ಗರ್ವ ವಿಬ್ಬೋದನಪಡುಪರೆದತ್ತೆತ್ತಲುಂಶೀತವಾತಂ
॥ ೩೧ ॥ ವೃ॥ ಪಗಲೊಳ್ಭಾಸ್ಕರನಲ್ಲಿಚಂದ್ರಮನತಾಂಪೋಲಲ್ಕೆನಾಂ
ಭೋಧರಂ | ನಗೆರಾತ್ರಿನಭಮುಂಚಲಲ್ಲುಳಿತಮುಕ್ತಾಂಭಃಕಣಂತಾರೆಯುಂ ॥ ನಗೆ
ಚಂಚದ್ದಿವದೊಳ್ಕರಂನೆಗಳ್ದರಾತ್ರೀಕಾಲಮುಂಲೋಕಕೀ | ಮಿಗಿಲಾದಚ್ಚರಿಯಂ
ಹಿಮಾಗಮನಟಂತೋರ್ದಂತದೇನೊಪ್ಪಿತೋ ॥ ೩೨ ॥ ವೃ॥ ಪರೆದಿಗೆ
ಶೀತಕಾಲಮುರೆಕರ್ಗಿದುದಬ್ಜಚಯಂದಿವಾಕರಂ | ಪೆರೆದೊರೆಯಾಯ್ತುಕೋಗಿಲು
ಸಿರಿಕ್ಕದೆಬಿಮ್ಮನೆಯಾದುವಂಗಜಂ ॥ ವರತರಳಾಕಟಾಕ್ಷಶರದಿಂದಿಸುವಂಸುಮುಮಿ
ಲ್ಲದಂದುತಾಂ | ನೆರೆದುವುಮತ್ತನಾಗಕಟದೊಳ್ಭ್ರಮರಂಬಿಸಿಲೊಂದೆ ಜೊನ್ನಮಂ
॥ ೩೩ ॥ ಕಂ॥ ಗಗನಸರೋವರದೇಶ | ಪ್ರಗತಾಸಿತವನಜಗಳಿತಮುಕೆ
ರಂದದವೊಲ್ ॥ ಮುಗಿಲೊಳಗಸಿತಾಂಭೋಧರ | ವಿಗಳಿತಜಲಸಾರಹೈಮಕಂಕಣ
ಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೩೪ ॥ ವೃ॥ ಜನತತಿಯುಗ್ಗಿನೇಸರರಿನೀಚಳಿಪಂದುಗಮುಂಕಳೆ
ಲ್ಚದೊ | ಯ್ಯನೆವನಿತಾಕುಚಾಚಲಯುಗಾಂತರದೊಳ್ತಮೆಬಿಳ್ದುಶೀತಮುಂ | ತನುಗ
ತಮಾಗಪಂತೆಕಳೆವಳ್ನಿಜಮೆಂದೆನೆನೀಚಮುಚ್ಚವಿಂ | ತೆನುನಯದಿಂದೆಜೀವಿಗೊಗೆ
ಗುಂಮಿಗೆಕಾಲವಿಪಾಕಪಥ್ಯದೊಳ್ ॥ ೩೫ ॥ ಕಂ॥ ಎಳೆಯುಂತುಳಿದುದು
ಬೆಂಕೆಯು | ಬಳಮುಂತೊಳ್ದಿದುದುಬೆಂಕೆಗೆಳೆಯುನಕಾಲಂ ॥ ಸೆಳೆದುದುದೆಸೆವಳರಿರ್ಕೆ
ಯು | ತಳರ್ದಟ್ಟಿತುಗೊಂಟಿಗರರೆವರಹಿಮಕಾಲಂ ॥ ೩೬ ॥ ಕಂ॥ ಪೆರೆ
ದಲೆಯುನಪುಡುಗಣ್ಣಿಂ | ದುರೆಸೀಕರಿಪೋದಮದನನಬಲಾಭಾಸ್ವ ॥ ದ್ವರಕುಚದೆಡೆ
ದೆರಪಿನೊಳುಳಿ | ದಿರೆಬಿಸುಪಮರ್ದತ್ತುಪೆಂಗಳೆರ್ದೆಯೊಳ್ನಿಸಬಂ ॥ ೩೭ ॥

ವೃ॥ ಸಿರವೆರೆಯುಂ ನಭಕ್ಕೆಸೆದು ಜೂಟಸುರಾಪಗೆಯುಂ ಸಮುದ್ರದೊ । ಳ್ಬೆರಸಿಕಡಂಗುತಿರ್ಪ್ಪೆಡಿಕೆಯಿಂ ಗಜಚರ್ಮ್ಮಮನಾಂತು ತನ್ನ ಭಾ ॥ ಸುರನಿಟಿಲಾಕ್ಷದೊಳ್ಸುಡುವ ಬೆಂಕೆಯೊಳೊಂದಿ ನಿಜಾರ್ಧದೇಹಮಂ । ಗಿರಿಜೆಗೆಕೊಟ್ಟು ಶಂಭುಮೆರೆವಂ ನಿಸದಂ ಹಿಮಕಾಲಭೀತಿಯಿಂ ॥ ೩೮ ॥ ವೃ॥ ಪತಿತೇಜೋವಧೆಯುಂ ಕರುನೆಗಳ್ವುದೀನೀಲಾಪ್ಪೆನೀ ಕಾಂತೆಸಾ । ಯತಿಯಿಂದಂ ನಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದುದು ತಾನುದ್ಧಟ್ಟ ಧಿಮಂ ನೋಡೆನೆಂ ॥ ದತಿಶೋಕಂ ಮಿಗೆ ಪದ್ಮಿನೀತರುಣಿ ಬೆಂಡಾದಪ್ಪಳೆಂಬನ್ನೆಗಂ । ತತಹೈಮಂ ಪುದಿಯಲ್ಸರೋಜತತಿಯೇಂ ಬೇಳಾದುವೋ ಸತ್ವರಂ ॥ ೩೯ ॥ ವೃ॥ ಹರಿವಿಧಿಶಂಭುಗಳ್ಜಲಧಿಪದ್ಮಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತಂಗಳಿಂ । ಪರಿದುಪುಗುತ್ತೆ ಶೇಷಗಿರಿಸತ್ಯಪುರೋದಿತರೌಪ್ಯಭೂಧ್ರಮಂ ॥ ಸಿರಿಸತಿ ಶಾರದಾ ಗಿರಿಜೆಯರ್ಕ್ಕಳತಳ್ಕೆಯೊಳೊಂದಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂ । ಮೆರೆದಪರೆಂದೊಡೇನೊರೆದಪೆಂ ಹಿಮಕಾಲಮಹೇಶನೇಳ್ಗೆಯಂ ॥ ೪೦ ॥ ವೃ॥ ಇದುದಲ್ವಿಷ್ಣುಪದೀಹಿಮಾಂಬುಕಣಮೋ ಕಾಮಾನಲೋದ್ಧೂಮಮೋ । ಇದುದಲ್ಹೈಮನರೇಶಕೀರ್ತಿಪದಮೋ ಚಂಚತ್ಸುಧಾಸಾರವೋ ॥ ಇದುದಲ್ಕಾಮುಕರದ್ವಿಯೋಗವಿಮನೋದ್ಭ್ರಾಂತ್ಯಾಸ್ಪದೋದ್ಭಸ್ಮಮೋ । ಪದೆಪಿಂತೆನೆ ಶೋಭಿಕುಂ ಹಿಮತುಷಾರಾಸಾರಮಾದಾಸಿಲಂ ॥ ೪೧ ॥ ಕಂ॥ ಪುದುಗಿರೆಸುತ್ತುಂ ಹಿಮಜಲ । ಸಪಮುಳಿಶೀಕರಭರಾನಿಲಂ ಬಹುರಯಮೊಳ್ ॥ ಪದೆಪಿಂಗೆತ್ತೆಗ್ಗರರೊ । ರ್ಮ್ಮದಲೊಳ್ಪೆಲ್ಗಡಲೊಳಳ್ದುವಾಸಿಪಪರಿಯಂ ॥ ೪೨ ॥ ಕಂ॥ ಹರನಬಿಸುಗಣ್ಣ ಬೇಳ್ಪುರಿ । ನೆರೆಚುರ್ಚಲ್ಮದನನಬಲೆಯುರಗುರುಕುಚಮಂ ॥ ಮರೆವೊಕ್ಕುಳಿದನದಲ್ಲದೆ । ಭರದಿಂದಪ್ಪಿದರ್ಗದೆಂತುಬಿಸುಪಡಸುಗೆಮೋ ॥ ೪೩ ॥ ಕಂ॥ ಬಿರಯಿಯೆರ್ದೆವೊಕ್ಕುಪೆರ್ಚಿದ । ವಿರಹಶಿಖಾಜ್ವಾಲಕೀಲಮಂ ಗದೆನಾಂದಲ್ ॥ ವರಹಿಮಶೀಕರಜಲದಿಂ । ಭರದಿಂ ಪೊಗೆಯೆಳ್ವಜನದಬಾಯಿಂದೊಗೆಗುಂ ॥ ೪೪ ॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂ ಸೀತ್ಕಾರಮುಣ್ಮಲ್ರದನವಿತತಿತಾಂ ತಾಡಣಂ ಮಾಡೆಮೆಯ್ಗೊ । ಳ್ಪರದಿಂ ರೋಮೋದ್ಗಮಂ ಪೊಣ್ಮಿರೆ ತುಟಿವಿರಿಯಲ್ಹೂಹುಹುಧ್ವಾನಮುಣ್ಮ ॥ ಲ್ಬೆರಲುಂ ಕಾಲುಂ ಕೊರಂಟಾಗಿರೆ ಚಳಿಗೆ ಭಯಂಬೆತ್ತು ತಳ್ತೈಕಿಲಿಂಕು । ಗ್ಗಿರಲೊಂದಲ್ಪಾನುಕೊರ್ಚಂ ಸೆಡೆದುಮಲಗಿಸೋಂ ಬೇರಿಯಾದತ್ತು ಲೋಕಂ ॥ ೪೫ ॥ ಕಂ॥ ಗರಿವೊಯ್ಯುದೆಕಣ್ದೆರೆಯದೆ । ಕಿರುವರಿಗಳವಪ್ಪಿಪಕ್ಕದೊಳ್ಕುಡುಚಳಿಯಿಂ ॥ ಪೊರಮಡದೆತುದಿಯಕೋಡೋ । ಳ್ಬೆರಸಿರ್ದುವು ಪಕ್ಷಿಸಂಘಮಿರುಳುಂ ಪಗಲುಂ ॥ ೪೬ ॥ ಕಂ॥ ಸರಸಿಯಜಲಕ್ಕೆ ಬಿಸುಪಂ । ಪಿರಿದುಂ ಪೊಗೆಸುತ್ತಿಸುಡುವ ಜಾಲೆಗೆತಣ್ಪಂ ॥ ಖರಕರತಾಪಸ್ತಂಭವ । ನುರದಿಂ ನಿರವಿಸಿದನರರೆ ವರಹಿಮಸಿದ್ಧಂ ॥ ೪೭ ॥

ಆ ಚಳಿಗಾಲದೊಳ್; ಕಂ॥ ಪೊಸವರಯುದಜವ್ವನಿಗ । ಳ್ಪೊಸವೆಣ್ಗಳತೋಳತಳ್ಕೆಯೊಳ್ಚಳಿಗಳೆವರ್ ॥ ಅಸವಸದೆ ಮುದುಪರಾದೊಡೆ । ಸಸಿನದೆಸುತ್ತುಗೊಂಡವೆಂಕೆಯಿಂ ಚಳಿಗಳೆವರ್ ॥ ೪೮ ॥ ವೃ॥ ತುರಿಕಾನಿಯಿಸೆಸ

ಮಾಗಮುಮನೊರ್ಕಾ್ಕ ಭಾಸ್ಕರಂಶೀತರ್ಕೀ । ಪರಿಕೆಯ್ಗೆಟ್ಟು ಘನಚ್ಯುತಂದೆಸೆಯುಬಿ ಳ್ದೋಡುತ್ತಿನೋಡುತ್ತಿಚೆ ॥ ಚ್ಚರದಿಂಪಸ್ತ್ರಮಹೀಧ್ರಗಹ್ವರಮನಾಗಳ್ಪೆರ್ದುಸಂ ಧ್ಯಾವಧೂ । ಪರಿರಂಭಂಪಿರಿದಾಗೆಬಾಳ್ವನವನೀತಳ್ಕೆಲಿಂಭೀತಿಯಿಂ ॥ ೭೯ ॥

ಇಂತೆಯ್ತಂದ ಹಿಮಕಾಲದೊಳ್ ಚಿತ್ರಮತಿಕುಮಾರನಂ ಸಲಪುತಿರಲೊಡಂ;

ಕಂ॥ ಬೀದಿಯುಕಸದೊಳ್ಮಾಣಿಕೆ । ಮಾದಂಚಂಡಾಲಗೇಹದೊಳ್ಮೃಗಶಾಬಂ । ಸಾದರದೆಮೆರೆವಪರಿಯಿಂ । ಮೇಧಾವಿಜನೆಸೆದಪನಲ್ಲಿಪಾಳ್ದೆಗುಲದೊಳ್ ॥ ೫೧ ॥

ವೃ॥ ಬಂದೋದಂಬಿಡೆಪತ್ತಿಸುತ್ತಿಪೊಲಿದಾಕೀಳ್ವಟ್ಟಯುಂತೊಟ್ಟಲಂ । ಬೆಂದಂ ಮಾಡುತೆಪಗ್ಗದೊಳ್ಬಗಿದುತಂಗಲ್ಪುತ್ರನಂಸಾಜೆದು ॥ ಖಂಗಟ್ಟೈಸೆಜಿಹ್ವೆ ಯುಗ್ರದೆಸರಂದೋರುತ್ತೆಸತ್ಪುತ್ರಜೋ । ಮಂದಸ್ಮೇರಮುಖಪ್ರಹಾಸಸುತೆಜೋ ಜೋಯೆಂದುತಾಂತೂಗಿದಳ್ ॥ ೫೧ ॥ ವೃ॥ ವರವೃದುವಾಣಿಜೋವಿ ನಯಭೂಷಣಜೋಪರಮಾಂಗಜೋಮನೋ । ಹರಕಲಧೌತಕಾಂತಿವಪುಜೋವ ರರಾಜಕುಮಾರಜೋಮುಕಾ ॥ ಧರಣಿಪಚಕ್ರವರ್ತಿಸುತಜೋರಿಪುಮತ್ತಮದೇಭ ಸಿಂಹಜೋ । ವರಗುಣರತ್ನಜೋಸುಭಗಜೋಸುತೆಜೋಎನುತೊಪ್ಪಿತೂಗಿದಳ್ ॥ ೫೨ ॥ ವೃ॥ ಪಲರನ್ನಂಗಳಿನೆಯ್ದೆತತ್ತಿಸಿದಪೊನ್ನೇಣ್ಣೇಲ್ವಪೋಮಂ ಚದೊಳ್ । ನಲವಿಂದಂಮಲಗಲ್ಕೆನಲ್ಗೆಳೆಯರ್ಕಳ್ಮೇಲ್ತಾಂತೂಗೆರಾ ॥ ಗಲಸ ತ್ಸಾಗರಮುಕ್ತಿಪೆರ್ಚಪಡೆಪೆಂದೆನಿದೆಯಂಪಾಳ್ವನೀ । ನೆಲೆಯೊಳ್ಬಟ್ಟೆಯುತೊ ಟ್ಟಿಲೊಳ್ಮಲಗೆನ್ನೆಂಕರ್ಮಮಂಗೆಯ್ದೆಯೋ ॥ ೫೩ ॥ ಎಂದು ಪಂಬಲಿ ಸುತ್ತುಂ ಬಿಡದೆ ಸಲಪುತ್ತಿರೆ ಕೆಲವಾನುಂದೆವಸಂಗಳ್ಗೆ; ಕಂ॥ ಅತಿತರಳೆಲ ಕ್ಷ್ಮಿಯುಂತೀ । ಸತಿಯುನಚ್ಚುವನೆಗಾಪನೆಂದಂದುಕರಂ ॥ ಹಿತವಿಂನಕ್ಕುಪನೆಂ ದೆನೆ । ಸುತನೊಯ್ಯನೆನೋಡಿದೀಪಮಂನಸುನಗುವಂ ॥ ೫೪ ॥ ವೃ॥ ಏನಾನುಂನೆವಮಿಲ್ಲದೆಳ್ದುನಗುವಂತಾಂರೋದನಂಗೆಯ್ವನೇ । ನಾನುಂಕಾರಣಮಿ ಲ್ಲದೆತ್ತಪಲವಿಂದಂನೋಡುವಂಸಂತತಂ ॥ ತೇನಂಮೆಯ್ಯುಡಸಲ್ಬಿರಕ್ಷರಲಸ ದ್ವಾಕ್ಯಂಗಳಂಪೇಳ್ವನೇ । ನಾನುಂಕಾರಣಮಿಲ್ಲದೆಳ್ವನುಗೆತಾಂಬಾಯಿಂದೆಲಾಲಾ ಜಲಂ ॥ ೫೫ ॥ ಕಂ॥ ಅರಿನೃಪರಮಕುಟಕೋಟಿಮ । ನುರದಿಂತಾನಿಂ ತುಭರದಿನೊದೆಪನೆನುತ್ತುಂ ॥ ತರಳಂತೋರಿಪನೆನೆಸ । ತ್ವರದಿಂದಂಪದದೆಬಟ್ಟೆ ದೊಟ್ಟಲನೊದೆವಂ ॥ ೫೬ ॥ ಕಂ॥ ಕರದಿಂಪಿಡಿದೀಪರಿಯಾ । ನರಿನೃ ಪತಿಯುರಪಟ್ಟಲಕ್ಷ್ಮಿಯುರಕಚಭರಮಂ ॥ ಭರದಿಂಸೆಳೆವೆಂನಿಜಮೆನೆ । ತರುಣಂಸೆಳೆ ವಂತದಂಬುಜಾಕ್ಷಿಯುಕಚಮಂ ॥ ೫೭ ॥ ಕಂ॥ ಭ್ರಮರೀಪಕ್ಷಾಹತಿಯಿಂ । ಸಮುಪೆನೆನಸುಮರಲ್ದಚೆನ್ನಪೊಂದಾವರೆಯುಂ ॥ ತಮದೊರ್ಪ್ಪಿತುಜಿಕ್ಕುಲಿಸ । ಲ್ಕುಮರನಲಲಿತಾನನಾಂಬುಜಂನಸುನಗೆಯೊಳ್ ॥ ೫೮ ॥ ಕಂ॥ ದರಹಾ ಸಪೂರ್ಣವಲ್ಲರಿ । ವರಸಿತದಂತಪ್ರಸೂನಘಂಪಡೆದುದೆನಲ್ ॥ ಕರಮೆಸೆದುದದ

ರಸೋತ್ರದ । ಸುರುಚಿರಜಲಮೆಂಬತೆರದಿಲಾಜಾಲಂ ॥ ೫೯ ॥ ಕಂ॥
ಕ್ರಮದಿಂರಿಪುನೃಪಸುದತಿಯು । ರಮಳಲಸದ್ರಾಜ್ಯಮಪ್ಪಬೈತಲೆವೆಣಿಯೊಳ್ ॥ ಕ್ರ
ಮಿಸಿದಪನೆಂಬತೆರದಿಂ । ಕುಮಾರಂಪಾದಂಗಳಿಂದೆಪಟ್ಟಡಿಯಿಡುವಂ ॥ ೬೦ ॥
ವೃ॥ ಮದರಿಪುರಾಜಬಾಹುಪರಿಘಂಗಳನೀಭುಜವಜ್ರದಂಡದಿಂ । ತಡೆವೆನಿದೊಂದು
ಸಪ್ತಜಲರಾಶಿವೃತಾಚಲಗರ್ಭಭೂಮಿಯುಂ ॥ ಪಡೆದಮದೀಯಂತುಸಂತಸದಿಪೊಂ
ಗಿಪೆನೀಭುಜಶೇಷನಿಂದಮಿಂ । ತಿದುನಿಜಮೆಂದುತೋರಿದಪನೆಂದೆನೆಮೆಲ್ಲನೆತೋಳ
ನಾಡಿಸಂ ॥ ೬೧ ॥ ಕಂ॥ ಕರೆವೆರಸಿದಚೆಂದಿರೆಯುಂ । ಪರಮೆಗಳಿರದೆರ
ಗೆತೋರ್ಪಪೊಸದಾವರೆಯುಂ ॥ ಪರಿಭವಿಸಿದುದಂಜಸದಿಂ । ಮೆರೆದಿರೆತಿಲಕಂಕು
ಮಾರನಂಬುಜವದನಂ ॥ ೬೨ ॥ ಕಂ॥ ಮರಲ್ದವೊಸಮಲರ್ದಕಣ್ಗ ।
ಳ್ಸುರುಚಿರಚಂಪಕೆಸುನಾಸಿಕಂಬಿಂಬೋಷ್ಠಂ ॥ ಪರಮಚುಬುಕಾಗ್ರಮೊಪ್ಪುವ ।
ವರಸುತವಂನೋಡಿನಲಿದಳಾಸಖಿಯೊಲವಿಂ ॥ ೬೩ ॥ ಕಂ॥ ಮರುಮ
ರುಮರುಬರುಬವಣೆಯು । ಪಿರಿದಳಲಿಂಕುಂದಿಕಂದಿಬೇಸತ್ತೀಗಳ್ ॥ ತಿರೆಯೊಳ್ಪೆರೆ
ತಾನೊಗೆದಂ । ಭರದಿಂದೆನೆಸುತನಪರಿಜುಬೆಳ್ವಿಡಿದೆಸೆಗುಂ ॥ ೬೪ ॥
ಕಂ॥ ಬಿಡದುಗುತರೆಲಾಲಾಜಲ । ಮಡಸುತ್ತಿರ್ಕೈಗಳಿಂದೆದಾಡಾಯೊದೊ ॥ ಳ್ನ
ಡುವೊಳೆವಲ್ಕಡುಮೆರೆದಿರೆ । ಬಿಡದೆಸುತಂಕುಳಿತುಕೆಳದಿಯೊಳ್ಬನದಿಸುವಂ ॥ ೬೫ ॥
ಕಂ॥ ತುಡೆತುಡುಗೆಯಿಲ್ಲದೊರ್ಕೆ । ಪ್ಪುಡದಿಂದಂಬೆಂದಿವಟ್ಟೆಯಿಂಪುದಿದು ಏತಂ ॥
ಬೆಡಗಾಂತನಯ್ಯೊಮೋಘದೊ । ಳಡಂಗಿನಸುದೋರ್ಪಬಾಲಚಂದ ನೆರದಿಂ
॥ ೬೬ ॥ ಆದಂನೋಡಿಬೆತ್ರಮತಿ ; ವೃ॥ ಅರಳೆಲೆನೀಲರತ್ನಪ
ದಕಂಪೊಸಮುತ್ತಿನಹಾರಕುಂಡಲಂ । ಸುರುಚಿರರತ್ನಕಂಕಣಮಮರ್ದ್ದಸುವರ್ಣ
ಲತಾಂತಮಾಲೆಬ ॥ ಜ್ಜರದೊಡಗೂಡಿಸಿದ್ದಪುಲಿಗೊಂಕುಗುರಿಂಪಿರಿದೆಸ್ಮಮಾ
ದಭಾ । ಸುರತವದೇಹಮಂನೆರೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲೆನುತಾಕೆಚೆಂತಿಪಳ್ ॥ ೬೭ ॥
ಮತ್ತೆಕೆಲವಾನುಂದಿವಸಂಗಳ್ಗೆ ; ವೃ॥ ಪಳಗುಡಿಪಾಳಿಯೆಪ್ಪೆಸಲೆಯೊ
ಳ್ತೃಣಮಂತಿನಲೆಂದುವಂದಪೆ । ನ್ನಳಗರುಗಳ್ಕಡಂಗಿಕೊಡುವಾಲಮನಳ್ಕಿಯುತ್ತ
ಲಂಘಿಸಲ್ ॥ ಎಳನಗೆಯುಣ್ಮಲಾಕರುಗಳಂಪಿಡಿದೀಳ್ವಪೆನೆಂದುಸತ್ವರಂ । ಒಲ
ಯುತಬಾಲನೆಯ್ದಿಪಿಡಿದಟ್ಟುವನಾಪುರರಾಜವೀಧಿಯೊಳ್ ॥ ೬೮ ॥ ಕಂ॥
ಕಿಸಲಯುಸಮಚರಣತಳಂ । ಪೊಸತೆನೆಮಿರುಗಲ್ಕೆತಾನಮಾನಂದೋರು ॥ ತ್ರಾಸ
ವಸದಿಂದಂನರ್ತಿಪ । ನೆಸಕಂಮಿಗೆತತ್ಕುಮಾರನಾಪಾಳ್ಗಡಿಯೊಳ್ ॥ ೬೯ ॥
ಇಂತನಂತವಿಳಾಸಮನಾಂತು ಬಳೆವಮೇಧಾವಿಬಂಗೆ ಮೂರುಂಬರಿಸ ಮಾಗಲೊಡ
ಮೊಂದುದಿನಂ ; ಕಂ॥ ಕಡುಪಸಿವಿಂಜರೆಕುವರಂ । ತದಂಬಡಂಪೋಗಿ
ತಿರಿದುಪುರದೊಳ್ಪಾಲಂ ॥ ಪೊಡೆಮಗುಳ್ವುದುತನುಜಂಗೆಂ । ದೆಡೆಯಾಡದೆಕೆಳದಿ
ನಿಶಿಯೊಳೆಯ್ತುತರ್ಪಗಳ್ ॥ ೭೦ ॥ ಕಂ॥ ಒಂದುರಗಘೋರವಿಷಪದ ।

ಕಂಧರಫಣಕಲಿತಭೀಷಣಸ್ಫುಟವದನಂ ॥ ಮಂದದೊಳುರೆಸುತ್ತಿರಿದ । ತ್ತಂದಾಯತತೀವ್ರಚಾಲಿತೋತ್ಕಟಜಿಹ್ವಂ ॥ ೭೧ ॥ ವೃ॥ ಸ್ಫುರದುತ್ಫೂತ್ಕಾರಸಂಚಾಲಿತಪಟುತರಜಿಹ್ವಾಗ್ರಘೋರಾತಿರೇಕೋ । ತ್ತರದುದ್ಯತ್ಕೋಪನಿರ್ಯದ್ಗಳಕಲಿತವಿಷಾಟೋಪಕೀಲಸ್ಫುಲಿಂಗೋ ॥ ತ್ಕರಬಿಂದೂಚ್ಚ್ವಾಸಧೂಮಾವಿಳಸಕಳದಿಶಾಕ್ರಾಂತಮೂರ್ಧ್ವಪ್ರಸಾತಂ । ಭರವೃಚ್ಚವ್ಯಾಹತಂಸುತ್ತಿರಿದುದಮುಭೀಷ್ಮಾನನಂಕಾಳಸರ್ಪಂ ॥ ೭೨ ॥ ಕಂ॥ ಸರಭಸದಿಂದೆಯ್ತರ್ಪ । ತರುಣಿಕರಂಕಾಣದುರದೆಮೆಟ್ಟಿದಳಮವಾ ॥ ಭರದಿನದುಮೊರೆದುಪಸರಿಸಿ । ಕರಮಂಬುಸುಗುಟ್ಟುತೆಯ್ದಿಕರ್ಚಿದುದಾಗಳ್ ॥ ೭೩ ॥ ಅಂತಹಿ ಚಿತ್ರಮತಿಯು ಪದಮಂಕರ್ಚೆ ಬಿಗುತ್ತರ್ಬೆ ಬೆಬ್ಬಳಿಸಿ ಹವ್ರದುಃಖಿಗಿ; ವೃ॥ ವರಮೋಘಾವಿತನೂಜನಭ್ಯುದಯಮಿನ್ನೇನೀಕ್ಷೆಯಂತಾಳ್ಗುಮೆ । ನ್ನುರುಜೀವಂಮಿಗೆವೋಕುಮಿಾಬಹುವಿಷಾಗ್ನಿಸ್ಫಾರಕೀಲಂಗಳಿಂ । ಪರಮಶ್ರೀಶನದೆಂತುಮಿಲ್ಲಿವರೆಗಂಕಾಪಾಡಿದಂಪುತ್ರನಂ । ನೆರೆದೀಗಳ್ವಿಕೆಯ್ವನಲ್ಲದೆಪೆರಂಕಾಪಾಡಲೇಂಬಲ್ಲನೇ ॥೭೪॥ ಕಂ॥ ಶ್ರೀಕರಗುಣರತ್ನಾಕರ । ಪಾಕಾರಿಪ್ರಮುಖವಂದ್ಯನತಜನಪದ್ಮ ॥ ಶ್ರೀಕರಭಾಸ್ಕರಭೀಕರ । ನಾಕಾರಿಸೊರ್ಮೆಮಕಾಲಪೊರೆವುದುಸುತನಂ ॥ ॥ ೭೫ ॥ ಕಂ॥ ಪರಮುಸುನವಿಷಮವಿಷಸಂ । ಭರಿತಸ್ಫುರದಹಿವಿಭೂಷಿತಾಂಗಂದೇವಂ ॥ ಸುರುಚಿರಹಾಲಾಹಲಕಂ । ಧರಪಶುಪಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಕಳೆಯನೆವಿಷಮಂ ॥ ೭೬ ॥ ಎಂದು ಬಾಯುಳಿದು ಪಳಯಿಸುತೆ ಪಾಳ್ಗುಡಿಗೆವರ್ಪನ್ನೆಗಂ ವಿಷಮೇರಿ ಪೊಡೆಗೆಡೆದುಮಡಿಯೆ ಕುವರನಮ್ಮಂ ನಿದ್ರೆಗೆಯ್ದುಪಳೆಂದು ಬಗೆದಂದು; ವೃ॥ ಕರದಿಂಬೇಗನೆತಟ್ಟಿಮೇಲ್ಮಲಗಿಪಾಲೆಂದಳ್ತುನೋಡುತ್ತೆಚೆ । ಚ್ಚರದಿಂದೀರ್ಘಕಚಾಗ್ರಮಂಪಿಡಿದುಬೇಗೇಳೇಳುನೀನೆಂದುಭಾ ॥ ಸುರಫುಲ್ಲಾಂಬುಜವಕ್ತ್ರಮಂಡಲನಡೆಂತೆಂತಾನುಮಿಾಳ್ದೆತ್ತುತಂ । ತರಳಂತನ್ನಯಬಾಲಲೀಲೆಯೊಳೆತಾನುದ್ಯೋಗಮಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೭೭ ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ ॥ ಪಾಲನೀಗಳೆತಂದುನೀನುಣಿಸೀಗಳಲ್ಲದೊಡಂಬಕೇ । ಳ್ಬಾಲರಂಧ್ರದೆಬೇಗನಾಲದಭೂಜದೊಳ್ಮಿಗೆವಾಸಿಪಾ । ಕಾಳರಕ್ಕಸಬೊಮ್ಮನಂಕರೆದಿದಂದುಕೊಟ್ಟಪೆನಲ್ಲದಾ । ಪಾಳದೇಗುಲಗುಮ್ಮನಂಕರೆದೀಗನೇತ್ರಮಿಾಂಟಿಪೆಂ ॥ ೭೮ ॥ ಕಂ॥ ಕೆಡುಪಸಿವಮದ್ದುದುಪೊಡೆಯೊಳ್ । ಕೆಡಂಗಿನೀನಿಂದುಪಾಲನಂಬಾಕುಡುಬ ॥ ಬ್ಬಿಡಿದಪೆನಿದೊಮುಂಗುರುಳ್ಗಳ । ಕುಡದಿರೆಪಾಲೋಗರಂಗಳಂತಡೆಮಾಳ್ಪೆಂ ॥ ೭೯ ॥ ಕಂ॥ ಪಿರಿದಿಂತುಮರುಗಿಕರೆಕರೆ । ಯಿರವಿಂದಂಕುವರನೆಯ್ದೆನಿದ್ರೆಯೊಳೋವಿಂ ॥ ತರಳೆಯಿರ್ದೆಯೆಡೆಯೊಳೊರಗಿದ । ನರರೇಬಿದಿಯೇನಮಾಳ್ಪನೋಕಡುಕಷ್ಟಂ ॥ ॥ ೮೦ ॥ ಕಂ॥ ತರಳನಚಿತ್ತಭ್ರಮೆಗಂ । ವರಮಧುವಾಕ್ಸಾರಕಲಿತಶೀಲಃಪಲಸ ॥ ತ್ವರಿವರ್ತನಕಂಚಲಕಂ । ಪಿರಿದಳಲಿಂಮರುಗದನ್ನರಾಕ್ಷೀಧರೆಯೊಳ್ ॥ ॥ ೮೧ ॥

ಆಗಳ್ಕುವರಂ ಬೆಳಗುಜಾವದೊಳ್ ಶೀತವಾತಕೆಳ್ಚತ್ತು ಪಿರಿದಳುತುಮಿರ್ಪಸರವುಂ ನೆರೆವನೆಯಮಧುಕರಿಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯಾಂಗನೆ ಕೇಳ್ದೇಂ ಕಾರಣಮೆಂದು ನಡೆತಂದು ಮಡಿಮೊರಗಿದ ಕೆಳದಿಯಂನೋಡಿ ಮರುಗಿ ಕುವರನಂ ಸಂತೈಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದಂದಕೆಸೋಲ್ದೆತ್ತಿತಂದು ಪಾಲ್ಗುಡಿಸಿ ಮಲಂಗಿಸಿದಾಗಳ್ ; ಕಂ|| ತನಿಮಾಳನೀಂಟಿಕುವರಂ । ಮನದಣಿಯೆಸೋಗೆಬಡುತ್ತೆಮಲಗಿದನಾಗಳ್ ॥ ವಿನುತಪ್ರಚ್ಛದನಯ್ಯಾ । ಘನಕೌಸುಮಹಂಸತೂಳತಳ್ಪಸ್ಥಳದೊಳ್ ||೮೨|| ಕಂ|| ಪೇವಧುವರತ್ನಗೇಹದೊ । ಳೆಣೆಯರಮಿರದೆಸೆವಸುತನನರಿವೆಂತಿಳೆಯಿಂ || ಪೆಣನಂಪೊಂದಿದಕೆಳದಿಯ । ನಣಮೇನಾಯ್ತೆಂತುಪೋದುದೆಂಬುದನೀಗಳ್ || ೮೩ ||

ವೃ || ತಿರುಗುವನೊರ್ಮೆಯೊರ್ಮೆ ಗೃಹನಂದನದೊಳ್ಕುರುಮಾಡದೊಳ್ಮನೋ । ಹರವರಸೌಧಕೂಟನಿಚಯಂಗಳೊಳುದ್ಘುಸುವರ್ಣ ಪಂಜರ । ಸ್ಥಿರಶುಕಶಾರಿಕಾಸಮುರದಯಂಗಳನೊರ್ಮೆಕಡಂಗಿಕಾಪ್ಪರಿಂ । ಬಿರಿವನದರ್ಮೆಕಾಯ್ದೊದೆವನಾಗೃಹದೀಪಕರಂಕುಶಾಬಮಂ ||೮೪|| ವೃ|| ಪದೆಪಂದೊರೆರೊರ್ವವಾರಾಂಗನೆಯರಗೃಹದೊಳ್ಪೋಗಿಪಾಲೆಂದುತಾಂಸಂ । ಮುದದಿಂದಂಪಾಯ್ಸುಪಂಘಂಪಿಡಿದುಮುರುಕೆಟಂಕೊಟ್ಟೊಡೊಲ್ದೊಪ್ಪದೆಂತುಂ । ಮೃದುಪಾದಂನರ್ತನಂಬಟ್ಟಿರಳುತೆತೆಗೆದೀಡಾಡುತುಂಕೊಟ್ಟುದಂಸ । ನ್ಮೃದುವಾಕ್ಯಂಬೆತ್ತುಸಂತೈಸಿರೆಪಣವಧುಸಂತೋಷದಿಂದಂಕುಮಾರಂ ||೮೫|| ವೃ|| ಒಸೆದಪನಲ್ಲದಂದುಶಶಿಕಾಂತವಿನಿರ್ಮಿತಸಾಲಭಂಜಿಕಾ । ಪ್ರಸರದುಕೂಲಮಂತೆಗೆವನಲ್ಲದೆಕೀಳ್ವನಮೋಘಮಲ್ಲಿಕಾ || ಕುಸುಮಮರಂದಸಾರರಜಮಾಲೆಯನಲ್ಲದೊಡಂಬುಸಂಭೃತ । ಪ್ರಸುಮಲಸನ್ಮಹಾಕಳಶಮಂಭರದಿಂದೊದೆವಂಕುಮಾರಕಂ || ೮೬ || ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ ಮನೋಹರ ಭಿತ್ತಿ ವಿಚಿತ್ರ ಚಿತ್ರಿತ ಚಿತ್ರತರಚಿತ್ರ ಸಂದೋಹಮನೊರಸಿಯುಂ; ಮೃಗಭೂಕಾಶ್ಮೀರ ಮಲಯಜಯಕ್ಷಕರ್ದಮ ಕುಂಕುಮಾಂಗರಾಗ ರಸಭರಿತ ಕರಂಡಕ ಸಂತಾನಮನುರುಳ್ಚಿಯುಂ; ಮಧುರತರ ಸರಸ ತಾಂಬೂಲಪರಿಮಿಳಿತ ಮಣಿಮಯಕಾಂಚನ ಪಾತ್ರಬೃಂದಮಂ ಕೌಚಿಯುಂ; ಗೃಹಮಧ್ಯಕುಡ್ಯಗ್ರಥಿತಸರ್ವಾವಯವದರ್ಶಕಾದರ್ಶಮನೊಡೆದುಂ; ಕಪಿತ್ಥ ದಾಡಿಮ ದ್ರಾಕ್ಷಾಪನಸ ಖರ್ಜೂರ ರಸಾಯನ ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷು ಶರ್ಕರಾಖಂಡ ಕದಂಬಮಂಕವರ್ದುಂ; ವೀಣಾವೇಣುವಲ್ಲಕೀತಾನ ಸಂತಾನಪ್ರದ ರುಚಿರತರ ತಂತ್ರಿಯನೆಳೆದುಂ; ಕನಕಸ್ತಂಭಾಗ್ರದೀಪ್ತತರ ಗುಣಸ್ನೇಹ ಸಂಯುಕ್ತಲಸದ್ದೀಪ ಪ್ರಕರಮನಾರಿಸಿಯುಮಿಂತು ಮನ್ಮಥಪ್ರಮದಾಳಿ ಮಹಿತಮಾಲತೀಮಾಲೆಯಂತೆಸೆವ ಗಣಿಕಾವಾಟಿಯೊಳ್ತಿದ್ದಾಗಣಿಕ್ಯಗೇಹಬಂಧುರಾಂಗಣದೊಳ್ಬೆಳೆವಾಗಳ್ ; ಕಂ|| ಎಳವೆರೆಯುತೆಳೆಯಪೊಗರಿಂ । ದೊಲವಂತಾಳ್ದಂತೆನೀಲನೀರಜಿನಿಗಳಾ ।। ಯೆಳೆಯನಕಳೆಯಿಂತಳೆದ । ಗ್ಲಾನಿಯುರಾವಾದನರಾಗಮಂಪೊಸಕಲೆಯುಂ || || ೮೭ ||

ವೃ॥ ನಲವಿನೊಳುದ್ಧತಾವ್ಯನದೊಳೆಲ್ಲಿರದೊತ್ತಿಪಯೋಧರದ್ವಯಂ । ಗಳನಡು
ಪೊಳ್ಳಿತೆಂಬವೃಳಿನಾಗ್ರದೊಳೀಳ್ದ ಕೆಡಂಗಿಭಾಸುರಾ ॥ ಮಳಕದಳೀನಿಭೋರುಯು
ಗಳಂಗಳೊಳಿಟ್ಟಮರ್ದಪ್ಪಿಪುತ್ರನಂ । ಪುಳಕೆಯರಾಗಿರಾಗಸುಖಿಯರ್ಪದೆದಪ್ಪುವ
ರಾನಿಕುಂಜದೊಳ್ ॥ ೮೮ ॥ ವೃ॥ ನಸುನಸೆಯೂದೊಡಂಕೆರವೆಪೊರ್ದ
ದಬಾಲಕೆನಂಗಸಂಗದಿಂ । ಪೊಸತೆನೆವೇಶ್ಯೆಯರ್ಬಿರಿಪನಂಗಸುಧಾರಸಪೂರ್ಣವಾಹಿ
ನೀ ॥ ವಿಸರಪನಿರ್ಝರಾಶ್ರಯನಿತಂಬಮಹೀಧ್ರಯರಾಗಿರಂಜಿಪರ್ । ಸಸಿಗಳಿ
ಯಿಂದಮೊಯ್ಯನುಗಿದೊಳ್ಕವತಂಗದಿರ್ಗಳ್ಗರೀತಿಯಿಂ ॥ ॥ ೮೯ ॥
ಇಂತಾ ಪಣಸ್ತ್ರೀಯರೆಲ್ಲರೊಸೆದು ಸಲಪ್ರುತಿರಲೊಡಂ; ವೃ॥ ವಿಳಸದ್ದು
ಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಪಡಿವದಪೆರೆಲಸತ್ಪೂರ್ವಭೂಧ್ರಾಂತದೊಳ್ಪೊರೆ । ಜ್ವಳಬಾಲಾ
ರ್ಕಂಸುರೋದ್ಯಾನದೊಳಮರಗಜೇಂದ್ರಾರ್ಭಕಂಪದ್ಮದಾವ ॥ ಸ್ಥಳದೊಳ್ಭಾಸ್ವ
ನ್ಮರಾಳಂಬಳೆವತೆರದಿಗಾಣಿಕ್ಯಸೌಧಾಂತದೊಳ್ದ । ಳ್ಕಲಿತೇಜಂಭದ್ರಶುಭ್ರಂಮೆರೆದಿ
ರೆಬಳೆದಂಥಿಕ್ಕುಮಾರಂಕುಮಾರಂ ॥ ೯೦ ॥ ಇಂತುಬಳೆವ ಮೇಧಾವಿಜಂ
ಗೆ ಸಂವತ್ಸರ ಮೈದಾಗಲೊಡಂ; ಕಂ॥ ಪರಿವರಿಯಾಟಂತಿರಿಕೆ । ಲ್ಗೆರೆಮ
ರೆಮರಕೋತಿಸೆಂಡುಪಾರುಂಬಳಿಕ ॥ ಣ್ಮರೆಗೋಲಿಚಾಪ್ರಬಟ್ಟು । ಪ್ಮರಿಗುರಿತಿರೆ
ಸುತ್ತುಪಲವನಾಟಮನೊಲ್ದಂ ॥ ೯೧ ॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂಬೀದಿಯೊಳೆಯ್ತ್ತು
ರಲ್ಕಿಡವಲಂತಾವ್ಯಂದುಬೆಣ್ಣಕ್ಕಳೋ । ತೆರೆವಟ್ಟ್ಯೊಯ್ಯನೆತಮ್ಮಗೇಹದಿರದೆ
ಯೊದ್ದಂದುತ್ತೆಸಾರ್ದೆತ್ತಭಾ ॥ ಸುರಮಾರ್ಗಂಬಿಡಿದೆಯ್ತ್ತರುತ್ತೆವನದೊಳ್ವಾಪೀತ
ಟಾಕಾಂತದೊ । ಳ್ಪುರದೊಳ್ಕೇರಿಯೊಳೊರ್ಮೆಪ್ರಪ್ಪವನದೊಳಾತ್ತವಾಡುವಕರ್ಬ
ಡುವರ್ ॥ ೯೨ ॥ ವನಮಯೂರವೃತ್ತಂ॥ ಖೇಲನದೊಳೊಂದಿಬರೆಬಾಲ
ಕರದೆತ್ತಂ । ಲೀಲೆವಿಗೆಕೇರಿವನೆಬೀದಿವಳಸುತ್ತಂ ॥ ಲಾಲನೆಯೊಳೆಯ್ತ್ತರುವನೀಸು
ತನೆನುತ್ತಂ । ಶ್ರೀಲಲನೆನೋಲೊದ್ದಡನೆಬಂದಳುರೆಮತ್ತಂ ॥ ೯೩ ॥ ವೃ॥ ಪರ
ಪುಷ್ಟಂಮಧುರೋಕ್ತಿಯುಕ್ತನಮಳಶ್ರೀಮಾಧವಾಮೋದಭಾ । ಸುರವಿಪ್ರಾಂಚಿತ
ಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಪಿಕನೆಲ್ಲಗ್ಗಳ್ಕರಂಮಾಳ್ಪವೊಲ್ ॥ ಪರಪುಷ್ಟಂಮಧುರೋಕ್ತಿಯು
ಕ್ತನಮಳಶ್ರೀಮಾಧವಾಮೋದಭಾ । ಸುರವಿಪ್ರಾಂಚಿತಮುಖ್ಯವೃತ್ತಿಸುತನೆಲ್ಲಗ್ಗ
ಳ್ಕರಂಮಾಡುವಂ ॥ ೯೪ ॥ ಅಂತೆಲ್ಲಗ್ಗಂ ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ ಕ್ರೀಡಿಪ
ಮೇಧಾವಿಜಂಗೊಂದುದಿನಂ; ವೃ॥ ವರಕೈವಲ್ಯಲತಾಲಸತ್ಪರಮಬೀಜಂ
ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀವಶಂ । ಕರಚಂಚದ್ಘನಮಂತ್ರಪೂತಕಲಶಂಶ್ರೀಮಾನಿನೀಕಾಂತ
ಸುಂ ॥ ದರಪಾದದ್ವಯಸಂಗತೋದಿತಲಸತ್ಪಾದಾಶ್ಮಪೀಠಂರಮಾ । ವರಭಕ್ತಿಪ್ರ
ಮದಾಸುಹಾರತಂಳಂಶ್ರೀತತ್ವಸಾರಾಂಕುರಂ ॥ ೯೫ ॥ ವೃ॥ ಗುರುಜಿ
ನಾತ್ಮನಸಪದ್ಮಮತ್ತಮಧುಪಂಚಿಚ್ಚಂದ್ರದೇಹಾಂತಬಂ । ಧುರನೀಲಂಯುಮಿಥ್ಯಾತ್ವ
ಮಂಚಿತಲಸಜ್ಜೀವಾಶ್ಮಭೂತಂದುರಂ ॥ ತರಜನ್ಮಾಮಯಭೇಷಜೋದ್ಘಘಟ

ಶಾಸಾರಂಹರಿಶ್ರೀಯುತಾಂ । ತಲವೇಶ್ಮಂನಿಜಪುಣ್ಯಮೂಲಮಣಿಸಾಳಿಗ್ರಾಮವೊಂದ
ಲ್ಲಿದಲ್ ॥ ೯೬ ॥ ಕಂ॥ ಕರಮೆಸೆದಿರೆಬೇದಿಯೊಳ್ । ಯ್ತುರುತುಂಬಿಗೆಕಂ
ಡನಲ್ಲಿತೊಳಗುವಬಟ್ಟಂ ॥ ಭರದಿಂನೀಲದಬಟ್ಟಂ । ದುರೆಗೆತ್ತಂತರಳೆಸವನಸುಕೃತ
ಮದೆಂತೋ ॥ ೯೭ ॥ ಅಂತುಬಗೆದುಗಳ್ಕನೆತೆಗೆದವಲೋಕಿಪಾಗಳ್ ;
ವೃ॥ ವರಶುದ್ಧಾಷ್ಟಾಕ್ಷರೀಭಾಸುರವಿಮಳಲತಾಕಂದವೋಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಕರಜಂ
ಚನ್ನೀಲನೀರೇರುಹವೊಹರಿಮತಾಂಭೋಧಿಮಾಣಿಕ್ಯವೋಬಂ ॥ ಧುರಭಕ್ತೇಷ್ಟ
ಜಭಾಸ್ವತ್ಫಲವೊಯಮಿಮನೋಬ್ಜಾಳಿಯೋಕೃಷ್ಣದೇಹ । ಸ್ಫುರದುದ್ಯಜ್ಜೀವ
ವೋಪೇಳೆನೆಮೆರೆದುದುನಾರಾಯಣಾಶ್ಮಂನಿತಾಂತಂ ॥ ೯೮ ॥ ವೃ॥ ಅದು
ರವಿಯಂತನಂತಮಣಿನಂದನದಂತೆಮನೋಜ್ಞಮಾಧವಾ । ಭ್ಯುದಯಮುದಬ್ಜದಂ
ತೆಕಮಲಾವಸಥಂಕರಿಯಂತೆಭದ್ರನಂ ॥ ಬುದರುಚಿಯಂತೆಕೃಷ್ಣಗುಣಮುದ್ಗಮ
ದಂತೆಸದಾಳಿಸೇವ್ಯನಂ । ಮುದಕುಮುದಂಬೊಲಬ್ಜಕರಸಂಗತಮಚ್ಯುತನಂತಿರ
ಚ್ಯುತಂ ॥ ೯೯ ॥ ವೃ॥ ಅಮಿತಶುಭೋದಯಂಹರಿಲಸದ್ವರಪಾದಪಯೋ
ಜಭೃಂಗನ । ಸ್ತಮಿತದುರಂತಪಾಪನಿವಹಂಸಕಲಾಗಮಶೀರ್ಷಶೇಖರಂ ॥ ಶಮಿ
ತನಮಸ್ಕೃತಾಖಿಲಜನೌಘದರಿದ್ರನಪಾಸ್ತಕರ್ಮಸಂ । ಕ್ರಮಿತಗುಣಾಕರಂನಿರುಪ
ಮಾಚ್ಯುತಮಂತ್ರಸಮಂಚಿತೋರ್ಜಿತಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ವೃ॥ ಪರಮಾನಂ
ದಪರೋವರಾಶ್ರಯಲಸತ್ಕ್ರೀಡಾಮಯೂರಂರಮಾ । ವರಶಾಸ್ತ್ರಾಂಬುಜಬಾಲ
ಸೂರ್ಯನಮಳಶ್ರೀವೇದದುಗ್ಧಾರ್ಣವೋ ॥ ದ್ಧರಜೈವಾತೃಕನಿಂದಿರಾರಮಣಭಕ್ತಿ
ಶ್ರೀಲತಾಭೂರುಹಂ । ಪರಮುಕ್ತಿಪ್ರಮದಾಶಿರೋಮಣಿಮಹಾಚೆನ್ನೂಲಕಂದಾಂ
ಕುರಂ ॥ ೧೦೧ ॥ ವೃ॥ ದುರಿತೌಘಧ್ವಾಂತಸೂರ್ಯಂಭವವಿಪಿನದವಂಮೃ
ತ್ಯುಧಾತ್ರೀಧ್ರಶಂಬಂ । ಕರಮುದ್ಯಚ್ಛೋಕವೃಕ್ಷಪ್ರಚುರಪರಶುದುಷ್ಕಾಮಮ
ತ್ತೇಭಸಿಂಹಂ ॥ ಪರಿಧಾವನ್ಮೋಹದರ್ವೀಕರಖಗಪತಿಕಾಲಾಬ್ಧಜಂಝಾನಿಲಂದು।
ಸ್ತರಮಾಯಾಂಭೋಧಿಕುಂಭೋದ್ಭವನೆನೆಮೆರೆಗುಂಕೇಶವಾಶ್ಮಂಮನೋಜ್ಞಂ ॥
॥ ೧೦೨ ॥ ವೃ॥ ಹರಿಸತ್ವಂಶಮಿತಾನತೋರ್ವಿಜನತಾಪಾಪಂಮಹತ್ವೋ
ನ್ನತಂ । ಗುರುಮತ್ಯಂಕುಖಲಾರ್ದನಂಸುಖದಮುದ್ಯದ್ಭಕ್ತಸಂಭಾವಿತಂ ॥ ಸುರ
ರಾಜಾನತಮಸ್ತರತ್ನರುಚಿರಂಸದ್ವೈಷ್ಣವಾಂತರ್ಗತಂ । ಪಿರಿದುಂಕಣ್ಗೆಸೆದತ್ತು
ಬಂಧುರಸುಸಾಳಿಗ್ರಾಮವೋಂಪುಣ್ಯವೋ ॥ ೧೦೩ ॥ ಬಳಿಕಂ;
ತರಳವೃತ್ತಂ॥ ತರಳರೊಡ್ಡಿಡಲಣ್ಣೆಗಲ್ಗಳನಿಟ್ಟುತಬೆಟ್ಟಲೆಯೊಳ್ಪುತಂ । ಭರದಿನೆಲ್ಲ
ಪಗೆಲ್ದುತಂದಪನೆಲ್ಲಗೋಲಿಗಳೆಂಕರಂ ॥ ಪಿರಿದುಮಿಂತಿರಲೆಲ್ಲಬಾಲಕರೊಯ್ಯನೊ
ಯ್ಯನೆಸೋಲ್ದುತಾ । ವ್ಬರುವರಾಗುತೆಪೋಪರೆಂದೊಡೆಕಲ್ಲಮೈಮೆಯುದೆಂತುಟೋ
॥ ೧೦೪ ॥ ವೃ॥ ಇಂತೀಮಾಳ್ಕೆಯೊಳೆಲ್ಲಖೇಲನದೊಳೆಂತೆಂತಾದೊಡಂಕ
ಲ್ಲನಿ । ಟ್ಟಂತುಂಗೆಲ್ಲಮನಾಂತುಪೊಂಗಿವರಸಾಳಿಗ್ರಾಮಮಂಬಯ್ತಿಡ ॥ ಲ್ಕೆಂತೆಂ

ತುಂತಳವಿಲ್ಲದಿಪಂಕ್ತೆದಿಂಬಾಯೊಳ್ವೆಲಂಸಾರ್ಚುತುಂ । ಸಂತಂಭೋಜನಕಾಲದ
ಲ್ಲುಗುಳ್ದುತಾಂಹಸ್ತಾಬ್ಜದಲ್ಲಿಕ್ಕುತುಂ ॥ ೧೦೫ ॥ ಕಂ॥ ಎಡರಡಸಿದಂ
ದುಬಾಯೊ । ಳ್ಮಡಗುತ್ತುಂವಿಕ್ಕಪೊಳ್ತಿನೊಳಗಾಡುತ್ತುಂ ॥ ಪೊಡವಿಪಸುತನೆಡೆ
ವಿಡಿದಿರೆ । ತುಡುಗುಣಿಗಳ್ತಿರಳರಲ್ಲಿಯೆಳ್ಚರವಿಡಿದಂ ॥ ೧೦೬ ॥ ವೃ॥ ದುರ
ಳಂಗೆಲ್ಪಪನೆಮ್ಮಕಲ್ಗಳನಿವಂತಾನೇದುವಿದ್ವೇಷಮಾಂ । ತರನೆಂತೆಂತಿನಿವಾತನಾಡಿ
ಮುನಿಸಂಬೇರ್ಕೆಯ್ದುತಾಂಕೊಡುವಂ ॥ ಪಿರಿದಾಮಿತ್ರರನೇಹದಿಂದವರಗೇಹಂಬೊ
ಕ್ಕುಭೋಜ್ಯಾದಿಬಂ । ಧುರಭಕ್ಷ್ಯಂಗಳನೊಲ್ದುತಿಂಬನವರೊಳ್ನೇರುತ್ತಿಸಂತೋ
ಷಿಪಂ ॥ ೧೦೭ ॥ ಕಂ॥ ಕರಮಿಂತೀಪರಿಯಿಂದುರೆ । ವರವೇಶ್ಯಾವಾಟ
ದಲ್ಲಿಯೊಗುಮಿಗೆಬಳೆದಾ ॥ ತರಳಂಮಲಯಧರಿತ್ರೀ । ಧರಕಂಠೀರವಕಿಶೋರದಂ
ದಂಬೆತ್ತಂ ॥ ೧೦೮ ॥ ಇಂತು ರಾಜಪುತ್ರನೊಪ್ಪುತ್ತುಮಿರ್ಪಗಳ್;
ವೃ॥ ದೆಸೆವೆಣ್ಗಳ್ತಾಪದಿಂದಂಬಿಸುಪೆಲರುಸಿರಂಸುಯ್ವಧೂಳೀಚಯಂಸು । ತ್ತಿಸವೆ
ತ್ತಂಬೀಸೆಭೂಭೃದ್ವರಶಿಖರಕುಳಂಬಿಳ್ಪಿಳಿಲ್ಸೀಳೆದಲ್ಬ । ಲ್ಮಸಕಂಬೆತ್ತುಗ್ರವಾತೂಳಿ
ಕೆಮುಸಗೆಮರೀಬೇಕುಲಂಸಾಯೆ.ತಾನೇಂ । ಬಿಸುಪಂತಾಳ್ದತ್ತುಭೂಮಿಾಜನಮ
ನಹೃದಯಗ್ಲಾನಿದಾಘುಂನಿದಾಘಂ ॥ ೧೦೯ ॥ ವೃ॥ ಉರಿಯೆಬಿಸಿಲ್ಕರಂನೆ
ಲಮುದಾಮದುಕಾವಲಿಯಂತೆವಾರಿನೆ । ಯ್ವರೆದತಿರಂಘಳಂಘಳನೆಕಾಯ್ದುರದುರ್ಕ್ಕಿ
ದುದಲ್ಲಿದಿಗ್ಗಜಂ ॥ ಉರಿವೊಲೆಗಲ್ಲಿನಂತೆಸೆದುವೀಬಹುಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲಬೆಂದುನೆ । ಯ್ಗರೆ
ದೊಣೆಯಂತೆತೋರ್ದುವರರೇಪ್ರಬಲೋಷ್ಮಮದೇಂಪಿಭೀಷ್ಮಮೋ ॥ ೧೧೦ ॥
ವೃ॥ ಇನಬಿಂಬಂಪೊರೆಯೇರಿದತ್ತುನೆಲನೆಲ್ಲಂಕಾಯ್ದುದಾಕಾಶಗಜಂ । ಕನಿದತ್ತಂ
ಬುಧಿಯರ್ಧಮಾದುದುಗಿರಿವ್ರಾತಂಕರಂಸೀಳ್ದುದಾ ॥ ವನಸಂದೋಹಮುದ್ಲೆಸೀಂ
ದುಕೆರಿಪೋದತ್ತಳ್ಗಿತಾಂಬೆಂದುದೀ । ಜನಪಶ್ವಾದಿಗಳೆಲ್ಲಮೆಂದೆನೆನಿದಾಘಂತಾನದೇ
ನುಗ್ರಮೋ ॥ ೧೧೧ ॥ ವೃ॥ ಜಲಕುಲಮೆಲ್ಲಮಂಸವಿದುಸೈಸದತಾಪದೆ
ತಾಂಮರೀಚಿಕಾ । ಜಲಮನಮುದ್ರ್ಪೀರ್ವ್ವತವಕಂಬಿಡೆಬಾಯ್ಗಳನಲ್ಲಿಭೂಮಿಬ ॥
ಳ್ವಳಮುಬೀಡೆಯಂತೆಸೆದುದಲ್ಲದೆಯುಂರವಿತನ್ನಕೆಯ್ಗಳಿಂ । ದೆಳೆಯಸುಸಾರಮಂ
ತೆಗೆಯೆನೀರಸಮಾದುದುಬಳ್ಳಿಪೆರ್ಮರಂ ॥ ೧೧೨ ॥ ವೃ॥ ನೇಸರಿನುಗ್ರತಾ
ಪದೆಸೆರಂಕರಿಗಂಪುತೆಬೆಂದುಪುಷ್ಕರಂ । ಮಾಸರಮಾಯ್ತುದಿಗ್ವಧುಗಳಂಗದತಾಪ
ದೆಕಾಯ್ದುಮಾರುತಂ ॥ ಬೀಸುತೆಬೇರುಕಾತತಿಯನೆಳ್ಬಿಸಿದತ್ತುದವಾಗ್ನಿಧೂಮ
ಮಾ । ಕಾಶದೆತೋರ್ದುದೊಕ್ಕಿದುವುಸೀರುಡುಗಳ್ಘನತಿಗ್ಮಕಾಲದೊಳ್ ॥ ೧೧೩ ॥
ಕಂ॥ ಪಿರಿದುರಿವಬಿಸಿಲಜಳದಿಂ । ದುರೆಕೆರಿಗರಿಗಂದಿತುಂಬಿಯುಂಕೋಗಿಲೆಯುಂ॥
ಪೆರ್ಗಸ್ಟುಮೃಗಗಳೊಳ್ಕೆ । ಯ್ಗರೆದುಮೆನಲ್ಬಿಸಿಲಬೇಗೆಯೆಂಕೇವಳಮೋ ॥ ೧೧೪ ॥
ಕಂ॥ ಗರಿಗರಿನೆಕೋಪದುರಿಯಿಂ । ಪಿರಿದುರಿವರಸಂಗೆಜನಧ್ವಳೆಲ್ಲಗರ್ಗಳಪಂ ॥ ತಿರೆ
ತಾಳದಳಾವಳಿನಸು । ಯೆರಲಿಂತೊನೆದಲ್ಲಿಗಳಗಳಧ್ವನಿಮಾಳ್ಕುಂ ॥ ೧೧೫ ॥

ಪೃಥ್ವೀವೃತ್ತಂ॥ ಬಿಸಿಲ್ಗುರಿವೇಗದಿಂಪರಿಯೆಬಾವಧೂಮಧ್ವಜಂ । ಮುಸುಂಕಿನ
ಭಮಂಪ್ರತಾಪಮಾರೆತಿಂಬೆಭೂಲೋಕದೊಳ್ ॥ ಪಿಸುಂಕಿಕಳೆದಟ್ಟಿಚೈತ್ರಮುತುರಾ
ಜನಂಭೂತಳಂ । ಬಸಂಬಡೆನಿದಾಘಭೂರಮಣನೇಳ್ಗೆಯಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೧೦೬ ॥
ವೃ॥ ಸರಸಿಜಮೆಲ್ಲಬೇಯೆಕೆಸರುಂಜಲಮುಂತವೆಪಾಚೆಕುಗ್ಗೆರ್ಪ । ಕ್ಕಿರಿವತೆರಂಸ
ರಂಕರಮೆಬೀಡೆಗಳಾಗಿರೆಪಕ್ಷಿಸಂಘಮಾ ॥ ಸರವರದಿಂದೆಪೋದುವುರೆಧಾನ್ಯಧನಂ
ಮಿಗೆನಾಶಮಾಗೆಸ । ತ್ವರದೊಳೆತನ್ನಬಲ್ಲಹನನೊಲ್ಲದೆಪೋಪವರಾಕಬಂಧುವೊ
ಲ್ ॥ ೧೦೭ ॥ ವೃ॥ ಬಡವುಗಳೆಯ್ದೆನೀರ್ಬ್ಬರತುದಲ್ಲದೆಪಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಪೋದು
ವೀ । ಕಡುದುಗುಡಕ್ಕೆಬೀಡೆನಿಪದಿಂದೆರ್ದೆಯಿರ್ಬಗಿಯಾಯ್ತುತಂಗೊಳಂ ॥ ಕಡೆಕಡೆ
ಗೆವಕ್ರನಂಟುಮರಿವಿಕಾಂಗಳಬಟ್ಟೆಯದೆಂತೊಎಂದುತಾ । ನಿಡಿದುರುಬೆಂತೆಯಿಂಕೆ
ಡುಬೆಳತ್ತ್ರದದೊಂದುಬಕಂತಟಾಕದೊಳ್ ॥ ೧೦೮ ॥ ಕಂ॥ ನೆರೆಕೆರೆ
ಬರುಗೆರೆಪೆರ್ದೊರೆ । ಕಿರುದೊರೆಕಾಲ್ದೊರೆಪುಳಿಲ್ದೊರೆಯದಾಯ್ತುಂಬಂ ॥ ತಿರೆನೀ
ರ್ತ್ತುವೃತರೆತೊರೆಗಳ್ । ಬರದೊರೆಯಾದುವುನಿದಾಘದುಪಟಳಮತುಳಂ ॥೧೦೯॥
ಕಂ ॥ ಬೀತುಂನಾಡುಂಕಾಡುಂ । ಸೂಡಿಂಕೆರಿಗಂದಿಬೇದಪೋದುಮುತ್ತುಂ॥
ಬಾಡಿದುವುಪೂತುಕಾತುಂ । ನಾಡೆತಳಿರ್ತ್ತೆಸೆವತರುಗಳುರಿವಿಸಿಲಿಂದಂ ॥ ೧೧೦ ॥
ವೃ॥ ಹರಿಣಕುಲಂಮರೀಚಿಕೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿಪೂರ್ಣಜಲಪ್ರವಾಹಮಂ । ದರಿದುರೆಯೋ
ಡಿಯೋಡಿಮಿಗೆತೃಷ್ಣೆಯಿನೊಯ್ಯನೆಸೇದೆವಟ್ಟುರಂ ॥ ಬರಮುರಿಬೆಂದುಕುಗ್ಗಿಡಗೆ
ವೊಯ್ದೆರ್ದೆಯಿಂಪಡಲಿಟ್ಟುಜೀವಮಂ । ತೊರೆದುವೆನಲ್ಜಗಕ್ಕರುತೆಯೇನಿಜಜೀವಕೆ
ಮೃತ್ಯುವಲ್ಲವೇ ॥ ೧೧೧ ॥ ವೃ॥ ಬಿರುವಿಸಿಲಿಂತೊವಲ್ಬಿರಿಯೆಸೊಕ್ಕಿಳಿ
ದೆಲ್ಲಿಯುಮುಕೆಡಂಗಿದ । ಕ್ಷುರಿನೆರೆತಾಗೆನೀರಡಸಿಪುಷ್ಕರಮಂತೆಗೆದಿಕ್ಕಿಬಾಯೊಳ ॥
ಬ್ಬರಿಸೆಮೃಗೇಂದ್ರನಾವಿಸಿಲಸೈಸದೆಕೇಳ್ದೆರೆಬೆರ್ಚಿಕುಗ್ಗಿಬಾ । ಯುರತ್ತುಬಳಲ್ದುಬ
ಲ್ವಳದುಘೀಳಿಡುತಲ್ಲಿಯೆಪೊಂದಿತೊಂದಿಭಂ ॥ ೧೧೨ ॥ ಕಂ॥ ಪಗೆಯಕೆ
ಳೆಯೆಂದುಕೋಪದಿ । ನೊಗುಮಿಗೆಯಿಂಪೊಕ್ಕುಸರಸಿಯಂಕರಿಕಳಭಂ ॥ ಮಿಗೆಕಿಳ್ತು
ಬ್ಜಮನೊಟ್ಟಿತು । ಬಿಗುಪಿಂದೆನೆಪಳೆಯನಂತರೊಳ್ಕಿನಿಸುತ್ತೀ ॥ ॥ ೧೧೩ ॥
ವೃ॥ ಜ್ವಲನೋದ್ಯದ್ಗ್ರೀಷ್ಮತಾಪಂಬಿಡಡಸಿರೆಕುಂಭಿಸ್ಫುಟಸ್ಫಾರಕುಂಭಂ । ಛಿ
ಳಲೆಂದಂದುರ್ಬೆಭೋಂಕಲ್ಬಿರಿಯೆಶಿರದರಕ್ತಸ್ಫುರದ್ರವ್ಯಮುಕ್ತ ॥ ಘಳಮೆಲ್ಲಂ
ಭೂಮಿಯೊಳ್ಸೂಸಿರೆಕಪಿಕುಳಮಾಗೆತ್ತಿದಾಳಿಂಬಬಿಳ್ತಂ । ದೊಲವಿಂಗೆತ್ತಲ್ಲಿಮುಕ್ಕ
ಲ್ಪನೆಗಳುದಿರೆಹಂಮೈಸಿಬೆಂಡಾದುವಾಗಳ್ ॥ ೧೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಪರಿಯೆಗಿ
ರಿಧಾತುಕರಗಿದ । ಭರದಿಂದೊಳ್ಕುವನದೀಜಲಂನಿಜವೆಂದಾ ॥ ಗಿರಿಪಕ್ಷಿಯೊಂದು
ಚುಂಬಿಸಿ । ಮರುಗುತ್ತುರೆಬಿದಿರ್ದುಚಂಚುವಂತೃಷೆಯಾಳ್ಗಂ ॥ ॥೧೧೫॥
ಕಂ॥ ಕಡುವಿಸಿಲಬೇಗೆಯಿಂಮೆ । ಯ್ಬಡದೆಲ್ಲಂಸುಟ್ಟುಪೋಗೆಸೈಸದೆಹರಿಣಂ ॥ ಮಿ
ಡುಕಿಪುಲಿನಿಂದನೆಳಲೊ । ಳ್ತಡವರಿಸದೆನಿಂದುದನುಮತಾಪಮದೆಂತೋ ॥೧೧೬॥

ಕಂ|| ಕಡಲೊಡಲವಡಬನಾಕಡೆ | ಕಡುವಿಸಿಲಿಡಿದಡರೆವೋಗೆಜಲಧಿಯುಮಿಾಂಗಳ್ ||
ಕಡುಗೇಸುಕಡಲನೀರಂ || ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆಪೋಡರೊಲವಿನುಪ್ಪೆಸಲೆಂಗುಂ ||೧೨೭||
ಕಂ|| ಉರಿವಿಸಿಲಬೇಗೆಯಂತರ | ಹರಿಸಲ್ಕೆಂದೊಂದುಪನ್ನಗಂತಳೆದಾಳ್ದಂ | ತಿರೆ
ಪೆಡೆಯಂಪಸರಿಸಿತಾ | ಬಿರುವಿಸಿಲಿಂಸೊರ್ಕಿಸುತ್ತಿಬಿಳ್ದತ್ತಾಗಳ್ || ||೧೨೮||
ಕಂ|| ಖರಕರಕಿರಣಂಕಾಯ್ದಿರೆ | ಪಿರಿದುಂಬೇಸತ್ತುಬೆಂದುಪಥಿಕಕೊರ್ಗಂಬಂ ||
ಮುರಿದುನೆಳಲಾಂತುನಡೆದ | ಖರ್ಗರಗುಬೆಗುರೆಸೊಲ್ವುಕೋಗಬರಾಶ್ರಯಿಸುವವೊ
ಲ್ || ೧೨೯ || ಕಂ|| ಉರಿವಿಸಿಲಬೇಗೆಯಂತರ | ಹರಿಸಲ್ಕಂತೆಂತುಮಾ
ರವೇಪೊಡಮಿಯುಗುಂ || ಬುರಿಯೆಳ್ದುಭೆರದೆಗಂಗೆಯು | ವರಜಲದೊಳ್ಮುಳುಗುವಂತೆ
ನಭದೊಳಗೆಲೆಗುಂ || ೧೩೦ || ಕಂ|| ಕುರರಕುಲಗಳದೆಭಿನ್ನ | ಸ್ವರವ
ದುನೆಗಳ್ದತ್ತುಶಿಲಿಯುರಸವಮುಪೊನಲಾ || ಗಿರದೊಳ್ಕಿತುಬುಜಗಕುಳಂ | ಭರದಂ
ಜಲವುುಳಿದುವಾಸಿಪ್ರವುರ್ಗಬೊದರೊಳ್ || ೧೩೧ || ವೃ|| ಗಿರಿಜೇಶಂಬ
ಹ ತಾಪದಿಂಸಡೆದುತಾಂಗಂಗಾಜಲಂಬೊತ್ತುಸ | ತ್ವರದಿಂಚಂದ್ರನನಾಂತುಮೌ
ಳಿಯೊಳ್ಶೀತಾಂಗಾಹಿಭೂಷಂಗಳಿಂ || ಮೆರೆದಪ್ಪುತ್ತುಹಿಮಾಚಲಾತ್ಮಜೆಗನೆಂತುಂ
ತಾಪಮಂನೀಗುವೀ | ತೆರಮಿಂತೇಂದೆಸೆಲೋಕದೊಳ್ತಡೆವನಾಪೊಂಗ್ರೀಷ್ಮಸಂತಾಪ
ಮಂ || ೧೩೨ || ವೃ|| ಸಿರಿವರಪೀನಿದಾಘಕೆಕೆರಂಸಡೆದೊಯ್ಯನೆಮತ್ಸ್ಯ
ರೂಪಮಂ | ಧರಿಯಿಸಿವೀರಜಾಕ್ಷಿಜಲಜಾತಸುನಾಭಿಯನಾಳ್ದನೀರದ || ಸ್ಫುರದು
ರುಕಾಂತಿಯಂತಳೆದುನೀರಧಿಯೊಳ್ಮಗೆಪಟ್ಟುಬೇಗೆಯಂ | ತರಹರಿಪಂತೆಪೆರ್ಚಿಸಿಲಿ
ನುರ್ಬಿತುದೇಸಗೆಕೊರ್ಬಿಲೋಕದೊಳ್ || ೧೩೩ || ವೃ|| ಹಿಮಗಿರಿಯೊ
ತ್ತಿಭಾಸ್ಕರನತೀವಭಯಂಬಡೆದೆಯ್ದೆಪೋಗಿವು | ಸ್ನಿಮೆಜಲರಾಶಿಯೊಳ್ಮುಳುಗುವಂ
ಬಿರುವೇಸಗಬೇಗೆಯಿಂದೆಸಂ || ಭ್ರಮದೆಹವಿಸ್ಸನೊಲ್ದುಕೊಳದಾಸುರಸಂತತಿಚಂದ್ರ
ಸತ್ಕಳಾ | ವಿಮಳಮನೊಲ್ದುತಾಂಸವಿವುದೆಂದೆಸೆಬೇಸಗೆಯುಗ್ರಮೆಂತುಟೋ ||
||೧೩೪|| ವೃ|| ವಿಮಲೋದ್ಯದ್ಘರ್ಮವಕ್ತ್ರಂಜಘನಶಿಥಿಲಶುಭ್ರಾಂಬರಂಚಂ
ದನಾಪಾಂ | ಡಿಮಗಾತ್ರಂತಾಲವೃಂತಾನಿಲಚಲಿತಲಸತ್ಕುಂತಳಂಪುಷ್ಪಭೂಷಂ ||
ಹಿಮತಾಂಬೂಲಾರುಣೋಷ್ಠಂಭರಿತಮಧುರಸಾದ್ರೋದ್ಗಮಾಧಾರಕೇಶಂ ಹಿ |
ಮಗೇಹಾಂತಃಪುರೀವಾಟದೊಳೆಸೆದುದುಕಾಂತಾಚಯಂಗ್ರೀಷ್ಮಭೀತಂ ||೧೩೫||
ಇಂತೆಯ್ತಂದ ನಿದಾಘ ಸಮಯದೊಳೊಂದುದಿ ವಸಂತತ್ವರದಮಾತ್ಯಂ ದುಷ್ಟ
ಬುದ್ಧಿ ವನಭೋಜನಂ ಮಾಡಿಸಲ್ಕೆಂದು ತನ್ನಗೃಹದೊತ್ತಿನ ಕೇಳೀವನದೊಳ್
ಸಕಲಭೂಸುರಸ್ತೋಮಮಂ ಬರಿಸಿ ಭೋಜನಂಗೆಯ್ಸೆ ತದ್ವಿಪ್ರರ್ ತೃಪ್ತಿವಟ್ಟು
ತದ್ವನದ ವಸಂತಮಂಟಪದ ಮುಂದಣ ಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳ್ಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಿನಿರ್ದು
ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಮಾಳ್ಪುಪಚಾರಂಗಳ ನಂಗೀಕರಿಸುತ್ತುಮಿರೆ; ವೃ|| ಪ್ರಿಯ
ದಿಂದಂನುಡಿಯುತ್ತುಮೊಲ್ದುಹೊದುಮಾತಿಂಬಾಲರಂಪೊಂಗಿಸು | ತ್ತಿಯನಾಭ್ಯಂತರ

ದೊಳ್ಕಡಂಗಿವಿವಿಧಾಶ್ಚರ್ಯಂಗಳಂತೋರ್ದುಸ ॥ ನ್ನಯಶೀಲಂಮಿಗೆಗೋಳಿಯಾಟದಿ ಸದೆಂತುಂಗೆಲ್ದುತಾಂಕಲ್ಗಳಂ । ರಯದಿಂಬಂದನದೊಂದುಪೂರ್ಣವಿಭವಂದಾಳ್ದುತ್ತೆ ಬಾಲಾವೃತಂ ॥ ೧೩೬ ॥ ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಮಾತಾಡುತುಮುರದಿನದೊಂ ದಾಟದಿಂಬೆಣ್ಣರೆಲ್ಲ । ರ್ಮುದದಿಂದೊಂದಕ್ಕೆಮುಂಜೀರದಝುಣಝುಣಝುಂಕಾರದಿಂಕೆಂ ಡಲಂತಾ । ನೊದೆದಾಡಲ್ಗಂಡದೊಳ್ಮಂದಗುಹಸನಮುದೆತ್ತುಪೊದಳ್ದಿರ್ಪವಂದಂ । ಮೃದುಭಾಷಂತದ್ವನಾಭ್ಯಂತರಕೆಕುಜನಚೆತ್ತಾಂಬುಜೋತ್ಕೃತ್ತನಾಗಂ ॥೧೩೭॥ ಅಕ್ಕರಿಕೆವೃತ್ತಂ ॥ ಸರಸಿಜಚರಣೇಸುರಮಣಿಭರಣೇಸುರುಚಿರವಾರ್ದಿಸುತೇ । ಪುರಹರವಿನುತೇಮುರಹರಭರಿತೇಹರಿಮಾತಸಂಕಲಿತೇ ॥ ವರಸುರಮಹಿಳಾವಿರಚಿತ ಬಹುಳಾದರಪದಸಂವಿನತೇ । ಸುರಪುರವಿಜಿತೇನರಪತಿಕಲಿತೇಪೊರೆಗಿರಿಜಾಲಲಿತೇ ॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭ ಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತಫಾಲಫಲಕಲಿಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸನ್ತಾಂಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ ದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ ಕಾಯಮಾನ; ಮಾರರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಾ ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮ ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ಷಷ್ಠಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಸಪ್ತಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀರಾಮಾತುಂಗಸ್ತನ । ನೀರೇರುಹಕುಟ್ಮಲಾಂತಖೇಲನಹಂಸಂ ॥ ಚಾರುನಿಗಮಾಗಮಾಂತರ । ಸಾರಂಮಾಳ್ಕೆಮಗೆಸೌಖ್ಯಮಂಶ್ರೀಕಾಂತಂ ॥ ೧ ॥ ವೃ ॥ ಸರಿವರೆಬೆಣ್ಣರೆಲ್ಲರುರದಿಂಮುದದಿಂಪಿರಿದಾಟದಿಂದೆಮೆ । ಯ್ಗರದುರಿಮುತ್ತೆ ಧೂಳಿಸುಮುಮಂತಿರಿದಲ್ಲಿಯವೃಕ್ಷಮೆಲ್ಲಮಂ ॥ ಹರಿಸದೆನೋಡಿಕೇಳ್ದುಶುಕಕೋಕಿಲ ಭೃಂಗರವಂಗಳಂವನಾಂ । ತರಪಥದಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆವಲಂನೆಗೆದಾಡುತೆಬಂದನರ್ಭಕಂ ॥ ॥ ೨ ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ॥ ದೊಪ್ಪದೊಪ್ಪನೆಭೂಮಿಯೊಳ್ನೆಗೆದಾಡು ತುಂಸುಮಜಾಲಮಂ । ತಪ್ಪದಂತಿರೆಕೋದುಬಾಳೆಯಸಾರಿನೊಳ್ನೆಗಳ್ದಾರಮಂ ॥ ಕುಪ್ಪಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತೆನೀರಿನಕಾಲ್ಗಳಂನೆಗೆದೋಡುತುಂ । ತಪ್ಪತಪ್ಪದೆಗೆಲ್ದುಕಲ್ಗಳನ ಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿದನಾಸುತಂ ॥ ೩ ॥ ಇಂತಾಡುತೆ ಪೋಪಮೇಧಾವಿಜನಂ ತದ್ವಿಪ್ರ ಬೃಂದದೊಳ್ಸುಮತಿ ಯೆಂಬನಭೀಕ್ಷಿಸಿ ವಿಸ್ಮಯ ಸ್ವಾಂತನಮಾತ್ಯನಂ ನೋಡಿ;

ವೃ॥ ವರಮತಿ ಬಿನ್ನಸಂಕೆಳೆಯ ಕೊಳ್ಳಿಗೆದಾಡುತುಮಲ್ಲಿಪೋಪಸುಂ । ದರತನುಪುತ್ರ ನಾರಣಗಮೀವರಿ ಮೋತಕೆತಂತೊಳಲ್ಪಪಂ ॥ ಪೊರವಡುತೆಲ್ಲಗೆಯ್ಪುಪನೆಲ್ಲಿಯುವಂ ಮಿಗೆತಂದೆತಾಯ್ಗಳಾರ್ । ನೆರೆನೆಗಳ್ದಪೂರ್ದಾವುದುಕುಲಂಪೆಸರೇನಿಳೆಯೊಳ್ಕುಮಾರನಾ ॥ ೪ ॥ ಎಂದು ಬೆಸಗೊಳ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಯತ್ತಲ್ ನೋಡಿ ; ವೃ ॥ ಧರಣೀನಿರ್ಜರದೇವಕೇಳ್ಸತನನಾಥಂತಂದೆತಾಯಿಲ್ಲದಂ । ಪುರದಲ್ಲಿಂತಶನಾಭಿಯಾಗಿ ಪೆರ್ಚಿಜೀವಿಪ್ಪನಾದರ್ವಲಂ ॥ ಪಿರಿದುಂ ಲೆಕ್ಕಕೆಸಲ್ಕರೀಸುತನಮೀಳೀದಿಟ್ಟಿಯೊಳಾದುದೋ । ತಿರಿಯಾಳ್ವೆಕೆಡುಗಜ್ಜದಿಂದಿರುವಿನಾಂಭಿಕ್ಷಾತ್ಮಜರ್ಗಿಕ್ಕಮೋ ॥ ೫ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂ ತಿಳಿಯಂ ಸುತನಿವ । ನುದಯಮುನಿವನಾತ್ಮತಾತನುನಿಜಕುಲಮುಂ ॥ ಸವನವುನಿವನಭಿಧೆಯುಮಂ । ಪದೆಪಿಂ ಸುತನಾವನೇಂಬುದಂ ಕುಶಲಮತೀ ॥ ೬ ॥ ಕಂ॥ ನಿಸದನಿದೊಂದಂಬಲ್ಲಿಂ । ರಸೆಯೊಳ್ಜನಿಸುತ್ತುಮಿಟ್ಟತಾಯ್ತುಂದೆಗಳ ॥ ಪೊಸಜವಕುರಕ್ಕೆ ಪೆರರಿಂ । ಸಸಿನದೆಪೊಡೆದುಂ ಬಿಬದುರ್ಕಬಾಳ್ವುದನೀತಂ ॥ ೭ ॥ ಎನೆ, ತದ್ವ್ಯಾಸುರಂ ರೂಪಸ್ವರೂಪ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಸೌಷ್ಠವ ವೇಷವಿಶೇಷಂಗಳಿಂ ಮೇಧಾವಿಯನ ಸಪ್ತಜಾತಕಮ ನರಿದಂಗ ಲಕ್ಷಣಮ ನಭೀಕ್ಷಿಸಿ ; ವೃ॥ ಗುಣನಿಧಿಕೇಳತತ್ಕುಮರನಂಗಪಲಕ್ಷಣಮೆಲ್ಲ ಮಂವಲಂ । ಗಣಿಸಿಸರೋಜವಕ್ತ್ರಮುರೆಸನ್ನಸಪ್ಪವನೀಳ್ದಕಣ್ಗಳೊ ॥ ಳ್ವಣಿಯೊಳಗೊಪ್ಪುವೂರ್ಣವರವಜ್ರಕುಕೇತುಸರೋಜರೇಖೆಯುಂ । ದಿಟೆಯುರಮೊಂದಿಕೋಬಿಪಸದಂ ಸುಪಾಗಿದಮೂಗುಕಂಧರಂ ॥ ೮ ॥ ವೃ॥ ಸುಂದರಚಕ್ರವರ್ತಿವರಲಕ್ಷಣವಿ ಅತಿಪುತತ್ಕುಮಾರನಾ । ವರತನುವೊಳ್ಕರಂಪರಿಪುದೀಪರಿಯಿಂ ಮಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾ ॥ ಗುರತಿರೆಯಾಳ್ವನಲ್ಲಿತವೆಮುಂದೆ ಕುಮಾರಕನೀತನಂಗಭಾ । ವರಚಿತರೂಪಮುಂಗಿಸಿತಪ್ಪದುಪೂರ್ದ ರಾಜ್ಯವೈಭವಂ ॥ ೯ ॥ ಅಂತು ಮಲ್ಲದೆಯುಂ, ವೃ॥ ಗುರುವಗಣ್ಯಸ್ಥಾನಮುಂ ಸೇದ್ಧ ಕುಟಿಲಶಶಿಯೋಳ್ಕೂಟಿಯುಚಾಪಸನಂಗೊಂ । ಡಿರೆಪುತ್ರಂ ಲಗ್ನದೊಳ್ತಾಂ ನಲಸರತುಲೆಯೊಳ್ಕನ್ನೆಯೊಳ್ನಕ್ರದೊಳ್ತಾ । ಮಿರೆಸೂರ್ಯಂ ಸೌಮ್ಯನಂಗಾರಕನಿಕೆಶನಿತಾಂ ಕುಂಭದೊಳ್ತಾಹುಸಿಂಹಂ । ಪರಸಲ್ಮೀನಸ್ಥುಶುಕ್ರರಲ್ಕೇತುವಿನಕರಮೆದಲ್ಯೋಭಿಕುಂ ರಾಜಯೋಗಂ ॥ ೧೦ ॥ ಮತ್ತಂ ಗ್ರಹಾನುಕೂಲ್ಯ ಸಂಹಿತೆಯುಂ ಭಾವಿಸಿ ; ಕಂ॥ ಜನನೀಜನಕರ್ ಸಾಳಿದರ್ । ತನುಜಂಗುರೆಕಷ್ಟಮಾಂತು ಬದುರ್ಕಿದನೀತಂ ॥ ಘನರಾಜಕುಲದೊಳೂನೆದಿನ । ನನಘಂ ಕೆಲಕಾಲಮಿಂತು ತಿರಿದುಂಡೆಸೆದಂ ॥ ೧೧ ॥ ಮುಂದಿನ್ನಿವಂಬ ವೃ ॥ ಮೆರೆನುಂ ಭೂಪತಿಯಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳನಾಳ್ದಿರ್ಕ್ಕುತ್ತುಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಿಂ । ಪಿರಿದುಂ ಭಾರತಸೀಮೆಯೆಳ್ಳೆಗಳ್ವುಪಂ ವಿದ್ಯೋಷಿಯೊಳ್ಗೆಟಿಸಂ ॥ ಅರದಿಂ ಘೊಮಿಯುನಾಳ್ದಪ್ಜನಮುಂ ಸಂತೋಷದೊಳ್ಪೋಗಿಪಂ । ಸಿರಿಮುಂ ಪರಿಯಿಂ ಪೆಮುಂದೆ ; ಕಾಲಂ ಧರ್ಮಮಂ ಗೆಯ್ವಪಂ ॥ ೧೨ ॥ ವೃ॥ ಸರಿಮತ್ತೆ ನಿಧರ್ಮಯು

ತನಾಗಿಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿಬಂ । ಧುರಗುಣಗಣ್ಯನಾಗಿಬಹುರಾಜಶಿರೋನತಪಾದನಾಗಿಭಾ ॥ ಸುರಯಶಪೂರಿತಾಖಿಲದಿಶಾಕುಲನಾಗಿಬಲಪ್ರತಾಪನಾ । ಗುರೆತಿರೆಯಾಳ್ವನಿಂತೆನಿಸದಂಸುತನೀಪರಿಮುಂದೆಬಳ್ದಪಂ ॥೧೩॥ ಮತ್ತಮಿವನ್ನಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಿಂ ಸ್ಫುಟಂಗೆಯ್ಯೆ ; ವೃ॥ ತರಳಂಮುಂದೆಧರಾಸತೀರಮಣನಾಗುತ್ತುಂಮಹಾವೈಭವಂ। ಮೆರೆಯಲ್ಕುಂತಳದೇಶದೊಳ್ಮದುವೆನಿಂದೀರಾಜ್ಯಮಂಧರ್ಮದಿಂ ॥ ದರಸೋಳ್ವಂಶಿರೆತೋರ್ಕುಮೆನ್ನಬಗೆಗೀಬಾಲಂಮಹಾಭಾಗನೀ । ತಿರೆಯೊಳ್ಜನ್ಮಿಸಿದಂಸುಮಾರ್ಗಗಮನಂಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಾಗ್ರೇಸರಂ ॥ ೧೪ ॥ ವೃ ಅದರಿಂಕುಂತಳಭೂಮಿಪಂಮುದುಪನಾದಂದೀಕುಮಾರಂರವಾ । ಸದನಂಭೂಮಿಯನಾಂತುಧರ್ಮದೆಶಪಂಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಕೇಳಿಸಂ ॥ ಮುದದಿಂಕುಂತಳ ವಲ್ಲಭಂಗೆಕಾವರತಾರ್ಮಿಲ್ಲಭೂಪಾಲನಂ । ಪಡೆಪಂದೊಪ್ಪಿಸುರಾಜಲಕ್ಷಣಯುತಶ್ರೀಮಿತ್ರನಂ ಪುತ್ರನಂ ॥ ೧೫ ॥ ವೃ॥ ಧರಣಿಪಕಾಂತಿಪರ್ಮನುರಿನಂಬುಗೆಯಾಂಪಪೊಲೀಸುಲಕ್ಷಣಂ । ತರಳನದೇಹದೊಳ್ಕೆರೆವರೀತಿಯನೊಲ್ದುಸಿರಿಂತುಜಾತಕಂ ॥ ಪಿರಿದೆರೆವೀಸಮುಸ್ತಧರಣೀಭರಸಾದಿರುಕಾರ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ । ವಿರಚಿಪನುತ್ರವೃತ್ತಿಚರಮಂನಿಜವಿಂದೊರೆಯೈನುಮಾಂಬುಧೀ ॥ ೧೬ ॥ ವೃ॥ ಧರಣೀಪಾಲಸಕಾಂತಿವರ್ಮನವನಕ್ಕಂತೆಂತೊಲೀಲಮಾಡಿಚಿ । ಚಕ್ರದಿಂನಂಬುಗೆಯುಕೆರಂಕುವರನಕೊಂಡುಯ್ದುಸದ್ಭಾವದಿಂ ॥ ಭರದಿಂದೊಪ್ಪಿಸುಬೇಗಮಾಂಕಿಡಿಸಿದಾಕೇಶಂದೆಲ್ಲೆಗೆತ್ತುಭಾ । ಸುರಸತ್ಪುತ್ರನದೆ ಪೋಜನೆ ವಲಂಕಣ್ದಪ್ಪಿಕಾಳ್ಬಟ್ಟೆಯೊಳ್ ॥ ೧೭ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿಯಗಳಾಜಪುತ್ರನಸಕಲನೃಪಮಹಾಲಕ್ಷಣಂಚಕ್ರವರ್ತಿ । ಸ್ಫುರದುದ್ರೇಖಾಕೆರಂತಾಂದೊರಕಿದೊಡಕಗಂನೀಂಬಿಡಲ್ಬರ್ಕುಮೇಬಂ॥ ಧುರರಾಜ್ಯಂಮುಂವಿಶಾಂಶತ್ರುಗಳಗದಣದಿಂಕಟ್ಟುದಲ್ಪೋಕುಮೀಸ । ದ್ವರಪುತ್ರಂಕಾಂತಿವರ್ಮಂಗತಿಹಿತಸುತನಾಗಲ್ವೆರಂಪೊಂಗಬಾಳ್ಗೆ ॥ ॥ ೧೮ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂದಿದದೀಸುತನಂ । ಮುದದಿನೀಂಕರೆದುಕಾಂತಿವರ್ಮನಸುತನಂ ॥ ಪಡೆಪಿಂಮಾಳ್ಪುದುಲೀಲ್ಯ । ಸಡಮಳಪತಿನಯದೊಳೊಪ್ಪಿಸ್ಯೈತತ್ಸುತನಂ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂ॥ ಪಿರಿದುಂಕ್ರಮದಿಂಬಹುಳಂ । ತರಳನವರನಷ್ಟಜಾತಕಾದಿಯುನೆಲ್ಲಂ ॥ ಬರೆಯುತ ವೇಶಾಂಸತ್ವರದಿಂ । ನರಪಂಗುರೆತೋರ್ದುಪೋಗಿಪೆಂಸಂತಸಮಂ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂ॥ ವರಕುತಲ್ಲದವರ ಪತಿ । ಗುರೆನೀಂಭರದೊಪ್ಪಿಸುತ್ತಿಕುವರನನೀಗಳ್ ॥ ಮೆರೆದೊಡೆಬಾಳ್ಪುದುದೇಶಂ । ನೆರೆನುಡುಪಿನಗುಣಲಸಂಪದದಂವರಮಂತ್ರೀ ॥ ೨೧ ॥ ಎಂದಾ ಭೂಸುರಂ ಸವಿಸ್ತರವೊರೆಯೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯುಂತೆ ನೆಗಳ್ವೆನೆಂಬ ಸನ್ಮಾನಪೂರ್ವಕ ಮವರ್ಗಳಂ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ಬಗೆಯೊಳಮರ್ದ ಚಿಂತಾಸಂತಾಪದಿಂ ; ವೃ॥ ಸಿರಪಿಂತಾಗುತೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಬೆಗಲಂನಾನಾಸಾಗ್ರದೊಳ್ಸೇರಿಸು । ತ್ತಿರಪಿಂದಂಜಿಮದಿಂಕೆರಂಕೆರಗುವಂ ಪುತ್ರನ್ಮಾತ್ಸಂತಪಂ ॥ ಬಿಗಗುತ್ತಿದುಃಖದಿಂ

ಬಿವರ್ದುಬೆತ್ತಂಬೆಂತೆಯೊಳ್ಕೂಡೆಬಂ । ದುರೆಪೊಕ್ಕಂಘಣಿಪುತ್ರಮಂಪ್ರಗುವಪ್ರೊ
ಲ್ಬೆಸ್ವಸ್ವಮ್ಮಹಾವೇಶ್ಮಮಂ ॥ ೧೧ ॥ ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಕಪೋಲಮಂ ಕರ
ತಲದೊಳಾಂತು ಚಾನಿಸಿ ; ವೃ॥ ಘಡಘಡಭೂಮಿಪಂಗೆಸುತರಿಲ್ಲಮಿವಂಕ
ಡುಮುಪ್ಪನಾಗೆಬ । ಳ್ವಿಡಿದಿವನುದ್ಘದೇಶಮನನಂತಧರಿತ್ರಿಯುನಾಳ್ವಸಂಪದಂ ॥ ಕ
ಡುಗಲಿಮತ್ಸುತಂಗೆಮದನಂಗೆವಲಂನಿಜದಿಂದೆಬರ್ಕುವೆಂ । ದಡಿಗಡಿಗಾಂಕರಂಪಿರಿ
ಯುಸಂತಸಮಾಳ್ದಿರೆವಿಘ್ನಮೆಯ್ದಿತೇ ॥ ೧೨ ॥ ವೃ॥ ನಿಸದಂಭೂಸುರ
ರೊರ್ಬ್ಬುಪೇಳ್ದವಚನಂಸಾಮುದ್ರಿಕಾಜ್ಞಾನಿಗ । ಲ್ಲಸಿತಜ್ಯೋತಿಷಶಾಸ್ತ್ರಿಯಾಧರ
ಣಿದೇವಂಪೇಳ್ದವಾಕ್ಯಂನಿಜಂ ॥ ಎಸಕಂಬೊಂದದಪುಪುದ್ಯೆತದ್ವಚನದೊಳ್ತತ್ಪುತ್ರ
ನೀರಾಜಮಂ । ಬಸಮಂಗೆಯ್ದುರೆಮುಂದೆಬಾಳ್ವನಿದುಸಿದ್ಧಂರಾಜರೇಖಾಯುತಂ॥
॥ ೧೩ ॥ ವೃ॥ ಅದರಿಂದೀಗಳೆಭದ್ರಬಿಂತಿರುಕನಾದಃಬಾಲನಂಕೊಂದುದ ।
ಲ್ಕದುಬಿಂಕೈತಿರೆಮುಂದೆಮತ್ತನುಜನೊಳ್ರಾಜ್ಯಂವಲಂನಿಲ್ಗುವಿಾ ॥ ಹಪನಂಮಾಡಡೆ
ಸುಮ್ಮನಿಂತಿರೆಕುಮಾರಂವೃದ್ಧಿಯಂತಾಳ್ದಿಕೆ । ಬ್ಬೆರ್ದೆಯಿಂಮರ್ಮಲೆದಾಂತುಸಿಲ್ವ
ನುರದಿಂಕೊಂದಿಕ್ಕುವಂನಿಕ್ಕುವಂ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಧರಣೀಪತಿಯಿದನೆಲ್ಲಮ ।
ನರಿದೊಡೆನಂಬುದಿಂಪ್ರಮೋದದಿಂಕಡುಮಹಿಲಂ ॥ ಕರೆತರಿಸಿಪೊಂಗಿಕೈಗೊಳು । ತರ
ಸಿಯುಬೆಸದಿಂಕುಮಾರನಂರಕ್ಷಿಪ್ಪಂ ॥ ೧೫ ॥ ಕಂ॥ ಅರಿವಿಷಬೀಜಂವೆಂ
ಛೆತಂ । ಕುರವಾದುದುಮುಂದೆಬೆಳೆದುಪೆರ್ಮರವಾಗಲ್ ॥ ಮುರಿಯದುಬೆಪುಂಟು
ತುಗುರಿಂ । ದಿಃವೆಂಬಲ್ಗೊಡಲಿಯಾಂತೊಡಂದಕ್ಕುಗುಮೇ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ಕಂ॥ ಋಣರೋಗಶತ್ರುಶೇಷಂ । ಕಣಸಪಿತುಳಿದಿರ್ಪುದಾದೆಡಂಬಹುಕಷ್ಟಂ ॥
ಗುಣಗಣರದನುಳಿಪರಿಪೇ । ಳಣುಮಾತ್ರಮುಮುಳಿಯದಂತಕಳೆವರ್ನಿಸದಂ ॥
॥ ೧೭ ॥ ಅದರಿನೀ ತಿರುಕಬಾಲಕನ ನಾರುಂ ಕಾಣದಂತೀಪುರದುತ್ತರದ
ಕೀಬಾರಣ್ಯದೊಳಗಳ್ ತಲೆವ್ರೊಯ್ದಂತೆ ಮನ್ನಗರದ [illegible] ಗೊಳಿಸುವುದೆ
ಸನವೆಂದು ಸಿವ ತೀತಾಲೋಚನೆಯಿಂ , ವೃ॥ ಕರೆಯಿಸಿದಂಕಡುಂಗಿತ
ತವಂಬಹುಪಾಪಿಯುಮಾತ್ಯವರ್ಯನಾ । ಪುರದಭಯಂಕರಾಕೃತಿಗಳಂಕಡುದುಷ್ಟರೆನಿ
ಪ್ಪಚಂಡರಂ ॥ ಪುರುಡಿಗರಂಬಳಿಕ್ಕವರ್ಗೆಲಂಚಮನಿತ್ತತಿಗುಪ್ತದಿಂದೆಸ । ತ್ವರ
ದೊಳೆಪೇಳ್ದನೆಲ್ಲಮನವಂಬಹುಪಾಸಸಮುದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ॥೧೯॥ ಅದೆಂತೆನೆ ;
ವೃ॥ ಪಟುಭುಜರೆಲ್ಲಕೇಳಿಮಿದೊಬೀದಿಯೊಳೆಲ್ಲರಸದ್ಗೃಹಂಗಳೋ । ಳಟಮಟಿಸು
ತ್ತೆಕಾಡಿಸುತೆಕೊಳ್ದಿರಿದೊಯ್ಯನೆತಿಂಬಪಾರಸಂ ॥ ಕಟಕರಪುತ್ರನೊರ್ವನವನಂ
ವಹಿಲಂಪಿಡಿದುಯ್ದುಕಾಡಿನೊಳ್ । ಕುಟಿಲನನಿಂದುಕೊಂದುಕುರುಪಂತಹುದೈತಡೆ
ಯಿಲ್ಲಮಿಾಬೆಸಂ ॥ ೨೦ ॥ ವೃ॥ ಪುರಜನರೊರ್ವರೀಕ್ಷಿಸದವೊಲ್ಕಿಗೆವೋ
ಗಿವಿನೀತಕಾಯದಿಂ । ದಿರದಡಪುತ್ತ್ರಮುತ್ತ್ರಿಸುತನಂಪಿಡಿದೌಂಕುತೆಕಟ್ಟಿನೇಣ್ಗಳಿಂ॥
ಸರಸರನೆಯ್ದಿಮನ್ನಗರಿಯುತ್ತರದಿಕ್ಕಿನೊಳಿರ್ಪಕೀಭಗ । ಹ್ವರಮನವಂಗೆಸಾವಡ

ಸುವಂತಿರೆಮಾಳ್ಪುದುತಪ್ಪುಕೊಡದೈ || ೩೧ || ಕಂ|| ಕರಮಿರುಪ್ಪುದುಕಾ
ರ್ಯಾಂತರ | ಮುರದಿಂನೀಂಪ್ಪುಸುಳಗುಪ್ತಂದಿದವಾಡು || ತೋರ್ರೆಯುದೆಪೆರಲೊ
ಳ್ಪೈತಿರೆ | ಸಿರಿವಕಂಸಂಯವುಗುವುದೆಮ್ಮನುಗ್ರಹವುಕ್ಕುಂ || ೩೨ || ಎಂದು
ಬೆಸಲೆಜ ಸಾಬವುಂ ತೆಗೆಯ್ವೆಪೆಂದಾಶಿತವರ್ ಸಂಚುಗೆಯ್ದು ಪ್ರೀಥಾವಿಜನಂ ಪಿಡಿ
ಯಲೊದನೆ, ಕಂ|| ಪುಳಯಿಂದಂತವವರುಗಿದ | ನೊಳಗಾರದಿಂಪನಕ
ಟಕಟ್ಟನೆನುತ್ತುಂ || ಕಳವಳಿಸ ತೆಯಾಮುಳಿದಂ | ಗಳಿಲನತಿರೆಯೊಳ್ಳ್ವರಳ್ದಂ ಪೆ
ಳಗಾದಂ || ೩೩ || ವೃ|| ಬಿದೋರ್ದೆದಾಡುತುಂಕರವಂಕಾಲ್ಗೆಕಂಪ್ಗಳನೆ
ತ್ರಿಜಾಡಿಸು | ತ್ರಾರ್ಗೃಗಂಬುಖಾಯಿಕಡೆಗಣ್ಣಾಳ್ಳೊಯ್ಯನವೋದಿರ್ವ್ಳಿಂ||
ದೆರ್ದೆ ಯನವೋಯುಕೋರಸದಿಂಪೂರಳ್ದುವಬಾಲನಂವುಹಾ | ಪಾದಯುತರ
ಯ್ಯೊಗೋಳಿಡಪನಾಳ್ಕೆಯುನಪ್ಪು-ವಕ್ತ್ರರಂಧ್ರಮಂ || ೩೪ || ವೃ|| ಪೆಡು
ಪೊಸತಪ್ಪನೇಣ್ದಳೆದುಬಳ್ಸಿಗಿದುಕರ್ಣವರೋಪದಂದೆಕೆ | ಟ್ಟಿಡೆಬಿಗುಪಂಕರಂಹಿಸ
ಲಾರದೆಬಾಲಕನಯ್ಯೊಸುರ್ಕಿಗೋ || ಕಿಡುತೊದೆದಾಡಿಕಣ್ಬನಿಯುಕಾಳ್ಪರವುಂನೆಗ
ಳ್ದಳ್ತುಕೆಟ್ಟನೆಂ | ದಡಿಗಡಿಗುರ್ಕ್ಕಿಬೀಳುತಿಳಿಯೊಳ್ಪರಳ್ದಂಸುರುಳ್ದಂಮುಗುಳ್ಚಿದಂ||
|| ೩೫ || ವೃ || ಆರ್ಯೆನೀವುಡಸುತ್ತುಮೆನ್ನನುರದಿಂಕಟ್ಟುಪೂರ್ದೇಂಕಾರ
ಣಂ | ಧೀರನೀರ್ವ್ವುತೆಹತ್ಯವುಂನೆಗಳದಂತೆನ್ನೀಲಸದ್ದ್ರೋಹವುಂ || ಕ್ರೂರಂಗೆಯ್ದು
ಸುಪೋಗದಂತೆನಿಸದಂಕಾಪಾಡವೇಳ್ಕುಂವಲಂ | ಸಾರಜ್ಞಾಗ್ರಗೊರೆದೇಡಿಕ್ಕೆಮುಗಿವೆ
ನೀವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೇಳ್ವುದೈ || ೩೬ || ಎಂದು ಪ್ರಯ್ಯಲ್ಬುವ ಬಾಲನಂ ತರ್ಜಿ
ಸಿಪೆಗಲೊಳ್ ಪೊತ್ತುತ್ತರ ದಿಕ್ಪಥಂಬಿಡಿದುಪೋಗುತಿರೆ ; ವೃ || ಬಕಸಂ
ಘಾಂತರದಲ್ಲಿಸಿಕ್ಕಿದವುರಾಳಂಕಾಕಸಂಜಾತದೊ | ಳ್ಕುಕಿಲುತಪ್ಪುತೆಕಿಯುರ್ಕೆಘಾತನು
ವಿನೊಳ್ಜೀವಾತ್ಮನಬ್ಧಾಂತದೊಳ್ || ಸುಕಲಾಪಂಪಟುಕೋಪದಲ್ಲಿಕವುವುತ್ತೋ
ತ್ತುಂಗವಾತಂಗಸಂ | ಪ್ರಕರಾಭ್ಯಂತರದಲ್ಲಿಸಿಂಹಶಿಶುವಿರ್ಪಂತಿರ್ದನಾಬಾಲಕಂ ||
|| ೩೭ || ವೃ|| ಪೆಗಲೊಳ್ವೊತ್ತುತಿವೇಗದಿಂವಿಪಿನದೊಳ್ಪೋಗುತ್ತೆತಾವ್ಪಲ್ಲ
ಟಂ | ನೆಗಳುತ್ತುಂಬಹುಭಾರವೊಂದುನುಡಿಯುತ್ತುಂತವೊಳ್ಮಿಂತೊಂದಿನಂ || ಮಿ
ಗೆಪೋಗಲ್ವಿಪಿನಂಕರಂಮೆರೆದುದಾಕೀಟಾಭಿದಾನಂವುಹಾ | ಗಗನಾಲಂಬಿತವೃಕ್ಷವಿ
ಸ್ತೃತದಿಶಾನೀಕಾನನಂಕಾನನಂ ||೩೮|| ವೃ|| ಆಲಂಸಂಪಗೆತಾರೆಕಕ್ಕೆಬಕುಳಂ
ಮಗ್ಗಾರೆಯುಂಕೋಲೆದಿಂ | ಡಾಲಂಗುಗ್ಗುಳವುತ್ತಿಬನ್ನಿಪನೆಗಂಧಂಹೊನ್ನೆವಾ
ವಂಬಕಂ || ಬೀಲಂಬಿಕ್ಕೆತವಾಲನೇರಿಲರುಟಾಳಂನೆಲ್ಲಿಯಾಬೆಳ್ಬಿದುರ್ | ಸಾಲಂಗೇ
ರ್ಮಡವಂಪುಗಿಲೆಮರಂಬೆಲ್ವಾದುವಾಕಾಡಿನೊಳ್ || ೩೯ || ವೃ|| ಗಿರಿಹಂ
ಗಂಗರುಡಂನವಿಲ್ಮುಕಕಪೋತಂಗೀಜುಗಂತೊಂಡಿಗಂ | ಸರಟಂಕುಕ್ಕುಟಕೋಕಕಂ
ಕೆಗಿಡುಗಂಕಬ್ಬಕ್ಕಿಚೆಂಬೋತತಿ || ತ್ತಿರಿಘೂಕಂಚಟಕಂಬಕಂಕರಶಿರಂಷಟ್ಪಾದ
ಪಾರಾವತಂ | ಪರಪುಷ್ಟಂಗೊರವಂಕಕಿಲ್ಕಿಲೆಗುವಾಕಾಂತಾರದೊಳ್ನಿರ್ಭಯಂ ||

|| ೪೦ || ವೃ|| ಹರಿಕರಿಮರ್ಕಟಂಪುಲಿವೃಕಂಹರಿಣಂಶಶಶರ್ಭ ಜಂಬುಕಂ | ಕರಡಿ ಮಲಾಯುಮುಮೃಗವಯಂನಕುಲಂಮರೆಪೂತಿವೆಕ್ಕಶಂ || ಬರವೃಗಯುಗ್ಮ ಸ್ತೈರಿಭಕರೀಟಚಮರಂದರಿಚಿತ್ರಕಾಯಭೀ | ಕರವೃಗಜಾತಿಯಿಂಬಹುಳಸತ್ವಶಗ ಣ್ಯಮರಣ್ಯಮೊಪ್ಪುಗುಂ || ೪೧ || ವೃ|| ಹರಿಣಿಗಳಿಕ್ಕೆಮೊಕದಲವರ್ಕನೆ ವಂತಿಯು ಡುದು ಕೇ | ಸರಿಯೆಡೆಸಗ್ಗದಾಗರಮಗಣ್ಯದವಾಗ್ನಿಂಗತ್ರಬ ರಾ || ಸರವ ವ್ಯಸ್ಕ್ರೋತ್ಸ ನನಗುಲ್ಮಲತಾಳಿಯಸೀಮೆಮರ್ಕಟೋ | ತ್ಕರದಸಿವಾಸಮಾ ವಿಪಿನನೆಂದಪ ಡುಚಿತ್ತನೆ ಸ್ವಡಂ || ೪೨ || ವೃ|| ಪವಕೋದಗಿ ಗಳ್ಳಲೆಪಿಕೇಸರಿಗ ಗೆಸಾರ್ವ ಪಕ್ಕಿಗಳ್ | ತಿರೆಯುನಗುಳ್ಪಾಪದಿಗಳಡಂಗುವಲೋ ಳಗಳು ತಿ ಟಿಂ || ದಿವಿಗಜಂಗಳ್ಪೋಳ್ವಶರಭಂಗಳಡುತ್ತಿರ್ಪಳವಲ್ಲಿಸೋದಸಂ | ಚ ಮದಪ್ರೀ ಪಯಲ್ಮೆರಿಗುಂವನವರ್ಧ್ಯದುಪ್ಪಡಂ || || ೪೩ ||
ವೃ|| ಧರ ಟಾಗ್ರದಶಾಖಿಪೆಚೆ ನಭಮಂಪೊಕ್ಕಿಕ್ಕೆತಾರಾಗಣಂ | ತಿರೆಗೊಳ್ಳಿಗೆ ಡೆದಿರ್ದುದೋವಿನಲಸಸ್ಯಾತಂಗಸಪೋರ್ಕಲ್ಲಸ || ಚ್ಚರದಿಂಪಂದಿಯಕೆ ಳ್ಗಳಿಂದೆ ಬಿದುರಿಂಮುತ್ತೊಕ್ಕಿಕಾಂತಾರದಂ | ತುರಮಾಗೋರ್ಕಲ್ಲಸಿತೋದ್ಘುವಲ್ಲಿಮಿಗೆತಾಂ ಪೂತಂಬೊಲೇಂಮಾಡಿತೋ || ೪೪ || ಕಂ|| ನೆಲನಂಗಿರಿಕವ ದಂಗಳ್ | ತಳೆದೀಭಭರದಸಹ್ಯಮಂಕಳೆದುದರಿಂ || ದಲಸಂಕೆಳೆಯುಲ್ಬಿಕ್ಕಗಿ | ಘುಳಿಲಸೆಬಂ ದಂತಿಕರಿಗಳಸಿಗುಂಬನದೊಳ್ || ೪೫ || ವೃ|| ನೆರೆದೇಳ್ತಂದತ್ತುದೇಹಂ ಜಲದವಯಮೆನಲ್ಬೃಂಹಿತಂಮೇಘಶಬ್ದಂ | ವರರಕ್ತಾಪಾಂಗರುಙ್ಮಂಜರಿವಿಲಸಿತ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾದ್ಯೋತಮಾಗಲ್ || ಸುರಿವುದ್ಯದ್ದಾನಧಾರಾಜಲಕಣಗಣಮಂಪೋಲೆ ಕಾದಂಬಿನೀಬಂ | ಧುರರೂಪಂಸಲ್ಲಕೀಸಂಕುಲವನಗಮನಂಹಸ್ತಿಯೂಥಂಮದೋ ತ್ಕಂ || ೪೬ || ಅಂತು ಪೋಪಮದಸ್ತಂ ಬೇರಮಕದಂಬ ದೊಳೊಂದು;
ವೃ|| ಮರಮಂಬಳ್ಪಿನೊಳೇರಿಪೋಗುತಿರೆಸರ್ಪಂಕಂಡುತತ್ಸರ್ಪನಂ | ವರಶುಂಡಾ ಗ್ರದೊಳೀಳ್ದುಕೋಪದೊಳೆಮೇಲೆತ್ತಿಕ್ಕಿತಾಂಸುತ್ತಿಸ || ತ್ವರದಿಂಭರ್ರನೆತಿಂದಸ್ಥೈರಿ ಭದಮಾಂಸಂಸೂಸೆಚಾಳ್ಗೆತ್ತುಭಾ | ಸ್ಕರನುದ್ಭೀತಿಯನಾನುವರ್ತಿನೆಗಳ್ದತ್ತು ತ್ತೋಕ್ಕೀಪದಂತಾವಳಂ || ೪೭ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಮದಾಂಧಸಿಂಧುರ ಮೊಂದು ; ವೃ|| ತಂಗೊಳದಲ್ಲಿಮಿಂದುಬಿದುಪೊಳ್ಜಲಜಾತಮನಾಂತುದಾ ನದೊ | ಳ್ಸಂಗಳಿಸಿರ್ಪತುಂಬಿಗಳನುಣ್ಣದಿಯುಂಮಿಗೆಕೇಳ್ದುಸೊಕ್ಕಿನಿಂ || ಪೊಂಗು ತೆತೂಂಗುತುಂತೊನೆಯುತುಂಪಿಡಿಯಿರ್ಪೆಡೆಗೆಯ್ದಿಹಸ್ತದೊ | ಳ್ಸಂಗಳಿಸಿರ್ಪವಾ ಕಣಮನೊಯ್ಯನೆಸೂಸಿತುಮುತ್ತಿನೊತ್ತಿಪೊಲ್ || ೪೮ || ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ;
ವೃ|| ಜಲತೃಷೆಯೊಂದೆತಂದುಜಲಮಂಬಿಡದೂಡಿಸಿಮೆಯ್ಯತೀನೆಬ | ಳ್ವಳಮುರಿಪಿ ಚೆ ಕೋಡೂಳಿರದುರ್ಚೆಬಳಳ್ದಿರೆಮುಂದೆನಿಂದುಮಂ || ಜುಳತರಕರ್ಣಪಾತಮನ ಮುರ್ಚಮಹಾಕ್ಷುಧೆಯೂನೆಸಲ್ಲಕೀ | ವಿಳಸಿತಪಲ್ಲವಂಗುಡುತೆಹಸ್ತಿನಿಯುಂಬಿಡದಿರ್ದ

ದೊಂದಿಭಂ ॥ ೪೯ ॥ ಮತ್ತ ಮೊಂದೆಡೆ, ವೃ॥ ಪಿಡಿನೋಡು
ತ್ತಿರಲೋಡಿ ಪೋಗುತಿರ್ತುಡುಂಕತ್ತಿತ್ತಕೈಯಿಕ್ಕುತೊ । ಕರ್ಡೆಪೋಗುತೊತ್ತಡಪೋ
ಗುತೊಲ್ದುಮೊಲೆಯುಂಪೀರ್ದೆತ್ತಿಮುಂಗಾಲ್ಗಳಿಂ ॥ ಕಡುಪಿಂದೋಡಿನುಸುಳ್ದುಮು
ತ್ತೆ ಕಡೆವಾಯಿಂಬೀಳ್ವಸತ್ಪಲ್ಲವಂ । ಬಿಡಿಲೀಳ್ದಾಗಡೆಸೂಸಿಪಲ್ಲವಿತಸಂತೋಷ
ವಿಂದಾಡುಗುಂ ॥ ೫೦ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಸರೋವರಾಂತರದಲ್ಲಿ ;
ವೃ॥ ಶರಜಮ್ಮೃಣಾಳಮುಂಸವಿಯೆತಾನೆರಡುಂಕಡೆವಾಯೊಳೊಂದಿತ । ಳ್ತಿರೆವರನಾ
ಳಮುಳ್ಳಿಜಲಫೇನಯುತಾಂಗಮತಂಗಜಂಮುಹಾ ॥ ಮರಕರಿಯುಂಕೆತೋರ್ದುರ್ಕಿರ
ದೊಳ್ಜಲಜಾತಮನಾಂತುಮತ್ತೆಬಂ । ಧುರಕಟದಾನಯುಕ್ತಮಧುಪಂಗಳಿನೇಸೆಸೆದ
ತ್ತೊ ಕುಂಜರಂ ॥ ೫೧ ॥ ಕಂ॥ ಕಡುಪಿಂಪೊಣರ್ದಗಜಂಗಳಿ । ಸುಡಿದಿ
ರೆಕುಡುನಿಗ್ಗವಂಗಳದನುರೆಪಸಿವಿಂ ॥ ತುದುಕುತೆಬಿಸಮುಂದೆನುತೊ । ಲ್ದಿಡಿಗಡಿಗಾ
ಡುತ್ತ ಮಿರ್ಕು ಮೊಂದಿಭಕಳಭಂ ॥ ೫೨ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿಯೂರಸೆತನ್ನಮದ
ಮಂ । ಮರದೊಳ್ಪೊರೆವಿದ್ದ ದಾನಕೊಳ್ಪೆರಗಿಪರ್ ॥ ಪರಮುಯುವರಿಗಳನೊರ್ವ
ಳ್ । ಹರಿನೀಲಂಗೆತ್ತು ಶಬರಸತಿತಾಂತಿರಿವಳ್ ॥ ೫೩ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು
ವಿರಳವಾದ ಸರಳವನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ವೃ॥ ಒಡಗೊಂಡೊಂದಿಭಮೆಯ್ದಿ
ಹಸ್ತಿನಿಯುನಾಪದ್ಮಾಕರಪ್ರಾಂತದೊಳ್ । ಜಡಮುಂಮೇಳಿಡುತಬ್ಜಮುಂಪಿಡಿಪುಮತ್ತ
ಲ್ಲಿಂನಿಕುಂಜಸ್ಥಳಿ ॥ ಕೊಕ್ಕಡಗೊಂಡುಯ್ದುಲತಾಪ್ರವಾಳವತಿನಲ್ಕಿತ್ತಲ್ಲಿಸಂಭೋಗ
ಕೊ । ಲ್ದಿಡಗೊಳ್ವಂತಿರೆಮಾಳ್ಪುದೀಧರಣಿಯೊಳ್ಪಂಸತ್ವಮೇಸ್ತ್ರೀವಶಂ ॥ ೫೪ ॥
ಮತ್ತಮೊಂದು ಗಿರಿಗಹ್ವರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಸಿಡಿಲಂಪ್ರೋತ್ತುಂಗಕಾಂ
ತಿಯುಂಸುರಿವಧಾರಾಸಾರಮುಂಬೃಂಹಿತಂ । ಕುಡುಜಂತಂಮದಧಾರೆಯಿಂದುಬಗೆದಾ
ಧಾರಾಧರಂದಂತಿಯಿಂ ॥ ದಡದರ್ಂಭೋದಕೆಪಾಯ್ದುಲಂಘಿಸಿಲಸನ್ಮುಕ್ತಾಳಿಸೂಸು
ತ್ತಿರಲ್ । ಬಿಡದಾಗಳ್ಮಿಗೆಪೊಯ್ದುದಲ್ಲಿಮೊಳಗುತ್ತುತ್ಕಂಠಕಂಠೀರವಂ ॥ ೫೫ ॥
ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ; ವೃ॥ ಕರಿವರದಂತಘರ್ಷಣವಿಕಂಪಿತಭೂಜರವತ್ಪತಂಗಸಂ।
ಭರರುತಮುಂಮೃಗೇಂದ್ರನುರೆಯಾಲಿಸಿಬಂದತಿವೇಗದಿಂಲಸ ॥ ದ್ವರಮದಗಂಧಸಾ
ರಯುತಸಪ್ತದಳಾಟವಿಸ್ರೋಕ್ಕುಪಾಯ್ದುಸ । ತ್ವರದೊಳೆತನ್ನಪೆಮ್ಮೆಗಳಿಸನಲ್ಲಿಯೆ
ತಾಂಕಳೆದತ್ತುವಿಭ್ರಮಂ ॥ ೫೬ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಬಿದು
ವಂಬಲ್ಗೊಡಹುತ್ತೆ ಕಣ್ಣುಗಿಯೆಕೈಕಾಲ್ತೆರೆಕುಂಡಾಗ್ರಮುಂ । ಬಿಮುಪೊಲ್ಸಿಂಬೆಯು
ಸುತ್ತಿಸಾಯ್ದುರುಳಿಕರ್ಣಂಜೋಲೆಭಿನ್ನಸ್ವರಂ ॥ ಪುಡಿಯುಲ್ದಾನಮದುರ್ವಿಸೂಸಿ
ಬಿದುವಿಂರಕ್ತಾರ್ದ್ರಮುಕ್ತಾಗಣಂ । ಕೆದರಲ್ದಂತಿಯನಿಕ್ಕಿತೊಂದುಪಿರವತ್ಕಂಠರೋ
ಗ್ರಕಂಠೀರವಂ ॥ ೫೭ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದು ಪಲ್ವಲಪ್ರಾಂತದೊಳ್ ;
ವೃ ॥ ಕುಡಿವಾಲಂನೆತ್ತಿಯೊಳ್ಮಿಳ್ಳಿರಿಯೆಧರಣಿಯುಂಪಾದದಿಂದಂಬೆರಂಟು । ತ್ತೆಡೆ
ಯುಂಕೆಂಗಣ್ಗಳಿಂನೋಡುತೆನೊರೆಮೊಗದಿಂಸೂಸೆಮತ್ತತ್ವದಿಂಬ ॥ ಲ್ಗೊಡಪುತ್ತುಂ

ಶೀರ್ಷಮುಂಮೂಗಲರೆಮುಸಕದಿಂದಂಸುರುಳ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಳ್ವಡಂ | ಕಡುಪಿಂತೊಂಗುತ್ತೆ
ಪೊಯ್ದುತ್ತಮುಮನತೆವನೀಲಾದ್ರಿವೊಲಾಕ್ಕಡಕೊಳ್ವಂ || || ೫೮ ||
ಮತ್ತಮಿದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ಕಂ|| ಕರಿಶಿರಮುಕ್ತಾವಿಳಸಿತ | ತರಹಾರಂಕುಚ
ದೊಳೆಸೆಯೆತಳಿರುಡೆಯುಟ್ಟಂ || ಕರಮೊಸೆದಳೊರ್ಪವನಚರಿ | ವರಸಂಧ್ಯಾರಾಗ
ರಮ್ಯರಾತ್ರೀವಧುವೋಲ್ || ೫೯ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ; ಕಂ|| ರುರು
ಸೀಳೆಹರಿಣಕುಲಮುಂ | ತಿರೆನಾಂದುದುರಕ್ತದಿಂದೆಪೆಂದಳಿದರ್ದುಗಲ್ || ಪಿರಿದಲ್ಲಿ
ಕೆಂಗೆವಾದುದು | ವರಶಬರೀಪದದಲಕ್ತಕಂಪತ್ತಿದವೊಲ್ || || ೬೦ ||
ಇಂತತಿ ಮನೋಹರಮಾಗೊಪ್ಪುವ ಕೀಟಾಟವಿ ಮಧ್ಯದೊಳೊಂದು ಪೊದರೆಡೆಗೆ
ವಂದು ಪೊಲೆಯರ್ಕಗುವ ನಿಳಿಸಿಕೊಳ್ವನ್ನೆಗಂ ಜಾಳಿಗನೆಂಬವಳ್ಕತರ್ ;
ವೃ|| ಕಟಕಟಯೆನ್ನೊಡಲ್ಕರಮೆದೇವುದುಯೋಕಡುಸಾಪಿಮಂತ್ರಿಯುಂ | ತ್ಕಟದೊ
ಳಪೆಂತುತಾಂಬೆಸಸಿದಂಸುಕುಮಾರನೆನಿಪ್ಪಬಾಲನಂ || ಸ್ಫುಟತರಚಾರುಲಕ್ಷಣನಸೀ
ವನದೊಳ್ಕೊಲೆಗೊಯ್ಯುವೆಂಬುಸಂ | ಕಟಮನನಲ್ತೆದುಷ್ಟಮತಿದುರ್ವ್ಯಸನಂಯುಕ್ತವಂ
ಕುಲಾಂತಕಂ || ೬೧ || ಎನೆ ಮಸಣನಿಂತೆಂದಂ ; ಕಂ|| ನಿರ್ದಯಿ
ದುದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯ | ಕಿಸುರೆನ್ನಯಮನಕೆಬಾರದೀಶಿಶುಹತ್ಯಂ || ಅಸಮಾನಪಾಪ
ಮದುಂ | ಸಿಸುವಂವನದಲ್ಲಿತೊರೆದುಪೋಗಲೆವೇಳ್ಕುಂ || || ೬೨ ||
ಎಂಬಮಡಿವಾಳನಾಲಿಸಿ ಕೆಲಚನಿಂತೆಂದಂ , ಕಂ|| ಅಪ್ಪುದುವಧಸಲ್ಲಾಪಂ |
ಬಪ್ಪುದುನಿಜವೈರಿಕೆಲಿರಗಿದಿಬಾಲಕನಂ || ಸೊಪ್ಪುಸೆವೆತಾಗದಂತೀ | ತಪ್ಪಲ
ಬನವಲ್ಲುರುಳ್ಚಿಪೋಪುದ ಯೋಗ್ಯಂ || ೬೩ || ಇಂತೆಲ್ಲರೊರೆಯೆ ಕಿಷಣಲಾ
ಲನೆಂಬಂ ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ , ವೃ|| ಸರಿಸರಿನಿಮ್ಮಪೆರ್ಮೆಯಿದುಬಲ್ಮರುಕೆಂಬಹು
ಪುಣ್ಯಮೆಲ್ಲಮುಂ | ಮರೆವುದುನಿಮ್ಮೊಳಿಲ್ಲೆಕುಲಮಾರ್ಗಗಮುಷ್ಟವಿಮಸ್ತಹಿಂಸೆಯುಂ||
ತೊರೆಗಿವನಂಮಲಂಗಿಸಿವನಾಂತರದೊಳ್ತೆವೆಪೋದೆವಾದೊಡೀ | ತರಳನೆಬಂದುಸೇ
ಠಿಪುರಮಾವರಮಂತ್ರಿಯುಮಮ್ಮನಿಕ್ಕುವಂ || ೬೪ || ಅದರಿಂ ;
ಕಂ|| ತರಳನನುಳಿಸಲ್ಕಾಗದು | ಭರದಿಂದುಳಿಸುತ್ತೆಪೋದೊಡೆಮ್ಮಶಿರದೊಳ್||
ಮೆರೆವುದಸಿಯುದರನಿವನಂ | ಕೆರಳ್ಕರವಾಳದಿಂದಮಾಂತಳ್ತಿರಿವೆಂ || ೬೫ ||
ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿಪೇಳ್ವ ಕಿಷಣಲಾಲನಂ ಮಾಕೊರಂಡು ಬುಕ್ಕಣನಿಂತೆಂದಂ ,
ವೃ|| ಪಿರಿದುಂಕಾಡಿನೊಳಿರ್ಪಸಿಂಗಪುಲಿಮಾವ್ಯಲ್ಲೂಕದಂತಾವಳಂ | ಕರಮೀಪುತ್ರ
ನನಾದರ್ಸೀಳ್ವುತಿನದೊಳ್ಪೆಂಕೊರ್ತಸಂತ್ಯಕೆತಾ || ನಿರದಾಗಳ್ತವೆಬರ್ಪನಲ್ತೆಪು
ರಕೀಬಾಲಂಮಹಾಭೀತಿಯಿಂ | ದಿರದೇನೆಂದಪೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿತಿಳಿದೆಮ್ಮಂಕೊಂದುತಾಂ
ಬಾಳ್ವನೇ || ೬೬ || ಕಂ|| ಅದರಿಂಸುತನಂಪಿಡುವುದು | ಸದಮಳತರ
ಮುಕ್ತಿಮಾರ್ಗಮೊಲವಿಂದೆಲ್ಲರ್ || ಬೆದರದೆಸುತನಂಬಿಟ್ಟೊಡ | ಮಿದೆಕೊಳ್ವೆಲಕೆ
ಸಿಂಹಹಸ್ತಿಶಾರ್ದೂಲಂಗಳ್ || ೬೭ || ಎಂದು ನಯದೊಳೊರೆದವನ ನೊ

ಡಂಬಡಿಸಿ ಮೇಧಾವಿಜನಂ ಪೊದರ ಪೂರೆಯೊಳಿಟ್ಟು ಪೊಲೆಯರೆಲ್ಲರ್ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಪುರಕೆಪೋಗೆ; ಕಂ|| ನಸುನೆಸುಮುಟ್ಟಿಯುದಮರ್ದಿರೆ | ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತೊರಗಿಮಲಗಿದಂಕೆಲಕಾಲಂ || ಗಸಣಿಗೆಸಹಿಪನೆಕುವರಂ | ಪೊಸವುಲಿಯಿಂಗಾಸಿವಟ್ಟವ್ಯಗಶಾಬಂಬೊಲ್ || ೬೮ || ಅಂತು ಕೆಲಕಾಲವಿರ್ದು;

ಕಂ|| ಕೆದರ್ದತಲೆಕಂಪಿಸಧರಂ | ಕುದಿವತಿಶೋಕಾಗ್ನಿದಗ್ಧಹೃದಯಂಭಾಷ್ಪಾ || ಸ್ಪದನಯನಂಮನನುಕ್ಷ್ಟೆಯಿ | ನೊದವಿದನಿಡುಸುಯ್ಯುದಂಗಿಜಾರಿದಪುಣ್ಮಂ || || ೬೯ || ಕಂ||ಪಿರಿದಿರ್ಪುದುಗಿದಬಾಯ್ಕೆಗೆ | ತರಹರಿಸಲ್ಕಾರದಂದ್ಯಾಪಸಿವಿಂತೃಷೆಯಿಂ || ಸೊರಗಿದಕುವರಂಬಾಯ್ಬಿಡು | ತುರೆತಾಂಪೊದರಿಂದೆರಹ್ಗಿನದೊಳ್ಬಂದಂ || ೭೦ || ಅಂತು ತೆಳ್ಳಂಕದಿಂ ತೆವಕಂಮಿಗೆ ಬರ್ಪಾಗಳ್;

ವೃ|| ಮಂದಂಬಂದತ್ತುಕಾಲಾಂಬುದಹತವಿತತಸ್ಫಾರಜಂಝಾನಿಲಂತಾ | ನೆಂದೆಂಬಂದುಮಿಗಲ್ಪ್ರೇನ್ನತಶಂವಿಸರೋನ್ಮಾದದಿಂಸೇದುಂಚಂಚ || ದ್ಗಂಡೋನ್ಮಾತಂಗವೂತ್ಕಾರರವೆಪುದಿದುಮುಹಾಪಕ್ಷಿಕೋಲಾಹಲಂತೆ | ಘೋತ್ತುಂಡೀಲಾಕ್ರಾಂತಾರದೇವೀಕಹಕಹಹರನಂಬೊಲ್ಕರಂಭಿಲ್ಲಘೋಷಂ || ೭೧ || ಅದೆಂತೆನೆ,

ವೃ|| ಕಂಶಿರವುಗ್ರಕ್ತಿಕಂಪಿಡಿದುದೀಗಡೆಸಿಂಗದಬಟ್ಟೆತಾನಿದೀ | ನೊರೆಗಳದೊಳ್ವಿಯೊಕ್ಕಪುದಿದೀವ್ಯಗವಾರ್ಗವ ಐತ್ತುಸಲ್ಲಕೀ || ಸುರುಚಿರಪಲ್ಲವಂಕೆಡೆದುದಿಲ್ಲಿಗಜಂನಡೆಗೊಂಡುವಿತ್ತುದಲ್ | ನೊರೆಸುರಿದಿರ್ಪುದಿಲ್ಲಿತವೆಪ್ರೋದುವುಮತ್ತಲುಲಾಯಸಂಚಯಂ || ೭೨ || ವೃ|| ಇದೆಕೊಳ್ಬಂದುದುಮತ್ತದಂತಿಕಬಳೋದ್ಯತ್ಸಲ್ಲಕೀಗಂಧಮಿ | ತ್ತಿದೆಕೊಳ್ತುಂಗವರಾಹಚರ್ವಿತಲಸನ್ಮುಸ್ತೋತ್ಕರಾಮೋದಮಿ || ತ್ತಿದೆಕೊಳ್ಮತ್ತಲುಲಾಯಪಾದವಿಕಿರತ್ಪ್ರೋದ್ಧತರೇಣೂತ್ಕರಂ | ಮದಯೂಥಾಧಿಪಖೇಲನೋಚ್ಚಲಿತಸದ್ಮಸ್ತೋಮಧೂಳೀಚಯಂ || ೭೩ || ವೃ|| ನಡೆನಡೆಸಾರ್ಚಿಸಾರ್ಚಿಬಡಿಕೋಲ್ಪಡಿಬಂದಿಡುನೋಡುನೋಡುಪೆಂ | ಬಿಡದಿಸಾರ್ದಪೊಯ್ತುರಳುಬಿಲ್ವಿಡಿಸೋಂಕಡರಂಬೊಳಿಟ್ಟನೋ || ಡುಡಿಕಡಿಪೊರ್ದುನೀಂಜಡಿಪಡಲ್ಪಡಿಸೇರುಕರುತ್ತೆಖಡ್ಗದಿಂ | ಕಡಿಜಡಿಸಲ್ಕಡಂಗಿಪೊಡೆಬೆಂಬಿಡುಬೀಳ್ಕೊಡುಕೂಗುಬೇಗದಿಂ || ೭೪ || ವೃ|| ಬಿಡುಬಿಡುನಾಯ್ಗಳಂಕೆಡವುದಂತಿಯನಿಕ್ಕುವ್ಯಗೇಂದ್ರನಂಕೆಡಂ | ಗಿಡುಮೊಲನಂಕೆರುತ್ತಿರಿವರಾಹನನಿಟ್ಟೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪುಲ್ಲೆಯಂ || ಕೆಡಪುಲುಲಾಯಮಂಜಡಿದುಪೊಯ್ಯುಸಿಯಂತರಿಯಕ್ಷಸಂಘಮಂ | ಕಡಿಪುಲಿಯಂನಿಮಿರ್ಚಬಲೆವೀಸುತೆನೀಂಕೆಡಪುಗ್ರಶಲ್ಯಮಂ || ೭೫ || ವೃ|| ಕರಿಚಯಮಿತ್ತಲಿತ್ತವಿರವತ್ತ್ವಗಸಂಚಯಮಿತ್ತಲಿತ್ತಭೀ | ಕರಶರಿಸಂಘಮಿತ್ತರುರುಸ್ಫರಿಭಸಂಕುಳಮಿತ್ತಲಿತ್ತದು || ರ್ಧರಮದಮತ್ತಶಲ್ಯಗಣಮಿತ್ತತರಕ್ಷುಸಮೂಹಮಿತ್ತಸೂ | ಕರಗಣಮಿತ್ತಲಿತ್ತವೆನಿಪೀಘನಶಬ್ದಮೆಬಂದುದೆತ್ತಲುಂ || ೭೬ ||

ಕಂ|| ಇದೆಯಿದೆಖಗರವವಿದೆಕೊ | ಳ್ಮದಗಜಮದಗಂಧಕೆರಗಿಸುರಭಿಯಲಿಗಳ್ ||

ಇದೆವಿದಕುರರಕುಲಸ್ವನ । ಮಿದೆಕೊಳ್ಳರಿನಖರಭಿನ್ನಕುಂಜರಕಬ್ಬಂ ॥ ೭೭ ॥

ಇಂತಾ ಕೀಟಾಟವಿ ಯೆಲ್ಲಂ ಪ್ರಚಲಿತಮಪ್ಪನ್ನಂ ಬೇಂಟೆಯ್ಗೆನಾಡಲ್ವೇದ ಕುಳಿಂದ ದೇಶಾಧಿಪ ಕುಳಿಂದನೊಡನೆ ಸಂದಣಿಸಿ ಪುಳಿಂದರ್ ಪೊರ್ಕ್ಕುಮಿರ್ಕ್ಕು ;

ವೃ ॥ ಮರವಂತಳ್ಪುಮದೇರಿನೋಡಿಪೊದರೊಳ್ಪಾಯ್ವಿಟ್ಟನೀರ್ದಾಣದೊ । ಳ್ಕರೆಗೊಂಡಿರ್ದರೆಕಾದುಪಜ್ಜೆಗುರುಪಂನೋಡತ್ತಗುಲ್ಮಾಂತದೊಳ್ ॥ ಪಿರಿದಾ ರಯ್ಪತಿಕೋಳದಿಂಪೆಳೆಯಬ್ರೊಕ್ಕಲ್ಲಸೋವುತ್ತಸ । ತ್ವರದಿಂಬೇಡರರಣ್ಯದೊಳ್ಪ ರ್ಗಳತ್ತಬ್ಬರಂಪರ್ಬಿರಲ್ ॥ ೭೮ ॥ ವೃ॥ ಉರಿಬಿದರ್ದೋಡಿಪ್ಪೋಪ ಸರ್ಪಸವೆಗುಂದುವಹಸ್ತಿವ್ರಜಿ । ಕ್ಕರೆಯುಡಿಗೊರ್ಳ್ವಸೂಕರನಡಂಗುವಪೆರ್ವ್ವಲಿ ಯೊಳ್ಪಿಂಪಮ ॥ ಬ್ಬರಿಪರ್ತೆಕ್ಷುಬ್ಧಗವಾಲಿಪಜಂಬುಕವ ಏಳ್ವಗಂಡಕಂ । ಪರಿವಪೆ ಆಲಗೊಪ್ಪೆಬನಪೊಳ್ಪಿದಾದುದ ಬಿಲ್ಲರಬ್ಬರಂ ॥ ॥ ೭೯ ॥

ವೃ॥ ಸರದುಂಹಸ್ತಿಗೆಜಿಹ್ವೆಯುಂಹರಿಗೆಶಾರ್ದೂಲಕ್ಕೆರೆಕ್ಕೆಖಗಕ್ಕಂ । ಕುರುಳಿಂಜಲ್ಲಿ ಮಿಗಕ್ಕತೋರಿಪೊಳಕಾಲಂಪಂದಿಗೆತ್ತುತ್ತಿಕಂ ॥ ಬರಯೂಧಕ್ಕೆವೇತ್ತರಭ್ರರಲ ನಿಂಬಸನ್ನೆಯಿಂಬಲ್ಲರಾ । ಪರಿಯಿಂತವೆ ಕ್ರಮತೋರ್ದತೋರ್ದ ಪರ್ಪೊರ್ಪ್ರ ಕ್ರಮಾಗ್ರೇಸರರ್ ॥ ೮೦ ॥ ಅವರೊಳ್ ರ್ವ ಶಬರಂ ತನ್ನತಿರುಸಾಯು ಕೌನ್ನಿಯುಂ ಹಾಸಂಗಳ್ದೋಡಿಪ್ಪೋಪೊಂದು ಮಲ್ಲಿಯುಂ ತೋರಿಪಡಲೊಡಂ ;

ಕಂ ॥ ನಡುಗುನಕಾಲ್ಗಳಬ್ಬಿಯಿಂ । ಕಡಗುಗುತಿರುತಿರ್ಪದೂರ್ವೆಬಿದರ್ಕ್ಷಿಪ್ತರ್ಗಳ್ ॥ ನಿಡುಸುಯ್ಯಗೆವ್ರೊಯ್ವಳ್ಳಿಯ । ನೂಡನೋಡಿದುದರರೆಪುಲ್ಲಿಪವದಿಂಪಾಗಳ್ ॥ ೮೧ ॥ ಅದರಪೆರಗೆ, ಕಂ॥ ಪೇರೆದ್ದೆಕೊಂಕಿದಬಾಲಂ । ನೇರ್ಪತ್ತಾದೊಡಬಾರಿಬೋ ಲ್ಮಾಲಗೆವಾಯ್ ॥ ತೋರಿದಬರಿನೆರೆಬರಿನಾಯ್ । ಪಾರಿದುದಡರ್ದಟ್ಟಿತುಡುಕಿಪಿಡಿ ದುದುಮೃಗಮಂ ॥ ೮೨ ॥ ಅಂತೆಳಂಬಿಮಾ ಗೊಬ್ಬಿಸಿದ ಬೇಡನಬೆಯು ನಡುವೆ, ವೃ॥ ಮಿರುಗುವದಂತದೋಲಿತಲೆ ಸುತ್ತುರೆಕಟ್ಟಿಡಪಂದಳಿ ಗ್ಗಳೊ । ಪ್ಪಿರೆಗುರುಗುಂಜಿಬಣ್ಣಸರಮುಟ್ಟತೆಳಿರ್ಪ್ಪಳಸಜ್ಜೆಡೊಟ್ಟತೆ ॥ ಳ್ತರೆ ನವನೀಲನೀಗರುಹವುಂಮುಡಿಪೊಯ್ಗನೆತಾಳ್ದುಪೀಲಿಯಾ । ನಿರಿಗೆಯನಲ್ಲಿಪೊಟ್ಟು ಪಳುಗು ಪ್ಪಸವುಂಪೊರೆದಂದುಭಿಲ್ಲಿಯರ್ ॥ ೮೩ ॥ ವೃ॥ ಸಂಸಿಟಕೇತಿ ಕಾರಬೆತಕಾಂಚಿ ಬಚಂಪಕಕರ್ಣಪೂರಬಾ । ದರಿಯನಿಪೊಳ್ಳಿಯುಂಸುಮಪರಾಗದ ಬೊಟ್ಟುಗಬಾಸ್ಸಿಕಂಕಣಂ ಪಿರಿದೊಲಿವೆಣ್ಣೆಗಂಟುಬಕವಲ್ಲಿಗೆಯೊರ್ಚರವೂಪ್ಪಿರಲ್ಕೆ ಬಂ । ಧುರಶರಚಾಪವಾಂತುಕರದೊಳ್ಬನದೊಳ್ನಡೆಗೊಂಡರೋಪರೊಳ್ । ೮೪॥

ವೃ॥ ನಗೆಮೊಗಮುಬ್ಬಿಕುಟ್ಮಳಕುಚಂನಿಡುಗಣ್ಕುಡುಪುರ್ಪಮಿಂಚುಪಲ್ । ಸೂಗ ಯಿಸತೆಳ್ಗದಂಪುಮಿಗೆಬಳ್ಕುವತೆಳ್ನಡುಕೆಂಬುಕಂರವಿಂ ॥ ಪ್ರಗುವರುಣೋಷ್ಠಪೀ ನಜಘನಂಮಿಸುಳ್ತೊಂಡದತಳ್ಪಸಿರ್ಪಳಂ । ಬನಿಮಿಗೆರಂಜಿಸಲ್ಕೆಮೆರೆದರ್ಪನದೇವಿಯ ರಂತೆಭಿಲ್ಲಿಯರ್ ॥ ೮೫ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ , ಹರಿಣೀಪ್ಲುತ

ವೃತ್ತಂ || ಅಳಿಕುಳಲಸದ್ದೋಹಂರಾಜೀವವಕ್ತ್ರಸುಲೋಚನಂ | ನಲವೊಲಿಪ್ಪೃಥುಶ್ರೋಣಿಸ್ಫಾರೋಲ್ಲಸದ್ವರಕುಂತಳಂ || ವಿಲಸಿತವಾಪಾಂಗಂಬಿಂಬೋಷ್ಠ್ಯಲಸದ್ರದನಾಂಶುಬ | ಳ್ವಳಿಮಿಸುಕವಂತೀವಲ್ಭಿಲ್ಲೀಚಯಂಮೆರೆಗುಂಕರಂ || ೮೬ ||
ಅಂತವರೊ ಳೊರ್ವಳ್ ಕೋಂಕಿಗುರುಳ ಒಂಕೆದ ಪಂಕೆಜಾಕ್ಷಿ, ವೃ|| ಬಡನಉಬಳ್ಕೆಪೀನಕುಚವೊಪ್ಪುರೆದಕ್ಕದಿಸುತ್ತಿರಲ್ಕೆದೀಂ | ಕಿಡನಯುನಾಂಶುಜಾರ್ದೆಳಲೆಸೋರ್ವಕ್ಕಡಿಯುದ್ಘನಿತಂಬಮಂಡಲಂ || ಪೊಡರೆರದಾಂಶ.ತೀವೆರಬೇಲಡಕಾಂತಿಸುರಾಗವಾಂತಿರಲ್ | ಪಿಡಿವಿಷುಚಾಪವಂತೆರಳ್ದೀನಿತಂಬನಿಬಂಢಲೀಲಪನೊಳ್ || ೮೭ || ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ವೃತ್ತ ಕುಚದ ಮತ್ತಗಜಗಮನದ ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ, ವೃ|| ಕಲಿರವುಗಿತ್ತಿಕಂಕರಬಿತಾರಗೆಯಾಗಿಲೆಕಾಯಕಾಂತಿಬಿಂ | ಧುರತಮವಾಗಲುಟ್ಟಳಿದಳಿ ಸ[illegible] || ಸುಂದರವಪ್ಪಳ್ತಲೆಯುಮುತ್ತು ಮನೋಜಗದುತ್ತನಂತಿರಲ್ | ಮೆರೆದಪವಾರೀರೆತನುಪುಷ್ಕಳಬಿಂಧುರೆಕಾಳರಾತ್ರಿಸ್ತ್ರೀಲ್ || ೮೮ || ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಸೂರ್ಯ್ಮಡಿಯ ಸೊರ್ಕಿನ ಸೊಗಸುಗಾತಿ, ವೃ|| ವರೆರಿಯಾನೆತುಂಗಕುಚಚಕ್ರಲಸನ್ಮೃಗಶಾಬನೇತ್ರಬಿಂ | ಧುರಹರಿವೃಳೀಗವ್ಯದು[illegible] || [illegible] ರಂತ[illegible] ರತೆಂತ[illegible] | ಬಿಗಿ[illegible] ವ್ಯಗಾವಳಿಗ[illegible]ಪಿನಾಂತ[illegible]ಳೊಳ್ || ೮೯ || [illegible] ವೊ ರ್ವಳ್ ತಿಕ್ಕಿರಿದ ಕರ್ಕಸವೊಲೆಯ ಜಕ್ಕಜವ್ವನ, ವೃ|| ಉಟ್ಟತವಾಲಪಲ್ಲವದಮೆಲ್ಲುಡೆ ಉಡಿದುಲಸೀರಜಂ | ಕಟ್ಟದಪೀಳಿದಂಬಿಮೃಗಭೂವಿಲಸತ್ತನುಪೂರ್ಣಘಾಳಪೊಳ್ || ಇಟ್ಟಲಲಾಮಕಜ್ಜಲಮಮುರ್ದ ಬಲಂಹಿತರತ್ನರಾರಕೆ | ಲ್ಲಿಟ್ಟಳವಾಗಿದಿಟ್ಟತೆರಲ್ದಿಬನಗಲ್ತಿವೆಣ್ಣಪುತ್ರಿಕ್ಕುಲ್ || ೯೦ || ಇಂತೆಂದಂ ಬುಗೊಂದ ಪುಳಿಂದಿಗ ಸ್ಪಂದಣಿಸಿ, ವೃ|| ನಡುಬಳ್ಕೆ[illegible] ಬ[illegible]ನತ್ತಿಗೆದು ಶತಸ್ತ್ರಗಳಂಬಾಪದೊಳ್ | [illegible]ಡುತ್ತಿ[illegible]ದುರ್ಕೈ[illegible]ಯನ[illegible]ವಾಂ ದಿಟ್ಟರು || ತಿ[illegible]ಡನಚ[illegible]ಗಕಿಸಿಂಕಪಂತಿವೃಕಳ್ಲೂರ[illegible]ನಾವೃಗಂ | ಕೆಡಯುಲಪ್ಪಜಿನಪಲ್ಲಕ್ಕ್ಕೆರೆದರಾತಪ್ಪೊಯರ್ಭಿಲ್ಲಿಯರ್ || ೯೧ || ಮತ್ತಮಲ್ಲದೆಯುಂ; ವೃ|| ಎಳದಳಗಿಂಡೆಸುತ್ತಿಸೆಳೆವಳ್ಳಿಯನೊಲ್ಬುರೆಗಟ್ಟಕೇಶಮಂ | ವೀಸಿತಪಶ್ಚಪುಪ್ಪಮನೆಸೂಟಿಕರಂಪುಲಿಸಿಮ್ಮವಾಂತು ಕೋ || ಪುಲಕುಮುಪುಷ್ಪಧೂಳಿತನುವಂಮುಸುಕಲ್ಕೊಸಚಲ್ಲಣಂವಲಂ|ಪೊಳೆವಿರೆಗುಂಜಿಮುಕ್ಕಸರವಂ ಪದೆವಿಲ್ಕೊನೆಯಂಬನಾಂತೆದಲ್ || ೯೨ || ವೃ|| ಅಳಿಕುಳನೀಳಕಾಯರುಬಿಕೆಗಳ್ತಲೆಯೊಳ್ಗಣಿನೋಂದೆಜಂತಪೊ | ಳ್ವಳೆಪೊಣೆಯುಂಬಪೀಲಿಯುಡೆಕತ್ತರಿಬೊಟ್ಟುನಿಮಂಗವೊಪ್ಪಿರಲ್ || ನಲವಿನೊಳ[illegible]ದ್ವಕೆರ್ವನುರೆಮೆಟ್ಟೆಕೆರಂಕಿರುನಾಯಕುನ್ನಿಯಂ | ಬಳಿಯೊಳ್ [illegible] ನೆಬ[illegible]ದುಮ್ಮಭಿಲ್ಲಕೆಂಚಬಂ || ೯೩ || ವೃ|| ಒವನಂ

ಗೋಣ್ಮುರಿಗೆ ಕೊಳ್ವಿಮಿಳ್ತು ದಲೆಯುಂ ಕಿಳ್ತುಳ್ವ ಕಲಹಾಗ್ರಿಯಾಂ । ಜಪದಿಂ ನುಂಗುವ ಮಾ
ರಿಯುಂ ಪೊಡೆಪ ಭೂವ್ಯಾಕಂಠಮಂ ಸುತ್ತುವಾ ॥ ನವಮೇಘಾಗ್ನಿಯುಸಿಕ್ಕುವದ್ರಿಗಳ
ಪೊಯ್ಸಿಂತಾಡುವಾಕೇಪನಂ । ತವಯಾಳ್ದಂಗುಲಿಯೊಳ್ತೊಡರ್ಚುವಮಹಾವೀರ
ರ್ಪಿಂದರ್ವಲಂ ॥ ೯೪ ॥ ವೃ॥ ಸುಳಿವಲೊಕ್ಕಂಕಿದಪುರ್ವುಗೇಣಾಳವಡ
ಲೊತ್ತಿರ್ದ ಕಾಲ್ಗಪ್ಪಸಂ । ಸಲೆ ಲೂಕ್ಕರಸ ಪೆನ್ನ ಬತ್ತಳಿಕೆ ಕೆಂಗಣ್ಮೀಸೆತಾಂ ರಂಜಿ
ಸಲ್ ॥ ನಲವಿಂ ಬಂದುದು ಕಾಲಮೇಘುತತಿ ಪುಲ್ಲಂ ಬಂದುದೋ ಎಂಬಿನಂ । ಬಲವದ್ವ್ಯಾ
ಧವಿತಾನಮಾವಿಪಿನದೊಳ್ಕೋಲಾಹಲಂಗೆಯ್ವುತುಂ ॥ ೯೫ ॥ ವೃ॥ ಗಳಗ
ಣಿಮಿಂಟಪೇರಡಿಶರಾವಳಿಕೈಪೊಂತೆಗಾಳವಂಟುಬ । ಲ್ಕಿಸೊಡರಿಟ್ಟಿಗಲ್ಕವಣೆವ
ಡ್ಡಿಕೆವಲ್ಲಡಿಕೋಲ್ವಿತಂಸವಾ ॥ ಗುರಿಪಿಟಕಂವಟಾರಕಕಶಾಗ್ರಕಬಂಮಿಡಿವಿಲ್ಗಳೆಲ್ಲ
ಮುಂ । ಕರತಲದಲ್ಲಿತಾಳ್ದಜವದಿಂ ನಡೆತಂದರುದಾತ್ತಧೀವರರ್ ॥ ೯೬ ॥
ಮತ್ತಮವರೊಳೊರ್ವಂ ; ವೃ॥ ನೊರೆವಾಯ್ಕಿವಿಮ್ಮಸಿಪೆರ್ಮುಗುರೆಚಿರಿದ
ಡಿಪೆರ್ಬ್ಯಾಟ್ಟೆ ಬೊಂಕಾಂತಕ್ಕೈಯುಂ । ಬ್ಬರಿಸಿದಾರ್ಪೆಬ್ಬಿಸಿಪೆ ದೊರ್ಡೆಮುರುಕುವರ
ಲೊಡ್ಡಿಕುವೆನ್ಬೀಸುದೋರ್ಕ್ಕ ॥ ಕ್ಕಿಸಿಪಾರ್ದಿಟ್ಟಿಕೊಂಕುಂಬನೆನೆರೆನೆಗೆದಾಗೋ
ಣ್ಕರಂಗಂಟುಪುರಿಯ್ವ । ತ್ತಿರದೊಳ್ನೆಗ್ಗಟ್ಟದಿರ್ದಾ ತಲೆಮುರಿವಿನೆಗಂಬಂದನೊ
ರ್ವಂ ಕಿರಾತಂ ॥ ೯೭ ॥ ಕಂ॥ ಪರಿಗದ್ದಂ ಸೆರೆಗೆಯ್ದರ । ತರದಿಂ ಜರೆಯಿಂ
ದಿಮೊಗಪೆನೆರೆ ಸಿರಿತೆರೆಗಳ್ ॥ ಮೆರೆದಿರೆ ಕಾರ್ಕೊರ್ನ್ನೆಯ್ಯಂ । ಪರಶುವನಿರದಾಂತು ಬಂ
ದನೊರ್ವ ಪುಳಿಂದಂ ॥ ೯೮ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿವೃತೆನಾಯುಂ ಕೋಲಂ । ತಿರುಪು
ತ್ತುಂ ನೇಲ್ದ ಕಚ್ಛೆ ಜೋಲ್ವುಟ ಮೆರೆಯಲ್ ॥ ಪಿರಿದುಂ ಕೆಕ್ಕತೆ ಕೆದರ್ತಿರೆ । ನೆರೆಕುಂ
ಟುತ್ತೆಯ್ದಿವಂದನೊರ್ವಂ ಶಬರಂ ॥ ೯೯ ॥ ಅಂತು ವ್ಯಾಗಯಾ ಏನೋ
ದಕೇಳ್ತಂದ ಶಬರರಬ್ಬರಕೆ ಕೆರಳ್ದೊಂದು ಸೂಕರಂ ವಿಪುಳಶೌರ್ಯದಿಂ ಮಾರ್ಮು
ಲೆದುಬರೆ, ವೃ॥ ಕಿರಿತಾಂಬಿಪ್ಪ ವನೆಯ್ದೆ ಕೆಂದು ಬಿಗಂಶೋಪಾತುರಂ ಬಾ
ಪದೊಳ್ । ಶರಮಂ ಸಂಧಿಸಿ ನಿಲ್ಲೆ ನುತ್ತೊದರಿತಾಂ ಕೇಬಂಬರಂ ತೂಗಿಭೀ ॥ ಕರಮ
ಪ್ಪಾಕಿಟಿಬಳ್ವಪುಲ್ಮೆಲದೊಳಾರ್ದೆಚ್ಚಂ ಮಹಾನ್ಯಾಧನಿಂ । ತಿರವಂ ಕೆಂಡುಕಡಂಗಿ
ಭಿಲ್ಲತತಿ ತಾಂ ಭಾಷಿಂಬಿಸಂ ವಿಕ್ರಮಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಮತ್ತ ಮೊಂದೆಡೆ ;
ವೃ॥ ಪೊದೆಯಿಂದಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಗರ್ಜಿಸಿ ಮಹಾಕೋಪಂ ಮಿಗಲ್ಪಾದದಿಂ । ದೊದೆ
ವುತ್ತುಂ ನೆಲನಂ ಕುನುಂಗುತುರೆ ಸಾಯ್ದುಂ ಬಾಲಮೆತ್ತುತ್ತೆ ಸ ॥ ಲ್ವದಿಯುಂ ಶೀರ್ಪಕ
ಮುರ್ಚೆ ಮೇಲ್ವಿದು ಬಗ್ಗಂ ಪಾಯೆ ಕೈಗತ್ತಿಯಿಂ । ದದನೊರ್ವಂ ಶಬರಂ ಕರಂ ಸದೆದನಾ
ನೆತ್ತರ್ಪೊನಲ್ಪಾಯ್ವಿನಂ ॥ ೧೦೧ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ಮೊಂದೆಡೆ ;
ವೃ॥ ಭರದಿಂ ಗರ್ಜಿಸಿ ಕೋಪದಿಂ ಮರದ ಕೊಂಬಂ ಕೊಂಡು ಕೆಂಗಣ್ಗಳಿಂ । ಪಿರಿದುಂ ನೋ
ಡುತೆ ದಾನದಾರೆ ತಿರೆಯೊಳ್ತೀಪುತ್ತಿರಲ್ಕೋಡಿನಿಂ ॥ ಗಿರಿಯುಂ ನೀಡಿರಿವುತ್ತೆ ತೂಂಗಿತ
ಲೆಯುಂ ಬರ್ಪೊಂದು ಮಾತಂಗಮಂ । ವರವೀರಂ ಧುರಶೌರ್ಯನೊರ್ವ ಶಬರಂ ಪಾ

ಯ್ದಿಕ್ಕಿದಂಖಡ್ಗದಿಂ || ೧೦೨ || ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ ಮೊಂದೆಡೆ ;
ವೃ|| ಧರೆಯಂಪೊಯ್ದುವಿಲಂಘಿಸುತ್ತೆಮಲೆವುತ್ತಂಬಾಲಮೆತ್ತುತ್ತೆಸ | ತ್ವರದಿಂ
ಮಾಮಸಕಂಕೆರಂಪುಸಗೆಬಾಯಿಂಸೂಸೆಲಾಲಾಜಲಂ || ಭರದಿಂಸೈರಿಭಮೊಂದ್ರ
ಪಾಯೆಶಬರಂಪೊಕ್ಕಿಕ್ಕಿದಂಖಡ್ಗದಿಂ | ದಿರದಾಗಳ್ಗ್ಜಯುಕ್ತಿಮ್ಮಹ್ಪೋಬರಿತನ್ನಾಳಿಗ
ನಂಗೆಯ್ವಿನಂ || ೧೦೩ || ಪೆರತೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ ; ವೃ|| ನೀಡ
ಡಿಗೊಂಡುನಿಂದುಶರಮಂನೆರೆಪೂಡುತೆಬಾಪದಲ್ಲಿಕೂ | ದಾಡೆಯನೆಯ್ದಿಸಂಚಲಿಸಿ
ಬಾಲಮನಳ್ಳಿರಿಯುತ್ತೆಕಣ್ಗಳಿಂ || ಜಾಡಿಸಿನೋಡುತಾರ್ಪಿಸುರೆಮೋಲ್ವರಿವಾಹರಿಯಂ
ಶರಾಗ್ರದಿಂ | ಬೀಡನದೊರ್ವನಿಕ್ಕಿಸಿದೆದಂಕಿಭಿಲ್ಲಿಯಭೀತಿಪೋಪವೊಲ್ ||೧೦೪||
ಮತ್ತಮೊಂದು ವಿಶಾಲತಾಲ ತರುಷಂಡ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ; ಕಂ|| ಪೊಲಿತಲೆ
ದೋರಲ್ತೆಳ್ಳಿಡು | ಬಳುಕೆಲ್ಕೊರಲ್ಗಂಕಿಕೊಂಕೆಬೇಡಿತಿಯೊರ್ವಳ್ || ಪುಲಿಯಂಶ
ರದಿಂದೆಚ್ಚು | ಳ್ಬಳಿರೆಂಬಿನೆಗಂಕಡಂಗಿಶಬರಂಪಿರಿದುಂ || || ೧೦೫ ||
ಕಂ|| ಪೊದರೊಳಡಂಗಿದಪುಲಿಗಂ | ಮದಲ್ಗುತೆರಿರ್ವರ್ಪ್ಪಳಿಂದರಿತ್ತಂಡದೊಳಾ ||
ರ್ದದನಿಸೆಶೆರಮುಚ್ಚಿಳಿಸು | ತ್ತೆದುಮಿರ್ವರುಮಾಗಳಲ್ಲಿಸೈಗೆಡೆದುರುಳ್ದರ್ || ೧೦೬ ||
ವೃ || ನಳಿತೋಳ್ಮೆಯ್ಸೊಗಡುದ್ಘಪೀನಕುಚಕುಂಭಂಕುಂತಲಾಲಿಸ್ಫುರ | ಚ್ಚಳಿದು
ದ್ಯೋತಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಮಿರುಗಲ್ಕುತ್ತೇಭದಂತೊಯ್ಯನಾ || ಗಳೆಬಂದಳ್ಮೃದು
ಯಾನದಿಂಶಬರಿತಾಂಸಿಂಹಂಕೆರಂದಿಟ್ಟಿಸು | ತ್ತಿಳೆಯಿಂದಂಪುಟಮೆಳ್ದುಪಾರ್ಗುಶಬ
ರಂಕೊಂದಿಕ್ಕಿದಂಖಡ್ಗದಿಂ || ೧೦೭ || ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ಮೊಂದುವಿರ
ಳತರ ತರುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ; ಕಂ|| ಪುಲಿನಿಲೆಗರ್ಜಿಸುತಿದಿರೊಳ್ | ಸಲೆತಾಂ
ಮುನಿದಿರ್ದಭಿಲ್ಲಶಬರನನಪ್ಪ || ಲ್ಕೊಲವಿಂಶರದಿಂದದನಾ | ಗಳೆಶಬರಂತೆರಿಡುಮನ
ದೆಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡಂ || ೧೦೮ || ಮತ್ತಮೊಂದು ಲತಾನಿಕುಂಜದೊಳ್ ;
ಕಂ|| ಅಸುವಳದಿಂಬುಸಿಲೆಸಗು | ತ್ತೊಸೆದಮದರ್ಪ್ಪದ್ವಿಭಿಲ್ಲಯುಂಭಲ್ಲನುಮಾ ||
ಗೆಲೆದಿಲಸಿತಲತೆತಾಂ | ಪೊಸಮುಳ್ಕರದೊಂದಿಸುತ್ತಿಬೆಳೆದತ್ತಂದೊಲ್ ||೧೦೯||
ವೃ|| ಸವತಿಯೊಳಾಂತುಬಲ್ಸುಸಿಲನಾಗಳೆತನ್ನಖದಂತದೇಗ್ರರ್ಳಂ | ಜವದೊಳೆವಂ
ಬೆಪ್ರಜ್ಜುಗದೆಪೆರ್ಬುಲಿಯಂಪಿಡಿದಂಕಿಕಂಕಳೊಳ್ || ಸವಿನಯಮಾಗಳೆಯ್ದಿನಿಲಿ
ತಾಂಶಬರಂಸತಿನೋಡಿವಕ್ತ್ರಮಂ | ನವವಿಧಭಂಗಿಯಂನಡುಕೆಮಂತಿಳಿದಾಗಳೆಪೊ
ಯ್ದಳುಂಬಿನಿಂ || ೧೧೦ || ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ; ಕಂ|| ಶರದಿಂದಿಸೆಹರಿಣ
ಮುನದು | ತಿರೆಯೊಸೈಗೆಡೆಯೆನೋಳ್ಪಶಬರಿಯನೋಟಂ || ಕೆರಮೆಸೆದುದುಪರಿವೇ
ಷಂ | ಮೆರೆದಿರೆಮೃಗಮಾಮೃಗಾಂಕಮೃಗಶಾಬಂಬೊಲ್ || ೧೧೧ ||
ವೃ|| ಪಿರಿದೆಮ್ಮೀನೇತ್ರದಂದಂದೆಗಳ್ವುವುಮೃಗಮಿಾಕೃಷ್ಣಸಾರಂಗಳಂನಾ | ಮ್ಮರ
ದಿಂದಂಕೊಲ್ವೆವೆಂದಾರ್ದಿಸಲೊಡರಿಸೆಭಿಲ್ಲೀಚಯಂಬಳ್ಕಿಕುಗ್ರರ್ || ತ್ತುರೆನಾವಲ್ಲಲ್ಲ
ಮಿಾವಾಕ್ಯಮೆಕಲವಚನಂಕಾಯ್ದುದೆನ್ನಲ್ಮೃಗಂಗಳ್ | ಪಿರಿದುಂಕೋಪಂಮಿಗ

ಲಾಂಗಳೆಕವಿಯನಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟತಾಂಪೋಯ್ತುಬೇಗಂ ॥ ೧೧೨ ॥ ಅಲ್ಲಿಂಪೆಱತೊಂ
ದು ವಿಪಿನ ಪಥಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ; ಕಂ॥ ಗುರುಕುಚಭರಮೆಂಭಿಲ್ಲಿಯ । ಕರಿ
ಶಿರವರಕುಂಭಮೆಂದುಬಗೆದದಕೆಱಗಲ್ ॥ ಹರಿಬನದೊಳ್ಕರದೆಚ್ಚಂ । ಪರಿಪಡೆಸಿಂ
ಹಂಕಿರಾತನೊರ್ವಂಭರದಿಂ ॥ ೧೧೩ ॥ ಕಂ॥ ನಸೆವುಸಗಲ್ಪಸಲೆಯೊಳ
ಸ । ವಸದಿಂಬಸಿಲೆಸವಹರಿಣನಂಶಬರಂತಾ ॥ ನಿಸಲೆಯ್ದಿಕಾವುನಂಬಿಂ । ದಿಸೆನ
ಸೆಯಿಂಪೋದನರಸಿಯುಂಪುಡುಕುತ್ತುಂ ॥ ೧೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿಗಿರಿಶಿರದೊಳ್ಕ
ರೆಯಲ್ । ಶರವರ್ಷಮನರರೆಜಿಷ್ಣುಚಾಪಂಬಿಡಿದು ॥ ದ್ಬಾರಶಬರಜಲದಮಾಗಳ್ ।
ಪರಿದುದುಗಿರಿಧಾತುವೊಲ್ಪುರಕ್ತಾಸಾರಂ ॥ ೧೧೫ ॥ ವೃ॥ ಕಡಿದುಮೃಗೇಂ
ದ್ರನಂಬಡಿದುಪೆರ್ಮೊಲನಂಕೆಡೆಯೆಚ್ಚುಪಂದಿಯಂ । ಪೊಡೆದುಲುಲಾಯಮಂತಿವಿ
ದುಬಳ್ಳಿರೆಯಂಶರದೆಚ್ಚುಪುಲ್ಲೆಯಂ ॥ ಪಿಡಿದುಖಗೌಘಮಂತರಿದುದಂತಿಗಳಂತವೆ
ಯಿಕ್ಕಿತೋಳನಂ । ಸಡಗರದಿಂಪುಳಿಂದತತಿಬೇಂಟೆಯನಾಡಿದುದಬ್ಬರಂಮಿಗಲ್ ॥
॥೧೧೬॥ ಇಂತಾ ಕಾಂತಾರದೊಳ್ಬಿಯದರಪಡೆ ಬೇಂಟೆಯಾಡಿದನಂತರಂ ;
ವೃ॥ ಬಸಿನೆತ್ತಗ್ಗಜಮೌಕ್ತಿಕಂಚಮರಿಮಾಂಸಂಕೋಡುಲಾಕ್ಷಾರಸಂ । ಪೊಸನಾ
ರ್ಪೊಂಬುಲಿಸಮ್ಮದಾಡೆಮೃಗಶ ಬಂಪೂತಿವೆಕ್ಕಿಂಬುವೆ ॥ ತ್ತೆಱೆದಿಪರ್ಣಪೊಸಪೀಲಿ
ದಂಡೆಯುಡುಪಣ್ತುಂಬಿರ್ದಬಲಸ್ಗಡೆಯುಂ । ಜಸಮುಂಪೊತ್ತವೊಲಾಂತದೇಂತಳ
ರ್ದದೋವ್ಯಾಧೌಘಮಾಸತ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೧೭ ॥ ಆಗಳೊಂದು ಕುರಂಗಂ
ಬೆದರ್ದು ಬಳಿಯಪೊದರ ಪೊರೆಯಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ; ವೃ॥ ಸಿಡಿದೋಡಿ
ತ್ತುಕರಂಮೃಗಂಬಹಳವೇಗಂಬಾಯ್ಗಳಿಂದೂರ್ವಿತಾಂ । ಸಿಡಿಯಲ್ಕಿರ್ಬರಿಯುರ್ಬಿ
ಲಂಘಿಸುತಕಾಲ್ಗಳ್ಭೂಮಿಯೊಳ್ನಿಲ್ವುದೆಂ ॥ ಜಿಡಗಾಣಲ್ಕಡದಂತೆಕೆಱೆಡಲುಗೆಕೆ
ಣ್ಕಾಲತ್ತಿರೆಸುಯ್ಗಾಳದಿಂ । ಪೊಡೆಯಲ್ಗಂಗನೆಪಾರ್ದುಕೊಂಕಿಪಲವುಂಪಿಂದಿಟ್ಟಿ
ಯಿಂದಭ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೧೮ ॥ ಅಂತದಂಪೆಱಗೆ ವಿಲಾಸದಿಂ ಬರುತ್ತಿರ್ದ
ಕುಳಿಂದ ಭೂಪಾಲಂಕಂಡು ಪೊಡೆಯಲೆಂದು ಪತ್ತಿರ್ದ ಕುದಿರೆಯುಂ ಚಬುಕುಗೆ
ಯ್ಯೆ, ವೃ॥ ಇದೆಕೊಳ್ಸಿಕ್ಕಿತುಸಿಕ್ಕಿತೆಂಬಬಗೆಸಲ್ಲಲೆಪ್ಪೋಯ್ತುಪೋಯ್ತೆಂಬ
ದುಂ । ಮದಮುರ್ಬಲ್ಪಿಡಿದಂಕಡಂಗಿಮೃಗಮಂತಾನೆಂಬಚೆತ್ತಂನಿಲಲ್ ॥ ಮುದದಿಂ
ದೆಳ್ತರಿಪಿಂದೆಸಂಗಡದವರ್ವಿಕ್ರಾಂತಕಂರೀರವಂ । ಪದೆಪಿಂಬಿಟ್ಟನತೀವವೇಗದೆನ್ನೃ
ಪಾಲಂರಾಜಿಸಾವಾಜಿಯುಂ ॥ ೧೧೯ ॥ ವೃ॥ ಖರಟಂಕೋತ್ಕರಮುನ್ನ
ತೋಜ್ಜಘನಮುನ್ನಿದ್ರಾನನಂದೀರ್ಘಬಂ । ಧುರವಾಲಂಸಮದಂತನೀಲಮಣಿನೇ
ತ್ರಂಶ್ವೇತವರ್ಣಂಲಸ ॥ ದ್ವರಸುಗ್ರೀವಮುದಗ್ರನಾಸಪುಟಮುದ್ಗಂಭೀರಸಾದಂ
ಮುಹೋ । ದ್ಘರಥಾಲಂಬಿಗಿಕಂದಮೆಂಬಿಪಮುದುತ್ತುಂಗಾಶ್ವಮಾಗಳ್ಜವಂ ॥
॥ ೧೨೦ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುರೆಪುಲ್ಲೆಯಂಪವನನಂಶರಮಂಕ್ಷಣಕಾಂತಿಯುಂ
ಲಸ । ತ್ಸರಮಕಟಾಕ್ಷಮಂಕ್ರಮದಿವೇಗದೆಸೋಲಿಸಿತುಂಗವಾಜಿಬಂ ॥ ಧುರವನಮ

ಧ್ಯದೊಳ್ಗಡುಸರಂದರಿಪಳ್ಳಮಿದೆಂಬಭೇದಮಂ । ಪರಿಕಿಸದೆಂಕರಂತಳದ ಕಡೋಕಿ
ಳಿರ್ದಭ್ರಪಥಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ॥ ೧೨೧ ॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂದಭ್ರಕೆಪಾಯ್ದುತಾಂ
ಗಮಿಸಿಪಾಹಂಸೂರ್ಯಚಂದ್ರಾನ್ವಿತಂ । ಸುಖವರ್ತ್ಮಂನಿಜಮೌಳಿಯೊಳ್ಪಡೆವುದೆಂ
ಬಂತುಂಸಮುದ್ರಾವೃತಂ ॥ ಧರಣೀಭಾಗಮೆಬಿಳ್ದುಪೋದಪುದಿದೆಂಬಂತುಂಮಹಾ
ವೇಗಮಿಂ । ತಿರವಂಕಾಣಿಸಿದತ್ತುಭೂಮಿಪನಚಿತ್ತಕ್ಕಾಗಳಾಕಾಡಿನೊಳ್ ॥೧೨೨॥
ಅಂತು ತುಂಗತುರಂಗಮಂ ಪರಿಯೆಮುಂದೆ, ವೃ॥ ದಿನಪನವಾಜಿಗಳ್ಬೆದ
ರೆವೇಗಮೊಳಯ್ದುವತನ್ನವಾಜಿಯುಂ । ಜನಪತಿನೋಡಿತತ್ಸ್ವತನನಾಗಳೆನಿಲ್ಲಿಸಿತಾಂ
ವಿಚಾರಿಪಂ ॥ ಮನಮದುತನ್ನೊಳಾಗೆಚರಿತಾಯನಮಂತವೆಟ್ಟಬೇಕೆಬಂ । ದಿನ
ಪಧಿಶೌರ್ಯನಂತೆನಿಜವಾಜಿಯವೇಗಮನಾಗತೀರ್ಚದಂ ॥ ॥ ೧೨೩ ॥
ಬಳಿಯುಮರಸಂ ಕುದುರೆಯಿಂನಿಳಿದು ಮೇಧಾವಿಜನಂ ಮುಟ್ಟವಂದು ಸಂತೈಸಿ ಬೆಚ್ಚ
ರದೊಳೆ ಬಳಿಸಂದುವಂದ ತನ್ನವರ್ಗಮಂ ನೋಡಿ, ವೃ॥ ಅಳಲಿಂದೀಸುತ
ನೋವೊಬಾಡಿಭಯದಿಂಬೆಂಡಾದಪಂಬಂದನೆಂ । ತಳವಿಂದೀಘನಗಹ್ವರಕ್ಕೆ ತೃಷೆ
ಯಿಂದನ್ನಾಶೆಯಿಂಸುಯ್ದಪಂ ॥ ಬಲಪದ್ವ್ಯಾಧವಿತಾನಮಿಲ್ಲಿಸುತನಂಬಿಟ್ಟುದುರ್
ದೋಬಾಲನಂ । ಪುಲಿಪಾಯ್ದುಲ್ಲಿಗೆಕರ್ಚಿತಂದುಳಿದಪೋಂಪೋದತ್ತೊಮದ್ಭೀತಿ
ಯಿಂ ॥ ೧೨೪ ॥ ವೃ॥ ತರಳಂಪಕ್ಕಣದಿಂದಮೇಂಬಿನದದಿಂದೇಱೆಂದನೋ
ಚಂಚಲಂ । ಭರದಿಂಸುಯ್ಪುದಳ್ಳುಣ್ಮೆಚಾಯ್ಬರೆತುಮೊಯ್ಗೋಹೌಕಬಲ್ಸೇಡೆಯಿಂ॥
ಪಿರಿದುಂಬತ್ತೆಬಸಿರ್ಪರಿಶ್ರಮದೆಜೀವಂನಿಲ್ಲಲಾರ್ತಪ್ಪುದಿ । ಱಿರವಿಂತೀಗಳಿದೇತುಮಾ
ದೊಡಮಿದಂಕಾಪಾಡಮೇಳ್ಕಂದೃಢಂ ॥ ೧೨೫ ॥ ಎಂದು ಕೆಳೆಂದ ಭೂ
ಪಾಲಂ ನುಡಿಯ ಲೊಡನಮಾತ್ಯಂ ಪುಷ್ಪದಂತಂ ಕುಮಾರನಂ ನೋಡಿ ;
ವೃ॥ ಅವಧರಿಸಾಣ್ಮಬಿನ್ನಪಮನೀಸುತನಂಗದಚಕ್ರವರ್ತಿಸ । ದ್ವಿವಿಧಸುಲಕ್ಷಣೆಯೂ
ರ್ಣನಯನಾಬ್ಜಸುನಾಸಿಕಮಬ್ಜಶಂಖಚ ॥ ಕ್ರವಿದಿತರೇಖೆಯುಕ್ತಕರಮುದ್ಘಗ
ಜಾಶ್ವದಚಿಹ್ನೆಯಿಂದೆಪೆ । ಶ್ರುವಪದಮಾಸುತಂಜನಪಬಾಲಕನೆಂಬುದನಿಸ್ಮಿಮಾ
ಡುಗುಂ ॥ ೧೨೬ ॥ ವೃ॥ ರಾಜಾಜಬ್ಬಿಹ್ನೆಯಿಂದಂನಿಜದೆಕುವರನುದ್ಯನ್ಮ
ಹಾರಾಜಪುತ್ರಂ । ಘೋರಾರಣ್ಯಾಂತರಂಬೊಕ್ಕುದುಪಿರಿದುವಲಂಪುತ್ರನಾಶ್ಚರ್ಯ
ಮಕ್ಕುಂ ॥ ವೀರೋದಾರಾದಿಧೈರ್ಯಂಗಳನರಿದಹಿತರ್ಸೋನುವಂಕೊಲ್ವುದೆಂದಾ ।
ಕ್ರೂರಾಂಕಕರ್ಣನವಕ್ರೀಗಳೆಪಿತರರಿದಂಕಾಣದಂತೀಳ್ವರಕ್ಕುಂ ॥ ೧೨೭ ॥
ಈಗಳ್ ದೇವರೀಸುತನ ನೊಲವಿಂ ರಕ್ಷಿಪುದೆಪದನ ದೆಂತೆನೆ ; ಕಂ॥ ದಶವಿಧ
ಸುತರೊಳರಿಳೆಯೊಳ್ । ವಿಶದಂಸುತರಲ್ಲಿಶುದ್ಧನೌರಸಪುತ್ರಂ ॥ ವಿಷಮಿಸಿದೊಡಿ
ತರಕುವರರ್ । ವಿಶುದ್ಧರಕ್ಕುಂನಯಾಬ್ಧಿರಾಕಾಚಂದ್ರಾ ॥ ೧೨೮ ॥
ಎಂದೊರೆದ ಪುಷ್ಪದಂತನ ಮಾತಂಮನ್ನಿಸಿ ತದ್ರಾಜಶೇಖರಂ ; ವೃ॥ ಬರೆತೆ
ಗೆದಪ್ಪಿಮುದ್ದಿಸಿಕುಮಾರನನಂಗಮನೀಕ್ಷಿಸಿಕೈಗಳಿಂ । ಸುರುಚಿರರಾಜಲಕ್ಷಣಮನೀಕ್ಷಿ

ಸಿಮೋಹಮನಂತರಂಗದೊಳ್ ॥ ನಿರಿಸಿಮುಖಾಬ್ಜದೊಳ್ಮಲೆವನುಣ್ಣರುಳಂಸಿರಿ ಯಾಗೆಶಿರ್ದಿಸಾ । ದರಮುಚತೋಕ್ತಿಯ ೦ನುಮಿದುನಂಬಿಸಿದಂವರರಾಜಶೇಖರಂ ॥ ॥ ೧೨೯ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದಿಂತೀನಯದಿಂಕುಮಾರಕನನಾಗಳ್ನಂಬಿಸುತ್ತೆತ್ತಿಭೂ । ವರನಾಹಾರಮನಿತ್ತುನೀಗ್ರ್ರಡಿಸಿತಕ್ರಾಜೇಂದ್ರಪುತ್ರಂಗೆಕೂ ॥ ರ್ತುರಿಭಾಸ್ವದ್ರುಗವಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಳ್ತೈನ್ಯಂಸಂತಸಂಬೊಂದೆಸ । ತ್ವರದಿಂಪತ್ತನಕೆಯ್ದುವಂತೆಬೆಸನಂಗೆಯ್ದಂಧರಾವಲ್ಲಭಂ ॥ ೧೩೦ ॥ ವೃ॥ ಸಂದಾನಂದಮನೋಬಾಹ್ಯಾಂತರದೆಮೆರೆಯೆಸತ್ಸಾತ್ರಿಯೋದ್ಧರ್ಮವಲ್ಲೀ । ಕಂದಂಶ್ರೀಕಾಂತಪಾದಾಂಬುಜಮಧುಕರನುದ್ಯನ್ಮಹಾರಾಜಪುತ್ರಂ ॥ ಒಂದಲ್ತನ್ನೀವದೀಯಾಭ್ಯುದಯಮಿದುಸುಸಂಸತ್ಯಮೆಂದಾನ್ಯಕಾಲಂ । ತಂದಂತತ್ರೋಸುವಂಪತ್ತನಕೆಸಕಲರಾಜಾಗಮಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರಂ ॥ ೧೩೧ ॥ ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತ॥ ಮಂದದೈತ್ಯಕಂಠರಕ್ತಸಿಕ್ತಖಡ್ಗವಲ್ಲರೀ । ಬಂಧುರಂಬ್ಜಪಾಣಿಶಾರದಾಶಿವಾದಿದೇವತಾ ॥ ವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಪದ್ಮವಾಸಿಲೋಕಮಾತೆಮಂಗಳೇ । ಚಂದಮೊಂದೆರಕ್ಷಿಸೆನ್ನವಿಷ್ಣುಪತ್ನಿವೈಷ್ಣವೀ ॥೧೩೨॥

ಗದ್ಯ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಕೋಟೀಮಣಿಸಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಾಭಸ್ತಿಪ್ರಸರಪ್ರಕಾಶಪಲ್ಲಕಲಿತತರಸ್ಫುರಿತಸಾಂಕವಿಸ್ಫುರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗರಾಂಛಿತಶಿರಃಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚರೀಕಾಯಮಾನ, ಪಾರಾವಾರಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗಾಪ್ರವರ್ತೀರ್ಣಸ್ವಾಪದಮಹಿಮಾನಿರ್ಮಿತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟವರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಅಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀನಾರೀಸದ್ಗುಣಯುತೆ । ಮಾನಸಜಲಜಾಂತಮಧುಮದೋದ್ಧತಭೃಂಗಂ ॥ ಮಾನನಿಧಿನಮಿತಲೇವಪಿ । ತಾನಂತ್ಸೆಲೆಗೆನ್ನನಾವಗಂಶ್ರೀಶ್ರೀಶಂ ॥೧॥ ವೃ॥ ಸ್ಮೃತಿಯಾಚಾರಮನಂತೆಸೀತಿಶಯಮಂಹೋಮಂಮಹಾಸ್ವಾಹೆಯಂ । ಮತಿಸುಜ್ಞಾನಮನೇಳ್ಗೆಸಿಂಗರಮನಾಶ್ರೀಕಾಮಮಂಕೀರ್ತಿಸ ॥ ನ್ನುತಿಯಂಭಕ್ತಿನಿಕಾಮಮಂಪ್ರಣಯದಿಂದಂತರ್ಪನೋಲ್ಪೊಬ್ಬಮಿಪಂ । ತತಸಂತೋಷದೆತಂದನಾಸಕಲಭೂಶ್ರೀಮಿತ್ರನಂಪುತ್ರನಂ ॥ ೨ ॥ ಅಂತು ಬಪರ್ಗಗಳ್ಮಂದೆ,

ವೃ॥ ಕಳವೆಯಕೆಯ್ಗಳಿಂಬೆಳೆಗಳಿಂವಿಪಿನಂಗಳಿನಂಬುಜಾಕರಂ । ಗಳಿನಳಿಮಾಲೆಯಿಂಶುಕಪಿಕಂಗಳಿನೊಪ್ಪಮನಪ್ಪುಗೆಯ್ದುಪೆಂ ॥ ವಳಿದುರ್ರುಗಲ್ಕನಂಗೊಳಿಪಸಿಂಗರ

ದೋಂಟಗಳಿಂದಮೊಪ್ಪುವಾ । ವಿಳಸಿತಮಪ್ಪದೇಶಮದುಕಣ್ಗೆಸೆದಿರ್ದುದುನೋಟಕರ್ಕಳಾ ॥ ೩ ॥ ವೃ॥ ದಳಿತಾಬ್ಜಪ್ರಸರಂಗಳಿಂಕುಮುದಮಾಲಾರಾಮದಿಂಪಕ್ಷಿಸಂ । ಕುಳದಿಂನಿರ್ಮಲವಾರಿಯಿಂಸ್ಫಟಿಕಸೋಪಾನಂಗಳಿಂಹಂಸಸಂ ॥ ಮಿಳಿತೋರ್ಮಿವ್ರಜದಿಂರಥನ್ಮಧುಪಸಂಗೀತಂಗಳಂಸೆಯ್ವುದಲಿಂ । ಪೊಳೆವುತ್ತಿರ್ದ್ದಪುವಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆಸರಂತದ್ದೇಶದಾವಾಸದೊಳ್ ॥ ೪ ॥ ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂಭಾರತಭೂಮಿಸುಂಬಸತಿಯಾಚಂಚನ್ಮುಖಂದೇಶಮಾ । ಸುದತೀವಕ್ತ್ರದಘೋಣದತ್ತೆಕಬರೀಭಾರಂಕೆರಂಶೋಭಿಸಂ ॥ ತದುಶೀತಾಚಲನೀಲಮೇಘಮಹಿತಂಕಣ್ಗೊಪ್ಪುಗುಂದೇಶದಾ । ತಾದಿಯೊಳ್ತಾನಳಕಾಭಿರಾಮಗುಣಯುಕ್ತಾನಂತರತ್ನಾಂಕಿತಂ ॥ ೫ ॥

ಅಂತೆಸೆವ ಕುಳಿಂದದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಪ್ಪ ಚಂದನಾವತಿಯಂ ಕುಳಿಂದರಾಜಂ ಪುಗಲೊಡಮನ್ನೆಗಂ, ವೃ॥ ಭರದಿಂಮುಂದೆಯ್ದಿದೂತರ್ವ್ವಿಪಿನದೆನ್ನೃಪಪುತ್ರಂಮಹಾಭಾಗನುತ್ತ । ತ್ರಿರಮಾಕಾಂತಂಲಸದ್ರಾಜಿತನೃಪಗುಣಯುಕ್ತಂಸ್ಫುರದ್ವಕ್ಷಣಂಭಾ ॥ ಸುರದೇಹಂಸಿಲ್ಕಿದಂಮತ್ಪತಿಗೆನುತೆಪೇಳ್ದತ್ತಾಮಾತ್ರಿಣಿಗಂಸ । ತ್ವರದಿಂಪೌರಗ್ರಾಮಾನಂತಸದಬಳಿಯಿಂಪೇರ್ಚಿಸಿದ್ದರ್ಕೃತಾಂತಂ ॥ ೬ ॥

ಅನಂತರ ಮಲ್ಲಿ, ವೃ॥ ಪವಳದರನ್ನದೋರಣದತೋರಣವೆಪ್ಪಿರೆಬೀದಿಬೀದಿಯೊಳ್ । ನವವಿಧರಂಗವಲ್ಲಿಮೆರೆಯಲ್ಧ್ವಜಮೊಳ್ದಿರೆಗಂಧರ್ವಸದಿಂ ॥ ದವನಿಕರಂಸುಗಂಧಮಯವಾಗೆಪುರಂತನ ಜಪ್ರಮೋದದಿಂ । ನವವಿಧಬಂಗಿಯಂತಳೆದಾದೋಎನೆತಾಂಮೆರೆದಿರ್ದುದಂದದಿಂ ॥ ೭ ॥ ಅಂತು ಸಿಂಗರವಾದ ನಗರಿಯಂಪೊಕ್ಕು ಕುಳಿಂದರಾಜಂ ನಿಜರಮಣಿಯಂತವರದೆಡೆಗೆ ಸುತನೊಡನೆಳ್ತಂದಾಗಳ್, ವೃ॥ ಪೆರೆಯಂಕಂಡುವಿಲೋಲವಾರುದಧಿಯಂತಾಂಪೊಲ್ದುತದ್ರಾಜ್ಞೀಭಾ । ಸುರಮಂಜೀರದನುಣ್ಚರಂಕಟಕಶಬ್ದಂಕಾಂಚಿಯಾರಾವಮೊ॥ಪ್ಪಿರೆಹಸ್ತಾಂಬುಜಲಕ್ಷ್ಮಿಚಂದ್ರಮತಿಚಂಚದ್ವೇಣಿತಾನೀಳದಂ । ತಿರೆಭೂಪಂಪಿಡಿದಂತೆಕುಳ್ಳಿರಿಸಿತಾನಂದೇಮಮುಂಚಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೮ ॥ ವೃ॥ ನೆಲಸಿಕುಮಾರನಂತೊಡೆಯಮೇಲಿರಿಸುತ್ತಬಲಾಬ್ಜವಕ್ತ್ರಮಂ । ನಲವಿನೊಳೆಯ್ದೆನೋಡಿಸತಿಪುತ್ರನಿವಂನೃಪಲಕ್ಷಣಾಂಕಿತಂ ॥ ಲಲನೆವನಾಂತರಾಳದೊಳೆಸಿಗ್ಕಿದನೀತನನೆಂತುಮಾದೊಡಂ । ಕಳರವೆನಮ್ಮಪುತ್ರನೆನುತುಂಸಲಪುತ್ತಿರ ಪಂಕಜಾಂಬಕೀ ॥ ೯ ॥

ವೃ॥ ಹರಿನಮ್ಮೊಳ್ಮಗೆಕೊಟ್ಟರ್ನಿನ್ನುಸಿರೊಳ್ಸತ್ಪುತ್ರನಂತಾಂಕೇಡಂ । ಪಿರಿದಿಂತೀಪರಿಯಿಂದೆಕೊಟ್ಟನದರಿಂದಳ್ಕರ್ತರ್ನೀಂಬಾಲನಂ ॥ ಅರವಿಂದಾನನೆರಕ್ಷಿಸಾಪದೆಪಿನಿಂಪುತ್ರಂಮಹಾಭಾಗನಾ । ಗಿರೆಮುಪ್ಪೊಳ್ಮಗಿಲೆಮ್ಮರಕ್ಷಿಸಿಕರಂತ್ರಾರಾಜ್ಯಮಂಗೆಯ್ದಪಂ ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದರಸಂ ನುಡಿಯೆ ಚಂದ್ರಮತಿ ಕುಮಾರನಂನೋಡಿ;

ವೃ॥ ಬಳೆಗಳ್ಗಳ್ಕೆನೆತೋಳ್ಗಳಂನೆಗಪಿತಳ್ಕೈಸುತ್ತೆನೇತ್ರಾಬ್ಜದಿಂ । ದಿಳಿಯಲ್ಪಂತೆಸದಚ್ಚನೀರ್ತೆಗೆದುಮುಂಡಾಡುತ್ತೆತನ್ನಂಕದೊಳ್ ॥ ನಲವಿಂಕುಳ್ಳಿಸುತ್ತೆಪಾ

ಲ್ತೊರೆದುಪೋಯಲ್ಕೀಹದಿಂಕರೂರ್ತಿಬ । ಳ್ವೆಳಪಾಘ್ರಾಣಿಸಿಶೀರ್ಷಪಂತಣಿದಳಾ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿಸಂತೋಷದಿಂ ॥ ೧೧ ॥ ಅಂತು ತಣಿದು ; ವೃ॥ ಭಾರತ
ಭೂಮಿಯುನ್ನತಿಯನಾಳ್ದುದುಚಂದ್ರಕುಲಂಪ್ರವರ್ಧಿಸಿ । ತ್ರೀರಸಗಾತ್ಮನಾಥನೊ
ಗೆದಂದಿಟಮಾಪುದುದೇವರೇಳ್ಗೆಸಂ ॥ ಪಾರವೆದೀಗಸಾರವೆನಿಸಿತ್ತುಮದೀಯುವು
ನೋಳ್ಪೆಯಿಂದುಸಂ । ಪೂರಿತಮಾಯ್ತುವಲ್ಲಭಕುಮಾರನನೀನೆನಗಿತ್ತುದೂಸರಿಂ ॥
॥ ೧೨ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದರಸಿಯು ನುಡಿಗರಸಂ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ;
ಕಂ॥ ಪಿರಿದುಂಕುವರನನೀಯಲು । ಮುರದಿಂಕೊಂಡುಯ್ಯಲುಂರಮೋಶನೆಕರ್ತೆಂ॥
ಹರಣಂಭರಣಂವಿಷ್ಣುಗೆ । ಸರಿಸರಿಯಿಲ್ಲಿಲ್ಲಕೊಲ್ವಸಲಹುವದೇವಂ ॥ ೧೩ ॥
ಎಂದುಸಿದು— ರಾಜಶೇಖರಂ ಶುಭದಿನ ಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ; ವೃ॥ ವರಶಶಿ
ಬಿಂಬದೊಳ್ಕುಟಿಲಮುಂಕರೆಯುಂಸಲೆಯೊಂದಿನಿಂದಿರಲ್ । ತರಳನದಂಲಸದ್ವದನ
ದಿಂಜಯಿಸುಂನಿಜಮೆಂದುಪಂಡಿತರ್ ॥ಪರಿಕಿಸೆತೂರ್ಯನಿಸ್ವನಮದೆತ್ತಲುಮುಬ್ಬಿರೆಚಂ
ದ್ರಹಾಸನೆಂ । ಬುರುತರನಾಮಮಂನೆಗಳ್ದನಾಧರಣೀಪತಿಯೇಮದಾನದಿಂ ॥೧೪॥
ವೃ॥ ಮೃದುಕರನಾತ್ಮಮಂಡಲಸುರಕ್ತನಮೋಯುಕಲಾಪಕಾಂತಿಸಂ । ಪದನೆನಿಪ್ಪೊಂ
ದುನಾಮಮೆಸೆದುಂಕುಟಿಲಂಕ್ಷಯಿದೋಷಿಮಿತ್ರನ ॥ ಭ್ಯುದಯಕಸರ್ವನೀಕುವಲಯ
ಕ್ಕೆರೆಯುಂಪಿರಿಯಪ್ಪನೀಎನು । ತ್ತೊದವಿನೆಗಳ್ತೆಯ್ದನಕ್ಕನರಪಾತ್ಮಜಗೀಪುನಾಮ
ಮೊಪ್ಪದೇ ॥ ೧೫ ॥ ಕಂ॥ ಕಂದುಂಕುಂದುಂಪೊಂದದ । ಸುಂದರನೃಪ
ಪುತ್ರನಾಸ್ಯದಿಂಜಸಮೆಳ್ಪಿಂ ॥ ಚಂದಿರನಂತಮೆಜಯಿಸು । ತ್ತುಂದಂಮಿಗೆಚಂದ್ರಹಾಸ
ನಾಮಮನಾಂತಂ ॥ ೧೬ ॥ ಕಂ॥ ಮನುವಿಧಿವಿದಿತಂಸರಪಂ । ಧನಕನ
ಕಾಮೂಲ್ಯರತ್ನಪಸನಾದಿಗಳಂ ॥ ಜನತತಿಗೆಕೊಟ್ಟನಮಿತಂ । ಮನಹೊಸೆದಿಂತಾ
ತ್ಮಜಂಗೆನೆಗಳ್ದಂಪೆಸರಂ ॥ ೧೭ ॥ ಅಂತು ಪೆಸರ್ಗೆಯ್ದು ಶೈಶವಂಪತ್ತು
ವಿಡೆ ಧರಣಿಪಂ ಬಿಜ್ಜೆಗಲಿಸಲ್ಕೆಂದು ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ಸಕಲವಿದ್ಯಾವಿಶಾರದರೆಳ್ನೆ
ಯೋಜಿಸೆ ; ಕಂ॥ ಪೊಸಪೊಗರಂಪೊಣ್ಮಿಸಿದಂ । ಪೊಸಬಿಜ್ಜೆಗಳೋಜೆ
ಯೆಲ್ಲಮಂತಿಳಿದುದರಿಂ ॥ ದೆಸೆವಕರೆಗಳೆದಪ್ಪಿಡಿ । ಯುಸುಕದಬಗೆಯಂಸರಸ್ವತೀ
ಮುಖತಿಲಕಂ ॥ ೧೮ ॥ ಕಂ॥ ಗುರುಗಳಬಿಜ್ಜೆಯದೆಲ್ಲಂ । ತರಳನಸಂಗ
ತಿಯೊಳಮಮಲದುದುಮಾತೇ ॥ ನರವಿಂದಿನಿಜನಪನಸಂ । ಕರದಿಂದಲರ್ಪ್ಪಂತೆ
ವಿಮಳಮಬ್ಜಾಕರದೊಳ್ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂ॥ ನೆರೆಯದುಗುರುಗೀಪರಿಮಿತಿ।
ವರವಿದ್ಯೆಯುದೆಲ್ಲನೆರೆದುದೀತರಳಂಗೊ ॥ ಪ್ಪಿರೆತಂಗೊಳಕಿಲ್ಲದರಳೆ । ಸರಸೀಜಾತ
ಕ್ಕನೆರೆದಪರಿಸುಂದಾಗಳ್ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂ॥ ಸಮನಿಸಿದುವಾಗಬಗೆಯೊಳ್।
ಕ್ರಮದಿಂದನವದ್ಯರಾಜವಿದ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಂ ॥ ವಿಮಳನತರಳನಗಗನದೊ । ಳಮಳಿನತಾ
ರಾಳಿನೆಲಸಿರಂಜಿಪಪರಿಯಿಂ ॥ ೨೧ ॥ ಕಂ॥ ಸಸಿಯಿಂರವಿಯಿಂಮಧುವಿಂ।
ಪೊಸನೆಯ್ದಿಲ್ಕಮಲಮಾವುಮೊಗರೆಂದಿವಂ ॥ ತಸಮತರರಾಜವಿದ್ಯೆಗ । ಳೆಸೆದಂ

ಚಿತ್ತವುಕುಮಾರಕುಸುಮಾಯುಧನಿಂ || ೨೨ || ವೃ|| ಸುರುಚಿರಶಸ್ತ್ರ ಚಾಪಶರವಿದ್ಯೆಯನುದ್ಘುತುರಂಗಹಸ್ತಿಬಂ | ಧುರರಥವಾಹಕತ್ವಮನಶೇಷಸುಗಾನಸುಕಾವ್ಯಶಬ್ದಭಾ || ಸುರಕವಿತಾವಿಶೇಷವುಮಮಂದಬಲಿಷ್ಠಸಮೇಯುವೈಭವಂ | ನರಪತಿಪುತ್ರನೊಲ್ದುತಿಳಿದಂಸಕಲಾಗಮನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಮಂ || ೨೩ || ಅಂತು ರಾಜಪುತ್ರಂ ಸಕಳಕಳಾ ಪ್ರವೀಣನಾಗಿ ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾ ವಿಳಾಸನಾಗಿರ್ಪಿನಂ ;

ಕಂ|| ಮೊಗದೊಳ್ನಗೆವುಗೆಗಮನದೊ | ಳ್ಸೊಗುಮಿಗೆಯಿಂಮಾಂದ್ಯಮಾಳ್ದಿರಲ್ಕಡುನುಣ್ಪಿಂ || ಪೊಗರಿಂನುಡಿತೊಡೆತೊಡರ್ದರೆ | ಮಿಗೆರಾಗಂಮನದೊಳಾಗೆನರಪತಿಸುತನಂ || ೨೪ || ವೃ|| ನೆರೆದುದುಜವ್ವನಂಸೊಬಗುಚೆಲ್ವುಸುರಾಗಮನಂಮನೋಹರಂ | ನೆರೆದಿರೆಲೀಲೆಯುತ್ಸವಮುದೆಲ್ಲಕುಮಾರನದೇಹದಲ್ಲಭಾ || ಸುರತೆಮುಖಾಂಬುಜಕ್ಕಮರೆಮೆಯ್ಸಿರಿಯೊಳ್ಕಡೆಗಣ್ಣಕಾಂತಿಯೊಳ್ | ನರಪತಿಪುತ್ರನಿಂತುತಳೆದಂಪೊಸಜವ್ವನಮಂಸರಾಗದಿಂ || ೨೫ || ಕಂ|| ಬಡನಡುಪೇರೆರ್ದೆಬಲ್ದೊಡೆ | ಕಡುಜೋಳ್ಬಲ್ಗಂದವಿಸಾಸೆಪೊಗರುಗುವಮೊಗಂ || ಕಡುಚೆಲ್ವುಬೀಱಸವಿನುಡಿ | ಯೆಡೆಗೊಂಡುದುರಾಜಪುತ್ರನಂಗದೊಳಾಗಳ್ || || ೨೬ ||

ವೃ|| ಸರಸತಿವಕ್ತ್ರದೊಳ್ನಲಸೆವಾಣಿಯುಕೆನ್ನವುರಂಬೊಲಾಯ್ತುಕೆ | ಣ್ಪುರವುಗಳೆಲ್ಲಿ ಬಂದೆರಗಿಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಂಚರಿಯಿಂತುವಂತೆಬ || ಲ್ಕೆರೆದುವುಗ್ರಾಸಿಶತ್ರುಪುರವರ್ಗ್ಗಳವುಂಮುರಿವಂತೆದುಡುದೋಳ್ | ಮೆರೆದುವುಬಪ್ಪಿನಿಂತೊಡೆಗಳುಂರಿಪುವಂತುಳಿಪೊಂದುಬೀರದಿಂ || ೨೭ || ಕಂ|| ಪೊರೆದವುಸಿರಿವೆಣ್ಣೊಲಸ | ಲ್ಸಿರಿಯುರ್ದೆಪಿರಿದುಂವಿಶಾಲಮಾದುದುಭುಜದೊಳ್ || ಮೆರೆದಿರೆವಿಜಯಶ್ರೀಸತಿ | ಪಿರಿದಳ್ದವಡಿಂಕಡಂಗಿಜಸಸಿರಿಜಗದೊಳ್ || ೨೮ || ವೃ|| ಎಸೆದುದುಯೌವನೋದಯುವಿಳಾಪತಿಪುತ್ರನದೇಹದೊಳ್ಸಮಂ | ತುಸಸಿಯುರುಳ್ಸರದ್ರುಮದೆಪುಷ್ಪಸುಮಂಜರಿನೀರಜಕ್ಕೆಬೆಂ || ಬಿಸಿಲೆಸೆವಂತೆಚೆಲ್ವಿಕೆಗೆಗೊತ್ತುಗುಣಕ್ಕಣಿಗಾಡಿಗಾಗರಂ | ನಸೆಗನಕಾವನೆಂಬತುಳಿಲಾಳವಿಳಾಸಕೆತಾಣಮೆಂಬಿನಂ || ೨೯ || ವೃ|| ವರವಕ್ತ್ರಾಂಭೋಜಚಂಚನ್ಮಧುಕರಗಣಮೋವೀರವೈಶ್ವಾನರಪ್ರೋ | ತ್ತರತುಂಗೋದ್ದಾಮಮೋಯವ್ವನಮದಗಜದರ್ಪ್ಪಾನಮೋದೇಹಚಿತ್ರ || ಸ್ಫುರದುದ್ಯಜ್ಜೀವನೀಲಪ್ರಭೆಯೊಮತಿಸುಧಾರೋಚಿಲಕ್ಷ್ಮಾಂಕಮೋಎಂ | ಬಿರವಿಂತಾಂಶ್ಮಶ್ರುಕೂರ್ಚಂತಳೆದುದುಸೊಬಗಂರಾಜಪುತ್ರಾಸ್ಯದೊಳ್ದಲ್ || ೩೦ || ಕಂ|| ತನುವಲ್ಲಿಗೆಮಧುವಿಭವಂ | ಘನಶೌರ್ಯೋದಧಿಗೆಚಂದ್ರನುದಯುಂಸುತನೊಳ್ || ಮನಸಿಜನಕೆಜ್ಜಕೆಸಕಮಿ | ದೆನೆಹರೆಯಂತೊಗಿತರರೆಕಣ್ಗಂಮನಕಂ || || ೩೧ ||

ವೃ|| ಜಲಜಾತಾಯತಲೋಚನಂಫಲಕಫಾಲಂವಜ್ರದಂತಾಳಿಸ | ತ್ಕಳಧೌತಾಮಳಕಾಂಚುಕಾಂತಿವಿಲಸದ್ಬಿಂಬಾಧರಂದೀರ್ಘಬಾ || ಹುಲಸತ್ಪಲ್ಲವಪಾಣಿರಂಜಿತಕಪೋಲಂಹೇಮರಂಭೋರ | ಳ್ಕಳಿಮೊಪ್ಪಲ್ಧರಣೀಶಸೂನುತಳೆದಂಸೌಂದರ್ಯಸಂಪ

ತ್ರಿಯಂ ॥ ೩೨ ॥ ಕಂ॥ ಅರಮಗನರೂಪುಪೆಣ್ಗಳ । ನರವರಿಸದೆನೋಡಿದನಿತುಮಾತ್ರದೊಳಮಮಾ ॥ ಮರುಗಿಸಿನಾಣ್ಗೆಡಿಸಿತ್ತುರೆ । ಕೊರಗಿಸಿತೆಳದಳಿರಪಸೆಯೊಳುರದಿಂಭರದಿಂ ॥ ೩೩ ॥ ವೃ॥ ಜನಪತಿಪುತ್ರನಾನನಮನೀಕ್ಷಿಸಿಜವ್ವನದೇಳ್ಗೆವೆತ್ತಸು । ವ್ಮನದಪೆಡಂಗುಗಾತಿಯರಳಲ್ದುಬಳಲ್ದುನಿಸ್ಪೃಷ್ಟಮನ್ನದೋ ॥ ದ್ಘನಸುಮರೋಪದಿಂಬನದೆನೋಡುತೆಚಂಗ್ರಮನಂಸರೋಜಮಂ । ನನೆಯುತೆರಾಜಪುತ್ರಮುಖಮಂಪೊರಳ್ವರ್ಸುಮಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ವಲಂ ॥ ೩೪ ॥

ಕಂ॥ ಸಿರಿಕಂಡಗಂದದಿಂಶಶಿ । ಕಿರಣದಿನಳಮಾಘಜಲದೆಪ್ಪುಡಿಗಪ್ಪುರದಿಂ ॥ ನರಪತಿಯಸುತನಬಿರಹಮ । ನುರದಿಂಕಳೆಯಲ್ಕೆಸಾಲರಾಬಿತ್ತಗೆಯರ್ ॥ ೩೫ ॥

ಮಾಲಿನೀವೃತ್ತಂ॥ ಸಮುದಿತವಿಭವಾರಂಭಪ್ರಲಂಭಪ್ರಮೋದ । ಕ್ರಮವಿಹಿತವಿವಾಹೋತ್ಸಾಹಸೌಂದರ್ಯರಾಮಾ ॥ ಪ್ರಮದವಿತತಸಂಗೀತಾಮಳಾಂಕಾಳಿನಾಮ । ಕ್ರಮವಿಶದಗುಣೌದಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತಂಸುವೃತ್ತಂ ॥ ೩೬ ॥ ವೃ॥ ಸರಿಮಿಗಿಲ್ಲದತ್ಯಧಿಕಸಂಪದಮಂನೆರೆತಾಳ್ದುಭೂರಮಾ । ವರಸುತನುದ್ಧತಕ್ಕೆತವೆಭಾಜನನಾಗದೆಸದ್ಗುಣಂಗಳಂ ॥ ಸರಸಿಜದಂತೆತಾಳ್ದನದುಕಂಮತವಲ್ಮೆಸದಾಳಿಸೇವಿತಂ । ವರಘುನಮಿತ್ರಸಂಪದಹಸಂಕಮಲಾಕರರಾಗರಂಜಿತಂ ॥ ೩೭ ॥ ಅಂತು ಪಾರೂಢತಾರುಣ್ಯನಾಗಿ ರಾಜಪುತ್ರಂ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರೆ ; ವೃ॥ ಮದನಂಗಂದಗಟೇರೆವಕ್ತ್ರಶಶಿಯೆಂಬಕ್ಕೆಯ್ದೆಶುಭ್ರಾಂಶುಸಂ । ಪದಮುರ್ಬಲ್ತೆಳಿರ್ಚತ್ತೆಕೆಚ್ಚನೆಸೆಯಲ್ನೇತ್ರಾಂಬುಜಂಪೊಂಗಿಪೆಂ ॥ ಪೊದವಲ್ಪುಗುಡಿದೋರೆಸತ್ವರದೆಮಾಕಂದಂಮನೋರಂಜಿತಂ । ಪುದಿದತ್ತುರ್ವಿಪನಂದನಪ್ರಮದಚಂಚನ್ಮಾಧವಂಲೋಕದೊಳ್ ॥ ೩೮ ॥ ಎಂದು ಬಲ್ಲರ್ಬಗೆಯೆ ; ವೃ॥ ವರಭೃಂಗಸ್ವನಗಾಯನಂಶುಕರವಂಭೇರೀರವಂಕೋಕಿಲ । ಸ್ವರಶಂಖಧ್ವನಿಪೂತಚೂತಸಿತಹಂಸ್ತೋತ್ರಾತಪತ್ರಾಳಿಬಂ ॥ ಧುರವಂತಾಹತನಮ್ರವಲ್ಲಿಮೃದುಲಾಸ್ಯಂಚಾಮರಂಪಲ್ಲವಂ । ತೊರೆಯುಲ್ಬಂಡನಮೋಯನಂದನವನಶ್ರೀಮಾಧವಂಮಾಧವಂ ॥ ೩೯ ॥ ವೃ॥ ಬಿರಯಿಗಳಾರೆಮಾಮರಕೆಚೆಂದಳಿರೇರೆಪಿಕಕ್ಕೆಸಾರೆನು । ಣ್ಬರಮಳಿಗಾಪೆಕೆಂಪುಮುಗಿಲೇರೆಸಮೀರಣಮೆಳ್ದುತೋರೆಪಾ ॥ ದರಿಮಿಗೆಮೊಗ್ಗೆಯಂಗೆಮದನಂಗದಟೇರೆಸುಖಾಳಿಮೀರೆಬಂ । ದುರುತರಚೈತ್ರಮಾಸಮದುಮಾಡಿದುದೀಜಗಕೆಯ್ದೆತೋಷಮಂ ॥ ೪೦ ॥ ವೃ॥ ಸರಸಿಜದಿಂದೆಕಾಮಿನಿಯರಾನನಪದ್ಮಮನಂತೆಚಂದ್ರನಿಂ । ದಿರದವರಾಕಪೋಲಮನಮೋಘಲತಾವಿಭವಂಗಳಿಂಸ ॥ ದ್ವರತನುವಂರಸಾಲದಳದಿಂಮನಮಂಮಿಗೆರಂಜಿಸುತ್ತೆಭಾ । ಸುರವನದೇವತಾಧಪನಮಂಮೆರೆದಂಬಹುರಾಗಸ್ರಮಂ ॥ ೪೧ ॥ ವೃ॥ ಅಳಿಕುಲನೀಲಕಾಯುಮದುನೀರದಮಾಗಿರೆತದ್ರಮಂಸಿಡಿ । ಲ್ಮೊಳಗುವರೀತಿಯಿಂದಿರೆಚಳಲ್ಲತಮಿಂಚೆರೆಮೊಲ್ಲೆಮೊಗ್ಗೆಗ॥ ಳ್ಮಳೆವನಿಯಾಗೆಬಂದುಗೆಯಪೂಗಳೆಬಂಧುರಮಿಂದ್ರಗೋಪಮಾ । ಗೆಳೆಯೊಳದೇ

ನೊಕ್ಕೆಣಲರಿದಾಯ್ತು ಬಸಂತವೊಕಾರಕಾಲಮೋ ॥ ೪೨ ॥ ವೃ॥ ಲಸದು
ದ್ಯದ್ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ರಸ್ಫುರದುರುಮಲಯೋರ್ವೀಧರಪ್ರಸ್ಫುರಸಚ್ಚೈಲಂ । ಗಸದಾಸಂಚಾರ
ಭಾಸ್ವದ್ವರಸುರಲಲನಾವಿಶ್ಲಥೋತ್ತುಂಗವೇಣೀ ॥ ಪ್ರಸುವೋದ್ಯನ್ಮಂಜರೀನಿರ್ಗ
ತನಿಬಿಡರಜಃಕೀರ್ಣಸೌರಭ್ಯಸಾರಂ । ಪೊಸತೇಂ ಖಂಡತ್ತೊ ಮಂದಾನಿಲನಸಪಸದಿಂ
ಚಂದನಾಗಾಹಿಪೀತಂ ॥ ೪೩ ॥ ವೃ॥ ಕೊಳದೊಳಗಾಳ್ದುಮಿಂದುಸರಸೀಜಪ
ರಾಗಮನೊಟ್ಟಿಕೊಂಡುಬಂ । ದೆಳಲತೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಕೆದರಿಭೋಜಮನುದ್ಧಿರ್ಸುಗಂಧ
ದಾನಕೊ ॥ ಲ್ಲಿಳಸುತೆಬರ್ಪತುಂಬಿಗಳಪೊಲ್ಸರಮಂ ಮಿಗೆಕೇಳ್ದುಬಂದುದಾ । ವಿಳ
ಸಿತ ತಾದಮನ್ಮಥಗಜಂನಡೆವಂತಿರೆದಕ್ಷಿಣಾನಿಲಂ ॥ ೪೪ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದೆ
ತ್ತುಂಮಲಯಾದ್ರಿಶೃಂಗವಿಲಸಚ್ಛ್ರೀಖಂಡಭೂಜಾಳಿಬಂ । ಧುರವೇಶ್ಮಂಗಳೊಳೆ
ಯ್ದೆಭೋಗಿಮಿಥುನಂಸಂಭೋಗಿಸುತ್ತುಂದುಪೀ ॥ ರ್ಗರೆಮಂದಂಬರುತಿರ್ಪವಾತ
ಮದುತ್ತಾಂಬೇಗಂಮಿಯೋಗಾಕುಳೋ । ದ್ಭರಚೋಳೀಪತಿಖಿನ್ನಸಿಂಹಳವಧೂನಿಶ್ವಾ
ಸದಿಂದೆಯ್ದುಗುಂ ॥ ೪೫ ॥ ವೃ॥ ತಳಿರಲರಾಂತಚೂತನಿವಹಂನನೆದೋ
ರುವಪೊಲ್ಲೆನೀರಜಂ । ತೊಳಗುವತಂಗೊಳಂಮುಗುಳನಾಂತದಿಪುರ್ತ್ತೆತಳಿರ್ತ
ಶೋಕಮುಂ ॥ ಬ್ಬಳಿಪಸುಮಂಗಳಿಂ ವಿಸ್ಫುಪಚಂಪಕಕಿಂಶುಕಪಾಟಲೀಚಯುಂ । ವಿಲ
ಸಿತಮಾಗಿಪೂತತರುಸಂಚಯಮೀ ಮಿಗಿಲೆತ್ತನೋಳ್ಪೊಡಂ ॥ ॥ ೪೬ ॥
ವೃ॥ ಜಲಜಾಸ್ಯಂಪೊಸಪೊಗ್ಗಗಳ್ಕ್ಮಡವಿಮಲ್ಲೀಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಂಕುಚಂ । ವಿಲಸ
ತ್ಕೋಮಲಪಲ್ಲಿಕಾಲಸಿತವಲ್ಲೀದೇಹಮಾರೋಮರಾ ॥ ಜಿಲಸನ್ನೀಲತಮಾಲವಲ್ಲಿ
ರಿಯುದಾಗಲ್ಕವ್ವೆನಂಬಂದಪೊಲ್ । ಪೊಳೆದಳ್ನಂದನಲಕ್ಷ್ಮಿಕಣ್ಗೆಖುತುರಾಗೋದ್ರೇ
ಕದಿಂಸೊಂಪಿನಿಂ ॥ ೪೭ ॥ ವೃ॥ ತಳಿರಿಂರೋಮಾಂಚಮಂಷಟ್ಪದಕಳರವ
ದಿಂಗೀತಮಂಪುಷ್ಪಸಾರಂ । ಗಳಿನಾತಾಂಬೂಲಸಾರಂಗಳನಲರ್ಪಲಿಂಹಾಸಮಂ
ಮಂದವಾತಂ ॥ ಗಳಿನಾನಿಶ್ವಾಸಮಂಮಲ್ಲಿಗೆಯಳಿಗಳಿನಾಕಣ್ಣಕರ್ಪಂಮಧೂದಂ ।
ಗಳಿನಾಹರ್ಷಾಶ್ರುವಂಬಿತ್ತರಿಸಿವನರಮಾದೇವಿಕಣ್ಗೆಡ್ಡಮಾದಳ್ ॥ ೪೮ ॥
ಕಂ॥ ಪಿಕಕಳರವದಿಂಬನರಮೆ । ಸುಕರಂಮಾಧವನನೆಯ್ದೆಕರೆದುಯ್ವುದಲು ॥
ತ್ಸುಕದಿಂಮಾಮಿನಮನೆಯೊ । ಳ್ವಿಕಸಿತಋತುರಾಗಭಾವದಿಂದೊಡವೆರೆದಳ್ ॥ ೪೯ ॥
ವೃ॥ ತರುಕುಲಮೆಲ್ಲಮುಂಕಳಿಕೆಯಿಂಮೊನೆದೋರದಮುನ್ನಮೆಯ್ದೆಸ । ತ್ವರದೊಳ್ಪ
ದ್ಮಮೆಲ್ಲಮುರದಿಂತಲೆಯೆತ್ತದಮುನ್ನಮೆಯ್ದೆಬಾ ॥ ಸುರಪಿಕಜಾತಿನುಣ್ಚರದೆಕೊ
ಗದಮುನ್ನಮೆಚೈತ್ರನೆಯ್ದುವಾ । ಪರಿಯುನೆಸೂಚಿಪಂತೆಮಧುದೂತಿಕರಂನೆಯಾಂ
ತುರಂಜಿಕುಂ ॥ ೫೦ ॥ ವೃ॥ ಮದನಂಗೆಲ್ಲಮನಾನೆಪೂಣ್ದುಪೊರಡಲ್ಕಲ್ಲೀ
ಲಕ್ಷಾತಿಸ್ವಿಯರ್ । ಪದೆಪಿಂಪೂವಲಿಸೂಸೆಕೀರಮುರದಿಂಭೇರೀರವಂಗೆಯ್ಯಗಂ ॥
ಮುದದಿಂಲಿಸ್ಯಮನಾಡೆಬರ್ಹಿಪಿಲಸಚ್ಚತ್ರೋದ್ಭಟಕರ್ಣರಕಾ । ಸ್ಪದಕಸ್ತ್ರೀಳ
ಯುನಾಂತುಪಲ್ಲವಲಸದ್ಗಾತ್ರತ್ರಮಂತೊಟ್ಟಪರ್ ॥ ೫೧ ॥ ವೃ॥ ಅಳಿಯುಂ

ಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂದಂ ಪೊಱವುದೆನಗೆಪ್ಪುದಸ್ತ್ರಮಿಾಗಳ್ಶುಕತಂಗ | ಳ್ಗೊಲವಿಂಬೆಂಬಣ್ಣಾ
ಳಿಂತಾಂಕುಡುಗುಮುಲಿಯನೊಲ್ದಿೞಗುಮಿಾಪುಷ್ಪಸಾರಂ || ಗಳಿಸೆನ್ನೀಕೋಕಿಲ
ಸ್ತೋಮಕೆರತಿಗವತಂಸಂಗಳ್ಗುಂನಲ್ಲಟಿಂ | ದಳಿರಿಂದೀಭೂಜಮೇಮಾಮರಮೆ
ನುತೊಲವಿಂವೀಕ್ಷೆಗೆಯ್ದಂಮನೋಜಂ || ೪೨ || ವೃ|| ಕಾವನಕಸ್ತ್ರಶಾ
ಲೆಪುಲಯಾನಿಲನಾಡುವಮಾಡುವೆಟ್ಟಕೀ | ರಾವಳಿಯುಣ್ಬಗೇಹಮಧುಭೂಮಿಪ
ಕೋಶಗೃಹಂದ್ವಿರೇಫಸಂ || ಭಾವಿತಮದ್ಯಶಾಲೆಪಿಕಪಾಠಗೃಹಂಋತುಸಾರ್ವಭೌ
ಮಲ | ಕ್ಷ್ಮೀವರನೋಲಗಂವರಲತಾನಟರಂಗಮಿದಲ್ತೆಮಾಮರಂ || ೪೩ ||
ವೃ|| ನನೆಗೋಲೆಂಬಂತೆಪೂವಂಪಡೆದಿದುಕರಮೊಂಬಂತೆಭೃಂಗಾಳಿಯಂಗ | ಳ್ಕನೆ
ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುರ್ಲತಾಚಾಪಮನೆಪಿಡಿದುದೆಂಬಂತೆಕೊಂಬಂಮನೋರಂ || ಜನೆಯಿಂ
ಕೈವಂದುಕೈಗೊಟ್ಟನಗನುನಯದಿಂದಾಂತುನಿಂದಿರ್ದುದೀಮಾ | ವೆನುತೊಲ್ದಾಮ
ನ್ಮಥಂಸಂಭ್ರಮದೊಳೆಸಹಕಾರಾಖ್ಯೆಯಂಗೆಯ್ದನಾಗಳ್ || ೪೪ ||
ವೃ|| ತಳಿರ್ಗಳೆಕಾಸೆಷಟ್ಪದಕಳಧ್ವನಿಗೆಜ್ಜೆಗಳಾರವಂಲಸ | ದ್ವಿಳಸಿತಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛ
ಚಮರಂಮೆಱೆಯಲ್ವರರಂಗದಲ್ಲಿಕಂ || ಗೊಳಿಸೆಮದೋದ್ಧಕೀರಪಿಕರಾವಮೆಗೀತಮ
ದಾಗೆನರ್ತಿಪಳ್ | ವಿಳಸಿತಮಾರಸಾಲನಟಿಸೂತ್ರಕನಾಗಿರೆಮಂದಮಾರುತಂ || ೪೫ ||
ವೃ|| ಅಲರ್ಗಳಗುಂಪಿನೊಳ್ಮಧುಪಸ್ಯಂದಸುಗಾನಮದಲ್ಲದಾತಳಿ | ರ್ಗಳಪೊದರೊ
ಳ್ಪಿಕಾಳಿಗಳಸಂಮದಗೇಯಮದಲ್ಲವಿನ್ನುಪ || ಣ್ಗಳನೆಲೆಯೊಳ್ಶುಕಾಳಿಗಳಸಾದರವಾ
ದುಲಿತೋರೆಮಾಮರಂ | ಪೊಳೆವುದುಚೈತ್ರಗಾನರಸದಿಂಬಳೆದಾಮರಮೆಂಬಪಾಂಗಿ
ನಿಂ || ೪೬ || ಕಂ|| ಗಿಳಿಕಲಕಂಬೆಂದಳಿರ್ಗಳ್ | ತಳೆಪೂಗುಡಿಜಲ್ಲಿಕೊಂ
ಬುಪಳಯಿಗೆಯಾಗಲ್ || ಪೊಳೆವುದುಮದನನರಥದಂ | ತೆಳವಾವೊಂದಲ್ಲಿಕಣ್ಗೆಪೊಸ
ತೆಂಬಿನೆಗಂ || ೪೭ || ಕಂ|| ಕುಡುವಿಲ್ಲನಮದಗಜಮಿದು | ನಡೆತಪ್ಪದುಗಾ
ಳಿಯಿದಕೆತಡೆಯದೆನಸೆಗರ್ || ನಡೆವುದುಬನದಿಂದೇದಾ | ಕೆಡುನೊಕ್ಕಿಂದೊಂದು
ಕೋಕಿಲಂದನಿಗುಡುಗುಂ || ೪೮ || ವೃ|| ಅಱುತೆರ್ದಿಯಾರಿಸೋಲ್ದುಪಿರಿ
ದುಂತನಿವಣ್ಗಳನೋಡಿಸಾರ್ದುಬಂ | ಬಿರದಮರ್ದಪ್ಪಿಚಂಚುಪುಟದಿಂಕೊರೆದೊ
ಯ್ಯನೆಪಾಯ್ವಪಣ್ಣಬಂ || ಧುರರಸಧಾರೆಯಂಸವಿದುಕಣ್ಮುಗಿದಾಗಳೆತನ್ನನಲ್ಲಳಂ |
ಕರೆದಿದಿರಾಂತುಕೊಟ್ಟುರಸಮಂತಣಿಗುಂಶುಕಮಾಮ್ರಭೂಜದೊಳ್ || ೪೯ ||
ಇಂತೆಸೆವ ಮದನಸಹಕಾರಿ ಸಹಕಾರಂಗಳಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ|| ಪಟುಕೋ
ಪಾಟೋಪಬದ್ಧಭ್ರುಕುಟಿಕುಟಿಲಫಾಲಂಸ್ಮರಂಪೂರ್ಣಕೋಪ | ಸ್ಫುಟವಕ್ತ್ರಂಪುಲ್ಲ
ನಾಸಂಬಿರಯಿಗಳುರಮಂಭೇದಿಸಲ್ಕೆಂದುತನ್ನು || ತ್ಕಟಶಾತಾಸ್ತ್ರಂಗಳಂಬೇಕಿ
ಯೊಳೊಗುಮಿಗೆಯಿಂಕಾಯ್ಸಿಪೂಜಿಪ್ಪನೆಂಬಂ | ತುಟಿತಾನೇನೆದ್ದಮಾಯ್ತೋಪವ
ನಚಲಿತಚಂಚತ್ಪಲಾಶಂಪಲಾಶಂ || ೫೦ || ಕಂ|| ಸ್ಮರಕರಿಶಿರಸಿಂದೂರಂ |
ಪರವನವನಧಿಪ್ರವಾಳಮಡುವಿೞಹಿಜನೋ || ತ್ಕರತನುರಕ್ತಾಸ್ತ್ರಂದ | ಲ್ಕರವೆಸೆ

ದುದುಮುತ್ತುಮತನುಹರಿನಖರಂಬೊಲ್ ॥ ೬೧ ॥ ಕಂ॥ ತರುಣಿಯುರಲಕ್ತ್ಯೆ
ಕಾಂತ । ಸ್ಫುರದುರುಪದಘಾತಮೆಯ್ದಿತಳ್ತಿರ್ದಿತನ್ನೊಳ್ ॥ ಮೆರೆದುದುತಳಿರಲರ್ಗಿಂ
ಪಿಂ । ಪಿರಿದುಮಶೋಕಂಮನೋಹರರಾಗಾಂಕಂ ॥ ೬೨ ॥ ಕಂ॥ ಕೊಸ
ಗೆಸೆದುದುಮಿಸುಪಲರಿಂ । ಪೊಸತೆನೆವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಗರಾಗಮನೆಲ್ಲಂ ॥ ಮಿಸುನಿಯು
ಭಾಜನಕುಲದೊಳ್ । ಸಸಿನಂಗೆಯ್ದಿರ್ದಪಂಬತೆರದಿಂಬನದೊಳ್ ॥ ೬೩ ॥
ವೃ ॥ ರಮಣಿಯುರುನ್ನತಸ್ತನಪಸೋಂಕಿನೊಳಂಮಧುಬಿಂದುಸೇಕದಿಂ । ವಿಮಳ
ಸುಪಕ್ಷ್ಮನೇತ್ರರುಚಿಯಿಂಪುಳಕಂಘನಘರ್ಮಬಿಂದುಸಂ ॥ ಭ್ರಮತರಹಾಸಮುಪ್ಪತೆ
ರದಿಂತಳಿರಿಂಮುಗುಳಿಂಮಲರ್ಗಳಿಂ । ಕಮನತೆಯಾಂತುಮಾಕುರವಕಂವಕುಲಂತಿ
ಲಕಂನಿರಾಕುಲಂ ॥ ೬೪ ॥ ಕಂ॥ ಸ್ಮರರಾಜರಾಜಗೃಹದೊಳ್ । ತರದಿಂ
ದಂಪೊತ್ತಿಸಿರ್ದದೀಪಾವಳಿವೊಲ್ ॥ ಮರಲಿಂಚಂಪಕನಿಕರಂ । ಕರಮೆಸೆದುದುಪುಕೊಂ
ಬುಕೊಂಬಿನೊಳ್ಮಿಗೆಪೂತುಂ ॥ ೬೫ ॥ ಕಂ॥ ಸಿರಿಮೊದಲಿನೆಯ್ದಿಲೆಯೊಳ್
ಪರಮೆಗಳದನಡರ್ದುಪಲ್ಲಸಿರಿತಾಂತೊಲಗಲ್ ॥ ಮೆರೆಯಲ್ಪರಸಿಜಪಲ್ಲವ । ಮೆರೆದು
ವುಸಿರಿಯಿರ್ಪನಲ್ತೆಸೇವ್ಯಂಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೬೬ ॥ ವೃ॥ ಇದುಕಾಮನಾಗಮ
ನಕ್ಕೆಸೂಸಿದಲಸನ್ಮುಕ್ತಾಳಿಯೋಮಲ್ಲಿಕಾ । ಸುದತೀಚೂತಭುಜಂಗಸಂಗಮದ
ಘರ್ಮೋದಂಗಳೋಮುತ್ತುಮಾ ॥ ಮಧುಲಕ್ಷ್ಮೀಕರವಾರಿಯಂತ್ರವಿಕಿರದ್ವಾರಿಗಂ
ಧಸಾರಾಂಬುವೋ । ಮಧುಪಾಳೀಬಹುಪುಣ್ಯಸಾರವೊಇದೇಂಸನ್ಮಲ್ಲಿಕಾಪುಷ್ಪಮೋ॥
॥ ೬೭ ॥ ಕಂ॥ ಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯುಳಿವೆಣ್ । ನಸಮಸದಿಂಪಿಟಪಿಪಿಟಕುಲಂ
ಗಳನೊಲವಿಂ ॥ ನಸಿಮಿಗೆನೋಡುವನೋಟದ । ಪೊಂಪರಿಯುಂಪೋಲ್ದುವರರೆಮ
ಧುಪಾವಳಿಗಳ್ ॥ ೬೮ ॥ ವೃ॥ ಅಳಿಬೃಂದಂಪಿರಿದುಂಕಡಂಗಿಕುಡಿಯಲಾತ್ತು
ನಡ್ಡನಾಂತ್ಯೋಂಮದಾ । ನಿಲಸಾಗಳ್ತುವೆಪೊಕ್ಕುಮಿಕ್ಕುಪೊರಿಗಟ್ಟತ್ತಿತ್ತಿಪೊತ್ತು
ಯ್ದಲೇ ॥ ನಿಳದಾಯ್ತೇನವಮಲ್ಲಿಕಾಸುಮುಮದೇಂತುಂಬಿಪ್ಪವಾರಂದದಿಂ । ದೆಳೆ
ಯಂನಾಂದಿಸಿತನ್ನಬೆಳ್ಪಸಮುಪೆಲ್ಲಾತಾವಿನೊಳ್ತುಂಬುಗುಂ ॥ ೬೯ ॥ ಮತ್ತಂ,
ಕಂ॥ ಬಿರಯಿಯೆರ್ದೆಬಿರಿಯೆಬಿರಿದುವು । ಸುರಯಿಕರಂಮುಸುರಿದಳಿಗಳಂಸೌರಭದಿಂ॥
ನೆರೆಯೆಮಧುತನ್ನೊಳೊಲವಿಂ । ನಿರಿಗಳೆದುದುಪರ್ಣಮಿಸುಪದಿನಾಪಾದರಿಯೊಳ್ ॥
॥ ೭೦ ॥ ವೃ॥ ನಲವಿಂಮಾಧವನೆಯ್ತರಲ್ಪಡಗರಂಕೈಮಿಕ್ಕುಕೀರಾರವಂ ।
ಗಳನಾಪೊತ್ತುಗತಮಂಕರಂನುಡಿದುಪೂವಣ್ಣಿರ್ಪಸುತ್ತುಯ್ದಕೋ ॥ ಮಲಪದ್ಮಾಳಿ
ಯಿನರ್ಘ್ಯಮುಂಸಮೆದುಕಾಂನೀರಾಜನಂಗೆಯ್ದನಿ । ರ್ಮಲಸಚ್ಛಂಪಕಪುಷ್ಪದಿಂಬೆಪ
ನಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿದಲ್ಕೂಡಿದಳ್ ॥ ೭೧ ॥ ವೃ॥ ಪಡೆದಮರ್ದಪ್ಪಿಚಪ್ಪಲರ್ದ
ಪೆರ್ಮ್ಮಲೆಯುಂನಗೆಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಮುಂ । ದದಕಿಸುಗಣ್ಣಳಂನಗೆಸುರಾಗಸಿತಾಂಬುಜಮೊ
ಕ್ಕಘರ್ಮಮುಂ ॥ ಮೃದುಮಕರಂದಮಾಗವಗೆಸುಯ್ಯಲರಂನಗೆತಂಬೆಲರ್ಕಳಂ । ಪ
ಡೆಪಿನೊಳೊಲ್ದುಕೂಡಿನೆರೆದಳ್ವನಲಕ್ಷ್ಮಿವಸಂತಕಾಂತನೊಳ್ ॥ ॥ ೭೨ ॥

ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ರತಿಮದನರ ಸೊಬಗಿನೊಡನೆ ಮಲ್ಲಿಗೆತೆಲ್ಲಯಿ ಸೆಯುಂ ಸೊಬಗೆಯರ ಮೊಗದೊಡನೆ ಸಂಪಗೆಪೆಂಪುವಡೆಯೆಯುಂ ಬಿರಯಿಗಳ ಬಿರುಸುಯ್ಯಳೊಡನೆತಂಬೆಲರ್ನಿಡಿದಾಗೆಯುಂ ಪಥಿಕರಮೊಗದೊಡನೆ ತಮಾಲಂತಳಿರ್ತುಕಳ್ತಲಿಸೆಯುಂ ವಿಯೋಗಿಣಿಯರ ಕಪೋಲದೊಡನೆ ತಿಳಿಗದಿರನತನಿವೆಳಗುಪಜ್ವಳಿಸೆಯುಂ ಕಾಮನ ತೇಜದೊಡನೆ ಬಿಸಿಲ್ಬಿಸುಪುಪಡೆಯೆಯುಂ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ ಪಲ್ಗಳೊಡನೆದಾಡಿಮಂ ಬಿರಿಸಿಯುಂ ಪತಿಪತ್ನಿಯರ ನೇಹಗಲಹದೊಡನೆ ರಾತ್ರಿಬಡಬಡಾಗೆಯುಂ ಮಿಂತುಪಂದವಸಂತ ಮಾಸದೊಳ್ ; ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಪುಲ್ಲಪುಷ್ಪಕುಲದೊಳ್ರತಿಕಾಂತನ ನಾಣಭೇಂಗೃತ । ಸ್ವರಮೆನೆಷಟ್ಪದಸ್ವರಮಶೋಕದೆಕಾಮನಹಸ್ತಿಡಿಂಡಿಮ ॥ ಸ್ವರಮೆನೆಕೋಕಿಲಾವಳಿಯಸುಸ್ವರಮಲ್ಲದೆಮಾವಿನೊಳ್ವಲಂ । ಮೆರೆವುದುಮಂದಿವ್ಯಂಡನಿನದಂಗಳತ್ಪೊಲ್ಯಕಶಬ್ದಮಾತನಾ ॥ ೭೩ ॥ ವೃ॥ ತಳಿರೇಂಸಾಲದೆಕರ್ಬುಸಾಲದೆಲಸಚ್ಚಂದ್ರಾಂಶುಮೇಂಸಾಲದೇ । ವಲೆವೀತೆಂಬೆಲರೇಕೆಸಾಲದೆಳಗೌಂಗೇಂಸಾಲದೇಮಲ್ಲಿಕಾ ॥ ವಿಲಸತ್ಪುಷ್ಪಮದೇಕೆಸಾಲದೆಪಿಕಾಳೀರಾವಮೇಂಸಾಲದೇ । ನಿಳೆಯುಂಜ್ಯಸಲಿದೇತಕೆನ್ನಗಮ ಸಂಸಾಕೆಂದುಮೀನಧ್ವಜಂ ॥ ೭೪ ॥

ವೃ ॥ ಸೊಗದಿಂದಂರತಿಗೂಡಿಪುಷ್ಪಮೃದುಶಲ್ಯಾಸೀನನಾಗುತ್ತೆಸೊಂ । ಪುಗೆಮಾವಂಮಿಗೆನೆಮ್ಮಿತುಂಬಿಗಳಿಯಿಂದಂಸಾಡಿಸುತ್ತೆಯ್ದಿತ ॥ ನ್ನಗನಿಷ್ಕಂಪಿತಶಾರ್ಙಮಂವಿಜಯಯಾತ್ರಾರಂಭಮಂಮಾಣ್ಪಮೆ । ಲ್ಲಗೆಯಿಂದೋಪಳನೊಲ್ದುತಾಂನುಡಿಸುತುಂಲೀಲೋತ್ಸವಂದಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೭೫ ॥ ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ಕಾಮಂಗೆಲ್ಗೆಮಹೋತ್ಸವಂಮಿಗೆಮನೋಜಂಗಕ್ಕೆ ನಲ್ವೆಂಡಿರು । ತ್ಕಾಮಂದಾಳ್ಗೆರತೀಶ್ವರಂಗೆರತಿತಾಂಕೂಡಿರ್ಕೆಪಂಚಾಶುಗಂ ॥ ಸ್ತ್ರೀಮಂಬೊಂದುತೆಬಾಳ್ಗೆಕಾಮವಿರಹಂಚಂದ್ರಾನಿಲಾಬ್ಜಾಳಿಯೊಳ್ । ಪ್ರೇಮಂದಾಳ್ಗೆಮಎಂದುವಂದಿಶುಕಮೇಂತಾಂಡಂಗುರಂಬೊಯ್ದುದೋ ॥ ೭೬ ॥ ಇಂತುವಂದಸುರಭಿ ಸಮಯದೊಳೊಂದುದಿವಸಂ ; ವೃ॥ ನಿಡುಗಣ್ಣೀರಜಪತ್ರಮಂತೆಗಳೆನೇತ್ರೇಂದೀವರೇಂದಿಂದಿರಂ । ಪೊಡರ್ದಾಡಲ್ಮಿಗೆಮುಂಡವಕ್ತ್ರಮುರೆಚಂದ್ರಂಗಾಗಿಸಲ್ದೋಷಮಂ ॥ ಒಡನಾಗಳ್ಬರಿರಾಜಪುತ್ರಸಚಿವರ್ಗ್ಗಂಧಿವ್ರಜಂಪೊಂಗುತು । ಗ್ಗಡಿಸುತ್ತೊಪ್ಪಿರೆಮುಂದೆಸಂಭ್ರಮದೆತಾನೈತಂದನಾಸ್ಥಾನಮಂ ॥ ೭೭ ॥ ಅಂತುಚಂದ್ರಹಾಸ ಕುಮಾರಂ ನಿಜಜನಕಪದ ಸೇವೆಗೆಯ್ಯಲೆಂದು ; ವೃ॥ ಸುರುಚಿರರತ್ನತೋರಣಮನುದ್ಘವಿಚಿತ್ರಸುಚೇನರಮ್ಯಬಂ । ಧುರಪಟಮಂಸುಧಾಕರಶಿಲಾಗೃಹಮಂನವರತ್ನವೇದಿಕಾ ॥ ಕರಕನಕಾಂಚಿತಾಮಳಗೃಹಸ್ಫಟಕೂಟಮನತ್ಯುದಾರಭಾ । ಸುರಮಣಿಭಿತ್ತಿಯಂಕಳೆದುತಾಂನಡೆತಂದನವಂವಿಳಾಸದಿಂ ॥ ೭೮ ॥

ಕಂ॥ ಸಡಗಳದಿಂಪೊಡವಿಪಸುತ । ನೆಡೆಗಿಡಿದಿರಲರಸುವಕ್ಕಳೋಲಗವನೆಯುಂ ॥ ನಡೆತಂದುಪುಗಲದೊರ್ಕ್ಮೆಯು । ಪೊಡವಿಪಗಣಮಿದಿರನೆಳ್ದುದಾಗಳ್ಬರದಿಂ ॥ ೭೯ ॥

ವೃ॥ ಭರದಿಂದಲ್ಲಿದಿರೇಳ್ವರಾಜಗಣಮಂ ಕಣ್ಸನ್ನೆಯಿಂದೊತ್ತಿ ಸ। ತ್ವರದಿಂ ಸಂಮು
ಖಮಂ ಬವಂದಿಗಣಮಂ ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂ ನೂಂಕಿ ಕಾ। ಲ್ಪುರುಷಂ ಪೇಳ್ದ ಕಡಂಗಿ ಮುಂ
ದೆವಡೆವಾಚಂಚತ್ಪ್ರತೀಹಾರಿಯಂ। ಕರದಿಂದಂ ಸೆಳೆದತ್ತ ನೂಂಕಿ ನಡೆತಂದಂ ಭಕ್ತಿ
ರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೮೦ ॥ ಕಂ॥ ಮಣಿಪಱಿಳ ರಾಜಪುತ್ರರ। ಮಣಿಮಕುಟ
ದ ಕಾಂತಿ ತನ್ನ ಪದನಖಶಶಿಯಂ ॥ ಅಣಿಯರವೋಲಮುಪ್ಪುಡುಗಣ। ಗಣನೆಗೆ ವಂದು
ದು ಸಭಾನಭಸ್ಥಳದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೮೧ ॥ ಅಂತು ಬರ್ಪಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ;
ವೃ॥ ಸ್ಫುರದುದ್ಯದ್ರತ್ನಮಾಲಾಭರಣಕಿರಣಚಿತ್ರಾಂಬರಾನೀಕದಿಂ ಚಾ। ಮರಮಾ
ತ್ರಾಂದೋಳಿತ ಪ್ರಸ್ಫುರದಳಕದ ಮಂದಾರಹಾರೋರುಚಂಚ ॥ ದ್ವರತಾರಾಹಾರ
ದಿಂ ಕಣ್ಗೆಸೆದನನುಪಮಂ ಧಾರಿಣೀವಿಕ್ರಮಾಂಕಂ। ಪರರಾಜಾಖರ್ವಗರ್ವಚ್ಯುತಿಕನ
ಕಲಸತ್ಸಿಂಹಪೀಠೀನಿಷಣ್ಣಂ ॥ ೮೨ ॥ ಅಂತಿದಿರೊಳೆಸೆದಿರ್ಪ ನಿಜಜನಕನಂ
ದೂರದೊಳೆ ಕಂಡು ಪೊಡವಡಲೊಡನೆ; ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂ ಸಂತೋಷದಿಂದಂ ಬರೆ
ಸೆಳೆದುರೆ ತಳ್ಕೈಸಿ ಬಾಕೆಂದ ಬಾಯುಂ। ದಿರದಾಗಳ್ತನ್ನ ಕೆಯ್ಯಿಂ ತೆಗೆದು ಪರಸಿ ರೋ
ಮೋದ್ಗಮಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಕಣ್ಣೊ ॥ ಳ್ಸುರಿಯಲ್ ಹರ್ಷಾಶ್ರುವರ್ಧಾಸನಕೆ ತೆಗೆದು ಕೂ
ರ್ತಿರ್ಕೆ ತಾನೊಲ್ಲದಂತುಂ। ಭರದಿಂ ತಾತಾಂಘ್ರಿಪದ್ಮಾಸನದೊಳೊಸೆದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದನಾ ರಾ
ಜಪುತ್ರಂ ॥ ೮೩ ॥ ಆಗಳ್; ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂ ಪುತ್ರನ ವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರನ
ನಮೇಯಾನಂದದಿಂ ನೋಡುತುಂ। ಮುದದಿಂ ನಲ್ನುಡಿಯಂ ಕರಂ ನುಡಿವುತುಂ ನೇರಿ
ಕ್ಕುತುಂ ಕೂಂದಲಂ ॥ ಪುದಿದಿರ್ದುತ್ಸವದಿಂದಲುಂಗಿಸುತೆ ಹಸ್ತಾಂಭೋಜದಿಂ ಗಂಡ
ಮಂ। ವಿದಿತಂ ಭೂಪಕುಳೇಂದನೊಲ್ದು ನುಡಿದಂ ಸಂತೋಷದಿಂ ಮಂತ್ರಿಯೊಳ್ ॥
॥ ೮೪ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ; ವೃ॥ ವರಗುಣಿ ಕೇಳ್ವುದೈ ಮೊದಲೊಳು
ದ್ಘುಯುವಾಧಿಪಪಟ್ಟಮಧ್ಯದೊಳ್। ಸುರುಚಿರರಾಜ್ಯಪಟ್ಟತುದಿಯೊಳ್ಪರಮುಕ್ತಿ
ದಮುಪ್ಪಸತ್ತ್ವಪೋ ॥ ಭರವರರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಮಿವು ಸಂದಪುವೆಮ್ಮಯ ಪೂರ್ವಭೂಪ
ರೊಳ್। ಮರೆದಿದನಾಂ ಕೆರಂಬಗೆಯದಿರ್ಪುದು ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಂಗಮಲ್ಲಮೋ ॥ ೮೫ ॥
ವೃ॥ ಗುರುತರದುಃಖಮಂ ತಳೆದು ಮಿತ್ರಕಳತ್ರಸುತಾದಿಬಂಧುಬಂ। ಧುರನರಬಂಧ
ಸಂಸರಣದೊಳ್ಮಿಗೆ ಸಿಲ್ಕಿ ಪರತ್ರಸೌಖ್ಯಮಂ ॥ ಮರೆದುರು ಕೋಪದಿಂ ದುರಿದು ಬಾಳ್ವನ
ಗೀ ಪರಿಬಾಳ್ವ ರೋಧಮಾ। ಗಿರೆ ತಿರೆಯಾಳ್ವಕಜ್ಜಮಿದು ತಾಂ ಬಿಡದಿರ್ಪುದು ಹಾಸ್ಯ
ಮಲ್ಲಮೋ ॥ ೮೬ ॥ ಅದರಿಂದೀಗಳ್; ವೃ॥ ಧರಣೀಭಾರಮನಾ
ನಲಾವ್ ಕ್ಷಮುಮನಾಂತಿರ್ದುಂ ಧರಾಸೌಖ್ಯಜ। ಝರ್ಝರಿತಾಂಗಂ ಮಿಗೆ ಮೋಹಿತಂ ನೃ
ಪವರಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಗೆಯ್ದಪಂ ॥ ಜರೆಕುತ್ತಂ ಬಿಡದಿರ್ಕುಮಲ್ತೆ ನಿಜದಿಂದೆಂದಾ
ನು ಬಚ್ಚಾಯೆಯಿಂ। ಪಿರಿದುಂ ನಕ್ಕಪುದಲ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಸುತ ಬಾಹಾಯುಗ್ಮ ವಿಾರೀತಿ
ಯಿಂ ॥ ೮೭ ॥ ಎಂದರಸಂ ನುಡಿಯೆ ಮಂತ್ರಿವರ್ಗಂ ನಿಂತೆಂದಂ;
ವೃ॥ ಧರಣೀಪಾಲಕ ಬಿನ್ನಪಂ ಸತತನಿಮಂ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಾಳಲ್ ಕ್ಷಮಂ। ಧರಣೀಭಾ

ರಮನೆಲ್ಲಮಂ ತಳೆದು ತಾಂ ಸತ್ಯವ್ರತಂ ಪೂಣ್ದುಬಂ ॥ ಧುರಬಾಹಾಬಲದಿಂ ರಿಪುಕ್ಷ
ರಮನಿಕ್ಕುತ್ತೆಯ್ದೆ ಸದ್ಬಲಂದಮಂ । ಪಿರಿದುಂ ರಕ್ಷಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮಂ ನೆಗಳ್ಚನೀ ಪುತ್ರಂ ಧ
ರಾವಲ್ಲಭಾ ॥ ೮೮ ॥ ಅದರಿಂ ನೀವಿಾಗಳ್; ಕಂ॥ ಕಟ್ಟುವುದು
ರಾಜ್ಯಪದವೀ । ಪಟ್ಟಮನೀ ಸುತಗೆ ಮುಂದೆ ರಿಪುನೃಪಚಯಕಂ ॥ ಕಟ್ಟುವುದುಚೆಂ
ಕಿಯೊಟ್ಟಿಲ । ನೆಟ್ಟನೆ ಕಟ್ಟುವುದುಮನದೆ ಹರಿಪದಯುಗಮಂ ॥ ॥ ೮೯ ॥
ಎಂದವಮಾತ್ಯ ನೊಡಂಬಡಂನುಡಿಂಪಿ ಸುತನದಂ ನಿಪಿಪಬಗೆಯಿಂ;
ವೃ॥ ಬಿಸಿಗದಿರಿಕರ್ಮವೀರಮಿಸುತಾಸುಳಿಬೀವರವಿಸ್ಮಯಂವಲಂ । ನಸುಗಳೆಪಿಕರ್ಮ
ಮೀವಮತಿ ಮುಹಾಶಶಿಬಿಂಬಮನೆಯ್ದಿಬಿಟ್ಟುದ ॥ ಲ್ಪಸುರಕುಮೀಲಸತ್ಕಳೆಮಹಾಧರಣೀ
ಕಳೆತಾತನಾಜ್ಞೆಯುಂ । ಪೊಸತೆನಿತೀರ್ಚೆತಾಮಪುಳಿಗುಮೀಕನೆಯಂತರಲಾಂಸವ
ರ್ಧನೀ ॥ ೯೦ ॥ ಇಂತೆಂತು ಪೊಪ್ಪದಕುವರನನರಸನೆಂತುವೊಡಂಬಡಿಸಿ,
ಕಂ॥ ಗುರುವಚನಕ್ಕೆದೆ ಗೂಂದಂ । ತರುಣಂ ಪ್ರನರುಚ್ಚಿಯಾಗದೆಂದಾವಿಮಲಂ ॥
ಗುರುವಚನಭಕ್ತಿಬಿಂವಂ । ಗುರುವಚನಮಲಂಘನೀಯಮೆಂಬ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ॥ ೯೧ ॥
ಆಗಳ್ ಮಹೋತ್ಸವಕರ್ಮಾರ್ತ ಸುಮುಹೂರ್ತದೆ, ಳ್, ವೃ॥ ಪರರಾಜ
ದೃಷ್ಟಸರ್ವೌಷಧಿದಳಫಲಸಂಮಿಶ್ರರತ್ನಾಕರಶ್ರೀ । ಕರಿಂಕಿತೀರ್ಥಪಾಳಿಪಗಾನಿರ್ಮಲ
ಜಲವಿಲಸಚ್ಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಲಿತೋದ್ಯ ॥ ದ್ಬುರಚಂಚತ್ಕುಂಬಮಂ ತಾಂ ಪೆಗಪಿಸು
ಖಜಲಂತರ್ಕ್ಕುಪುತ್ರಂಗೆರಂಬೇ । ಶ್ವರನಾಗಳ್ಯೌವರಾಜ್ಯಾಭಿಷವನೆಸಗಿದಂ ಪ್ರೀತಿ
ಯಿಂ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ॥ ೯೨ ॥ ವೃ॥ ಪಡಪಿಂದಂ ನೃಪನಾಗಳತ್ತಿವಿಮಲೋ
ದ್ಯದ್ರತ್ನಕಾಂತ್ಯುತ್ಕರಾ । ಸ್ಪದಹೇಮಸ್ಫುರದುತ್ಕಿರೀಟಮನವಂ ದಾನಂದದಿಂ ಹ
ಸ್ತದಿಂ ॥ ಸದಳಂಕಾರಕುಪುತ್ರಮೂರ್ಧ್ನಿ ಬೆಳಿಪಲ್ತೋದಿತ್ತು ಪೂರ್ವಾಚಲಾ ।
ಗ್ರದ ಭಾಸ್ವದ್ವರಬಾಲಸೂರ್ಯನವೊಲಾಚಂಚತ್ಕಿರೀಟಾಂಕುರಂ ॥ ॥ ೯೩ ॥
ವೃ॥ ಅರಿಭೂಪಗರ್ವತಿದುಃಖಮಿಂದರೆಗಮೋಯಾನಂದಮಾಭೂಮಿಗಾ । ಬಲಮಾ
ಪಂಡಿತಜಾಲಕ್ಕೆಸಿರಿಲುಬ್ಧಕ್ಕೆ ತೃಗ್ನೀಸಂತೋಷಮು ॥ ಬ್ಬರಮಾಗಳ್ಸಿರಿಪಳ್ಳಿವಾಂಗು
ಡಿಯುಡಲ್ಪಿಂದಮಾಷ ತ್ರನೊಳ್ । ದರಣೀಪಾಲಸತಾಕುಚಂದನೃಪನಾಗಳ್ಕಟ್ಟಿ
ದಂಪಟ್ಟಮಂ ॥ ೯೪ ॥ ಆಗಳ್, ವೃ॥ ತತಭೇರೀಕಹಳಾದಿವಾ
ದ್ಯರವಮೆತ್ತಂ ತೀವೆ ಭೂಮಿಾಸುರರ್ । ಶ್ರುತಿವಾಕ್ಯಂಗಳನಾಗಳಾಯ್ದು ಪರಸಲ್ಕಂ ಚಾ
ಕ್ಷಿಯರ್ಸೇಸೆಯಿ ॥ ಕ್ಕುತೆನೀರಾಜನಮಂ ಕರಂಬೆಳಗೆ ಸದ್ಬಲಂದಂ ವಲಂ ಘೋಷಿಸ
ಲ್ । ಕ್ಷಿತಿಪಾಲಂ ಶಶಿಹಾಸನರ್ಚಿಸಿದನಾ ಶ್ರೀಸಿಂಹಪೀಠಾಗ್ರಮಂ ॥ ೯೫ ॥
ಅಂತರ್ಚಿಸಿ; ವೃ॥ ಏರೆರಸಾವಧೂಟಿನಿಜಬಾಹುವಿನಗ್ರದೊಳೇರೆಸಂತಸಂ ।
ಭೂರಿಜನಕ್ಕೆ ಶತ್ರುದಿವಮಂ ನವಿದೇರೆಯುಶೋಗ್ಧಬೇಗನೀ ॥ ರೇರೆನಭಕ್ಕೆ ತೇಜಮಿರ
ದೇರೆರನೂವಧುವೇರೆವಕ್ಷದೊಳ್ । ಕೇರಿದನಾ ಕುಮಾರಶಶಿಹಾಸನೃಪಂ ವರಸಿಂಹಪೀಠ
ಮಂ ॥ ೯೬ ॥ ಅಂತೇರಿದಾಗಳ್; ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂ ಭೂಪಾಲರ್ಲ್ಲರ್

ಸವಿನಯಮುರದಿಂಕಪ್ಪಮಂಕೊಂಡುಬಂದಾ । ದರದಿಂರನ್ನಂಗಳಂಸ್ಯಂದನಮುನವ
ಳವಮಾಣಿಕ್ಯಮಂಹಸ್ತಿಯಂತಂ ॥ ದರುಣೋದ್ಯದ್ರತ್ನಪಾದಾಸನದೊಳೊಲವಿನಿಂದಿ
ಟ್ಟುಕಂಬಿಟ್ಟುಮನಿತ್ತು । ಭರಣೋದ್ಯತ್ಕಾಂತಿಯಿಂದೋಲಗಿಸೆಚರಣಮಂರಾಜಿ
ಪಂಚಂದ್ರಹಾಸಂ ॥ ೯೭ ॥ ಅಂತು ರಾಜರಾಜಂ ರಾಜ್ಯಭಾರಮನಪ್ಪೈ
ಸಿದಿಂಬಳಿಯಂ ; ವೃ॥ ಹರಿಪಾದಾರ್ಚನೆಯಿಂದವೊರ್ಮೆಹರಿಲೀಲಾಸತ್ಕಥಾ
ಸಂಗದಿಂ । ದಿರದೊರ್ಮ್ಮೆರ್ಮೆಸುವೈಷ್ಣವಾಂಘ್ರಿಭಜನೋದ್ಯದ್ಧ್ಯಾನದಿಂದೊರ್ಮೆ
ಬಂ ॥ ಧುರಸುಕ್ಷೇತ್ರಸುತೀರ್ಥಸೇವನೆಯುನಂದೊರ್ಮ್ಮೆರ್ಮೆಸತ್ಸಂಗದಿಂ । ನರಪಾ
ಲಂಮಿಗೆಪೊಳ್ತನಿಂತುಕಳೆದಂಕರ್ದ್ದಗ್ಧಸಾರೋದಯಂ ॥ ೯೮ ॥ ವೃ॥ ಮದ
ಪಂಪೆಟ್ಟಿದುರಾಶೆಯಂಪರಿದುತೊಳ್ಪುನ್ಮತ್ತತಾಮೋಗ್ರಮಂ । ಸದೆದುದ್ಯದ್ವಪು
ರಾತ್ತಮೋಹಮನಮಂಷಡ್ವರ್ಗಮಂನುಗ್ಗಿಸಿ ॥ ಲ್ಕದರಾಗೇಂದ್ರಿಯಮಂಕರಂ
ಮುರಿದುಕಂದಂಕುಂದನಿಕ್ಕುತ್ತಿಸಂ । ಮುದದಿಂತಾಳ್ದಿದನಾನೃಪಂಹರಿಪದೋದ್ಯ
ದ್ಧ್ಯಾನಮಂಚಿತ್ತದೊಳ್ ॥ ೯೯ ॥ ಅಂತಾಕುಳಿಂದ ಭೂಪಾಲನಿರೆ ;
ವೃ॥ ವರಹಿಮಭೂಧ್ರಸೇತುಚರಮೋದಯಪರ್ವತಸೀಮೆಯಾಗೆಬಂ ।ಧುರಭರತತ್ರಿ
ಖಂಡಧರೆಯಂತವೆಗೆಲ್ಲಪುನಾಂಪಸೈಪ್ರಭಾ ॥ ಸುರಶಿರರತ್ನಮಾಗಿತಲೆಯೊಳ್ತೊಡರ್ದ
ತ್ತೆನೆಚಂದ್ರಹಾಸಭೂ । ವರನೊಸೆದುತ್ತರೋತ್ತರತೆಯಂತಳೆದಂಬಹುರಾಜ್ಯಭಾ
ರಮಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ವೃ॥ ಬಲವದ್ವೈರಿವಿತಾನಮಂವಿಬುಧಸಂದೋಹಂಗ
ಳಂಚಂದ್ರಹಾ । ಸಲಸದ್ಭೂಪನಮೋಘಶಾತರಣದಿಂದಂದಾನದಿಂಜೆಚ್ಚರಂ ॥ ತಲೆ
ವಾಗಲ್ಸಲಿದೂಗಲಿಕ್ಕಿತವೆಯುತ್ತಂತಾಳ್ದನತ್ಯೂರ್ಜಿತಂ । ವಿಲಸತ್ಕುಂದಸುಚಂದ್ರಿ
ಕಾರುಚಿಯಶಃಸ್ವಭಾಗ್ಯಮಾಂಗಲ್ಯಮಂ ॥೧೦೧॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ;
ವೃ॥ ನರಪತಿಚಂದ್ರಹಾಸನಸುಹೃತ್ಸತಿಯುರ್ತ್ತುವಿಪಾಣಿಪದ್ಮದೊಳ್ । ವರತಿಲಕಂ
ಗಳಂರಚಿಸಿನೇತ್ರದೊಳೊಯ್ಯನೆಕಂಕಣಂಗಳಂ ॥ ವಿರಚಿಸುತಂಗದಂಕರದಕಂಕಣ
ದೊಳ್ವರಕಾಂಚಿರತ್ನಬಂ । ಧುರಪದನೂಪುರಂಗಳೊಳೆಪಲ್ಲಟಮೊಪ್ಪಿರೆಕಣ್ಗೆತೋ
ರಿದರ್ ॥ ೧೦೨ ॥ ವೃ॥ ಧರಣಿಶ್ರೀಪತಿಮರ್ತ್ಯರೀಪ್ಸಿತಮನೊಲ್ದೀವೃತ್ತಿ
ರಲ್ಕೋಡಿನಾ । ಚ್ಚರದಾನಾಕಕುಜಂಕಡಂಗಿಮರವಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲದಾದೇವಗೋ ॥ ವುರೆ
ಬಾಲಂಮುದುರಿತ್ತುಮರ್ತ್ಯಮಣಿತಾಂಕಲ್ಲಾಗಿಪೋದತ್ತುಚಾ । ರುರಸಾವಲ್ಲಭಚಂ
ದ್ರಹಾಸಪೃಥಿವೀಕಾಂತಂಗಮೇಂಸಾಟಿಯೇ ॥ ೧೦೩ ॥ ಮತ್ತಂ ;
ವೃ॥ ಧರಣಿಪಚಂದ್ರಹಾಸನಗುಣಂಗಳನೆಲ್ಲಮನೊಲ್ದುಕಿನ್ನರರ್ । ಹರಿಸದೆಪಾಡಕೇ
ಳ್ದುಸುರಪಂತವೆನೇತ್ರಚಯಂಗಳೆಲ್ಲಮಾ ॥ ವರನೃಪಗೀತಮಾಲಿಪಕೊಡಂಕೆಗಳ
ಪ್ಪತೆರಂವಿಧಾತ್ರನೀ । ಪರಿನೆಗಳಂದಲೇತಕೆನುತುಂತಲೆದೂಗುವನಲ್ಲಿಚಿಂತೆಯಿಂ ॥
॥ ೧೦೪ ॥ ವೃ॥ ಧರಣಿಪಚಂದ್ರಹಾಸನೃಪಖಡ್ಗದಧಾರೆಯೊಳೆಯ್ದೆನಿಂದು
ತಾಂ । ಸಿರಿಸತಿನೀರಮಾನಿಸೆಯೆನಿಪ್ಪಭಿದಾನಮನಾಂತಳಲ್ಲದೀ ॥ ಧರಣಿನರಾಧಿಪಾ

ಮಳಭುಜಾಶ್ರಯದೊಳ್ತವೆನಿಂದುಪೆತ್ತಳೀ । ತಿರೆಪೆಸರಂಕಡಂಗಿಪಡೆದಳ್ಕೊಗದೊಳ್ಗರೆನಿಂದುಭಾಷೆಯಂ ॥ ೧೦೫ ॥ ವೃ॥ ಧುರದೊಳ್ಭೂಮಿಪಶಾತಖಡ್ಗಸತಿಚಂಚಲ್ಲೀಲೆಯಿಂಬಾಗುತುಂ। ಪಿರಿದುಂಚಿತ್ರಚಮತ್ಕೃತಿಪ್ರಚುರಭಾಭಾಸ್ವತ್ಕಟಾಕ್ಷಂಗಳಿಂ ॥ ನೆರೆನೋಡುತ್ತುರೆಕೀರ್ತಿಕಾಂತೆವಿಜಯಶ್ರೀಕಾಂತೆಯೊಳ್ಪ್ರೇಮದಿಂ। ತಿರಿಕಲ್ಲಂನೆಗಳ್ದಾಡುವಳ್ರಿಪುಮಹಾಶೀರ್ಷಂಗಳೊಳಾಗ್ರದಿಂ ॥ ೧೦೬ ॥ ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಎಡೆಗುಡದೋಡಿಸಿತ್ತುನಡುಗಾಡಿಗೆದಾವವಾನೇಡಿಸುತ್ತೆಬೆಂ । ಜಡಧಿತಗುಳ್ದುದಂಬುದಿಗೆಬಾಡಬಮಂಕಡುಚೆಚ್ಚರೋಡಿಬೆಂ ॥ ಗಡೆಬಿಡದೋಡಿಸಿತ್ತಿನನಪುಚ್ಚಿಮನೀರಧಿಗಾಹಪೇಳ್ವೆನೇಂ । ಪೊಡವಿಪಚಂದ್ರಹಾಸನೃಪನೋಜಗದೇದೊರೆಯಾಪ್ರಪಂಚದೊಳ್ ॥ ೧೦೭ ॥ ವೃ॥ ಅರಿಶಿರಮಾಲೆಯಾಂತುರಿಪುಕೃತ್ತಿದುಕೂಲಮನುಟ್ಟುಶತ್ರುಬಂ । ಧುರತನುಮಾಂತರಕ್ತಪರಿಸೇಚನದಿಂತಿಮಿರ್ದಂಗರಾಗಮಂ ॥ ನೆರೆಪಳೆನಿಂದಮಿತ್ರಹೃದಯಾಂಬುಜಪೀಠದೆರಾಗದಿಂಜಯಶ್ರೀ । ಶ್ವರನೊಳೆಭೂಪಖಡ್ಗವಧುತಾಂನೆರೆದಳ್ಪಡದಳ್ಸುಕೀರ್ತಿಯಂ ॥ ॥ ೧೦೮ ॥ ಅದುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಪೊಡವಿಪಚಂದ್ರಹಾಸರಿಪುಮಾನಿನಿಯುರ್ವನದೊಳೆತ್ತಳಲ್ದುಕೂ । ಗಿಡೆಶುಕಮೆಯ್ದುಮುತ್ತೆಬೆದರ್ದೆತ್ತೆಕರಂಗಳನಲ್ಲಿಕೋಕಿಲಂ ॥ ಬಿಡೆತಳಿರೆಂದುತಾಂಕುಟುಕೆಬೆರ್ಚುತೆಸಿಟ್ಟುಸೆಭೃಂಗಮೆಲ್ಲಮುಂ । ಬಿಡವಡರ್ದೆತ್ತೆಸುತ್ತೆಸುಗಿದತೋರ್ಕಳಲ್ದುಪೋರ್ಕರಳ್ದುಮೊರ್ಗುಳ್ಚಿದರ್ ॥ ೧೦೯ ॥ ವೃ॥ ಧರಣಿಪಚಂದ್ರಹಾಸನೃಪನುದ್ಧುಗುಣಾಕರನಾತ್ತಪಾನಬಂ । ಧುರಕರನೆಂದುಯಾಚಿಪನೆವಂವಿಬುಧರ್ತ್ತಮಿದೂರದೇಶದಿಂ ॥ ಬರಮೆತೆರಳ್ದುಬರ್ಪಪಥದೊಳ್ನೆರೆಪಾಳ್ಗೆಡೆದಿರ್ದಶತ್ರುಮಂ । ದಿರದೊಳೆಕಂಡುರತ್ನಕುಲಮಂಧನಮಂಮಿಗೆತೃಪ್ತಿಯಾಂತಪರ್ ॥ ೧೧೦ ॥ ವೃ॥ ಅರಿಕಾಂತಾಶಿರಮುಕ್ತಹಾರವರತಾರಾಜಾಲಮಂ ತೋರಿಸಿ । ತ್ತರಿಚಂಚತ್ತನುಸೂರ್ಯಕಾಂತಶಿಲೆಯೊಳಾತ್ತಪಾಗ್ನಿಯಂಪೆರ್ಚಿಸಿ ॥ ತ್ತರಿಸಾಮಂತನರೇಶರಾಕುಮುದಮಂಬಾಡುಂದಿಸಿತ್ತಿಂತುತಾಂ । ನರಪಾಲಾಗ್ರಣಿಸುಪ್ರತಾಪದಿನಪಂಪೆರ್ಚಿತ್ತುಭೂಲೋಕದೊಳ್ ॥ ೧೧೧ ॥ ವೃ॥ ಧರಣಿಪಭೀಷಣಸ್ಫುಟಲಸತ್ತನುವಂಮಿಗೆಕಂಡುಸುಪ್ತಿಯೊ । ಳ್ಕರಿಗರಿಗಂದಿಬೆಂದುಭಯದಿಂದುರೆಸತ್ತುರೆಸುತ್ತಿದುಃಖದಿಂ ॥ ವ-ರುಗಿಪ್ರೋರ್ಲ್ದಳಲ್ದುತವೆಕಾಡಿರಡೆಯ್ದಿದಶತ್ರುರಾಜರಾ । ವರಹೃದಯಾಂತರಾಳದೊಳಗಿರ್ದ್ದವಿಳಾರಮಣಂಮನೋಹರಂ ॥ ೧೧೨ ॥ ವೃ॥ ದಾನದಿನೊಪ್ಪಿತೋರ್ಪ್ಪಕರಮಲ್ಲದೆಯುಂಸ್ವವಶಾನುವರ್ತಿತಾ । ಮಾನಸಮೊಪ್ಪೆಭದ್ರಗುಣರಂಜಿತನಭ್ಯುದಯೋದ್ಧುದೀರ್ಘಸಂ ॥ ಮಾನಿತಹಸ್ತಪುಷ್ಕರನಮೋಘುಸುವಂಶಭವಂಮನೋಹರಂ । ತಾನೆನೆಸಾರ್ವಭೌಮವೆಸರಂಶಶಿಹಾಸನರೇಶನಾಂತಪಂ ॥ ೧೧೩ ॥ ವೃ॥ ಧುರದೊಳ್ಮೆಯ್ಗಲಿಭೀಮನಂತೆಜಸದೊಳಾಶ್ರಾಶಶಾಂಕಂಬೊಲ್ಕೈ । ಸಿರಿಯೊಳ್ಮಾಧವನಂತೆಚಾಗದೊಳೆರಾಧೇಯಂಬೊಲೌಜ್ವಲ್ಯ

ದೊಳ್ ॥ ಸ್ಮರನಂತುದ್ಘವಿದಗ್ಧತಾವಿಭವದೊಳ್ವಾಣೀಶನಂತೊಪ್ಪಿದು । ಸ್ಥಿರಸ
ತ್ರೂತ್ಕರಮರ್ಮಭೇದಿಯೆಸೆದಂಶ್ರೀಚಂದ್ರಹಾಸಾಧಿಪಂ ॥ ೧೧೪ ॥ ವೃ॥ ಶ್ರುತ
ಮುಂಸೌಶೀಲ್ಯಮುಂವಿಕ್ರಮಮುಮಮಳಚಾರಿತ್ರಮುಂದಾನಮುಂಸ । ನ್ಮತಿಯುಂ
ಸೌಭಾಗ್ಯಮುಂಸತ್ಯಪಚತುರತೆಯುಂಧರ್ಮಮುಂಭೋಗಮುಂಸಾ ॥ ಯಾಶಿಯುಂ
ಸನ್ಮಾನಮುಂಸಂಪದದನೆರವಿಯುಂಕೂಡಿತನ್ನೊಳ್ಪಿತಾಂತಂ । ತತಕೀರ್ತಿಶ್ರೀಯು
ಮಂಬತ್ತರಿಸೆಮೆರೆದನಾಭಾರತೀಭಾಳನೇತ್ರಂ ॥ ೧೧೫ ॥ ಮತ್ತಮಾ ರಾಜ
ಪುತ್ರನ ಖಂಡರಿಪುಮಂಡಲಾಧಿಪ ದೋರ್ದಂಡ ಚಂಡತರ ಕೋದಂಡ ಕಾಂಡಖಂ
ಡನಮಂಡಿತಶಲ್ಯಪಿಂಡತಾಂಡ ವಾಲಂಕರಣ ರಣಮಂಡಲನುಂ, ತಾರಹೀರಹಾರ
ದಾಂಭೋಧರ ಕ್ಷೀರಮಂದಾರ ಮಳೆಯುಜ ಪಟೀರಸೀರಿಮರಾಳ ಸ್ಮೇರಶಾರದಾ
ಡಿಂಡೀರ ಪಿಂಡಪಾಂಡುರಾ ಖಂಡವಿಮಳಯಶಶ್ಚಂದ್ರಿಕಾ ಖಿಲಾಶಾಸೀಮಂತಿನೀ
ಕುಚಕಮಳ ಕುಟ್ಮಳಾಯಮಾನನುಂ; ಷಡಲಿಪ್ರಭ ವಿರಾಗಾತಿವ್ಯಸನ ಕ್ಷೀಣಧ
ನಜನಾಭಿತಾಪಭಯ ವ್ಯಯಗುರುವಿರಹಾ ಚಿಂತಾಂತರಂಗಿಣೀ ಪೂರಪೂರಿತ ನಿಖಿಲ
ರಿಪುಮಾನಸನುಂ; ಪರಿಚರಣ ಕನಕಕಂಜಾತ ಪರಿಪಿಂಜರ ಮಂಜ ಮರಂದಸಾರ
ಕಸ್ತೂರಿಕಾಲಲಾಮ ಲಲಾಟತಟನುಂ, ನಿಖಿಲ ಕಲಾವಿಲಾಸ ವಿನಯನಯ ಸಂ
ಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿ ಗುಣಾಭಿನಂದ್ಯ ವಿಮಳಮುಖ ಮಂಡಲನುಂ; ಅಮಂದಮಂದರ ಗಿರಿ
ಮಥ್ಯಮಾನ ಕ್ಷೀರಪಾರಾವಾರ ರಿಂಗತ್ತರಂಗ ಪರಂಪರಾನ ವದ್ಯಾಕೃದ್ಯತರೋದ್ಯ
ದ್ವಿದ್ಯಾನಿದಾನನುಂ; ಬುಧಜನಸಂಕಲ್ಪ ಕಲ್ಪನಾಕಲ್ಪ ಕನಕಧಾರಾಧರ ಕಸಿತಸುರ
ಭುಜನುಂ, ವಿನಮಿತಾಖಿಲಾವನೀಶನ ನಿವಹಮಸ್ತಕಪ್ರಶಸ್ತ ಕಸ್ತೂರಿಕಾತಿಲ
ಕಾಂಚಿತ ಶ್ರೀನುಂ; ಅಮಂದಸೌಂದರ್ಯ ಸಂದೋಹ ವಿಡಂಬಿತ ಸಮುದಸಮ
ಸ್ತಸೀಮಂತಿನೀ ಕಾಮಾಗ್ನಿ ದೀಪ್ತ ಕುಚತಟಲೇಪ ಕಾಶ್ಮೀರವಿಲೇಪನಾದ್ರ ಮೌ
ಕ್ತಿಕಾವಳೀಶಲ್ಯ ಸ್ಫುಟಸ್ಫುಟಾಯಮಾನ ಸ್ಫುರಣನುಂ; ವಿನಮಿತಸಮಸ್ತ ಸಾಮಂ
ತಮುಕುಟಕಾಂತಕಾಂತಾ ಸೀಮಂತರತ್ನಕಾಂತಿ ಸಂತಾನದಂತುರಿತ ಪಾದಪೀಠಾಂ
ತನುಂ, ಪರಿಶರಣ ಚರಣಭಕ್ತಿಪ್ರದೀಪ ಸಂಪತ್ತಿಗುಣ ಸ್ನೇಹನುಂ; ನಿಖಿಲವಿ
ದ್ವಜ್ಜನಾಭಿವರ್ಣಿತ ವಿತೀರ್ಣವೈಭವ ರಾಜಯೋಗ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಲಾಸ
ಧುರಂಧರನುಂ; ಖಲಗಣಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಾಣಪ್ರವೀಣ ತಾದುರ್ವಾರ ಗರ್ವಾಲಂಕರ
ಣನು ಮೆನಿಸಿರಾರಾಜಿಸುತ್ತೆನಗಪ್ಪೆವದೆದು; ವೃ॥ ಕರುಣಾಶಾಲಿಹರಿಪ್ರಸಾ
ದಸಿಕಂಧೃಷ್ಟಾಪ್ರತಾಪಾಂಗಬಾ । ವರಣಂಚೈತ್ರರಿಪೂತ್ಕರಂಪರಮತಂತ್ರಂ
ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಸ್ಫುರ ॥ ತ್ಪರಿಶುದ್ಧನಿರಪಾಯವಿಶ್ವವಿನುತಂಗಾಂಭೀರ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ।
ಪರಮಾನಂದಮುಮುಂನರೇಂದ್ರತನುಜಂತಾನೇಗ್ಗಿಯಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೧೧೬ ॥
ಕಂ॥ ಶಶಿಹಾಸನಜಾದಪಟಂ । ದೆಸೆದೀವಕಡಂಗಿಭೋಗಿಸನಮುತಂ ॥ ನಸಿನಪ
ಕಶೆಸ್ಪಿಮದಗ । ಪ್ರೊಸನ್ಮಂತ ನಿಸಂಜನುಷಮೆಸಗುಂ ॥ ೧೧೭ ॥

ವೃ॥ ಧರಣೀಪಚಂದ್ರಹಾಸಕರಖಡ್ಗನಿಖಂಡಿತವೈರಿಕುಂಭಿಬಿಂ | ಧುನವರಕ್ತಸಿಕ್ತ
ವರಮೌಕ್ತಿಕವೀಜದವೊಲ್ಪುಟ್ಟಿದುದ್ಯದುಡು ॥ ಸ್ಫುರದುರುವಲ್ಲಿಜೊನ್ನದೊಳದರ್ಗನಬಾಂ
ತದೆಸರ್ಬಿತಾರಕಾ | ಸುರುಚಿರಪುಷ್ಪಮಂಶಶಿಲಸತ್ಫಲಮಂಪಡೆಗುಂನಿಗರ್ಗಳಂ ॥
॥ ೧೧೮ ॥ ಕಂ॥ ದೆಸೆವಿಳ್ದತ್ತುಂಪಸರಿಸೆ | ಜಸದೆಸಕಂಚಂದ್ರಹಾಸಿಯಾ
ಗಸಮೊರೆಯೊಳ್ ॥ ಮಿಸುಗುವತಾರಗೆದತ್ತಿಯು | ನೊಸೆದಿಟ್ಟಂತೆಸೆದುದಮುಮಜನ
ಕಾನ್ಯಸನತ ॥ ೧೧೯ ॥ ವೃ॥ ಹರಿಪೀಠಾರೂಢನುದ್ಯತ್ಸಚಿವತತಿಸಮಾಸೇ
ವ್ಯಮಾನಂಪ್ರತಾಪ | ಸ್ಫುರದುಗ್ರಚ್ಛಂಡದಾವೋಜ್ವಲಚಕಿತಚರನ್ನಾಗಲೋ
ಕಾಂಧಕಾರಂ ॥ ಅರಿಪೃಥ್ವೀಪಾಲಮೌಳಿಪ್ರಚುರಮಣಿಗಣಾನೇತ್ರಾಕ್ರಾಂತಿನೀರಾಜಿ
ತಾಂಘ್ರಿ | ಸ್ಫುರದುದ್ಯಲ್ಲೀಲಾಗಣಾಬ್ಜಪ್ರಚುರಲಸಿತಹಾಸಂನೃಪಂಚಂದ್ರಹಾಸಂ॥
॥ ೧೨೦ ॥ ಇಂತೊಪ್ಪುತಿಂದುರ್ಹಾಸ ನೊಡೆಯೋಲಗಂ ಗೊಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಗಳ್;
ವೃ॥ ನರೆನೀಲ್ಬಂದಿದ ದಾನಸದೊಳವ ಮವ ಹಾಸತ್ಕವೀಂದ್ರೋತ್ಕರಂಭೂ|
ವರವೃಂದಂಮಂತ್ರಿವಗ ಂವಿಬುಧನಿತತಿವಂದಿವ್ರಜಂವಾರವಧೂಕಾ ॥ ಶಿರಸಿಜ್ಞಾಶ್ರೀ
ನಿವಿಪ್ರಪ್ರಸರಮತುರೀನಾರೀಪ್ರತಾನಂಪರಾಬಂ | ಪುರವಾಗ್ಮಿಸ್ತೋಮಮುದ್ಯ
ದ್ಭಟತಪಮುದಯಂಪೀನಸೇಘಂಸಿತಾಂತಂ ॥ ೧೨೧ ॥ ವೃ॥ ಜಯಜಯ
ರಾವಮಂನೆಗಳ್ವವಂಗಳಗ್ಗಳಸಪ್ಪಪಾಗಧರ್ | ಭಯದೊಳಡುರ್ತನಿಂದಧರ
ಣೀಪತಿಗಳ್ಕಳಿದೇವ್ವಮೈಯರ್ ॥ ನಯಮದುಸ್ತ್ರೋಣ್ಯನತಿಸಂಪಸಿಸ್ಥಪಿಯುದ್ಘ
ತಿವೊಳ್ಪಕಬ್ಬಿಗರ್ | ನಯಸಿದಿಚಂದ್ರಹಾಸನ್ನನೋಲಗದೊಳ್ಕಗೆತೀರ್ದರೋ
ಬಿಸಿಂ ॥ ೧೨೨ ॥ ವೃ॥ ತೆರಳ್ಪವಾದ ವಿದರ್ಭನೀಂವೊಗದನೀಂಕೊಳ್ಳ
ಗ್ಯಹಾಕೇರಳ | ಶ್ವೇತಸೈತಿಸ್ತಬಿದುವಂಗಕಳಿಂಗಗೌರ್ಜ್ವೀಶನೀಂಕರ್ಣಾಟಯುಂ ॥
ಭರದಿಂದಂಕುಡುಕಾಂದ್ಯಬಾದುಕಡೆನಿಲ್ಲಿಸೆಬಾಳನೋಡಿತ್ತಗ | ಜರ್ಗರವಂದಬ್ಬರ
ದಿಂದಮುಂದುಜಡಿದಂದೌವಾರಿಕಂಸ್ಥಾನದೊಳ್ ॥ ೧೨೩ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ,
ವೃ॥ ಇದುಕಾಂಬೋಜಜನೇಶನಟ್ಟಿದಹಯಂಕರ್ಣಾಟದೇಶಾದಿಪಂ | ಪದೆಪಿಂದಂ
ಮಿಗೆಕೊಟ್ಟಹೇಮಮಕುಟಂಕಾಶ್ಮೀರರಾಜಂಮಹಾ ॥ ಮುದದಿಂದಿತ್ತಸುಗಂಧ
ಪಾತ್ರೆಪಿರಿದೀಮುಕ್ತಾವಳೀಭೂಷಣಂ | ವಿದಿತಂಕೇರಳದತ್ತಮೆಂದುಸಚಿವರ್ತಾ
ವ್ಪ್ರೇರಿಪರ್ಕಾಣ್ಕೆಯಂ ॥ ೧೨೪ ॥ ಆಗಳ್; ವೃ॥ ಮಿರುಗಲ್ವಹ
ದೊಳಾರಮೆತ್ತಮೆಸೆಯಲ್ಕನತ್ಯಾಂಶುಗಂಡೇಗಳ್ಗಳೊಳ್|ಮಿರುಗಲ್ತಾಂಶುತಿಪೂರಮಂ
ದುಕೆನೆಗಳ್ತಾಂಜೋಲೆಬಿಂಬಾಧರಂ ॥ ಪಿರಿದುಂಕೆಂಬೆಳಗಂಕರಂಸುಳಿಸೆತೋರಲ್ದಂ
ತಕಾಂತ್ಯುತ್ಕರಂ |ಮೆರೆಯಲ್ವಜ್ರಸುಕಂಕಣಂಮೊದನಾಭೂಪಂಲಸತ್ಪೀಠದೊಳ್॥
॥ ೧೨೫ ॥ ಕಂ॥ ದಿನಪನಪೆಂದೊಗರುಂಬಂ | ದ್ರನಬೆಳ್ಗದಿರುಂತೊಡ
ದ್ದಂನೊರೆಪಗಿರಿಯುಂ ॥ ಜನಪತಿತಾಂನೆಸೆಯಿಸಿದಂ | ಘನಕುಂಕುಮಚಂದನಾಂ
ಗರಾಗದೆನೆಸೆನಸ ॥ ೧೨೬ ॥ ಕಂ॥ ಅಹಮಹಮಿಕಾಭಿನತನೃಪ | ಮ

ಹದುದ್ಯತ್ಸ್ವರ್ಣಮಕುಟರೇಣುಸ್ಥಿತಿಯಿಂ ॥ ಪಹಿಸಿದುದುಪಾದಪದ್ಮಂ । ಬಹುಸು ಮನೋರೇಣುಸಂಘಮಂಸಬೆಗೊಳದೊಳ್ ॥ ೧೨೭ ॥ ಅಲ್ಲದೆಯುಂ ;

ವೃ ॥ ಅದುಸಭದಂತನಂತಮಣಿರಂಜಿತಮುದ್ಗಮದಂತೆಸದ್ರಸಂ । ಸುದತಿಯುಮಧ್ಯ ದಂತತುಳಕಾಮಗುಣಂರವಿಯಂತೆಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ಮದನನಚಾಪದಂತೆಸುಮನೋಗಣ ಸಂಚಿತಮಾನೆಯಂತೆಸಂ । ಪದಯುತಭದ್ರಮೆಂದೆನಿಸಿತಾಸಭೆತನ್ನೃಪಸಾರ್ವಭೌ ಮನಾ ॥ ೧೨೮ ॥ ವೃ ॥ ಸುರುಚಿರಶಂಖಮುಂವಿಮಳಮೌಕ್ತಿಕಮಂತಳಿ ದುದ್ಘುಸಿಂಧುವಂ । ತಿರೆಪಿರಿದಂನವೋಡುಗಣಮಂತಳೆದಭ್ರಪಥಪ್ರದೇಶದಂ ॥ ತಿರೆ ವರರಾಜಹಂಸನನವೋಘಕವಿಪ್ರಸರಂಗಳಂಮನೋ । ಹರಮೆನೆತಾಳ್ದಿತಂಗೊ ಳದವೊಲ್ಮೆರೆಗುಂಸಬೆಕಾಂತಿಬಂಧುರಂ ॥ ೧೨೯ ॥ ಅದರೊಳ್ ;

ವೃ ॥ ಅರಿಕಾಂತಾಖಿನ್ನದೇಹಂಸಕಲಬುಧಜನಪ್ರಾಣಸಂದ್ಯತ್ಕ್ರಪಾಬಂ । ಧುರಚಿ ತ್ತಂನೀತಿಮಾರ್ಗಂಕ್ಷಪಿತರಿಪುಕುಳಾವರ್ಗನುದ್ವೀತಮೋಹಂ ॥ ವರತಾರಾಕ್ಷೀರಹೀ ರಸ್ಫೀತಶರದಯಶಸ್ಸಾರಧಾವಳ್ಯಲೋಕಂ । ಮೆರೆದಿರ್ದಂಸ್ವಪ್ರತಾಪಪ್ರಚುರಕಮ ಲಹಾಸಂಕರಂಚಂದ್ರಹಾಸಂ ॥ ೧೩೦ ॥ ವೃ ॥ ವನಿತಾವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಾತ ಪ್ರಸರದೊಳಬಲಾಹಾಸಫೇನಾಳಿಯೊಳ್ಸಂ । ಮನಕಾಂತಾಪಾಂಗರೋಜರ್ನವಬಿಸ ಕುಲದೊಳ್ಕಾಮಿನೀಕುಂತಳಪ್ರೋ ॥ ದ್ಘನಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀಕಾಳಿಯೊಳಮಳವಧೂ ದೋಸ್ತರಂಗೌಘದೊಳ್ಳೆ । ಲ್ವೆಸಪೆಂಪಿಂದಿರ್ದನಾಸ್ನಾನದೊಳತುಳಸರಃಕಲ್ಪದೊ ಳ್ರಾಜಹಂಸಂ ॥ ೧೩೧ ॥ ಮಂದಾಕ್ರಾಂತವೃತ್ತಂ ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಪ್ರಾಲೇಯ ಗಿರಿತನುಜಾಶಾರದಾವಂದ್ಯಪಾದೇ ।ಸೋಮಾಸ್ಯೇಸರ್ವಜಗಭರಣಪ್ರೇಮಿಸೀಲೋಕ ಮಾತೇ ॥ ಭೀಮಾಂಭೋಜಾತಸುತಮುಖದೇವಾಳಿಸಂಸೇವಿತೇಶ್ರೀ । ರಾಮಾಕಾಂ ತಪ್ರಿಯೆಪೊರೆಮಹಾಶ್ರೀಕರೋದ್ಧಾದ್ರಿಕಾಳೀ ॥ ॥ ೧೩೨ ॥

ಗದ್ಯಂ ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭ ಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸಸ್ತೋಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ ದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸುಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ ಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸೌಭಾಗ್ಯಪ್ರತೀರ್ಥಾ ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮ ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳಷ್ಟಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಮತ್ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಸುತಾ । ವಾಮಾಂಗಂ ದೇವದೇವನನಘನತಂದ್ರಂ ॥
ಭೀಮಸುಖನುತ್ಸುಕಸ್ಫೀತ । ನಾಮಯದುರಿತಾರಿಯೀಗೆಸೊಗಮಂಶ್ರೀಶಂ ॥ ೧ ॥
ವೃ॥ ಲಲನಾಪಾದಪ್ರವಾಳಾವಳಿಯೊಳಮಕಾಂತಾಮುಖಸ್ಮೇರಪದ್ಮಾ । ವಳಿಯೊ
ಳ್ಭ್ರಮಾಸುಗೀತೋದಿತಕಲಗಳನಾದ್ಯಾನದೊಳ್ಸಾಂಗರೀಕೋ ॥ ಮಳಬಾಹಾವಲ್ಲಿ
ಕಾಸಂತತಿಯೊಳತಳಿನರ್ಮಸುಕೇಶದ್ವಿರೇಫಾ । ವಳಿಯೊಳ್ತಾನಿರ್ದನಾಸ್ಯಾನಿಯೊಳ
ಮಳವನಸ್ಪರ್ಧಿಯೊಳ್ಪ್ರವಸಂತಂ ॥ ೨ ॥ ಅಂತು ಯುವರಾಜನೊಡನೋ
ಲಗಂ ಗೊಟ್ಟಿರಲೊಡಮಾ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ವೃ ॥ ಪಟುನೇತ್ರಸ್ಯಾಗ್ರಹ
ಸ್ತಾಂಕನಕಪಟಶಿರೋವೇಷ್ಟನಂ ಶ್ಮಶ್ರುಕೂರ್ಚಂ । ರಟದುದ್ಯದ್ವೀಣಾಘಂಟಾಲಸಿ
ತಕನಕಕೋಪೀನಸಾಲಂಬಹಾರಂ॥ ಘಟಿತೋದ್ಯತ್ಕುಂಡಲಾಂಶುಪ್ರಕರಲಸಿತಗಂ
ಡಂಮಹಾಟೀಘೋಕಾಯು । ಸ್ಫುಟನೆಯ್ತಂದಂಪ್ರತೀಹಾರಕನವಾಕ್ಪಟುಶ್ಚಿತ್ರ
ತಂಪಾಸವಸ್ತ್ರಂ ॥ ೩ ॥ ಆತನಪೆರಗೆ, ಕಂ॥ ತಳಿರ್ಗಳ್ಕುಡಿಗಳ್ಪ
ಣ್ಗಳ್ । ವಿಕಸಿತಮುಕುಳಂಗಳನಾಳಸುಮಮಂಜರಿಗಳ್ ॥ ಕಳಿಕೆಕೊನರ್ಗಳ್ಪೆಳೆ
ಗಳ್ । ಪೊಳೆಯಲ್ಪಿಡಿದೆಯ್ದಿವಂದನೊರ್ವನವನಪಂ ॥ ೪ ॥ ಅಂತುಬಂದು,
ವೃ॥ ಸುರಯುಯಮಾಲೆಯುವಿಚಕಿಲಾಳಿಯುಸಂಬುಜಕುಟ್ಮಳಂಗಳಂ । ಸುರುಚಿರ
ಚಂಪಕಪ್ರಸುಮಮಂಕದಳೀಫಲಮಂತಳಿರ್ಗಳಂ ॥ ಬಿರಿದುರುದಾಡಿಮಾಮ್ರಫಲಿ
ನೀಫಲಮಂವರಮಾತುಲುಂಗಮಂ । ಕರಸರಸೀಜದಲ್ಲಿತಳೆದರ್ಪಿಸಿದಂವನಪಾಲನ
ಳ್ಕರಿಂ ॥ ೫ ॥ ವೃ॥ ಇವುಮಾಕಂದಲಸತ್ಪ್ರಸೂನಮಿವುಕಂಕೆಲ್ಲಿಪ್ರಸೂ
ನಂಗಳಿಂ । ಇವುಮಲ್ಲೀಸುಮಮಾಲೆಗಳ್ಬಕುಳಕಮಿವಾಸಂತಿಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ ॥ ಇವುಬಂ
ಧೂಕಸುಮಂಗಳಿಂತಿವಸನಪ್ರೋತ್ಫುಲ್ಲಪುಷ್ಪಂಗಳಿಂ । ಇವುಮಾಧೂಫಲಮೆಂದು
ತೋರ್ದನೊಲವಿಂಸಂತೋಷಮಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ॥ ೬ ॥ ಅಂತು ತೋರ್ದು
ಸಂತಸಂಮಿಗೆ ವೃ ॥ ನೀರಸಮಾಗಿಪೋದಗಿಡುಗಳ್ತಳಿರಿಂದೆಕೊನರ್ತು
ವಾಮಹಾ । ಬೂರಜಮೆಲ್ಲಪುಷ್ಪಮಧುಮಿಶ್ರಿತಮಾದುದುಪೂತಮಲ್ಲಿಕಾ ॥ ಶ್ರೀರ
ಮಣೀಸುನರ್ತನಮೆತೋರ್ದುದುನಂದನಮಧ್ಯದಲ್ಲಿನೀ । ರೀರುಹಪುಷ್ಪಮೆಲ್ಲಮಲ
ರಲ್ಕೆಗೆಬಂದುದುಚೈತ್ರಮುರ್ವಿಯೊಳ್ ॥ ೭ ॥ ವೃ॥ ಶುಕಪಿಕಗೀತಮೇವಿವಿ
ಧವಾದ್ಯಮದಾಗಿರೆಪೂರ್ಣಕುಂಭಮೇ । ವಿಕಸಿತಪದ್ಮಮಾಗೆತಳಿರುಯ್ಯಲೆಯಾಗಿರ
ಸಾಲಪಲ್ಲವಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿತಚಾಮರಸ್ತಬಕಮಾಗಿರೆಕಾಮನಚಂದ್ರಪುತ್ರಿಯಾ । ಸು
ಕರವಿವಾಹಮಾದಪುದುನಂದನದೊಳ್ಜನತಾಮಹೇಶ್ವರಾ ॥ ೮ ॥ ವೃ॥ ವನ
ವಧುಗೀಬಸಂತನಸುಖಾಗಮನಂಮಿಗೆಪೆರ್ಚೆಸಲ್ಕೆಸಂ । ಮನಮುದಯೌವನೋದ
ಯಮನಾಗಳರಂಜಿಸಿಪೂತುತೋರ್ಪಳಾ ॥ ವನವಧುವಳ್ಕರಿಂಕರಮೆನಿಮ್ಮಯಸಂ

ಗತಿಯಿಂದೆಳೆಯೋಗವಂ । ಜನಪತಿಪಾದ್ಯಪಾದ್ಯಬರುವೆಳ್ಗಲರಿಂದೆಸೆಳೆತ್ತ್ರ್ಯಬಾಗಿ
ದಳ್ ॥ ೯ ॥ ಅದರಿಂ ; ಕಂ॥ ಮಾನಂದನವರಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ । ಮಾ
ನಂದನತಾಪಬಾಧೆಯುಂತವಿಸಲ್ಕಾ ॥ ಶ್ರೀನಂದನಜಿತವನದೊಳ್ । ಶ್ರೀನಂದನ
ಬಂಧುಭೋಗಮಂತೆವೆಸಡೆಯ್ದಿ ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆ ರಾಜರಾಜನವ
ಧಾರಿಸಿ, ವೃ॥ ಇದುದಲ್ಸ್ಕಾತನಪುಲ್ತ್ಯಾನಂದನವಧೂಚೈತ್ರೋದ್ವಿವಾಹೋಲ್ಲಸ
ನ್ಮದಪುಂಸ್ಕೋಕಿಲಕಂಠಷಟ್ಪದಕಲಧ್ವಾನಂಮನೋರಂಜಿತಂ ॥ ಪುದಿದಿರ್ದ್ದತ್ತ
ಮಪುಷ್ಪಶಯ್ಯವೃದ ಚೂತಾಶೋಕತಪ್ತಲ್ಲವಂ । ಮದನಾತ್ಮ(ಮಮುಖಿಪ)ತಜ
ನವ ಮೋಘಾಕೀರ್ಣಗಂಧಾನಿಲಂ ॥ ೧೧ ॥ ವೃ॥ ಕಳೆಗಳಕರಬರ್ಧನಮ
ನೀಡಿರಿದಂಬ ಜಕೆಟ್ಮಲಂಗಳಂ । ಅಳಿಗಳ್ಬಾಲ್ಕಿಸೂಳಿವಿಡಿತುಂತಳಿಡೋರಣ
ಮಿತ್ತಿಕಟ್ಟಿದು ॥ ತೆತ್ತಲವಿಸೆ ಕೆತ್ತಲುಂಪವನನಿಂದುರುಮಂವಿಗೆಪಾಡಿಸುತ್ತಿದು ।
ಬಳತರಮಾಘುನಂದದೆದಚೈತ್ರನಬೀರವನಿಂದುನೋಡ್ಪರಾಂ ॥ ೧೨ ॥
ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಕಾದಳೋರುಘಲಿಪಟ್ಪದಕಂತಳೆಮಲ್ಲಿಕಾಲತಾ । ಸ್ಫುರದುರುದೇ
ಹವಲ್ಲಿಪುಳಿನೋಜ್ಜ್ವಘನಾಂಚಿತೆಕುಂದದಂತೆಬಿಂ ॥ ದುರದಧುಯುಸವನಾಲಸೆವನೀಂ
ದಿರೆಕೋಕಿಲಗಾನದಿಂದಮೆ । ವಸ್ಮರತರಲೀಲೆಯಿಂಷ್ಟಿಸಿರಂಕೆದಪ್ಪಳಮೋಘ
ಮೋಹದಿಂ ॥ ೧೩ ॥ ಅದರಿಂ, ವೃ॥ ಪರಹಂಸಕ್ಕೆಳಸೆರ್ಗೆ
ಯಾನಮುಪಮುದ್ಯತ್ಕೋಕಿಲಕ್ಕಂದಸ । ತ್ವರದಿಂ ಸ್ರಗ್ಗೆಮರಾಳಿಬೀರರಾರಂ
ಪೂದೋಂಟದೊಳ್ಸಂತಸಂ ॥ ಮೆರೆಯಲ್ಕಾಂನಡಪಾಡುತಿಗ್ರಪದದೊಳ್ಕಿತ್ತ್ಕರ್ಣ
ಶೋಳ್ವಾಕ್ಯಮಂ । ಪಿರಿದೊಂದುತ್ಸವದಿಂದಮೇಳ್ವಪದದೊಳ್ಲೀಲಾವಿನೋದಂಗಳಿಂ॥
॥ ೧೪ ॥ ಎಂದರಸಂ ನಿಜಸಖಗೆ ನುಡಿದುನಿಯೋಗದ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯು
ರಂನೋಡಿ, ಕಂ॥ ವನರಮೆನಿಮ್ಮಾನಂದದೊ । ಳನುನಯದಿಂಕೊಡಲೆಂದು
ಮಧುಯುತೆನಿಮ್ಮಂ ॥ ವಿನುತಪಿಕಸ್ವರದಿಂ ಭೋರಂ । ಕನೆ ರೆವಳ್ಮಂದಹಾಸಪದ್ಮಾ
ನನದಿಂ ॥ ೧೫ ॥ ಈಗಳ್ವಿಂ, ಕಂ॥ ಪವನಖಿಮುಕರಕರದಿಂ ।
ಸದಮಳಜೀವಮನತಿಂಬಿಪದ್ಮಾಕರದೊಳ್ ॥ ಪದೆಪಿಂಪದ್ಮಕರ್ಕರದಿಂ । ಮೊದವಿಸಿ
ಬಹುಭಂಗಜಾಲಮಂನಡೆಪಾಡಿಂ ॥ ೧೬ ॥ ವೃ॥ ತರಳ್ಕಟಾಕ್ಷದಚ್ಚರುಚಿ
ಕೆಚ್ಚಿಡಿಗೆಂಪುವನಾಂತರಾಳದೊಳ್ । ಪಿರಿದಮರ್ದಿತ್ತಮಾಗೆತಳಿರೊಳ್ಕಲಗಂತಿರೆವೆ
ಳ್ಮಲಗ್ಗಳಾ ॥ ಗುರೆತಳಿರಂತೆರಂಜಿಸೆವನಾವಳಿಯಿಂತುವಿರ್ಪದಮಾಗಲಿ । ಚ್ಚರಿ
ಯುರೆಸನ್ನಿಯೊಂದುಪೊಗಳ್ವಂತಿರೆಮಾಡಿರಿಮಾಡಿಪಾಡಿಂ ॥ ॥ ೧೭ ॥
ಕಂ॥ ಪದರುಚಿಯಿಂನಖರುಚಿಯಿಂ । ಪದೆಪಿಂತಳಿರ್ದಂತೆಪೂತುರಂಜಿಪಪರಿಯಿಂ ॥
ಮುದದಿಂಮಾಡಿಂಪಥಲತೆ । ಸದಮಳಕುಚಜಘನಭಾರಮಂಥರಗತಿಯಿಂ ॥ ೧೮ ॥
ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ಕಂ॥ ಒದೆದಡಿಯಿಂದಸುಗೆಯನೀ । ಮದರೊಳ್ಮಿಗೆಪಲ್ಲವಂ
ಗಳಂಪಡೆಯಿರಿಮು ॥ ಬ್ಬರದಿಂದುಗುಳ್ಬಕೆಳಮ । ನದರೊಳ್ಮಿಗೆಪುಷ್ಪಸಂಘಮಂ

ಮುಡಿಯಿರಿನೀಂ ॥ ೧೯ ॥ ವೃ॥ ಗಿಳಿಗೆವೃದ್ಧೋಕ್ತಿಯುಂಪರಮಹಂಸಿಗೆಯಾನಮುನುದ್ಧುಕೋಕಿಲಾ । ವಳಿಗೆಕಲಸ್ವರಂಗಳನಶೋಕರಕ್ಕರುಗಾಯನಂಗಳಿಂ ॥ ಸುಲಲಿತಮುಪ್ಪವೊಲ್ಕಲಿಕಲೋಸುಗಮೊಲ್ದುಮನೋಮುದಂನಿರಾ । ಕುಲಮಲರ್ವಾಂತೆನಂದನದೊಳಾಂನುಡಿವಂನಡೆವಂಕೆಡಂಗುವಂ ॥ ೨೦ ॥ ಎಂದುನುಡಿದಾಗಳೆ ನರೇಂದ್ರಂ ಪ್ರಸ್ಥಾನಭೇರಿಯಂ ಪೊಯ್ಸಲ್ವೇಳ್ದಾಗಳ್,

ವೃ ॥ ಸ್ಮರನೀಭೂತಳಮಂಕೆರಂಜಯಿಸಿದೆಂಮತ್ತೀಗಳಾಂನಾಕಮಂ । ಭರದಿಂಬ್ಬೆತ್ರನಸ್ಯುನಿರ್ಜಪದದೊಳ್‌ಗೆಲ್ಲಂಗೊಳಲ್ಬೆರ್ಕುವಿಂ ॥ ವರಸಾಕೇತ್ಯಜಯಾಭಿಧಾನಮದರಿಂದೆಂದುತ್ಕದಿಂದ್ರಭೇಕೆ । ಚ್ಚುಗುಬಾಣಾಹತಘೋರಘೋಷಮೆನೆತಾಂಪೆರ್ಚೆತ್ತುಭೇರೀರವಂ ॥ ೨೧ ॥ ಆಗಳ್, ವೃ॥ ಬಿಡುಜಡೆಬೆನ್ನೊಳಾಡೆನಿಡುಗಣ್ಗಳಧೀಂಕಿಡೆವಕ್ತ್ರಮಂಡಲಂ । ನವನಗೆಯಂಕೆರಂಪಡೆಯೆಪೀನಕುಚಂನಲಿದಾಡೆಮಧ್ಯಮು ॥ ಗ್ಗಡದಿಂದುತ್ತುರ್ಕಂಪಿಸೆಕದಕ್ಕದಿಸಲ್ವೊಡೆಕಾಂಚಿಕಂಕಣಂ । ಬಿಡೆಸಬುದಂಗಳಂಪಡೆಯೆಪೊಡೆರತಂಡಮೆಬಂದುದಿತ್ತಲುಂ ॥ ೨೨ ॥ ವೃ॥ ಸುರಿಪಲಿಕ್ಸಿಜನ್ಮಮನಂದುರಿಪಿತೆಗಸ್ಮಂಜಂಕೆರಂಸೂಸಿತೋ । ಳ್ಗಳಚೆಲ್ವಂಬುಜನಾಳಮಂಜಯಿಯಿಸೂಪಂಪದ್ಮಮಂನಂಕೆಕೋ ॥ ಪುಲಗಂಡಂಮುಕುರಂಗಳಂತೆಗಳೆಪುರ್ಬಂಗೋಲವಿಲ್ಲಂಕಳೆ । ಗ್ಬಿಳಿಪಲ್ಕೆಲ್ಲಿವಿನಕನ್ನೆಯರ್ಪಲಬರಾಗಳ್ವಂದರುತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೨೩ ॥ ಕಂ॥ ಬಿಡೆಜಡಿಪನೊಲೆಯುಸ್ತೋರೆಯುಂ । ಬಡವಡುಮಿಗೆಬಳ್ಕೆ ಜೇಕಪಾಶೋಷ್ಪರದಿಂ ॥ ನಡುಗಲ್ಕಂರಂಕೊರ್ವಿದ । ಬಿಡುವೆಣ್ಗಳ್ಳಂಕಗಾರ್ತಿಯುಗ್ಗಡೆತಂದರ್ ॥ ೨೪ ॥ ಅವರಲ್ಲದೆಯುಂ, ವೃ॥ ಸಿರಿಯೊಸ್ಮೆಯ್ಯರಿಯೊಳ್ಕಡಂಗಿಮೆರೆದುಪ್ಪೀಪಾಲಪುತ್ರಾರ್ಗಳ । ತ್ಯುರದಿಂಮೋಳಿಸಿಮಾಳಿರತ್ನಗುಚಿಪೂಲ್ವಿಪ್ಪನೊಳ್ಸಂತೆಸಂ ॥ ಮೆರೆಯಲ್ಮಾನಸದಲ್ಲಿದೇಹಜಿತಕಾಮಶರ್ಣಂತಿಷ್ಯೆ ಶೇಷ್ಯದಿಂ । ತೆರಳ್ದೆರ್ಪ್ಪಂದನಕೇಳಿಗಾಗಳೆಲವಿಂದ್ರಿಲಾವಿನೋದಂಗಳಿಂ ॥ ೨೫ ॥ ವೃ॥ ನಗೆನಗೆಯುಳ್ಪಲದ್ಬಸುಮಮಂನಗೆಯಾನಮದೇಭಗಮನಂ । ನಗೆತುಟಿ ತೊಂಡೆಯಂನಗೆಕೊರಲ್ಗವಂಬುನಸಬ್ಜಪತ್ರಮಂ ॥ ನಗಿನಿಡುಗಣ್ಸಾಹುಪರಿಘಂನಗೆಶೇಷನಾಗರಾಜನಂ । ಮಿಗೆತೆರಳ್ದಂದುಬಂದುದಮನಗುತಂಮಧುಚಂದ್ರಕಾಮರಂ ॥ ೨೬ ॥ ಕಂ॥ ಪೇರರವಕ್ಕೆಳ್ಸುತ್ತಲ್ । ನೆಲಸಿರೆಕಾಕಾಸಭಗಪನೆಸಿಪಂಸುಭಗಂ ॥ ವಿಲಸಿತಪ್ರೋಡುಮಧ್ಯಾ । ನಸಿದ ಧಾವನಂತೆವೊಲ್ಗಣಾಂಗಣಂ ॥ ೨೭ ॥ ಕಂ॥ ವನಕೇಳಿಗೆಸ್ಕನಿತನೆ । ಜನದೊಡಗೂಡುತ್ತಿಳಿವರಂಪರವಿಭವಂ ॥ ಬಿನದದೆತೆರಲ್ಪ್ಪಜ್ಜನ । ಮನೂನನದ್ದುದರೆಂಪ್ರಾಸ್ತಪರಿಯೆಂತೋ ॥ ೨೮ ॥ ಆಗಳ್; ವೃ॥ ಕಿಸವೀಜಗಂನೃಪನವಕ್ತ್ರದೊಳಾಂಪರಿವಾರೆನೆಂದು । ತ್ವರದೊಳ್‌ಡುರ್ತುರ್ಕೊಗಿಳಹಾನಿಸಂನಿಜಮಂಪಬಣ್ಣಿಸಂ ॥ ಪುಕಿಪಿನೃಪಾಲಮುಖಮುಮಿಂದುದ

ಪಂದಚಂದ್ರನಂ । ತಿರಿಧವಳಾತಪತ್ರಮಿಭದಗ್ರದೆರಂಜಿಸೆಬಂದನಾನೃಪಂ ॥ ೧೯ ॥
ಆಗಳ್ಮುಂದೆ ; ಕಂ ॥ ಅಸಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆನೃಪಕುಲ । ತಿಲಕನಕಿವಿಗಪರ್ದನಿ ತ್ತುಸಂತೈಸಿದುವಾ ॥ ಜಲರುಹಚೂತಾಶೋಕ । ಸ್ಥಲದೊಳ್ಮಿಗೆತಾರಮಧ್ಯಮಾಂ ದ್ರಸ್ವರದಿಂ ॥ ೨೦ ॥ ಮತ್ತಂ ; ವೃ॥ ವಿದಳತ್ಪುಷ್ಪದಳಾಣ್ಕೆ ಗೊಟ್ಟುನರಿನೀಕಿಂಜಲ್ಕಮಂಸೂಸಿಸಂ । ಮುದದಿಂತಂಗೊಳದಲ್ಲಿನೀಳ್ದತೆರೆಯಿಂದಂ ಪಾದ್ಯಮಿತ್ತಕ್ಷತಾ ॥ ಸ್ಪದಸತ್ಕೋರಕಬೃಂದಮಂಪರಪಿಭೃಂಗೀನಾದದಿಂಪ್ರೀತಿ. ಯಂ । ಪದೆಪಿಂದಂನುಡಿದಿಂತುಭೂಪಗಿದಿರ್ವಂದತ್ತಂದ.ಮಂದಾನಿಲಂ ॥ ೨೧ ॥
ಇಂತೆಸೆವ ನಂದನವನದೊಳ್ ರಾಜನಂದನಂ ಬರೆವರೆ, ವೃ ॥ ಕೆರಮೆಸೆದಿ ರ್ದುದಾನೃಪನಕರ್ಣ್ಣಿನಿಪಿಂಬಿನಮಂದುಪ್ರೂತಪಾ । ದರಿಗಳಗುಂಪುಪ್ರೂಗುಡಿಗಳಿಂಪೆರೆ ವಾನವಮಲ್ಲಿಕಾಚಯಂ ॥ ಪಿರಿದುಫಲಂಗಳಂತಳೆದತೆಂಗುಸುಪುಷ್ಪಮನಾಂತಚಂ ಪಕಂ । ಸುರಯಿಂಯಸಾಲಶೋಕನಿಕರಂಕದಳೀಫಲಮಾಮ್ರಕೋರಕಂ ॥ ೨೨ ॥
ಅವರೊಳೊಂದು ತಳಿರ್ತ ಬಾಲರಸಾಲಮಂ ಕಂಡಡಪದ ಕಳಸಪಾಲಿತಿ ;
ವೃ॥ ಫಲಮಂಪುಷ್ಪಚಯಂಗಳಂತಳಿರ್ಗಳಂಕೀರಕ್ಕೆಭೃಂಗಕ್ಕೆಕೋ । ಕಿಲವೃಂದ ಕ್ಕೆಕೆಡಂಗುತಿತ್ತುಪಲಸಂಚಾಂಪೇಯಮಂಮಂಜುಳಂ ॥ ಗಳನೀಗಳ್ತವೆಗೆಲ್ದುಬಾಗದಿ ನಿಳಾಕಲ್ಪಾವನೀಜಂಬೊಲು । ಜ್ವಳಿಮಾಗಿರ್ಪುದುಚೂತವಿಾವನದೊಳಿಂತಿಲ್ಲಿಲ್ಲಮನ್ಯ ದ್ರುಮಂ ॥ ೨೩ ॥ ಎಂಬವಳನುಡಿಯುಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಶಶಿವರ್ಮ್ಮಂ,
ವೃ॥ ಇದುಮಧುಭೂಮಿಪಾಲವರಕೋಶಮನಂಗನಸತ್ಸಭಾಸ್ಥಳಂ । ಇದುಶುಕವೃಂ ದಭೋಜನಗೃಹಂಮಧುಪಾವಳಿಪಾನಶಾಲೆಸಂ ॥ ಮುದಪಿಕಸಂಘಕಾಡುವಪೊಲಂ ಮಲಯಾನಿಲನಾನಿವೇಶನಂ । ಇದುನವಮಲ್ಲಿಕಾಶ್ರಯಮಿದೇಬನದೊಳ್ನಡೆನೋಡೆ ಮಾಮರಂ ॥ ೨೪ ॥ ಎಂಬುದುಮರಸ ಸದರ್ಕೆಮಚ್ಚಿ ; ಕಂ॥ ಎಲ ರಲೆಯಿಕೆರಮೆಬಾಗು । ತ್ತೆಳವಳ್ಳಿಯತೋಳ್ಗೊಳಪ್ಪಿಸುಮನೋರಾಗಂ ॥ ಬಳೆಯು ಲ್ಕದರಿಂದಾಮ್ರದೊ । ಳೊಲವಿಂದಂಬಾಳ್ವಳಲ್ತೆಮಲ್ಲಿಗೆವೆಣ್ಣಂ ॥ ೨೫ ॥
ಆಗಳೊಂದಶೋಕಮಂ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ; ಕಂ॥ ತಳಿರಂಕೀಳ್ಗಂ ಪಿಕಕುಳ । ಮಳಿಪಿಂಸುಮನಕ್ಕೆಳೀಮ.ಖಂತವೆಬೀಳ್ಗಂ ॥ ಲಲನೆಯರೊದೆಗುಂಮ ರಮಿದು । ಸಲೆನಲನರಿಯಲ್ಕಶೋಕಮೆಂತೋಚೋದ್ಯಂ ॥ ॥ ೨೬ ॥
ಆಮಾತಿಂಗರಸಂ ಪಡಿನುಡಿಗುಡುವನೆಂದು ಕುಮುದ್ವತಿ, ಕಂ॥ ಲಲನಾಪದಾ ಹತಿಗೊಲವಿಂ । ದಳವೇರುತ್ತಲರ್ದಶೋಕಭೂಜಂನಿಜದಿಂ ॥ ಫಲಹೀನತೆಗೆಡೆಯಾ ದುದು । ನೆಲದೊಳಮಾರ್ಗಂಸುಮಾರ್ಗದೊಳ್ವರ್ತಿಪುದೇಂ ॥ ೨೭ ॥
ಎನೆಚೆನ್ನಾದುದೆಂದರಸಂ ಮಚ್ಚುತ್ತಂ ಬರ್ಪಲ್ಲಿಮುಂದೆ ಕೋದಂತಿರಿರ್ಪ ಕೇದಗೆ ವೇಲಿಯಂನೋಡಿ ಚಿತ್ರಭೋಗಂ ; ಕಂ॥ ಮರ.ಳೊಡನಾಡಿದಕೆತೆದಿಂ । ಗೊರವಂಮಿಗೆಬೂಬಿಬಡಿಕನಪ್ಪುದರಿಂದಂ ॥ ಕೆರಮೆಸೆದಿರ್ಪ್ಪೀಕೇದಗೆ । ಯುರಲಂತ

ವೆನೊಂಕಿಬಿಟ್ಟನಾಗಲಿವೇಳ್ಕುಂ || ೩೮ || ಎನೆ ಮದನಸುಂದರಿ ;
ವೃ|| ಹರರಿಪುವೆಂದ ಬಯ್ದು ಪೊರನೊಂಕಿರದೆನ್ನ ನಡುರ್ತುಕೊರ್ತುವ | ತ್ತಿರದೆ ಕಡಂಗುತೆನ್ನುಪೊಲೆಶೋಭಿಪಕಾಮುನನೀಗರಾಗದಿಂ || ಪಿರಿದೊಳಕೊಂಡಳೆಂತು ವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯೆನುತ್ತುರದಿಂಕೆನಲ್ದುಪ | ಲ್ಮೊರೆಗುಮಿದಲ್ತೆಕೇತಕಿಗಳಸ್ಮಧುಪೀತವು ದಾಳಿಗಾನದಿಂ || ೩೯ || ಎನಲವಳ ನುಡಿಗರಸಂಮೆಚ್ಚಿ ; ಕಂ|| ಬಿರ ಯಿಯುನುರದಿಂಸೀಳ | ಲ್ಕರಲಂಬಂಗಾಗದೆಂದುತವ್ಮನೂಳೊಲವಿಂ || ಸರಸಿಜನೀ ಗಳ್ಸೃಜಿಸಿದ | ಗರಗಸಮಾವಿಕಚವುಪ್ಪಕೇದಗೆಗರಿಗಳ್ || || ೪೦ ||
ಎಂದುನುಡಿದಲ್ಲಿಂ ಮುಂದೆನಡೆಯೆ ತುರುಗಿಮಲರ್ದೊಂದು ಚಂಪಕತರುವಂ ಕಂಡು ರಾಜಸೇನಂ ; ಕಂ|| ಮದನವನಯುನೋತ್ಸವದೊಳ್ | ಪದೆಪಿಂದಂವು ರ್ದುಗಟ್ಟಿರಚಿಸಿದಬಿರುಸಂ || ದಶಿವುಲರ್ವುಡಿಯಂಸೂಸಿಪ | ಸದಮಳಪುಷ್ಪಂಗ ಳಿಂದೆಸಂಪಗೆಮೆರೆಗುಂ || ೪೧ || ಎನಲದರ್ಕೆ ಕುಂಚದ ಮಂಜುವಾಣಿ , ಕಂ|| ಪಿರಿದುಂಚಂಪಕಕಳಿಗ | ತ್ಯುರದಿಂಪಗೆತನನುಬಳೆಯೆಧರ್ರಪೀತಳದೊಳ್ || ಸ್ಮರನಳಿನೀಶಿಂಜಿನಿಯೊಳ್ | ವರಚಂಪಕಪುಷ್ಪಬಾಣಮಂತುಡಸೆಂದುಂ || ೪೨ || ಎನೆಮೆಚ್ಚಿ ಭೂಚಕ್ರ ವಿದ್ಯಾಧರಂ , ವೃ|| ಹರನೊಳ್ಮಿಥ್ಯಮನಾಡಿಕಂ ಟಕಮನಾಂತೆಂತುಂವನಕ್ಷ್ಮಾಜದೊಳ್ | ಪೊರಗಾಗುತ್ತಿರಜಸ್ವಭಾವಮನೆತಾಳಪ್ದಿ ಕೇತಕೀಪುಷ್ಪದೊಳ್ | ಪಿರಿದುಂಸ್ನೇಹಿಪಕಶ್ಮಲಾಂಗಮಧುಪವ್ರಾತಂಗಳಂಸೋಂ ಕೆದಂ | ತಿರೆಚಾಂಪೇಯಸುಮಂಕೆರಂಪಗೆಯನಾಂತಿರ್ಕುಂದ್ವಿರೇಫಾಳಿಯೊಳ್ || || ೪೩ || ಎಂದು ನುಡಿದಲ್ಲಿಂದಂ ನಡೆಯೆ ತುರುಗಿಪೂತಕಿಂಶುಕ ವೃಕ್ಷಮಂ ಬಲಗುಪ್ತ ನಿಂತೆಂದಂ ; ಕಂ|| ಅರಲಂಬಂಬಿರಯಿಗಳೆರ್ದೆ | ಯಿರಿಯಲ್ಕೆಗೆ ಕಾಸಿಮಸೆದಕೂರಂಬುಗಳಂ || ತೆರದಿಂತೇರ್ಗಟ್ಟಿದನೆಂ | ಬಿರವಿಂಗೆಡೆಯಾದುವವು ಮಮುತ್ತಿದಮುಗುಳ್ಗಳ್ || ೪೪ || ಅದರ್ಕೆ ಹೇಮವತಿ ನಸುನಕ್ಕು ;
ಕಂ|| ವನವನಧಿಯುವಡಬಂಸಂ | ಜನಿಸಿದತೆರದಿಂದೆಮೆರೆವಕಿಂಶುಕತರುಕಾ || ಮಿನಿ ಯುರವುನದೊಳ್ಮಿನುಗುಂ | ಜನಿಸಿದಕೊಡರ್ಗುಡಿಗಳಂತೆಕಾಯ್ಪುಂಪೊಗೆದುಂ|| ೪೫ ||
ಎಂದುನುಡಿಯೆ ಮುಂದೊಂದುನನೆದೀವಿದ ಪಾಟಲೀದ್ರುಮಮಂ ಶಶಿವರ್ಮಂತೋರಿ; ವೃ|| ಪಳಯೆಲೆಸೀರೆಜಾರೆಭರದಿಂದನಿಲಂಮಿಗೆಬಂದುಕೂರ್ತುಬ | ಳ್ವೆಳಮುರದಿಂ ದಮುಪ್ಪುವನಳಿಪ್ರಕರಂತವೆಬಂದುಪುಷ್ಪಕೋ || ಮಳರದನಚ್ಛದಂಸವಿವುವಾವ್ರ ಕುಳಂಮಿಗೆಮೋಗೆಬಿಳ್ಪಸಂ | ಚಳಿಸುವುವಂತರಿಂದಿವಳ್ಗೆಸೋದರಿಯೆಂಬುದೆನನ್ನಿಲೋ ಕದೊಳ್ || ೪೬ || ಅದಕೆ ರಸಂ ನುಡಿದಪ್ಪನೆಂದು ಕಾಮಮೋಹಿನಿಗಳ್ಕನೆ ಬಳಿಯೊಳಿರ್ಪ ದಿಗ್ದಂತಿಯುಂತೋರಿ ; ಕಂ|| ಹಗರಿಪುಗೆಮುನ್ನಮರಲಿಂ | ಶರಮಂಮಿಗೆಕಾಣ್ಕೆಗೆಯ್ದುದೀತಂಬೆಲರೊಳ್ || ಪರಿಮಳಮನಿತ್ತುದೀವನ | ತರ್ಪ್ಪೊಳ್ಮನ್ನಲರ್ದುಬಂದುದೀಮಾಧವಿತಾಂ || ೪೭ || ಅದಕ್ಕೆ ಶಶಿವರ್ಮನ

ವಳಸುಡಿಗೆ ಪಡಿಯಾಗಿ ; ಕಂ॥ ಅಳಿಶುಕಕಳಗಂಠರವದಿಂ । ತಿಳಿಪುತ್ತೆಮುಳಿ
ಸಂಬಸಂತನಂಬಸಿರಿಯುಂ॥ ನಲವಿಂನೆರಪಿದಮಾಧವಿ । ಗಿಳಿಯೊಳ್ಮಧುಮಾತಿಂನಂಬ
ಪೆಸಱೇಂಕಿರಿದೇ ॥ ೪೮ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆ ಚತುರಜನ ಚಕ್ರೇಶ್ವರಂಮ
ಚ್ಚಿಬರೆವರೆ ಮುಂದೊಂದುಮಾಕಂದ ಶಾಖಾಗ್ರದೊಳ್ ; ವೃ॥ ತನಿಪಣ್ಗಂ
ಮನಮಾಱಿನೋಡಿಭರದಿಂಗೆಯ್ತಂದುಪೊಂಗುತ್ತೆ ಭೀಂಗ । ಕ್ಕೆಚಂಚುಪುಟದಗ್ರ
ದಿಂದಿರಿದುಪ್ಪಿಂಗಿಜೊಲ್ಲಿಕೆಣ್ಚಿಪ್ಪಿಪೀ ॥ ದನುಮಿಂದೋಪಳನಳ್ಳಿಗೊರ್ಕೆಕಿಡಾಪ
ಕ್ಷಿತ್ತುಮೆಮ್ಮೆಬೆಚ್ಚೆಮೋ । ಳನದೊಲ್ಗಿಸುತದ್ಗ್ರಹಂಟ್ಟಗಳಬಿಟ್ಟಂದಿಂಗಿಡುಕೀರಂ
ಕರಂ ॥ ೪೯ ॥ ಅದನರಸಂ ನೋಡುತ್ತಿರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಮದನವೀಣೆಯೆಂಬ
ಪರಿಚಾರಿಕೆ , ಕಂ॥ ವನಜಾರಿಸೋಲ್ದುಸೆರೆಯಿರೆ । ಬನಗತ್ತಲಿಂಪೊಳ್ಸ
ರೋವರಪ್ಪುಲದಿಂದಂ ॥ ಇನಿಯನನರಸಲ್ಪ್ಪರೆಗ । ಳನುನಿಂಬಂದಂತೆಯುಮಾಧಿಕಾ
ಸುಮಪುಸೆಗುಂ ॥ ೫೦ ॥ ಎಂದರಸನವನಮಂ ತೋರಿದಾಗಳು ಸನಿಯಮೊ
ಳ್ಪಿಂಬದ್ ಶಾಜ್ಞಾರವಂ ; ವೃ॥ ದಿವದೊಳ್ಪುಷ್ಪಿಸಿಯುರ್ಕೆಳೇಲತೆಯುಪ
ಣ್ಗಳ್ಳೊತ್ತಿಂಟದೊಳ್ಪದ್ಮಿನೀ । ಸುವಧೂಪ್ಳಂದಮುದಿರ್ಪವಾನಿಪರಸೋಂಕಲ್ಪ್ಪಿಗ
ದಿಂಮುತ್ತಮುಂ ॥ ದಿವನಾಥಂಕರಮಂಕರಂತೆಗೆದನೀಭೋಜಾತಸಂಶ್ಲಿಷ್ಟದಿಂ । ದಿನ
ಸಬ್ಸಾರಿಕೆಳಂಕಿಬಂದುಸೆರೆಯಾಂತಂಬೋದ್ಯಮೋನೌಕಬೀ ॥ ॥ ೫೧ ॥
ಎಂದುನುಡಿಯೆ ನರೇಶಂಕೇಳ್ದು ಸಂತೋಷದಿಂ ಸಬೆಯುಲೊಂದುಬ್ಬು ಮಾವಿನೊ
ಳ್ತರಗಿ ಕೂತಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂ ನೋಡಿ , ವೃ॥ ಸ್ಮರಸಕೃಪೆರ್ತೆಂಡೋ
ಬನದಭೂತಿಯೊಸಲ್ಲರಸ್ಮೈಪೊಬ್ಬೈತ್ರಸಾ । ಪರಮಗುಣಂಗಳೋಪವನನೈಸಿರಿಯೋ
ವಿರಹೀಜನಾಳಿಯಾ ॥ ಮರುಳೆರ್ದೆಗುಂಡೊಷಟ್ಪದದಪ್ರಣ್ಯಾಮೊಕಾವನಶಕ್ತಿಬೀಜ
ಮೋ । ಪಿರಿದಿದುಕೂಪುಣಂಬುಗಣಿಯೆಂಪೊಸಮಲ್ಲಿಗೆತಾಳ್ದಿಮೊಗ್ಗೆಯೋ ॥ ೫೨ ॥
ಎಂದು ಭಾವಿಸುತಲ್ಲಿಂ ತಳರ್ದು ಬಂದುಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ವಳಂತಮಂಟಪದ
ತೂಗುಂಮಂಚದೊಳ್ ಮೆಲ್ಲನೆಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮದನವೀಣೆಯೆಂಬ ಗಾಯಕಿಯಮೊಗ
ಮಂನೋಡಿದಾಗಳ್, ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂವೀಣೆಯನೊತ್ತಿ ವಕ್ಷದೊಳಮೇಳಂಗೆಯ್ದುಪ
ದ್ರಕ್ತಿಯಿಂ । ಸ್ಫುರದುದ್ಯತ್ಕಳನಾದಮುಣ್ಮೆಮುಕುತೀತಂತ್ರೀಸುಕಂಠಸ್ವರಂ ॥ ಕರ
ಮೊಪ್ಪಲ್ಗಮುಕಾದಿತಾಯಲಯಮುಂಪಂಚಪ್ರಪಂಚಂಗಳುಂ । ನೆರೆಯಲ್ಪಾಜಿಸಿದ
ಳ್ಮನೋಹರಮೆನಲ್ಗೀತಂಲಸದ್ವೀಣೆಯುಂ ॥ ೫೩ ॥ ಅದನರಸಂ ಕೇಳು
ತ್ತಿರ್ದ ನಿತ್ತಲ್ ನಿತಂಬಿನೀಜನಂ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯ ವಿನೋದಕ್ಕೆಂದು ಸಂದಣಿಸಿ ;
ವೃ॥ ಬಿದುಜಡೆಬಿನ್ನೊಳಾಡೆನಡುಬಳ್ಕೆವಳಿತ್ರಯಮುಣ್ಮೆ ಬಟ್ಟಪೊಂ । ಗೊಡಮೊ
ಲೆಪೊಣ್ಮೆತುಳ್ಕೆನಗೆಜೊನ್ನಮಮುದ್ರಿರೆನೇತ್ರಕಾಂತಿಬ ॥ ಲ್ಪಡಿಯೆನಿತಂಬದೇಶಮ
ಲರ್ದ್ದಕ್ಕಿಗಳೊಂದಿಕೆಡಂಗಿಪಾಱೆಸೊಂ ॥ ಪಿಡಿದಿರೆಯಾನಮೆಯ್ದುದುಕೂದಿರಿಯಲ್
ಪ್ರಮದಾಕದಂಬಕಂ ॥ ೫೪ ॥ ಕಂ॥ ಮುರಮುರದೊಳ್ಗಡುಗಿದಡೊಳ್ ।

ಸುರಯುಯುಪುಷ್ಪಗೆಯುಮಂಪಿನಸುಗೆಯುಪೊದರೊಳ್ || ಮರುಗದದವನದಮಡಿಯೊಳ್ | ನೆರೆನೆರೆದಾರೆಪರಿದುದರರೆಪೇಡಿರತಂಡಂ || ೫೫ || ಕಂ|| ಜಲಜದಳಸ್ಫಟಿಕೆಯುಚೆಂ | ದಳಿರಕರಂಡಕೆಮನುದ್ಘುಕೆದಳೀಪತ್ರ || ಪ್ರಲಸಿತಮಂಜೂಷಮನಾ | ಲಲನೆಯರೊಲವಿಂಕರಾಬ್ಜದೊಳಾಂತಳ್ವಾಗಳ್ || || ೫೬ || ಕಂ|| ಮಿಗೆನಗೆನಗೆಗಣ್ಮಲರಂ | ನಗೆತಳೆವಮಾಬೆಂದಳಿಗ್ಗಳಂನಗೆಕುರುಳ್ಗಳ್ || ನಗೆದಲೆವಭೃಂಗಚಯುಮಂ | ಬಗೆಮಿಗೆನಗುವಲ್ಲತಾಂಗಿಯರ್ವ್ವನಲತೆಯಂ ||೫೭|| ಅಲ್ಲಿಂಪೆಸೆ, ಕಂ|| ಕಡೆಗಣ್ಣಾದಿರುರ್ವ್ವರೆಪ | ಳ್ಪಿಡಿದಿಲತಾಂಚೂತಪಲ್ಲವಂಪಂಡೆಗಬಂ|| ಮದದಿಯುಕೈದಳದರುಣಮು| ದಡಸಲ್ಮೆಗೆತ್ತಿಳಿದುತಿಂದುತಿಂಬದಳೊರ್ವ್ವಳ್ || ೫೮ || ಕಂ,| ತಳಿರುಬೆಯಿಂಪೂಗುಟಿಗ | ಳ್ತಳಿರಾಗಲ್ಕಣ್ಣಕಾಂತಿಯುಂಬೆಂದಳಗರ್ಗಳ್ || ಮಾರಾಗಳ್ಲತಿದಿವಾ | ಲಲನೆಗೆಮರುಳ್ಮಾಡಿದತ್ತುಚೂತಂಬನವೊಳ್ || ೫೯ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ, ಕಂ|| ಎಳವಳಿರನಲ್ಲಿತಿರಿಯ | ಲ್ಕಳನೇಕ್ಷಣೆತಾಂತಮಾಲಭೂಜಮನದರಲ್ || ಪೂಳ್ದಳ್ಕಮಿಸಿರಾತ್ರೀ | ಲಲನೆಯುಪ್ರೀಲ್ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತಿರೆವಕ್ತ್ರಂ ||೬೦|| ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ; ಕಂ|| ತರುಣತಮಾಲದತರುವಂ | ತರುಣಿಕರಂಪತ್ತಿಪುಷ್ಪಬೃಂದಮನಿಳೆಯೊಳ್|| ಸುರಿಯಲ್ಕನೀಟುವಗುಜೆತಾಂ | ಪುಂಗುಲ್ಕವಿಲೋಂದುಕುಂತೆದುಬಾಗಳ್ಛತ್ರಂ ||೬೧|| ವೃ|| ನೆಲದಲ್ಲುಂಗುಟಮೂರಿನಿಳ್ಕಿತನುಮಧ್ಯಂಬಳ್ಕಕೈನೀಡಿಕೋ | ಮಲವಕ್ತ್ರಂಬಿಮರಾನಜೋಲೆಪಣೆಗಂಟಾಶಾಖೆಯುಂಹಸ್ತದಿಂ || ಸೆಳದಂಗೋದ್ಭವಬಾಣಮಂಬಸುಗೆಯಾತೆಚ್ಛಂದಳಿದೊರ್ಗಂಗಲಂ । ಮಿಳಿರಲ್ಮೇಲುದುಮುಗ್ಧೆಕಿಳ್ತುತಳೆದಳ್ತನ್ನುತ್ರಮಾಂಗಾಗ್ರದೊಳ್ || ೬೨ || ಪೆರತಂದೆಡೆಯೊಳ್ಕಚಕುಚ ಜಘನಭರಾವನಮ್ರ ಮಂಥರಗಮನೆ, ಕಂ|| ಮುದದಿಂದಸುಗೆಯುಮುಡಿಯ | ಲ್ಕಿದಿರೇಕ್ಷಣೆಮನವನಾಂತೊಡಂತರುವೇರ || ಲ್ಕದುಬಾರದೆಬುಡದೊಳ್ಮಗೆ | ಪದೆದೊಡೆದದರಲ್ಲತಳಿರನಾಂತಳ್ನಲವಿಂ || ೬೩ || ಪೆರತೊಂದುತಾಣದ ಮಲಯಜ ಮಹೀಜದೊಳೊರ್ವ್ವಳ್; ಕಂ || ತಳಿದೊರ್ಗಂಗಲನುಡಿವೆಡೆಯೊಳ್| ನಳನೇಕ್ಷಣೆಬಿಚ್ಚಿತನ್ನಜಡೆಯುದನವಿಲೊಂ || ದಳಿಪಿಂನೋಡುತೆಪಾವೆಂ | ಡೆಳಸಿಕರಂಕದರ್ಕಿಸತಿಯುಬೆದರಿಸಿತಾಗಳ್ || ೬೪ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಮತ್ತೋರ್ವಳ್; ಕಂ|| ಲಲಿತೇಕ್ಷಣೆಮಾಂಮರದೊಳ್ | ತಳಿರಂಸುಮಮುಂಕಡಂಗಿಫಲಮಂಕೊಳ್ವಾ || ಕುಳಿದೊಳ್ಕಪಿತಾನಡರಲ್ | ಬಳಿಕಿಳಿದುರೆಬೆದರ್ಪಬಿಡಪೆನಡುಗಿದಳಾಗಳ್ || ೬೫ || ಮತ್ತಮೊರ್ವ್ವಳ್ ಮಾಕಂದದೊಳ್ ಪರ್ಬಿದ ಮಲ್ಲಿಕಾವಲ್ಲರಿಯಲ್ಲಿಗೈತಂದು ; ವೃ || ತುದಿಯೊಳ್ಪತ್ತಿದಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆಯುಚಂಚತ್ಪುಷ್ಪಮಂಕೊಯ್ಯಲು | ನ್ಮದೆಯೊರ್ವ್ವಳ್ಮರವತ್ತಿಪುಷ್ಪತತಿಯಂಕೊಯ್ವಾಗಳೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂ | ಪದೆಪಿಂದಿಲ್ಲಿಮರಲ್ಮರಳ್ನಿಜಮೆನಲ್ಸುತ್ತಿರ್ದಪುಂಸ್ಕೋಕಿ

ಲಂ । ಮದವತ್ತಾಮ್ರಮುಖಂಕೆಡಂಗಪಿರಿದುಂಮುತ್ತಿರ್ದುವಾನಾರಿಯುಂ ॥ ೧೬ ॥ ಮತ್ತಮಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ನಗೆಮೊಗಮಲರ್ದಮ್ಬುಜಮೆಂ । ದೊಗುಮಿಗೆಯಿಂ ಸುಯ್ವಗಂಧನಿಶ್ವಾಸಮನಾ ॥ ಮಿಗಲಲರ್ದಪದ್ಮ ಸುರಭಿಯು । ಬಗೆಯಿಂದೊಡನೊಡನೆಮುತ್ತಿಮುಸುರಿದುವಳಿಗಳ್ ॥ ೧೭ ॥ ಪೆರತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ;

ಕಂ॥ ಪೊಸಮಡದಿಬನದೆಬೆಳೆದಾ । ಅಸುಗೆಯತಳಿರ್ಗೆಯ್ವಪದದೆಕ್ಕೈನೀಡಲದಂ ॥ ಮಿಸುಗುವತಳಿರ್ಗೆತ್ತೊರ್ವಳ್ । ಸಸಿನದೆಕರದೆಳೆದುನಗಿಸಿದಳ್ಕೆಳದಿಯುರಂ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ॥ ಚೆಂದುಟಿಪೊಗರಿಂಮಲ್ಲಿಗೆ । ಕುಂವದೆಚೆಂಬಣ್ಣಮಾನೆಬಂದುಗೆಯಲರೊಳ್ ॥ ಒಂದಿಪಿಪೊಸವೆಣ್ಣೊರ್ವಳ್ । ಸುಂದರನಖದಿಂದೆಕೆರಿದುಮಲ್ಲಿಗೆಗೆತ್ತಳ್ ॥ ೧೯ ॥

ಕಂ॥ ಅಳಿರ್ದಳರ್ದ ದಿಗ್ದಂತಿಕರಂ । ಪುಳಿನದೆಮಿಗೆಬೆಳೆದುನಿಂದುಕಳ್ತಲಿಸಲೊಡಂ ॥ ಬೆಳತಿಗೆಗಣ್ವೆಣ್ಣೊರ್ವಳ್ । ಲಲನಾಮಣಿಪೊದರೊಳದರಮಲರ್ಗಳನಾಯ್ದಳ್ ॥ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂ॥ ಮದನನಗುಣದೊಳ್ಪಗೆಪೆ । ಚಂದೊಪೇನಕಟಕಟಬರಿದೆ ಸಂಪಗೆಮುಗುಳಿಂ ॥ ತಿದುಮನ್ನಿಸಿಕೆಸಖಮೆಂ । ದೊದವಿಕೆರಂಕೊಯ್ದುಮುಡಿದಳಾಸಖಿಯೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೧ ॥ ಪೆರತೊಂಡೆಡೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ;

ಕಂ॥ ಅಳಿಗಳಬಾಯೆಂಜಲ್ಬನ । ದೊಳಗಿರ್ಪಖಿಳಪ್ರಸೂನಬೃಂದಂನಿಸದಂ ॥ ವಿಲಸಿತಚಂಪಕದಲರೀ । ಮಲಿನತೆಗೆಡೆಗೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲವೆಂದದನಾಯ್ದಳ್ ॥ ೨೨ ॥

ಕಂ ॥ ನಳಿತೋಳನೀಡಿಕಾಮಿನಿ । ವಿಳಸಿತತಿಳಕೋದ್ಗಮಂಗಳಂವಕುಳಂಗಳುಮಂ ॥ ಗಳನೊಲವಿಂತಿರಿದಳ್ಕಿಗೆ । ಲಲಿತಾಂಬಕೆಹಂಸಯಾನೆವರಸಖಿಯೊರ್ವಳ್ ॥ ೨೩ ॥

ಕಂ ॥ ಸುಂದರಿಪಾದರಿಯೊಳ್ಕಿಗೆ । ಚೆಂದಳದಿಂಪುಷ್ಪಬೃಂದಮಂತಿರಿವುತಿರಲ್ ॥ ಚೆಂದಳಿರ್ಗಳನೊಂದಿಸಿತದು ॥ ಬಂಧುರಮೆನೆತಳದಚೆಂಬೊಗರ್ಪಾದರಿಯೊಳ್ ॥ ॥ ೨೪ ॥ ಮತ್ತಮಯೂರವೃತ್ತಂ ॥ ಮಂದಸ್ಮೇರಾಬ್ಜಾಸ್ಯೆಮದಾಳಿಪ್ರಸರಾಂಕಾ । ಮಂದಪ್ರಸ್ಫಾರಾಮ್ರಲಸತ್ಪಲ್ಲವಗುಚ್ಛಂ ॥ ಬೊಂದಲ್ಗಸ್ತ್ರಾಂಭೋಜದೊಳಂಭೋಜಿನಿಚಂದ್ರಂ । ಬೊಂದಿಂದಂದಂದೋರ್ದಸೆಗುಂಭೃಂಗಕಳಂಕಂ ॥ ॥ ೨೫ ॥ ಪೆರತೊಂಡೆಡೆ ; ಕಂ॥ ಸುರಯಿಯಮುಗುಳಂತಿರಯಲ್ । ಸರಸೇಕ್ಷಣೆಪತ್ತೆತನ್ನಕುಚಮಂಟಿಗೆಯಾ । ತರುಮಿಗೆನಸೆಯಿಂನಡುಗುವ । ಪರಿಯಂದೊರೆಕೊಂಡುದರರೆನೋಟಕೆರೆದಸೆಯೊಳ್ ॥ ೨೬ ॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ; ಕಂ॥ ಜಾತಿಯಿದೇತರಜಾತಿವಿ । ಜಾತಿಯೆತಾನಾದುದಕಟ ಸುಮಜಾತಿಯೊಳೀ ॥ ಜಾತಿಯಲರೆಂದುಕಾಮಿನಿ । ಜಾತಿಯನುರೆತೆಗಳ್ದುಬಳಿಕೆಕಳಿಕೆಯನಾಯ್ದಳ್ ॥ ೨೭ ॥ ಪೆರತೊಂದೆಡೆ ಯೊಳೊರ್ವಳ್ ;

ಕಂ॥ ಗಿಳಿತಲೆದೋರಲ್ಕದರಾ । ವಿಳಸಿತಚಂಚುವನೆಕಿಂಶುಕಪ್ರಸುಮಮಿದೆಂ ॥ ದೆಳಸಿತಿರಿಯಲ್ಕೆಕರ್ದುಕೆ । ಳ್ಗಿಳಿಚೆಂದಳಮಂಬೆದದ್ದುಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡಳ್ ॥ ॥ ೨೮ ॥ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ಕೇದಗೆಯಲ್ಲಿಗೆಯ್ದಿ ; ಕಂ॥ ಶಂಬರರಿಪುಗ

ರಿಗಟ್ಟ | ಲ್ಕಂಬುಗಳೆಂಗರಿಗಳಿಂದವಿಸಾಕೇದಗೆಯಾ || ಕುಂಬಿನಿಯೊಳಖಿಳಯುವ
ರಾ | ಡಂಬರವಿಳಿಗುಂದಲೆಸೆದುಗರಿಗಳನಾಯ್ದಳ್ || ೭೯ || ಪೆರತೊಂದೆಡೆ;
ಕಂ|| ೧ರಿತಿರಿಮುಮಲರನೆಳೆಯುಳ್ | ಪರಿಮಳಿಸುವಸುಯ್ಯುಸುಯ್ದುಬಿಡುಬಿಮರ್ಗ
ಳನಾ || ತಿರಿಮಧುಬಿಂದೂತ್ಕರಮಂ | ಸುರಿವಬ್ಜನಿಯಂತೆವೊಲ್ಕರಂಮೆರೆದಿ
ರ್ದಳ್ || ೮೦ || ಮತ್ತನೊಂದೆಡೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ; ವೃ|| ಸುರು
ಚಿರಚೂತಭಂಜದೊಳದೊರ್ವನಿತಂಬಿನಿಕೊಂಬನಲ್ಲಿಬಂ | ಧುರಕರದಿಂದೆಬಲ್ಸೆಳೆದು
ಬೆಂದ್ಗಳಿರಂಮಿಗೆಕೀಳ್ವವೇಳೆಯೊಳ್ || ಪರಮೆಗಳೆಲ್ಲಮುತ್ತಿಬೆದರ್ದಾಕೊನೆಯಂಬಿ
ಡೆಸೋವುವಂತೆಸ | ತ್ವರದಳಿಬೃಂದಮಂಬೆಮರ್ಗಳಂಮೆರೆದಿರ್ದುದುಕೊಂಬುತೂ
ಗುತಂ || ೮೧ || ಕಂ|| ಮೂಂದಳಿರತೋರತೊಂಗಲ | ನಿಂದೀವರನಯ
ನೆಯೊರ್ವಳೊತ್ತಲ್ಕುಚದೊಳ್ || ಸುಂದರಮಾದುದುಮನ್ಮಥ | ನಂದುರಿಯಿಂಕಾ
ಯ್ದುಬಾಣದೊಳ್ಪೊಡೆದಂದಂ || ೮೨ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ;
ವೃ|| ವಿಲಸಿತಚಂಪಕಪ್ರಸುಮಮಂಮಿಗೆನಿಳ್ಕುತಕೊಯ್ವನೀರೆಯಾ | ವೋಲೆವೊರೆ
ಯಿಂದೆತೆಳ್ಕಡುಕರಂನಡುಗುಂಮುರಿಗುಂದಲೆಂದುಕೋ || ಮಹರಿನೀಲನಿರ್ಮಿತಶ
ಲಾಕೆಯನೊಯ್ಯನೆಸುತ್ತಿದಂತೆವೋಲ್ | ಸಲೆಮದನಂವಳಿತ್ರಯುಮದೇಂಬಗೆಗೊಂ
ಡುದೊಕಂಜನೇತ್ರೆಯಾ || ೮೩ || ಅಂತಾ ಪುಷ್ಪಾಪಚಯ ಸಮಯ
ದೊಳ್ ಲತಾಂಗಿಯರ, ಕಂ|| ಮೊಳೆವಲ್ಬೆಂದುಟಿಯೆಸಳ್ಗ | ಣ್ಣೆಳನಗೆನ
ಳಿತೋಳ್ಕೆದರ್ದ್ದಸೋರ್ಮುಡಿಯೊಳ್ಕಾಂ || ಪೊಳೆದುವುಮಲ್ಲಿಗೆಬಂದುಗೆ | ಜಲಜಂ
ಮಿಗೆವೊಲ್ಲೆಸಿರಿಸಮುದ್ಘುತಮಾಲಂ || ೮೪ || ಆಗಳ್ ;
ವೃ|| ಮುಡಿಬಿಡುತಂದುಸೂಸೆಮುಗುಳಂಮೊಲೆಮೇಲುದನೆತ್ತನೀವಿಬಿ | ಲ್ಸಡಿಲೆಮು
ಖಾಂಬುಜಂಬೆಮರೆಮೆಯ್ಯಲಸುತ್ತಿರೆಬಾಹುಮೂಲಮುಂ || ಜಡಿಯೆಬಳಲ್ದುಬಳ್ಳಿರು
ಗಿಪತ್ತಿಕೆಡಂಗುತೆಸುಯ್ದುಬಾಡಿನು | ಣ್ಪೊಡೆಸೆಡೆಯಲ್ಕಿತಂಬನಿಯರಾಗಡೆಸೇದೆಯ
ನಾಂತರೆಪ್ಪದಿಂ || ೮೫ || ಅಂತು ಬಾಡಿಬೆಂಡಾಗಿ ; ಕಂ|| ಮಲ
ರಂಬಂಗಲರ್ಗಳನಾಂ | ಧರಿಯಿಸವೇಳ್ಕೊಂದುಬನದಚಂದನಗೃಹದೊಳ್ || ಸುರು
ಚಿರಕದಳೀನಿಳಯದೊ | ಳಿರಸುವವೊಲ್ಪೊಕ್ಕುದಲ್ಲಿಪೆಂಡಿರತಂಡಂ || ೮೬ ||
ಅಂತು ಪೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಪುಷ್ಪಾಭರಣಂಗಳಂ ಸಮೆದು ; ಕಂ|| ಮಣಿ
ಭೂಷಣಮಿದರಂತಿರೆ | ಗಣನೆಗೆಬರ್ಕುಮೆಮೃದುತ್ವದಿಂಸೌರಭದಿಂ || ದಣಿಯುರವ
ಪುಗುರುಕರ್ಕಶ | ರುಣಮಹಿತಂಪುಷ್ಪಮುಂಡನಂಹರ್ಷಕರಂ || ೮೭ ||
ಎಂದು ನುಡಿಯುತ್ತುಂ ; ವೃ|| ಅಳಿಜಾಳಂಕಚಗಂಧಕಾರ್ದೆರಗೆಲೀಲಾಂ
ಭೋಜದಿಂಪೊಯ್ಯೆಕಂ | ಮಲರಿಂನಿರ್ಮಿಸಿತಾಳ್ದಭೂಷಣದೊಳಾಗಳ್ಸೊಸೆವುಷ್ಪಂ
ಸುಕೋ || ಮಲನುಂದಸ್ಮಿತಮಂದುಮುಂದಡರೆಕಾಂತಾಬೃಂದಮೆಯ್ದೆಂದುದಾ |
ನೆಲದಾಣ್ಮಂಗಿದಿರ್ಗಂದುಜಂಗಮಲತಾಸಂಘಂಕರಂಬರ್ಪವೊಲ್ || ೮೮ ||

ಅಂತುಬಂದು ಪೊಡವಟ್ಟು ಪೂದೊಡವುಗಳಿನರ್ಪಿಸಿ ಸಾಕೇತಗನಿಂದಿರೆ,

ಕಂ॥ ಅಲದೆರ್ಱದತರಭರಕೆತರುಣಿಯು । ರಳವಳಿದುರೆಬೆಮರನಾಂತಪ್ಪೊಲ್ಮೊರ್ದುದುತಾ ॥ ನಿಳಿಸುರಸಂಗಾಸಖಿಯರ । ವಳಿಯೊಳ್ಕುಚದೊಳ್ಕದಂಪಿನೊಳ್ಬೆಮರ್ವನಿಗಳ್ ॥ ೪೯ ॥ ಆಗಳರಸಂ ಜಳಕೇಳಿಯುನಾಡಲೆಂದಾಣತಿ ಗೆಯ್ಯಲೊಡಂ ;

ಮಂದಾನಿಲರಗಳೆ॥ ಆಸಮಯದೊಳತಿಸಂಭ್ರಮಮೆಸೆದಿರೆ । ವಾಸರಮೆಂದೆನೆಪೂದೊಡವೊಪ್ಪಿರೆ । ಕಳಗಳಕಳಕಳಮಮರ್ದಿರೆಸುತ್ತಂ । ಲಲನೆಯರಿರ್ದರ್ಮಲರ್ದಿರೆಚಿತ್ತಂ । ಬಿಡುಜಡೆಪೆಣ್ಣೊಳ್ಕೆಗೆರಲಿದಾಡಲ್ । ಕಡೆಗಣ್ಗಳಗದುಮಿಗೆಮಿಳಿರ್ದಾಡಲ್ । ನಗೆಮೊಗದೊಳ್ಮಿಗೆಬೆಮರ್ವನಿಗಳ್ತಾಂ । ಸೊಗಯಿಸೆಪೆಂಡುಟಿಪೊಗರದುಮಿಗೆತಾಂ । ಬಂದುಗೆಸುರಲಂಕುಂದಿಸೆಸುತ್ತಂ । ಸುಂದರವಾದುದುಮಧುರಸವತ್ತಂ । ಪರಮೆಗಳುರದಿಂಪೂವಳಿಗೆದರಲ್ । ಪರೆದುದುಪೆರೆಯೊಳ್ಸುಮತಿಯಾಗಳ್ । ವರಮಂದಾನಿಲನುರದಿಂದೆಯ್ತರೆ । ತರುತತಿಯಿಲ್ಲಿಂತೊಸವುತೆಬಾಗಿರೆ । ತರಗಿದುವೆತ್ತಂಪೂಗುಡಿಮಿಳಿರಲ್ । ನರಪನಪಳಯಿಗೆಜನತತಿಕೂಡಿರಲ್ । ಲಲನೆಯರೆಯ್ತರೆಪಥವಲ್ಲರಿಯಂ । ವಿಲಸಿತನಖಪರರುಚಿಯುಲ್ಲರಿಯಂ । ಬಗೆಮಿಗೆಮಾಡಿರೆನಿಜಸಖಿಯೆಯ್ತರೆ । ನಗೆಮೊಗದಿಂದಂಲಾತಿಸುತಾಗುರೆ । ಕನ್ನಡಿಯುಡಪದಣವಕೆಯುಬೆನ್ನೆಯು । ಕನ್ನೆಯರೆಲ್ಲರ್ಪಿಂಪಿರೆವನ್ನೆಯು । ಕೊಲವಿಂಬಂದಿರೆಮುಂದುರೆಪಿಂದಿರೆ । ಕುಂದವೆಸುತ್ತಂಸಖಿಯರ್ನಿಂದಿರೆ । ಮೇಳದತಾಳದಮೃದುಘನರವಮಂ । ಕೇಳುತೆಸೊಗದಿಂಪೊಂಗಿಸಿಮನವಂ । ಶ್ರುತಿನುತಚರಿತಂಶುಭಗುಣಭರಿತಂ । ಮುರಹರಭಕ್ತಂಸುಖರಸಸಿಕ್ತಂ । ರಿಪುಜನಭೀಮಂಸ್ತ್ರೀಜನಕಾಮಂ । ವಿತರಣಶೀಲಂನುತಗುಣಲೋಲಂ । ಪರಿಹೃತಪಾಪಂಕರಧೃತಚಾಪಂ । ಭುವನಾಧಾರಂಕವಿತಾಸಾರಂ । ಕರುಣಾಪಾಂಗಂಪರಮಶುಭಾಂಗಂ । ನರಪತಿಮುದದಿಂನಡೆತರುತಿರ್ದಂ ॥ ೯೦ ॥

ಅಂತಖಿಳೋರ್ವ್ವೀಶ್ವರನು ನಂದನದೊಳ್ಜಳಕೇಳಿಗೆ ನಡೆವಾಗಳ್, ಕಂ॥ ಪಾಡವಿಯರೊಲವಿನಿನುಡಿಯುವ । ಸಡಗರದೊಳ್ವಾತುಗಳ್ಗೆನಗೆಯುಂಟಪೆಗಳಂ ॥ ಕೊಡುವಂತಿರೆನೋಟದರುಚಿ । ಯೆಡೆವಿಡಿದುರೆಮಿಳಿರ್ದುಮುಂದೆಚರಿಸಿತ್ತಾಗಳ್ ॥೯೧॥

ಕಂ॥ ಸರಸಿಯುಜಲಮಂಪೊಕ್ಕಪೆ । ನಿರದೀಗಳ್ಪೊಂಗಿ…ಗುವೆಂಸರಸಿಜದೊಳ್ ॥ ಸರಸಮನಾಡುವೆನಾನೆಂ । ದುರುಕುಚಕೋಕಂಕೆಡಂಗಿಕುಣಿಗುಂ…ಯೊಳ್ ॥ ೯೨ ॥

ವೃ॥ ಪರಮೆಗಳಿಂಚರಕ್ಕೆ ತಲೆದೂಗುವವೊಲ್ಕಿವಿಯೋಲೆಕಂಪಿಕೆಂ । ಗುರುಕುಚಭಾರಮಂಸಹಿಸದಂತಿರೆಮಧ್ಯಮದಳ್ಕಿಬಳ್ಕುಗುಂ ॥ ತರುಣಿಯರ್ಗೆಲ್ಲಮೆಚ್ಚರಿಕೆಯುಂನಡೆಯೊಳ್ಮಿಗೆಪೇಳ್ವರೀತಿಯಿಂ । ಪಿರಿದುಲಿಗುಂಕರಂಮಣಿಯಕಾಲ್ಗಡಗಂಮಿಗೆಪೋಪಕಾಲದೊಳ್ ॥೯೩॥ ಆಗಳ್ಮುಂದೆ; ವೃ॥ ತರಳೋತ್ತುಂಗತರಂಗಶೀಕರಲಸಲ್ಲಾಜಾಕ್ಷತಾನೀಕದಿಂ । ವಿರವತ್ಸಾರಸಹಂಸಕೋಕವಿಸತ್ಕೋಲಾಹಲಾಶೀರದಿಂ ॥ ಶರಜೋತ್ಫುಲ್ಲರಸಾರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯತತಿಯಿಂನ್ಯೆರ್ಮಲ್ಯಾಸಂ

ವೋೇದದಿಂ । ನರಪಾಲಂಗೆರೆವಂತುಟಾಯ್ತುಕೊಳನೊಂದಾತಿಥ್ಯಮಂಬೆಳ್ವಿನಿಂ॥೯೪॥
ವೃ॥ ಅಳಿಕುಳನೀಳವಾಳಕೆಪೆಡಂಗನವುರ್ದಿರೆಹೇಮಪದ್ಮವಿಂ । ಪೇಸಿಡಾಕ್ರ್ರದಂ
ತಿರೆಮನೋಹರಫೇನಮದಂಗರಾಗದಂ ॥ ತೊಳಗುವಲಸಮ್ಮುಷಾಂಚಿತಕಟಾಕ್ಷವ
ದೊಪ್ಪಿರೆಪುಂಡರೀಕಗೇ । ಕುಲಸಿತಪಿತವಾಸಮುಪರಲ್ಲರಿವಿಂಡಿಂತ ಪೊಣ್ಬೆಲಾಕ
ರಂ ॥ ೯೫ ॥ ವೃ॥ ಪೊಳೆದುದುನೀಲಕುಂತಳಮಿಷಟ್ಪದಮಂಬುಜಕುಟ್ಮ
ಲಂಪಯೋ । ವಿಳಸಿತಪೀನಬಂಧುರಕುಚಂನರುಸುಯ್ಯಲರುಣ್ಮಿನೀಳ್ದಕೋ ॥ ಮ
ಳತರಭಂಗಸಂಗತಿಯುಮಿನೀವಿಷಯುಕ್ತ್ವರಣಾಂಕಸ್ಯೆಕತಂ । ಸುಲಲಿತಸುಕ್ಷಕೋಜ್ವಘ
ನವಾಕೊಳವೆಪ್ಪರಿಶುದ್ಧಜೀವನಂ ॥ ೯೬ ॥ ಕಂ॥ ಅಳಿಕುಳವಳಿಗಂಭೀರಂ।
ವಿಳಸಿತಸ್ಯೆಕತನಿತಂಬರಂಜಿತಮುವುಳಂ ॥ ಪೊಳೆದುದುಬನಸಿರಿಪೊರ್ಕುಳ । ಕೆಳ
ಯುಂಮಿಗೆಕೊಂಡುತಂಗೆಳಂನಡ ವೆಕರಂ ॥ ೯೭ ॥ ಕಂ॥ ಅಳಿಗಳ್ಗರವ
ಟ್ಟಿಗೆಮುಂ । ಜಳದದವಂಲಕ್ಷ್ಮಿಗಮಳಕೇಕಯುಗಕ್ಕು ॥ ಜ್ವಳಸುರತಾಲಯಕಾ
ಮನ । ಮಲರಂಬಿಗೆವಾಳವಾಸರಂಪವನಗೃಹಂ ॥ ೯೮ ॥ ಕಂ॥ ಅಳಿಗಾನ
ಮಳರಿನರ್ತಿಸಿ । ಜಲಜಂಕವಿಸಂಘವೊಸೆದುಕೀರ್ತಿಸೆಭಂಗಂ ॥ ಪೊಳೆಯುಲಾಬ ಮರ
ದೊಪ್ಪಿಂಕೊಳಮೆಲೆವದುರಾಜಹಂಸನಾಸಭೆಯೆಂಬೊಲ್ ॥ ॥ ೯೯ ॥
ಕಂ॥ ಪಡೆದಪನೆಡರಂನೆರೆವೆರೆ । ಪಡೆವಂಬುಜಕೆಂದುಕಾವಲಂಮಿಗಲಿಟ್ಟಂ ॥ ಜಡಜ
ಜನೆಂದೆನೆಹಂಸಂ । ದಡವೊಳ್ಮೆಗೆಚರಿಕುಮಳ್ಳಿತತ್ಸರವರದೊಳ್ ॥ ೧೦೦ ॥
ಕಂ॥ ನಾಳಂಕಾವಂಗೊಲ್ತಿರೆ । ಮೇಲಿಪಳಮುಮದಜಲ್ಲಿಗಂತಿರೆಕೆಳಶಂ ॥ ಬಾ
ಲಾವಳಕರ್ಣಕೆರನೆ । ಲೀಲೆಗೆಬಳದೇಪಿಡಿವತಳಯಾಜಲಜಂ ॥ ೧೦೧ ॥
ಕಂ॥ ತಿಳಿತೊಳಗಿಸೆಜಲಜಮನಾ । ದರದಿಂತುಡುಗಲ್ಕೆಮುನ್ನವರಿವಾಕೋಕಂ ॥
ಮೆರೆಯಿ ಸಿದುದುನಸುಮುಗಿಸಿಂ । ಪುದುಕೆಲಕೊಳ್ವತರುಣಿಯುಂಚುಂಬಿಪುದಂ ॥
॥ ೧೦೨ ॥ ಮತ್ತಮಾಸರೋವರಂ, ಕಂ॥ ದಡದಳಿತತರಳಸರಸಿ
ಜ । ವರಮಧುರಸಭರಿತರಸಚರದಳಗೀತಂ ॥ ಸುರುಚಿರತರಳತರಂಗೋ । ತ್ಕರ
ಜಲಲವಕಲಿತಪಕ್ಷಬಂಧುರಹಂಸಂ ॥ ೧೦೩ ॥ ಮತ್ತಮದಲ್ಲದೆಯುಂ ;
ವೃ॥ ತರಳತರಂಗಬಂಸರಸಿಜಂನಸುಬಾಗಿರಲಲ್ಲಿನಿಂದಬಂ । ಧುರಮುಮಳ್ವಕ್ಕಿಗಳ್ಕ
ರಮೆರಂಜಿಸುತಿರ್ಪ್ಪುವುಜೀವಿತೇಶನಂ ॥ ದಳೆಕರದಿಂದಮೊತ್ತಿಪಿಡಿಯುಲ್ಕಿರೆತೋರ್ಪ
ಪಸೋರುಹಾಕ್ಷಿಯಾ । ವರಕುಚದಂತೆಪ್ರೇಲ್ಸರಸಿಂಳೊಳ್ಮೃದುಮಿಂಸೊಗಸಿಂಸುರಾ
ಗದಿಂ ॥ ೧೦೪ ॥ ವೃ॥ ಅಧಿದರದಂತೆತೋರಲೆರಡುಂಕಡೆಯೊಳ್ಮಲರ್ದಂ
ಬುಜಂಲಸ । ತ್ಸರಸಿಜಪುಷ್ಪಧೂಳಿಮಿಗೆಪೀತಪಟಂಬೊಲುದಂಚಿತಾಳಿಬಂ ॥ ಧುರ
ನವನೀಲನೀರರುಹಕಾಂತಿಯಿದೇಹದಕಾಂತಿಯಂತೆಭಾ । ಸುರತರವಾದುದಾಸರಸಿ
ವಿಷ್ಣುವಿನಂತಿರೆಚಕ್ರರಂಜಿತಂ ॥ ೧೦೫ ॥ ಅದರೊಳ್ ; ಕಂ॥ ಅಳಿ
ಯೊಂದುಜಲಜದಳದೊಳ್ । ನೆಲಸಿರೆಪೊಳೆದತ್ತುಸುಸಿಲನೆಸಪಾಪದದೊಳ್ ॥ ವರ

ಪದ್ಮಿನಿಯಧರದೊಳುರೆ । ಪಿಂದುಂಪತಿನೆಗಳ್ದದಂತಸುಕ್ಷತಮೆಂಬೊಲ್ ॥ ೧೦೬ ॥
ಕಂ॥ ಸ್ಮರನುರದವಿರಹಿಗಣಮಂ । ಶರದಿಂದಿರಿಯಲ್ಕೆತೊಡರ್ದಲೋಹಿತವಿಷಮಂ॥
ಸರವರದೊಳ್ತೊಳೆಯಲ್ಕಿಂ । ಬಿರಿಸಿದತೆರನಂತೆಸರಸಿಜೋತ್ಪಳಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೦೭ ॥
ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ, ವೃ॥ ಚಳಶಫರಾಕ್ಷಿಯಿಂದೊಸೆದುನೋಡಿಕದರ್ಕ್ಕದಿಸುತ್ತಿರ
ಲ್ಕೆಕೋ । ಮಳಜಲಜಸ್ತನಂಸೆಳೆದುನೀಳ್ದರೆದೋಳಿನೊಳೆತ್ತಿಫೇನಮಂ ॥ ಜಳಸು
ಮವಾಲೆಯಂಪಿರಿದುಮುತ್ಸುಕದಿಂವರರಾಜಹಂಸನಾ । ವಿಳಸಿತಕಂಧರಕ್ಕಿಳಿಪಿದ
ಳ್ಜಲಜಾಕರಕೊರ್ತನೆಪ್ಪಿನಿಂ ॥ ೧೦೮ ॥ ಕಂ॥ ಜಡಜಸ್ಥಳದೊಳ್ಚರಿಪೀ ।
ಜಡಪಕ್ಷಿವಿಜಾತಿಗೊಲ್ದುಬೊಮ್ಮನಿಸದಂ ॥ ಜಡಜಜನಾದುದರಿಂದಂ । ತಡೆಯದೆ
ಮಿಗೆರಾಜಹಂಸರಾಮಮನಿತ್ತಂ ॥ ೧೦೯ ॥ ಕಂ॥ ಕಮಲಾಕರಶುಭಜೀ
ವನ । ಮಮದರ್ರಲನಿಮಿಷನಿಷೇವ್ಯಮಂಸರವರಮಾ ॥ ವಿಮಳತೆಗೆಡೆಗೊಟ್ಟದು
ಸಂ । ಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಿರಿತಾನೆಲೇವ್ಯನಪ್ಪಂಧರೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೦ ॥ ಕಂ॥ ಜಲ
ದೊಳ್ಮುಳುಂಗಿನೆಗೆಯು । ಲ್ಕಲರ್ವ್ವಡಿಮಿಗೆಸೂಸಿಪತ್ತೆತೋರ್ಪ್ಪರಥಾಂಗಂ ॥ ಪೊಳೆದು
ದುಮೇಲುದುಜಾರಿದ । ಮಲಯಜರಸಲಿಪ್ತಕುಚದವೊಲ್ಪೊಳಸತಿಯಾ ॥ ೧೧೧ ॥
ಅಂತೆಸೆವ ಸರೋವರದ ಸಾರ್ಕೆಗೆಯ್ತರೆ; ಕಂ॥ ಸರಸಿಮಿಗೆರಾಜಹಂಸ
ನೊ । ಳುರೆಪಸೆನಿಲಿಪಿಡಿದಶುಭ್ರಪಟದಂತಿರೆಯಾ ॥ ತರುಣಿಯುರವಿಮಳನೇತ್ರಸ್ಪ
ರದುರುರುಚಿವೊಳೆದುಚಳಸಿತಾತಂಗೊಳದೊಳ್ ॥ ೧೧೨ ॥ ಆಗಳ್ಕಾಮಿ
ನೀಜನಂ ಮೆಲ್ಲನಿಳಿತಿರ್ಪ್ಪಪದದೊಳ್ ಹರಿತಮಣಿಸೋಪಾನದಲ್ಲಿ, ಕಂ॥ ಮಡ
ದಿಯುರಸಾದಮಂತದಿ । ನೊಡನೇಕೇಂದ್ರಿಯದಶೋಕೆತಳಿರ್ವ್ವದದೇನೀ ॥ ಸಡಗರ
ದಿಂಕಲ್ಲಿದುತಾ । ನೊಡನಲರ್ದತ್ತೆಂಬತೆರದೊಳೆಂತಿಗೆಯುರಗುಂ ॥ ೧೧೩ ॥
ಆಗಳ್ಲಿ ತರುಣಿಯರ್; ಕಂ॥ ಗುರುಕುಚದಕೆಳಗೆರಂಜಿಸ । ವರನಾಭೀ
ಸ್ಥಳಿಯನಮಳವಳಿಯಂಮತ್ತಾ ॥ ವರಕಚದಕುಟಿಲದಿರವಂ । ನೆರೆಕಂಡಗ್ನಿಮರ್ನ
ಳಾಶ್ರಯಂಕೇವಳಮೇ ॥ ೧೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಕಚಕುಚಜಘನೋಪ್ಪರದಿಂ ।
ವಿಚಳಿಪತರುಣಿಯರ್ಗೆಕರಮೆಕ್ಕೆಗೊಟ್ಟಪುದೆಂ ॥ ಬುಚಿತಮನಾತೆರೆದುಡಿಯಿಂ ।
ರಚಿಯಿಸಿದುದುಸರಸಿಕಣ್ಗೆರಾಜೇಶ್ವರನಾ ॥ ೧೧೫ ॥ ವೃ॥ ನಗೆವೊಗ
ಮಂಬುಜಂಪುಳಿನಮೋಜಪು ನಂಕುಚಮೇರಥಾಂಗಮಿಂ । ಪುಗುವರುಷಂಚಳನ್ನಯ
ನಮೂರ್ಮಿಗಿತೋಜ್ಜಲಶೀಕರಾಳಿತಾಂ ॥ ಸೊಗಯಿಪಮುತ್ತಿನೊಳ್ಪುಡಿಕಚಾಗ್ರ
ಮೆಶೈವಲಮಾಗೆಯೌವತಂ । ಪುಗುವುದುತಂಗೊಳಕ್ಕೆಕೊಳಮೇನಡೆತಂದುರಿಕೊ
ಡುವಂತೆವೊಲ್ ॥ ೧೧೬ ॥ ಮತ್ತಮಾಗಳ್; ಕಂ॥ ಎಳೆಯುಳದೊ
ರ್ವ್ವಳ್ಪಳಿಕಿನ । ವಿಸಿತಸೋಪಾನದಲ್ಲಪದದಲತಿಗೆಯುಂ ॥ ಎಳದಳಿರೆಂದೆಳಸಿಕರಂ ।
ಕೊಳಲೆಂದುರೆಬಾಗಿನಗಿಸಿದಳ್ಕೆಳದಿಯರಂ ॥ ೧೧೭ ॥ ಕಂ॥ ಸಿಂಗರದಕಡ
ಲದಡದೊಳ್ । ಪೊಂಗುವವನಲತೆಗಳಂತೆತರುಣಿಯರೆಸೆದರ್ ॥ ತಂಗೊಳನಕೆಲದಬ

ಲದೊಳ್ । ಸಿಂಗಾರಿಯರೆಸೆಯೆ ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕಮಾಗಲ್ ॥ ೧೮೮ ॥ ಆಗಳ್;
ಕಂ॥ ವರಸಂಜೀವನೆಪದ್ಮಿನಿ । ಸುರುಚಿರತನುಕಾಂತಿಕೆರವೆ ನೆಲಸಿರೆಬಳಿಯೊಳ್ ॥
ಪಿರಿದೊಪ್ಪುವಕವಿರಾಜಂ । ಗುರೆಮರೆವರಾಯುವೆಸರದೇಂಕೇವಳಮೇ ॥ ೧೮೯ ॥
ಎಂದು ಚಿತ್ರಬೋಗಂಬುಡಿಯೆ ಪಕ್ಕದೆನಿಂದಿರ್ದ ಮದನಸುಂದರಿ;
ಕಂ॥ ಗುರುಲಘುಪದವಿನ್ಯಾಸಂ । ಸರಸಗುಣೋದ್ರೀತಿವೃತ್ತಿ ವರ್ಣಪ್ರಚುರಂ ॥
ಪಿರಿದೆಸೆವಕವಿವರಂಗಾ । ಸನೆಯಿಲ್ಲಂರಾಜಹಂಸನಾಬಿಸವಂದಂ ॥ ೧೯೦ ॥
ಎಂದೊರೆದಪರಿಗರರ ನಿಂತೆಂದಂ, ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರಗುಣಯುತಮಾನಸ।
ವರಜೀವನಜಾತಖೇಲನಂಕವಿರಾಜಂ ॥ ಗುರದಿಂದೆಂದಾದೊಡಮಾ । ಸರೆಯಿಗಾವಂ
ರಾಜಹಂಸನೇನಿದುಬೋಧ್ಯಂ ॥ ೧೯೧ ॥ ಆಗಳ್; ವೃ॥ ಮಿಳಿ
ರ್ವನ್ನಂವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರದ್ಯುತಿಮೊಲೆಪೊಡರ್ವನ್ನಂಲಸತ್ತಾರಹಾರಂ । ಪೊಳೆವನ್ನಂ
ಸೂಸುವನ್ನಂಭ್ರಮರಕಸುಮಮಾಂದೋಳವೇಣೀಭರಂಬ ॥ ಲ್ಸೆಳೆವನ್ನಂನೀರಲೀ
ಲಾಲಸಚಕಚಕಿತೋದ್ಯನ್ಮನಂಮಂಜುವಾಣೀ । ವಿಳಸತ್ಸ್ರೀಮಂತಿನೀಸ್ಪಂದವಮಿಳಿದು
ದುಸದ್ಮಾಕರಪ್ರಾಂತದಿಂದಂ ॥ ೧೯೨ ॥ ಕಂ॥ ನಿರಿಗಳನೋಸರಿಸುತೆಬಂ।
ಧುರತರಕೇಶಂಗಳಂಕೆರಂಕೆರದಿಂದಂ ॥ ಸರಿಮಾಡುತೆನರುವಾತಂ । ಪಿರಿದಾಡುತೆ
ಪೊಕ್ಕರಂದುಕೊಳನಾಪೆಣ್ಗಳ್ ॥ ೧೯೩ ॥ ಕಂ॥ ಸರಸಿಜಮುಖಿಯರನೇತ್ರ।
ಸ್ಫುರದುರುರುಚಿಮೀಂಗಳೆಂಬತೆರದೊಳ್ಪೊಳೆಗುಂ ॥ ಸರಸಿಯೊಳೆಡಗಿದಮೀಂಗ।
ಳ್ಗುರುಭಯಮಂಪುಟ್ಟಿಸಿರ್ಪನನಜಾಕ್ಷಿಯರಾ ॥ ೧೯೪ ॥ ಕಂ॥ ಸ್ಮರರದನಿ
ಗಳಿವುನಿಜಮೆಂ । ಬುರುಬಿಂಕಮನಾಂತುಕುಂಭಕುಚದಿಂಸತಿಯರ್ ॥ ಪಿರಿದಿಟ್ಟಣಿ
ಸಲ್ಸರಸಿಯೊ । ಳಿರದದುಪೆರ್ಚಿದುದುತುಂಗಭಂಗಚಟ್ಟಲದಿಂ ॥ ೧೯೫ ॥
ವೃ ॥ ನಗೆಮಿನುಗಲ್ಕಲಂಕಿಪಲಮಂಕರಕಂಕಣದೀಂಚರಂಕರಂ । ನೆಗಳೆಸರೋಂ
ಬುಪೊಳ್ಮುಳುಗಿತೇಂಕಿಕಡಂಗಿತುಳುಂಕಿಕೊಂಕಿಬ ॥ ಲ್ಸೊಗಯಿಸೆಪೊಸ್ಸಜೀರ್ಕೊಳೆ
ವೆಚಲ್ಲದೆನೋಡುತೆಕಾಂತೆಯರ್ಕಳಿಂ । ಮಿಗೆಕರೆದಾರ್ದುನೋಂಕಿಪಿರಿದೊರ್ವರನೊ
ರ್ವರನಿಕ್ಕುತೀಸಿದರ್ ॥ ೧೯೬ ॥ ಆಗಳ್; ಕಂ॥ ತುಡುಕಿದುದುತೊ
ಡೆಯನಾದಂ । ಮಡದಿಯರಾಪೀನಕುಂಭಕುಚಮಂವಳಿಯಂ ॥ ನಿಡುದೆರೆಗಯ್ಯಿಂ
ನಿರಿಯಂ । ಕಡುಪೆರ್ಚಿದುದಂದುತಂಗೊಳಂಸಿತಗನವೊಲ್ ॥ ೧೯೭ ॥
ಕಂ॥ ತುಳುಕಿದರಿಳಿದರ್ಮುಳುಗಿದ । ರೊಳಗೀಸಿದರೆಳ್ದುಬಿಳ್ದರಳ್ದರ್ಪೊಳೆದರ್ ॥ ಜಳ
ಮಂಪಾಯ್ದರ್ಬಡಿದರ್ । ಜಳಜಾಕರದಲ್ಲಿಜಳಜಮುಖಿಯರ್ಜವದಿಂ ॥ ೧೯೮ ॥
ಆಗಳ್ಕವಿರಾಜನುಂ ನಿಜಸಖರೊಡನೆ ಜಳಕೇಳಿಯನಾಡುವಾಗಳ್;
ಕಂ॥ ಜಳಯಂತ್ರದಮಳವಾರಿಯ । ನೊಲವಿಂಸಖಹಾರಹಾಸದೀಧಿತಿಯುತಮಂ ॥
ನಳಿನಾನನೆಸುರಿಯಲ್ಮಿಗೆ । ಪೊಳೆದುದುಕಪ್ಪುರದಮಲರಕರಕದಮಳೆಯೊಲ್ ॥ ೧೯೯ ॥
ಕಂ॥ ಎಳೆಯಳದೊರ್ಸ್ಪೆಳ್ಸಿದಾ । ಜಳಮಿಳಿದುದುಸತಿಯಕುಚದಮಧ್ಯದೊಳಮಮಾ ॥

ವಿಳಸಿತಪರ್ವತನಿರ್ಝರ । ಜಳಧಾರಾಸಾರದಂತೆಹಾರಾಂಶುಯುತಂ ॥ ೧೨೦ ॥ ಆದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಮಲಯಜಗಂಧವಾರಿಯನದೋರ್ವನಿತಂಬಿನಿ ಸೂಸೆ ಚಂದ್ರಿಕಾ । ವಿಳಸಿತದಾರ ಗಂಧಿ ರಬಲಾತತಿಗೆ ರ್ವಳವಕ್ತ್ರ ಪದ್ಮವೆ ॥ ಪಲರ್ದ ದುನೀತ್ರಕೈರವವಮುದಾಗಳೆಸುರ್ಕೆ ಪುನಃಪ್ರದೋದೊಡೇ । ನಿಳೆಗಿದ ಚಿತ್ರವಾಗಸತಿ ಯರಾಜಲಕೇಳಿಯೊಳಿಂತುಚೋದ್ಯಮೋ ॥ ೧೨೧ ॥ ಅಗಳೊರ್ವಂ ; ಕಂ॥ ಸಿಂಪಿಸೆಕತ್ತುರಿನೀರಂ । ಪೆಂಪಂಪೆತ್ತೆಸೆವಕುಂಕುಮಾಂಬುವನೊರ್ವಳ್ ॥ ಕೆಂ ಪಂಕರ್ಪಂತಳೆವಿರೆ । ಸೊಂಪಡದುದಕೆಲಾಯುಮರಳಿಶಬಲಿಯನೆಸೆದಳ್ ॥ ೧೨೨ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ, ಕಂ॥ ಅರಸನವೋಲೊತ್ತುವಕೆ । ತ್ತುರಿನೀರೊಪ್ಪಿರತದೊ ರ್ವಳೆಳನಗೆಯಿಂದಂ ॥ ವಿರಚಿಸಿರಳಗಳವಮಾ । ಸಿರಿಕಂಡದಶುಭ್ರವಿಭ್ರಮೋದ್ಭ ವಳಿವಮಂ ॥ ೧೨೩ ॥ ಕಂ॥ ಕೆಳದಿಯುದೊರ್ವಳ್ಕಲಯಜ । ಜಳಮಂನಿ ಜಸಖಿಯವೊಗದೆಸೂಸಲ್ಕಾಳದೊಳ್ ॥ ಒಳಕೊಂಡಜೊನ್ನಸರಿಯಂ । ತುಳುಕಿ ದಚಂದ್ರಮಂದೊರಿಗೆವೆದುದುವಕ್ತ್ರಂ ॥ ೧೨೪ ॥ ವೃ॥ ಕೊಳದೊಳ ಡುರ್ತಮೊರ್ವನಿಸೆಕತ್ತುರಿನೀರಿನರಂತ್ರಿಬಾಣವಂ । ಕೆಳದಿಯದೊರ್ವಳಾಂತುರಿಕೆಂ ಡದನೀರಿನಚಂದ್ರಬಾಣದಿಂ ॥ ಸೆಳೆದಿಜೆವತ್ತೆಕುಂಕುಮಜಳಾಗ್ನಿಯಬಾಣದೆಸಿಂಪಿ ಸಲ್ಕಿಬ । ಲ್ಮುಳಿಸನೆತಾಳ್ದುಪ್ರಸರಲೀನಸಖನಂಪೊಡೆದಂಮನೋಭವಂ ॥ ೧೨೫ ॥ ಕಂ॥ ಪೆರನೊರ್ವಸಿಂಪಿಸೆಕೆ । ತ್ತುರಿನೀರಂನೀರಹತಿಗೆವೊಗದಿರುಗಲ್ಕಾ ॥ ತರುಣಿ ಮಿಗೆಮೆರೆವಳವಮಾ । ವರಹಸ್ತ್ಯಾಕೃಷ್ಟಕೇಶಾಕಾಂಗನೆವೊಲ್ ॥ ೧೨೬ ॥ ವೃ॥ ಅರಸಂಪೂರ್ವಗಿರೀಂದ್ರನಂತಿರೆಬಲೋದ್ಯಂತ್ರೆಂದಿವಾಧೀಶನಂ । ತಿರೆಸೂಸಾ ಡುವಕುಂಕುಮವೆದಕಮೆತಾಂಸೂರ್ಯಾಂಶುವಂಪೋಲೆಬಂ ॥ ಧುರಸೀಮಂತಿನಿಯ ರ್ಕಳಾವಮುಖಸರೋಜಾತಂಗಳೇಂಸೊಂಪಿನಿಂ । ದಗಲ್ದಾಗಳ್ಮಿಗೆಸೂಸೆವೆಸ್ವಸಿತ ಗಂಧಾಸಾರವಂಲೋಕದೊಳ್ ॥ ೧೨೭ ॥ ಕಂ॥ ಸಖನೊತ್ತೆಘುಸೃಣರ ಸವಂ । ನಗತಟದಿಂದಿಳಿವಧಾತುನಿರ್ಝರಲಹರೀ ॥ ಪ್ರಕಟನೆಗೆಬಂದುದಸಿಯಳ । ಸುಕುಚಂಗಳಮಧ್ಯದಿಳಿವದಾರಾಸಾರಂ ॥ ೧೨೮ ॥ ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಸೂಸಿದರಸ್ಮಿತಂಪು ಖದಿನಾಗಳೆಸೂಸಿಕೆಟಾಗ್ರಕೈರವಂ । ಸೂಸೆಸುನೇತ್ರ ಮಂದವಮನೆಸೂಸೆಕಡಂಗಿಪ್ಪಷತ್ಕಮಂಸ್ಮರಂ ॥ ಸೂಸೆಕಚಾಗ್ರದಿಂದಿಳಿದುಮೋಲುದು ಸೂಸೆಸುಕಂಕಣಸ್ವರಂ । ಸೂಸೆಸುಗಂಧಮಂಶ್ವಸಿತಮಾಗಳೆಸೂಸಿದಳೊರ್ವಳಂಬು ವಂ ॥ ೧೨೯ ॥ ವೃ॥ ಮೃಗಮದವಾರಿಬಿಂದುಗಳಸಿಂಪಿಸೆಯೋರ್ವಳಖಂಡ ಮೇಘದಂ । ತೊಗುಮಿಗೆಯಿಂದೆತತ್ಸ್ತನಭಿಗೊಯ್ಯನೆತುಂಬಿಗಳೆತ್ತಗರ್ಜಿಸಲ್ ॥ ಸೊಗಯಿಸೆನೇತ್ರವಂಶುಮಿಗೆಮಿಂಚೆನೆಸೂಡಿದಕಮ್ಮಲಗ್ಗಳೆ । ಲ್ಲಾಗೆಕರಕಂಗಳಂ ತೆಪೊಳೆದಳ್ವರಕಾವಿನಿಕಾರಲಕ್ಷ್ಮಿವೊಲ್ ॥ ೧೩೦ ॥ ಅಂತು ಸಲಿಲಕೇಳಿ ಯಂ ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ, ಕಂ॥ ತಳೆದಂಬುಜಮಂಕರದೊಳ್ । ಲಲಿತಸುವರ್ಣಾಂ

ಬುಜಾತಸುಮನೋಧೂಳೀ ॥ ಸಿತತನುಲತೆಬಳುಕಲ್ । ಕೊಳದೆ ಪೊರಮಟ್ಟ
ರಾದುಕೆ ಪರೊಸಿ ॥ ೧೦ ॥ ವೃ॥ ನೇಸೆಯನಿಕ್ಕುವಂತೆಕುರುಳ್ಗ
ಳ್ಜಲಬಿಂದುಗಳೆ ನಿಲ್ಲು ॥ ಲಸ್ಯಲತಾಂತಬಾಣನಶರಂಗಳವೊಲ್ಗಯನಾಂಶು
ಸುತ್ತಲುಂ ॥ ಸೂಸಿಸುದಾಂಶುಮಧ್ಯದಕಳಂಕದರೀತಿಯನಲ್ಲಿತೋರಿಸ । ಪ್ಪಾ
ವಕ್ತ್ರಮಧ್ಯದಲಕಂಮಿಗೆನಿಂದುದುಸುಂದರೀವ್ರಜಂ ॥ ೧೪೧ ॥ ಅಗಳ್,
ಕಂ। ತರುಣೀನೇತ್ರತ್ರಿದ್ಯುತಿ । ಪಿರಿದುಂ ಕೊಳದೊಳಗೆ ಪಸರಿಸೆ ರ್ದಪ್ರದೇಶ॥
ಪರಿಗೆಡೆಗೊಟ್ಟ ಚಂದವ । ವರಕುಂಕುಮಸಾರಪುಗಮದಾಂಭಃಪೂರಂ ॥ ೧೪೨॥
ಕಂ॥ ಕಡೆಗಣ್ಗಳ್ಪಿಜರುಚಿಯುಂ । ತಡೆಯದೆತಟಿಗತ್ತುತುಟಿಯ ನಿಜರುಚಿದೊರ್ದ್ದ ॥
ತೊಡೆನೆಂಬಂತಿರೆಕಣ್ಗಳ್ । ಬಿಡತುಟಿಗಳ್ಕೆಂದುವೆರೆಕೆ ಪಿಂಛ ಳ್ಪಿಂ ॥ ೧೪೩ ॥
ಕಂ॥ ಕುರುಳ್ಗಳಕುಟಿಲಂತುಟಿಯ । ವರಶಾಗಂ ಪೋದುವಮುಮುಸ್ಮಿರಾಗಂ ॥
ಕಿರಿದೇಂಗತಿಯುರಸೇದೆಗೆ । ಳುರದಿಂ ಬೆಂಗೊಟ್ಟಪೋಗಿಕಾಡಂಪ್ರಗುಗುಂ ॥ ೧೪೪॥
ವೃ॥ ಪರೆದಕುರುಳ್ಗಳುಂ ಬಿತಮಿಟಿಲ್ಗಳ ಚಂಬೆಳರ್ವೊಳ್ಗಮಂತಬಂ । ಧರದಧರಂ
ಮರಂದರಸಿಕ್ತಮುಖಂಕಡುಗೆಂಪುತಾಂತಭಾ ॥ ಸುರಸರುಸಂಜಲಸ್ತಿಮಿತಬೇನ
ದುಕೂಲವುಮೊಪ್ಪಿರಲ್ಲಗ । ತ್ತರರೆಯರೆಲ್ಲಕೋದಗವ ಮಾರತಭೋಗವನಾಂತ
ರಂಬತುಲ್ ॥ ೧೪೫ ॥ ಕಂ॥ ನರಸ ಪಿರಿದೆನ್ನೊಳ್ಮಿಗೆ । ವರಕಲೀಕ್ರೀ
ಡೆಯಾಂತನೆಂಜೀಮುದದಿಂ ॥ ಭರದಿಂ ಡಂಬಾಡುವ । ತೆರದಿಂದಂಸರಸಿಮಧು
ಕರೀರವಮೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೪೬ ॥ ಇಂತುಮಾನಗಪಾಲಂ ಸಲಿಲವಿಹಾರಮಂ
ನಿರ್ವರ್ತಿಸಿ ವನಮಹತ್ತರನಂ ಕರೆದು, ಕಂ॥ ತಾವಳೆಗಿದುವಾಮರಕಿ
ದು । ತೀವಿದಕೊಳಕಿದನಿಕುಂಜಕದುವುಲ್ಲಿಗೆಗೀ ॥ ದೇವವರರತ್ನಯುತಭೂ ।
ಷಾವಸನಮಿವುಬೆತೆಮೆಂದುನೃಪವರನಿತ್ತಂ ॥ ೧೪೭ ॥ ಕಂ। ಸುರಕುಜ
ದರೂಪಿದೇಹಂ । ಸುರವನಮೋವನಮದಾಗೆಬೆತ್ತಂ ನೃಪನಾ ॥ ವರಸಿದ್ಧರಸವ ದಾ
ಗಿರೆ । ನರಪತಿಬಹುರತ್ನಕನಕವಸನಮನಿತ್ತಂ ॥ ೧೪೮ ॥ ಅಂತಿತ್ತು
ರಾಜರಾಜಂ ಪುರಮಂ ಪುಗುತರ್ಪಲ್ಲಿ, ವೃ॥ ಪದೆದಾಗಳ್ಮಿತ್ರನೃಂದಂಬೆರ
ಸುವನಜಳಕ್ರೀಡೆಯಂಗೆಯ್ದು ತಾಂಸಂ।ಮುದದಿಂದಂಬೀದಿಯೊಳ್ಸಂಭ್ರಮಮುಮರ್ದಿ
ರೆಬರ್ಪಾಗಳೀಬೆಂದವಿಹಾರಂ ॥ ಪದವಿಪಾಸೌಭಾಗ್ಯವಿಹಾರತ್ಕಳೆಯನ್ನಪೆರ್ಗಿಲ್ಕೆಂದು
ನಾರೀವ್ರಜಂಸಂ । ಮುದದಿಂದಂನೋಡೆಬಂದಂನೃಪವರನಮಳಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾಸ
ಮುದ್ರಂ ॥ ೧೫೦ ॥ ಪುಷ್ಪಿತಾಗ್ರವೃತ್ತಂ॥ ಪುರವೈರಿದೇವಮುಖವು
ಸ್ತಕಾಂಬೆತ । ಸ್ಸುರಮಸ್ಮಹಾವಿಮಳಮೌಕ್ತಿಕಾಂಶುಭಾ ॥ ಸುರಪಾದಪದ್ಮೆಹರಿ
ಮಾನಸಾಬ್ಜಬಂ । ದುರರಾಜಹಂಸಿಪೊರೆಲಕ್ಷ್ಮಿವೈಷ್ಣವೀ ॥ ॥ ೧೫೦ ॥
ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಾಭ
ಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತಘಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸ್ತೋಂಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ

ಷ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚರೀ
ಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕನಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಾ
ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ನವಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀರಮಣೀರಾಗಾಧರ। ಚಾರುಪ್ರಬಿಂಬಚುಂಬನೋನ್ಮದಕೀರಂ ॥
ಮಾರಪಿತನಂತಕಾಂತಕ। ಧೀರಂಸುರನವಿ ತನೀಗೆಸೊಗಮಂ ಶ್ರೀಶಂ ॥ ೧ ॥
ವೃ॥ ಅವನೀದೇವಸಮಾಜಮಂದುಪಚರಿಸಿಂದಾಶೀರ್ವಾದಚಿಂತ್ಯಾಲಿಯಾ। ಯುವತೀಸಂ
ಘಮುದಿತ್ತ ಮಂಗಳಮುದದಿಂ ಲಾಜಾಕ್ಷತಂ ಸೂಸಲಾ ॥ ಸವಿಡಾಲಂಕೃತಿಯಿಂಕರಂ
ಮೆರೆಯೆ ಮಾರ್ಗಂಬಾಪನುತ್ಸಾಹದಿಂ । ದವನೀನಾಥನ ಮೋಹರೂಪ ಸುಭಗಂ ಪೆಂ
ಪಿಂಪಿನಿಂ ಕೊಂಪಿನಿಂ ॥ ೨ ॥ ಅಂತು ಬಂದು ಸುಖದಿನಿರುತ್ತಿರಲೊಂದು ದಿವಸಂ;
ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂ ವಾರುಣಿ ಕೇವೆಗೆಂದುದಿತಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತೆ ಪೇಗಂ ಮನೋ । ಮುದದಿಂದೆ
ಯ್ದುವ ಕಾಲದೊಂದು ಪದದೊಳ್ ಮಂಜೀರಮಾಗಳ್ಪಡಿ ॥ ಲ್ಬುದಿರಲ್ವೀವಿಗೆ ರತ್ನಕಾಂ
ತಿನಡ ವ್ಯೋಳೈಲ್ಕೀದರ್ಪ್ಪುದೆಂಬಂತೆನೋ । ಟದಬಗ್ಗಂ ಗುಡುಪಂತುಟಾಯ್ತು ರವಿಬಿಂ
ಬಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಶಾದ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೩ ॥ ಕಂ॥ ಕಡಲೊಳ್ ಪವಡಿಸಮಿರೆ ವಾ ।
ಪೊಡೆಯುರಲನನಾಭಿಕಮಲಮಾರಕ್ತಮದು ॥ ಗ್ಗಡದಿಂ ತೋರ್ದಪ್ಪುದೆಂದೆನೆ । ಕಡು
ಮೆರೆದುದು ರವಿಯ ಬಿಂಬಮಪರಾಂಬುಧಿಯೊಳ್ ॥ ೪ ॥ ವೃ॥ ದಿವದೊ
ಳ್ಪುಷ್ಪಿತಳಾದ ಪದ್ಮಿನಿಯು ನಾಗಳ್ ಕೂಡಿಬಲ್ಕಾಯ್ಪಿನಿಂ । ಜವದಿಂ ಪೀಡಿಸಿ ರಾಜನುಂ ಕು
ವಲಯಕ್ಕೊಲ್ಕಿರ್ಕೊಲ್ಮೆ ಕೇಡಿಕ್ಕಿತ ॥ ನ್ನ ವರೆಂ ಪೀನುಡಿಯಿಲ್ಲದಬ್ಜ್ಯಕುಲಗೋತ್ರಕ್ಕ್ವ
ಕಿರ್ಬಲ್ಕೈಯ್ದಂ । ಭವಿಸಲ್ವಾರುಣಿಯಿಂದೆ ಪುಚರ್ದಿನಪಂತಾಂ ಬಿಳ್ದನಸಾದ್ರಿಯೊ
ಳ್ ॥ ೫ ॥ ಕಂ॥ ಪಿರಿದುಂ ಕೋಪಮಾಫಣಿಧರ । ನುರುಶಿರದಿಂ ಜಗುಳ್ದ ಸರ್ಪ
ರಾಜಂ ಮುದದಿಂ ॥ ತೆರಳಲ್ಪಾತಾಳಕ್ಕದ । ರುರುಶಿರಮಣಿ ತೋರ್ಪ ತೆರದೆ ರವಿಬಿಡೆ
ಮೆರೆಗುಂ ॥ ೬ ॥ ಕಂ ॥ ಕರಮೆಸೆದುದು ಕೌಸ್ತುಭಮೆಂ । ಬುರುಮಣಿ
ಯಂತಮಮ ಚರಮಗಿರಿಯಡೆಯೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ಮಿರುಗುವ ಖರಕರನುರುತರ । ವರ
ಬಿಂಬಂ ಪರಮವಿಷ್ಣುಪದವಿಷ್ಣುವಿನಾ ॥ ೭ ॥ ಆಗಳ್, ಕಂ॥ ಪಿರಿ
ದೊದೆಯೆ ಪಗಲಸಿರಿತಾಂ । ಚರಮಾಶಾಶೋಕಲತೆಯನದು ಮಿಗೆ ತಳಿರ್ದ ॥ ತ್ವರ
ದಿಂದೆಂಬೆಡೆಗೊಟ್ಟುದು । ಪರೆದತಿವಿಪುಳಪ್ರಭೂತ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೮ ॥

ಕಂ॥ ಜಲನಿಧಿಯಿಂ ಬಿನತಂ ಮಿಗೆ । ನಲವಿಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ ಬೆಳಗ ಮಣಿದೀಪಮನಾ ॥ ತಿಳಿಕೆ
ನ್ನೀರಂ ಚೆಲ್ಲಿಗ । ನಿಳೆಗೆಂದೆನೆ ಮೆರೆದುದರರೆ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೯ ॥ ಕಂ॥ ಶ
ರನಿಧಿ ಮುದದ ಪವಳದ । ವರಲತೆಗಳ್ತಳ್ತು ಬೆಳೆದು ಪರ್ವಿದುವೆಂಬೀ ॥ ಪರಿಗೆಡೆಗೊ
ಟ್ಟುದು ರಾಗಂ । ಪಿರಿದುಂ ಸರಸಿಜ ಮರಂದ ಪಿಂಜರ ವರ್ಣಂ ॥ ೧೦ ॥
ಕಂ॥ ಪಸಿನಿಕ್ಕಿ ಸಂಜೆವಣ್ಣಂ । ಶ್ರೀಪ್ರತೆ ನೆರವಿಯ ಪರಸ್ಥಲದೊಳ್ಮಿಗೆ ಕಾಲಂ ॥ ಕಿಸು
ವಟ್ಟವಿಡಿದ ಪರಿಯಿಂ । ದೆಸೆದುಮಕಿಸು ಸಂಜೆ ಪರ್ಬಿ ಬೈಗಿನ ದೆಸೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧ ॥
ಕಂ॥ ಪತಿವರ ವಿರಹ ರಥಾಂಗದ । ಭರಹತಿಯಿಂ ಚರಮಗಿರಿಯ ಶೋಣಗ್ರಾವೋ ॥
ದ್ಧುರ ಧೂಳಿ ಮಸಗಿದಂತಿರೆ । ಕರಮೆಸೆದುದು ಪರೆದ ವಿಪುಳ ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂ ॥ ೧೨ ॥
ವೃ॥ ಇದು ತಾಂ ತಾರಾಪಥಾಂಭೋನಿಧಿತಟಗತ ಮಾಣಿಕ್ಯ ರತ್ನಾಂಶುವೋ ಮೇ ।
ಣಿದು ತಾಂ ಪೂರ್ವೇತರಾದೀಶ್ವರ ಗೃಹಕಲಶೋದ್ದಾಮ ರಕ್ತಾಂಶುವೋ ಮೇ ॥ ಣಿದು
ತಾಂ ಭವತೇಜನೃತ್ತೋಲ್ಲುಳಿತ ವರಜಟಾಗುಚ್ಛದ ತ್ಕಾಂತಿಯೋ ಮೇ । ಣಿದು ತಾಂ
ರಾವಣಾವನೋರಾಗವಂ ಎನೆ ಮಿಗೆ ಸಂಧ್ಯಾರುಣಂ ಪರ್ವಿ ತೋರ್ಕುಂ ॥ ೧೩ ॥
ವೃ॥ ಇದು ಚರಮ ಮಹೀಧ್ರಾಗ್ರಾತುರಜ ಮಹಾದೇವಿ ವೆಣ್ಗಳ ರತ್ನಭೂಷಣಾ । ಸ್ಪದರುಚಿ ಚಕ್ರ
ವಾಕ ಸ್ಪದಯ ಸ್ಫುಟಿತೋಚ್ಛಳ ವಹ್ನಿಯ ಶಿಖೆ ಮೇ ॥ ಣಿದು ಬಿದೆಗಾರ್ತಿಯರ್ ಕ್ಕಳಸು
ರಾಗದ ಪೊಂಪುಳಿಸಿ ನೀಲನೀರರು । ಟ್ಟಸದತಿಯ ರಾಗದೇಳ್ಗೆ ಪರೆದಂತಿರೆ ಪರ್ಬಿತು ಸಂಜೆ
ಲೋಕದೊಳ್ ॥ ೧೪ ॥ ಆಗಳ್, ವೃ॥ ಪತಿಯಸ್ತಂಗತನಾಗೆ
ನಂಬಿದ ರಥಾಂಗಕಾಂತೆ ಶೋಕಂ ಸಿಸಂ । ಪತಿಯಾಗಳ್ತವೆ ಬಂದ ಪಂಪುದದೊಳೀ
ನೀಲಾಂಬ್ಜನೀಕಾಂತೆಪೆ ॥ ಚುಂಬಿತೆ ಬಿಂಕ ಕ್ಕೈಕಡಂಗು ವಪ್ಪಿರಿದು ಮಾಕೊಳ್ಕ ಮ್ಮುಮಂ
ನೋಡೆನೆಂ । ದತಿಶೋಕಂ ಪುಗೆ ಮುಚ್ಚಿದಂತೆ ಮೊಗಮಂ ಪದ್ಮಂ ಕರಂ ಮುಚ್ಚುಗುಂ ॥
॥ ೧೫ ॥ ಕಂ॥ ಹಸನೇತ್ರಂ ರವಿಮಿತ್ರಂ । ಸುರುಚಿರ ಗುಣಪೂರ್ಣ ಮಿಂದಿ
ರಾಸತಿನಿಲಯಂ ॥ ಸ್ಮರನ ಸರಪ್ಪಿಧಿಪೀರಂ । ಸರಸಿಜಮದು ಕೊರಗಿತರರೆ ಪಣೆವರೆ
ಪೆಂತೊ ॥ ೧೬ ॥ ಕಂ॥ ಪಡೆಯಂಬುಜಕ್ಕೆ ಬನ್ನಮ । ನೋಡರಿ ಜಡಜಾತ
ಜಾತನಿವಾನಿಸಗೆಳ್ ॥ ಪಡೆವುದು ಸೊಗಮಾಸಿಸದಮೆ । ತಡೆಯದೆ ಬೆಳ್ಗಾಗೆ
ಯಂತೆ ಬಾನ್ದಾವರೆ ಪೊಲ್ ॥ ೧೭ ॥ ಕಂ॥ ಸಿರಿಸಮನಿಸಿದುದು ನೆರೆದುದು ।
ಪಿರಿದುಂ ರಾಜಾಶ್ರಯಂ ಕರಂ ನೈದಿಲೆಯೊಳ್ ॥ ಅರಲ್ವುದು ನಗುವಂತಿದರೊಳ್ । ಸರಿ
ವಾರಿನೆನುತ್ತೆ ನಾಚ್ಚಿ ಮುಗಿದುದು ಕಮಳಂ ॥ ೧೮ ॥ ಕಂ॥ ಇನನಳಿದಂಜೀ
ವಂಭೋಂ । ಕನಿಚಪಿಪುದು ರಾಜಬಾಧೆ ಬಕ್ರಾಂತಮದೊಳ್ ॥ ಎನುತೆ ದ್ವಿರೇಫ ಕರಂಗಿತ
ಬ್ಜ । ಕ್ಕೆನೆ ಮಿಗೆ ಮುಗಿದಂಬುಜಾಂತದಲ್ಲಳಿಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೧೯ ॥ ವೃ॥ ಒರೆದು
ಗೆ ಬಾಷ್ಪವಾರಿ ವಿರಹಾನಳನಿಂ ಮಿಗೆ ಬೆಂದು ಬೆಂದು ಬಾ । ಯ್ಬರತಿರಿಪಕ್ಕಮಾಗೆಳಲೆಕ
ರ್ಚಿದ ಪಾಸೆಜರಂಗಿಬೀಳ್ಗೆಬ ॥ ಲ್ಕೊರಗಿರೆ ಜೆತ್ತಮಂಗ ಬಳಲಲ್ಕಿಡು ಸುಯ್ಯ್ಬಡೆಸೂಸಿ
ಜೀವನಂ । ಪರಿವರಿಯಾಗೆ ಕೋಕಯುಗಳಂ ತೊಳಲ್ದುಂಬಳಲ್ದುಂದಿನಾಂತದೊಳ್ ॥

|| ೨೦ || ವೃ || ಸರಸಿಜಪುಷ್ಪದೊಳ್ತೆರೆಯಸಂಕುಲದೊಳ್ನವಫೇನಬೃಂದ
ದೊಳ್ | ಸುರುಚಿರಸೈಕತಸ್ಥಳದವುಣ್ಬಸೆಯೊಳ್ಪುಳಿತಾಪಿತಾನದೊಳ್ || ಕೊರ
ಗಿಬೆಳಲ್ದುಬಲ್ದಿರುಗಿನಲ್ಲಳಕಾಣದೆದುಃಖಮುಕ್ಕೇಸಂ | ಬ್ಯಾಗವಿರಹಾಗ್ನಿಚುಬೆಬಳಲ್ದ
ತ್ತುರಥಾಂಗಮನಂಗತಾಪದಿಂ || ೨೧ || ವೃ|| ಪ್ರಿಯೆಯೊಳ್ಗೂಡಿರ್ದುಡೀ
ತಳಂವಿಹರಿಸುತ್ತುಮಾಗಳುಂರಯ್ಯಮಂ | ನಯದೊಳ್ಪೋದಿದುಬೀತಳಂನಡೆಗುಡೀ
ತಣಂಮೃಣಾಳಂಗಳಂ || ರಯದಿಂಭುಂಜಿಸಿಪೋದ ಬೀತಗಮಿದೇಬಾಯಾಡಿದಾ
ತಾಣಮೆಂ | ದಯದಿಂಕೋಕಮುದೆಂದುಯ್ಯುದುಕೇಂನಿಂದಲ್ಲಿತಾನೋಡು
ತ್ತುಂ || ೨೨ || ಕಂ|| ನಸೆಗಾರನಸಮಶರಮದು | ಪೊಸತೆನಿಪ್ಪಟ್ಟುರ್ವರಿ
ದೇಯನಾಗಪ್ಪರೆದಾ || ಮುಸುಕಪತಮದೊಳ್ಕೋಕಂ | ಸೆಗಿಪುಟ್ಟದುಸತಿಯೊಳಲ್ಲ
ದೇಂಬಿಚುಗಮೆ || ೨೩ || ವೃ|| ಅಗೆ ಪ್ರವಚಂದ್ರನಾಕಿಂಗವೊಂದು
ರೆಪೇಳ್ದುದುಮಿಥ್ಯೆಯಲ್ತೆಪೇ | ಳ್ದಗದೆದಿನಾಂತವಲ್ಲುಪ್ತಿಬಿಸಿಯುಕ್ಕಳಪಟ್ಟುಸುಟ್ಟ
ಳ || ಪ್ರಗತಸಮಾಖ್ಯಪೀವರಕುಚಂಗಳೊಳ್ಬೈಕ್ಯಮಾಂತಕೋಕನಿಂ | ದೊಗು
ಮಿಗೆಮೇಲುಪಂಗಳನಲುಂಗಿಸುತೆತ್ತಿಕಡಂಗಿನತಿಕೆಂ || ೨೪ || ವೃ|| ಮಲಿ
ನಾತ್ಮಂಜನನೇತ್ರಸಾರಹರಣಂಜಾರಂನಿಶಾತಸ್ಕರಂ | ಬಳಿವಂದಪ್ಪವಸನ್ನಸೆಂದೆ
ಸುತೆಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಶೋಕಂಮಿಗಲ್ || ಅಳಿದಾನಾಥವಿಸೆನ್ನಳೇಜಃಧಿಮಿಳ್ಬಿಳ್ಳ
ಲಂತಕ್ಕುದೀ | ಲಲನಾರತ್ನಕೆಸೆದುಕೂಡಿದಸುರಾಗಾಲಂಘರಾಭಾಗದೊಳ್ ||
|| ೨೫ || ಬಳಿಕಂ, ಕಂ|| ಗಗನದೊಳಾಡುವಮಾಂಗ | ಳ್ಗೊಗು
ಮಿಗೆಮಿಂಕಾಲಧಿವರಂಕಾರ್ಬಲೆಯುಂ || ಮಿಗೆಸಿಸನೆಂಬಂತಿರೆ | ಜಗದೊಳ್ಪ
ಬಿದುದುಮುರ್ಬುಕೊರ್ಬಿಂದುಬಿನಂ || ೨೬ || ಕಂ|| ದುಸೂಕಕ್ಕಂಜ
ನಮಿದು | ಮದವತಿಯುರಭೋಗನೀಲವೇಶ್ಮಂಚಕ್ರ || ಕ್ಕಿದುಚಿಚರ್ಮವಿರಹತಾಮಂ|
ಪದೆಪಿಂದಿಮುಮದನದೇಹಕಾಂತಿಯಿದಂಥಂ || ೨೭ || ಕಂ|| ಸಸಿಯೊಳಾ
ತ್ರೀಸತಿತಾಂ | ಪಸೆನಿಲ್ಲಲಪ್ಪರ್ಪದಾಸೆಯೊಳ್ಮಗೆಪಿಡಿದಾ || ಕ್ಪೊಸತಪ್ಪನೀಲಪಟದಂ|
ತೆಸೆದತ್ತುಮಹಾಂಧಕಾರಮುಪದ್ರುಕ್ಪ್ರಸರಂ || ೨೮ || ಕಂ|| ದರಿಯುದುನೆಲ
ನಿದುವಕ್ರಂ | ಸರಳಂತರಳೋಚ್ಚನೀಚವೆಂಬುದುತಿಳಿಯ || ಲ್ಕರಿದಾಯ್ತುತಮದ
ಪಬುಗೆ | ಪರೆದುದುಜಗದಲ್ಲಿತಮವೊಳೇನಾಗದೊಪೇಳ್ || ೨೯ ||
ಕಂ || ತಮನಾಲೋಕವಿಘಾತಂ | ವಿಮತಂಸಚ್ಚಕ್ರಬಾಧನಂಪ್ರಥ್ಯಾಶಂ || ತಮ
ವಾಲೋಕವಿಘಾತಂ | ವಿಮತಂಸಚ್ಚಕ್ರಬಾಧನಂಪ್ರಥ್ಯಾಶಂ || ೩೦ ||
ಕಂ || ಇನನಳಿಯೆತಮದೊಳಿರ್ದ | ಘನಭುವನಾವಳಿಯನಂಧಕಾಸುರನಿ ||
ಳ್ಕನೆನುಂಗಿರೆಪೊಡೆಯೊಳ್ಮಗೆ | ಮೆರೆದಪ್ಪುದೀಭುವನಮೆಂಬಪೆಂಪಿಂದೆಸೆಗುಂ || ೩೧ ||
ವೃ || ಇದುತಾಂಚೋರರದೃಶ್ಯದಂಜನವೊಮೋಹನಾಲ್ಯಾನ್ಮಹಾಭರ್ಗನಾ | ಬದಿ
ಯಿಂಜಾರಿದನಾಗಕೃತ್ತಿಯೊಇದೇಂನೀಲಾಬ್ಜನೀಕಾಂತೆಸು || ತ್ತಿದನೀಲಾಂಬರವೋ

ಜಗಕ್ಕುರಿದುಬಾಳ್ದನಾತ್ಮಗರ್ಗದೊಳ್ಸಂದುಸೊ । ರ್ಕಿದಸಪತ್ನನದುರ್ಯಶಾಭ್ರದ
ಯುವೋ ನುಬೋರ್ಗಿದೇಂಮೋಘವೋ ॥ ೩೨ ॥ ಕ॥ ಭರದಿಂದೆಯ್ದಿದದಿ
ನಪನವರವಾಜಿಗಳಂದುಬೆಮರ್ದುನೊರೆಯಂಪೂಸಲ್ ॥ ಪರಿವರಿಯಾಗಿಸಿಪವನಂ।
ಪಿರಿದುಂಕೆದರ್ದಂತೆನಭದೆತಾರಗೆಮೆರೆಗುಂ ॥ ೩೩ ॥ ಕಂ॥ ಜಗುನೆಯಪೊ
ನಲಂಬತ್ತಿರೆ । ಜಗದೊಳ್ಮಿಗೆಮರ್ಬಿನೆಸಕಮದುವರ್ತಿರಲಾ ॥ ಜಗುನೆಯಪೊನಲೊ
ಳ್ಮಿಗಗಳ್ । ಸೊಗಯಿಪತೆರದಿಂದೆಮೆರೆದುವಾತಾರಗೆಗಳ್ ॥ ೩೪ ॥
ಕಂ॥ ದಿನನಾಥಂಜಲನಿಧಿಯೊಳ್ । ಮನನೊಳೆದುರೆಪ್ರೋಗೆಪಡಗರಂಜಲನಿಧಿಯಾ ॥
ಘನಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಗೆದರ್ದಂ । ದಿನಸಂಗೆನೆಮೆರೆದುವರತಾರಾನಿಕರಂ ॥ ೩೫ ॥
ವೃ॥ ಸೊಗಯಿಸಿದತ್ತುತಾರಗೆನಭಾಂತರದೊಳ್ಪವಿಕಲಕಲ್ಮದಿಂ । ಪುಗೆದಿನಸಂಸ
ಮುದ್ರಕೆಜವೆಂದಿವರ್ೇಂದಿರೆಬಾಡಿಕೊಂಡಿಕೆಂ ॥ ಮಗೆಪೆರಿದಳ್ತುಕಣ್ಬನಿಯನಾಗಳೆಸೆಳ್ವು
ಗುರಿಂವೆಚೆಮ್ಮಿದಳ್ । ಜಗಕೆವೆಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಗಿಯುಸುಯ್ಲನಸೀರ್ಪನಿಯೆಂಬಬೀತಿಯಿಂ॥
॥ ೩೬ ॥ ವೃ॥ ಇದುತಾಂಪ್ರ್ಯೋಮಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದಸುರುಚಿರವಪುಶ್ಚಾ
ಳಿಯೋಶಂಕರಂಗಿಂ। ತಿದುಡಿಜ್ಯ್ವಾಧರಕುರಂಸಸಿದಸುಮತತಿಯೋವಾಧಿಯವಾಪ್ಪ
ಳೆಪೂರ್ವ್ಯಂ ॥ ಕೆದದಸಿಂಧದಬಂದೂತ್ಕರಮೊನನೆಪಡೇಂಬಿಳ್ವುದೆಂದಬ್ಜಜಾ
ತಂ। ಬೆದರ್ದಿರ್ಗಳ್ಬಿಟ್ಟದಾಬೆಳ್ಳಿಯುಮೊಳಗಳ್ಬೆಲ್ವಾಯ್ತುತಾರಾಪತನಂ ॥೩೭॥
ಇಂತುಪೊಡವಿಯಿಲ್ಲಮನಡರ್ದದನುಬುದ್ವೆಳ್ಗಡೆಯುಗೆ ಸಂತಸವಾಗೆ,
ವೃ॥ ಅಳಿಕುಳನೀಲಬೇಲವ್ಯಗನಾಭಿಜವುತ್ಪಳಪುಷ್ಪಮಂಜನಂ । ಬಳರಿಪುರತ್ನ
ಭ[illegible]ಂಗಳೆಮಂಡನವಾಗೆಜೋಡೆಯುರ್ ॥ ನಲವಿನೊಳ್ಯತ್ತಿತ್ತಮುರಿ
ನಲ್ಲರೊಳೊಂದಾತೆಸಂಗಿಪಂತೆಕೆ । ಳ್ತಲೆಯಿದುಸೊಸಮಂಕಳುವಪ್ರದೀಪ್ತನಾಸೋತ
ಮಮಲ್ತೆಧಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೩೮ ॥ ವೃ॥ ತನುಗಂಧಮಿಗೆಪೂಸಿದ ತೆಮಲ
ಗರ್ಣಾದ್ಧಳಂಕರಂಮಿಂಚದಂ । ತನುವಿಂಮಂಜುಳಕಾಂತಿಕಂಕಣರವಂಕೈಗಲ್ಮದಂ
ತಾಗ ॥ ಯ್ವನ ಧಂತವಬೀಸವಾತೆರಿದುಂಜಾಳ್ಮಿಕ್ಕನುಚ ಬಂ । ದನು
ರಾಗಂಮಿಗೆನಲ್ಲರೊಳ್ಸಿತಗೆಯುರ್ಸಂಭೋಗಮಂತಾಳ್ದದರ ॥ ೩೯ ॥
ಕಂ॥ ಪಸರಿಸಿರೆಮರ್ಬುಜಗದ । ಲ್ಲಸವಸೆದಂನಲ್ಲರೆಡೆಗೆಬೀದಿಯೊಳೆಯ್ತ ॥ ಪರ್ಸಿ
ಯುರ್ಕ್ಕಳಗುರುಕುಚಮೋ । ಸಸಿನವೆಳಿದರ್ಪಂದನ್ಲರಂತೊರಿಸುಗುಂ ॥ ೪೦ ॥
ವೃ॥ ಭರದಿಂಕಂಚುಕವಂಕಳಲ್ಚಿಕೊರಲಂತಳ್ಕೃಸಂ ರ್ಪಬಂ । ಗುರವಾರಂ
ಗನೆಯರ್ಕಳಾತನುಲಸತ್ಪತ್ರಾಗ್ರದಿಂಪುಸ್ಮಥಂ ॥ ಪುಪ್ಪಕಾಮಿಗಳಂಕಡಂಗಿಬಳೆ
ವಾಸ್ಪೋದಂನವಿರ್ಕಂಪವೆಂ । ಬಿರವಿಂದಂಮಿಗೆಪುಳಚ್ಪಬೀದಿಗಳೆಮಂದುಜ್ಜೋ
ನ್ಮದಂರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೪೧ ॥ ಅಂತವರೊಳೊರ್ವಳ್, ವೃ॥ ಗಣ
ರಣಕಾಭಿಜಾತಮದಪಂನವಯೌವನೆಯೊರ್ವಳಂದುಸ । ನ್ನಣದೆಕಡಂಗಿಸಿಂಗರಿಸಿ
ಬೀದಿಯೊಳೆಯ್ದುತೆಬರ್ಪನೊರ್ವನಂ ॥ ಅಣಕದೆಸಂದಿಸಲ್ಕೆಪತಿಯೊಂದುರೆಗೆತ್ತವನಾ

ರೆನಲ್ಕಮನೋ | ಗುಣಮದುಲೋಕದೊಳ್ಳಿಪ್ಪುದೆಂದವಳಲ್ಲಿ ನಿಜಾರೆಜಾರಿದಳ್ ||
|| ೪೦ || ವೃ || ಬೆಳತಿಗೆಗಣ್ಣಡಾಳಿಮದುಪರ್ಬಿರೆಚಂದ್ರಮವಕ್ತ್ರಹಾಸ
ಕೋ | ಮಳತರಚಂದ್ರಿಕಾರುಚಿಯದೆಳ್ದಿರೆಬೀದಿಯೊಳೆಯ್ದೆಭೀತಿಬ || ಳ್ವಳಿಮದುಪೆ
ರ್ಚೆಸೈರಿಸದೆಪುಂಜಿಗಗಂಮುಸುಕಿಟ್ಟುಬರ್ಪುಪುಂ | ಶ್ಚಳಿಸರಿಯಲ್ಕೆಕಾರೊರೆಯು
ಕೂರಸಿಂಗೊಳ್ವರಮಾನಕೇತುವಾ || ೪೩ || ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ತನ್ನ ದೂತಿ
ಯುನುಪಕಾಂತನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪುವಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದಳದೆಂತೆನೆ ; ವೃ|| ಮುಳಿದಿ
ರೆಕೋಪಮಂ ಉಳಿಸುಕೆವ | ನೀನೋಡದೆ ಎಡೆಯಲ್ಲುನೋಡಿಸೆ | ಕಳಿಸುತೆಕಾಲ್ಗೆಬೀ
ಳ್ಕಡುಪಿನಿಂಮಿಗೆನುಡಿಕೆ ... ಗವಿಂಬದಿಂ || ನಲಿದೊಲಿದೇಗುಕೆಂಪಿನ ದಿಕ್ಕಾಡದೆಬಿಲ್ಲೆ
ಯುನಾಂತುನಲ್ಲನಂ | ತಿ ಪ್ರಿಯಿಂಗಮಂಪಡೆಸಖೀಮಿಗೆತೋರವೆನಿನ್ನಚಿತ್ತಮಂ||
|| ೪೪ || ಪೆರತೊಂದೆಡೆ ಯೊಳೊರ್ವಳಿತ್ತಗೆ ಬೀಯಿಪ್ಪೋಗೊರ್ವನೀರನಂಕಂಡು,
ವೃ || ಇನಿಸಲ್ಲಂಜವದಿಂದು ಕರಸಿದೊತಾಂಮುತ್ತಿತ್ತುಬತೆಸ್ಸುರ್ಕಿನಿಂ | ದನ ಮಿಂ
ದಂತಿಮಿಂ ಎಂಶಿದೇ ನೆಸರ ತಾರಗ್ಗಾದಿ ವಮಂ || ಮನೆಯೊಳಾಗ್ರೋಗುದುನೋಹ
ಮಿಲ್ಲಜವರೆಲ್ಲರಿ ಪ್ರಿಯಂವಾಳ್ವರೇ | ಮಾನವೆಂತ್ಲಣಿಸಿರ್ಪುದೆಂಬೊದಿದಳ್ಸೊಡಾ
ಗ್ರದೊಳ್ಸಂಕ್ಷ್ಮದಿಂ || ೪೫ || ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ಜೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿಯೊರ್ವ
ನ್ನಲ್ಲನಂಕಂಡು ಜನಮಧ್ಯದೊಳ್ ; ವೃ|| ಸರಸಿಜಹಸ್ತಮಂಮಾಗಿದುನೀಳ್ದು
ಸುಕೇಶಮನೆತ್ತಿನೀವಿಬಂ | ಧುರಪದನೂಪುರಂಗಳೆದುತೋರಿಸಿಸೂಡಿದಮಲ್ಲಕಾಲಸ||
ತ್ಸುರುಚಿರಮಾಲೆಯಂತೊನೆದುಕೆಕ್ಕೆಯನಾದವೊಕೆಯ್ಯೊಳೊತ್ತಿಬಾ | ... ನೇ
ತ್ರಮಂಮಾಗುಳ್ದುಕೆಂತುಕಮಂಕೆರದೊತ್ತಿತೋರಿದಳ್ || ೪೬ || ಅದಲ್ಲದೆ
ಯೊರ್ವ ಳಡಗುಗಾತಿ ವಲಂಗಲಿಂದು ಪಂದಪೆರನಾಡ ಸೊಗಸುಗಾರನಂ ನೋ
ಡಿಂತೆಂದಳ್, ವೃ|| ವರನಿಲ್ಲಂಮದುರ್ಪಾವರತ್ತೆಯರ್ದೋಮತ್ತೊನುಗ
ಳ್ಮಾವರೇ | ಪರಿಯೊಳಾತ್ಮಣದೆನಿದ್ದೆಯ್ದರಿದುತಾಂಗೇಹಂಕರಂಸ್ಸಿತೀ || ನೆರೆತಾ
ಣಂನಿನಗಿಲ್ಲಪೋಗುಕೆದಣೀವೇಶಾಂತರಕ್ಕಾದೊಡಂ | ಪಿರಿದೀಪೆಟ್ಟಗಳಂತರಕ್ಕೆಪು
ಳಿನಪ್ಪಿನಾಂತರಕ್ಕಾದೊಡಂ || ೪೭ || ಪೆರತೊಂದೆಡೆ ... ರ್ವದೂತಿ
ತನ್ನೊಡತಿಯಂ ಕುರಿತು , ವೃ|| ಮದನತಿನೋಡದುಷ್ಟುಖಳನಂಕದಳೀ
ವನದತ್ತಮಿಸಾಸಂ | ಪದಕೆರಪಂಕಜಾಕೆರದಿನುತ್ತರದೊಳ್ಗರಿಯುತ್ತರಾಜಿಪಾ ||
ಸದಮಳಪದ್ಮಶೋಭಿತಸರೋಂಬುವಿನೊಳ್ಮಗಿನೀಂಮುಳುಂಗಿಸು | ತ್ತದುಮಿದುವೆನ್ನ
ದೆತ್ತಿಗಿರಿಯಿಂಬರಿಯೊಳ್ತವೆಕಟ್ಟಬೀಳಿಸಾ || ೪೮ || ಎಂದವಳಕೋಪಕೆ ಜಡು
ಗಡೆ ಪಳೆದಳ್ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ, ಕಂ|| ಇಡಿಕಿರಿದತಮದೊಳಂಜದೆ | ಕಡುವ
ಹಿಲದೆಬರ್ಪನನಿಕೆಯೊಗ್ವಳ್ಗನಿಯುಂ || ತಡೆಯದಿದಿರಾಗೆಮಡದಿಯು | ಜಡಿವೆಡೆಗಣ್ಣಿನಿ
ಯುನೆಂಬುದಂಮಿಗೆತೆಯೇರ್ಕುಂ || ೪೯ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ದೂತಿ ತ
ನ್ನ ಒಡೆಯ ವನೆಗೆಗುಣಮಂ ನೋಡಿ ; ವೃ|| ಕರುಣದಿನಾತನಂಬರಿಸು

ಕಾಲ್ಗೆರಗೋಪಳೆಲ್ಲಂಗೆಯ್ದು ಸತ್ತ್ವರದಿನರಪ್ಪ ಮಾನಸಮುವಾಗಳೆಸತ್ತ್ವವನಂತಿಪೊನ್ನನುಂ ‖ ಬರೆಸೆಳೆಸೇವಿದೋಬೆಡಗಿನೊಳ್ತಮನಿಂದೊಡೆಕಾಮನೇಂಕರಂ । ಕರುಣನೆಕೇಳ್ದನೀನರಿಯೆಯಾಮಿಗಿಲಾತನಧೈರ್ಯಶೌರ್ಯಮುಂ ‖ ೫೦ ‖ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದಳ್ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಯೌವ್ವತರುಣಿ ಕಾದಿದುನಂ ನಲ್ಲಂಬಾರದಿರೆ ;

ವೃ॥ ಪರಿಪರಿದೆಲ್ಲಪುಷ್ಪಭರಣಂಗಳವಾಗಳೆಸೇಳ್ದಸೀರೆಯುಂ । ಭರದೆ ಕಡೆದುದ್ಘುಪುಷ್ಪಫಲಗಂಧದಗೆತ್ತುನಂದುಬಯ್ದುಭಾ ‖ ಪರಮಾಭೂಷಣಂಗಳನೆಕಳ್ದಿದಿಕ್ಕಿರೆವಾಟಬಂಧಮುಂ । ಸೆರಗಿನೊಳ್ ತತ್ತಿದೀಪತತಿಯಂ ತಮದ ಳೊಳ್ಪರಗ್ದಿಡಂಗಿದಳ್ ‖ ೫೧ ‖ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ ಯಾಳ್ಕನದಿಸಿಯನೊಡನೆ ಸುಸಿಲನನುಭವಿಸಿ ಬರ್ಪಜಾರೆಯು ನೊರ್ವಳ್ಸಂಬಿಸಿ ;

ವೃ॥ ತರಳಕಟಾಕ್ಷನುಜ್ಜಲಿಕುವಿಸಾತೊಡೆಕಂಪಿಕುವಿಂಕುಚದ್ವಯಂ । ಪಿರಿದುಮ್ಮದುತ್ತ್ವಮಂತಗುಮಿಾಬೆಮರುಗುತ್ತಗುವಣ್ಕ್ರಸುಯ್ಗಳಂ ‖ ತುರಿನೆಗಳ್ಗಂಸಖನೆಗದೆಯೆವಿಟನೊಳ್ಸಗವೇಳನಲ್ಕೆಭಾ । ಸುರತಪದದ ಬರ್ಪದದೊಳ್ಮುದೊಳ್ಬದರ್ಕಂಸಖೀಮಣೀ ‖ ೫೨ ‖ ಎಂದುತ್ತರಮನಿತ್ತಳ್ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಸಖಿಗೊರ್ವಳ್ ದೂತಿ,

ವೃ॥ ಇನಿಯನೊಳೋತುಮಾತನೊಲಿದಾತತೆನೀಂಮಿಗೆಪೊಣ್ಸಮಕೆದಿರ್ । ಕಸಟದಿರಾಳಿತನ್ನಖರದಕ್ಷತಮಂರತಿಯುಜ್ವಲಿತಾಳ್ದದಿರ್ ‖ ಮನದೆಕಡಂಗುತುಟ್ಟನಿರಿಗಂಮುದದಾದೊಡಮಿಾಳ್ದಬಿಚದಿರ್ । ಮನಸಿಜರಾಗೆಬರ್ಪುದು ಖೇಜವದಿಂಸುಸಿಲಾಂತುಮಾನಿನೀ ‖ ೫೩ ‖ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದು ನಲ್ಲನೆಡೆಗೆ ಕಳಿಪಿದಳ್ಪರತೊಂದೆಡೆ ;

ವೃ॥ ಬಡನಡುನೀಳ್ದಕಣ್ಮರಲ್ಗಳಿನ್ನುಡಿನುಣ್ಪೊಡಕೊಂಪನಾಳ್ದಬ । ಲ್ಮುಡಿಮಿಗೆಚೆಲ್ವನಾಂತಡಿಕದಕ್ಕಬಿಪುದ್ಧುಪಯೋಧರದ್ವಯಂ ‖ ಬೆಡಗಿರಿದಿಪ್ಪೆನಜಘನಂತುರುಗಿದೆಪೆರಣ್ಪುಬುಗಳ್ । ನಿಡುಮೆರಲಿಂಪ್ರವೆತ್ತುತುಟಿರಂಜಿಪೆಕಾಮಿನಿಕಣ್ಗೆತೋರಿದ ‖ ೫೪ ‖ ಮತ್ತಮೊರ್ವಳೊಂದೆಡೆ,

ವೃ॥ ಜಗಜಗಿಪಟ್ಟಮುತ್ತಿನಸರಂನವಚಂದನದಣ್ಪುಕೋದಕೇ । ದಗೆಗರಿಯೋಲೆಮಲ್ಲಿಗೆಯಚೆಲ್ಲಿಯುಮಬ್ಜದತೋಳಬಂದಿಬ ‖ ಲೊಪ್ಪಗಯಿಪರತ್ನಭೂಷಣಜವಾಜಿಯಬೊಟ್ಟುಸುವರ್ಣಕಾಂಚಿಕಂ । ಪುಗುವಶರೀರಕಾಂತಿಮಿಗೆರಂಜಿಸೆಬಂದಳದೊಂದುಗಾಡಿಯಿಂ ‖ ೫೫ ‖ ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ;

ವೃ॥ ಸತಿಯರಪ್ಪಾತೆಗದಂಗುತೋಡೆತಮುಬಹುಂಬಾಡಿಕಾಮಾಸ್ತ್ರಮುಂ । ರತಿಕಾಂತಂಪಳೆದೂಡೆಮಾಟರಿಯಬೆಲ್ಲರೆಕ್ಕೆಶೆಗುಗಾಢದ್ಧಮೆ‖ ರ್ಚುತೆನೀರಾಡೆಚಕೋರಿಕೊಡೆಸೊಗದೊಳ್ಕಂದಾನಿಲಂತೀಡೆಪೂ । ಗತೆಚಂದ್ರೋಪಳಕಂಬುಮೂಡೆನೆಗಳ್ವಂತ್ರೀಸುಂದರಂಚಂದಿರಂ ‖ ೫೬ ‖

ವೃ॥ ಗಗನಾಭೋಗಮೆಜಂಭಭಿನ್ನಣಲಸದ್ಭಭಾಗವಂತೊಪ್ಪಿಸೊಂ । ಪುಗುಮೀಪೂರ್ವಗಿರೀಂದ್ರವೊಪ್ಪೆಹರಿಪೀರಂಪೊಲ್ಮಹಾತಾರೆಕಂ ‖ ಪುಗುಪುದ್ವೀಪನಿಕಾಯದಂತೆಮೆರೆಯಲ್ಕ್ರಾಮಾನಭಾಸ್ಸ್ಥಾನದೊಳ್ । ಸೊಗಯಿಪ್ಪಾಸುಖಲೋಚನೋತ್ಪಲವಮೋಘಂರಾಜ

ನಾನಂದಿತಂ ||೫೭|| ವೃ|| ಸುರದಿಕ್ಕಾಂತೆಯಾಕುಂಕುಮಂಬೊಳೆದಫಾ
ಲಂರೋಹಿಣೀಪಾದಕು | ದ್ಮರಸಾಲಕ್ತಕಕಾಂತಿಪೂರ್ವಕರಿಯಾಸಿಂದೂರಕುಂಭಂ
ದಳೀ || ವರರಕ್ತೋಚ್ಚವಿಚಂದ್ರಹೇಮರಸಪಿಂಡಂಕಾಲಸಂಧ್ಯಾನಲಾ | ಪರಿತಪ್ತಂ
ಮಿಗೆಕಣ್ಗೆರಂಜಿಸಿದುದಾಸಚ್ಚಂದ್ರಶೋತ್ಕಂತುಕಂ ||೫೮|| ವೃ|| ಇದು
ತಾಂಕಳ್ತಲೆಯೆಂಬರಾಕ್ಷಸನನಿಕ್ಕಲ್ಸಾರ್ದಸಚ್ಚಕ್ರಮೋ | ಇದುತಾಂಕಳ್ತಲೆಯೆಂಬ
ಮತ್ತಗಜಮಂಸೀಳ್ದಿರ್ಕ್ಕುವಾಸಿಂಹನೋ || ಇದುತಾಂಕಳ್ತಲೆಯೆಂಬಕಾನನಮನು
ರ್ವಿಂಚುಚರ್ವಾದಾವಮೋ | ಇದುತಾಂಗಳ್ತಲೆಯೆಂಬನೀರನಿದಿಯಂಪೀರ್ಗೌರ್ವವೋ
ಚಂದ್ರನೋ ||೫೯|| ವೃ|| ಒಗೆದಾಪೂರ್ವದಿಶಾಸ್ಫುರತ್ಪ್ರವರಮುಹಾಸ್ತಂಭಾ
ಗ್ರದಿಂಪಂಜೆಯೊಳ್ | ಬಗೆದಂದಾಸುರನಂಕರಾಗ್ರದಿನಡುತರ್ದ್ರೇಕದಿಂಲೋಹಿ
ತಂ || ಒಗೆಯುಲ್ಬಂಗಡಿರೊಪ್ಪುಡಂಪೆರಸಿಕೆಂಪೇರಿರ್ದರಕ್ತಾಂಗದಿಂ | ಮಿಗೆತಾಂರಂ
ಜಿಸಿದಂಕರಂಶಶಿನೃಸಿಂಹಂಗ್ರರ್ವಭೂಧರಾಂತದೊಳ್ ||೬೦|| ವೃ|| ದ್ವಿ
ಜರಾಜಂವರಪಕ್ಷಯುಕ್ತನಭವರ್ಮಾಗಶ್ವೇತವರ್ಣಂಮಹಾ| ಕುಜಬೆಂಗಂಪರಮಂ
ಕಲಾಪನಮುಳಂಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀನಂಪರಂ || ನಿಜದಿಂಚಂದ್ರಮತಾರ್ಕ್ಷ್ಯನೆತ್ತರೆಧರಿತ್ರೀ
ಭಾಗದೊಳ್ಸುತ್ತಿದಾ |ರಜಪಕ್ಷಿಹಿಮಶಾಖಿತಂದಿದುರ್ಪ್ಪೋದತ್ತಂದುಕಾಲಾಕರಂ||
||೬೧|| ಕಂ|| ತಿಂಗಳಕದಿಂಗಗನವು | ದಿಂಗಡಲಂತೆಸೆಯೆಶೇಷನಂಗ್ಯಾ
ಮಿಗದಿಂ || ಪೊಂಗೆಕರಂಶಶಿಬಿಂಬಂ | ಕಂಗೆಸೆದುದುಕರೆಮಲಂಗಿದಚ್ಯುತನೆಂಬೊ
ಲ್ ||೬೨|| ವೃ|| ಗಗನಕೆರಾತ್ರಿಗುತ್ಪಳನಿಗೊಪ್ಪುವಕಳ್ತಲೆಗಾಚಕೋ
ರಕಾ | ಸೊಗಯಿಸಿತೋರ್ಪತಾರಗೆಗೆರಂಜಿಸಬ್ಬಕಳಾಧರಂಹಿಮಾ || ನಗವಿಧು
ರಾಜಮಂಡಲಸುಧಾಕರನೆಂಬಪೆಸರ್ಗಳಂಪಾವಂಬುಗೆತಳೆದೊಪ್ಪಿಸತ್ಕುವಲಯಾಧಿಪ
ಬಂಧುರಚಂದ್ರನಂದದಿಂ ||೬೩|| ಕಂ|| ಐರಾವತಮಿಸಲೊಡಂ | ತಾ
ರಾಪಥನದಿಯೊಳದರಶಿರಸಿಂದೂರಂ || ಜಾರೆಮಿಗಿಲೆಸೆವಕುಂಭದೊ | ಳೋರಗೆ
ಯಾದುದುನಿಶಾಕರಾಮಳಬಿಂಬಂ ||೬೪|| ವೃ|| ಗಗನಾಬ್ಜಾಕರಪದ್ಮ
ಮಭ್ರಹರಿಚಕ್ರಂಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಾಮಿನೀ | ಪ್ರಗತೋದ್ಯತ್ಕುಚಹೇಮಭೂಷಣಮನಂ
ತಾನಂಗಕೇತ್ವಾಕರಂ || ಸೊಗಯಿಪ್ಪಾನಭಮಂದಿರೋತ್ಕಳಶಮಾಕಾಶೇಭಸದ್ದ
ರ್ಪಣಂ | ಮಿಗೆತಾಂರಂಜಿಸಿದತ್ತುಕಾಮಿಗಜಸಿಂಹಂಬಿಂಬಮಾಚಂದ್ರನಾ ||೬೫||
ವೃ|| ವರಲಕ್ಷ್ಮೀಗೃಹಸಂಭವಂಕುವಲಯಶ್ರೀಕಾಂತಸೌಭಾಗ್ಯಸಾ | ಗರವೃದ್ಧಿಪ್ರದ
ಸಂಪದಂಕುಜರುಚಿಚ್ಛೇದೋದಯಂಮಪ್ಪುದು || ಧರ್ಮರವಕ್ತ್ರಾಂಬುಜಭೀಕರಂಘನ
ಯುತಂಮೋಹಾಂಧಕಾರೌಘುಸಂ | ಹರಣಂಸದ್ವಿಜರಾಜನೆಮ್ಮೆಮೆರೆದಂಕೃಪಾಂ
ಕರಾಂಬುಕರಂ ||೬೬|| ಕಂ|| ಮರಲಂಬಂಬಿರಯಿಯನಿಸೆ | ಮರಲಂಬಂ
ಮಳೆಯಿಚಂದ್ರಶಿಲೆಯೊಳೊತ್ತಡದಾರ್ || ಮಗಲಂಬಿನಕಲ್ಮಷಮೆನೆ | ಕರಮೆಸೆದುದು
ಕರೆಮೃಗಾಂಕನೊಳ್ಕೆಧರನೊಳ್ ||೬೭|| ಕಂ|| ಪೆರೆಗರೆಯೆನಿಪಾಲದತೆರ|

ತರದಿಂಬೆಂಬಣ್ಣಳಾಂತುಕೆದರ್ದುದೆಂಬೀ ॥ ಪರಿಗೆಡೆಗೊಟ್ಟುದುಕೆಂಪಿಂ । ಕೆರವು
ಸೆವುಡುವೃಂದವಾನಭಸ್ಥಳದೆಡೆಯೊಳ್ ॥ ೧೮ ॥ ಕಂ॥ ಬೆಂಗದಿರಿಂಪೊಂ
ಗದಿರಿಂ । ಪೊಂಗುತೆತಿಂಗಳ್ಕಡಂಗಿಬೆಳ್ಗದಿರಿಂದಂ ॥ ಕಂಗೆಸೆದುದುತರತರದಿವು ।
ನಂಗನಮಿಗಿಲಿಂದ್ರಜಾಲದಂತಿರೆನಭದೊಳ್ ॥ ೧೯ ॥ ಕಂ॥ ಪಗೆತನದೆಬಾ
ಳಲಾರದೆ । ಮಿಗೆತಿಮಿರಂಕಾಯ್ವುದೆಂದುಮರೆವುಗಿಸಿಯುಂ ॥ ಜಗಮರಿಯಲೆದ್ದ
ಯನೇರಿಸಿ । ಪಗೆಗುಂಮಿಗೆಕಾಯ್ವನೆಂದೊಡೇಂಶಶಿಘನನೋ ॥ ೨೦ ॥
ಕಂ॥ ಕುಡುವಿಲ್ಲನಿಳ್ಗಡೆಯೊಳ್ । ಕಡುಪೊಳೆವುರುನೀಲಕಲಶದಂತಿರೆಪಿರಿದುಂ ॥
ಕಡಲಣುಗನಪೇರೆದೆಯೊಳ್ । ಬಿಡೆಮೆರೆವಕಳಂಕಮೇಂಕರಂರಂಜಿಸಿತೋ ॥ ೨೧ ॥
ಕಂ॥ ಇನನಿಲ್ಲದುಪಮಂಗುದೆಬಂ । ದನುನಯದಿಂಕರದೊಳೊತ್ತಿಪದ್ಮಿನಿಯಂತಾ ॥
ನನುಭವಿಸಿದಕರೆಯುಂಮಿಗೆ । ಜನತತಿವಟಪತ್ತ್ರಶಶಮೃಗಂತಾನೆಂಗುಂ ॥ ೨೨ ॥
ವೃ॥ ಗಳಿಲನೆಮುನ್ನಗರ್ಭದೆಕಡಂಗುತೆಪುಟ್ಟಿಜಗಕ್ಕೆಸಂತಸಂ । ಬೆಳೆಸುತುಮಿರ್ದ
ಮತ್ತನುಜನಂತವಿಲೋಕದದಿಟ್ಟತಾಗೆಬ ॥ ಳ್ವಳಮುರೆಕುಂದುಗುಂನಿಸದಮೆಂದುರೆ
ಸೋರೆಯನಿಕ್ಕಿತಾರೆಯಿಂ । ಜಲನಿಧಿಗೆಟ್ಟನಿಟ್ಟನೆಸೆತೋರ್ದುದುಬಂಧುರಮಿಂದು
ಲಾಂಛನಂ ॥ ೨೩ ॥ ಕಂ॥ ಪೊಸತೆಸೆತೀವಿರೆಜಗಮುಂ । ಪೊಸಜೊನ್ನದ
ಸಾಗರಕೆರಂಕಸಿಲ್ಲಂ ॥ ಶಶಿವಟಪತ್ರದನೆಲೆಯೊಳ್ । ನಿಸದಮೆನಲ್ಮೆರೆದುದರರೆ
ಚಂದ್ರಕಳಂಕಂ ॥ ೨೪ ॥ ಕಂ॥ ಸಸಿಗೊಳದಸಿತೋತ್ಪಲಮೋ । ಪೊಸ
ವಳಿಕಿನಪಂಜರಸ್ಥಕೋಕಿಲಮೇಂಮೋ ॥ ಙ್ಮಸುಪಹಿಶಯ್ಯಾಚ್ಯುತನೋ । ಸಸಿಗ
ರೆಯೆತಿಮಿರವೆಣ್ಣಾಮೊಲೆಮುಗರಿಗೆಯೋ ॥ ೨೫ ॥ ವೃ॥ ಮದನಂಪೂ
ಣ್ಡಿಸಲೆತ್ತಿಕಾಮಿತತಿಗಾಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರಮಂಚಂದ್ರನಂ । ಕುದಿಪೆತ್ತಂವಿಗೆಧೂಮಮೋ
ಳೆಕರೆಯುಂತಾಜ್ವಲ್ಯದಗ್ನ್ಯಾನಲಂ ॥ ಪುದಿಯಲ್ಜೊನ್ನದಪೊಲ್ಜಗಕ್ಕೆಬಹುಳಂಕಾಯ್ದ
ಪ್ಪುದೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ । ಮದವತ್ಕಾಂತವಿಯೋಗಸಂಜ್ವರವಧೂಕಾಮಾಗ್ನಿಸಂಮಿಶ್ರ
ದಿಂ ॥ ೨೬ ॥ ಕಂ॥ ವಿರಹಿಸ್ತಂಭಿತದಿಕ್ಸತಿ । ಯರತಿಮಿರಮನುರ್ಚಲೆಂ
ದುಶಶಿಮಾಂತ್ರಿಕನಿಂ ॥ ತುರಿಪೇಳುವೆಬೂದಿಯನಿಂ । ತೆರಚೆದನೆಂಬಂತೆಸಾಂದ್ರಚಂ
ದ್ರಿಕೆಯೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೭ ॥ ಕಂ॥ ಜಗದಜನನಯನಹಂಸೆಗೆ । ಮಿಗೆರಜನೀ
ದೇವಿಹೇಮಕುಂಭದೆಪಾಲಂ ॥ ತೆಗೆತೆಗೆದುಸುರಿವಳೆಂಬೀ । ಬಗೆಗೊಟ್ಟುದುಸಾಂದ್ರ
ಚಂದ್ರಿಕಾವಿಸ್ತಾರಂ ॥ ೨೮ ॥ ವೃ॥ ಇದುತಾಂತಾರಾದ್ರಿಭಾಗೀರಥಿಯ
ಪೊನಲೊಮೇಣ್ ಶ್ವೇತಜೀಮೂತಧಾರಾ । ಸ್ಪದಮೋವ್ಯೋಮಾಚ್ಯುತಾಕ್ಷಿಪ್ತಚಾರ
ಧವಳಿತಾಪಾಂಗಮೋಕಲ್ಪಭೂಜ ॥ ಪ್ರದಚಂಚತ್ಪುಷ್ಪಧೂಳೀಚಯಮೊವಿಬುಧ
ದಂತಾವಳಸ್ಫಾರಮುಕ್ತಾ । ಚ್ಛದಮುಕ್ತಾಸಾರಮೋಪೇಳೆನೆಮೆರೆದುದುಚಂದ್ರಾಂಶು
ದೇದಿಪ್ಯಮಾನಂ ॥ ೨೯ ॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂನಕ್ಕದಿಗಂಗನಾರದನಧಾವಳ್ಯಾಂ
ಶುಪ್ರೋಪೆರ್ಚಿನಿಂ । ಭರದಿಂದುರ್ಬಿದದುಗ್ಧಸಾಗರದಭಂಗವ್ರಾತಮೋಮನ್ಮಥ ॥

ಸ್ಫುರದುದ್ಯದ್ಯಶಕಾಂತಿಯೋ ಮದನನೀಗಳ್ಪೊದಿಯುಂಮಂತ್ರಿಸು | ತ್ತರದಿಂಸೂಸಿದನೋಎನಲ್ಕೆರೆದುದಾಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಪ್ರವಾಹಂಕೆರಂ || ೮೦ || ಕಂ|| ತಿರೆಯನಳೆವಂದುವಾಮನ | ಚರಣಾಂಗುಷ್ಠಾಗ್ರದಿಂದವೊಡೆದಬ್ಜಭವಾಂ || ಡರಸಮದೊಕ್ಕಪುದೆಂದೆರೆ | ಪರೆದುದುಮಿಗೆಬೆನ್ನಮುಪ್ಪಪೊಸವೆಳ್ದಿಂಗಳ್ || ೮೧ || ವೃ|| ಜಗಮುಂಸಾರದದಿಂದೆನಿರ್ಮಿಸಿದುದೋಭೂಭಾಗಮುಂಚಂದನ | ಸ್ರಗತೋದ್ಯತ್ಸ್ಫಟಿಕೋಚ್ಚಲಫಲಕದಿಂಮೆಟ್ಟಿದ್ದುದೋಪುಷ್ಕರಂ || ಬಗೆಗೊಳ್ವೀಕಲಧೌತವಸ್ತ್ರದೆವಿತಾನಂಗಟ್ಟಿತೋತಂಗಳೊಳಂ | ಮಿಗೆಸಾಲಿಂತವೆತಿಂಬಿತೋಎನೆಕರಂಪರ್ವಿತ್ತುಚಂದ್ರಾತಪಂ || ೮೨ || ವೃ|| ಸರಗೊಳಿಸಲ್ಕೆಹಾರಮಿದುಕೇವಿಸೆಪಾಲ್ಗೊದೆಚಿತ್ರಿಸಲ್ಕೆಬಂ | ಧುರತೆಗಹಂಸಂತತಿಕರಂಗಿಸೆಸಾರದಮುಪ್ಪಚಂದನಂ || ಎರೆದೊತೆದಿಳ್ಪನೀರ್ಮುಳುಗೆಲೋಕಕೆದುಗ್ಧಸಮುದ್ರಮಜ್ಜನಂ | ಕರದೆಸೆಗ...ಕೊಡೆಪುಡಿಗಪ್ಪುರಮಿಂದುವಕಾಂತಿಸಂಪದಂ || ೮೩ || ವೃ|| ನಲಿನಲಿದೆ...ಯುತ್ತಿವಿಗೆತ್ತದೆಸೂಸಿಕಡಂಗುತ್ತಿಂಟಿಗ | ಳ್ಗೆನುರಿಸೂಡಿಸೂಡಿಮೊಗೆದುಂಬ್ಬುಲತಾಂಗಕೆಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿಕೆ... || ಮಳೆಗರದಿಂದೆಮೆಟ್ಟಿಪಿರಿದುಬ್ಬುತೆಮೆಲ್ಲನೆಕೊಂಕಿಕೊಂಕಿಬ | ಳ್ವಳಿಮೊಲವಿಂದೆನೊಡಿಬಗಿವೆಚಿದರಲ್ವಿಯುಕಾಂತೆಯರ್ಕರಂ || ೮೪ || ವೃ|| ಗಾಡಿಯಿನುಯ್ಯಲಾಡುವನಿತಂನಿಮುಗ್ಧಕಳಕಣ್ಣಿಗಗ್ಗರಂ | ಜಾಡಿಸೆಮಿಂಚೆನಂತೆಕಬರೀಭರವೊಂಬಮಯೂರಿಲಾಸ್ಯದೊಳ್ || ಕೂಡಿರೆಚಂದ್ರಕಾಂತಜಲವೊಕ್ಕೆಕೆಡಂಗೆಚಕೋರಚಾತಕಂ | ನಾಡೆಸುಧಾಂಶುಮೇಘಮುರಿಜಿನ್ನಿಪವೃಷ್ಟಿಯುನಿಂದುಸೂಸುಗುಂ || ೮೫ || ವೃ|| ಬಿರಯಿಗೆಬಳ್ವಿಸಿಲ್ಸುರಭಿಯಿಲ್ಲದಚಂದನಮಿಂಪುಕೂಡದಾ | ಸುರುಚಿರದುಗ್ಧವಾದಿದುಗುಲಂತೆಗೆದ ಟ್ಟುಕಡಂಗೊರದಾ || ಪಿರಿದಮರ್ದಿನಂಟಿಸಿಲ್ಕಿದವೃತಂನಿಬಮೊಂದೆನಪಿಟೆದತ್ತುಬಂ | ದುರಶಶಿಕಾಂತಿತೋಕದೊಳವೋಘಮಿದೆಂಎನಮುರ್ವಿಕೊರ್ವತಂ || ೮೬ || ಇಂತಳುಂಬಮುಮಮೋಯಮುಮ ನೂನಮುಮತಿ ಸಾಂದ್ರಮುಮತ್ಯುಜ್ವಲಮುಮೆನಿಪ ಸುಂದರತರಚಂದ್ರಿಕಾಸಂಪದ ಮನಬೀಕ್ಷಿಸಿ ಚಂದ್ರಚೂಡಾದಿ ಸಖಿಮಂಡಳಿ ಯುವರಾಜನೆಡೆಗೆಯ್ತಂದು, ವೃ|| ಅವಧರಿಸಾಣ್ಮರಾಜಸುತವಿನ್ನಿಪಮೊಮ್ಮೆಮುಚಂದ್ರಿಕಾಲಸ | ನ್ನವನಿಧರಾಗಭಂಗಿಯುತರಾತ್ರಿಯೊಳಿಂದ ವಿಹಾರಕೇಳಿಯೊಳ್ || ಸುವಿಧಚಿತ್ತಜಾತಮದಮತ್ತನಿತಂಬಿನಿಯರ್ಕಳಂದಮುಂ | ನವನವಭಂಗಿಯುಂಮಿಗೆನಿರೀಕ್ಷಿಸಲೆಮ್ಮಯಚಿತ್ತಮೊಲ್ವುದೈ || ೮೭ || ಕಂ|| ಅದರಿಂದೆವ್ವದುಸೊಬಗಿಂ | ಮುದದಿಂದಂನೋಡಲೋಸುಗಂಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂ || ಮದನಸಮರೂಪಕೋಮಲ | ಪದಬಂದಂಬೀದಿವಳ್ಳಿಯುಂಚಿತ್ರಿಸುತುಂ || ೮೮ || ಎಂದುನುಡಿಯೆ ರಾಜರಾಜಂ ಮನಂದಂದು ಭೋಜನಾನಂತರಂ ನಿಜಸಖರೆಡನೆ ಸೂಳೆಗೇರಿಯೊಳ್ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ; ವೃ|| ವಿಳಸದ್ಮಾಣಿಕ್ಯಸೌಧಾಂತರರತಿಸುಖಲೋಲಾಂತವಿಶ್ರಾಂ

ತಘುರಿಸ್ಮೇ | ಜ್ವಾಳವಾರಸ್ತ್ರೀಕುಚಾಭ್ಯಂತರಪರಿಗತಕಸ್ತೂರಿಕಾಗಂಧಯುಕ್ತಂ ||
ಕಳಕೇಳೀಕೀರಕೋಳಾಹಳನಿಚಿತಮನೋಜಾತಲೀನಾನಿನಾದಂ | ಸುಳಿದೇಂಬಂದ
ತ್ರೊನೀಲಾಂಬುಜರಸಭರಿತಂಸತ್ವರಂಗಂಧವಾಹಂ || ೪೯ || ಆವಂದಾನಿ
ಲನಾಲಿಂಗಿಸುತ್ತುಂ ರಾಜರಾಜಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯನಭೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕಂ|| ಜಗಮಂ
ಮೌಕ್ತಿಕದಿಂದಂ | ತೆಗೆದು ನೊಸಲ್ಗೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ವುದೆ ಸಂಸಾರದದಿಂ || ಬಗೆವಿಂಗೆಲೇ
ಪಿಸಿದುದೊಎನೆ | ಸೊಗಯಿಸಿದುದು ಕಣ್ಗೆ ಜೊನ್ನಮಿಂಚಂದಿರನಾ || ೫೦ ||
ಎನೆ ಚಂದ್ರಚೂಡ ನಿಂತೆಂದು, ವೃ|| ಧರೆಯಂತಾವಾ ಬೃಂದವೊತ್ತೆಕಿಡಿ
ಪಲ್ಸ್ಯ ನಾಂಬುಜಾತಾಂಬಕಂ | ಭರದಿಂ ಚಂದ್ರಮಚಕ್ರನಾಂತವರೆಗೊಳ್ಗಂ
ಸೀಳ್ದತ ಚ್ಕ್ರಮಂ || ಸುರಮಾಗಾರಂತದೆಕಾಪ್ರುಪೇಳ್ದದರ್ಭಂ ಜೊನ್ನದರ್ರ್ಕೆನಾ
ದಾವೆಂ | ತಿರೆ ತಿಳ್ದ್ಯಮಿದೇಂದೆವಲ್ಕಿಮೆರೆವಂಕ್ಯಪ್ಷಾಂಕರಾಜಂಕರಂ || ೫೧ ||
ಎನೆಕೇಳ್ದು ಚಿತ್ರಯೋಗ ನಿಂತೆಂದಂ, ವೃ|| ಅದರಿಂದಂಮಿಗೆರಂಜಿಪಂ
ನೊಬಗಿಂ ಪ್ರೈಗ್ಯಂಕರಾಜಂತವಂ | ಗಿಪದೆಯೇಡ ಪ್ರಜಾಲವಮ್ಗೆ ಸತೆಗಕಿರ್ಳೇ
ಳೆಕೆಟ್ಟು ಪ್ಸ್ಮರ್ || ಮುಂದೆ ರುಪ್ಸಟ್ರಿರಾಜರಾವ ಮುಪುತಾನ್ವರ್ಥ ಮಾಗಲ್ಕೆದಂ|
ಪದೆಪಿಂದೆ ಂಪಸಿಕಾಸದಿಂ ತುವಲಯುಂ ಪೊಂಗಲ್ಬ್ರವೇದತ್ರದಿಂ || ೫೨ ||
ಅದಂಕೇಳ್ದು ಮುಚ್ಚುತ್ತುಂ ತಕೆ ಲೇಶ್ವರಂ ಮುಂಪೇಳ್ದೆತರೆ, ವೃ|| ಪೊಗ
ವೋನೀರಜಪುಷ್ಪನೇನ ಪೊಲ್ಲ್ ಚಕೋರಕೇಶವೋ | ಮುಗಿಲೋಪೀನ
ಕುಚಂಗಳೋ ಮದನಮತ್ತೇಭೇಂದ್ರಕುಂಭಂಗಳೋ || ಮಿಗೆತಾಂಪ್ರೋದ್ಘನಿತಂ
ಬಮೋ ಪುಳಿನವಾ ಬಿಂದೋಷ್ಠವೋ ಬಿಂಬವೋ | ಜಗದೊಳ್ ರದ ದವೊಂದೆ
ನೆಕರಂ ವೇಶ್ಯಾಗನಾರಂಜಿಕಂ || ೫೩ || ವೃ|| ನಸುನಗೆಯಿಂದೆಮೊಲ್ಲುಡಿ
ಯುಬಿನ್ನಣದಿಂಚೆದುರಿಂ ಜಿಯುಂದಪಂ | ಯಿಪ ಪಂಗವುಕದಿಂಸೊಗಸಿಂ
ದಮುಲಂಪ್ರಸೊಂಪಿನಿಂ || ಪೊಸಪ್ರೊಸಲಿಜ್ಜೆಯಿಂ ಗಿನಿಂ ಬಗೆಪ್ರೊಲ್ದಿದ ಕೂಟದಿಬ್ಬೆ
ಯಿಂ | ನಗೆಯುಂಪಿನಿಂ ನೆರಂ ಸಮೆದಂಗಲಿಪೆಣ್ಗಿಂಗವಂ || ೫೪ ||
ಅವರೊಳೊರ್ವ ಕಾಮಿನಿ; ಕಂ|| ಸುರುಚಿರಪದ್ಮಾ ನಟಿಯಳ್ | ವರವೀ
ಣಾಮಧುರಗಾನಯುವಾಲಿಸೆಸೊಗದಿಂ || ಮುರುರಾಗಕಲಿತೆಪಾಡುವ | ನರಸತಿಯೆನೆ
ಪದೆದು ಪೀಸೆಯುಂ ರಂಜಿಸಿದಳ್ || ೫೫ || ಅದಂಕೇಳ್ದು ಗಾನವಿದ್ಯಾಧರಂ
ಮುಚ್ಚುತ್ತುಂ ನಡೆತರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯುಳ್ಳಿ, ವೃ|| ಸುರಭಿಸ್ಮೇರಕೃತೆಭೃಂಗ
ಕುಂತಳರತವ್ಯಾಭರಾರೆಪುರತ್ನಾಂಗೆಬಂ | ಧುರಬಿಂಬಾಧರದಂತೆಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಚಳದ್ವ್ಯಾಲೋ
ಲನೇತ್ರದ್ಯುತಿ || ಸ್ಫುರಿತಾಶಾನಿಕರುಂದಿಕಾಮುರಪಚೆತ್ತಾನೋದಿತನ್ವಂಗಿಭಾ | ಸು
ರಸೌಧಾಗ್ರದೆಬಂದು ನಿಂದೆಸೆವ ಭೂಮಿಸಾಲಕಂ ನೋಡಿದಂ || ೫೬ ||
ಆಗಳವಳಂ ಸುಸಿಲಸೊಗದೆ ತಳ್ಪಿದಸಿತಗ ನಿದಿರ್ಗೆವಂದು; ವೃ|| ಎಲೆರಾ
ಮಾಮಣಿನೋಡುವ ವೌವಿಟರನೀರಂಭೋಗಸೌಖ್ಯಾಂತದೊಳ್ | ನಲವೇಂಬರ್ಸ್ಪದೆ

ನಿನ್ನೊಳೊಂದಿದವರ್ಗಂ ಮತ್ತಾವುಕೇಳೀರಸಾ || ಕುಳಬೆತ್ತಸ್ಖಲನಾಂಕೆಯುಪ್ಪನಿ
ನಗಂಪೇಳೆಂದುಕೇಳ್ವಾವಿಟಂ | ಗೊಲವಿಂಪೇಳ್ದಳೆಲೇಸರೋಜಮುಳಿಗಳ್ಗೇನೀಯುದೇ
ಸೌಖ್ಯಮಂ || ೯೭ || ಎಂಬನುಡಿಗೇಳ್ದು ನಗುತ್ತಂ ನಡೆತರೆ ಮುಂದೊಂ
ದೆಡೆಯೊಳ್, ವೃ|| ಮಲಗಂಧಂಕೊಳೆಮಾರುತಿರ್ಪವುಣುಗಳ್ಪೆರ್ಚ್ಚಿಟ್ಟಿ
ಝುಂಝುಮೆಮ್ಮನು | ತ್ತಿಳವಿಂಪಾರ್ಪನೊಳಂಗಳಿಸ್ಪಿಕಿತವಂದಾದಾಂತನೊರ್ಸ್ವಂಗೆ
ವೋ || ಗೊಲವಿಂಭೋಗದೆಸಂತಸಂಬಡಿಪ್ಪುದೆಂದೆಮ್ಮಗ್ರಿಪ್ಪಿತಾಂ ಸೊಂಕುವಳ್ | ನಲ
ವೇಂಬರ್ಪ್ಪದೆಕಾಪಿನೀಕಿತವನೊಳ್ಪೊನ್ನೇಂಕರಂಜೀವಮೇ || ೯೮ ||
ಎಂದೊರ್ಪಳ್ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಕೆಳದಿ ತಿಳಿದಿಂತೆಂದಳ್; ಕಂ|| ಎಲೆ ಬಿಸಲುಬಿ
ದೊಡೇನೌ | ನಲವಿಂನೀನೆಯ್ದಿಮಾತೆಯುಂ ಪುಷ್ಪಿತೆಯಾಂ || ಗಳಿಲನಪ್ಪೋಪ್ಪದುನೀ
ನೆಂ | ದೊಲವಿನೊಳೇನುಡಿದು ನಿನ್ನ ಜನನಿಯುಕಳಿಪಾ || ೯೯ || ಅದಂ ನರೇಂ
ದ್ರಾಕೇಳ್ದು ನಗುತ್ತಂ ಪೋಗೆ ಮುಂದೊರ್ಪದೂತಿ ತನ್ನಸಖಿಯಂ ನೋಡಿ,
ವೃ|| ಮನೆಗೆಯ್ತಂದೊಡನೋಡನೋಡೆಮಿಗೆಸೇಂಬಾಗಿರ್ಪಮಾತಾಡಿಸ | ಲ್ಕನ ರಾ
ಗಂಮಿಗೆಮಾತನಾತೆನಗಿಲ್ಲೀಹಾಸದೊಳ್ಕೂಡೆಬಂ || ದನುವಿಂದಂಬಗಮುಂ ಕರಂ
ತೆಗೆಯೆರಾಮಾದರ್ಚೆ ಬೀಳ್ಕೊಯ್ಯಕಾ | ಮನಿಪ್ರೋಗಲ್ಕವನೀಗಳಳ್ತು ಬಳಲ್ದಾ
ನಿನ್ನಾಟಮೇಂಚೆತ್ರಮೋ || ೧೦೦ || ಎಂದದನತಿ ಗವಕ್ಷೆಗೀದಂಬಿ ತಿಳಿ
ದಿಂತೆಂದಳ್; ವೃ|| ಒಲವಿನೊಳೆಯ್ದೆ ಬಂದುಪತಿಕಾಲ್ಪಿಡಿಯುಲ್ಮಳಿದೇಕೆ
ಜಾಡಿಪೆಂ | ತಿಳಿಪಿದೊಡೇಕೆನಾಂತಿಪ್ಪುಗೊಳ್ಳನೆ ಕಿಟ್ಟಿದೊಡೇಕೆಪೋಯ್ತೋನೋ ||
ಮುಳಿವೆನದೇತಕೆಯ್ದೆ ಮುಗುಳ್ನಂತಿಳಿದೇಗಡಬರ್ಪುದೆಂದುನಾ | ಉಳಿದುರೆನಿನ್ನನ
ಟ್ಟುವೆನದೆಂತೊ ಸಖೀಮಣಿಬಾಳಲಾರೆನೌ || ೧೦೧ || ಪೆರತೊಂದೆಡೆ ತನ್ನ
ಮಗಳಂ ಮರುಳ್ಮಾಡಿದ ಬೊಜಗನಗೆಯ್ತಮನ ಪಳತಾಯ್ತುಳಿದವ ನಿದಿರ್ಗೆವಂದು,
ವೃ|| ನಸುನಸಿಯಾತ ಸೋಲಮನಮುಚ್ಚಿ ಕಡಂಗಿಸಿದೀಟಮುಂಕರಂ | ಪೊಸಯಿಸಿ
ರಾಗಿಸುತ್ತೆ ಪುಟವೇರಿಸಿಪೊಂಗಿಸಿಪೊಯ್ತು ಪಾಯ್ದುಸಂ || ತಸಮುನಮುಚ್ಚೆಗಾಡಿ
ಯುನರಲ್ಚಿ ತನೂಭವೆಗಯ್ಕೆಕೊಟ್ಟದಿಂ | ಪೊಸಪಣವಿಲ್ಲದಿಂತುಗುಸಿಲಂನೆಗಳ್ದಾ
ವಿಟನೇಂಭುಜಂಗನೇ || ೧೦೨ || ಕಂ|| ತಕ್ಕುದುಭುಜಂಗನಾಮಂ | ಮಿ
ಕ್ಕುದದೇಂನಿನಗೆಮೇಗೆನಯುಮಿರ್ಪ್ಪದರಿಂ || ಅಕ್ಕಟಮೊಸುತೆಯುಜೀವವ | ನು
ರ್ಕ್ಕುಡುಗದೆಪಣವ ನೀಯದೇಪೀರ್ವ್ವುದರಿಂ || ೧೦೩ || ಕಂ|| ಪೊರಮಡು
ಪೊರಮಡುಮಾಯೆಯು | ನಿರಿಸದೆತೆಗೆದೋಡಿಪೋಗುಮನ್ನಿಳೆಯುವಿನಾಂ || ನೆರೆನಿಂ
ತೆಯಾದೊಡಿವಳಾ | ಸುರುಚಿರಪರ್ಯಂಕದಲ್ಲಿಕಟ್ಟಿರಿಸಿದಪೆಂ || ೧೦೪ ||
ಎಂದುನುಡಿದು ಕಳಿಪಿದಳ್ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಯೊತ್ತೆವಿಡಿದು ಕೂಟಮಂಬೇಡುವ ನಲ್ಲನ
ನೋರ್ವ್ವಮನವಿಲ್ಲದ ಸೊಗಸುಗಾತಿರ್; ಕಂ|| ಪತ್ತಂದಶಮಾಂಶದಪರಿ |
ವೆತ್ತುರೆನಿಶ್ಶೇಷಮಪ್ಪಿನಂಭಾಗಿಸಿನೀಂ || ಸುತ್ತೇಂಮೂರಿಂಬರಪ್ಪುದು | ಚಿತ್ತಜಕ

ದವಕ್ಕೆಪೇಗಮೊದವಳೊರೆದಳ್ ॥ ೧೦೫ ॥ ಮುಂದೊಂದು ಮತ್ತವಾರಣ
ದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಪೆಂಡಿರತಂಡದೊಳೊರ್ವ್ವ ಬತ್ತಗೆ ; ವೃ॥ ಅನುರಾಗಂಬೆರ
ಸಂಬರಾಂತರದೊಳಳ್ಕಿರ್ದಂತುಮನ್ಮಾನಸಂ । ತೊನೆವಾಡಲ್ಕಿಗಿಲೆಯ್ದಿತನ್ನಕರ
ಮಂಸಾರ್ಚುತ್ತಿಸಂತೋಷಮಂ ॥ ಮನದೊಳ್ಮೇಳಿಸಿಸಂದುದಳ್ತಿಮಿರಮಂಪೊ
ಕ್ಕಿಕ್ಕುವಂಕಾಮಿನೀ । ಜನದೊಳ್ಸಂಮುದಮೊಯ್ಯುವಂತೆನೆರೆವಂಕೃಷ್ಣಾಂಕರಾಜಂ
ಕರಂ ॥ ೧೦೬ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವ್ವಳಾಗಳದೆಡೆಗೆ ಸುಟ್ಟಿಸಿ ;
ಕಂ॥ ಸುಗುಣಮಣಿಕಾಂತೆನೋಡಾ । ಗಗನದೊಳುರೆಮೆರೆವಕವಿಯನೆಂದವಳೊರೆ
ಯಲ್ ॥ ತೆಗೆನೆಂಬರುಗಬ್ಬಿಗರಂ । ನೆಗಳ್ದಾವರವೇಂಕಟಾರ್ಯನೇರೆವಿಜಗದೊಳ್ ॥
॥ ೧೦೭ ॥ ಎಂದೊರೆದಳೆ ನುಡಿಯ ನೊರ್ವ್ವಪೆಡುಗುಗಾರ್ತಿ ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ
ನುಡಿದಳೆಂತೆನೆ , ವೃ॥ ಅರವ ನೆಪ್ರೊಕ್ಕನಲ್ಲಿಕವಿರಾಜರತಂಗೊಳಪ್ರೊಕ್ಕನಲ್ಲಿ
ಬಂ । ಧುರಕವಿರಾಜಹಂಸರೆನಭಾಂತದೆನೋಡಿದೊಡಲ್ಲಿಯುಂಸಖೀ ॥ ವರಕವಿರಾಜ
ಹಂಸರೆಜಗನ್ಮಯಮಾಕವಿರಾಜಹಂಸರೇ । ವರಕವಿರಾಜಹಂಸರಗಲ್ದೀಂತಿರೆಯೊ
ಳ್ಕಿಗೆಬಾಳಲಾರ್ಪ್ಪರೇ ॥ ೧೦೮ ॥ ಇಂತನೇಕವಿಧ ವಿದಗ್ಧಾಲಾಪಂಗಳಿಂ
ಸರಸವಿದ್ಯಾಧರಂ ಕೇಳುತ್ತೈತರೆ ಮುಂದೊರ್ವ್ವ ಕಬ್ಬಿಗಂ ಬರುತ್ತೊಂದು ದೇವಾಲ
ಯದಮುಂಗಡೆ ಭಗವಂತನಪ್ಪ ಕೃಷ್ಣನನಳ್ಕರ್ತು , ಕಂ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ
ಗೋಪತಿಲಕಂ । ಶ್ರೀಕರಯದುವಂಶಜಾತನುದ್ಯಚ್ಛ್ರೀಕಂ ॥ ಎಂಬರ್ಥಪದ
ಮನೊರೆವನಿತರೊಳ್ ಚೈತ್ರದೆಾಳಗಣಿಂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗೋಪತಿಲಕಂ । ಶ್ರೀಕರ
ಯದುವಂಶಜಾತನುದ್ಯಚ್ಛ್ರೀಕಂ ॥ ೧೦೯ ॥ ಎಂಬಸಬಿದಂ ಕಿವಿಗೆತಾಂಗ
ಲೊಡಂಕೆಡುಮೊಗದುಸಡಿಸರಂಗೆತ್ತುಚೈತ್ಯದಪೆರಗಣಬನಕೆಳ್ತಂದಲ್ಲಿಯುತಂಗೊಳ
ವನೀಲೋತ್ಪಲಂಗಳನೊಬಗಂನಿಟ್ಟಿಸಿ; ಕಂ॥ ಪಲವುಕಲೆಘನತೆಯಿಲ್ಲದೊ।
ಡೊಳಿಪನೆಕೃಷ್ಣಾಂಕರಾಜನೀಕುವಲಯಮಂ ॥ ಎಂಬನಿತರೊಳೆಮೊಗುಳಪ್ಪ
ತ್ಯಾಲಯದತ್ತಣಿಂ , ಪಲವುಕಲೆಘನತೆಯಿಲ್ಲದೊ । ಡೊಳಿಪನೆಕೃಷ್ಣಾಂಕರಾ
ಜನೀಕುವಲಯಮಂ ॥೧೧೦॥ ಎಂದೊಗೆದನುಡಿಗೇಳ್ದು ಕಿಡಿಕಿಡಿವುಸಗಿಚೈತ್ಯದೊಳ
ಪ್ರೊಕ್ಕನಗೆವಡಿವೇಳ್ವರ್ ನೀಮಾರ್ಗ್ಗನೆಅವರಿಶೊಳೊರ್ವ್ವಂ ; ಕಂ॥ ನರಪತಿ
ಯಜಸದನಲ್ಲಿಯ । ಸುರದಿಂಸುರನದಿಯನೀರಿನಾಹಿಮಗಿರಿಯೊಳ್ ॥ ಪಿರಿದಡರೆಬೆಳೆ
ಯಿಸುತ್ತುಂ । ಮೆರೆವಾಮಹಿಶೂರಕವಿಗಳಾಂಜಗಮರಿಯಲ್ ॥೧೧೧॥
ಎನಲೊಡಂಮಹಿಗೆ ಶೂರರಪ್ಪಕವಿಗಳೆಂದರಿದು ಬೆದರ್ದುಬೀಡಂಸಾರ್ದನದಂಸಾಹಿ
ತ್ಯವಿದ್ಯಾಧರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮುಂದೈತರೆಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ; ವೃ॥ ಪಸೆ
ನಿಂದಾದಿನದಿಂದಮಿಂದುವರೆಗಂಮಾತ್ತಾಂತನೆನ್ನೊಳ್ಸಮಂ । ತೊಸೆದೆಂತುಂಬಿಡನೆ
ನ್ನೊಳೇಮರುಕಮಂತಾಳ್ದಿರ್ದಪಂಕೊಡಿಸಂ ॥ ತಸಮಾಳ್ಪಂಮಿಗೆಮತ್ತಿನಾಸತಿ
ಯರಂಕಣ್ಣೆತ್ತಿನೋಡಂಸಖೀ । ನಿಸದಂಮತ್ಪತಿಯಂಗುಗೆನ್ನ ಪತಿಯೇಮಜ್ಜನ್ಮಜ

ಸ್ತಂಗಳೊಳ್ ||೧೧೨|| ಎಂದೊರ್ವಳ್ತನ್ನೆರೆಯನಬಗೆಯನಳ್ಕರಿನೊರೆಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ; ವೃ|| ಮನವುಳ್ಕರ್ವಿನೆಗಂಕರಂಪತಿಮಹಾಸಂಭೋಗ ಮಂಗೆಯ್ಯನೀ | ತನುವೇಂಸಾರ್ಥಕಮೆಂದುಕಾಮಶಿಖಿಯಿಂದಾಂಬೆಂದುಸುಯ್ದಂ ತಿರಲ್ || ಮನದೊಳ್ಬಂತೆಯನಾಂತುಮತ್ಪತಿವಲಂಪೋಗೊರ್ವನೆಂನೀರನಂ | ಸುನ ಯಂಬೆತ್ತೆರೆತಂಬಾಸನೆರಪುವಂಮತ್ಕಾಂತನೇಂಪ್ರೀತನೋ ; ||೧೧೩|| ಎಂದವಳೊರೆಯೆಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ; ಕಂ|| ಬಗೆದಣಿಯೆಸುರತಸುಖಮಂ | ಮಿಗೆಕುಡಲಾರಂಸಮಂತುವಿಟತತಿಯೊಳಗಾಂ || ಬಗೆವಿಗೆಭೋಗಿಪೆನೆಂದೊಡೆ | ನೆಗೆವಿರಿವಂಬಾಳಲಾರೆನಾಂವಲ್ಲಭನೊಳ್ ||೧೧೪|| ಎಂದುನುಡಿದಳ್ ಪೆರ ತೊಂದೆಡೆಕವಿರಾಜನೆಂಬೊರ್ವ ಕವಿಚಂದ್ರಕೆಂಬೊಳ್ಪೊರವಟ್ಟಚಂದಿರನಸಂದಂಮಿ ಗನೋಡಿ ; ವೃ|| ನರಭೀಮಾತ್ಮಜಮಾನಿನೀಮಣಿಮಹಾಸಂಜೀವನಾಭಾ ಮೊತ್ತಂ | ಪಿರಿದುಂಶ್ಯಾಮಲದೇಹದಿಂದೆಸೆವುದಿಂಬೆತ್ತಂಸುಧಾಸಾಗರಂ || ತರ ದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿಹಿಮಾಂಶುವಾಗಿಸುರಗಂಗಾಸ್ನೇಹಮಂಶೂಲಿಯಾ | ಶಿರದಲ್ಪೊಂದಿ ಮೃಗಾಂಕನಿಂತುಕರೆಯಂತಾಳ್ದಿರ್ಪ್ಪದೇಬೆರ್ಣದಿಗಂ ||೧೧೫|| ಎಂದುಬಗೆ ವುತಂತೆನಲೆಯೆ ಮುಂದೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ಪಡುಸಾಲೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದವಿದ್ವಜ್ಜನರೊಳೊ ರ್ವನಾಗಸಮಂಸುಟ್ಟಿಸಿ , ಕಂ|| ಕವಿಯಿಂಶ್ಯಾಮಸಗಂತಾಂ ' ನವನವ ಬಹುರಾಗವೃತ್ತಿಯಾಂಪುದುಚಿತ್ರಂ || ಎಂಬನಿತರೊಳಿಪ್ಪ್ಯತಂದು ; ಕವಿಯಿಂಶ್ಯಾಮಕರಂತಾಂ | ನವನವಬಹುರಾಗವೃತ್ತಿಯಾಂಪುದು ಸತ್ಯಂ ||೧೧೬|| ಎಂದುಪಡಿನುಡಿಗುಡಲೊಡಂ ಕೆರಳ್ದವನ್ನೀಮಾಗ್ಗನೆತಪೆವಡೆಯಿಲ್ಲ ೦ ; ವೃ|| ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾಂಘ್ರಿದ್ವಯರಜಯುತಫಾಲಾಂಕನಾಂವೇಂಕಟಾರ್ಯಂ|| ಶ್ರೀಮದ್ಭೀಮಾತ್ಮಜಾಸುಂದರತರತನುನಲ್ಲ್ಯಾಶ್ರಯೋತ್ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಂ || ಶ್ರೀಮದ್ರಂ ಗಾಸುತಾಚಾರುಸುನದನಸರೋಜಾಮೃತಾಮೋದಭೃಂಗಂ | ಶ್ರೀಮತ್ಸಂಜೀವ ನಾಪೀವರಕುಚವಿಲಸತ್ತಾರಹಾರಂಕುಮಾರಂ ||೧೧೭|| ಎಂದೊರೆಯುತಿ ಳಿದವರೆಳ್ದುವಂದುಮನ್ನಿಸಿಕರೆದುಯ್ದು ರದಂರಾಜರಾಜಂನೋಡಿನಡೆತರೆಮುಂದೊಂ ದೆಡೆಯೊಳ್ ವೃ|| ಮುಡಿಯೊಳ್ಪೂಡಿದಮಲ್ಲಿಕಾಸುಮದಸೌರಭ್ಯಕ್ಕೆತಾಂ ಸತ್ವರಂ | ಕಡುಪಿಂಬಾಯ್ತರೆಭೃಂಗವೊಂದುಪೆಳದಾರ್ಗಳ್ಮುಚ್ಚೆವೋದಳ್ಸಖೀ || ಜಡಜಾತಾಯುತನೇತ್ರೆಕಾಂತವಿರಹಂಬೆತ್ತೊಯ್ಯನಾಲಸ್ಯದಿಂ | ಮಡದೀಮತ್ಸಖಿ ಯಂಕರಂತಿಳಿಪುವೆಂಪ್ರೇಮಾವಶುಶ್ರೂಷೆಯಿಂ ||೧೧೮|| ಎಂದೊರ್ವಳ್ಕೆಳ ದಿತನ್ನೆರೆಯುಳಸುಕುಮಾರತ್ವಮಂಬಣ್ಣಿಸೆಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ; ವೃ|| ಕೆಳದೀ ಮತ್ಸಖಿನೋಡಕಾಂತವಿರಹಂಪೆತ್ತಿಂದುಸುಯ್ದಂತೆಕೋ | ಮಳದೇಹಂಬೆಮರೇರೆ ತಾಂಪೊರಳುತಿರ್ಪ್ಪವೇಳೆಯೊಳ್ತಂಗಳಾ || ಗಳೆವಾತಾಯನರಂಧ್ರದಿಂದೆತೆನುವಂ ಸೋಂಕಲ್ಕೆತಾಂಮುಚ್ಚೆಯುಂ | ತಳೆದಳ್ಕಾಮಿನಿಯೊಂದುಜಾವಪರೆಗಂಮತ್ಕಾಂ

ತೆಯೋಲ್ ಸೂಕ್ಷ್ಮಶೋ ||೧೯|| ಎಂದುಪೇಳೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ ಕೆಳದಿ ;
ವೃ|| ತರುಣೀಕೋಮಲಕೇಳಕಾಂತವಿರಹಾಬ್ಧಿತ್ತಂತಿತಾಂ ಕಂಪಿಸು | ತ್ತುಗೆಚಿತ್ತಂ
ಸೊವತಾಗೆಸುಯ್ದುಬಳಲ್ವವುತ್ಕಾಂತೆಗಾವುಂದರಾಂ || ತರದೊಳ್ಗೀತಮನೊ
ರ್ವಳಿಂಪುವರೆಪಾಡಲ್ಬಾಸುಳಿಳ್ದತ್ತುಬಂ || ಧುರಸಂಗೀತದಲೇಖೆಯುಂತೆಕವಿಯೊ
ಳ್ಮತೀಂಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯಾ ||೨೦|| ಎಂದೊರೆಯೆಕೇಳ್ದವನಿಪಾಲನಿವ
ರೊಳಾರ್ಕೋಮಲೆಯರೆನೆಚಿತ್ರಬೋಗಂ ; ಕಂ|| ಪತಿವಿರಹಭರಿತೆಮಾನಿನಿ |
ಸತಿಗಂತಿರೆಕಿವಿಯೊಳೆಳ್ದಬಾಸುಳಿಪೇಳ್ಗು || ಕ್ಷಿತಿಗತಿಶಯದಿಂಕೋಮಲೆ | ಸತಿ
ಯೆಂಬುದನಿವರೊಳಿಂತುಧರಣಿಪತಿಳಕಾ ||೨೧|| ಎಂದು ಸಿರಲೊಡವು
ರಸಂಸರಿಯಿಂದು ಮುಂದೆಪೋಗೆಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ ಮುಗ್ಧೆತನ್ನೊಡನಾಡಿ
ಯೊಳ್ ; ವೃ|| ಪಿರಿದುಂಕೆಷ್ಟದೆಪೊಂಬದರ್ಧರಣಿಯೊಳ್ತಾವ್ವಲ್ಪಿಶಾಚ
ತ್ವದಿಂ | ಚರಿಯಿಪ್ಪೀಪರಿಮಿಥ್ಯೆಯೆಂದೊರೆವರಾಕೇಳ್ಕಾಮಿನೀನೋಡೆತಾಂ || ಪಿರಿ
ದುಂನಿಶ್ಚಯಮಲ್ತೆಶೂಲಿಯುರಿಗಣ್ಣಿಂಬೆಂದಕಾವಂಕರಂ | ತರುಣೀದೇಹಮನಿಂ
ತದೃಶ್ಯತನುವಿಂಬಾರಿಪ್ಪಕೆಜ್ಜಂಗಳಿಂ ||೨೨|| ಕಂ|| ಹರನೇತ್ರದುರಿಯು
ಬಿರುವಿಂ | ಕರಿಂಕುವಡೆದಂದುಬೆಂದಮನ್ಮಥನೀಗಳ್ || ವರರತಿಯುಮೋಹದಿಂ
ಸುಂ | ದರಿಯುರಪಿಡಿವಂಪಿಶಾಚನಾಗೆನವೇಳ್ಕು ||೨೩|| ಅದಂಕೇಳ್ದು
ನಗುತ್ತುಂ ಬರೆವರೆ ಮುಂದೊಂದು ಗೃಹಾಂತರಾಳದೊಳ್, ವೃ|| ಸರ
ಸೀಜಾಂಬಕೆಚಿತ್ತಜಾಗಮಕಳಾವಿಖ್ಯಾತೆಲೀಲಾಲಸ | ಸ್ಫುರದುತ್ಕೀಕರಕಾಂತಿಚ
ರ್ಚಿತದಿಶಾಶ್ರೀಖಂಡಗಂಧಾನುಬಂ || ದುರೆಪೀನಸ್ತನೆಕೆಂಮಲಾಂಗಿಸದರಸ್ಮೇರಾ
ಬ್ಜನೀಕಾಂತೆಭಾ | ಸುರೆನಿನ್ನೊಳ್ಮಿಗೆಕೊಟಮುಂಬಯಸಿದಂಕಂದರ್ಪನೇನಿಕ್ಕುವಂ
||೨೪|| ಎಂದು ಗಿಳಿನುಡಿಯುತ್ತಿರೆ ಮತ್ತೊಂಡೆಡೆಯೊಳ್ ;
ವೃ|| ಪುಲಿಯುಂತಬ್ಬರಿಪಳ್ಕರುತ್ತುಬಡಿವಳ್ಪೆರ್ಮಾರಿಯುಂತಾದ್ರ್ಬಳ್ವಳಮುಳ್ಳಳ್ಮೃ
ಗವೈರಿಯುಂತೆನೆಗೆವಳ್ಪೊಣ್ದಿಳ್ದಪಲ್ಗರ್ಚಿವೋ || ಗೆಳೆವಳ್ರಕ್ಕಸಿಯುಂತೆತರ್ಜಿಪಳ
ಯೋ ... ತಾನೇಡಿಪಳ್ | ಮುಳಿವಳ್ತನ್ನೆರೆಯರ್ಕಳಂಬರಿಸಳಿಂತೆಮ್ಮಬ್ಬೆತಾಂ
ಸಾಯಳ್ ||೨೫|| ಎಂದೊರ್ವಳ್ನಿರ್ವೇಗದಿಂನುಡಿಯೆ ಮತ್ತೊಂಡೆಡೆಯೊ
ಳ್ತನ್ನತರ್ಜನಕ್ಕೆಮುಳಿದಮಗಳಂನೋಡಿ ; ವೃ|| ನುಡಿನುಡಿಗೊರ್ಮೆಮು
ದ್ದಿಸಿಕೆಡಂಗಿಸಿನಂಬಿಸಿಕೊಟಬೇಟಮುಂ | ಪಡಿತಳಸುತ್ತೆಸಂತಸಮನಾಗಿಸಿಭೋಗ
ಮನಿತ್ತುಪೊಂಗಳಂ || ಮಡದಿಮನೋಜಯುದ್ಧದೊಳೆತೆಯ್ದುಶರೀರಮನೆಂತುಟಾ
ದೊಡಂ | ಪಡೆವಿಟರಿಂದಮೆಂದೆನೆಕರಂನಿನಗಿಂತಿದುದೋಷಮಾದುದೇ ||೨೬||
ಎಂದು ಮುಳಿಸಂಮರೆಪಿಕ್ಕಿತಾಯ್ನುಡಿಯೆ ಕೇಳ್ದು ಮಗಳಿಂತೆಂದಳ್ ;
ವೃ|| ಋತುಮತಿಯಾದಕಾಲದೊಳಮಿಂದುವರಂಮನಮಿತ್ತುಭೋಗದಿಂ | ದತಿಶಯು
ಕಾಮತಂತ್ರಕಲೆಯಂಮಿಗೆಬೋಧಿಸಿಬೇಟಕೂಟಮುಂ || ಮತಿಯೊಳಮರ್ಚೆಸಂತಸ

ದೊಳೊಗ್ಗಿನಸಿಪ್ಪೊಂಗಿರುತಿಪ್ಪೆಯಿತ್ತುವು । ರ್ಕ್ಕತಿಬಗೆವಂದಸದ್ವಿಟನನಿಂದುಬಿಡೆಂ ದುರೆವೇಳ್ವುದಂದಮೇ ||೧೭೭|| ಪೆರತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ್ವವಿಗ್ದಂ ತನ್ನ ನಲ್ಲಳ್ ಬಾರದಿರೆ ಕಾಮಿದುರ್ಬಲನಪ್ಪುದು ; ವೃ|| ನಿಸಿಯೊಳ್ಪ್ರಸವನಾಂ ಪರಾಪರ್ಣಗದೊಳತ್ತುನಸೂಚಿತಾಂತಿರ್ರ್ರುದೇಂ । ಪ್ರೊಸತಿಂಗಾಯ್ದುಳೊಲ್ಲತೋ ಗುರ್ಣಮುದಕೆಂಪಾಹಾರಿತಾನಾವುದೀ || ನಿಸವಂಪ್ರಸ್ರೈಗಳ ತ್ತುರಂಗಳೆವಲೆಂಕಾಪಾ ಡುಗೆವ್ಯ್ಯಂಮಹಾ । ರಸೆಯೊಳ್ಸಂತತವೆಂದುತಾನುಲಿದನಾಕಾಮವ್ಯಾಹಿದಪ್ಪಾತುರಂ ||೧೭೮|| ಅದಂಕೇಳ್ದು ನೆರೆಯಕೆರುವಾಡಬೊಳಿರ್ದ್ದೊರ್ವ್ವಬಿತ್ತಿಗೆ ; ವೃ|| ಪುರಹರನಿಂದವಾವನುರಿದಂತೆವೆರ್ಕರ್ಣನಕೊಂದನಾವನಂ । ತರತಟವೋ ತರಿಂಕೆಳಿಗುವುನ್ನ್ಯವಧೂರತಿಬೋಗನಾವನು || ದ್ದುರಧುರದೊಳ್ಕಡಂಗಿಮುರಿವಂ ಕುಚಭೂಷಣವಾವುದಿಂತಿದ । ಕ್ಕೊರೆದಸದುತ್ತರನಿನಗೆಸಂತತವಕ್ಕೆವುಜನ್ಮ ಜನ್ಮದೊಳ್ ||೧೭೯|| ಎಂದು ಪಡಿನುಡಿಯಕೇಳ್ದರಸನಿದು ಸರಿಯೆಂದು ತನ್ನಾಯಿಕೆಯುಂಪೊಗಳ್ದವರೆ ಪೆರತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವ ಸುಂದರಿ ; ವೃ|| ಮದನನಬಿಲ್ಲನಂಬುನಿಧಿಯುಂವರಭಾರತವುಂಕೆಡಂಗಿಸ । ಸ್ಮಧುವ್ರದುವಾಕ್ಯನೊಂ ದರೊಳೆ ಬ್ಬಿನಬಲ್ಲವನಾವನಾತನೇ || ಸದನಕೆವಂದುಮುದ್ರತಿಯೊಳಾಳ್ಗೆಮನೋ ಹರವಿಂದಮೆಂದುಮಂ। ಪದುಮತೆನೀರೆ ಯಾಗಳೊರೆದಳ್ ಲಲಿತೇಕ್ಷಣೆರಾಗದಿಂಪಿ ನಿಂ ||೧೮೦|| ಅದಂಕೇಳ್ದೊರ್ವ್ವಂಕೆಬ್ಬಿಗಂ ಕೆಡುಕಡಗರಂಮಿಗಲ್ಕು; ವೃ|| ಸತಿಕಾಂವಾಸಿತೆಮಪ್ರಭಾಪವರಸಾಹಿತ್ಯಾಂಬೆತಾವೋದೆಸು| ಸ್ಮತಿವಿದ್ಯಾಧರೆಬೆ ತ್ತುಜಾತಸುಕಲಾಸನ್ಮಾಗೀ-ಕೇಳೌಸಖೀ || ಪ್ರತಿಪರ್ವ್ವಂರಸಪೂರ್ಣ್ಣವೆಂದೊರೆದುನಿ ಸ್ಸಂಕಾಸವಾಸೀನನಾ । ಗತಿಸಂಭೋಗವುನಿನ್ನೊಳೊಲ್ದುತಳೆಯಲ್ಕಾನಾರೆನೇ ಕಾಮಿನೀ ||೧೮೧|| ಎಂದು ನುಡಿದಂ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್; ವೃ|| ವರ ಸಂಭೋಗವುತನ್ನನೊಲ್ದುಸತಿಯೊಳ್ಮಾನೊಲ್ಲದೊರ್ವ್ವಂವಿಟಂ । ಪಿರಿದೊರ್ವ್ವಳ್ಗೆಕ ಡಂಗಿಸೂಚಿಸಿದಸುಕೇತಸ್ಥಳಕ್ಕಾಗಳೀ || ವರನಾಪೆಂಡಿತಿನೊರ್ವ್ವನಂಬರುವುದೆಂ ದೊಲ್ದುಟ್ಟಿತಾಂಸಂತ ೦ । ಮೆರೆಯುಲ್ಕಾದಿರೆತನ್ನಗಂಡನೊಸೆದೆಳ್ತಂದಲ್ಲಿತಾಂಕೂ ಡಿದಂ ||೧೮೨|| ಕಂ|| ಸ್ಮರಕೆದನವೀರ್ಯದಿಂದಂ । ತರುಣನಿವಂತನ್ನ ಗಂಡನೆಂದವಳರಿದಳ್ || ಸುರುಚಿರರತಿಸುಖದಿಂದಂ । ತರುಣಿಯಿವಳ್ತನ್ನನಾರಿ ಯೆಂದಿವನರಿದಂ ||೧೮೩|| ಅಂತೊರ್ಕರೊರ್ವ್ವರರಿಯೆಪತಿಕನಲ್ದು ನೀನೇತ ಕ್ಕೆಲ್ಲಿವಂದೆಯೆನೆ ; ಕಂ|| ಕನಸೊಳ್ನೀಳ್ದೀತಳಕಾಂ । ಮನವೊಸೆದೇ ಳ್ತಂದೆನಲ್ತನಿನ್ನೊಡಗೂಡಲ್ || ಇನಿಯಭವದಾಜ್ಞೆಮೀರಿಂ । ಕನಸನೊಳಂ ಪೇಳವೇಕೆನೀನರಿಯದುದೇ ||೧೮೪|| ಆದೊಡಾಂಬಂದು ಬಲ್ದೊಳಾತಿದೊ ಡಂ ನೀನೆತ್ತವೋಗಿದೆ-ಯೆಸಲವಂ ಬೆಟ್ಟವೆಟ್ಟನಿಂತೆಂದಂ , ಕಂ|| ತರುಣಿ ಭವದ್ವಿರಹದೊಳಾಂ । ಮರುಳಾಗಿರೆಪಥದೆಬರ್ಪಪದದೋಳೆನ್ನೀ || ಸುರುಚಿರಸಂ

ಕೇತಸ್ಥಳ | ಮುರಿಮುತ್ತೆಸುತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿರ್ದಿಯೊಳ್ಪಿರುಗಿದೆನ್ ||೧೫೫|| ಎಂ
ದು ನುಡಿದಂ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್; ವೃ|| ರಮಣೀತಿಕ್ತ್ಯಕಟಾಕ್ಷಭಿರಾಮ
ಸುಮನೋರಾಗಾಂಕಿತೋದ್ಯೋತಸಂ | ಭ್ರಮನೇತ್ರದ್ಯುತಿಕಾಂತಿಮಂಜುಳೆಕುಚಾ
ಭೋಗಾಂಚಿತೇತಾಲಸ || ತ್ಕಮನೀಯಾಮಳಚಿತ್ತಪದ್ಮೆಯೆನುತಾಗಳ್ಪೀರಸೌ
ರ್ಯಂವಲಂ | ಕ್ರಮದಿಂದೊರ್ವಳನಳ್ಕಿದೆಕೆರೆದಂಚಾತುರ್ಯರತ್ನಾಕರಂ ||೧೫೬||
ಅದರ್ಕವಳ್ಪರಿಹಾಸಿಸಿ; ವೃ|| ಧರಣೀಮಸ್ಮದನವ್ಯರಾಗರಸಕನ್ಯಾಭೋ
ಗನಮಾತ್ರಿಬಿ | ಧುರಸಾದ್ಗುಣ್ಯಕಳಂಕವೀತವಿನಯಾಮಂಡೋದಕಾಸಕ್ತಕು ||
ಪ್ರಗಧೀರ್ಘಾನ್ವಿತತಾಳಬಲ್ಲಿಬಗನೀನೆಂದೊಲ್ದುಪೇಳ್ದಾಕೆಸು | ತ್ವರದಿಂದಂಕ್ರ
ಮದಿಂದಮಂದುತೆರಳ್ದಳ್ರತ್ನಾಕರಬೆಂಬಿಳ್ವಿನಂ ||೧೫೭|| ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ
ಯೊಳ್; ವೃ|| ಕಿರಿದೀಬಲ್ಮುಳಿಸಾನಲೇಂಕಲುಷಿತಂತಾನೇಂಸದಾನಿನ್ನ
ಕೋ | ಮಳನೇತ್ರಾಂಬುಜಭೃಂಗನಲ್ಲೆ ಕರುಣಂಬೆತ್ತಂಬಿನಿಂದಂಕರಂ || ಸಲಪು
ತ್ತೀಮುಳಿಸಾನಲಂಗದೆನುತುಂಕುಂಬಿಟ್ಟೊಡಾಂತನ್ನಕೋ | ಮಲಬಾಹಾಲತೆ
ಯಿಂದಮೆನ್ನನೊಲವಿಂತಳ್ತಪ್ಪಿದಳ್ಕಾಂತೆಕೇಳ್ ||೧೫೮|| ಎಂದೊರ್ವಂ
ತನ್ನನಲ್ಲಳಮಾತಾಗಿ ಸಖಂ ಗೋಚಿಯುಲವಂ; ವೃ|| ಪರಸತಿಯಲ್ಲಿಭೋಗಿಸಿ
ನಖಕ್ಷತಮಂತವೆತಾಳ್ದುಬಂದುನಿಂ | ದಿರೆನಡುಗಲ್ಕುಚಂನಯನಮಾಳ್ದಿರೆಬೆಂಬೊ
ಗರಂಕಪೋಲದೊಳ್ || ಸುರಿಯೆಪೆಮರ್ಗ್ಗಳೆನ್ನಸತಿಕೋಪಮನಾಂತಿರೆಬೇಳೆಕಾ
ಲ್ಗೆನಾಂ | ಪೊರೆದತಿಹರ್ಷದಿಂಸಿರಮನೆತ್ತುತೆಕಂಬನಿದುಂಬಿದಳ್ವಲಂ ||೧೫೯||
ಎಂದೊರ್ವನೊರೆಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವಂ; ವೃ|| ಕಿನಿಸಿಂಮತ್ಸತಿಮಂಚದೊಳ್ಪ
ವಡಿಸಲ್ಬಲ್ಕಿದ್ದೈವಂದದಿಂ | ಮನದೊಳ್ಪೇಗುದಿಗೊಂಡುಕಪ್ಪುರದನೀರಂಸೂಸಿ
ಪೂಮಾಲೆಯುಂ || ಘನಕೇಶಸ್ಥಳದೊಳ್ತೊಡರ್ಚಿನಲಿದಾಂಪೊಂಗುತ್ತೆಪೆಂಪಿಂದೆ
ಸುಂ | ಮನದಿಂದಂಪಿಡಿಸಿಳ್ದುಪೊಯ್ದುಪೊಡೆದಳ್ತಳ್ಕೈಸಿದಳ್ನೊಂಕಿದಳ್ ||೧೬೦||
ಎಂದೊರೆಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವನೀರಂ; ವೃ|| ಪುಸಿಮುಳಿಸಿಂದಮಾಂವಸೆಗೆಬಾ
ರದೆಮಗ್ಗುಲೊಳಂತೆಸುಯ್ದುಕಾ | ಳಸದೊಳಿರಲ್ಕೆಮತ್ಸತಿಕಡಂಗಿಬೆಮರ್ತುರ್ಮ
ನೋನುರಾಗದಿಂ || ಪೊಸನಸಿಯಿಂದಮಪ್ಪಿತಿಳಿಪಲ್ತಳಿದಾಂಸುಸಿಲಾಂತುಸುಕ್ಕಿ
ಸಂ | ತಸದೆಸೆರಂಗಿನಿಂಬಿಮರಸಾರಿಸುವೋಪಳನೆಂದುಕಾಣ್ಬೆನೋ ||೧೬೧||
ಎಂದು ನುಡಿಯೆ ರಾಜರಾಜನವಧಾರಿಸಿ ಮುಂದೆಬರೆವರೆ; ಹರಿಣೀಪ್ಲುತ
ವೃತ್ತಂ|| ಮುಡಿಬಿಡೆಕುರುಳ್ಗಳ್ಸೂಸಾಡಲ್ಕಪೋಲದೆಘರ್ಮದಿಂ | ದಿಡಿದಿರೆಕುಚಂ
ಗಳಾಹಾರಂಪಕ್ಕದೊಳ್ಕಣಿಯಲ್ವಲಂ || ಸಡಿಲೆನಿರಿದೀರ್ಘಶ್ವಾಸಂಪೊಣ್ಮೆತುಂಬಿ
ಗಳೆಲ್ಲಮಂ | ದಿಡಿಕಿರಿಬಿರಲ್ರಾಗಂಪೂಸೆಂಡನಾಡಿದಳೊರ್ವಪೆಣ್ ||೧೬೨||
ಅವಳಲ್ಲದೆಯುಂ ಪೆರತೊಂದು ಸೌಧಾಂಗಣದ ತೂಗುಂ ಮಂಚದೊಳ್; ವೃ||
ಪರೆಯುಮಾಳಿಗಂಗಜವಿಕಾರಮಧೇರೆಜಯುಂಸ್ಮರಂಗೆನೀ | ರೇರೆಸುಖಾಮೃತಾಂ

ಬುಧಿಭಯಂಶಶಿಗೇರಿಪ ಖಾಬ್ಜದತ್ತಣಿಂ || ದೇರೆಸೊಗಂಸಖೀಗಣಕೆಸಂತಸಮೇ
ರೆಬಸಂತಗೊರ್ಪನೀ | ರೇರುಹನೇತ್ರೆಯೇರಿದಳದಂಮಣಿಯುಯ್ಯಲಪಟ್ಟಪೀಠವಂ
||೧೪೩|| ಅಂತದಟನೇರುವಂತೇರಿ ಕಾಮುಪೀಠವಂ ಮೆಟ್ಟುವಂತೆಮೆಟ್ಟಿ
ನಿಂದು ಕಂ|| ಇಂಗಡಲತೆರೆಯುತುದಿಯೊ | ಳ್ಕಂಗೊಳಿಸುವಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ
ತಿರಾಪ್ರಾಂಗಣದೊಳ್ || ತಿಂಗಳವೆಳಗಿನೊಳುಯ್ಯಲ | ನಂಗಜಸತಿಯಂತೆಜೋ
ಡೆಯಾಡುತ್ತಿರ್ದಳ್ ||೧೪೪|| ವೃ|| ಸಸಿಯೊಳ್ಕರ್ಮ್ಮಲೆವಂತೆವಕ್ತ್ರಜಲ
ಜಂಬಾಂದಾಣದೊಳ್ಶೋಭಿಸಲ್ | ನಸುಸುಯ್ಯೊಳ್ಪ್ರತಿವಾತವಾಂತುಪೊಡರ
ಲ್ತುಂಗಸ್ತನಂಪೊಣ್ಮಿರಲ್ || ದೆಸೆಯೊಳ್ಮಿಳ್ಳಿಸನೀಲಸೀರೆಯುಸೆರಂಗತ್ತಿತ್ತನೂಂ
ಕಲ್ಸಖೀ | ಪ್ರಸರಂಕಾಮಿನಿಯುಯ್ಯಲಾಡಿದಳನಂಗಶ್ರೀಯುಮೊಲ್ರಾಗದಿಂ ||೧೪೫||
ಇಂತನಂತಕಾಂತಾವಿಳಾಸಮಂ ವಿಳಾಸವಿದ್ಯಾಧರಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ಪ
ಗಳ್ ; ವೃ|| ದರಹಾಸಾಂಭೋಜಗರ್ಭಭ್ರಮರನಿಕರಝುಂಕಾರಸಾರಾವ
ಹಂಖಂ | ಧುರಕೋಜಚ್ಚಕ್ರಕಾರಂಡಕವಿತತಹತೋತ್ಪಕ್ಷವಿಸ್ತಾರಪುಷ್ಟಿ | ಕರ
ಣಾಪರ್ಣಾಂಗನಾವಿಶ್ಲಥಕಬರಿಭರಸ್ಫಾರಮಾಲಾಸುಗಂಧಂ || ಕರಮಾದಿತ್ತಾಗ
ಭೋಗಶ್ರಮಕುಲವನಿತಾಘರ್ಮಚೋರಂಸಮೀರಂ ||೧೪೬|| ಕಂ|| ಬೆಳ
ಗಾಯ್ತೆಂಬವಸರದ | ೞ್ಗೆಳೆಯರಸಂಗೆಳ್ಚರಿಪತೆರದಿಂತಿರೆಯೊಳ್ || ಕಳಕಳಮ
ನಾಂತುಕೂಗಿದು | ದಳಿಕುರ್ಕುಟಚಕ್ರಹಂಸಕಾರಂಡಚಯಂ ||೧೪೭||
ವೃ|| ಪಿರಿದಿಂತಿಂತೊಪ್ಪುತಿರ್ಪಾರತಿವರರಸಸಮ್ಮಿಶ್ರಕಾಂತಾವಿಳಾಸ | ಸ್ಫುರ
ದುದ್ಯಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಸಂಪದದೊಳೊಸೆದುಕೇಳೀವಿಹಾರಂಗಳಂತಾ || ಳ್ದರಸಂಮಿತ್ರ
ಕ್ಕರ್ಳಂಮನ್ನಿಸಿಕಳಿಪಿಮನೋರಾಗದಿಂರಾಜಮಸ್ತಾ | ಭರಣಂಬಂದಂನೃಪಾಗಾ
ರಕೆಹರಿಸಮಯಂಭೂಮಿಭಾಮಾಭಿರಾಮಂ ||೧೪೮|| ವಸಂತತಿಲಕವೃ
ತ್ತಂ|| ವಿದ್ಯಾನವದ್ಯಸುರನಮ್ರತಪಾದಪದ್ಮೇ | ಹೃದ್ಯಾಳಿಪೂರ್ಣಗುಣರಂಜಿ
ತಚಿತ್ತಪದ್ಮೇ || ವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಲಸಿತತಾರಕನೇತ್ರಪದ್ಮೇ | ಮದ್ಯಜ್ಞಕೊಲ್ದುಪೊ
ರೆಯೆನ್ನನನಂತಪದ್ಮೇ ||೧೪೯||

ಗದ್ಯಂ|| ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿ
ಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸ್ತಾಂಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ
ದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸುಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತ ಸುಪರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ
ಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸೌಳಿಗಾವತೀರ್ಥಾ
ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ದಶಮಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಏಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ|| ಶ್ರೀದೇವೀವರಭುಜಸೀಮ | ನೋದಾಮಾಲಂಕೃತಾತ್ಮಕಂಠಂಸಶಿವಂ ||
ಶ್ರೀದಸಖದೇವಪೂಜಿತ | ಪಾದಂಪೊರೆಗೆಮ್ಮನಾವಗಂಶ್ರೀಕಾಂತಂ ||೧||
ಮತ್ತಮಾಗಳ್ ; ವೃ|| ನೆರೆಪೂರ್ವಾಶೆಯೊಳೆಯ್ದೆರಾಜವಸುಮಂಕಳ್ದು
ಯ್ವನೀಚಂಡಭಾ | ಸ್ಕರನಿಂತೀದರಹಾಸಭಾವದೊಳಿರಲ್ಕಿಂನಿನ್ನಸರ್ವಸ್ವಮಂ ||
ಧುರಸಂಪನ್ಮಕರಂದಮಂಕವರ್ದನೀಗಳ್ಮಚ್ಚಿಮುಚ್ಚಿಂದ್ರುಕ | ತ್ವರದಿಂದಂಕು
ಮುದಕ್ಕೆಪೇಳ್ವತೆರದಿಂಭೃಂಗಸ್ವನಂರಂಜಿಕುಂ ||೨|| ಕಂ|| ಸುಸಿಃಸೊ
ಗಸವಿಯನನುಭವಿ | ಪಸಿಯರ್ಕಳಹೃದಯಮೊಡೆದುಡವಗುಟ್ಟವಿನಂ || ಒಸೆವ
ವಗೆ-ತಿಳಿಪತೆರದಿಂ | ರಸೆಯೊಳ್ಕುಕ್ಕುಟನಿಕಾಯಮೇಂಕೂಗಿದುದೋ ||೩||
ವೃ|| ವರಮಾಣಿಕ್ಯನಿಕೇತನಾಂತರಸುಗಾಯತ್ಸುಂದರೀಗೀತದೊಳ್ | ಪೊರೆದು
ದ್ಯನ್ಮದಕುಕ್ಕುಟಧ್ವನಿಯೊಳೊರ್ಕ್ಕೈರ್ಸುತ್ತೆಭೋಗಾಲಯಾಂ || ತರಸೈರಾವತ
ರಾವದೊಳ್ಮೊತ್ತಡರಿರೋದೋಭಾಗದೊಳ್ತೀವಿದ | ತ್ತುರದಿಂದಂಹರಿಸದ್ಮಪೂರಿತ
ಸುಶಂಖಧ್ವಾನಮೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ||೪|| ವೃ|| ಪಿರಿದುಂಶೋಣಮರೀಚಿರಕ್ತ
ನಳಿನೀಸಂಶೋಭಿತಾಭ್ರಾಂಬುಜಾ | ಕರಮಧ್ಯಸ್ಥಳದಿಂಜರತ್ಕಲಮರಾಳಂಪಶ್ಚಿ
ಮಾಂಭೋಧಿಗ || ಕ್ಕಿರಿಗಳ್ಮಿಗಿಲೀಸಿಬರ್ಪತೆರದಿಂಬಂದತ್ತುಪೈರಾವತೋ | ದ್ಧುರ
ಸತ್ಪಾಂಡುರವರ್ಣಯುಕ್ತನಮಳಶ್ರೀಮಂದಿರಂಚಂದಿರಂ ||೫|| ವೃ|| ಇನ
ವಿರಹಂಕೆರಂಮಸುಳೆಯಾಮಿನಿಗೊಯ್ಯನೆಕಣ್ಣನೀರಬೆ | ನ್ನನೆತಳರ್ದತ್ತುತಾರಕೆ
ಚಯಂಮಿಗೆಬೆಳ್ಪುಗುಲಂಜರುಂಗಿದಂ || ತನುವಿನೊಳಾಗಳಾಗಳೆಸುಚಂದ್ರಿಕೆಜಾ
ರ್ದುದುಸೂಡಿಸುರ್ಕಿಕೆಂ | ಮನೆಸೊವಡಾಂತಪೂಸರಕೆಪೋಲ್ತೆಸೆಗುಂತುಹಿನಾಂ
ಶುಮಂಡಲಂ ||೬|| ಕಂ|| ಖರಕರನೆಯ್ತಂದಪನೀ | ಸುರುಚಿರನಭದೊ
ಳ್ಳಿಯಹಾರಕೆಂದೆನುತರುಣಂ || ಉರೆನೂಂಕಿತಾರೆಗಲ್ಗಳ | ನುರುಕುಂಕುಮರಾಗ
ರಸದೆಸಂಪಿಸುತಿರ್ಪಂ ||೭|| ಕಂ|| ಘನರಾಜನಿರಸನಕ್ಕುರೆ | ಮನದಳ
ಲಿಂಪುಲ್ಗಳೆಲ್ಲಮುಂಕಂಬನಿಯಂ || ನೆನೆನೆನೆದುಕರೆವತೆರದಿಂ | ಪನಿತುದುಪೊಸ
ತಪ್ಪಶೀತಜಲಕಣವಿಸರಂ ||೮|| ಆಗಳಾಮನೋಹರೀನಾಮಯಾಮಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತನಾಮಮನುಲ್ಲಂಘಿಸೆ ; ಕಂ|| ಇರುಳೆರೆಯನಸುರ
ತಮೊಳುರು | ತರವಿಂಬಗೆಮುಚ್ಚಿಪೋಗೆರಾತ್ರೀಸತಿಯಾ || ಪರಿಣತತಮಬಾಂ
ಚಲ್ಯ | ಪ್ರರುಚಿರಸ್ಮೃತಿಕ್ರೋಟರಂಬೊಲೀಜಗಮೆಸೆಗುಂ ||೯|| ಆಗಳ್ ;
ವೃ|| ಅಳಿದಳಕಂಗಳಂಬಿಗಿದುಕಣ್ಣದಿರುರ್ವದಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದೆಸೊ | ಪ್ಪಳದಿರವಂ
ಪಥಾಂತರದೊಳಾಲಿಸುತೊಯ್ಯನೆಜಾರ್ದಮೇಲುದಂ || ಗಳತೆಗೆದಾಂತುಮೆಲ್ಲಡಿ
ಯೊಳ್ಪೈದುತೆಬಂಧಿಸ್ತಿನೀವಿಯಂಮಹಾ | ಕಳವಳದಿಂದಮೆಯ್ದಿದಳದೊರ್ಪ್ಪವಿಲಾಸಿನಿ

ಜಾರೆಸಂತಸಂ ||೧೦|| ಮತ್ತಮೊರ್ವಳೊಂದೆಡೆ ; ವೃ|| ತಣೆತ
ಡೆಭೋಗವಂಬಿಡುಬಿಡೀತೆರನೇಂಕಳಲ್ದತ್ತನೀವಿಕಂ | ಪಡರ್ದುದುಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿ
ನೊಳಿದೇರವಿಪುಟ್ಟುವಕಾಲಮಾದುದೀ || ಕಿಡುತನಕೆಮ್ಮತಂದೆಎರ್ಗಳೀಂಮು
ನಿಶಾನದಬೇಗಪೋಪುದೀ | ಕಡೆವುನೆಗೆಂದುಜಾರೆತೆರಳ್ದಳ್ಕಿರಿಮೇಲುದುಜಾರಿಸೀ
ದೆಯಿಂ ||೧೧|| ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳ್ ; ವೃ|| ಬೆರಳಿಂ
ಬೆಂದುಟಿಯಂಕರಂಪಿಡಿದನೋಡ ತೊತ್ತಿಹಸ್ತಾಬ್ಜದಿಂ | ಪಿರಿದುಂಘಾಲಮನೆ
ತ್ತಿವೃತ್ತಕುಚಮಂನೋಡುತ್ತಿತಾಟಂಕವಂ || ನೆರೆಕರ್ಣಾಗ್ರಕೆಮರ್ಚೆನೀರೆನಿ
ರಿಯಂತಾಳ್ದತ್ತದಂತಕ್ಷತ | ಕ್ಕುರಿಬಯ್ವುತ್ತಿಭುಜಂಗನಂಸಿತಗೆಯೊರ್ವಳ್ವೇಗ
ದಿಂಜಾರಿದಳ್ ||೧೨|| ಮತ್ತಮೋರ್ವಳ್ , ಕಂ|| ಚೆಂದುಟಿಯೋ
ಗ್ಗಿದರಸ್ಮಿತೆ | ಕುಂದದೆಕುಚಮಧ್ಯಘರ್ಮಕುಂಕುಮರಸವಂ || ಸಂದಿಸಿಕುಚ
ದೇಗೆಮುಸಾ | ನಂದದೆಪೂರೆದಳ್ಸನೇತ್ರದಂಜನರಸವಂ ||೧೩|| ಅಂತೆ
ವಳಲ್ಲದೆಯುಮೊರ್ವಳ್ ; ಕಂ|| ವರಸಂಭೋಗಶ್ರಮಕುಚ | ಪರಿವೃತ
ವೃಗನಾಬಿಸಾರಕಾಶ್ಮೀರರಸಂ || ಕರನವಘರ್ಮದಿನೆಲರಂ | ಪರಿಪರಿಯಿಂಕಾಂ
ತೆಗಂಧರಸದೊಳ್ಪೂರೆದಳ್ ||೧೪|| ಮತ್ತೊಂದೆಡೆಯೊಳ್ ; ಕಂ||
ಸರಸೀರುಹಾಕ್ಷಿಪತಿಯೊಳ್ | ಸ್ಮರಯುದ್ಧಂಗೆಲ್ದುಬಂದುಯುದ್ಧಶ್ರಮದಿಂ ||
ನರುಸುಯ್ಯೆಲರಿಂನೂಂಕಿಸಿ | ತೆರಳಿಸಿದಳ್ಗಂಧವಾಹನಂಬಹುರಯದಿಂ ||೧೫||
ಅವರ್ಗಳಲ್ಲದೆಮತ್ತೊರ್ವಳ್ , ಕಂ|| ಅಸವಸದಿಂಸುಸಿಲೆಸಗು | ತ್ತೊಸೆ
ದಾಗಳ್ಬಂದುನಿಂದುನಾಡದೊಳೊರ್ವಳ್ || ಬಿಸಜಮುಖಿತಾನೆನೊಣೆದ | ಶ್ವೊ
ಸಕೆನೆತನ್ನಗಂಧವಾಹನಂಬಹುರಯದೊಳ್ ||೧೬|| ಕಂ|| ಕರಚಂಡಮಂಡ
ಲಾಗ್ರಂ | ಖರಕರನೆಯ್ತನ್ದಪದದೆಕವಿರಾಜಬುಧರ್ || ನೆರೆಸೊಗಮನಾನಲಾ
ರ್ಪರೆ | ಪಿರಿದಳಲಿಂಕಂದಿಕುಂದಿಮೂಲೆಗೆಸಂದರ್ ||೧೭|| ವೃ|| ಪಿರಿದುಂ
ಸಂತಸದಿಂದೆಬಾಂಗೊಳದೆರಾಜಂಪೊಕ್ಕುನೀರಾಟಮಂ | ಮೆರೆದೀಗಳ್ತಡಿಗೆಯ್ತು
ರಲ್ಕದಡಿರಲ್ಕೀಂಗಳ್ಕರಂಸಾರ್ದುಸ || ತ್ವರದಿಂದುಚ್ಚಳಿಸುತ್ತಡಂಗಿರುವೆನಲ್ಕು
ಕ್ಷತ್ರಪುಂಜಂರಭಾಂ | ತರದೊಳ್ಬೇಗಮಡಂಗಿಪೋದುದುಘನಶ್ರೀಕರ್ಕಳ್ೀಂಶಾ
ಶ್ವತರ್ ||೧೮|| ಕಂ|| ಎನಗಮರ್ದಸಿರಿಯೊಳಬುಜಂ | ಮನದೊಳ್ಕಿ
ಗೆಕೆರುಬಿಮುಗಿದುದೀಸರಸಿಜದಾ || ಅನುಸಮಸಂತೋಷಮನಾಂ | ಮನಮೊ
ಸೆದುರೆನೋಡೆನೆಂದುಮುಗಿದುದುಕುಮುದಂ ||೧೯|| ಕಂ|| ಕಳಿದುದು
ರಾಜಬಲಂಮ | ತ್ತಳಿದುದುತಾರಾಳಿರಾಜಹಂಸಂಪಿರಿದುಂ || ಜಲಜಕ್ಕೆಕಾಪು
ಗೊಂಡಂ | ಬಳೆದುದುಸಿರಿಯೆಂದುಕೆದುಬಿಮುಗಿದುದುಕುಮುದಂ ||೨೦||
ಕಂ|| ಅರಸುತನಲ್ಲಳನುರದಿಂ | ಪರಿದುರಿತೀನ್ಮಸಗೆಪತ್ತಿಸುರತಮನೆಸಗಲ್ ||
ವರಚಕ್ರವಾಕಮದರಾ | ಪರಿಯಂಮಿಗೆನೋಡ್ದದಂತೆಮುಗಿದುದುಕುಮುದಂ ||೨೧||

ವೃ॥ ಇರುಳೊಳ್ಮನ್ಮಥಬಾಣದಂತೆಪಿರಿದುಂಪೊಗ್ಗಾಗಿಗೆಲ್ಲಂಗಳಂ । ಸ್ಮರರಾಜಂ
ಗೊಳಿದಿತ್ತುಮತ್ತೆಬೆಳಗಾಗಲೊಲ್ಪೇಲ್ಪಸಜಾಡ್ಯಲಸ ॥ ದ್ವಿರಭೃಂಗಕ್ಕಲರ್ದುದಷ್ಪು
ಷ್ಪರಸಮಾಗತಾಳ್ದಿತ್ತುಬಂದಪ್ಪಿದಾ । ವರಚಂಡಾಂಶುಗೆಕೊರ್ತುದಬ್ಜಿನಿಸುರಾಗಂ
ಪೆಂಡಿರೇಂಸಾಸರೋ ॥೨೨॥ ಕಂ॥ ಇನಿಯನಬರವಿನೊಳುರದಿಂ । ವನ
ಜಮುಗಿರಾಗಮಾಂತುಮಲರ್ದುದುಸರದೊಳ್ ॥ ಇನಿಯನಬರವಿನೊಳುರದಿಂ ।
ವನಿತೆಕರಂರಾಗಮಾನದಿಪರ್ಚೆಬುವಿಯೊಳ್ ॥೨೩॥ ಕಂ॥ ಪೊದಲೊಳ್ಕೈ
ದಿಲ್ಮಲರಲ್ । ಕದುಬಿಂದಂಕಮಲಮುಗಿದುದೀಸರಸಿಜದಾ ॥ ಮುದದೊಳ್ಮುಗಿ
ದುದನೆಯ್ದಿಲೆ । ಕದುಬಿಂಪೆಂಡಿರ್ಗ್ಗೆಸೂಚಿಯೆಂಬುದುನೈಜಂ ॥೨೪॥
ಕಂ॥ ಪೆರೆಗುಂರವಿಗುಂಕುಮುದಕು । ಮರವಿಂದಕ್ಕೆಂಕೆಡಾಗಿಸುಖದುಃಖಂಗಳ್ ॥
ಪರಿತಪ್ಪುರ್ವುನರರೊಳ್ಮಿಗೆ । ಪರಿದಾಡವೆಜಗಮೆಕಾಲಚಕ್ರಭ್ರಮಣಂ ॥೨೫॥
ಹರಿಣೀಪ್ಲುತವೃತ್ತಂ॥ ಮುಗಿದಕುಮುದಂವ್ಯಾಕೋಚಾಂಭೋಜಮಾರ್ಲೆವಾರ್ಶ್ವೋ
ಲರ್ । ಮುಗಿದಭಗಣಂತೇಲಿರ್ವಾಳುಜ್ವನ್ನಂಕುಕಿಲ್ವಪತಂಗಮುಂ ॥ ತೊಗೆದಬಹು
ಸಂಧ್ಯಾರಾಗಂಭೋಗಮಾಂಪರಘಾಂಗಮುಂ । ಪುಗಿದಬುದಿಕೆಣ್ಗೊಪ್ಪಿತ್ತತ್ತುಸುಪ್ರ
ಭಾತದಶೋಪಿನಿಂ ॥೨೬॥ ಕಂ॥ ಅಲದರ್ಬುಜದನರುಗಂಪಿಂ । ದಲ
ದಬ್ಜದಗಂಧಕಾದುರ್ಗೊರ್ವಳಿಸಂಘುಂ ॥ ಕೊಳದೊಳ್ಜಲದೇವತೆಯು । ರ್ಗಳಿಲನೆ
ತಿರಿಕಲ್ಲನಾಡುವಂತೆಪೊಲೆಗುಂ ॥೨೭॥ ಕಂ॥ ನಸೆಕೊನೆಪ್ರೋದಾಗ
ಜಮಿಂ । ದಿನಿಪ ನಕರಮುಂಕೆಡಂಗಿಪಿಡಿದಪೆನೆಂಬಿಘುನಸಂತೋಷದಿನಲಿದಪಳನೆಮಲೆ
ಗುಂರಾಗಮುಹಿತಸದ್ಗುಣಭರಿತಂ ॥೨೮॥ ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆ, ವೃ॥
ಸುರಿಯುಲ್ಪಂತಸದಚ್ಛನೀರ್ಪುದುಕಂಡೊಂದೊಂದವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂ । ದೆರಡಿಲ್ಲಂ
ದೆನೆದೇಹಮೊಂದುಮೆರೆದಾಗಳ್ಪಕ್ಕದಿಂದಪ್ಪಿಕ ॥ ಬೇರದಾಮುಂದಲೆದುಪ್ಪಳಂಕರ
ಮೆಕೊಡೆಯ್ದಬ್ಜಪುಷ್ಪಾಂತರ । ಕ್ಕುರದಿಂಸಂತಸದಿಂದೆಭೋಗಿಸಿದುವಾಚಕ್ರಂ
ಪ್ರಭಾತಾಂತದೊಳ್ ॥೨೯॥ ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಕಾಲಂವಿಯೋಗಕ್ಕಲಸಿಬ
ಳಲುತೆಂದಾದೊಡುರಾಗಕಾಂ । ಕ್ಕುರೆದೈವಾದೀನದಿಂಸಂಬಿಸಿಕರಮೆಮಾನಂಗೀನ
ಮಾಗಲ್ಪ್ರಮೋದಂ ॥ ನೆರೆವೆರ್ಚಲ್ಕಾಗಳೊಂದೊಂದನೆಬರಸೆಳೆದೊಲ್ದಿಂಕಿಪ
ಕ್ಕಂಗಳೊಪ್ಪೆ । ತ್ವರದಿಂವಂಚಕ್ರವಾಕವ್ವಯಮುರೆರಮಿಸುತಾಪೋಗಮೇಭೋಗ
ಮಲ್ತೇ ॥೩೦॥ ವೃ॥ ತೊನೆಯುಲ್ಕಂದಳಮಾಗನಿಂದರಸಿಜಂಭೃಂಗ
ಗ್ಗಂಗಂಜಿಸ । ಲ್ಗೊನಹಂಸಂಮುಗಿಕಾಪುಗೊಂಡಿರೆಲಕುಂಗಂಗಳಂಚಾಮರಂ ।
ಪೆತ್ತನೆಯುಲ್ಪಂಗೊಳವೆಣ್ಸುಮಾಳಿಜಲಬಿಂದುಸ್ತೋಮಮಾಗಲ್ಕೆಸುಂ । ಮುದದಿಂ
ಸಾರಸಕೋಶದೊಳ್ಪ್ರಮಿಯುಕೆಂಚಕ್ರದ್ವಯಂಶೋಂಪಿನಿಂ ॥೩೧॥ ಕಂ॥ ಕೋ
ಕಂಗಳಹೃತ್ತಮಮೋ । ಲೋಕದೊಳುರೆಷರ್ವರಾತ್ರಿಯಾದುದುಮತ್ತೀ ॥ ಕೋ
ಕಂಗಳಹೃದ್ರಾಗಮೆ । ಲೋಕದೊಳುರೆಪರ್ವರಾಗಮಾದುದುಸುತ್ತೀಂ ॥೩೨॥
ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ಜಾರೆತಮಂಸರೋಜತತಿಸೊಂಪಿನೊಳೇರೆರಾಗಂಗಮ

ಳ್ಕರಿಂ । ಸೇರುವಿಭಾತವಾತಮುರೆಸಾರೆಕಡಂಗಿಮುದಾಳಿಗೀತಮಂ ॥ ಬೀರೆಚಕೋ
ರಿತಾರಕಮುಮಂಪೊಗರ್ವೆರಸುಂರಾಗಮೇರ್ಕನೀ । ರಾಕೆಪಯೋಧಿಯೇರಿದನಹಸ್ಕರ
ನಿಂದ್ರದಿಶಾದ್ರಿಶೃಂಗಮಂ ॥೩೩॥ ಕಂ॥ ಹರಿಪಾದನಮ್ರಸುರತತಿ । ಶಿರ
ಲಸಿತಕಿರೀಟರತ್ನಕಾಂತ್ಯುತ್ಕರಮೋ ॥ ಪರಿದತ್ತೆಂದೆನೆನಭದೊಳ್ । ಪಿರಿಯುತ್ತಿ
ದ್ದುದಿದ ದಿವಾಕರೋದಿತಕಿರಣಂ ॥೩೪॥ ಕಂ॥ ಜಗಮಂನುಂಗಿದತಮ
ಸಂ । ಬಗಿದುಗಿವಾಡಲ್ಕೆಕಾಲಕಾರೊಡಲಿಂತಾ ॥ ನುಗಿದೆಚ್ಚಚಕ್ರಮೆಂದೆನೆ ।
ಬಗೆಗೊಂಡುದುನಭದಿವಾಸರೇಶ್ವರಬಿಂಬಂ ॥೩೫॥ ಕಂ॥ ಪರೆದಿರೆಜಗದೊ
ಳ್ಗೃಪ್ಪದ । ಶರನಿಧಿಸುದನಡಮಹೀಧ್ರಬಾಡಬವಹ್ನಿ ॥ ಪ್ರರುಚಿರಪಿಂಡಮಿ
ದೆಂದೆನೆ । ಕರಮೆಸೆದುದುಸೂರ್ಯಬಿಂಬಮಂಬರತಳದೊಳ್ ॥೩೬॥
ವೃ॥ ವರಚಕ್ರಾಂಬುಜಸುಪ್ರಮೋದಭರಿತಂವಿಧ್ವಸ್ತಮೋಸಂಹೃತಂ । ಧರಣೀ
ರಂಜನಕಾರ್ಯಸಂಪದಕರಂಪದ್ಮಾಸನಸ್ಪರ್ಶನಂ ॥ ಕರಣಂಮಂಗಳಮುಚ್ಚಚಂ
ಡಕರಬಿಂಬಮುತ್ತ್ಯರ್ಣವಶೀಮೋದಬಂ । ಧುರರಾಗಂಮಿಗೆಪೆರ್ಚಿದತ್ತುತರಣಿಪ್ರೋ
ದ್ಯನ್ಮಯೂಖಾಂಕುರಂ ॥೩೭॥ ಕಂ॥ ಹರಿದಿಕ್ಸತಿಸಂತಸದಿಂ । ಸುರು
ಚಿರಚಂಪಕಸುಪುಷ್ಪಕಂತುಕಮಿಟ್ಟಂ ॥ ತಿರೆಮೆರೆದುದುರವಿಬಿಂಬಂ । ಹರಿದ್ಗಿ
ರಿಯೊಳ್ಮಾಳಿಭಾಕರರಾಗಂ ॥೩೮॥ ವೃ॥ ಇದುಪೂರ್ವಾದ್ರೀಂದ್ರದಾಪೆಂ
ಪೊಗರಮಕುಟಕೋಟಾಗ್ರಮೇಮೋಘಲಕ್ಷ್ಮೀ । ಸುದತೀಹಸ್ತಾಂಬುಜೋದ್ಯತ್ಕ
ಲಿತಕನಕರಾಜೀವಮೀಶಕ್ರಗೇಹಾ ॥ ಗ್ರದಚಂಚದ್ದಿವ್ಯಮಾಣಿಕ್ಯದಕಳಶವೊ
ಪೂರ್ವಾಂಗನಾಭದ್ರಸೀಮಂ । ತದಸುಚ್ಛ್ರೀರತ್ನಮೋಪೇಳೆನೆಮೆರೆದುದಳುಂಬಂ
ದಿನಾಧೀಶಬಿಂಬಂ ॥೩೯॥ ವೃ॥ ಹರಿದಿಕ್ಕಾಮಿನಿಸೀಮಂಗಳೆಂಬಲರ್ಗ
ಳಂಕೊಯ್ಯಲ್ಕಿತೋಳೆತ್ತಿತ । ನ್ನುರುಮಾಣಿಕ್ಯದಕಾಂತಿಪರ್ಬಿದಕುಚಂತೋರ್ದ
ತ್ತುತಾಂಜಾರಿದಂ ॥ ತಿರೆಸಂಧ್ಯಾಂಶುದುಕೂಲಮಂದುನಿಸದಂತಾನೆಂಬಿನಂವ್ಯೋ
ಮದೊಳ್ । ಸರಸಂವೃತ್ತಮುಳುಂಬಮೊಪ್ಪಿದುದುರಾಜೀವೇಶಬಿಂಬಂಕರಂ ॥೪೦॥
ಕಂ॥ ಕೆಟ್ಟಳಿದಕಿಟ್ಟಗಬ್ಬನ । ಮೊಟ್ಟೆಸಿರಿಮುಟ್ಟತನ್ನಕರದಿಂಪೊನ್ನಂ ॥
ಪುಟ್ಟಿಸಿಪುಡಿಯುಂಲೋಕಕೆ । ಕ್ಕಿಟ್ಟರುಪಿದನರರೆಕರಮೆಖರಕರಸಿದ್ಧಂ ॥೪೧॥
ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ವೃ॥ ನಲವಿಂಗಂಧಾಂಬುವಿಂಮಜ್ಜನಮನೆಗಳ್ದ
ಪೀತಾಂಬರಂದಾಳ್ದುಚಂದ ॥ ತ್ತುಲಸೀಮಾಲಾಂಬುಜಾತಪ್ರಚುರಮಣಿಗಳಂಕಂ
ರದೊಳ್ಶ್ರೀಕರೋರ್ಧ್ವ ॥ ಪ್ರಲಸತ್ಪುಂಡ್ರಂಗಳಂಫಾಲದೊಳೆತಳೆದುಮಂತ್ರಾಂ
ತರಂಗಂಮಹಾವಾಂ । ಜುಳಸಮ್ಯಗ್ಭಕ್ತಿಯಿಂಪೂಜಿಸಿದನಮಳವೈಕುಂಠನಂರಾ
ಜಪುತ್ರಂ ॥೪೨॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ತಾಳ್ದುಜನಾರ್ದನಾ
ಗಮಲಸನ್ನಯನೀತಿಯನೆಯ್ದೆಭಾವದೊಳ್ । ತಾಳ್ದನಿತಂಬಿನೀಲಲಿತಮಂಥರ
ಗೀತಮನೆಯ್ದೆಕರ್ಣದೊಳ್ ॥ ತಾಳ್ದುಪರಂಪರಾನ್ವಯಲಸದ್ವರಪಟ್ಟಮನೆಯ್ದೆ
ಭಾಳದೊಳ್ । ತಾಳ್ದಿದನುತ್ತರೋತ್ತರತೆಯಂಶಶಿಹಾಸನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ

||೪೩|| ಇಂತು ಸಮಂತನಂತ ರಾಜ್ಯಭಾರಮಂ ಸಂತಸಂಬಿಗೆ ತಾಳ್ದನ ಭವಿಸುತ್ತುಂ ಯುವರಾಜಂಸುಖದಿನಿರೆ ; ವೃ|| ಸ್ಫುರದುದ್ಯನ್ನೀಪಭೂಜಪ್ರಸುಮಲಸಿತಗಂಧಾತಿಭಾರಂಪ್ರತೀಚೀ । ಶರಧಿಪ್ರೋದ್ಯಂಗವಾಲಾವಿಚಲಿತಜಲಮುಕ್ತಾರ್ದ್ರಮುಕ್ತಾತಿದಾವಂ || ವರುಣಾಶಾಕುಂಭಿದಾನಭ್ರಮಿತಮಧುಪಝುಂಕಾರಸಾರಂವಿಯೋಗಾ । ತುರರಾಮಾದೇಹಶುಷ್ಕಂಸುಳಿದುದುಬಿಹುಳಂಪಶ್ಚಿಮಾಶಾಸಮೀರಂ ||೪೪|| ವೃ|| ಸಲೆತೀಂಬೆತ್ತಗ್ಗಬಂದತ್ತಮುಮುಮುಕರಾಳಾಗ್ನಿಗಿಂಬೊಲ್ಕರಂಭೂ । ತಳದೊಳ್ಕೆಘಾಳಿಯೇಧೂಮುಮುದಮಳತಟೀನಾಕ್ರಳೀಕೀಲಾಳಿಮಿಂಚುಂ || ಬುಳುವೇಪಾದೋರ್ಕಕೇಂಡಂಜಲದಸಮುಯುಮೋದೇಹದಾಹಾತಿರೇಕಂ । ಜ್ವಲಿಸುತ್ತುಂಪಶ್ಚಿಮಾಶಾಪವನನಹತಿಯಿಂಗಾಢ್ರದಿಂಪೋಘುಕಾಲಂ ||೪೫|| ವೃ|| ಗರಿಯಂತಾಳ್ದುದುಕೇತಕೀಸುಮುಮುಲರ್ತೀವಿದ್ರುದಾನೀಪಮುಂ । ಬರದೊಳ್ಚಾದಗೆನಾಟಕಂಸಳಿದುದಾಪಾರ್ದತ್ತುಹಂಸಂಮುನೋ|| ಹರದಿಂಜಾದಿಮುಗುಳ್ತುದುಜ್ವಲತೆಯುಂತಾಳ್ದತ್ತುಕಾವ್ಯಾಗ್ನಿಸ । ತ್ವರದೀದಾಂತದುಸೋಗೆರಾಗವ ನಮುದ್ದತ್ತಂಬುದಂಪ್ರೋಮದೊಳ್ ||೪೬|| ವೃ|| ಪಸುರೇರಿತ್ತುಪೊಲಂಗಳಾತಪಮೆಚೆಂಡಾಗಿರ್ದುದಾವೊಲ್ಲಿಪ್ರ । ಪ್ಪಿಸಿತೆಂಟುಂಡಸಿಯೊಳ್ಕಡಂಗಿಪೊಳೆದತ್ತಾಬಳ್ಳಿಮಿಂಚಂಬರಂ || ಗಸಣಂಬೆತ್ತುದುಮೇಘದೀಪಿಕಕುಳಂನಿಮ್ಯಾಕುಳಂಪಾರ್ದುವಿಂ । ಪಸೆಗುಂಪೋದಗೆಗಳ್ಗೆಕಾರಸಮಯಂಲೋಕಕ್ಕದೇನಂದವೋ ||೪೭|| ಕಂ|| ಸರಸಿಜಮುಂಮಲ್ಲಿಗೆಯುಂ । ಸುರಯಿಯುಮುಳಿದೆನ್ಮಳಿಗಳೀಕೇದಗೆಯೊಳ್ || ಎರಗಿದುವೆಂದಳಳಿಂಬಿಗೆ । ಕರೆದಾಕಣ್ಣೀರನೆವದೆಕೆಳಿವೂಪುದಿರ್ಗು ||೪೮|| ವೃ|| ಪಡುವಣದಿಕ್ಕಿನಿಂಸಡಗಗರಂಮಿಗೆಬಂದಸಮೀರನಿಂಮುವಂ । ತತೆವದ ಸೂಗೆಭೂ ಪತಿಗೆತಾಪಮುದೊಕ್ಕಿತುಸೋಂಕಿನಿಂದಮಾ । ಗಡೆಪುಳಿಕಂಲತಾಂಗದೆನಿಗಳ್ದುಸಂತಸದಚ್ಚನೀರ್ಕರಂ । ಗುಡುಗುಡನುರ್ಚಿದತ್ತುತಟಿನೀನಯನಂಗಳಿನುಬ್ಬರಂಮಿಗಲ್ ||೪೯|| ವೃ|| ಅಪರಾಶೋದಧಿಯೊಳ್ಕಡಂಗಿವಡಬಂಪೆಚ್ಚತ್ತೆಪಿಂಪೇರಿಸಂ । ತಪಿಸಲ್ಗೂಢಮದಿಕಗ್ಗನಿತ್ತರಿಸದಂಭಃಕುಂಭಿಗಳ್ಪ್ಪರ್ದುನಿತಾ || ದ್ರ್ಪಪಯೋದಪ್ಪಲದಿಂದೆನಿಂದುವೆನೆದಂತದ್ಯೋತಿರಾಜಿಸಲ್ । ಚಪಲೋದ್ಯದ್ರುಚಿಯಂತೆತೋರ್ದುದುಕರಂನೀರಂಧ್ರನೀಲಾಂಬುದಂ ||೫೦|| ವೃ|| ಬಡಬೋದ್ಯದ್ಭೀತಿಯಿಂದಂಜಲನಿಧಿಯಿನಭಕ್ಕಿಂತುಬಂದಿರ್ದುದೋಬೆಂ । ಬಿಡದೀಗಳ್ಪಾಕಲೋಕಾಧಿಪನನುರದೆಬಂಧಂಗೆಯಲ್ಪರ್ವತಂಗಳ್ || ನಡೆವುತ್ತಿರ್ದಪ್ಪುವೋಶಕ್ರನಘನವನಮುಂಕೊಡಿವೇಲಾವನಂಗಳ್ । ಕಡುಪಿಂಪಾರ್ದಪ್ಪುವೋಪೇಳೆನೆನೆರೆನೆಗೆದತ್ತಂದುನೀಲಾಭ್ರಜಾಲಂ ||೫೧|| ವೃ|| ಹರಿದಿಜ್ಮಾತಂಗದಾನಾಂಬುಗೆನೆಗೆವಳಿಸಂದೋಹವೋಮೇಘರಾವಾ । ಸ್ಫುರದುತ್ಪಿಂಛಾತಪತ್ರಪ್ರಕರವೊಗಗನಶ್ರೀನಟೀನೀಲವಸ್ತ್ರಂ || ತರವೋಸೂರ್ಯೇಂದುಬಿಂಬಂಗಳಬಳಸಿದಘೋರಾಂಧಕಾರೌಘವೋ

ಬಂ । ಧುರಗಂಗಾಸಮ್ಮತದೇವಾಂಗನೆಯುರಕೆಚವೋ ರಂಜಿಕುಂಮೇಘಜಾಳಂ ||೫೨||
ವೃ|| ಧರಣಿಯುರಾಜಹಂಸತತಿಯುಂಬಡಿದೋಡಿಸಿಶಕ್ರಚಾಪಕ । ಬ್ಬರದೆತೊಡ ರ್ಚಿವುಪ್ಪುರಿಯುಮಿಂಚಿನವುರ್ವಿಯುನಭ್ರದೇಶದೊಳ್ ।। ಭರವೆನೆಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಶರವುಂಸುರಿದೌಂಕುತಿರಾಪಹಂಪರಂ । ಕರವೆನಿದಾಘನಂಸದೆದುಸುತ್ತಿದನಂಬು ದಕಾಲಭೂಮಿಪಂ ||೫೩|| ವೃ|| ಮದಶರಧಾರೆಯುಂಸುರಿಸಿಪುಷ್ಕರದಿಂ ಘನಬೃಂಹಿತಂಗಳಿಂ । ದದಿರದಿದಿರ್ಚೆಗರ್ಜಿಸುತೆಕೋಳ್ಕಳಕಾಂತಿಕಡಂಗಿಮಿಂಚಿ ಮಿಂ || ಬಿದಪರಿಯಿಂದವುಭ್ರವನದೊಳ್ತವೆಸುತ್ತಿರದಾಡಿತಿಂದುವಾ । ಸದವುಳಸೂ ರ್ಯಚಂದ್ರರುಚಿಪಲ್ಲವಮಂನವಮೇಘದಂತಿಗಳ್ ||೫೪|| ಕಂ|| ಭರಿತಜ ಡಂಸಿಸ್ತ್ರೀಜಂ । ಕರವುತಿಚಪಲಂಕೆಟುಸ್ವರಂಗುಣಹೀನಂ || ನೆರೆವಂದುಕಾರಕಾ ಲಂ । ಭರದಿಂದಬ್ಬರದೆತಾಂಗುವಂಭೊಧರರಂ ||೫೫|| ಕಂ|| ಕದ ಲೊಡಲವಡಬ... । ...ಡನುರದಿಂಬಿಡವೆತೀಡುವೀ...ರುಮೊಲರಿಂ || ... ಗೊಂಡವೆಟ್ಟಗಳ್ಸ । ಟ್ಟೊಡನೆಳ್ದಾಡೂವೆಯುಲ್ತೆಘನಘಟೆನಭದೊಳ್ || ೫೬ ||
ಕಂ|| ಖರಕರಹಿಮಕರಕರಾದ । ಪರಿಯುಂಮಿಗೆತೊಳ್ಪುದವುಮದೆಸೆಯುಂನಭ ವುಂ || ನೆರೆಕಿಡಿಸಿಕರವೆಬಿರಯಿಯ । ನುರೆಬಾಯ್ವಿಡಿಸಿದುದುಮೇಘಘಟೆಕಾ ರ್ಮೊಗದೊಳ್ ||೫೭|| ವೃ|| ಘನಘನನೀಲವುಂದುಗುಲವುಂಪೊದೆದ ಬ್ಬರದಿಂಕುವುಂಗಿದುಂ । ಮನದೊಳೆಲೋಕವುಂಜವದೆವುತ್ತಿಗೆಯಿಕ್ಕಿದಕಾರಕಾ ಲನಿಂ || ಬನಕರದೊಳ್ಕರಂಪೊಳೆವಕೂರಸಿಯುಂತಿರಿಗೊಂಟುಗೊಂಟಿನೊಳ್ । ನೆನಯಿಸಿಮಿಂಚಿವತ್ತುಮುಗಿಲಿಂಮಿಗೆಮಿಂಚಿನ ಕಾಂತಿಸುತ್ತಲುಂ ||೫೮||
ವೃ|| ಇದುಮಿಗೆವಾರ್ದನೀಲಗಿರಿದಾವವೊಮೇಘರಮೇಶಕಂಠಸಂ । ಪದಕೆರಕಾ ಸ್ತುಭದ್ಯುತಿಯೊವಾರಿದದೈತ್ಯನದದ್ಧದಂಷ್ಟ್ರವೋ || ಇದುಮಿಗೆವಾರಿವಾಹಸುತ ಮಾಲವನಾಂತರಹೇಮವಲ್ಲಿಯೋ । ಇದುಮುಗಿಲಿಂದಮುಚ್ಚಳಿಪಚಂಚಲೆಯಾ ಘನಜೀವರೇಖೆಯೋ ||೫೯|| ಕಂ|| ನಸೆಮಿಗಲಸವಶದಿಂದಂ । ಪೊಸ ತೆನೆಪರ್ಜನ್ಯರಾಜನಂದಿಗ್ವಧುಗಳ್ || ಸಸಿನದೆನೋಡುವನೋಟದ । ಪೊಸಪರಿ ಯಂತಾಳ್ದುದರರೆಮಿಂಚಂಬರದೊಳ್ ||೬೦|| ವೃ|| ಚಳಚಂಚಚ್ಚಾತಕ ಶ್ರೀವಿಚಳಿತನಯನಾಪಾಂಗವೋಬರ್ಹಿಲಾಸ್ಯೋ । ಜ್ವಳರಾಜತ್ಸ್ವರ್ಣವೇತ್ರಪ್ರ ಲಸಿತಗುಚಿಯೋರಾಜಹಂಸಪ್ರಯಾಣಾ || ಕುಳಭೇರೀಘಾತಬಾಮಾಕರವುಯ ವಿಲಸತ್ಕೋಣವೋಮೇಘಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವಿಳಸದ್ದೀಪಪ್ರಭಾಸಂಪದವೊಎನೆಕರಂರಾಹಾ ಟನೀಮಾಲಿತೋಕರ್ಣಂ ||೬೧|| ಕಂ|| ಜಲನಿಧಿಯಿಂದಂಜಲವುಂ । ಜಲ ದಂಮಿಗೆತಿಂಬಿಬಾರ್ದುಪರೆದಿರೆನಭದೊಳ್ || ಪೊಳೆವುವುನೀರೊಳ್ಸೇರ್ದಾ । ಜಳಚ ರವುಂಬಂಕಿಚಪಲೆನೆರೆವಿಡೆವೊಳೆಗುಂ ||೬೨|| ಕಂ|| ಕೊಡುಮಿಂಚುಬಳ್ಳಿ ಮಿಂಚು । ಗ್ಗಡದೆಳಮಿಂಚುಚ್ಚಳಿಪ್ಪಸೆಳೆಮಿಂಚಸಿಮಿಂ || ಬೆಡೆಮಿಂಚುತೋ ರಮಿಂಚೊ । ಕಡಿಮಿಂಚವ್ವಳಿಪಮಿಂಚುಮಿಂಚಿದುವಾರ್ಗಳ್ ||೬೩||

ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ನಿರವಿಸೆಮೇಘಮೆನ್ನ ಕೆಳೆಯಿಂತೆರಳ್ದೊಯ್ಯ
ನೆಸಿಂಧುವೊಳ್ಸವಮಂ । ತಿರೆಜಲಮಾಂತುಮಿನ್ನುಘನನಾವೊದೆವೊಂಗಿಯುಮೆನ್ನಮಿ
ತ್ರನು ॥ ಬ್ಬರಮೊದಡುತ್ತುರ್ಕೆಳ್ತುಪುದುಲೋಕದೊಳೆಂದುರುಕೋಪದಿಂದೆಕಾ ।
ಯ್ದಿರಿದೊದೆಯುಲ್ಲಸಿವಾರಣನದಳ್ವವೊಲೊಪ್ಪಿದುದಬ್ದಗರ್ಜನಂ ॥೧೪॥
ವೃ॥ ಬಳರಿಪುಪರ್ವತಂಗಳಗರುತ್ತರಿಯುಮ್ಮಗೆಸಿಂಧುಕೊತ್ತುಬ । ಳ್ವಳದೊಳಡಂ
ಗಿಸುತ್ತೆಮಿಗೆರಕ್ಷಿಸಿಕಾಲಮನಿಂದುಪಾದುಬ । ಲ್ಕಳವಳಿಸಿರ್ಪಭೂಧರಕುಲಂಗಳಸೇ
ನೆಯನೆತ್ತಿಶಕ್ರನಂ । ಬಳಸಿರೆಸ್ಯೇಗರ್ಜನವೆಮೇಘನಿನಾದಕೆಸಾಟಿಯಾಗುಗುಂ
॥೧೫॥ ಕಂ॥ ಗರಿವೊಯ್ದನೀಲಗಿರಿಯಿಂ । ಬಿರವಿಂದಂಪಾಯ್ದಮೇಘ
ಘಟೆಯುಂಶಕ್ರಂ ॥ ಭರದಿಂವಜ್ರದೊಳಿಕ್ಕಿದ । ಪರಿಯುಂಪೋಲ್ದತ್ತುಬರಸಿಡಿ
ಲ್ಗಳ್ಕೆಗೆಗಪೆ ॥೧೬॥ ವೃ॥ ಮದನಜ್ಯಾಘನಘೋಷಣಂವಿರಹಿಗಾ
ಹಂಸಪ್ರಯಾಣೋತ್ಸವಂ । ಮದತೊಗ್ಯಸ್ಯನಮಂಬರಾಂಗನೆಯ ಮೇಘೋದ್ಗ
ಭನಾದಿತ್ರ ॥ ಬ್ಬದವಭ್ರೋದನಹರ್ಷದಬ್ಬರಪಿಕವ್ರಾತಕ್ಕೆಮೌನವ್ರತಾ ।
ಭ್ಯುದಯೋಗ್ರ್ದಂದ ಬಿಡಾದವೋನೆರುನಗ್ರ್ಯನಾದವಾಯ್ತುಭ್ರದೊಳ್ ॥೧೭॥
ವೃ॥ ಶರನಿಧಿಸಂಗರ್ಜನಿತಜೀವನಗರ್ಭಗೆತ್ತುಬೆಕಾಲವಾ । ಪರಿನಭದೊಳ್ಪ್ರ
ಸೂತಿಸಮಯೋದಿತವೇದನೆಗೆಲ್ಲೋದಿಪಳ್ಕರಂ ॥ ಶರದಕರೀಂದ್ರಮಸ್ತಕದೊಳೊ
ಪ್ಪುವಡಿಂಡಿಮಮಂಸಮೀರನೆಂ । ಬುರಭಟನೆತ್ತಿಬಾರ್ಬಿಡಿವನೆಂಬವೊಲೊಪ್ಪಿತು
ಮೇಘನಿಸ್ವನಂ ॥೧೮॥ ವೃ॥ ಇದುತಾಂದಿಗ್ದೇವಿಯಾಬಂಧುರತರವಿಲ
ಸತ್ಕಂಠಿಕಾವಾಲಿಯೋಮೇ । ಣಿದುತಾನಂಭೋದಮಾದ್ಯದ್ಗಜದಶಿರದಮಾಣಿಕ್ಯ
ದಾತ್ರೊಂಗಲೆಯೋಮೇ ॥ ಣಿದುತಾಂತಾರಾಪಥಾಂಭೋನಿಧಿವಿಲಸಿತರತ್ನಾವಳೀ
ಕಾಂತಿಯೋಮೇ । ಣಿಗುತಾಂಶಕ್ರಾಲಯೋತ್ತೋರಣಮೊಎನೆದಲಿಂಬಾಯ್ತುಗೀ
ರ್ವಾಣಚಾಪಂ ॥೧೯॥ ಕಂ॥ ಗಗನಸತಿಯುಟ್ಟಮೇಘದ । ದುಗುಲ
ದಸೆರಗೆಂಬತೆರದಿನಭದೊಳ್ಕೆರೆಗುಂ ॥ ಮುಗಿಲೆಂಬಗಿಳಿಯಕೆಂದರದ । ಬಗೆವಣ್ಣ
ದಪರಿಯಿನಮರಸುರವರಚಾಪಂ ॥೨೦॥ ವೃ॥ ಮೆರೆಗುಂಮಿಂಚುವ
ಮಿಂಚಿದೀಪಮುರುಮೇಘಧ್ವಾನಮೇವಾದ್ಯಕೆ । ದೆರೆವೇಘಂಮಿಗೆಧಾರೆಯಾಗೆಕೆ
ರಕಂನುಣ್ಮುತ್ತಿನಾಸೇಸೆಯುಂ ॥ ತಿರೆಮೆಚ್ಚುತ್ತೊಲವಿಂನಭಾಂಗನೆಗೆಕಾಲಂಕೆಂದರ
ದೊಳ್ಸುತ್ತಿದಾ । ವರರತ್ನಪ್ರಕರಾಂಶುಕಂಠಿಕೆಯೆನಲ್ಗೀರ್ವಾಣಬಾಣಾಸನಂ ॥೨೧॥
ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಗರ್ಜಿಸಿಬೆಂಕಿಯಿಕ್ಕಿಸಿಡಿಲಿಂಕಾಯ್ದುರ್ಕಿಭೂಭಾಗದಿಂ । ಭರದಿಂದ
ಭ್ರಕೆಪಾಯ್ದುಬಿಳ್ಕೊರೆದುಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರಂನುಂಗಿಭೀ ॥ ಕರದಂಷ್ಟ್ರಂಪೊಳೆ
ಯಲ್ಕ್ಷಣಪ್ರರುಚಿಯಿಂಮೇಘಾಂಗನಾವೇಣಿಯುಂ । ಪರಿದಿಂತೀಪರಿಬಿರ್ದಿಸುತ್ತೆ
ನೆಗೆದಂಕಾರೆಂಬಕಾಳಾಸುರಂ ॥೨೨॥ ವೃ॥ ಮಿಸುಗುವಮಿಂಚೆತೀಕ್ಷ್ಣ
ನಖರಂಸಬುದಂಘನಗರ್ಜನಂಕರಂ । ಪೊಸತೆನೆಶಕ್ರಗೋಪತತಿರಕ್ತದಬಿಂದು
ಗಳಾಗಿರಲ್ಕರುಳ್ ॥ ಪೊಸಯಿಸೆಶಕ್ರಚಾಪದೊಳೆ ಮೇಘಹಿರಣ್ಯಕನೆಂಬದೈತ್ಯ

ನಂ । ಮಸುಕದೆಸೀಳ್ದುದುದ್ಘಘನವಜ್ರನೃಸಿಂಹನಡುತರ್ರ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ ॥೩೩॥
ವೃ॥ ವರಸುರಕಾರ್ಮುಕಂಬಿಡಿದುಬಂಧಿಸಿಬಂಧುರಚಂಚಲಾಸ್ಫುರ । ತ್ಸುರುಚಿರ
ಮೌರ್ವಿಯುಂಘನವಿರಾವದೆಗರ್ಜಿಸಿಪೂಡಿತನ್ನಬಂ ॥ ಧುರಶರದಿಂನಿದಾಘಸುರವೈ
ರಿಯನೋಡಿಸಿದಂಬಲಾಹಕ । ಪ್ರರುಚಿರವಿಷ್ಣುತನ್ನತನುವೇಘನಮಾಯ್ತೆನೆಕಾರ
ಕಾಲದೊಳ್ ॥೩೪॥ ಅನವದ್ಯವೃತ್ತಂ॥ ಕರಮೆನುಂಗಿದಾಘವೆನಿಪ್ಪ
ಚಂದಳಿರಂಸುರರಾಜಚಾಪ । ಪರಚಿತ್ತೋದ್ಘಮನಿಪ್ಪಶಿರೋಮಾಣಿಕ್ಯಸುಮೋಖಲೆ
ರಂಜಿಸಲ್ ॥ ಖರಕರೇಂದುಗಳಂಕವಳಂಗೊಂಡುಂಸಿಡಿಲಾಗೆಸರಕ್ತನೇ । ತ್ರರ
ದನಕ್ಕಳಮಿಂಚಿರೆದಲ್ಕರೆಂಬಗಜಂಚರಿಕಂವಲಂ ॥೩೫॥ ಕಂ॥ ನುಂಗಿದ
ಖರಕರಕಿರಣವ । ನಾಗದೆಧರಿಸಲ್ಕೆಬಾರದೀಕಾರ್ಬ್ಚಳ್ತಂ ॥ ಪಿಂಗದುಗುಳ್ದ
ಪುದುನೆಲಕಂ । ಬಂಗಮನಾಂತುದುತಟಿತ್ಕರಂಕರ್ಮ್ಮಗಳಿಂ ॥೩೬॥ ಕಂ॥ ಘ
ನಘನತಮಾಲಸುಮಮಂ । ಘನಶಬರಂಬಡಿಯೆತನ್ನಮಿಂಚುಂಬಡಿಯಿಂ ॥ ತೊ
ನೆತೊನೆದಲರ್ಗಳ್ಸರಿದ । ತ್ತೆನೆಸುರಿದುದುಕರಕಸಂಚಯಂಕಾರ್ಮ್ಮುಗಿಲಿಂ ॥೩೭॥
ಕಂ॥ ಸಿಡಿಲೆಂಬಕಾಳರಕ್ಕಸ । ನೆಡೆಗೊದೆಯಲ್ಕರಕಮಿಷದಮೇಘದಪಲ್ಗಳ್ ॥
ಸಿಡಿಸಿಡಿದುಬಿಳ್ದುವದರಿಂ । ಪೊಡವಿಯೊಳದಕಾಯ್ತುನೋಡನೀರದನಾಮಂ ॥೩೮॥
ಕಂ॥ ಸುರಗೋಪಂಗಳ್ನೆರೆದಿರೆ । ತಿರೆಯೊಳ್ಮಗೆಮೆರೆಗುಮಮಮವಾರಿದವಿಟನೀ ॥
ಧರಣೀರಮಣಿಗೆಮಾಣಿಕ । ವರಲಿಂತವೆಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಿಸೂಸಿದತೆರದಿಂ ॥೩೯॥
ಕಂ॥ ಜಲದವಿಟನೊಸೆದುವರದಿ । ಗ್ಗಲನೆಯುರಂನೆರೆಯೆಶಕ್ರಗೋಪಂಕರಕಂ ॥
ಪೊಳೆನುವುರನ್ನದಮುತ್ತಿನ । ವಿಳಸಿತಹಾರಂಗಳವರಪರಿದೊಕ್ಕತೆರಂ ॥೪೦॥
ವೃ॥ ಘನಘನದಂತಿಸಂಘಮಮರಾಪಗೆಯೊಳ್ಮುಳುಗುತ್ತುಮಿಾಸಿತ । ಕ್ಕನೆಜಲ
ಮಂಕಲಂಕಿತೆಗೆದೀಂಟುತೆಪುಷ್ಕರದಿಂದೆಕೋಡಿಕೊಂ ॥ ಬಿನರುಚಿಮಿಂಚಿನಂತೆ
ಸೆದಿರಲ್ತುಳುಕುಂಬನಿಯಂಕಡಂಗಿಕೆ । ಮ್ಮನೆತಿರೆಗಿಂತುಪೂತ್ಕರಿಪುವೆಂದೆನೆಬಲ್ಸರಿ
ಚೆಲ್ವಿನೊಪ್ಪುಗುಂ ॥೪೧॥ ವೃ॥ ಪೊಡೆದುಂಬಲ್ಮೇಲೆಸೂಸಲ್ಜಲಧಿಯುಜ
ಲಮುಂವಾರಿದಂಪೀರ್ದುತಾನು । ಕರ್ಡಿದೆತ್ತಂಸಾರ್ದಜೀರ್ಣಂಬಡೆದುಜಡದೊ
ಳೊಂದುತ್ತೆವಾತಾವಧೂತಂ ॥ ಪೊಡೆಯೆಲ್ಲಂನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಾಗಿರೆಮಿಗೆನಡುಗು
ತ್ತುಳ್ಳತಾನುಂಡುದಂದ । ಲ್ತಡೆದೀಗಳ್ಕರ್ದವೊಲ್ಪೆರ್ಮ್ಮಳೆಬಿಡೆಸುರಿಗುಂಲೋ
ಕಮೋತ್ರೇಂಕುವನ್ನಂ ॥೪೨॥ ಕಂ॥ ಸಕಳದಿಗಂಗನೆಯರ್ಗ್ಮಗೆ । ಸುಕದಿಂ
ದಂಮಿಂಚನಿಪ್ಪಜೀರ್ಗೊಳವೆಗಳಿಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿತಜಲಕೇಳಿಯೊಳು । ತ್ಸುಕದಿಂ
ಸೂಸಾಡುವಂತೆಸುರಿದುವುಮಳೆಗಳ್ ॥೪೩॥ ಕಂ॥ ಶರಕಣಸಂಘಂಮು
ಗಿಲಿಂ । ಶರತತಿಕುಡುವಿಲ್ಲನುಮಳಮಧುಕರಗುಣದಿಂ ॥ ಕರಕೋಪಳಮಂಬು
ದದಿಂ । ನೆರೆದರರೇತಿರೆಗೆಸುರಿದುಪಸರಿಸಿಪರಿಗುಂ ॥೪೪॥ ಕಂ॥ ಬಿರು
ಸರಿಮೊಲ್ಸರಿಕಾಳ್ಸರಿ । ಪರಿಸರಿತುಂತುರ್ತುಸಾರತೆಳ್ಸರಿಬಂಬಲ್ ॥ ಸರಿಬಲ್ಸರಿ
ಕಾಲ್ಸರಿಸಾ । ಲ್ಸರಿಸೂಳ್ಸರಿಬಿಡದೆಕರೆದುವಿರುಳುಂಪಗಲುಂ ॥೪೫॥ ಕಂ॥

ಕೇತೋರುಪುಷ್ಪಂಪೊಳೆಯೆ | ಖರಭೇದಂತೋರದವೊಮೊಕಾಳ್ಪುರದಿಂದಂ ‖ ನೆರೆ
ನೆರೆದುಮುಗಿಲೆಸುರಿದುದು | ತಿಳಿಯೆಲ್ಲಂಸಲಿಲಪೂರದಿಂತೀಂಗುವಿನಂ ‖೮೬‖
ವೃ‖ ಪಿರಿದಿಂದ್ರಂಬೆಸಸ್ಸಲಾಹಕಚಯಂಭೂಧ್ರಂಗಳಂರಕ್ಷಿಪಾ | ಶರದಿಸ್ಫೀತ
ಜಲಂಗಳಂಕುಡಿದುಸೂಸಾಡಲ್ಕಗಕ್ಕೆಯ್ದೆಸ | ತ್ವರದಿಂದಂಮಿಗೆಪರ್ವತಂಗಳದ
ನೀಗಳ್ಕೊಡಿಸುತ್ತಿಂತುನಿ | ರ್ಝರದಿಂತುಂಬಿಕುಮಬ್ಬಯಂಶರಣರಕ್ಷಾಕಾರ್ಯಮೇಂ
ಶ್ಲಾಘ್ಯಮೋ ‖೮೭‖ ವೃ‖ ಗಿರಿಯೊಳ್ನಿರ್ಝರಮಭ್ರಮಧ್ಯದೆಲಸನ್ಮೇ
ಘಾಳಿಯಾಕಾಂತದೊಳ್ ‖ ವರಜಂಝಾನಿಲಮಾಧರಾಂತರದೆಶಾಲೂರಾಳಿಪ್ರ
ದೋಂಟದೊಳ್ ‖ ಪಿರಿದುಂಕೇಕಿಚಯಂನವೀನಿಕರದೊಳ್ಸ್ವರ್ಣಪ್ರವಾಹಂಕರಂ
ವಿಹಂವ್ರಾತಮೆಬೆರ್ಚವಂತೆಬಗೆಯಿಂದಂಶಬ್ದಮಂಮಾಡುಗುಂ ‖೮೮‖
ಕಂ‖ ಜಗವೆಲ್ಲಂನೀರಮಯಂ | ಗಗನಮದೆಲ್ಲಂಬಲಾಹಕಪ್ರಚಯಮಯಂ ‖
ಮಿಗೆದೆಸೆಯೆಲ್ಲಂಚಪಲಾ | ಪ್ರಗತೋದ್ದ್ಯೋತಿಮಯಮಮದ್ದುರ್ದಿನಕಾಲಾಗ
ದೊಳ್ ‖೮೯‖ ವೃ‖ ಸುರಧನುತೋರಣಂಚಪಲೆಸುಧ್ವಜಸಿಕ್ತಸುವರ್ಣ
ಚೇಲಮುಂ ‖ ಬರಘನನಿಸ್ವನಂಜಯದತೂರ್ಯರವಂಮಿಗೆಬಿಟ್ಟರಂಗಮು ‖ ದ್ದ
ರಕರಕಾಳಿಮೇಘತತಿಸಂಭವಸತ್ತಿಗೆಯಾಗೆಮನ್ಮಥಂ | ಮೆರೆದುದುಲೋಕದೊ
ಳ್ವಿಜಯಮಂನೆಗಳಲ್ಕೊರಮಟ್ಟಸೇಬಿನಂ ‖೯೦‖ ವೃ‖ ಕರಿಯೆಂದಾಜ
ಲದಂಗಳಂಭಟರಶಸ್ತ್ರದ್ಯೋತಿಯೆಂದುಕುರ್ವಾ | ವರವಿದ್ಯುದ್ದ್ಯೋತಿಯಂಘನ
ಸ್ವನಮುರ್ಕೆಳ್ದದ್ದುಭೇರೀರವಂ ‖ ವೆರಮೊಂದಂಗಜರಾಜಸೈನ್ಯಮೆಕರಂಬಂದಪ್ಪು
ದೀಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ | ಭರದಿಂದೇದುರೆಭೀತಿಯಂತಳೆವುದಾಕಾಗರ್ಲದೊಳ್ಯಾವ
ತಂ ‖೯೧‖ ಕಂ‖ ಜಲಕಣಕುಳಮಂಪೀರ್ದುದು | ತಳೆದಿನಿಯಳ್ಗೆರೆದುಬ
ಳಿಕೆಮರಿಗಳ್ಗೆರೆವಾ ‖ ವಿಳಸಿತಚಂಚೂಪುಟದಿಂ | ನಲವಿಂನುಣ್ಬಿನಿಯನೆಳಸಿಚಾ
ದಗೆವದೆಪಿಂ ‖೯೨‖ ವೃ‖ ನೆಗೆದನುರಾಗದಿಂಬಿದಿರ್ದುಪಕ್ಕಮನೊಯ್ಯನೆ
ನೀಡಿಕಂರವಂ | ಬಗೆಮಿಗೆಕಣ್ಗಳಂಮುಗುಳ್ದುಮೆಲ್ಲನೆಬಾಯನರಲ್ಚಿತುಪ್ಪುಳಂ ‖
ದೊಗುಮಿಗೆಯಾಡಿಸಂತಸದೆನುಣ್ಬನಿತಂಬನಿಯೆಂಬಕಾರಕ | ರ್ಮುಗಿಲಿನನೀರಬಿಂ
ದುಚಯಮಂಮಿಗೆಪೀರ್ದುದದೊಂದುಚಾತಕಂ ‖೯೩‖ ಕಂ‖ ಸೋಗೆಯು
ನರಲ್ಚಿಪೊಂಪುಳಿ | ಪೋಗುತ್ತುಂಬಿಜಗುಳ್ದುಜಾರೆಪಕ್ಕದಪನಿಗಳ್ ‖ ಕೇಗುತೆಬಿದಿ
ರ್ದಾಚೂಡಂ | ಬಾಗಿರೆಮಿಗೆಸೋಗೆನಲಿದುನರ್ತಿಸಿತಾಗಳ್ ‖೯೪‖ ವೃ‖ ಪಿರಿ
ದುಂನರ್ತಿಪಬರ್ಹಿಬರ್ಹಚಯಮುಂಶಬ್ದಂಗಳಂಪಕ್ಷಮಂ | ಕೊರಲಂನಿಟ್ಟಿಸಿಚಂ
ಚಲಾಂಬಕೆವೆಮೆಚ್ಚುತ್ತೆಯ್ದೆಹರ್ಷಾಶ್ರುಸ ‖ ತ್ವರದಿಂಮುಂಬನಿಯಾಗಿಭೂಮಿ
ಗುದಿರಲ್ಮೇಘಾಂಗನಾದೇವಿಬಂ | ಧುರಹಸ್ತಾಬ್ಜದೆತಾಳಮಿಕ್ಕಿನಗುವೀಮೇಘ
ಸ್ವನಂರಂಜಿಕುಂ ‖೯೫‖ ಕಂ‖ ಪುಗದಿರ್ಪುಗದಿರ್ಗಿರಿಮ | ಲ್ಲಿಗೆಯುಂಬಂ
ತೊಟ್ಟುಬೆಳೆದಕಬ್ಬಿನಬಿಲ್ಲೀ ‖ ಜಗಮಂಗೆಲ್ವಾಕಾಮನ | ಬಗೆಯುಂಪೋಗೆಂದು
ಸೋಗೆಕೇಗಿದುವಾಗಳ್ ‖೯೬‖ ಇಂತು ಮನೋಜ್ಞಮಾದಾ ಘನಸಮಯಂ

ಚಾಳಿಂತೆ ರಾಜಹಂಸತೇಜೋಹರನುಂ ಪರಾಜಿತನರಪತಿಯಂತೆ ಸಭಂಗವಾಹಿನೀ
ಕ್ಷಭಿತನುಂ ಕಾಮಿಯಂತುತ್ಕಳಿಕಾವಿಳಾಸನುಂ ಸಂಜೆಯಂತೆ ನೀಲಕಂಠಲಾಸ್ಯಮ
ನೋಹರನುಂ ಪಾಪಿಯಂತೆ ಬಹುಪಂಕಜನ್ಮನುಂ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ ಘನಶ್ರೀಮನೋ
ಹರನುಂ ಮದನಜನಕತ್ವನಾಗಿಯುಂ ಕೆವಲೀತ್ಸವನಿಸಿದ್ದನುಂ ಸಮುಚ್ಛ್ರಿತಾನೇಕ
ಮೇಘಡಂಬರನಾಗಿಯು ಮಪ್ರಕಟಿತ ರಾಜಹಂಸೋದಯನುಂ ಬಹುಜಡನಾಗಿ
ಯುಂ ಧಾರಾಸಾರಸತ್ವನುಂ ವನಸಮೃದ್ಧಿದನಾಗಿಯುಂ ಘನವಹ್ನಿಮಹಿತನುಂ
ವಿಚಾರನಿರೋಧಕನಾಗಿಯುಂ ಬಹುರಸಭರಿತಹೃದಯನುಮೆನಿಸಿರ್ದನಂತುಮಲ್ಲದೆ
ಯುಂ ; ವೃ|| ಪೊಳೆವೆಳಮಿಂಚುಕಳ್ತಲೆಯನಂಬುದವಾರಮಮೋಘಶೋ
ಷಣಂ । ಗಳನುರುಶಕ್ರಗೋಪತತಿಪಾಂಡುರಮಂಜಲಧಾರೆತಾಪಮಂ || ವಿಲಸಿ
ತಕುಂದಕುಟ್ಮಳರಜಂನವರಾಗಮನುದ್ಘುಶೀತಮಂ । ಜಗತರವಾಯುದಳ್ಳುರಿಯ
ನುಬ್ಬಿಸಿಕಾಮಿಗಳಂಮರುಳ್ಚುಗುಂ || ೯೭ || ವೃ|| ಘನಘನರಾಜಭೋ
ಗದಿನನಂತೆಗೆಸಂತಸಪಚ್ಚನಿಗ್ಗರಂ || ಜನಿಯಿಸಿಪಾಯ್ವುದೆಂದೆನೆಮನೋಹರ
ಪೂರಮದುಬ್ಬಿಪಾಯ್ವುದಾ || ಘನರತಿಯೊಳ್ಕಡಂಗುತೊಗೆದಾಪುಳಕಂಗಳೆನಾಡ್ವ
ಲಂಪ್ರಸಾ । ಧನಮೆಮಡಲ್ತುಬಳ್ಳಿವೊದರೆಂದೆನೆನೋಕೆ ಪ್ಪಡೆಗಣ್ಗೆಮಂಗಳಂ ||೯೮||
ಇಂತೆಯ್ತಂದ ಘನಾಗಮಯ ಮತಿಕ್ರಮಿಸೆ ಗಲ್ಗಲನೆವಂದಶರತ್ಕಾಲದೊಳ್,
ವೃ|| ಜಲಜಂಬಳ್ವಿರಿದತ್ತುಭೂಮಿಗೆಳಸಿಂತೀವಿತ್ತು ನದ್ಯಂಬುಬ । ಲ್ತಿಳಿದತ್ತುಜ್ವ
ಲಮಾಯ್ತು ಚಂದ್ರರುಚಿದಿಕ್ಪ್ರಾರಂಬೆಳತರ್ತಾಗಸಂ ||ಪೊಳೆದತ್ತೆಳ್ದುಕಡಂಗಿಸಾರ್ದುವು
ಮರಾಳಂಶಾಲಿಪೆಂಪೇಪಿನಿಂ । ತೊಳಗಿತ್ತಾಪಗೆಪೆಳ್ಮಳಲ್ದೊರೆಗಳಂತಾಳ್ದತ್ತುನಿ
ಷ್ಕಲ್ಮಷಂ ||೯೯|| ಕಂ|| ಒಡಲುರಿಯುಬೇವಿನೆಡೆವಿಡ । ದೊಡನುರೆ
ಕೆಡುಸುಡುವತನ್ನಬೇನೆಯನೆನಸುಂ || ತಡೆದುದುತಿಳಿನೀರ್ದೊರೆಯಿಂ । ದೊಡ
ಗೂಡುತೆಜಲದಿಯೊಗೆದಸ್ವೈರಣಿಯಿಂದಂ ||೧೦೦|| ವೃ|| ತಿಳಿದುದುಪ್ರಾ
ರ್ಣಪುಷ್ಕರಿಣಿಯಿರ್ಕಡೆಯೊಳ್ಪುಳಿಲಾಂತುಸೈವಲಂ । ಕಳೆದರ್ನೀಲೊಸರ್ದುಮಿಗ
ಲೊಳ್ಕುತೀರದಭೂಜಸಂಕುಳಂ || ಪೊಳೆದಿರೆತನ್ನೊಳೆತ್ತುಮುಮಳಂಘನಯೋ
ಗಮನಾಂತಮೌನಿಯಾ । ವಿಳಸಿತಮಾನಸಕ್ಕೆಣೆಯೆನಲ್ಬೆಸಲಾದೆಳವೆಂಡಿರೋ
ಜೆಯಿಂ ||೧೦೧|| ಕಂ|| ತರುಣಿಯುರಕುಚದಸಿರಗಂ । ಭರದಿಂಪಿಡಿ
ದೀಳ್ದತೆರದೆಮೆರೆದುದುಪಿರಿದುಂ || ಧರಣೀರಮಣೀಕುಚಸಮ । ಗಿರಿಶಿಖರಂತೊ
ಳಗಿಬೆಳಗಿಶುಭ್ರತೆಯಿಂದಂ ||೧೦೨|| ಕಂ|| ಪೆರರ್ಗಕ್ಕದೆತಾನುಣ್ಣದೆ । ಪಿರಿದುಂ
ಗಳಿಸಿರ್ಪಬರುವಲೋಭಿಯಪುರುಳ್ಗಳ್ || ತರತರದೆಕುಂದುವಂತಿರೆ । ಸರಸಿಯ
ಜಲವೊಳಗೆಮೆಲ್ಲನಿಂಗಿದುದಾಗಳ್ ||೧೦೩|| ಕಂ|| ಸರಿವಿಂಡಿಯುರೆಳಮೊ
ಲೆತಾ । ನುರದೊಳ್ಮಗೆಜಾರೆಮೇಲುದೆಸೆವಾಪರಿಯಿಂ || ಕೆರಮೊಸೆದುಪುತಿಳಿಗೊ
ಳದೊಳ್ । ಸರಸಿಜದೆಲೆತೊಲಗೆತೋರ್ಪಕಮಳದಮುಗುಳ್ಗಳ್ ||೧೦೪||
ಕಂ|| ಪರೆದಿರೆಘನಘನಕಾಲಂ। ತೆರಪಾದುದುಗಗನಮುಮುತಿಳಿಗೊಳಮೆಂಬೊಲ್||

ಲ್ಕಿರಿದುದುತನ್ನಭವಮಧ್ಯಂ । ವರಕುಮುದವನಂಬೊಲವುಳಶಾರದಮೇಘಂ ॥೧೦೫॥ ವೃ॥ ಎಳವೆರೆಯುಚ್ಚ ಜೊನ್ನಮುದುಪರ್ವಿಸಿಲಿಂವಿಗೆಕಾಯ್ದುತಾಪದಿಂ । ಫಳಫಳನುರ್ಕಿಬಲ್ಲುದಿವಕಾಲದೊಳೊಂದಿಸಿಶೀತಪಾಥಮಂ ॥ ಚಲಕನೆತಣ್ಣನಾಗಿನಭದೊಳ್ಕನೆಗಟ್ಟಿತುತಥ್ಯವೆಂದೆನಲ್ । ಪೊಳೆದುದುಶಾರದಾಭ್ರಮುದುಬೆಳ್ಗದಿರಿಂಪೊರೆಯಿಂಮನೋಹರಂ ॥೧೦೬॥ ಕಂ॥ ಉರುಧವಳಮಾಯ್ತುಜಡದಂ । ಜಿರಿದುದುಜಡಜಂಕಳಂಕಿಬೆಳ್ಪುಗರಂತಂ ॥ ಸರವರಮುರೆತಿಳಿದುದುಮೇ । ಣ್ಕಿರಿದೇಶರದಕ್ಕೆಶರದನಾಮಂಥರೆಯೊಳ್ ॥೧೦೭॥ ವೃ॥ ಘನರುಚಿಜಿಹ್ವಭೀಕರಘನಾರವಘೂತ್ಕರದುಷ್ಟಕಷ್ಟದ । ಕ್ರೀಣಘನಕಾಲವೆಂಬವಿಷಕಂಧರಸಂತತಿಮೇಘಮಾರ್ಗದೊಳ್ ॥ ಅಣಿಯುರಮುರ್ಚಿತಮ್ಮಪೆರೆಯುಂತರದಿಂವಿಗೆಪೋದುವೆಂಬಲ । ಘಣಕೆಸಮಾನಮಾದುದುಕರಂಬಹುಳಂಶರದಭ್ರವಿಭ್ರಮಂ ॥೧೦೮॥ ಕಂ॥ ಶರದಂಬರಮುಂವಿಲಸಿತ । ಪರಮೋದಯರಾಜಹಂಸನುಂತಿಳಿಗೊಳನುಂ ॥ ಹರಿಣಾಂಕನಚಂದ್ರಿಕೆಯುಂ । ತರುಣಿಯುಗುರ್ಗೆಮದನರಾಗಮಂಪೆರ್ಚಿಸುಗುಂ ॥೧೦೯॥ ಶಿಖರಿಣೀವೃತ್ತಂ॥ ಕರಂಪ್ಯೋಮಾಂಭೋಜಾಕರದೊಳೊಗೆದಾಸತ್ಕುಮುದಬಂ । ಧುರೋದ್ಯತ್ಪ್ರೋತ್ತುಂಡಂಗಳಿನುರುಳಿಮಾರಂದರಸಮಾ ॥ ಧರಾಭಾಗಕ್ಕಿಂತೀಪರಿಯಿನುರೆಸೂಸಾಡುಗುಮೆನ । ಲ್ಪಿರಂಪ್ಯೋಮಾಗ್ರೋಚ್ಚಭ್ರಜಲದದೆಬಿಳ್ಗಂಜಲಕಣಂ ॥೧೧೦॥ ವೃ॥ ವರದುಗ್ಧಾಂಬೋಧಿಭಂಗಂನ, ಕೆನೆಗದುಪರ್ವಿದುರ್ದೊದೇವಗಂಗಾ । ಸ್ಪುರದುದ್ಯತ್ತೀರರಾಜದ್ಧವಳಜಲಜಸಂಜಾತಮಾಮಾಳ್ಕೆಯಿಂದಂ ॥ ಮರಲ್ದಿಂತೀಸೊಂಪನೀನಾಳ್ದದೊರವಿಹಯುಲಾಲಾಜಲಂಸೂಸಿತೋಕಾ । ಸಿರಿಯಾಚಂಚದ್ದುಕೂಲಂಪರೆದುದೊಎನೆಪರ್ವಿತ್ತುಶುಭ್ರಾಭ್ರಜಾಲಂ ॥೧೧೧॥ ವೃ॥ ಮಳೆಗಾಲಕ್ಕೆಬಿಗುರ್ತುಪೋಗಿತಳಿಮಾಗಲ್ಕಾನಸಾಬ್ಜಾಕರಂ । ಕಳೆದಾಕಾಲಮನೀಗಮಾನಟನೆತ್ತಂಶ್ವೇತಪದ್ಮವ್ರಜಂ ॥ ತಳರ್ವಂತೆಯ್ದೆನಿಜಾಂಗಕಾಂತಿಪರೆದಭ್ರಚ್ಛಾಯೆಯೊಳ್ಸಂದಿರ । ಲ್ಕಿಳೆಗೆಯ್ದುಂದೆರಗಿತ್ತುಫೇನರುಚಿರಂಕಾದಂಬಸಂದೋಹಕಂ ॥೧೧೨॥ ಕಂ॥ ಅಳಿಗೊಲವೆಂಮದನಗುರು । ಬಲವುಂಪವನಂಗೆಸಾರಸೌರಭ್ಯಮನಾ ॥ ಯೆಳವೆರೆಗೂರ್ಜಿತರುಚಿಯುಂ । ನಲವಿಂಕುಡುವಂತೆಜಾದಿಮರಲ್ದುದುಚೆಲ್ವಿಂ ॥೧೧೩॥ ' ವೃ॥ ಇದುಸುರದಂತಿಪೂತ್ಕರಿಸಿಸೂಸಿದಗಂಗೆಯುಶೀಕರಂಗಳೋ । ಇದುಘನಶಾರದಂಕರೆದಮುತ್ತಿನ ಷಡಿಯೋಕಡಂಗಿಶಾ ॥ ರದಕುಲದೇವಿಸೂಡಿದಘನಪ್ರಸುಮಾಳಿಪರಾಗಸಾರವೋ । ಇದುಶರದಭ್ರಭೋಜಸುಮಮೋಎನೆಬೆಳ್ಸರಿಗಳ್ಪಿಮಿಚುಗುಂ ॥೧೧೪॥ ಕಂ॥ ಹರಿರುಚಿಚಂಚೂಪುಟಬಂ । ಧುರತರಚಾತಕನಮರ್ದುಶರದಂಬರದೊಳ್ ॥ ಉರೆಪಾರ್ದುಚಲಿಕುಮಾರಪಿ । ವರದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಯೊಳೆಪೊಳೆವಜಳಚರ್ಪೆಂಬೊಲ್ ॥೧೧೫॥ ಕಂ॥ ಸುಳಿಸುಳಿದುಬಳಸಿಕೊಗುತೆ । ಗಳಿಲನೆಕಾಲ್ವಿಡಿದುನೋಡಿಸಂತಸದಿಂದಂ ॥ ಕುಳಿತಳಸಿಸಾಲತೆನೆಯೊಳ್ । ಗಿಳಿಗಳ್ಪಾಲುಂಡುತಣಿದುವಾಶಾರದದೊಳ್ ॥೧೧೬॥

ಕಂ|| ಪೊಳೆದುದು ಪಾಲ್ಗಡಲೂರ್ಮಿಯ | ಬಳಗಂಗಳನಡರ್ದು ಪತ್ತಿ ಬಂದುದನೀಗಳ್ ||
ತೊಳಪೆಳವೆರೆ ಶರದಭ್ರದ | ಬಳಗಂಗಳನಡರ್ದು ಪತ್ತಿ ಬಂದುದರಿಂದಂ ||೧೧೭||

ಕಂ|| ಸ್ಮರನಾರತಿಗೆ ನೆರೆ ತಿಸಮೆ | ದುರುರಾಜಚ್ಛತ್ರಭಾಜನಕ್ಕೆಣೆಯೆನೆ ತಾಂ || ಸರ
ಸಿಜ ಕುವಲಯ ಕುಮುದ | ಸ್ಫುರಿತಾಮಳ ಪಂಕಜಾಕರಂ ಕರವೆಸೆಗುಂ ||೧೧೮||

ವೃ|| ಶಾರದ ಮೇಘ ಪುಷ್ಕರಿಣಿಯೊಳ್ಮಿಗೆ ಕೊರ್ವಿ ಬೆಳೆತ್ತು ಪರ್ವಿದಾ | ನೀರಸಕೈರವ
ಪ್ರಸವ ಪಿಂಜರ ಮಂದ ಪರಾಗ ಸಂಚಯಂ || ಪಾರುತ ಮಂದ ಮಾರುತನ ಸಂಹತಿ
ಯಿಂ ಪರೆದಭ್ರಮಧ್ಯದೊಳ್ | ತೋರುವುದೆಂದೆನಲ್ಪ್ರವಿಕರಂ ಮಿಗೆ ತೋರ್ದುದ ವರ್ಣ
ಪಿಂಜರಂ ||೧೧೯|| ಕಂ|| ಕುವಲಯದೆಸೆಯಿಂ ಪರಿಯ | ಲ್ಧವಳಾಂಬರ
ಮಾಯ್ತು ಧವಳ ದಿಕ್ಕುಲಮಾಯ್ತು || ಧವಳರುಚಿಯಾಯ್ತು [illegible] ತಾ | ನವಿಕಲ ಕೃ
ಷ್ಣಾಂಕರಾಜನಾ ಶಾರದದೊಳ್ ||೧೨೦|| ಕಂ|| ಪೊರೆವಳಿ ಕುಳನುಂ
ಜಾದಿಯ | ವರಕುಟ್ಮಳಮುಂ ಮೃಗಾಂಕರುಚಿಯುಂ ಮಾದ || ಸ್ಫುರದುರುಮಲ
ಯಾನಿಲನುಂ | ಬಿರಯಿಗಳೆಳಮುಳಿಸನಾಗಳಾಗಳೆ ಕಳೆಗುಂ ||೧೨೧|| ವೃ|| ಹರ
ಹಾಸದ್ಯುತಿಯೋ ಮನೋಜಯಶವೋ ಶುಭ್ರಾಂಬುಜಾನೀಕವೋ | ಧರಣೀಭಾಗದ
ಸತ್ತ್ವವೋ ಪರಮಕೃಷ್ಣ ಕ್ಷೀರದನಾಚಿತ್ತವೋ || ತಿರೆಯೊಳ್ [illegible] ದ ಶಾರದಾಮಳ
ವಿಧುಪ್ರೋಚ್ಚಂದ್ರಿಕಾಸಾರವೋ | ನೆರೆ [illegible] ಸಜ್ಜನಾನನದಂ ಕೃಷ್ಣಾಂಕ
ರಾಜಾಂಶುವಂ ||೧೨೨|| ವೃ|| ಅರಿಗಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಕಡುಂಗಡೇಕವಾಸಟಂದಂ
ಜನಿಸುತ್ತಿರ್ಪ್ಪಬಂ | ಧುರತೀರ್ಥಗ್ರದ [illegible] ಸಂಚಾರ
ವಾಂ || ಮರೆದುಂ ತನ್ನಾದೆಗೆಯ್ದುದಂಬುಜರವಂ [illegible] ಕಣ್ಣಾಗಣದಂ | ತರೆಕೆ
ಟ್ಟುಗ್ರತಪಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಾಂಬುಜ [illegible] ನವಂ ತಾಳ್ವುಗುಂ ||೧೨೩|| ಆಗಳ್;
ವೃ|| ಎಳವೆರೆಯುಚ್ಚ [illegible] ದದು ಕೂಳದ [illegible] ಸುವರ್ಣ [illegible] ವಂ | ಜಳಕಳ
ಮಾಕುರಿದ್ರವ [illegible] | [illegible] ಪ್ರಚುರ
ಕಂಚುಕಮಂ [illegible] | [illegible] ದರಾಸತಿ ಸಿಂಗರ
ಮಾಂತರೀತಿಯಿಂ ||೧೨೪|| ಇಂತೆಸೆವ ಶರತ್ಕಾಲದೊಳ್ ರಾಜರಾ
[illegible] ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗೆಯ್ದಲುಜ್ಜುಗಿಸಿ ತಂತ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷಂಗೆ [illegible] ಪ್ರಸ್ಥಾ
ನಭೇರಿಯಂ ಪಡಿದಡಸಿ ಕುಡು [illegible] ಲೊಡನೆ, ವೃ|| ದಿಗದೀಶ
ರ [illegible] ರಿಪುವರ್ಗಂ [illegible] ಸಾಗರಂ | ಮಿಗೆ ಬಳ್ಕಲ್ಕೆ [illegible] ರಾಜನೊಳ್ಪ್ರಸಿ
[illegible] ಸಲ್ || ಭಗಣಂ [illegible] ದಾಳ್ದಿ
ರ [illegible] | ಗಗನಂ ಶಬ್ದಗುಣಕ್ಕೆ ತೋರ್ಪೆನಿಸಿತಾ ಗಂಭೀರಭೇರೀರವಂ ||೧೨೫||
ಕಂ|| ದೆಸೆದೆಸೆಯೊಳ್ಭೇರೀರವ | ದೆಸಕಂ ತೋರಿತ್ತು ಪಡಿಸರಂ ದಿಕ್ಪತಿಯರ್ || ಪೊಸತ
ಪ್ಪ ವಿಜಯಮಕ್ಕೆಂ | ದೊಸೆದಾಶೀರ್ವಚಿಸುವಂತೆ ವಿಜಯಪ್ರಯಾಣ ||೧೨೬|| ಆಗಳ್;
ವೃ|| [illegible] ಸತ್ರುಜಯ | ನಯ

ಪುಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೇೞಲ್ಕುನುವೆಳ್ದಂಕನ । ನ್ಮಯಸಿಂಹಾಸನದಿಂದಮುಚ್ಚೈಸೆಹಾ
ರಶ್ರೀಕಟಾಕ್ಷಾಂಶುಗಳ್ ॥೧೭೭॥ ಕಂ॥ ಸರಭಸದಿಂದೆೞ್ದುವಾ ।
ನರಪತಿಲೋಕಂಕೆಡಂಗುತೆೞ್ದತ್ತಾಗಳ್ ॥ ಪರೆದಿರೆಮುಕ್ತಾಹಾರ । ಸ್ಫುರದುರು
ಮಣಿಕಾಂತಿಲಸಿತನಿರ್ಝರಸೇರಂ ॥೧೭೮॥ ವೃ॥ ಇದುಭೂವಿಹಾರವಣ
ಪ್ರತಾಪಶಿಖಿಯೋೞ್ಕೆಚಂದ್ರಹಾಸೇಕ್ಷಣಿ । ಮುದವಾಳ್ದೀಧರಣೀಸತೀವನಪರಾ
ಗೋದ್ರೇಕವೋವೋಕಿದೇಂ ॥ ಮದವದ್ವೈರಿನೃಪಾಲನಾಶಭವಚಂಚದ್ದಿಕ್ತಟಾ
ಜ್ವಾಲೆಯೊ । ಇದುತಾಂಭೂಮಿಪಬೃಂದಭೂಷಣಲಸನ್ಮಾಣಿಕ್ಯದಾಕಾಂತಿಯೋ ॥
॥೧೭೯॥ ಎಂಬಿನಮೆಳ್ದು ಪಾಣೀವಿಲಾಸಭವನದಿಂ ಪೊರಮಡೆ;
ಕಂ॥ ಸುರಶಿಖರಿಶಿಖರಶರದೊ । ಳ್ಸುರವಲ್ಲರಿಗಳ್ಸುಪುಷ್ಪಭರಮಂಜರಿಯಂ ॥ ಸುರಿ
ವಂತೆತರುಣಿಯರ್ಕಳ್ । ಸುರಿದಲರ್ಗಜಿಯನವೋಘುಭೂಪನಶಿರದೊಳ್ ॥೧೮೦॥
ಕಂ॥ ಯುವತೀನೇತ್ರಸ್ಫುರದುರು । ಧವಳಚ್ಛಟೆಜಿಡದೆತನ್ನಮುಸುಕಿರೆಭೂಪಂ ॥
ಅವಿಕಲಶರದಭ್ರದೆತೋ । ರುವಚಂದ್ರನುನಂದದಿಂದೆತೊಳಗಿದನಾದಂ ॥ ೧೮೧ ॥
ವೃ॥ ತರುಣಿಯರಿಕ್ಕಿಚಾಮರಮನಿರ್ಮಲದೊಳ್ಧವಳಾತಪತ್ರಮಂ । ಬರದೆಸುಧಾ
ಕರಂಬೊಲಿರೆಜಿಕ್ಕೆಡಿಡಿರಾಗಪುಂಗವಮಂ ॥ ಬರಿಸಿಧಾಣಿನಿತಂಬಿನಿಗೆತನ್ನಯುದೀ
ಪದಕಾಂತಿಲೋಕದೊಳ್ । ಪೆರೆಯುಳಿಜ್ಯೋನ್ನವಂಧರಣಿಪಂನಡೆತಂದನದೋಂದುಂ
ಲೆಯಿಂ ॥೧೮೨॥ ಅಂತುನಡೆತಂದು ರಾಜರಾಜಂ ಜಳಕಂಪೊಕ್ಕು ಪೂತಗಾ
ತ್ರಂ ಪ್ರಾಚ್ಯಾಗ್ರಸಮಂಪೊಕ್ಕು ತನ್ನ ಸಾಳಿಗರ್ಭವಮಂ ಸ್ವರ್ಣಪೀಠದೊಳ್ ಮೂ
ತಿಗೆಳಿಸಿ, ವೃ॥ ತತ್ತನ್ಮಂತ್ರಂಗಳಿಂದಂನರಪತಿವರದುಗ್ಧಾಭಿಷೇಕಂಗ
ಳಿಂಸ । ಚ್ಚೈತ್ರಂಗಂಧಪ್ರಸೂನಾವಳಿಜಳಕಳಶಾದಾರ್ಭಕ್ಷತಾನೀಕದಿಂಪ್ರೋಂ ॥ ಗು
ತ್ತಂನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂಲದೆಫಲತತಿಯಿಂಧೂಪದೀಪಂಗಳಿಂಬಾ । ಡುತ್ತಂಪೈಕಂ
ರಪುಂಕ್ಕಂಗಳನೊಸೆದುರೆತಾಂಪೂಜಿಸುತ್ತಿರ್ದನಾಗಳ್ ॥೧೮೩॥ ಕಂ॥ ಸಿರಿಕಂ
ಡದೆಕತ್ತುರಿಯಿಂ । ಬೆರಸಿದಪುಡಿಗಪ್ಪುರಂಗಳಿಂಮಲ್ಲಿಗೆಯಿಂ ॥ ಸುರಗಿಸುರಹೊನ್ನೆ
ಚಂಪಕ । ದರಲಿಂಪೂಜಿಸಿದನರಸನಾಹರಿಶಿಲೆಯುಂ ॥೧೮೪॥ ವೃ॥ ನೆರೆಪವ
ಣಿಲ್ಲಶುಕ್ತಿಜದಗಂಧಕದಿವ್ಯಫಲಕ್ಕೆಧೂಪದೀ । ಪರಚಿತಸೇವೆಗಳದ್ಘುಚರುಸಂತತಿಗಾ
ಸುರನಿಮ್ನಗಾಪಯ ॥ ಕ್ಕುರುಮಣಿಪಲ್ಲವಾಂಕಕಳಶಕ್ಕೆನೆಪೂಜಿಸಿದಂರಮೇಶನಂ ।
ಸರಸತಿತನ್ನಜಾನದಪುರುಳ್ತವೆಮುಂದಿರಿಕೆಣ್ಗೆ ಕೌತುಕಂ ॥೧೮೫॥ ಕಂ॥ ಹರಿ
ಮಂತ್ರಪೂತಚೆತ್ತಂ । ನರಪತಿಹರಿಗರ್ಘ್ಯಮೆತ್ತಿದಂಜಾನಿಸಿದಾ ॥ ಪರಿಜಮತನ್ನೊ
ಳ್ಪೆಳ್ಪಿರೆ । ಪರಬೊಮ್ಮಂಪೊಳೆಯಿತಾನೆತಾನಾಗಿರ್ದಂ ॥೧೮೬॥ ಕಂ॥ ಮನ
ಮನಹೊಳಗಣಕಳೆಯಿದು । ವಿನಯಾಂಕರಮೌನಿಪದ್ಮರಾಕೋಟಿಮುಲಕ್ಷ್ಯ ॥ ಧ್ವನ
ಜಪಮಧುಕರವೇದದ । ಘನರತ್ನಕರಂಡದಂಜನಂಬೆನೋಲಂ ॥೧೮೭॥ ಎಂದು
ಕೆಣ್ಪಿಡಿಯೆನೋಡಿ; ವೃ॥ ಜಯಜಯಕಾಲಕಾಲಸುಖಮೂರ್ತಿರಮೇಶ
ಮನೋಹರಾಂಗಜೆ । ನ್ಮಯಸುರಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಸರಸೀಜಪವಿತ್ರಘಾಹೀಶಪುತನ ॥

ನ್ನಯಗುಣಶೀಲಚಕ್ರಧರವಾಧವಕೃಷ್ಣನೃಸಿಂಹದೇವನಿ । ರ್ಭಯರಘುರಾಮಲೋ ಕಜನರಕ್ಷಣರಕ್ಷಿಸುಸಾರಸಾಂಬಕಾ ॥೧೩೪॥ ಷೋಡಶದಳಪದ್ಮಬಂಧಂ; ಶ್ಲೋಕಂ॥ ರಸಾರವಾರಣಾರಕಾ । ರಸರತ್ನರವಾರವಾ ॥ ರಸಾಲಕ್ಷಾರಜ್ಜು ರಮ್ಯಾ । ರಸರಥ್ಯರಥೀರಣಾ ॥೧೩೫॥ ಎಂದು ನಿವ್ಯಾಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ನುತಿಸಿ; ಕಂ॥ ಸುರಗಂಗೆಯುತಿಳಿನೀರಿಂ । ವರಸಾಳಗ್ರಾಮಮೂರ್ತಿಯಂಕೆ ಚರ್ತಾ ॥ ಪರಮುರಸತೀರ್ಥಮಿಾಂಟಿದ । ನರರೇತನ್ಮಹಿಮೆವ ಹಿಗೆಸಾಧಾರಣ ಮೇ ॥೧೩೦॥ ವೃ॥ ಇಂತಿಂತೋರಂತೆಭೂಪಂಹರಿಪದಶಿಲೆಯಂಪೂಜಿಸು ತ್ತಾಗಳಂತಿಂ । ತುಂತಂಬಾಸಂತಸಂಪೆರ್ಚಪರಿಯಬಗೆಳೀನಂತೊದಳ್ಳಾತುರಯ್ಯಂ ॥ ಸಂತರ್ಪ್ಪೆಳ್ತಂದಕೋವ್ಮಂಸಕಲತನುಗವಾಗಲ್ಕರಂಪೂಜಿಸುತ್ತಂ । ಸಂತೋಷಂ ದಾಳ್ದಿದಂಭೂಪತಿಸುಗುಣಕಳಾವೀತತಂದ್ರಂನರೇಂದ್ರಂ ॥೧೩೧॥ ವಿಧಿವೃತ್ತಂ॥ ದರಹಾಸಮಂಜುಳಮುಖಾಂಬುಜಕೀರಪಾಣೀ । ಸುರನಮ್ರಮಸ್ತಪದಸಾರಸಸರ್ಪ ವೇಣೀ ॥ ಹರಿವಾಮಪೀಠಶಿರರಂಜಿತೆಯೋಗವಾಣೀ । ಪೊರೆಯೆನ್ನನೊಲ್ದುಸಿರಿದೇ ವಿಜಗಕ್ಕೆರಾಣೀ ॥೧೩೨॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸ್ತೋಮಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ ದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತ ಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ ಕಾಯಮಾನ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾಮತೀರ್ಥಾ ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮ ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳೇಕಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಕುಚಕುಂಕುಮ । ಲೋಲಶ್ರೀಹಾರಲಸಿತವಕ್ಷಂದೇವಂ ॥ ಫಾಲಾಕ್ಷವಿನುತಚರಿತಂ । ಕಾಳೋರಗಮಥನನೀಗೆಸೊಗಮಂಶ್ರೀಶಂ ॥೧॥ ಅಂತುದರಾಕಾಂತಂ ಶ್ರೀಕಾಂತನನೋಜಿಮಿಗೆಪೂಜಿಸಿ ಮುತ್ತಿನ ಮೊಗಸಾಲೆಯ ಮಣಿಮಯಾಸನದೊಳ್; ವೃ॥ ಮಿಳಿರಲ್ಕೆಲುದದಂಚಲಂಸುರಗಜಂಗಂ ಗಾತಟಪ್ರಾಂತದೊಳ್ । ಬಳಸಿರ್ದ್ದತ್ತುಮದಂತಿಸಂಘಮೆಸೆವಂತಾಗೋತ್ರಶೈಲಂ ಗಳಿಂ ॥ ಬಳಸಿರ್ದ್ದುರ್ದ್ಧುಸುವರ್ಣಭೂಧರದವೊಲಾರಾಜಿಸಿರ್ದಂಧರಾ । ಲಲನಾಕಾಂ ತನಮೇಯರಾಜಸುತರಿಂತಾರಾಪರೀತೇಂದುವೊಲ್ ॥ ೨ ॥ ಆಗಳಮಾತ್ಯಂ ಪುಷ್ಪದಂತನೆಯ್ತಂದು ಹೇಮಾಸನಾಸೀನನಾಗಿ; ಕಂ॥ ವರಸೂಕ್ತಿದೇ

ವಗಂಗಾ । ಸ್ಫುರಿತಾಮಳಜಲತರಂಗಮಾನ್ಯಪಸುತನಾ ॥ ಸುರುಚಿರಮಾನಸಮಂ ಪ್ರಗೆ । ಪರಿದಪುದೆನೆದಂತಕಾಂತಿಪಸರಿಸೆನುಡಿದಂ ॥ ೩ ॥ ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ;

ಕಂ॥ ನಯನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರವೇದ । ಪ್ರಿಯಘನಮಾನಸಮನಿಸದರ್ಥಪ್ರಜಾಪಾಲೇ ॥ ಪ್ರಿಯಸುಗುಣಹಾರಬಂಧುರ । ಜಯದೇವೀಕಾಂತವೃಷ್ಟವಾಗಮುರಸಿಕಾ ॥೪॥

ವೃ॥ ನೀಂಗಾನೇವೇಳ್ವೆನೀಗಳ್ನವತಿಸಕಳಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಾಭಿಜ್ಞನೀನೇ । ದನಿತಾಂತಂವೇದಿತವ್ಯಂಹಿತವಚನಕಳಾಶಾರದಾಮಪ್ರಕಾಂತಂ ॥ ನಿನಗೀಗಳ್ಪೇಳ್ವುದೊಂದಿಲ್ಲದೊಡಮೊಲವಿನಿಂಪೇಳ್ವೆನಾಂಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರೀ । ಧ್ಯಾನವಿದ್ಯಾಭಿಧಯಂಕೆಂತುಗೆನೆಗಳ್ವಿರವಿಂಸೂಕ್ತಿಯಂರಾಜಪುತ್ರಾ ॥ ೫ ॥ ಅದೇನೆಂದೊಡೆ ಪೇಳ್ದಪೆ ;

ವೃ॥ ಪರಹಿತಪಂಡಿತಂಸಕಲಸನ್ನಯಶೀಲದಯಾಳುಸಾಹಸಂ । ವರರಸಿಕಂಬುಧಪ್ರಿಯನವೋಘಗುಣಾಂಕನಮಂದವೈಭವಂ ॥ ಶರಣಶರಣ್ಯನುತ್ತಮಜನಶ್ರೋಗ್ಯತನಾರ್ಯನಿರಸ್ತಭೀತಿಬಂ । ಧುರನನಿಮಿತ್ತಬಂಧವನಿಪಾಲಸಪಂತಿರಿವಾಳ್ದತಕ್ಕನಂ ॥೬॥

ಕಂ॥ ಆವಾವಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯು । ಮಾವಾವಂಪದೊಳಮಾದೊಡಂತಾಮಸಮಂ ॥ ತೀವಿದಬಹುರಾಜಸಮಂ । ಸ್ವೈವರಿಸದೆತಳೆದಸತ್ವಗುಣಮಂಕೊಳ್ಕ್ಯ ॥೭॥

ಕಂ॥ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ಕಜ್ಜದಪರಿಯಂ । ಮತಿಗೆಟ್ಟರೆನೆಸೆಯಂದದರಪುರುಳ್ಬಲ್ಲಂ ॥ ತತಿಶಯಂಸಗಳಲಾರದೆ । ಕೃತಿಗಿಡತತ್ಕಾರ್ಯಮಂಕರಂಶೋಭಿಪುದೇ ॥ ೮ ॥

ಕಂ॥ ಪುರುಳಂಕಜ್ಜದಪರಿಯಂ । ತಿರೆಯೊಳ್ನೆನೆಗಳ್ದುತಿಳಿಯಲಾರ್ಪನೆಬಲ್ಲಂ ॥ ಪುರುಳಂಕಜ್ಜದಪರಿಯಂ । ತಿರೆಯೊಳ್ತಿಳಿದೆಸಪನೆಲ್ಲರಿಂದಂಬಲ್ಲಂ ॥೯॥

ವೃ॥ ಜಗದೊಳ್ತನ್ನಯಕಜ್ಜದಿಂದಮೆಕರಂತಾಂಶ್ರೇಯನಪ್ಪಂಸಮಂ । ತೊಗೆದಾದುಷ್ಕೃತದಿಂದೆಸತ್ಯದಿರವಂಬಿಟ್ಟುವಕ್ರಹಂಬೋಂದಕೆ ॥ ವಕ್ರಗೆರಾಗಾನ್ವಿತನಾಗಿಸೂರಿಜನದಾಧರ್ಮೋಪದೇಶಂಗಳಂ । ಬಗೆಯೊಳ್ಪಾಳದೆಕಜ್ಜಮಂನೆಗಳ್ವದುಷ್ಟಂಕಷ್ಟಮಂಪೊಂದುವಂ ॥೧೦॥

ಕಂ॥ ಬಗೆದೆಸೆಬದ್ಧಂಪರಿವುದು । ಬಗೆಯಂನಿಲೆವಿಡಿಯವೇಳ್ಕುಮಲ್ಲದೊಡಮಮಾ ॥ ಬಗೆತಾನೆರಯದೆನಡೆದೊಡೆ । ಜಗಮೆಲ್ಲಂಸೊಗದೊಳಿರ್ಕುಮೇಬಹುನಾಶಂ ॥೧೧॥

ಕಂ॥ ಸರಳಂಸತ್ಪಥಗಮನಂ । ಶರತತಿಕಾಲ್ಪಳಿತಕೆಯ್ದೆಸಿಲ್ಕಿದುದಿಳೆಯೊಳ್ ॥ ವರಧರ್ಮಗುಣಚ್ಯುತಿಯಿಂ । ಸುರುಚಿರಗುಣಹಾರಧರ್ಮವಿನಯಾಭರಣಾ ॥೧೨॥

ಧೃತವಿಲಂಬಿತವೃತ್ತಂ ॥ ನೆಲೆಯೆನಿಲ್ಲಿಪನುನ್ನತಪೀರದೊ । ಳ್ಸಲಿಪಕೀಳ್ಪಡೆಗೊಂದಿಸುವಂನಿಜಂ॥ ಸಲೆಸೊಗಂಗುಡುವಂಮಿಗೆತಾನೆಮ । ತ್ತುಳಿಯದಿರ್ಪೆನೆಂದುಲೆಭೂಮಿಯೊಳ್ ॥೧೩॥

ಕಂ॥ ಗುರುಗಳಮೃದುಮಧುರವಚಂ । ನರಪತಿಸುಖಸನ್ನಿಪಾತನಿದ್ರಾಭೂತ ॥ ಗುರುರಾಜರಾಜಪೋಹಿತ । ಧರಣೀಪಾಲಗ್ಗೆಶಿವಿಯೊಳಿಳಿವುದೆಮಾತೇಂ ॥೧೪॥

ಕಂ॥ ನರಪತಿಯಪೊರೆಯೊಳಿರ್ಪರ್ । ದುರುಳರ್ತಮ್ಮಾನುಕೂಲ್ಯಮಂತವೆನೋಳ್ಪರ್ ॥ ಸರಸನದನೊಲ್ವನೇಂಮಿಗೆ । ಧರಣೀಜನಸುಖಸುಕಾರ್ಯಹಿತಮಂನುಡಿವಂ ॥೧೫॥

ಕಂ॥ ಜಗಮೆಲ್ಲಂಪೊಗಳ್ವಂತೆವೊ । ಲೊಗೆದಿಂದ್ರಿಯಸುಖದಪೊಗ

ಮುಂವಿಚಾರದವೊಲ್ | ನೆಗಳ್ವುದವಿರುದ್ಧಮೆಂಬುವ | ಬಗೆಗೆಳೆಗೊಟ್ಟನನ್ನನಾದೊಡಂ
ಧರಣಿಪತೀ ||೧೬|| ಕಂ|| ಧುರದೊಳ್ಮಿತ್ರರಜತೆಯೊ | ಳ್ವರಸಂಗೀತದೊ
ಳೆವಾದದೊಳ್ಭೋಜನದೊಳ್ || ನರನಾವನಾದೊಡಂತಾಂ | ಸುರುಚಿರಮತಿಯಾಗಿ
ಲಜ್ಜೆಯುಂಬಿಡವೇಳ್ಕುಂ ||೧೭|| ವೃ|| ನರಪತಿಯಾವನಾದೊಡಮಿಳಾತ
ಳದೊಳ್ಮಿಗೆದುಶ್ಚರಿತ್ರಮಂ | ನೆರೆಬಿಡದಿರ್ಪನೇಕರೆಯನೊಯ್ಯನೆ ನಲಿಂಕದಚಂದ್ರ
ಮಂಗೆಬೀ || ಕರಬಡೆಬಾಗ್ನಿಯುಂ [illegible] ದಂಬುಧಿಗಿಂತುರೆಸಾಟಿಯಾಗಿದ | ಲ್ಕರವಿ
ಜಡಸ್ವರೂಪ [illegible] ಭಂಗಕಳಂಕಿತನಾಗುತೊಪ್ಪುವಂ ||೧೮|| ಕಂ|| ಶರಣ
ಶರಣ್ಯಾಗತ್ಮವ್ಮಂ | ಮರಿವುಕ್ಕವರಂ [illegible] ರಕ್ಕಿಪರೆಸೆಲ್ || ನೆರೆತಮ್ಮ [illegible] ಜೀ
ವನಮಂ | ಭರದಿತೊರೆದವಿಚಾರ [illegible] ಲಾರರಾಬಡವುಗಳಂ ||೧೯|| ಕಂ|| ಜನಮಂ
ಪಡೆವೊಡೆವಿಷ್ಣು [illegible] | ನವಕಳಿ [illegible] ಸರ್ವಾಗಮಂ ಪರಿವೊಡೆಕೇಳ್ || ಪೊಸಸಿರಿ
ಯನೆರಪಿಬಾಳ್ವೊಡೆ | ರಸಿಯೊಳ್ಬಿಬ [illegible] ಳಸೂಕ್ತಿ [illegible] ಲ್ವುದುಸಿದ್ಧಂ ||೨೦||
ವೃ|| ಸರಸಗುಣಪ್ರಸನ್ನ [illegible] ರುಚಿರಂಬು [illegible] ರುಚಿಸ್ಪುರಸ್ಮರಾ | ಸುರುಚಿರಸಿಸ್ಮಿ
ತಂಕುಟಿಲದೋಷಕಳಂಕಿತರಾತ್ರಿತಂಕರಂ || ಸರಸಿಜ [illegible] ತುಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆತವರ್ಮನೆಯಾ
ದದುನಿಷ್ಕಳಂಕನಿಂ | ತಿರೆತಿರೆ [illegible] ಗಿಪಡೆವ [illegible] ನಯುತಾರದಾಂಬರಾ ||
||೨೧|| ಕಂ|| ಸಿರಿಂ [illegible] ವಿಗೆ | ವರಮತಿಯುಂಬಿಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿನಯ
ಮುಂಬುಧರೊಳ್ || ಅರಿಯೊ [illegible] ಮನೆ [illegible] ರೆ | ಧರಣೀಪತಿತಳೆಮಬಾಳ್ವುದೇತವೆ
ಚೆನ್ನಂ ||೨೨|| ಕಂ|| ಬಿಡಿಸಿತೋ [illegible] ಸಾವನದಂ | ಪಡೆಸಿಂದಂತಳೆದುತ
ಣಿವೆನೆಂಬುದುದೋಷಂ || ಸದಮೊಳ್ [illegible] ದೊ | ಪದನಲ್ಲೆಮ್ಮದ್ಯಮಂ
ಗಳೇಪಡಿ [illegible] ದಿಗಳ್ ||೨೩|| ಕಂ| [illegible] ವುದುದಂಪಳಿ | ಗಳವಡು
ವುದವಂಪರಕ್ಕೆ [illegible] ದಂ || ಫಲಮಿ [illegible] ದಂಪೆರಗದ | ವಳಲೊದಯಿಪುದಂ
[illegible] ನೊಲ್ವನಕ್ರೈಯುಂ ||೨೪|| ಕಂ|| ತನಗಾವಕಜ್ಜಮುಕ್ಕುಂ | ಜನ
ಪತಿಯುದನೊಲ್ದುಮಗುಳೆಸಗೊಳವೇಳ್ಕುಂ || ಘನಪಂಡಿತಮಿತ್ರರ್ಕಳ | ನನುನ
ಯದಿಂಸಕಳನೀತಿವಿದ್ಯಾಭರದಾ ||೨೫|| ವೃ|| ನರನೊರ್ವಂಗುಣಿಯಾ
ದೊಡಂಜಗದಸಂಪತ್ಕಂಗಳಿಂದೋಷದೊ | [illegible] ದೆಂತಪ್ಪೊಡಮಂತುರೀತಿನಂ
ದೊಳತ್ತಿಂಸಿಲ್ಕದೀದೇಕಡಾ || ಚರಮುಷ್ಮಾಂತಿಯುಸಾಂತುಪಾಳಿ [illegible] ಬಾಳ್ವೊಬಾಳ್ವೆ
ಬಾಳೆನ್ನದೊ | ಅರದಿಂಬಾಳ್ವುದೆಬಾಳ್ಕೆಮಾನಿಸರ [illegible] ನಿರ್ಪುದೇಶಾಶ್ವತಂ ||೨೬||
ಕಂ|| ಪೊಲ್ಲಮೆಯುಂನಿರ್ಗುಣಮುಂ | ತೆಲ್ಲಯಿ [illegible] ತೆತಮಗೆತಮಗೆಪುದುಪಲ್ಲದೊಡಂ ||
ನಿಲ್ಲದೆಜಗದೊಳಣ್ಣ್ಳ್ವರೆ | ಸಲ್ಲಲಿತರ್ಪಳಿಗುಮೆಂದುಬಗೆಯುರೆಲೋಕಂ ||೨೭||
ಕಂ|| ಚಲಮಿಲ್ಲದೆಗೆಲವಿಲ್ಲದೆ | ಬಲಯುತನಾನೆಂದುಬರಿದೆಜನರಂಕಿಡಿಸಲ್ ||
[illegible] ಳೆಬಿದ್ದುಬಿದ್ದೆಳೆಲ್ಲಂ | ನೆಲೆಯಾಗವುಬಳರಬಗೆಗೆಪಿರಿದೇಂಚಿರಿದೇಂ ||೨೮||
ಕಂ|| ಬಳಗೊಳಗರಿಗಳ್ಸೇರ್ದರೆ | ನೆಲದೆರೆಯರ್ಗ್ಗಲೆಯುನೆತ್ತಂದಂತಿರೆತೊಳಿವರ್ || ಜಲ
ನಿಧಿಯೊಳಗಣಕಿಚ್ಚಿಂ | ಜಲನಿಧಿಯುಂಪೆಚ್ಚಲೀಗುಮೇನೃಪಪುತ್ರಾ ||೨೯||

ಕಂ|| ಅರಿಕಿರಿಯನೆಂದು ತರಿಸಂ | ದುರೆಬಿಡಲಾಗದು ಬಲಾಹಕಂ ಕಿರಿದಾಗಂ | ಬರದೆ
ಮಿಗೆನಡೆದು ಪಸರಿಸಿ | ಖರಕರನಂ ಕರಮೆ ಮುಸುಕಿ ಗರ್ಜಿಸಿಪೊಡರ್ಗುಂ ||೩೦||
ವೃ|| ಅಮಳಿನವೃತ್ತಿಯುಂ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಭಾರವನಾಂತು ಸತ್ಯಮಂ | ಕಮನತೆಯಾಂ
ತುಸಂತತಸದಕ್ಷಿಣಾಂಗಸಿಚಿತ್ತಪ್ರಸನ್ನತೋಚಿತ ‖ ಪ್ರಮಿತಸುಧರ್ಮಸಂತತಿಯೊಳೊಂ
ದುತೆಕಿಳ್ತಿರಿದಿಕ್ಕಿಪೋಹವಂ | ಸಮುಚಿತರಾಗಸಾಗರಮನುರ್ವಿಸಿ ಬಾಳ್ವನೆ ಭೂಮಿ
ಪಾಲಕಂ ||೩೧|| ಕಂ|| ಸಿರಿಜವ್ವನರೂಪುಬಲಂ | ನರಪತಿಗೊಂದೊಂದೆ
ಹಾಸಿಯುಂತರೆನಾಲ್ಕುಂ | ಪಿರಿದೆಪ್ಪವೊಂದುಗೂಡಿರೆ | ಪರಿಹರಿಸಲಸಾಧ್ಯಮಪ್ಪುದೇ
ಬರ್ಪಡಗಂ ||೩೨|| ಸ್ವಾಗತವೃತ್ತಂ|| ಕೆಮ್ಮನುಮ್ಮಳಿಸಿಸೋರ್ಕಿದಮಾ
ಯಾಂದ್ಯಾ | ಸುಮ್ಮನಂಕಳೆಯುದಂಜನದಿಂ ಮಾಣ್ | ದಿಮ್ಮಿತದರ್ಪವಿಷಮುಮೊಂದುಳಿವ
ಸೊರ್ಗ | ದ್ಯಂಮನಕ್ಕೆ ಮಿಗೆವಿಷಯಂದಲ್ ||೩೩|| ಕಂ|| ತಿರುಪುತ್ತಿಯದ್ದ
ಪುದರರೇ | ಪಿದುರಿದೆಸಪಿಳ್ದುಮನಮೊಳ್ನಿಟ್ಟೆಯನಿಂ || ತುರುಯೌವನಬಲಮ
ದಬಿಂ | ಸಿರಿವಿಡಿವದುರ್ಬ್ಯಗ್ರಡಿದಂ ಧರಣಿಪತೀ ||೩೪|| ವೃ|| ತೊಳಗು
ತ್ತುಂಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತೀರಿಸಿಡಿದಿತ್ತಂಪಾದುರ್ಗತಿಬ್ಬಂಮಿಗಲ್ | ಬಲದಿಂದೋಡುವುದಿಂ
ದ್ರಿಯಪ್ರತತಿಪಾಯಿಸ್ವಾಜವ್ವಂಬಂದಕೋ || ಮಲನಿಷ್ಕಂಟಕಸೌಖ್ಯದೊಳ್ವಿಷ
ಮಮಂತ್ರಂ ಶ್ರೀಪ್ರಘಾತಾಂಧಸಂ | ಕುಪೋಹಂಬಡದಂತೆನಿಂಪಿಡಿವುದೈಸದ್ಬುಂ
ದಕಲ್ಪದ್ರುಮಾ ||೩೫|| ವೃ|| ಜಗಮೆಲ್ಲಂಸ್ತೋತ್ರಿಸಂತುಗ್ಗಿಗಮುದು
ಪುಗದಂತೆತ್ತಲುಂಜಯ್ಯಯ್ವಂದಂ | ಪೊಗಳ್ವಂತೀಸೇವೆಗಗ್ಗಂಶುಭಮುದಯಿಪ
ಪೊಳ್ತುಂಟವೆಲ್ಲರ್ಕಿತಾಂತಂ ‖ ಸೊಗದಿಂಬಾಳ್ವಂತೆನಿಚ್ಚಂನೆಗಳ್ದುಕಿನಿಸನುದ್ರಾಂತಿ
ಯುಂಭೀತಿಯುಂಸೈ | ತುಗಿದೆಲ್ಲಾರಾಜ್ಯಮಂಧರ್ಮದೊಳಾಗುಮಿಗೆಯಿಂದಾಳ್ವುದೈರಾ
ಜಪುತ್ರಾ ||೩೬|| ಎಂದೊರೆದಮಾತ್ಯನ ಹಿತೋಪದೇಶಮಂ ಬಗೆಗೊಂಡು
ಪ್ರಯಾಣಭೇರಿಯುಂ ಪೊಯ್ಸುವುದುಂ ; ವೃ|| ಕಡಲೇಳುಂಕದಡೇಳೆಕಂಪಿ
ಸೆಧರಿತ್ರೀಭಾಗಮಭ್ರಂಕರಂ | ಸಿಡಿದೇಳಲ್ಬಗಣಂನೆಲಕ್ಕುದಿರೆಶೈಲಂಗಳ್ಬಳಿಸ್ಸೀ
ಳೆಬ || ಲ್ಪೊಡರ್ಗತ್ತುಂಗಗಭೀರಭೇರಿನಿನದಂತಿಂಬಳ್ವಿಶಾಪಾಂತಮಂ | ಗಡು
ಪಿಂಕೇಳ್ದುಪದಾತಿವೃಂದವೊಲವಿಂಕೋಲಾಹಲಂದಾಳ್ದಗುಂ ||೩೭|| ಆಗಳ್;
ವೃ|| ನೆಲಪೊಲೆಗಳ್ಕದಕ್ಕದಿಸೆಕೋಮಲೆಯುರ್ಕಿಗೆತಾಲವೃಂತಮಂ | ನಲವಿನೊಳೆ
ಯ್ದೆಬೀಸಲಲನಾತತಿಪೊಂಗಳಸಂಗಳಂಮನೋ || ವಿಲಸಿತಪುಷ್ಪಹಾರದದಿಲಾಜಿ
ಯನೊಯ್ಯನೆಪುಣ್ಯದೇವತಾ | ಕೆಲಮೆನೆಬಂದುಸಲ್ಲಿಸೆನೃಪಂನಡೆದಂವಿಜಯಪ್ರಯಾ
ಣದಿಂ ||೩೮|| ಕಂ|| ಅನುಕೂಲಪವನನಿಂದಂ | ತೊನವೆಳಲತೆಗಳ್ಜಯಕ್ಕೆ
ಪಕ್ಕಾಗೆನುತುಂ ‖ ಮನುವಂಶಭೂತವಿಭುಮಂ | ಮನದೊಲವಿಂಪರಸುವಂತೆಮೆರೆದು
ವುನಡೆಯೊಳ್ ||೩೯|| ಅಂತು ನಡೆತಂದರಮನೆಯ ಪುರೋಭಾಗದೊಳ್;
ಕಂ|| ವಿಧವಿಧದವಾದ್ಯಮುರ್ವಿರೆ | ಸದಮಳಭೂದೇವವೃದ್ಧಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲಂ || ಪದ
ಪಿಂದೆಪರ್ಸೆಪರಾರಂ | ಮುದಮಾಳ್ವರೆರಥಮನೇರಿದಂವಿಧುಹಾಸಂ ||೪೦||

ಅಸೇನಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ; ವೃ॥ ಅರಿಸೇನಾತೂಲಜಂಝಾನಿಲಪಟುಬಂನೀದ ಬಂದನತ್ಯು । ದ್ಧುರಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತವಿದ್ವಿಟ್ಕುಲನಗಪವಿಯಿಾಬಂದನೀಬಂದನುದ್ಯ । ತ್ಪರಮತ್ತೇಭೇಂದ್ರವಿಧ್ವಂಸನಮೃಗರಿಪುವೀಬಂದನೀಬಂದನೆಂದು । ಬಿರ್ರೆಚಂಚತ್ಕಾಹಳೀಧ್ವಾನವಮುನಡೆದನಾಚಂದ್ರಹಾಸಕ್ಷಮೇಂದ್ರಂ ॥೪೧॥ ಅಂತು ನಡೆಯೆನಡೆಯೆ ; ವೃ॥ ಕರಿದಾನಾಜಲದಿಂಸುಗಂಧಮಯುವಾಗಲ್ಮಾರುತಂಕೇತುಬಂ । ಧುರಚೇನಂಗಳಶುಭ್ರತಾರುಚಿಯಿನಾಗಂಗಾಸರಿದ್ಭಂಗಮೇ ॥ ತೆರಳಲ್ಕೈವಪಿಡಿದಿರ್ಪಶಸ್ತ್ರಪಟಲೋದ್ಯತ್ಕಾಂತಿಯಿಂದಂಪಗಲ್ । ನೆರೆಕೊರ್ವಲ್ಕಿಗೆಬಂದುದಾನರಪನಾಸೊರ್ಕಾಂತಚಾತುರ್ಬಲಂ ॥೪೨॥ ಕಂ॥ ಧರೆಯೆಲ್ಲಂತುರಗಮಯಂ । ನೆರೆದಿನಮೆಲ್ಲಂವಿಭೂಷಣಸ್ರಾಂಶುಮಯಂ ॥ ಕರಿಗಣಮಯಮಾದಿಕ್ತತಿ । ನರಪಮಯಂಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯಾಜಗಮೆಲ್ಲಂ ॥೪೩॥ ವೃ॥ ತೆರೆಮಸಗೇನೆಮುಮ್ಮವಿಂರದೆಳ್ದುದೊಎಂಬಿನಮೆಳ್ದುವಂದಸ । ತ್ವರದತುರಂಗಮೇಭರಥಪತ್ತಿಗಳಾಪರಿಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದವಂ ॥ ತರಮೆಡೆಗಾಣದಾಯ್ತುತಿರೆಯೊಳ್ಧ್ವಜಚಂಚಯದಿಂದವಭ್ರದೊಳ್ । ಚರಿಸುದರೀಮೃಗಾಳಿಗೆಖಗಾಳಿಗೆತಾನವಿರುದ್ಧಮೆಂಬಿನಂ ॥೪೪॥ ವೃ॥ ಬಲಭಾರಕ್ಕೆಧರಾತಳಂಕೊರಗಿಬೊಮ್ಮಂಗೆಯ್ದಿದೂರಿಕ್ಕಲೆಂ । ದೊಳವಾರಿರ್ದ್ದುದೊದುಷ್ಟಭೂಪವಿಲಸತ್ತಾಪಂಕೆರಂಸುಗ್ಗಿದಾ ॥ ನೆಲನೆಂಟುಂದೆಸೆಯೊಳ್ ಕೆಡಂಗಿಪಿರಿದುಂಪರ್ವಿರ್ದುದೋಧೂಮಮೆಂ । ದುಲಿಯಲ್ಕೇಚರರೆಲ್ಲಮುಟ್ಟಿಮೊಗಮಂಪೆರ್ಚಿತ್ತುಸೇನಾರಜಂ ॥೪೫॥ ವೃ॥ ಪದಘಾತೋದ್ಧೂತಧೂಳೀಪಟಲಮದುರದಿಂನಂದೆಮತ್ತೇಭದಾನಾ । ಸ್ಪದಚಂಚದ್ಧಾರೆಯಿಂದಂಪಳಯಿಗೆಯುಸುಚೇನಂಗಳಿಂಕೊರ್ವಿರಲ್ಕಾ ॥ ಣದೆರಾತ್ರೀಕಾಲಮಾಶಸ್ತ್ರದತನಿಪೆಳಗಿಂನಂದೆಸೈನ್ಯಾದಿಸಂಸ । ಗ್ಗದನಿರ್ಘಾತಂಚಳದ್ಭಂತಿಯುಕೊಡಕೆಗಳಿಂನಂದೆಬಂದತ್ತುಸೈನ್ಯಂ ॥೪೬॥ ಅಂತುಬರ್ಪ್ಪಾಗಳ್ ; ವೃ॥ ಒರಗಲ್ಪಿಂಬಿಯುಸುತ್ತಿಶೇಷಫಣಿಕೂರ್ಮೇಂದ್ರಂವಲಂತೆಕ್ಕೆಯಿಂ । ಸೊರಗಲ್ಕೋತ್ರಕುಲಂಭರಕ್ಕೆತಡೆಯಲ್ಕಾವಾರದಂಭೋಧಿಯೊಳ್ ॥ ಪಿರಿದುಂಮೆಯ್ಗರೆಯಲ್ಧರಿತ್ರಿಪೊರಳಲ್ಬಂದತ್ತುಸೇನಾವ್ರಜಂ । ತಿರೆಗೇಪೆತ್ತುದೊಎಂಬಿನಂಮುಸಗುತುಂಕೋಲಾಹಲಂಗೆಯ್ವುತುಂ ॥೪೭॥ ಕಂ॥ ತುರಗಂಗಳಹೇಷಾರವ । ಕರಿಗಳಬೃಂಹಿತಪದಾತಿಕೋಲಾಹಲನಿ ॥ ರ್ಭರಘುಂಟಾಘಣಘಣಬಂ । ಧುರಕಹಳಾಧ್ವಾನಮೆಯ್ದೆತಿಂಬಿದುದೆತ್ತಂ ॥೪೮॥ ವೃ॥ ಕರಿಗಳ್ದಿಕ್ಕರಿಗಳ್ತಡಂಗಲಿಸೆಬೊಮ್ಮಾಪಾಲಕರ್ದಿಗ್ವರರ್ । ಬೆರಸಲ್ವಾಜಿಗಳಿಂದಮೊಕ್ಕಬಹುಲಾಲಾಜಾಲದಿಂಸಾಗರಂ ॥ ಪರಿಪೂರ್ಣಂಮಿಗಲಂಬರಾಂತರಪತಾಕೇತುವಾತ್ರಮೆತ್ತೊಳ್ದನಿ । ಬ್ಬುರದಿಂಪಲ್ಲಟಿಸಲ್ಫಣಿಧ್ವಜರೊಳಿಂತೆಳ್ತಂದನಾಭೂವರಂ ॥೪೯॥ ವೃ॥ ಗಿರಿದುರ್ಗವ್ರಾತಮಂಭೇದಿಸುತೆತೊರೆಗಳಂಪಂಕಿಲಂಮಾಡುತುಂಸ । ತ್ವರದಿಂಭೂಭಾಗಮಂಭಿನ್ನಿಸುತೆಗಿರಿಗಳಂತೊಳ್ದುತುಂಕಾಡನೆತ್ತಂ ॥ ಪಿರಿದುಂಪಾಳಾಗಿಸುತ್ತುಂತೆಮರನೊಡನೆನಿಮ್ನತ್ವಮಂನಿಮ್ನಮಂಸ್ಥೈ । ತುರೆಸಾಮಾಸ್ಯತ್ವಮಂ

ಮಾಡಿಸುತೆನಡೆದನಾವೀರಸತ್ವಾವತಾರಂ || ೫೦ || ಅಂತುಬರೆಮುಂದೆ;
ವೃ|| ನೀಲಸರೋಜನೇತ್ರಮುಮರಂಜಿಸಿಕೋಕನದಾಸ್ಯಮೊಪ್ಪಿರಲ್ | ಬಾಲಸುವಿ
ದ್ರುಮಾಧರಮೆಶೋಭಿಸೆಫೇನಪರಿಸ್ಮಿತಂಕರಂ || ಲೀಲೆಯೊಳೆಯ್ದೆತೋರೆಪುಳಿನಂ
ಜಘನಂಕುಚಕೋಕಯುಗ್ಮಶೈ | ವಾಲಮೆರೋಮರಾಜಿಯೆನೆಕಣ್ಗೆಸೆದಳ್ತೊರೆಪೆ
ಣ್ಮನೋಹರಂ || ೫೧ || ವೃ|| ಧರೆಯೊಳ್ಸ್ವರ್ಗದಪುಂಜಮಂಪರಿದುಮುಕ್ಕ
ತ್ತೆಯ್ದೆತನ್ನಿಂದವಲಂ | ಪಿರಿದುಂಸೇವಿಸಿಪೂಜಿಸುತ್ತೆಶರಣಂಬೊಕ್ಕಗ್ಗಿನಸಾಲೋಕ್ಯ
ಮಂ || ನೆರಪುತ್ತುಂವಿಗಲತ್ಕ್ಕವಾಸನಿಯಿನಾರ್ಯಾವರ್ತಮೀತಾಳ್ದುಬ | ಲ್ಮೆರೆ
ಗುಂಲೋಕದೆಪುಣ್ಯಭೂಮಿವೆಸರಂತನ್ನೊಳ್ಗೆಯೀಪಬಿನರಲ್ || ೫೨ ||
ಕಂ|| ಧರಣೀಕಾಂತೆಯಭೂಮಿಮಾ | ಧರಜಘನದೆಸುತ್ತಿಮೆರೆವಮೇಖಲೆಯೆಂಬೊಲ್ |
ಮೆರೆದುದುನದಿಜಲಕಣಗಣ | ವರಮುಕ್ತಾಲಸಿತಮಧುಪರವಪರಿಮಿಳಿತಂ ||೫೩||
ಇಂತುಮೆರೆವ ತನ್ನದಿಯತಡಿಯೊಳ್ ಸೇನೆಬೀಡಾಡಲೆಂದರಸ ನಾಣತಿಗೆಯ್ಯ
ಲೊಡಂ; ಕಂ|| ಪೊದಳ್ದುಬಿಡೆಸೈನ್ಯಮಬ್ಬಿಯ | ಪದೆಪಿಂದಂಕರಡಲೆತನ್ನ
ಪತ್ನಿಯನೊಲೆದ || ಪ್ಪಿದತೆರದಿತೋರ್ಪನೆಮೆರೆಗುಂ | ಮದಗಜತುರಂಗಜಲಗಜತು
ರಗಂ || ೫೪ || ತತ್ಸೈನ್ಯ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳ್ ; ಕಂ|| ಕೆಂಬ
ಟ್ಟೆಯಗೂಡಾರಮ | ದಿಂಪೆಂಪೊಮ್ಮುದುನರೇಂದ್ರತನುಜಾವಸಿಸಲ್ || ಕುಂಬಿಣಿ
ಯುರಾಗದೇಳ್ಗೆಯು | ದಿಂಚಿತ್ತರಮಾದತೆರದೆಕಲಶಸ್ಫುರಿತಂ || ೫೫ ||
ಆಗಳದರೊಳ್ ರಾಜಕುಮಾರಂ ವಿಶ್ರಮಿಸುತಿರೆ, ವೃ|| ಒಗೆದಬೆಮರ್ಕೆದ
ಪ್ಪರ್ತಲೆಕಂಪಿಸಕೇದುಟಿಜಾರಿಬಿಳ್ದಪೆ | ಳ್ದಗುಲಮುಮುದ್ದನಿಟ್ಟುಸಿರಣಂಬಡಿದಾ
ಡುವಪ್ಪೊಟ್ಟೆಬಿರ್ಕಬ || ಕ್ಕಿಗಿವಕೊರಲ್ತುಡಂಗಲಿಸಿಮೆ ಯ್ಗರದೊತ್ತಿದದೂಹದಾಹದಿಂ|
ದಗವಡುತಿರ್ಪ್ಪಬಾಯ್ಮರೆಯಬಂದನದೊರ್ವ್ವಘಟಂಭಯಾನ್ವಿತಂ || ೫೬ ||
ಅಂತೊಡಿನಂದು ಮಯ್ಯಿಕ್ಕಿದೇವ! ಬಿನ್ನಪಮಂಬಿತೆಂಪಂ; ವೃ|| ಹರಿಪಾ
ದಾಶ್ರಿತನಾತ್ತಧರ್ಮನಿರತಂಸತ್ವಾನ್ವಿತಂಸತ್ಕೃಪಾ | ಕರನುದ್ವೀತತಮಂಬುಧಪ್ರ
ಜಸುರೋರ್ವ್ವೀಜಂಮಹಾಸತ್ಯಸಂ || ಗರಶ್ರೀಗುಣಮಂಡನಂಶುಭಕರಂಮತ್ಸ್ವಾ
ಮಿಸೀಮಂಧರಂ |ಅರಸಾಳ್ವಂಮಗಧಾವನೀತಲಮನಾಸದ್ಭಕ್ತಿವಿದ್ಯಾಧರಂ || ೫೭ ||
ಆತನಸುತೆ ಜಯಮಂಗಲೆ ಕಾಮರೂಪ ರಾಜಸುತನಂ ಒಗೆಯೊಳ್ಪರಿಪುದುಮಿದ
ನುತ್ಕಲದೇಶಾಧಿಪತಿ ಚಂದ್ರಧ್ವಜಂಕೇಳ್ದು ಸೀಮಂಧರಂಗೆ ಮುಳಿದು ,
ವೃ|| ದುರುಳಂಸಂಕರವರ್ಣಸಂಭವನವಂಗೆಂತೀವೆನಿನ್ನಾತ್ಮಜಾ | ವರಕಾಂತಾಮ
ಣಿಯಂಮನೋಮುದದಿನೆನ್ನೊಳ್ಮಾಳ್ಪುದುದ್ವಾಹಮಂ || ಪಿರಿದುಂಸಂತಸದಿಂದ
ಮಾಂಕುಲಜನೆಂನೀನಿಂತುರಕ್ಕಾನೆಸ | ತ್ವರದಿಂನಿನ್ನಮನೆಯ್ದಿಕೊಂದುಸುತೆಯಂ
ಕೊಂಡುಯ್ದುನಾಂಕೂಡುವೆಂ || ೫೮ || ಎಂದವಂಪೊಣ್ದು ರಾಜಗೃಹಮಂ
ಬಲಸಮೇತಂ ಮುತ್ತಿನಿಲೆ ; ಕಂ|| ಮಗಧಪತಿಚಂದ್ರಕೇತುವೊ | ಳೊಗು
ಮಿಗೆಯಿಂಕಾದೀಗಾರದೀಕಡುದುಗುಡಂ || ಬಗೆಗಮರೆಪಾರವರ್ಗಂ | ಸುಗಿಯುಲ್ಕಿ

ಪ್ಪುಡೆಗೆಕೆಳಿಪಿದಂಧರಣಿಪತೀ ॥ ೫೯ ॥ ಎಂದವಂ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ;
ಕಂ॥ ಚರವಚನಮೆಯ್ದುಕಿವಿಯಂ । ಭರದಿಂತಾಂಗಲ್ಕಿರಳ್ದನಾರಾಜಸುತಂ ॥ ಸರಸ
ರತಿದುಷ್ಟಕಾವ್ಯಮು । ನರವರಿಪರೆಜಗದೆವೀರಶೌರ್ಯಸ್ಫುರಿತರ್ ॥ ೬೦ ॥
ಅಂತು ರಾಜರಾಜಂ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಸಸೈನ್ಯಂ ರಾಜಗೃಹಪುರಾಭಿಮುಖನಾಗಿಬರೆ,
ವೃ॥ ಕೆಡವುವದುಗ್ಗಲಗ್ಗೆಗೆನೆಲಂನೆಲವಾಳಿಗೆಗಂಬುಗಂಡಿಬ । ಲ್ವಿಡಿದಿಸುವಂಬುಸಂ
ಘುಕೆನಭಂಗಜವಾಜಿಭಟಾಳಿಗೆಯ್ದಿಸು ॥ ಯ್ಯಡಗದವಾರುತಂಬೞದಬಿಂಕಕೆನುದ್ಧರ
ಪುಂಕೆಯಾಳ್ಗೆಸೊ । ರ್ಕಡುಗದಶಕ್ತಿಸಾಲದೆನೆಕಾದುಗುವೋಡ್ರನಸೈನ್ಯಮುರ್ಕಿ
ನಿಂ ॥ ೬೧ ॥ ಅಂತು ಕಾದುವಾಗಳ್, ವೃ॥ ನೆರೆದೇಳ್ತಂದತ್ತುಜಂ
ಝಾನಿಲಹತವಿತತಸ್ಫಾರಸಂವರ್ತಮೇಘ । ಸ್ಫುರಿತಂಪೂರ್ವಾಪರಾಂಭೋನಿಧಿಗ
ಳೆರಡುಮೊಂದಾದುವೆಂಬನ್ನಗಂಕಾ ॥ ಯ್ದುರಿದೊಡ್ಡಿದ್ರೊರ್ಡ್ಡನೇನುಂಬಗೆಯದೆಬೆರೆ
ದೆತ್ತಿಕ್ಕಿಪೊಯ್ದುಯ್ದುಕಾಲಿಂ । ದೊರಸುತ್ತುಬೆಳ್ದುಕಲ್ಪಾಂತಕನವುಸಕದಿಂತಿಂ
ದುತ್ತೇಗತ್ತೆಸೈನ್ಯಂ ॥ ೬೨ ॥ ಅಂತು ಮೇಗೆವಿಳ್ದ ರಾಜೇಂದ್ರಸೇನೆಯು
ಬ್ಬರಕೆ ಟಬ್ಬರಿಸುತ್ತೋಡುವ ನಿಜಸೇನೆಯುಂಕಂಡು ಚಂದ್ರಧ್ವಜನತಿರೋಷದಿಂ
ಕೋದಂಡಕಾಂಡಮುಂ ಜೇವೊಡೆದುಬರೆ, ವೃ॥ ದುರುಳರ್ಗೇಚಂದ್ರಸೇತು
ಪ್ರಭುಗೊಡಪಿಪೆನೀತಕ್ಕುವಂದೇಗಮಾಸ್ತೈ । ತಿರಿಸೇಮೊಂದೆಲ್ಲರಂಸೇಳ್ದಸಮುಪಟು
ಬಲಂಮೌರ್ವಿಯುಂಚಾಪದೊಳ್ಸಂ ॥ ಭರಿಸುತ್ತಂಬಾಣಮುಂಪೂಡಿದಿರೊಳೆಮುಲ್ದಾಂ
ತೆಚ್ಚಚಂದ್ರಧ್ವಜಂಬಿ । ಳ್ಪುರುಳಲ್ಬುಭಾಗದೊಳ್ಮಸ್ತಕಮನರಿದನಾಯುದ್ಧರಂಗ
ಪ್ರಚಂಡಂ ॥ ೬೩ ॥ ಆಗಳ್ ಗೌರವಂಬಡಿದು ವಂದಸೇಮುಂಧರನಂ
ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರ ನಲ್ಲಿಂಬಸದೊಡನೆ ಬರೆವರೆ, ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಕೆ
ಚ್ಚೊಗ್ಗಿಪ್ಪಿಮೇಘಾಕ್ಷರಯುತಕಟಕಂಕೊಬದೇವಾಪಗಾಭಾ । ಸುರಭಾಸ್ವಜ್ಜೀವನಾಂ
ಕಸ್ಫುರಿತವಿತತಬೇನಂಚಳನ್ನಿರ್ಝರೋಚ್ಚಾ ॥ ಮರಯುಕ್ತಂಚಂಡಭಾಸ್ವನ್ಮುಕು
ರಫಲಕಮಾವಿಂಧ್ಯಶೈಲಂಕರಂಬ । ಲ್ಮೆರೆದಿರ್ಕುಂಚಂದ್ರಹಾಸಪ್ರಚುರಜಯಯಶ
ಸ್ತಂಭಮೆಂಬಂದದಿಂದಂ ॥ ೬೪ ॥ ವೃ॥ ಬಿದಿಪೂರ್ವಾಬ್ಧಿಗೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಬ್ಧಿ
ಘುಗವಂತುಂಪುಣ್ಯಭೂಮಿತಳ । ಕ್ಕಿದುಕೆಮಾರ್ವನಿಕೊಡದಂತುಮೊಲವಿಂದಂಬಿಂ
ಜಮುಂಪಾಳಿಯಿಂ ॥ ಪದೆಪಿಂಪಂನೆಗಳ್ದಂದಲೆಂಬತೆರದಿಂಬೆಲ್ವಾಯುತ್ತತಾರಾಭ್ರಕೆ
ಯ್ದಿದಸಚ್ಛೃಂಗದಿನಾತ್ತರತ್ನಕಟಕಂಭಿಲ್ಲೀತನುಸ್ಸಾರಭಂ ॥ ೬೫ ॥
ಕಂ॥ ಭಾರತಭೂಕನ್ಯಾಕಟಿ । ಸಾರತ್ರೇರತ್ನಕಾಂಚೆಯೋಎಂಬಿನೆಗಂ ॥ ತೋರಿ
ದುಧುನೀಳ್ದವಿಂಧ್ಯಂ । ಪಾರಾವಾರೋಚ್ಚಘೋರ್ಮಿಮುಕ್ತಾಲಸಿತಂ ॥ ೬೬ ॥
ಇಂತೊಪ್ಪುವ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತದೊಳ್ ನಗೇಂದ್ರ ಕಟಕಂಬಪ್ಪಿನಮೊಂದು ಗಿರಿದರೀ
ಗಹ್ವರ ಗುಹಾಮುಖದಿಂ ; ವೃ॥ ನೆರೆನೆಗೆದಿದ್ದರ್ಕೇಶಮುರಿಗರ್ಬೆದನಾಲಗೆ
ಕೆಚ್ಚನಾಗ್ನೆನಿ । ಬ್ಬರದೆಕಡಂಗಿಬಿಟ್ಟನಯನಂಪಿರಿದಾಗಿಕರಂಗಿಪೊಂಗಿಕೋ ॥ ಡಿರಿದಿ
ರಿಧ್ವದ್ದಮುಪ್ಪತನುರಂಜಿಸೆಬಂದನದೊರ್ವರಾಕ್ಷಸಂ । ಕರತಳದಾಂತಕತ್ತಿಗೆಕರಂಪ

ರಿರಂಜಿಸೆಸೊರ್ಕಿಕೊಗ್ರುತುಂ || ೬೭ || ಅಂತುಬಂದು ಕಕ್ಕಸಂವುಸಗಿ ;
ವೃ|| ಈಧರಣೀಧರಂಕರವಿುಮದ್ಭುಜಸಾಲಿತವಾಗಿಸ್ರೈತುಸಂ|ಪಾದಿಸುಗುಂಪ್ರಶಾವ
ರುಬೆಯುಂಜಸಮಂಮಿಗೆನನ್ನುಮತ್ತ್ತನೀಂ || ವಾದಿಸಿಮತ್ಪ್ರತಾಪದೆಮಹೀಧ್ರಮನೇ
ರಿದೆನಿನ್ನನೀಗಳಾಂ | ನೋದುತೆಖಂಡಿಪೆಂನರಪವುತ್ರರನೇಕ೯ನಿಕ್ಕಿದಂದದಿಂ || ೬೮ ||
ಎಂದವಂಕತ್ತಿಗೆವಿಡಿದು ಮೇಲ್ವಾಯೆ , ವೃ|| ಪಟುಕೋಪಾಟೋಪವೇ
ಗಂನರಪತಿಧನುವಂಕೆಟ್ಟಿಕೊಂಡಬ್ಬರಂಪ್ರ | ಸ್ಫುಟವಾಗಲ್ಮಾರ್ಕ್ವಿಯಂತೀಡಳೆದು
ಬಿಗಿದುತಾಂತಾಡನಂಗೆಯ್ದುದ್ಧಶಾತೋ || ತ್ಕಟನಾರಾಚಂಗಳಂಪೂಡಿರಿದಳವಿಲಿಬಂ
ದೊಕ್ಕಬಾಣಂಗಳಿಂದಾ | ಕಟುಸ್ಫೈತೇಯಾಂಗದಿಂರಕ್ತ್ತಮುಗಳೆಗವನಿನೊಂದುರೂ
ವಾಂತನಾಗಳ್ || ೬೯ || ವೃ|| ತೊಳಪದರಕ್ಮತಾನನಮುರ್ದಮನೋ
ಜ್ಞಾಕಿರೀಟವುಟ್ಟಮುಂ | ಜುಳವನಲಸತ್ಕಟಕಮುಜ್ವಳಹಾರವುದಂಚಿತಾಕ್ಷಿ
ನು || ಣ್ಯಳಗುವದೇಹವಲ್ಲಿಮಿಗೆಪೇರೆರ್ದರಂಜಿಸೆರಾಕ್ಷಸತ್ವಮುಂ | ಕಳೆದವನೆಯ್ದೆ
ಕಂಗೊಳಿಸಿದಂನವಯೌವನಶಾಲಿಯಂದದಿಂ || ೭೦ || ಆಗಳರಸಂವುನ್ನಿಸಿ
ನೀವಾರ್ಗೆನೆದೇವ ! ಹೇಮರಾಜನೆ ನಾಂಗಂಧರ್ವನೆನೊಂದುದಿನಂ ನೀರಾಟವು
ನಾಡಲೆಂದುವಂದು , ಕಂ|| ತಡಿಯೋಳ್ಮುನಿಗಸ್ತ್ರಪದಿಂ | ಮಿಡುಕದಿರಲ್ನೋ
ಡಿನಾಡೆಜಲಮಂಕೊರ್ವ್ವಿಂ || ಸಡಗರದಿಂಮುಕ್ಕಳಿಸಿದೆ | ನೆತೆಯುಡುಗದೆಮುನಿಗ
ಳಂಗದೊಳ್ಕಡು ಕೆಯ್ದಾಂ || ೭೧ || ಆಗಳವರ್ಕಿನಿಸಾಂತು ರಕ್ಕಸನಾಗೆಂ
ದುಶಪಿಸಲೊಡ ಮರಿಪುಗೊಂತೆರಗಿ ಬೇಡಲೊಡಂ , ವೃ|| ಪಲಕಾಲಂಧರೆ
ಯೊಳ್ಸರಾರಿತನುವಂವಿಂಧ್ಯಾಟವೀಪ್ರಾಂತದೊಳ್ | ತಳೆದಿರ್ಕುಂದೆಮಹಾತ್ಮನೊ
ರ್ವನಮುಳಂಸತ್ವವತಾರಂಧರಾ|| ತಳದೊಳ್ಪುಟ್ಟುತೆದುಷ್ಟರಂಜಯಿಸಲೆಳ್ತರ್ಪ್ಪಂಮ
ಹಾಭಾಗನು | ಜ್ವಳಬಾಣವ್ರಣವಾನೆನೀಂಕಳೆವುದೆಮ್ಮಾಶಾಪಮುಂಕೋಪಮುಂ ||
|| ೭೦ || ಎಂದವರ್ಬೆಸಸೆ ರಕ್ಕಸನಾಗೀಬಿಂಜದಡವಿಯೊಳಿರ್ದನೀಗಳ್ನೀವೆ
ಯ್ತಂದೆನ್ನಂ ಶಾಪವಿಮುಕ್ತನಂ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮಿದಕಾನೇಂ ಪಡಿಗೆಯ್ವನಾದೊಡವಿ
ದನಂಗೀಕರಿವುದು ; ಕಂ|| ಎಂದಾಖಚರಪತಿರಿಂ | ಕ್ರಂದನಸಖನೆಯ್ದೆ
ಮಂತ್ರಪೂರ್ವಕಮಿತ್ತಂ || ಮುಂದರಿಪುಕಂಠರಕ್ತ | ಗ್ರಂಥಿತಲಯಕಲ್ಪವೈಷ್ಣವಾ
ಸ್ತ್ರಮನೊಂದಂ || ೭೩ || ಅಂತಿತ್ತವಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗೆ ;
ವೃ|| ಎನ್ನಿಂಪೋದುದುರ ಕ್ಷಸತ್ವಖಚರೇಂದ್ರಂಗೆನ್ನಸ್ರೈಪ್ರಿಮಹಾ | ಪನ್ನತಾಕ್ರಾಣಾ
ನಿಶಾತಬಾಣವಿಲವಿಂಬಂದತ್ತುಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ || ದಿನ್ನಾಂಕಂಡಪೆನಾಸುಸತ್ವಮುನಿ
ಯುಗ್ರಶ್ರೀದೇವಿಯುಂಬಿಂಜದ | ಲ್ಲಿನ್ನೇಂಮತ್ಕೃತಿಸಾಲ್ಗುಮೆಂದ ನಡೆದಂಭೂಪಾಲ
ವಿದ್ಯಾಧರಂ || ೭೪ || ಅಂತುಂಡೆನಡೆದು ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಮಂಪತ್ತಿ ವರೆ
ಮುಂದೆ ; ವೃ|| ತೊಳಗಿತುಕಣ್ಗೆನೀಪತರುಪ್ರೊಳ್ಶುಕಸಂತತಿವೇದವೋ
ದಬ | ಳ್ವಳಮುರಿತೇರಚಕ್ರಗವಮಂವಿುಗೆಯಾಲಿಸಿವಂದುಕೊಡಕೋ || ಮಳಹರಿ
ಣಂಸಮೀರಣನಸಂಚಲನಂಚರುಚಾರುಗಂಧದಿಂ | ಬಲಿದಿರಲಿಂಗುದೀತರುಗಳೊ

ಪ್ಪಿರೆವುಣ್ಯತಪೋವನಂಪಲಂ || ೭೫ || ವೃ|| ತಿಲಕಾಶೋಕತಮಾಲತಾ ಲರುಚಿರಂಮಲ್ಲೀಲತಾಮಂಜುಳಂ । ವಿಲಸತ್ಪುಷ್ಪಸುಸೌರಭಂಕಮಳಿನೀಲಾಸ್ಯಂಲ ವಂಗದ್ರುಮಂ || ಲಲಿತೈಲಾಬಕನಾರಿಕೇಳಕದಳೀಚೂತಾಳಿಸಂಶೋಭಿತಂ । ತಳೆ ದತ್ತುಜ್ವಲತಾಮಯೋತ್ಸವಮನಾಖುಷ್ಯಾಶ್ರಮಂಚೆಳ್ವಿನಿಂ . || ೭೬ ||
ಅಲ್ಲಿಮುಂದೊಂದು ರಕ್ತಾಶೋಕತರುವ ತಣ್ಣೆಳಲವಿಸ್ತೀರ್ಣತೆ ರಾಮಕಾಂತ ಹಾರೀ ತಕಶಿಲಾ ಪಟ್ಟದೊಳಿಕ್ಕಿದುಟಜದೊಳ್ ; ವೃ|| ಪಿರಿದುಂಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿತೋ ರ್ದಂರವಿಕಿರಣಕುಲಂಪ್ಯೋಮಮುಂಪರ್ವತಂಗಳ್ | ವರತಾರಾಕ್ಷ್ಮಾಧ್ರಮಂಸಾಗರ ತತಿತಿರೆಯುಂಯಜ್ಞಮಂವಹ್ನಿಗಳ್ಸು || ತ್ತಿರಿದಿರ್ಪಂತೆತ್ತಲುಂವೌನಿಗಳಿರೆಕರುಣಾ ಪಾಂಗಸತ್ವಪ್ರರೋಹಂ|ಮಿರುಗಲ್ದಂತಾಂಶುಜಾಲಂಪ್ರಕಟಿತತಿಲಕಂವೀತತಂದ್ರಂ ಮುನೀಂದ್ರಂ || ೭೭ || ಅಂತಿರ್ದನಂ ವಿನಯರತ್ನಾಕರಂ ಪೊಡವಡೆ ಮುನಿಪರಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ , ಕಂ|| ಧರಣೀತಳಮಂರಕ್ಷಿಪ | ದುರುಳರನೆತ್ತಿಕ್ಕಿ ಕೊಲ್ವಸತ್ವದರುಚಿಯಂ || ಮೆರೆಯಿಪಮುನಿಜನಕುಲಮಂ | ಪೊರೆಯಿಪನಿನಗಾಯ್ತು ಶಸ್ತ್ರಮವನಿಪತನಯಾ || ೭೮ || ಆದೊಡಂ , ಕಂ|| ಕಂದಂಜಗ ದೊಳ್ಪೊಂದದೆ | ಕುಂದದೆರಿಪುತಾಪದಿಂದೆಧೈರ್ಯಮನಿಳೆಯೊಳ್ || ಸಂದೀಜಗಮೋ ಬ್ರಹ್ಮಾ|ನಂದಿತನಿಜಭಾವಮೆಂದುತಿಳಿವುದುವರಪಾ ||೭೯|| ಕಂ|| ತನ್ನಂತಕ್ಕುರೆಬೊ ಮ್ಮಂ | ತನ್ನಂತಾಂನೋಡಿಚಿತ್ಕಳಾಜ್ಞಾನಮನಾಂ ||ತುನ್ನತಮತಿಬಗೆಯೊಳ್ಬಗೆ | ತನ್ನಂತತ್ತ್ವಮಸಿಎಂಬುದಂನೃಪಪುತ್ರಾ || ೮೦ || ಮತ್ತಂನೀಂ ಸತ್ವಾವತಾ ರನಪ್ಪುದರಿಂ ; ಕಂ|| ನೆಲೆಗೊಂಡುಚರುವಗಂಧದೆ | ಬಲಿದೆತ್ತಂಸಮಿಧೆಯಾರ ತುವೇದಿಯುಸುತ್ತಂ || ಜ್ವಲಿಸುವವೈತಾನಾನಲ | ನೊಳಿದೀಗೆಮನಿನ್ನಭೀಪ್ಸಮಂ ನೃಪತನಯಾ || ೮೧ || ಎಂದುಪರಸೆ ನರೇಂದ್ರಂ ಮುನಿಯುನೆರಗಿ ಬೀ ಳ್ಕೊಂಡು ಕೊಟದಗ್ರಮಂಪೆತ್ತು , ವೃ|| ಪಳಿಕಿನಭಿತ್ತಿಯಿಂರತುನದೊ ಳ್ದೊಲೆಯಿಂಪೊಸಮುತ್ತಜಲ್ಲಿಯಿಂ | ಕೆಲದಗೋಪುರಂಗಳಿನುದಂಚಿತಹೇಮದಡಾ ರವಂದದಿಂ ||ಬಳಸಿದಪೊನ್ನಪಿಂಜರಿಯುಚೆಂದವಗಲ್ಲಿನಕೋಂಟೆಯಿಂದೆಕಂ | ಗೊಳಿ ಸಿತುದೇಗುಲಂತ್ರಿಪುರಸುಂದರಿಮಾತವೆಸೈಪನಾಗರಂ || ೮೨ || ಆ ದೇವಾಲ ಯಮನರಸ ನೊಳಪೊಕ್ಕನೋಡೆ , ವೃ|| ವೃಗಭೃದ್ರವ್ಯೋಜ್ಜ್ವಟಾಮಂ ಡಲಮಹಿಕಟಕಂಚಕ್ರಖಡ್ಗತ್ರಿಶೂಲಂ | ಮೃಗರಾಜೇಂದ್ರಾಸನಂಮಂಜುಳವಿಷಗತ ಕಂಠಂಸುಧಾಕಾಂತಿದೇಹಂ || ಸೊಗಯಿಪ್ಪಾತ್ಮಾಷ್ಟದೋರ್ಮಂಡಲಿರವಿಶಶಿವಹ್ನ್ಯಕ್ಷಿ ತಾರಂಜಿಸಲ್ಕಾ | ಗಗನಾಂತರಸ್ವಾಮಿಚಿನ್ಮಂದಿರೆಶುಭಕರೆಮಾದೇವಿಕಣ್ಗೊಪ್ಪಿದ ಳ್ದಲ್ ||೮೩|| ಅಂತೆಸೆವ ಶಕ್ತಿಯಂನೋಡಿ ; ಶಂಭುನಟನವೃತ್ತಂ|| ಶಿರಸ್ಥಿತಕಳಾಧರಮನೋಹರೆಮನೋಭವಮಮಾಂತಕಿಕೃಪಾಣಕಲಿತಾ | ಸು ರೋಸ್ರುಜಲಬಿಂದುಗಣಮಂಜುಳಸಮುದ್ರಸುತೆವೈಷ್ಣವಿಸುರವ್ರಜಶಿರ || ಸ್ಫುರನ್ಮ ಣಿವಿಭಾನುರುಚಿಪುಲ್ಲಪದಪಂಕಜೆಶಿವಾನ್ವಿತೆಹರಿಪ್ರಿಯೆಪರಮೇ | ದರಸ್ಮಿತವಿರಾಜಿತ

ಮುಖಾಂಬುಜಬಿದೆಂತೆರಸಿವಾಸಿನಿಶಿವೇಜಯುಜಯಾ ‖ ೮೪ ‖ ಎಂದುನುತಿಸಿ ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಮನಿಳಿದು ಮುಂದೆಬರೆ ; ವೃ‖ ಅದಟನತಿಪ್ರಚಂಡಬಲನೊ ರ್ವಪುಳಿಂದನವೋಯಸೈನ್ಯಸಂ । ಪದಯುತೆದಪ್ಪಕಪ್ಪಮತಿದುರ್ಧರದೋರ್ಗ್ರ್ವಮ ತ್ತನಾತ್ತಬಾ ‖ ಣಧನುಕೃಪಾಣಹಸ್ತನಿರೆವಾರ್ಗದೊಳಡ್ಡಕೆಂದುಭಿಲ್ಲಸೈ । ನ್ಯದ ಪುದುವಿಂರಣಾಗ್ರರಸಿಕಂಕುಲಕಾಷ್ಟ್ರಯೆನಿಪ್ಪಲುಬ್ಧಕಂ ‖೮೫‖ ಅಂತೆಡ್ಡ ವಿುರ್ದನಂ ಬಗೆಯುತೆ ; ಕಂ‖ ಎತ್ತಿಬರೆನೃಪನಬಲವುಂ । ದೊತ್ತರಿಸುತೆ ಕೆಣ್ಣಕೆಂಪುಪಸರಿಸೆಪೆಸೆಯುಂ ‖ ಕಿತ್ತೆಳೆದುಜಡಿದುಬಾಳಂ । ಮತ್ತಂತನ್ನವರ್ಗೆಲು ಬ್ಬಕೆಂಸಿಡಿದೆಂದಂ ‖ ೮೬ ‖ ವೃ‖ ಅದಿರದಿದಿರ್ಬಂದುಭರದಿಂಮದಮತ್ತ ನೃಪೇಂದ್ರಸೈನ್ಯಮು । ವ್ಕಪಟನಣಂವಿಚಾರಿಸದೆಕೆಮ್ಮನೆಬಿಳ್ದಪುದೀಗಳಿಂತಿದಂ ‖ ತದೆ ದುಜಕಂಬನಕ್ಕೆಪರಿಯಲ್ಲವೆಕೊಲ್ವುದುನೀಮೆನಲ್ಕೆಪಾ । ಯ್ದುದುಮುಳಿದಾಗಧೂ ಮರಥಮುಂಕಿಟಿವಾರ್ಮಲೆವಂತೆಶೌರ್ಯದಿಂ ‖ ೮೭ ‖ ಆಗಳ್ ;
ಕಂ‖ ಧುರದಬ್ಬರದಿಂನೆಲನಿದು । ಬಿರಿಯಲ್ಬರದೆಳ್ದನೀಲರಾಕ್ಷಸನೆಂಬೊಲ್ ‖ ಪೊ ರವುಟ್ಟಬೇಡವಡೆಯಿಂ । ತರಿದಿರಿದಂನೃಪನಸೈನ್ಯಮಂಕುಲಕಾಷ್ಟ್ರಂ ‖೮೮‖
ಕಂ‖ ಕೆಲರಂದಂಡಪ್ರಹರದೆಕೆಲರಂಕೆರಘಾತದಿಂದೆಚರಣಾಹತಿಯಿಂ ‖ ಕೆಲರಂಖಡ್ಗ ದೆಕೆಲರಂ । ಹಲದಿಂಚಲದಿಂಪುಳಿಂದಪತಿಮರ್ದಿಸಿದಂ ‖ ೮೯ ‖ ಅಂತುತರಿವ ಕುಲಕಾಷ್ಟ್ರನಂ ವೀರವರ್ಮಂಕಂಡು ; ವೃ‖ ಪೊರಅಡಿಯಾಂತನಿಂದುಧ ನುವಂತೆಗೆದೇರಿಸಿನಿಲ್ಲೆನುತ್ತೆಸೈ । ವರಿಮರುಬಾಣವೊತ್ತಿಪೆದೆಯೊಳ್ತವೆಜೋಡಿಸಿಸಾ ರ್ದಸತ್ವರಂ ‖ ಪಿರಿದೆಳೆದಾದುತೊಂಗಿಬಿಡೆಶಕ್ತಬರೇಶನತುಂಗಕಂಠವುಂ । ತರಿ ದಿಳೆಗಾಗುರುಳ್ದತುದಿಟಕ್ಕಿವನೇಂದಿರೆಗಾಗೆಸಂತಸಂ ‖ ೯೦ ‖ ಅಲ್ಲಿಂದಂಬರೆ ಮುಂದೆ ; ವೃ‖ ಪಿರಿದುಂಕಣ್ಗೆಸಗುತ್ತಿಸೊಂಪನತುಳಂಸಾರ್ವತುಕಂನಂ ದನಂ । ಸರಸೀಜಾಕರಮುದ್ಘದೀರ್ಘಕೆಲಸನ್ಮಾಕಂದಷಂಡಂಮನೋ ‖ ಹರವಾ ಗಲ್ಕುರುವಿಟ್ಟನಂಬುಜಭವಂಲೋಕಕ್ಕೆಸೌಂದರ್ಯಮುಂ । ಸಿರತೇಂತಾನೆನೆಕಣ್ಗೆಕುಂ ತಳಧರಾಭಾಗಂಕರಂರಂಜಿಕುಂ ‖ ೯೧ ‖ ವೃ‖ ಫಲಸಸ್ಯಾವಳಿಯಿಂನದೀ ನದದೆವಾಣಿಕ್ಯಾಳಿಯಿಂಪರ್ವತಂ । ಗಳಿನುದ್ಯತ್ತರುಗುಲ್ಮನಂದನದಸೌಖ್ಯಶ್ರೀಯಿ ನಾಸರ್ವಮುಂ ‖ ಜುಳಲಕ್ಷ್ಮೀವಿಭವಂಗಳಿಂಜನಗಳಿಂಸೇವುಂತಿನೀಬೃಂದದಿಂ । ನೆಲ ನೇಂಕಣ್ಗೆಸೆದತ್ತುತಂಗೊಳದಿನಾಕಂಜಾತಸೌರಭ್ಯದಿಂ ‖ ೯೨ ‖ ಅಂತು ಧರಾಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಟೀಲಾಸ್ಯ ಮಾಂಗಲ್ಯರಂಗವೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಪ ಕುಂತಳದೇಶದ ಮಧ್ಯಭಾಗದೊಳ್ . ವೃ‖ ಮಿಸುಗುವಪೊನ್ನಪಿಂಜರಿಯಕೋಂಟಿಗಳಭ್ರ ಮನೊತ್ತವಂತೆರಂ । ಜಿಸೆಕೆಲದಂಬುಗಂಡಿಮುಗಿಲಟ್ಟಳೆಕಂದಕದಿಂದೆತಳ್ತನಿ ‖ ಲ್ಲಸಿದನಭಸ್ಫುರದ್ಧ್ವಜಸುಚೇನಸುದರ್ಪಣಕಾಂತಿಬೃಂದದಿಂ । ಪೊಸತೆನಲೊಪ್ಪಿತೋ ರಿದುದುಕುಂತಳಪತ್ತನವಾತ್ತಸೊಂಪಿನಿಂ ‖೯೩‖ ಅದನೀಕ್ಷಿಸಿ ನರಪಾಲಂ ;
ಕಂ‖ ಕೆಟ್ಟದಿರೊಳೆಸೆವುವಿದುಸ । ತ್ಪಟ್ಟಣವಾರ್ಗ್ಗಂದುನೃಪತಿಬೆಸಗೊಳಲೊಡನಾ‖

ಶಿಷ್ಟಮತಿಮಂತ್ರಿಯೊರೆದಂ । ನೆಟ್ಟನೆತತ್ಪುರದವಿಷಯಮಂ ಹಿತವಚನಂ ॥ ೯೪ ॥
ಅದೆಂತೆನೆ ದೇವ! ಇದು ಕುಂತಳನಗರಂ ಎಮ್ಮನಲ್ಗಿಳಿಯನಪ್ಪ ಕಾಂತಿವರ್ಮ
ಭೂಪಾಲನರದಿನರಸಾಳ್ಗುಮದರಿಂ, ಕಂ॥ ಭುಜಬಲಮುಂಟಮಗೆಂದ ।
ಳ್ಕಜದಿಂನೃಪನೀತಿದಪ್ಪಿತೊಡದೋಡೆಸುಖಿಯೊಳ್ ॥ ಸುಜನರ್ಪಳಿಗುಂಮುಳಿಗುಂ ।
ವಿಜಯಶ್ರೀಯುಮತ್ಕ್ಕಳಿಂದಭೂಮಿಪನೀಗಳ್ ॥ ೯೫ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆ
ರಾಜಕುಮಾರ ನಲ್ಲಿಂಮುಂದೆಬರೆ ; ವೃ॥ ತೆರಳ್ದೈಲ್ತಂದತ್ತುಸಪ್ತಾಂಬುಧಿ
ತೆರೆಮಸಗಲ್ಕೊರ್ಮವಿಕ್ಷೇಪಣಂಸಂ । ಭರಿಸಲ್ಕೋಷಾತಿರೇಕಂದಸಡೆಸೆವರೆಗಂ
ಮೇಳಿಸಲ್ಪದ್ಮಜಾಂಡಂ ॥ ಬಿರಿಯಲ್ಕಾನಾಥರಾಪಾಲಕರೊಲಿದುಬರಲ್ಕುದ್ಧಮಂ
ಮಾಳ್ಪರಿನ್ನಾ । ರ್ಪುರಮಂಕೆಂಧೂಳ್ಪರಿನ್ನಾರ್ಪುಡೆವೆಲೆವರಾರೆಂದುಸೊರ್ಕುತ್ತೆ ಸೈ
ನ್ಯಂ ॥ ೯೬ ॥ ಅಂತುಬರೆಮುಂದೆ ; ವೃ॥ ಇಳೆಗುರುಳ್ದಿರ್ದ ಭೂ
ಜಕುಲದಿಂತವೆಪಾಳ್ಗೆಡೆದಿರ್ದಪತ್ತನಂ । ಗಳಿಸುರಿಸುರ್ಕಿಡಿದಲತಾವ್ರಜದಿಂಜಲ
ಮಿಂಗಿಪೋದತಂ ॥ ಗೊಳಗಳಿನಾಗಬೀಳ್ಗೆಡೆದತೋಂಟಗಳಂಸಸಿಯಿಲ್ಲದಿರ್ಪವಿ ।
ನ್ನೆಲದಿನಪಾರಪಕ್ಷಿಮೃಗಸಂಕುಲಮಿಲ್ಲದಕಾನನಂಗಳಿಂ ॥ ೯೭ ॥ ವೃ॥ ನರ
ನೊರ್ವಂಪೊಗಮಿಕ್ಕದಿರ್ಪಪರಿಯಿಂನಿರ್ಮಾನುಷಂರಾಜ್ಯಮೆಂ । ಬಿರವಿಂತೋರ್ದಜ
ಗಕ್ಕೆದೇವಿಷಧರಾಬಾಗಂಪೊಲಿಂಬಾಗೆನಿ ॥ ರ್ತರುವಿಂನಿರ್ಪಶುಪಕ್ಷಿನಿರ್ಜನದಿನಾಗ
ಳ್ಕಣ್ಗೆದಲ್ತೋರಿತ । ಚ್ಚರಿಯುಂಭಾರತಧಾರಿಣೀಸತಿಯಶೂನ್ಯಸ್ಥಾನಮೆಂಬಂತೆಪೊ
ಲ್ ॥ ೯೮ ॥ ಅಂತು ಪಾಳ್ಗೆಡೆದ ನಾಡೊಳ್ನರೇಂದ್ರ ಸೈನ್ಯಂಬರುತ್ತಿರೆ ;
ವೃ॥ ಮಿಗೆಪೇರೆಳ್ತುಗಜಾಳಿಯ ಪತ್ರಶಕಟಂಗಳ್ಪೂರ್ವಕ್ರಮಾಂತೆಯ್ತರಲ್ । ನೆಗೆಯಾ
ಡುತ್ತೆಶಿಶುವ್ರಜಂಬರೆಚಳದ್ಘೋಮಂಡಲಂಸಾರ್ತರಲ್ ॥ ಬಗೆಯೊಳ್ಪೇದಮನಾಂ
ತುಕಾಂತವಿರಹಾಸ್ತ್ರೀಸಂಚಯಂಸತ್ವರಂ । ಪೊಗಮಿಕ್ಕಲ್ತವೆನಾಣ್ಚಿಕೊಳ್ಗದಿದು
ಪೋಗುತ್ತಿರ್ದುದೆತ್ತೆತ್ತಲುಂ ॥ ೯೯ ॥ ಆಗಳ್ ಚಂದ್ರಹಾಸನವಗ್ಗ
ಳಂನೋಡಿ ; ಕಂ॥ ತಿರೆಯಾವುದರಸನಾವೊಂ । ಕರಮಿಂತಾರಿಂತಿರಸ್ಕೃ
ತರ್ನೀಮಿತ್ತಂ ॥ ತೆರಳ್ದಪೆರಿಪೇಳಿಮೆಂದಾ । ನರಪತಿದಯೆಯಿಂಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಂಬೆಸ
ಸಗೊಂಡಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಆಗಳವರ್ ಬಿನ್ನಪಮೆಂದಿಂತೆಂದರ್ ;
ವೃ॥ ಇದುತಾಂಕೇರಳದೇಶಮಾತಿರೆಯನಾಳ್ವಂಸೈಂಧವಂದುಷ್ಟದು । ರ್ಮದನಿಂದೀಧ
ರೆಯುಂಮಹಾತ್ಮನವ ಳಂಮೇಧಾವಿಭೂಪಂವ ನೋ ॥ ಮುದದಿಂಪೆಂದರಸಾಳುತಿ
ರ್ದನವನಂಕಷ್ಟಾತ್ಮನೀಸೈಂಧವಂ । ಸದೆದಂಮೋಸದಯುದ್ಧದಿಂರಜನಿಯೊಳ್ಬಂ
ದೊರ್ಮೆಹಮೇಗೆಯ್ದುದೋ ॥ ೧೦೧ ॥ ಕಂ॥ ತಿರೆಯಂಪುರಮಂಬಲಮಂ ।
ಸಿರಿಯುಂಬಸಮಾಂತುತಾನೆತಾವಾಪತೆರಂ ॥ ಅರಸಾಳ್ದನವಂದುರ್ಮತಿ । ಪರಿಗೆಯ್ಯ
ದೆಮಂತ್ರಿವಚನಮಂಧರಣೀಶಾ ॥ ೧೦೨ ॥ ಅದಕೆಬಗೆವರದೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿ
ಮೇಧಾವಿಯ ಪಿರಿಯಣ್ಣನ ಮಗನಪ್ಪ ಪೃಥುಮತಿಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಲೆಂದು ಮಂತ
ಣಂಗೆಯ್ದು ಅದುಬಯಲಾಗಲೆಮ್ಮ ನಲ್ಲರಂಬಂಧಿಸಿ ನಮ್ಮನಿಂತುಪಾಳಟ್ಟಲೊಡಂ ;

ಕಂ॥ ಪತಿಬಂಧವಮಾಂತಕಜ್ಜ । ಕ್ಕತಿದುಃಖಮನಾಂತುನಮ್ಮನಿನ್ನಾರಸ್ಕವರ್ ॥ ಕ್ಷಿತಿ
ತಲದೊಳೆಂದುಕಾಡೊಳ್ । ಸುತರೊಡನೆಯ್ತಂದೆವಿಂತುಶರಣತ್ರಾಣಾ ॥೧೦೩॥
ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆ ರಾಜರಾಜಂಕೆರಳ್ದು ಹೇಮವತೀಪುರವನೀಗಳೆಮುತ್ತುವುದೆಂದು
ವೀರವರ್ಮಂಗೆ ಬೆಸಸಲೊಡಮವಂ ; ವೃ॥ ಜಲಸಾತೋಚ್ಚಲಿತಾಂತರಾಶಿ
ವಸವಮುದ್ರೋದ್ಯಂತ್ರಚಕ್ರಾರಸಂ । ಜ್ವಲಿತೋದ್ಯದ್ಭವತೀಕ್ಷ್ಣರೂಕ್ಷಗತವಿದ್ಯುಚ್ಛ
ಕ್ತಿತಂತ್ರೀಸವು ॥ ಕ್ಕಳೆಯೊಳ್ರಂಜಿಪಸೇನೆಯಂಕ್ರಮದೆತಂದಾಪತ್ತನಕ್ಕೆತ್ತಿಪೋ।
ಳ್ದಳೆಯಂಭೇದಿಸಿಕೋಂಟೆಯಂಕೆಡಪಿದಂತೆಚ್ಚಕ್ತಿಯೇಂನೃಚ್ಯಮೇ ॥ ೧೦೪ ॥
ಆಗಳವಂಕಂಡು ; ಕಂ॥ ಜಯದಾಸೆಯಿಂದೆಸೈಂಧವ । ನಯುತಾಡಂಬರ
ಪದಾತಿಬಲನಿಕರಂನಿ ॥ ರ್ಭಯದಿಂತಾಂಗಿದುದುರುಧೂ । ಮಯಂತ್ರಮಂಧೂಮ
ಯಂತ್ರವೇತಾಂಗುವವೊಲ್ ॥ ೧೦೫ ॥ ವೃ॥ ತೋಡುಂಬೀಡುಂಕರಂ
ಕಾಣ್ಬುದುಪುಸಿಪುಸಿಕಾಗ್ನಲವೇಬಂದುದೆತ್ತಂ । ನಾಡೊಳ್ತೋನಂಜವಂಕೊಳ್ಳದಿ
ದುಜಗಕೆಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರಮಂತೊಟ್ಟನಕ್ಕುಂ ॥ ಕೇಡಂನೋಡಂವಲಂತಾನೆನೆಬಿರುವಳೆಗ
ಳ್ಸಿದೊಂದಂದದಿಂದೇ । ಸಾಡಿತ್ತಾಚಾತುರಂಗಂತಲೆಪರಿವಿನೆಗಂಕೋಪಸಪ್ತಾ
ರ್ಚಿತಪ್ತಂ ॥ ೧೦೬ ॥ ಅನ್ನೆಗಂ , ವೃ॥ ಸಿಡಿಲವೊಡಪುರ್ಪಭೈರವನ
ತರ್ಜನೆಸಿಂಗದಕಾಯ್ಪುಮಾರಿಯಾ । ಕಡುಮಸಕಂದಿಟಕ್ಕೆತವೆಕೂಡಿಮವೆಂದೆನೆಪು
ರ್ವುಗಂಟಿನಿಂ ॥ ಬಿಡೆಕಡುಪಾಂತಕೆಚ್ಚರ್ದಿಯವಕ್ತ್ರಮವೋಘುಸುರಕ್ತನೇತ್ರವಂ।
ದೊಡರಿಸೆಭೀಕರಾಕೃತಿಯನೇಂನಡೆಗೊಂಡನೊಪಾಪಿಸೈಂಧವಂ ॥ ೧೦೭ ॥
ಅಂತುಪೊರವಾಟ್ಟು ; ಕಂ॥ ಪೊಕ್ಕಿಕ್ಕಿಕತ್ತಿಯಿಂದಂ। ತಕ್ಕಳಿಯದೆತಿಂದು
ತೇಗಲಾಬಲವೆಲ್ಲಂ ॥ಸೊಕ್ಕಳಿದುದುಪುಣ್ಬೆತ್ತುದು । ಪಿಕ್ಕಿದುದುರಿಬೆನ್ನನಿತ್ತುದೆನ್ನ
ನೊನರಪಂ ॥ ೧೦೮ ॥ ಆಗಳ್ಚಂದ್ರಹಾಸ ಭೂಪಾಲನವನ ನಡ್ಡಂಬಂದು;
ವೃ॥ ಎಲೆಭೂಮಿಪತಿವೋಸಬಲರಜನಿಯೊಳ್ಮೇಧಾವಿಯಂಕೊಂದುನಿ । ಷ್ಕಲೆಯಿಂ
ಕಷ್ಟದಿನಾಳ್ದುಭೂಮಿತಲಮಂಸನ್ಮಂತ್ರಿಯರ್ಪೇಳೆಬ ॥ ಳ್ವಳದಿಂಬಂಧನಮಿಕ್ಕಿಪಾಳ್ಗೆ
ಡಿಸಿನಿನ್ನೀದೇಶಮಂಕೋಶಮಂ । ನೆಲನಾಳ್ವೈನೃಪನಿನ್ನನೇಂಬಗೆವಲೇಸನ್ಮಾರ್ಗಗ
ಳ್ಬುವಿಯೊಳ್ ॥ ೧೦೯ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂದರದಿಂದಾಳ್ವುದು । ಮುದವಾಂ
ತೀರಾಜ್ಯದರ್ಧಮಂಕುಡುವುದುನೀಂ ॥ ಸದಮಳಕೇರಳರಾಜ್ಯಾ । ಸ್ಪದವಂಶಸ್ಥಗ್ಗ
ದೇವತತಿಮೆಚ್ಚುವಿನಂ ॥ ೧೧೦ ॥ ಎನಲೊಡವಂ ಕೆರಳ್ದು ;
ವೃ॥ ಎಲವೋದೇಸಿಗನಿನ್ನವೊಲ್ಪೆರನದಾವೊಂಸತ್ಯವಂತಂಧರಾ । ತಲದೊಳ್ನಿನ್ನನೆ
ಸತ್ಯಮೂರ್ತಿಯೆನಿಪರ್ಮ್ಮಯಾವಿಗಳ್ನೋಳ್ಪೆನಾ ॥ ಚಲಮಂನಿನ್ನೊಡನಾಂತುಮೇ
ಣ್ಕಳಿಪಿನಿನ್ನಂಕೊಟ್ಟಪೆಂದೇಶಮಂ । ನೆಲನಂಧರ್ಮ್ಮದಿನಾಳ್ವೆನಾಂಕುನೃಪನಿನ್ನೀಮಾ
ತನಾಂಮಾರ್ವ್ವೆನೇ ॥ ೧೧೧ ॥ ಎಂದವಂ ಮೇಲ್ವಾಯ್ದುಬರೆ ;
ಕಂ॥ ಕ್ರಮಿಸಿದದುರುಳನನಿಕ್ಕಿದ । ನಮಮಮಹಾತೀಕ್ಷ್ಣಶರದಿನಾರಾಜಸುತಂ ॥
ಪ್ರಮದನನೆನೆಸಂಸಾರದ । ಮಮಕಾರಕ್ಕೆಯ್ದಿಬೇರೆಕೋಡೆರಡೊಳವೇ ॥೧೧೨॥

ಅಂತುಗೆಲ್ದೆಲ್ಲರಂ ಸೆರೆವಿಡಿಸಿ ಪೃಥುಮತಿಗೆ ಪಟ್ಟಂಗಟ್ಟಿ ಮುಂದೆಬರೆ;
ವೃ॥ ನಯನಸುಖಕ್ಕೆಕಾರಣಮಿದೆಂದೆನೆರತ್ನಸುವರ್ಣಭಿತ್ತಿಚಿತ್ರಾ । ರಿಯುಕುರುಗೆಜ್ಜೆ ಲಂಬಣದಮುತ್ತಿನವಾಲೆಬೆಡಂಗನಾಂತಬೆ ।। ಳ್ಪಿಯುಮನೆಗಳ್ತರಂಮೆರೆದಿರಲ್ಕಾಣಿಭೇ ದದಮಾಟಕೂಟದಿಂ । ಪ್ರಿಯಮೆನೆತೋರ್ದುದಾಮಹಿಪಪತ್ತನಮೊತ್ತಿದತೋರಣಂ ಗಳಿಂ ॥ ೧೧೩ ॥ ಆಗಳ್; ಕಂ॥ ಚರರರಿದುಬಂದುಮಹಿಷಂ। ಗುರ ದಿಂಕುಂಬಿಟ್ಟುದೇವನರಪತಿಪೂರ್ಗ್ವಂ ।। ಧುರಕೆಯ್ದುಂದಂಸೇನಾ । ಪರೀತನೆಂದೊ ಕೆಯಿಮಸಗಿದಂಮಹಿಷಖಳಂ ॥ ೧೧೪ ॥ ವೃ॥ ಅವನಾಪ್ರೋಂವಾರ್ದಿಯಂ ತಪ್ಪುತುಳವಿತತಕಾವೇರಿಯುಂದಾಂಟಿಮುತ್ತೀ । ವಿವಿಧೋದ್ಯದ್ರೂಕ್ಷದೈತೇಯರಕಳಿ ದಣಮಿಂತಪ್ಪಮತ್ತತ್ತನಕ್ಕೀ ॥ ನವಯುದ್ಧೋನ್ಮತ್ತಪುದ್ಯಾಹುವಚಲಕೆಕರಂಬೀ ಗದಿಂತೆಯ್ದುವಂನೋ । ಡುವನಾಪ್ರೊಂಬಕೇಬರ್ಕೆಂದಸುರಪತಿವಿಕಾರಾಂತಕಾಕಾರ ನಾದಂ ॥ ೧೧೫ ॥ ಅಂತು ಮಸಗಿಬರೆ; ವೃ॥ ಬಗೆಯುದೆದಾನ ವಾಧಿಪನಸೇನೆಯನಾವಿಜಯಾಂಗನಾಪ್ರಿಯಂ । ಬಗೆಯುದೆರಾಕ್ಷಸಕ್ಕಳಮಹಾಶರ ಘಾತಿಯನಂತೆಮಾಯೆಯುಂ ॥ ಬಗೆಯುದಪೊರ್ಕ್ಕುನಿರ್ಕ್ಕನಡೆದುರ್ವಿಪುಘಾತದಿನೆಯ್ದೆ ದೈತ್ಯರಂ । ಬ್ರಗಿದನದೇನುದಾತ್ತಬಲನೋಶಶಿಹಾಸನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ॥೧೧೬॥ ವೃ॥ ಕೆಲರಂಸೀಳ್ದುಕಡಂಗಿಮೆಟ್ಟಿಕೆಲರಂಪ್ರೊಯ್ದುನ್ಮಿನುಗ್ಗಾಗೆಬ । ಲ್ದೆಳಿದೀಡಾ ಡಿಕೆಲಂಬರಂಕೆಲಬರಂಪೋರ್ದಟ್ಟಿದಂತಾಗ್ರದಿಂ॥ ಕೆಲರಂಪೊಯ್ದುಕೆಲಂಬರಂಬಿದಿ ರ್ದುಪಾದಾಘಾತದಿಂಮತ್ತೆಬ । ಲ್ಕ್ಕಳಿದೆತ್ತಿಕ್ಕಿಕೆಲಂಬರಂಸದೆದನಾಶ್ರೀಚಂದ್ರಹಾಸೇ ಶ್ವರಂ ॥ ೧೧೭ ॥ ಅದಂಕಂಡು ಮಹಿಷಂ ಕಲ್ಪಾಂತಕನಂತೆ ಮುಳಿದು; ಕಂ॥ ಜಡಿದಾದುರ್ಪತ್ತಿಪಳಯಿಸಿ । ಕಡುಪಿಂಶೂಲಾಗ್ರದಿಂದಮಿರಿಯಲ್ನೃಪನಂ॥ ನಡೆಪೇರೆದೆಯೊಳ್ಸುರಪತಿ । ತಡವರಿಸುತ್ತಿತೆಬಳಲಿಮೂರ್ಛೆಗೆಸಂದಂ ॥೧೧೮॥ ಅದಕೆಸೈಸದೆ ದಳಪತಿಗಳ್ ತಾಂಗಿಶರಂಗಳನಿರಿಸುಬರೆ, ಕಂ॥ ದಳಪತಿಗ ಳಬಾಣಂಗಳ್ । ಖಳಮಹಿಷನಮೆಯ್ಗೆತಾಂಗಿಬಿಳ್ದುವುನೆಲದೊಳ್ ॥ ಜ್ವಲಿಸುವದೀಪ ಕೊಲ್ಕಲಮಿಂ । ಗಳಿಲನಿಂದೆರಗಿದುರುಪತಂಗಂಗಳವೊಲ್ ॥ ೧೧೯ ॥ ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತ ಶಶಿಹಾಸನೆಳ್ಚರೊಂದಿ; ವೃ॥ ಪಟುಕೋಪಾಟೋಪದಿಂ ದಂಪಿದೆಯ ನೆಳೆದುಕೋದಂಡದೊಳೊತ್ತಿಟ್ಟರೌದ್ರೋ । ತ್ಕಟಬೆತ್ತಂಮಂತ್ರಪೂತಂ ಖಚರಪತಿಕರಂಕೊಟ್ಟಶಾತಾಸ್ತ್ರಮಂಸಂ ॥ ಘಟಿಸುತ್ತುಂಕೊಲ್ವೆನಾನೀದನುಜ ಪತಿಯನೀಗಳ್ತಡಂಮಾಡೆನೆಂದಾ । ಭಟಿಸುತ್ತುಂವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರಂಬಿಡಿದೆಳೆಯಲಿಸಂ ತಂತಿರುಂಗಿತ್ತುನೀಗಂ ॥ ೧೨೦ ॥ ಆಗಳಶರೀರವಾಣಿ ಮುಂತೆಂದು ದೆಲೆವಿಧುಹಾಸ! ಮಾಣ್ಮಾಣ್ ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಯಿವನಂಕೊಲ್ವಳಿದು ನನ್ನಿನೀನೀಗಳಿವನ ನಿರಿದೆಯಾದೊಡೆ ಮುಂದೇಳ್ಗೆವಡೆವಯದು ಕುಲಕಭಾವಮುಕ್ಕು ಮದರಿಂಗೆಲ್ಲಂ ಮೆರೆ ದುಮುಂತಳರೆನೆ ರಾಜರಾಜನಾಲಿಸಿ, ವೃ॥ ಕಲಿಯಾಗುರ್ಬೆಕಡಂಗಿನೀಡ ಡಿಯುನಾಂತಾಖಿಳನಂನೋಡುತು । ಜ್ವಾಲಸಂಮೋಹನಬಾಣಮಂತೆಗೆದುಪೂಡುತ್ತೆ

ಚ್ಛಕೋಪಂಮಿಗಲ್ ॥ ಇಳೆಯೊಳ್ಪೇಳಿಸಿಮೂರ್ಛೆಯಿಂಸಕಲಸೈನ್ಯವಾತ್ರತಮಂ
ದೈತ್ಯನಂ । ಬಲವಂತಂತೆರಳ್ದಂನರೇಂದ್ರನಿದಿರೊಳ್ಗೆಲ್ಲಂಗಳಂಕೊಳ್ವರಾರ್॥೧೧॥
ಅಂತಾದನುಜಾಧಿಪತಿಯೊಳ್ಗೆಲ್ಲಂಗೊಂಡು ಮನುಜಾಧಿಪತಿ ಮುಂದೆಪೋಗೆ ;
ವೃ॥ ಮಲಯಧರಿತ್ರಿಕಂದರದೆಪುಟ್ಟಿದಚಂದನವೃಕ್ಷದೊಳ್ತಡಂ । ಗಲಿಸಿಪಭೋಗಿ
ವೇಷ್ಟನಮರೀಚಿತಾಂತರಪೂಗವೀಟಿಕಾ ॥ ದಳವನತಾಮ್ರಪರ್ಣಿಯಸುಮೌಕ್ತಿ
ಕವಲ್ಲರಿಯಿಂದೆತಳ್ತಿರ್ಕಂ । ಗೊಳಿಸಿತುನಾಡೆಕಣ್ಗೆಮಧುರಾನಗರಂಜನಸೌಖ್ಯಕಾಗ
ರಂ ॥ ೧೨ ॥ ಆ ನಗರಾದಿಪತಿ ವಜ್ರಜಂಘ ನಿಪನರಿದು ;
ಕಂ॥ ಈಕೆಶಿವಂದಿರೆಖರಕರ । ನೇಕಾಂಗಮತೇಜದಲ್ಲಿಮುಂದನೆನಿಕ್ಕುಂ ॥ ಈಕೆನೃಪ
ನೆಯ್ದೆಬಸನೆ । ಸಾಕೆವಿಸ್ಮಾತ್ರತೇಜಮೊಂದುಜಡಿವಾದೆಳ್ದಂ ॥ ೧೩ ॥
ಅಂತೆಳ್ದುಮಾರ್ಮಲೆಯೆ , ವೃ॥ ಸೆರಗಂಪಾರದೆಪೂರ್ಣ್ದಪೊಕ್ಕುಜಿಸಿಲಂಬಾ
ಣಾಳಿಕೇಗ್ಗಟ್ಟಿದಂ ।ತಿರಿಪೇದ್ರ್ವಿಕ್ಕಿಮುಟ್ಟಿರಲ್ತುಸುರುರಕ್ತಂಭೂಮಿಯೊಳ್ಸೂಸೆ
ಸು ॥ ಟ್ಟುರೆಬೀಸಿತ್ತೆನೆಬಾಣಪುಂಖಭರವಾತಂಬೀಸೆಪೋರ್ದತ್ತುಕೂ ।ಡಿಗೆಕ್ಕೈವೀಗ
ದೆವೀರವಿಲ್ವಡಿಕೆಗಂಕೆಟ್ಟಾಸುರಂಯುದ್ಧದೊಳ್ ॥ ೧೪ ॥ ಆಗಳ್ ;
ವೃ॥ ಭರದಿಂದಂವಜ್ರಜಂಘಂಸಿಡಿದುಪಿದುಕೆರಂತತ್ತಿಯಂಕಿತ್ತುರಾಜೇ । ಶ್ವರನೊ
ಳ್ಪಾದ್ಧಂಗುಡಲ್ಕುಟ್ಟರದೆ ಕೆರಗೆಭಾವಿದ್ವೇರಂಬಾಣವೊಂದಂ ॥ ಕರದಿಂಪ್ರಾಣ್ದಿ
ತ್ತಿತೊಟ್ಟುಬೆಳದಿಸೆಮಧುರಾಪತ್ತನಾದೀಶನಾಬಂದು। ರವಕ್ಷೋಭಾಗದೊಳ್ನಟ್ಟಿರಿ
ಯಲೊರಗಿದಂಮೂರ್ಛೆಯಿಂಪಾಂಡ್ಯಭೂಪಂ ॥ ೧೫ ॥ ಅಂತೊರಗಿ
ಬಳಿಯುಮೆಚ್ಚೆತ್ತ ವಿಧುಶಾಸನಂನೋಡಿ ; ವೃ॥ ಅರಿಯಿಂನಿನ್ನವತಾರ
ಮನಿಜಮನೆನ್ನೀಕೆರ್ಮದಿಂಪಾಪಿಯಾಂ । ಧುರದೊಳ್ಗೊಬ್ಬಕಡಂಗಿಕೊಳ್ಗದಿದುನಿ
ನ್ನೀಶಾದಕಾಂದ್ರೋಹಮಂ ॥ ಪಿರಿದುಂಮಾಡಿದೆನೋವು ರಕ್ಷಿಸುಗಡಾತ್ರೀಸತ್ವಮೂ
ರ್ತಿಪ್ರಭೂ । ದುರುಳಾತ್ಮಂಗೆನಗೇಕೆಶಾಂತಿಸಲಹೈಲೋಕೈಕರಕ್ಷಾಮಣೀ ॥೧೬॥
ಎಂದವಂ ಶರಣ್ಬುಗೆ ವಿಧುಶಾಸಂ ; ವೃ॥ ಧರೆಯೆಲ್ಲಂನಿಜದಿಂದೆಧರ್ಮಮ
ನೆಗಳ್ವಂತಾಳ್ದುಸದ್ವೃಂದಮುಂ । ಪಿರಿದುಂಮನ್ನಿಸಿಪಂಡಿತರ್ಗೆಸೊಗಮುಂನೀನಿತ್ತು
ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂ ॥ ಬೆರೆದಿಂತಪ್ಪೆಡರಂಪುಮಂತ್ರಿಗಳನುಂತಾಲೋಚನಾಲೋಕದಿಂ।
ನೆರೆತಾಳ್ದುಮ್ಮಯನೀತಿಯಿಂನಡೆಪುದೈ ಪಾಂಡ್ಯೇಶಸತ್ಕಾರ್ಯದಿಂ ॥ ೧೭ ॥
ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದವನಂ ಬಸಜಿಸಿ , ವೃ॥ ದುರುಳರನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿಗುಡು
ಗಾಡಿಸಿಬೀಡರಕಾಳೆಯಂಗಳಂ । ತರಿತರಿದಿಕ್ಕಿದುಷ್ಟತತಿಯಂಮರೆವೊಕ್ಕರರಕ್ಷಿಸು
ತ್ತೆಭೂ ॥ ವರಸ ತರ್ಗಿತ್ತುರಾಜ್ಯತತಿಯಂಗಿಜಶಾಸನಮೇರಿಗುತ್ತೆಬಿ ।ತ್ತರಿಸುತೆಕೀ
ರ್ತಿಯಂನಡೆವನಾಧರಣೀಪತಿನಾಡನೇಟ್ಟನಿಂ ॥ ೧೮ । ಅಂತವಂ ಸಹ್ಯಾ
ದ್ರಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಮುಂದೆಬರೆ ; ವೃ॥ ವಿಳಸತ್ಕಲ್ಲೋಲವಾಲಾಪರಿಗತ
ಜಲಬಿಂದುಸ್ಫುರದ್ರತ್ನಹಾರಂ । ಚಳದುದ್ಯನ್ಮೀನಪುಚ್ಛಪ್ರಕಟತಟಿತತಧಾವಳ್ಯದಿಂ
ಡೀರಸಾರಂ ॥ ಕಲಿತೋದ್ಯದ್ವಾಹಿನೀವಿಶ್ರುತರಿಕೆಟಕಾಗಾರಪೂರಂಗಭೀರಂ । ಪೊ

ಳೆದತ್ತುತ್ಸಾಹದಿಂಭೂಮಿಪನನಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಕೆಂದವೊಲ್ವಾರ್ಧಿಪೂರಂ ॥ ೧೨೯ ।
ಕಂ॥ ಪೊಡವಿಪನತೇಜಭರಕದು। ಸೆಡೆದುಕರಂಪಾದಕೆಯ್ದೆಪೊಡವಡುತಿರ್ಕುಂ ॥
ಕಡುಸಡಗರದಿಂತೆರೆಯಿಂ। ಕಡಲೆಂಬೆನೆನರಪನಿದಿರ್ಗೆನಿಲ್ವವನಾವೊಂ ॥ ೧೩೦ ॥
ಆಸಾಗರದತಡಿಯೊಳ್ನರಪಾಲಂಪಲಕಾಲಂವಿಶ್ರಾಂತಿಗೊಳುತ್ತಿರಲೊಂದುದಿವಸಂ
ವೃ॥ ಧೃತವೇತ್ರಂಲಂಬಕೂರ್ಚಂಲಸಿತಸಿತಶಿರೋವೇಷ್ಟನಸ್ಕಂಧಪಾರ್ಶ್ವ । ವ್ಯ
ತಬದ್ಧಾಂಗ್ಲೇಯಭಾಷಾವಿಲಿಖಿತಫಲಕಕ್ಷೌಮಗಾತ್ರತ್ರನುತ್ಕಂ ॥ ಪಿತಕೂರ್ಪಾಸಂ
ಲಸತ್ಕುಂಡಲರುಚಿನಿಟಿಲನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಂಸುರಾಗಂ। ಪ್ರತಿಹಾರಂಬಂದುಪೊಕ್ಕಂನರ
ಪತಿವಿತತಾಸ್ಥಾನಮಂನಮ್ರಮಾಸ್ತಂ ॥ ೧೩೧ ॥ ಅಂತುಬಂದು ವಿದ್ಯ
ಲ್ಲತಾಗಮನ ಪತ್ರಮಂನೀಡೆ ; ಕಂ॥ ಸತರಕರ್ಳಿಪಿದವಿದ್ಯ । ದ್ಗತತಂತ್ರೀ
ವೃತ್ತಪತ್ರಮಂಮನವೊಲವಿಂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಪತಿಶಿರಸಾವಹಿಸು । ತ್ತತಿಶಯದಿಂತೆಗೆದುಬಿ
ಚ್ಚುತೋದಿದನಾಗಳ್ ॥ ೧೩೨ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ, ವೃ॥ ಜನಮೆಲ್ಲಂ
ಕ್ಷೇಮದಿಂದಿರ್ಪುದುಬಹುಸುಖದಿಂದಿಪ್ಪೆವಾಪ್ಸೇನೆಯಿಂದಂ । ಮನವೊಲ್ದಂಪೂ
ಳ್ವಚಾತುರ್ಥಿಕವಿಲಸಿತವಾಯುಷ್ಕರಂಯಜ್ಞಹೋಮಂ ॥ ಘನಪುಷ್ಪೀಪುತ್ರಪಿಂ
ಡಪ್ರಹಿತದೊಳುಪವಾಸಂಕರಂಪೂರ್ಣವಾಯ್ತು । ಬನೆಗಂಮುಂದಿಟ್ಟುಬೇಗಂತೆ
ರಳ್ವಿಜವದೊಳೆಯ್ತಂದುನೀಂಕಾಣ್ಬುದೆಮ್ಮಂ ॥ ೧೩೩ ॥ ವೃ॥ ಎಂದೋದು
ತ್ತಾಗರಾಜಾತ್ಮಜನುರಪಿನವೊಂದಾಪದಿಂತಂದೆಯುಂತಾ । ಯಂದುರ್ವೃತ್ತತ್ವದಿಂ
ದಂಬಗೆಯದೆಮುದದಿಂದಿರ್ಪಿನಂಕಾಲ್ಗಮೆನ್ನಿ ॥ ಮಂದತ್ವಕ್ಕೆಂದುಬೇಗಂಬೆಸಸಿದ
ನುರದಿಂಸನ್ನದಂದಾಳ್ಗೆನುತ್ತಾ । ನಂದಂಸೈನ್ಯಕ್ಕೆರಾಜಂಪೊರಮಡೆವಿತತಾಂಗ್ಲೇ
ಯಾಭಿಷಾಪ್ರವೀಣಂ ॥ ೧೩೪ ॥ ಅಂತುಬೆಸಸಿ ರಾಜರಾಜನಾಗಳೆ ಧೂಮ
ರಥಶಾಲೆಗೆಯ್ತರೆ ; ಕಂ॥ ಸಡಗರದಿಂದಿರೆಳ್ದರ್ । ಪೊಡವಿಪನೆಯ್ತರ್ಪ
ಪವದೊಳಲ್ಲಿರ್ದವರ್ಗಳ್ ॥ ನಡೆಪ್ರಾಜ್ಯತೆಪುರದೇಶದೆ । ಬಿಡದೆಸೆಗುಂನೃಪತಿಗೀತನಿಂದಿ
ವಿಮ್ಮದರಾರ್ ॥ ೧೩೫ ॥ ಆಗಳಲ್ಲಿಕ್ಕಿದ ಚಿತ್ತರಿಗೆಯೊಳಂಸಂ ಕುಳ್ಳಿರೆ ;
ವೃ॥ ಭರದಿಂದೆಳ್ತಂದುದಾಗಳ್ನೆಲಮನೊಡೆದುಮಾಸೇಸನೇಬಂದನೆಂಬೊ । ಲ್ತುರದಿಂ
ದಂದಕ್ಷಿಣಾಂಭೋನಿಧಿಯೆಳೆವಸಿಪುಗರ್ವಮೋಸಾಲಸಾಂತೀ ॥ ಪರಿಯಿಂಸಾರ್ತಂ
ದುವೆಂಬನ್ನೆಗಮತುಳರವಿಗ್ರಾಹದಿಂಸ್ಫೋಂಹಿಕೇಯಂ । ಪರಿದಿಂತೆಯ್ತಂದನೆಂಬೊ
ಲ್ಕೊರೆವದನುಜನೆಂಬಂತಿರಾಧೂಮಯಾನಂ ॥ ೧೩೬ ॥ ವೃ॥ ಪರಿಧಾವದ್ಧೂ
ಮಮುಂತ್ರಪ್ರಚುರಬಲಚಲಚ್ಚಕ್ರಮಾಲಾಗಭೀರ । ಸ್ವರಮುದ್ಯದ್ಭುಗ್ನಭುಗ್ನಂ
ಬಸಿತವಿತತೆಧೂಮಪ್ರತಾನಂಸ್ಥಳಪ್ರ ॥ ಸ್ಫುರದುದ್ಘಂಟಾನಿನಾದಂಬಹುಜನವಿ
ವಂಸೂಚನಾಯಂತ್ರಶಬ್ದಂ । ಮೆರೆಯಲ್ಕೂಪಪ್ರತಾಪಂಪರಿವತೆರದೊಳ್ಬೈತಂದು
ದಾಧೂಮಯಾನಂ ॥ ೧೩೭ ॥ ವೃ॥ ಪರಗೋಮಂಡಲಮಂಕರುತ್ತೆಪಿಡಿ
ಯಲಬ್ಧಿಪಾಲನಾದಕ್ಷಿಣ । ಸ್ಫುರದುದ್ಬಾಹುವೆನಿಪ್ಪಚಾಳ್ಕೊರೆದಪಶೇಷೋರ್ದ್ರತ್ನ
ಮೇಯಂತ್ರಭೀ ॥ ಕರಪಾತ್ರಿಯೆನಲ್ಕದಂಗಿಪರಿದೋಡುತ್ತಿರ್ಪುದೀಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ।

ಧರೆಯೊಳ್ತಾನೆನಿಕೊರ್ವ್ವಿತೋಱುವುದುಧೞಮ್ಮ್ಯಂದನಂವೇಗದಿಂ ॥ ೧೩೮ ॥
ಕಂ॥ ಸ್ಮರಘಸ್ಮರಪುಷುಸಾವಕ । ವಿರವದ್ಗಿರಿಶೋಗ್ರಫಾಳನೇತ್ರಕ್ಕೆ ಸಮಂ ॥ ದೊರೆಕೊಳಿಸಿವುದಾವಹ್ನಿ । ಸ್ಫರದುದ್ಯದ್ಧೂಮಯಾನಮುಖಗತೆಯಂತ್ರಂ ॥ ೧೩೯ ॥
ಆಗಳ್ ; ಕಂ॥ ಅಪರಿಮಿತಸ್ಯೈನ್ಯಮೆಲ್ಲಂ । ನೃಪಪದ್ಧತಿಯಿಂದೆಧೂಮರಥಮಂ ಸಾರ್ದ್ದ ॥ ತ್ತ್ರಿಪದೇಂದ್ರಿಯಚಯಮೆಲ್ಲಂ । ವಿಪರೀತಂಯಮಿಯದೇಹಮಂ ಸಾರುವವೊಲ್ ॥ ೧೪೦ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿತುರಗರಥಭಟಕ್ಕಳ್ । ನೆರೆದದರಾರಥದ ಮೂಹಮಂ ಸಾರ್ದ್ದರೆನಲ್ ॥ ವರಧೂಮಯಂತ್ರಯಾನದ । ಪರಿಗೇದೊರೆ ಜಗದೊಳದರದೈಶ್ವರ್ಯ್ಯಮೆನಿತೊ ॥ ೧೪೧ ॥ ಅನಂತರಂ ;
ವೃ॥ ಕೈಗುಡೆಮಿತ್ರರೆಳ್ದುಪದೆಪಿಂಜನಸಂತತಿಸಂತಸಂಮಿಗಲ್ । ಬಾಗದಮಸ್ತಕಂ ಬೆರಸುವಂದಿಸೆಸೂಸುವಪ್ಪೊಂಗಳಂ ಮನೋ ॥ ರಾಗದಿನಾಂತುಧೂಮರಥಮಂತವೆ ಸಂತಸದಿಂದವೇರಿದಂ । ಭೋಗಗಣಸ್ಫುರನ್ಮಣಿಗಣದ್ಯುತಿಯಂಶಶಿಹಾಸಭೂಮಿಪಂ ॥ ೧೪೨ ॥ ಅಂತೇರಲೊಡಂ ಬಲ್ಗಂಟೆಯುಲಿ ಹೂಣನಪಣವಶಬ್ದಂ ಯಂತ್ರಚೀತ್ಕಾರಂಪುಟ್ಟಿ ; ಕಂ॥ ಸಡಿಲ್ದ ರಥಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ । ಸಡಗರದಿಂದೆಯ್ದೆ ಚಕ್ರಚೀತ್ಕೃತಿಯೆನಸುಂ ॥ ಕಡುನಿಮಿರೆಧೂಮನಾಳದೆ । ಪೊಡರಲ್ಪೊಗೆಪರಿದುದೊಯ್ಯನಾರಥಮಾಗಳ್ ॥ ೧೪೩ ॥ ಕಂ॥ ಉರಗವಿಷಮೊಯ್ಯನೊಯ್ಯನೆ । ನರರಂಗಮನೊಕ್ಕುಪತ್ತಿಱೇಗಂತನುವೊಳ್ ॥ ಪರಿವತೆರಂಧೂಮರಥಂ । ಪರಿದುದುಬಹುರಯದೆಕಂಬಿಯಾಂತಾಪಥದೊಳ್ ॥ ೧೪೪ ॥ ಕಂ॥ ಬಗೆಗರಥಕಂಪಥಕಂ । ಮಿಗೆಭೇದಂತೋರದಂತೆವೊಲ್ಬಹುರಯದಿಂ ॥ ತ್ರಿಗುಣಿಸೆಬೋದಿಸಿದರ್ದ್ದ । ಟ್ಟಿಗಳುಂಬಂಸಿಲ್ಕದಂತೆಹೂಣಭಟರ್ಕಳ್ ॥ ೧೪೫ ॥ ವೃ॥ ಘನರಸಮೆಯ್ದೆಪೋಗುತಿರೆಭಿನ್ನಮೆಜೋಡಿಸಿದಂತೆತೋರ್ದ್ದುದಾ । ವನದೊಳೆವಕ್ರಮಿರ್ಪ್ಪುದುಕೆರಂಋಜುವಾಗುತೆಕಂಡುದೊಪ್ಪಿರಲ್ ॥ ಘನತರವಸ್ತುತತ್ಕ್ಷಣದೆಸೂಕ್ಷ್ಮಮುದಪ್ಪುದುಸೂಕ್ಷ್ಮವಸ್ತುವಾ । ಘನತರವಸ್ತುವಪ್ಪುದೆನೆತದ್ರಥವೇಗಮದೆಂತುಟಿರ್ಪ್ಪುದೋ ॥ ೧೪೬ ॥ ವೃ॥ ತ್ವರಿತಂಪೋಪಂಸಮೀರಂಪವನನಗಮನಕ್ಕಂತೆರಂಪುಲ್ಲೆಯಾಬಂ । ಧುರವೇಗಂಪೆರ್ಚ್ಚೆವಾತಾಯುವಿನಗತಿಗಮಾಬಾಣವೇಗಂಬವಂತ ॥ ಚ್ಚರದಾವೇಗಕ್ಕೆಮಾಕಾಮಿನಿಯರಕಡೆಗಣ್ಣೋಟಮೋಪೆರ್ಚ್ಚೆತದ್ಭಾ । ಸುರಮಪ್ಪಿನೋಟಕಿನ್ನುಂಜವಗಮುಮುತದ್ಧೂಮಯಾನಂನಿತಾಂತಂ ॥ ೧೪೭ ॥
ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂದಂನೋಡುತಾಮಾರ್ಗ್ಗದಗಿರಿವನವಾಪೀತಟಾಕಂಗಳಂಸಂ । ಪದಮಂ ಶಾರ್ದ್ದೂಲಸಿಂಹಪ್ರಮುಖಮೃಗಕುಲವ್ರಾತಮಂದೇಶಮಂಚೆ ॥ ತ್ತ್ರದಲಂಪಿಂಮಿತ್ರರೊಳ್ನಲ್ನುಡಿಗುಡುತತಿಮರ್ಯಾದೆಯಂತಾಳ್ದುತಾಸಂ । ಮುದದಿಂದೆಯ್ತಂದನಾವೈಷ್ಣವವರಸಮಯಾಂಭೋಧಿಚಂದ್ರಂನರೇಂದ್ರಂ ॥ ೧೪೮ ॥ ಪ್ರಹರ್ಷವೃತ್ತಂ॥ ಆದಿತ್ಯದ್ಯುತಿಲಸಿತಾಂಗೆವಿಷ್ಣುಭಾಮೇ । ಶ್ರೀದಸ್ತೋತ್ರಗುಣಕಳಾದಯಾಭಿರಾಮೇ ॥ ಮೋಧಾಜಿನ್ಮುನಿತನುಜಾಭಿನಂದಸೀಮೇ । ವಾದಾನ್ಯಸ್ತವವಿತತಾ

ಚ್ಯುತಪ್ರಕಾಶಮೋ ॥ ॥ ೧೪೯ ॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸ್ತೋಮಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತ ಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀಕಾಯಮಾನ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸಾಳಿಗ್ರಾಮವತೀರ್ಥಾಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟವರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ದ್ವಾದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಕಮಲಾಬಿಂಬೋಷ್ಠಿ। ಸ್ತೋಕಾಮಳಚೂತಪಲ್ಲವಪ್ರಮದಪಿಕಂ॥ ಪಾಕಾರಿಶಂಭುವಿಧಿಸುರ। ಲೋಕಸ್ತುತನೀಗೆಸೌಖ್ಯಮಂಶ್ರೀಶ್ರೀಶಂ ॥ ೧ ॥ ಕಂ॥ ಜನಪದಸೌಭಾಗ್ಯಮನಾ। ಜನಘಂಘದಸೌಖ್ಯಸ್ವರ್ಗಮಂನಡೆನೋಡು ॥ ತ್ತ ನವಧಿಶೌರ್ಯಂಬಂದಂ। ಜನಪತಿವರಘೂಮಯಾನದೊಳ್ಬಹುರಯದಿಂ ॥ ೨ ॥ ಅತ್ತಲ್ ಚಂದನಾವತಿಯೊಳ್; ಕಂ॥ ಕವಿಗಳ್ವಿಪ್ರರ್ಪರದರ್। ಸುವಿಲಾಸದನಾಟ್ಯಗಂತಿಯರ್ಗಾಯಕರು ॥ ತ್ಸವಭರಿತರ್ಪೊವಿಪಸುತ। ರವಧಾನಿಗಳೆಯ್ದೆ ವಂದುನಿಂದರ್ಮುದದಿಂ ॥ ೩ ॥ ಕಂ॥ ಕುಲಪತಿಗಳ್ಕುಲವಧುಗಳ್। ಕುಲಮಂತ್ರಿಗಳೆಯ್ದೆವಂದಿಮಾಗಧರೊಲವಿಂ ॥ ಜಲಕನೆಪೊರವಾಟ್ಟಿಯತ್ತೆ। ನಲವಿಂದಂ ಪುಷ್ಪವಂತನೊಸೆದೀಳ್ತಂದಂ ॥ ೪ ॥ ಕಂ॥ ಕರಿತುರಗರಥಭಟರ್ಕ। ಳ್ಳಿರಿದಿರೆವಳಯಗೆಗಳೆಲ್ಲಮಂಬರತಳದೊಳ್ ॥ ಮಿರುಮಿರನೆಮಿರುಗೆವಾದ್ಯ। ಸ್ವರಮಳ್ದಿರ್ದಿರೆಪಾರ್ದನಿಂದರರಸನಬರವಂ ॥ ೫ ॥ ಆಗಳ್, ಕಂ॥ ಬಂದುದುಜವವಿಂಧೂಮ। ಸ್ಯಂದನವಿಾರಂಗನಗರಿಗೆಂಬುದುಮಿಡಿಯಲ್ ॥ ಸಂದಾಷ್ಠಿದಕ್ಷ ತ್ತಂತ್ರಿಯ। ನಂದಂಪಾರಂಕಡಂಗಿಕಾತರಿಸಿತ್ತೋ ॥ ೬ ॥ ವೃ॥ ಇದೊನಾಂಬಂದಪ್ಪೆನೀಗಳ್ಪ್ರತಿಭಟಿಸುವರಾರೆಂಬಿನಂತನ್ನೊಳೀಭೂ। ಸುದತೀಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಂಕೂರ್ತಿರುವನದರಿನೀಗಳ್ಸಮಂಬರ್ಪ್ಪರಾರ್ದು ॥ ಮ್ಮದದಿಂದಂದುಷ್ಟರಾರಾದೊಡಮಿರದಿದಿರಾಂತೆಯ್ದೆಕೊಂದಿಕ್ಕುವೆಂಸ।ತ್ಯದವಾಕ್ಯಂತನ್ನದೆಂದೂಳ್ವದೆನೆಸೆಗಳ್ದದಾಯಂತ್ರಬೇತ್ಕಾರಶಬ್ದಂ ॥ ೭ ॥ ಕಂ॥ ತುರಗರವಂಕರಿಬೃಂಹಿತ। ಮುರುಘುಂಟಾನಾದಮತುಳದುಂದುಭಿಬೇರೀ॥ ಸ್ವರಮುಗ್ರಳಭಟರರವಂ। ವರಗೀತಂಜಗದೊಳಳ್ದುರ್ಕಿಬಿದುವಾಗಳ್ ॥ ೮ ॥ ತದ್ವ್ಯತಿರೇಕದೊಳ್,

ವೃ॥ ಮೊರೆಯುತ್ತುಂಸಿಡಿಲಂತೆಗರ್ಜಿಸುತೆಘುಂಟಾನಾದಮಂಕೇಳುತುಂ। ಭರದಿಂ

ದಂಪೊಗೆಯಂಕರುತ್ತುಗುಳುತುಂಬುಂತಾಕ್ರಿಯಿಂನೋಡುತುಂ ॥ ಪಿರಿದೊಂದಬ್ಬರವುಬೆ=ಕೊಳ್ಗದಿದುಕಾಯೆಳ್ದೀರಂತೆಬಂದತ್ತುಸ । ತ್ವರದಿಂಧೂಮುರಥಂಸ್ಸುರದ್ವಷನವೊಲ್ಗಿಂಭೀರಶಕ್ತ್ಯನ್ವಿತಂ ॥ ೯ ॥ ಆಗಳ್; ಕಂ॥ ಜಯಜಯರವದಿಂಪೌರಂ । ನಯದಿಂಮಿಗೆಮುದವಿಂದುಪುಷ್ಪಾಂಜಳಿಯಂ ॥ ಅಯುತವಸುಪ್ರಸರಂಗಳ । ನಯದಿಂತವಿಕೆದರ್ದುಹರ್ಷಮಾನಸರಾದರ್ ॥ ೧೦ ॥

ಬಳಿಕೆಪುಷ್ಪದಂತಂ ನಿಜವಿನಯದೊಡನೆ ಯುವರಾಜನಂಕಂಡು ; ಕಂ॥ ಯುವರಾಜಂಗಖಿಳಸುಖಂ । ಸವನಿಕೆನೃಪನಿನ್ನವಿಜಯಮಿದುವಿರ್ವಿಘ್ನಂ ॥ ಅವಿಕಳಮತಿಫಲವಾಂತುದೆ । ಭವದೀಯಾಗಮನಕಿಂದುಸೊಗಮುದಯಿಸಿತ್ತೇ ॥ ೧೧ ॥

ಎಂದುಬೆಸಗೊಳೆ , ಕಂ॥ ನಿಮ್ಮಕ್ರಿಯುಹಿತಬೋಧನೆಯಿಂ । ದೆಮ್ಮಾಗಮನಂಸಮಂತುಗೆಲ್ಲಂನಿಜದಿಂ ॥ ಸಮ್ಮನಿಸಿದುದಖಿಳಸೌಖ್ಯದಿ । ಳೆಮ್ಮಕ್ರಿಯುತಾಂಪ್ಯುಂದೆಗಳ್ಗೆ ಸೇವುದೆಸೊಗಮೋ ॥ ೧೨ ॥ ಎಂದುನಸ್ಗುಡಿ ನುಡಿದು ; ವೃ॥ ಪರಮಾನಂದಮುಯಂಸುಮುಸೌಕ್ತಿಕಲಸಡ್ಡೋಲಾಯಮಾನಸ್ಸುರ । ದ್ವರಹಾರಂಜಯ್ಯಕಾಮಿನೀಮಣಿಮನೋಪದ್ಮೇಂದಿರಂಶತ್ತುಬಂ ॥ ಧುರರಾಜ್ಯೋದ್ವೃತೆಬಾಹುದಂಡಕರಿತಂಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಷಟ್ತ್ವಂರಣಾ । ಜಿರಕಾಲಂಮುಕಂರಾಂಕಕೀರ್ತಿಮಹಿತಂವಿಶ್ವೇಕ್ಷುಮಂಮಂಜುಳಂ ॥ ೧೩ ॥ ವೃ॥ ಜಯಜಯರಾವಮಂನೆಗಳೆವಂದಿಗಳುಗ್ಗಡಿಸುತ್ತೆನೋಡೆಸಂ । ನಯದೊಳೆಮಾಗಧರ್ಸ್ತುತಿಯರಂದೆಲವೀಮಿಗೆಸೇಸೆಯಿಕ್ಕೆಲಾ॥ ಜಿಯುನುರದಿಂಕಡಂಗಿಮಿಗೆಕೆಯ್ಗುಡೆಮಂತ್ರಿನಭಕ್ಕೆಗುಂಪುಗಳ್ । ರಯುದೆಸಿಡಿಲ್ದಬಳ್ಕೆರೆಯೆದುಂದುಭಿಭೇರಿಯುಶಬ್ದಮುರ್ಬರಲ್ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಜನಮೆಲ್ಲಮುಗಿದಕೆಯ್ಗಳಿ । ನನುವಿಂದಿರೆಗೇಯುನಿಸ್ವನಂಪೆರ್ಚೆಸೆ ॥ ಜ್ಜನನೃಪನಾರಥದಿಂಮೇ । ದಿನಿಗವತರಿಸಿಂದ್ರವಿಭವಮಂಕೆಯ್ಕೊಂಡಂ ॥ ೧೫ ॥ ಆಗಳ್ ,

ಕಂ॥ ಧರಣೀಪತಿಜನರರ್ಪಿಸಿ । ದುರುಫಲಸುಮುಪತ್ರದುಲುಪೆಯುಪಚಾರಗಳಂ ॥ ಹರಿಸದೆಕೈಕೊಂಡವರಂ । ಕರುಣಾರಸದಿಂದಯಾಬ್ಧಿಮಿಗೆಪೊರೆಯಿಸಿದಂ ॥ ೧೬ ॥

ಕಂ॥ ಪರಮೋತ್ಸವದಿಂಜನತತಿ । ಗರಿಮೂಡಿತ್ತೆನೆಕಡಂಗಿಗುಡಿಗಟ್ಟಿಯ್ದಲ್ ॥ ಪೆರಗೆಧರೇಶ್ವರತನಯಂ । ತೆರಳ್ದಂಪೂವಲಿಯಕೆದರೆಪದನಖರುಚಿಗಳ್ ॥ ೧೭ ॥

ಅಂತುಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ; ವೃ॥ ಗರುಡಗಜಾದಿಕೇತುಪಟವಿಸ್ತರಮಂಜುಳಮೇಘಮಾಲಸ । ತ್ಸುರುಚಿರರತ್ನಹೇಮರುಚಿಮಂಡಿತದಿಕ್ತಿಯಂಮಹಾಭ್ರವೋ ॥ ತ್ತುರಗಚತುಷ್ಕಬಂಧಿತಯುಗೋತ್ತಮಕೂಬರಶೋಭಿಯಂಮನೋ । ಹರಮಿಳದಕ್ಷಚಕ್ರರವಬಂಧುರಮಂಶುಭಮಂನಿರಾಕುಲಂ ॥ ೧೮ ॥

ಕಂ॥ ಪೊರವೊಳಲಿನೆಯ್ದಿಭೂಮಿಪ । ವರಸುತನಾದಿವ್ಯರಥಮನಾಸಖಿಯೊಡನೇ ॥ ರ್ದರಮನೆಗೆನಡೆಯೆಬೆಸಸಿಥ । ನರಸಂಸಾರಧಿಗೆಭದ್ರಲಕ್ಷಣಸಾರಂ ॥ ೧೯ ॥

ವೃ॥ ಭದ್ರಶ್ರೀರಮಣೀಸಖೀಜನಸಮಬಂದೀನೋಳ್ಪುದೋಎಂಬಿನಂ ।ಪ್ರೋದ್ಯದ್ವಪ್ರಭುರಾಕ್ಷತಾಪ್ರಸುಮಲಾಜಾನೀಕದಿಂಭೂಪನಂ ॥ ಸದ್ರೂಪಂಮಿಗೆಸೇಸೆಯಿಕ್ಕಿ

ಪಡೆಪಿಂತವರ್ಮ್ಮಾತ್ಮಸೌಂದರ್ಯಸಂ । ಪದಾಗ್ರಾಂಶುಕಟಾಕ್ಷದಿಂ ತಣಿಯೆನೋಡುತ್ತಿ
ರ್ದ್ದರಾ ಕಾಲದೊಳ್ ॥ ೨೦ ॥ ಕಂ॥ ತವತವಗೆ ಪರಿದು ಚಾರಕ । ನಿವಹಂ
ಮುಂಕೊಂಡು ನಿಖಿಲಧರಣೀಪಾಲ ॥ ಪ್ರವಿದಿತಕುಳಿಂದಭೂಪಗೆ । ಯುವರಾಜಂ ಬಂ
ದನೆಂದು ಪೇೞ್ದುದು ಪಡೆಪಿಂ ॥ ೨೧ ॥ ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ವರಮುಕ್ತಾ
ಸಾರವರ್ಷಪ್ರಚಯಮನುರದಿಂ ಪಾರಿಜಾತಕ್ಷಮಾಜಂ । ಸುರಿವುತ್ತಿರ್ದ್ದಪ್ಪುದೀ ಮಾ
ೞ್ಕೆಯೊಳೆನೆ ಸುಖಬಾಷ್ಪಾಂಬುಬಿಂದೂತ್ಕರಂ ಸಾ ॥ ತರೆ ಭೋಂಕಲ್ಪಲಮುನ್ನೀ
ರ್ದ್ದೆಗೆಯಿದೆನೆ ಕರಂ ಮಿಳ್ಳಿಸಲ್ ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರಂ । ಪರಮಾನಂದಂ ಕುಳಿಂದಂ ತುಱುಗಿದ
ಸುಕೃತಂ ಬರ್ಪ್ಪವೋಲ್ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ॥ ೨೨ ॥ ಕಂ॥ ಬರಿಸುತ್ತುಂ ಖಗಕು
ಲಮೆ । ಯ್ತರುವಂತಿರೆ ಪಕ್ಷಿರಾಜನದ್ರಿಗಳೆಲ್ಲಂ ॥ ಬರಿಸುತ್ತುಂ ಹಿಮನಗಮೆ । ಯ್ತರು
ವಂತಿರೆ ಬಂದನರಸನರಸರಸಹಿತಂ ॥ ೨೩ ॥ ಅಂತೆಯ್ತಂದು ಪಳಿಕಿನ
ಚೌಪಳಿಗೆಯ ಕನಕಸ್ತಂಭಮಂ ಮಲಂಗಿ ಚಿತ್ತರದ ಬಿತ್ತರಿಗೆಯೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ್ಪುದುಂ;
ಕಂ॥ ವಿನಯಭರಂಗೆಂಟರೊಳಾ । ಜನಕನನೊಸೆದಿನನಬಿಂಬಮಂ ಸಚ್ಚಕ್ರಂ ॥ ಘ
ನವೀಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ಬಂ । ತನವಧಿಶೌರ್ಯ್ಯಂ ವರೇಂದ್ರತನುಜಂ ಕಂಡಂ ॥ ೨೪ ॥
ಅಂತು ಕಂಡೆಯ್ದೆ ವಂದು ಪೊಡವಡೆ , ಕಂ॥ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತೆಗೆದು ಪುದ್ದಿಡು ।
ತೊಡನೊಡನೊರ್ಮ್ಮೆಗ್ಮೆ ಬಿಗಿದು ಬರಸೆಳೆಯುತ್ತುಂ ॥ ಪಿಡಿದೌಂಕಿ ಗಂಡಮಂ ನ ।
ಲ್ನುಡಿಯಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡನರಸುತನುಜನನಾಗಳ್ ॥ ೨೫ ॥ ಅದೆಂತೆನೆ ;
ವೃ॥ ಆರಾರಾಮದ ಗರ್ವಮಂ ಪಿಳಿದೆನೀಂ ಪುತ್ರಾರಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ । ಆರಾರಾಧಲಿ
ಯಂ ಕರಂ ನೆಗಳ್ದೆನೀನೇಗೆಯ್ದೆ ಮತ್ತೀಧರಾ ॥ ಭಾರಾಕೀರ್ಣ್ಣರೆನಿಪ್ಪ ನಿತ್ತ್ರಧಮರಂ ಪಾ
ೞ್ಗೆಯ್ದೆ ಬಲ್ಗಾಲವಿಂ । ತಾರಿಂದಂತಡೆದತ್ತು ಪೇೞ್ ಪಡೆಯೆ ಮ್ರುಚ್ಚೈತ್ರಮಾನಂದಮಂ ॥
॥ ೨೬ ॥ ಎನೆ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ವಿನಯವಿನಮ್ರನಾಗಿ ; ಕಂ॥ ದೇವಭ
ವದೀಯಪದರಾ । ಜೀವದ ಬಲದಿಂದೆ ನಿಖಿಲದೇಶಂಗಳನಾ ॥ ನಾವಿಧದ ತೀರ್ಥಗಿರಿಸಾ ।
ಖ್ಯಾವಹಮಂ ಸುಪ್ರಯಾಣದಿಂ ತೊಳಗಿದೆನಾಂ ॥ ೨೭ ॥ . ಎಂದು ನುಡಿಯೆ
ಬಳಿಯೊಳಿರ್ದ ಮಿತ್ರಮಂತ್ರಿ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತಮನಾದ್ಯಂತಂ ತಿಳಿಸೆ ಪರಮಸಂತು
ಷ್ಟನಾಗಿ ನರಪಾಲಂ , ಕಂ॥ ಸೆಗಳಿಕೆಯೊಳ್ತಂಗಲರೊಗು । ಮಿಗೆಕರಮಡ
ಸಿರ್ದಮರ್ಪ್ಪವೊಳ್ಸಿಯುದಯಂ ॥ ಮಿಗೆಬಡತನದಲ್ಲಿ ಸಿರಿ । ನೆಗಳ್ವಂತಿರೆ ಸುತ
ನಪರಯದೊಳ್ ಜಯವೆಸೆಗುಂ ॥ ೨೮ ॥ ಎಂದು ಬಳಿಯೊಳಿರ್ದರೊಳ್ ಪೊಗಳ್ದು ;
ಕಂ॥ ತಾರಗಿರಿಕೊಟಗಹ್ವರ । ಕೋರಂತಿರೆ ತರುಣಸಿಂಹನಂ ಕೇಸರಿತಾಂ ॥ ಬೀರ
ದೊಡನುಯ್ವ ತೆರದಿಂ । ಧಾರಿಣಿಪತಿ ಪುತ್ರನೊಡನೆ ಗೃಹಮಂ ಪೊಕ್ಕಂ ॥ ೨೯ ॥
ಅಂತು ಪೊಕ್ಕು ಪಲಪಗಲ್ಗಳಂ ಕಳಿವುತಿರೆ ; ವೃ॥ ಮಿಳಿರ್ದಾಡಲ್ಕೆರಾಂಕೆ
ಕುಂಡಲಕರಂ ಗಂಡಸ್ಥಲಪ್ರಾಂತದೊಳ್ । ಕ್ಕೊಪ್ಪೆಳೆಯಲ್ರತ್ನಕಿರೀಟಕಾಂತಿ ಜಸಿಲಂತಾ
ತಾರಹಾರಂಮಹೋ ॥ ಜ್ಜ್ವಳದಿಂ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಂ ಪಗಲ್ಕೆ ರಪೆಬಂದಾನಂದದಿಂದೊಂದಿ
ನಂ । ನೆಲಹಾಣ್ಮಂ ಮಣಿಸಿಂಹಪೀಠದೆಸೆದಂ ಶುದ್ಧಾಂತರತ್ನಾಕರಂ ॥ ೩೦ ॥

ವೃ|| ಲಸದುದ್ಯದ್ಭೂಷಣಪ್ರಸ್ಫುರದುರುರುಚಿಸಾಕಲ್ಯಸಾರಾಮಳಾಂಗಂ | ಪ್ರಸು
ಮಪ್ರೋದ್ಯನ್ಮಹಾಮಂಜುಳತನುಲಲನಾಕಂಕಣಕ್ವಾಣಚಂಚ || ದ್ಬಿಸಜಸ್ಫೀತೋ
ನ್ನಖಾಂಶುಸ್ಫುರಿತಕರತಳಾಂದೋಳಿತೋಚ್ಚಾಮರಂಸ | ದ್ವಸನಂಸಾಮಂತಭೂ
ಭೃಚ್ಛಿರಮಣಿಘೃಣಿಮಾಂಗಲ್ಯಪಾದಾರವಿಂದಂ ||೩೧|| ಅಂತುಕುಳಿಂದ ಭೂಪಾಲ
ನೊಳ ಓಲಗದೊಳೊಪ್ಪುತಿರ್ದು ಕುಮಾರನಂ ಬರವೇಳೆಂಬುದುಂ ವೃ|| ಮಣಿಕೋ
ಟೀರಾಂಶುವೆತ್ತಂತೊಳಗೆಬೆಳಗೆಹಾರಾಂಶುಗಳ್ವಕ್ಷದೊಳ್ಮೇ | ಣ್ಕಣಿವುತ್ತಂತೋರೆ
ಕರ್ಣಾಭರಣರುಚಿವಲಂಗಂಡದೊಳ್ಬಿಂಬಿಸಲ್ಭೂ || ಷಣಕಾಂತಿಪ್ರಾಂಜುಳಾಂಗಂ
ವಿಬುಧನುತನಿಳಾಭಾಮಿನೀಪಟ್ಟಬದ್ಧಂ | ಕ್ವಣದಂಚತ್ಕಂಕಣಂಪಂಡಿತಜನವರದಂ
ಬಂದನುದ್ದಾಮಶೌರ್ಯಂ ||೩೨|| ಅಂತು ಬಂದು ಪೊಡವಟ್ಟ ಕುಮಾರನಂ
ನೋಡಿ , ಕಂ|| ಮುದವೆಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿನಿಜಪೀ | ರದೆನೃಪನೆಳೆದಿಕ್ಕಲೆಂತುಮೊ
ಲ್ಲದೆಕುವರಂ|| ಪದತಳದೆನೂಂಕಿಪಡಿಯರ | ನಿಬಿರಿಕ್ಕಿದಬೇನಜೇಲಮಂಕುಳ್ಳಿರ್ದಂ||
|| ೩೩ || ಕಂ|| ತೆಗೆದಪ್ಪುತೆಮುಂಡಾಡುತೆ | ಬಗೆನಲವಿರ್ಬರೆಕುಮಾರ
ನಂನುಡಿವನವಂ || ನಗನಿಷ್ಕಂಪಿತಶೌರ್ಯ | ಪ್ರಗತಾಂಚಿತವಾಂಛಿತಾರ್ಥಕಾರ್ಯಂ
ಭೂಪಂ || ೩೪ || ವೃ|| ತನಯುಮದೀಯರಾಜ್ಯಮತಿವರ್ಧಿಸೆಶತ್ರುವಬಾ
ಧೆಯಿಲ್ಲದಂ | ತೆನಸುಮಮೋಯಸ್ಸೈನ್ಯದೊದವಿಂನೆರೆರಕ್ಷಿಪನೆಮ್ಮರಾಜ್ಯಮಂ || ಘನ
ತರರಾಜಶಾಸನಮನೊಯ್ಯನೆಸೂಚಿಪನೆಮ್ಮಮಿತ್ರನಂ | ತೆನವಧಿಶೌರ್ಯಕುಂತಳ
ಜನೇಶ್ವರನೆಮ್ಮಧಿರಾಜಮಂಡನಂ || ೩೫ || ಕಂ|| ಅದರಿಂಪ್ರತಿಸಂವ
ತ್ಸರ | ಮಧಿಪಂಗಾಂಕಪ್ಪಕಾಣ್ಕೆಯಂಕುಡವೇಳ್ಕುಂ || ಮುದದಿಂಮೂವತ್ತೈಲ |
ಕ್ಕದವಸುವಂಸಾರ್ಥರತ್ನಮಂವಿನಯಭರಾ || ೩೬ || ವೃ|| ನಡೆನೋಡಳ್ಕಿ
ಗೆಲೋಕದೊಳ್ಪಡಗರಂಜಿತ್ತೈಯ್ದಿನಾವ್ಯಾಕಣ್ಕೆಯುಂ | ಕುಡುವಾಕಜ್ಜಮಿದುತ್ತಮಂ
ನೃಪವರಂಕೇಳಲ್ಬಳಲ್ದಿತ್ತೆಯಿಂ || ಕುಡುವಾಕಜ್ಜಮೆಮಧ್ಯಮಂನೃಪತಿತಾನೆಳ್ತಂ
ದೊಡುದ್ಭೀತಿಯಿಂ | ಕುಡುವಾಕಜ್ಜಮನೀಚವೃತ್ತಿಸುತನೀಂಸದ್ವೃತ್ತಿಯೊಳ್ಬಾ
ಳಿಸೈ || ೩೭ || ಕಂ|| ವಿಭುಹರಿಯಿರೆದೇವರ್ಕ್ಕ | ಳ್ಗಭಿಚಾರಂತೋರ್ದು
ದರಿಯಿದನುಜರ್ಕ್ಕಳಿನಾ || ಪ್ರಭುವಿರೆನಮಗುಂಶ್ರೇಯಂ | ಸುಭಾವದಿಂಕಾಣ್ಕೆಗ
ಳಿಪಿಮೆರೆವುದುಜನಮಂ || ೩೮ || ಈಗಳನಾದರಂ ಗೆಯ್ದಿಪ್ಪೊಡೆ;
ಕಂ|| ತಿರಿಬಯ್ಸುಂಕೀಳ್ನುಡಿಗುಂ | ವರಸುಕೃತಂಪೆರಗೆಸಾಗ್ಗ್ರಮರಮಡಿವ್ರೋ
ಕುಂ || ಸಿರಿಕಳೆಗುಂಜಸಮಳಿಗುಂ | ದೊರೆಕೊಳ್ಗುಂಶತ್ರುಬಾಧೆಸುಜನರ್ಪಳಿಗುಂ ||
|| ೩೯ || ಅದರಿಂ ; ಕಂ|| ವರಸುತನೀಂಪೋಗದೆಸ || ತ್ವರದಿಂಸ
ಖರಿಂದೆಕಪ್ಪಮಂಬಿನ್ನಪಮಂ || ಹರಿಸದೆಕಳಿಪುದುಧರೆಯೊ | ಳ್ಪರಮಾರ್ಥಂನನ್ನಿ
ಯಿಂದಂಬಗೆಸುಕುಮಾರಾ || ೪೦ || ಎಂದುನುಡಿದ ನಿಜಜನಕನ ಹಿತೋ
ಕ್ತಿಯಂ ಮನದೆಗೊಂಡು ಯುವರಾಜಂ ; ಕಂ|| ತವಗಿಂಪೆರತೇಂಸ್ವಾಧೀ |
ನವೆನಿಪತನಯಂಗೆಪೇಳ್ವುದೇಂಮತಾತ್ಪರ್ಯ || ಭವದೀಯಸೂಕ್ತಿಕೈಕೊಂ | ಡವ

ಗಟ್ಟಿಪೆನರ್ಥರಾಶಿಯುಂಮಿಗೆಜೀಯ್ಯ್ಕೆ || ೪೧ || ಎಂದುಪೊಡವಟ್ಟಲ್ಲಿಂ
ದೋಲಗಕ್ಕೆಯ್ದುವಂದು ,   ಕಂ|| ಬಳಿಮಂತ್ರಿಗಳೊಳ್ಯೋಚಿಸಿ | ಬಳಮಂ
ನಿಜರಾಜ್ಯದರ್ಥಸುಸ್ಥಿತಿಗುಣಮಂ || ನೆಲದಾಣ್ಮ ನರಿದುನಿರ್ವಹಿ | ಸಲಸದೆಬಂಡಾರದ
ರ್ಥಮಂಪುಂಜಿಸಿದಂ || ೪೨ || ಕಂ|| ಕರೆಯಿಸಿದಂಗಣಕಾಳಿಯ | ನರಸಂ
ಕುಂತಳದಕಾಣ್ಕೆಗೆಂದಿಟ್ಟಣಿಸಿ || ದ್ರ್ದರುಭಾಂಡಾಗಾರದಿನೆಳೆ | ತರಿಸಿದನುರೆಪೊ
ನ್ನಪೇಟಿಕಾಸಮುದಯಮಂ || ೪೩ || ಇಂತುತರಿಸಿ ಗಣನೆಗೊಂಡು ;
ವೃ|| ನರಪತಿಮಿತ್ರರೊಳ್ಮೊದಲಿಗಂವಲವಾತನೆಸ್ಪಂಬನಣ್ಪವೆ | ತ್ವರಿದನೆನಿಪ್ಪ
ಮಾನಿಶಶಿಚೂಡನನೆಯ್ದಿಕಪ್ಪಂಗಿಕಾಣ್ಕೆಯಂ || ತುರಿಪದೆಕೊಟ್ಟುಕುಂತಳಧರಾಧಿಪ
ನೊಳ್ಪುಷುವಾನವಾಂತುಂ | ತ್ವರದೊಳೆಬರ್ಪುದೆಂದ ನರಪಂದೆಸನಿತ್ತನವಂಗೆಶೀ
ಘ್ರದಿಂ || ೪೪ || ಆಗಳ್ಚಂದ್ರಚೂಡಂ ಪಲವುಂಪಡೆವೆರಸು ,
ಕಂ|| ಕಟ್ಟಳೆಯಪೊಂಗಳಂಮಿಗೆ | ಕಟ್ಟಿಸಿಪೇರೆಳ್ಪುಬಂಡಿಯೊಳ್ಪೇರಮಟ್ಟಂ ||
ಕೊಟ್ಟಜಮನೀಯುಲೆಂದಾ | ದಿಟ್ಟಂಕುಂತಳದಮಾರ್ಗದೊಳ್ಪುಗಮನಂ ||೪೫||
ಅಂತವಂ ಬರೆಮುಂದೆ ;   ವೃ|| ಪೊಳೆಯಿಂದಂಪರಿಕಾಲ್ಗಳಿಂದೆವಿಳಸದ್ಗ್ರಾ
ಮಂಗಳಿಂನಂದನಾ| ವಳಿಯಿಂದಿಕ್ಷುಕದಂಬದಿಂಕಳಮಸುಕ್ಷೇತ್ರಂಗಳಿಂಚೆಲ್ವಿಕಾ ||
ಗೊಳದಿಂಕಾದಳಬೃಂದದಿಂವಿಪಿನದಿಂವಾಪೀತಟಾಕಂಗಳಿಂ | ಪೊಳೆದತ್ತೈಸಿರಿಯಿಂ
ದೆಕುಂತಳಧರಾಭಾಗಂಮನೋರಂಜನಂ || ೪೬ || ತದ್ದ್ವಾರಿಶೀರಮಂಶೀ
ರಮಣೀಯಮಣಿ ಮುಕುರಮೆನಿಸಿ ;   ವೃ|| ತೊಳಗಿತುಕಣ್ಗೆಕುಂತಳಪುರಂ
ವಿವಿಧಧ್ವಜಶೋಭೆಯಿಂಮನೋ | ವಿಳಸಿತವಪ್ಪಸೌಧತತಿಯಿಂಪುರನಂದನದಿಂದೆ
ಕೋಂಟೆಯಿಂ || ಪೊಳೆಪೊಳೆವಚ್ಚಜವ್ವನದಕಾಂತೆಯರಿಂಹರಿಗೇಹವೃಂದದಿಂ |
ಸುಲಲಿತಮಪ್ಪಕೊತ್ತಳಗಳಿಂನವವಿದ್ರುಮತೋರಣಂಗಳಿಂ || ೪೭ ||
ಆನಗರದ ಪೊರವಳಿಯದ ಹೇಮವತೀ ನದಿಯುದಡದೊಳ್ ,   ಕಂ|| ಇಳಿಸಿನಿ
ಜಬಲಮುವದರೊ | ಳ್ಳಲವಿಂದಂಮಿಂದುನಿತ್ಯಕರ್ಮಮನೆಸಗು || ತ್ತಿಳಸಿರುಚಿಭೋ
ಜನಂಗೆ | ಯ್ದಲಸಂಮಿಗೆಕಳದನಾಗಳಾಶಶಿಚೂಡಂ || ೪೮ || ಅಂತಿರ್ದು;
ವೃ|| ತತನಾನಾಕಹಳಾದಿವಾದ್ಯರವಮೆತ್ತಂಸೂಸೆಕೈವಾರಿಗ | ಳ್ಗತಸಂತೋಷವವೆ
ಪೊಂಗಿಬಲ್ಪೊಗಳೆನೇಕಾಘೋಷಮುಭ್ರಕ್ಕೆಸು || ತ್ತುತಿಕೋಳ್ವೋಗೆನೃಪಾಳಿರತ್ನ
ಮಕುಟೋದ್ಯತ್ಕಾಂತಿರಾರಾಜಿಸೆ | ಲ್ಪ್ರತಸಾಯುಕ್ತನರೇಂದ್ರಮಿತ್ರಶಶಿಚೂಡಂ
ಬಂದನಾನಂದದಿಂ ||೪೯|| ಆಗಳವನಬರಮುನರಿದು ಮುನ್ನಮೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ;
ಕಂ|| ಬರೆಕರಿತುರಗಚಯಂನಿ | ಕರದಿಂಸೇನಾಸಮೇತನೊಸೆದಿದಿರ್ವಂದಂ || ಕರ
ನಿಧಿಗಳೆರಡುಮೊಂದಾ | ಗುರವಣಿಸುತೆಪೆರೆವತೆರದಿನವರೊಳ್ಬೆರೆದಂ || ೫೦ ||
ಆಗಳ್ ಪ್ರಣಯಪ್ರಣತಿ ವೆರಸೋಲೆರ್ವರಂಕೆಂಡು ;   ವೃ|| ಪುರಜನಮೆ
ಲ್ಲನೋಡೆನಬವಿಂಪಥದೊಳ್ನದೆಗೊಂಡಮಾತ್ಯನೊ | ಳ್ಪರಿಕಲಿಸಂತೈಸಲ್ಕುಡಿಗಳಂ
ನುಡಿದಾಡುತೆಪೊಂಗುತ್ತಿತಳ || ಲ್ಕರಮನೆಗಂದುರಾಜಭಟರಿರ್ಕೆಲದೊಳ್ಕುಡಿಗಟ್ಟ

ಸಂಭ್ರಮಂ । ಬೆರಸುತೆಬಂದುಕುಂತಳಜನೇಶ್ವರನೋಲಗಮೊಕ್ಕನಕ್ಕರಿಂ ॥ ೫೧ ॥
ವೃ॥ ಅಮುಮಹಾಸ್ಥಾನಮನೇಂಕೆರಂಘೊಗಳ್ವೆನಾಂಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಪುಟ್ಟಿತೋ । ಕ್ರ
ಮದಿಂದಂರಜಿತಾದ್ರಿಯಿಂಕಡೆದುದೋಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಪ್ರವಾಹಂಗಳಿಂ ॥ ಸಮೆರ್ದತ್ತೋ
ಮಿಗೆಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರಸರದಿಂನಿರ್ಮಾಣಮಾದತ್ತೋಎನಲ್ । ಸುಮಹಾಸ್ಫಾಟಿಕರತ್ನ
ನಿರ್ಮಿತಸಭಾಗೇಹಾಜಿರಂರಂಜಿಸಂ ॥ ೫೨ ॥ ಅಂತೆಸೆವೋಲಗ
ದೊಳ್ ರಾರಾಜಿಪಕಾಂತಿವರ್ಗ್ಗ ಭೂಪಾಲಂಕಂಡು ತಳ್ಗೆಯ್ದು ; ಕಂ॥ ಜ
ಯಜೀಯ್ಯನಿವ್ಯರಾಜ್ಯದ । ನಯಸಂಪದ್ವೃದ್ಧಿಜಗದೆಪೆರ್ಚುಗೆಹರಿಯಿಂ ॥ ನಂ
ದಿಂವೃತ್ತಿಸುಮಗೆ । ಮ್ಮಿಂಯನೇಮಪದಾಗ್ರಯಂಬೆಗೊಳ್ವಂ॥೫೩॥ ಜಗಳ್
ಕಂ॥ ಹರಿಸದೆತಳಿಪಿದಪೊಂಗಳ । ತರನರಿ ಮಿಯ್ಯಿತ್ಕೆಬೊಪ್ಪಿಗೆದೊಲವಿಂ ॥ ವರ
ಭಾಂಡಾಗಾರದೊಳಿದ । ನಿರಿಸಿರಿಮುರುಕೇಕನೆತ್ನವ ನಾದಿಗಳಂ ॥ ೫೪ ॥
ಎಂದವಂನುಡಿಯೆ ಕಾಂತಿಪನ್ನಂ ವಿಕಸಿತವದನಾರವಿಂದನಾಗಿ ; ವೃ॥ ಹರಿ
ಸಂಬಟ್ಟಸೆನಾಕಪಂಪದನಗ್ರಾರೆ ಗೆಲ್ಪುಪ್ರ್ಮಪಾ । ಪಿಗಳೆನೆನ್ನಮಿಕಾರಕೆಯ್ದಿ
ನಲವಿಂಮನ್ನಾದಿಸಂಕೆಂಬನ್ಯಬಂ । ಮಗವನ್ನಾದ ನಾದ ಚಿಸಂಕಳಿಪಿದಾಕೆಜ್ಜಕ್ಕೆ
ಮತ್ಪ್ರಪಪಂ । ವಪ್ಪುನಂನಾಸಾಪತ್ತಿಂದೊಸ್ಸಿಗಳ್ಪನಿಕ್ಕೀಗೆಯ್ವಿನಿಜಾಜ್ಞೆಯಂ ॥
॥ ೫೫ ॥ ಕಂ॥ ಚಿಪುಯಾಳಿನ್ನಾವದಿ । ಪೊಸಂತಸನಾಯ್ತುಸುಕೃ
ತಿಗಳ್ಪ್ರತಗಳಿವಿಂ ॥ ತರವಾಕ್ಷನ್ನಯಿಂ । ದಲೆಯೊಳ್ಪಟೆವದ್ಪ್ರವೋದ
ಮಾಂತವಿನವರಿಂ ॥ ೫೬ ॥ ಅದೆಜನೇಶಂಗೆ ಸುತ್ರನುದಯಿಸಿದುದೆಂ
ತೆನೆ ಚಂದ್ರಚೂಡಂ , ವೃ॥ ಅಪಘನಿಸಾನ್ನಬನ್ನಸಪುನಿರ್ವಿಪನೀಂಜನ
ಬಾಧನೆಸ್ಸುವದು । ವಿವಿಧಮ್ಯಗಂಗಳಂತವಿದಲಿವಗ್ರಗೆಂಬಳಿಗೊಂಡುಬೇಡರಂ ॥ ಜವ
ದಿನದುರ್ತುಬಿಲ್ಸರಲ್ಗಳಿಂತಣಿಸಿಕೊಂ ಕೆಡಂಗಿನತ್ತರ । ಕ್ಕವ ರವೆಪ್ಪುಕೀಟವನ
ಮಂತೆಗಳಲ್ದಂವ್ಯಗಯಾವಿನೋದದಿಂ ॥ ೫೭ ॥ ಆಗಲಲ್ಲಿ ,
ಕಂ॥ ಸಿಡಿಸಿಡಿಮಪರಿದುಜವದಿಂ । ಪೊಡವಿಗೆನೆಸಂಕೆದಭ್ರಸಥದೊಳ್ಪದೆಗೊಂ॥
ದೊಡನೊಡನೆಪರಿಪೊಂದಂ । ದಡಕಡೆತೆಪದುಭರಪಸಿಂಳಿಸಿತಗಳ್॥೫೮॥
ಅದರಬೆಂಬಿಡಿದೆಮ್ಮಧಿರಾಜಂ ಕುದುರೆಯಂ ಚಬುಕುಗೆಯ್ಯೆ ಮುಂದೊಂದು ಮರದ
ಡಿಯೊಳಳುತುಮಿರ್ದ್ದ ಮಂಬರಿಸದ ಕುಮಾರನಂಕಂಡು ರಾಜಲಕ್ಷಣಂಗಳಿಂ ರಾಜ
ಪುತ್ರನೆಂದರಿದುತಂದು ಸಲಪಲೊಡಮಾ ಕುಮಾರನೇಳ್ಗೆನ್ತು ಯುವರಾಜನಾಗಿ ;
ಕಂ॥ ಖಲನೃಪರನಿಕ್ಕಿ ನರ್ಮ್ಮದ । ನಳಿಪಿದಪಂ ನೃಪಳಂಕರಕ್ಷಿಸುತೀ ॥ ವಿಲಸಿತ
ಶೌರ್ಯದವಿಜಯಮ । ನೆಳೆಯುತೆಭರತಕ್ಷಿಖಂಡಮಂಗೆಲ್ವಂದು ॥ ೫೯ ॥
ಕಂ॥ ಕೆರೆಮರೆಯಿಲ್ಲದಮತ್ಪ್ರಭು । ವಿಗವಂಬವಪೀಯಬೆತ್ತದೊಳ್ಲಾಲಿಸಿದೇ ॥ ವ
ರವಗ್ಗೆಣಿಸನಿವೊಲವಿಂ । ದುರುಪಂದೆಸಮನಿಳಾತಳಾಧಿಪವರ್ಯಾ ॥ ೬೦ ॥
ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕುಂತಳಧರಾ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧನವಮಾತ್ಯನಂ ನೋಡಿ ;
ವೃ॥ ಗುಣನಿಧಿಬೇಗವಿಮಾಘನಕಲಿಂದನ್ನಸಾಲನಿಯೋಗವರ್ಯರಿಂ । ದೆಣಿಪುರವಮಾಂ

ಪಪ್ರೊಲಿನ್ನೊಗವುನೀನುಪಚಾರದೆಸಂತವಿಯಿಟ್ಟುಕ || ಪ್ಪಣಕದವೊಂಗಳಂತೆಗಿಸಿಕೋಕೆ ಕೆನಲ್ಲುಡಿಯಿಂದೆಪತ್ರಮುಂ | ಪ್ರಣುತಕೋಳಿಂದಭೂಪತಿಗೆಕಟ್ಟಿಸಿಗೌರವದಿಂದೆಪು ನ್ನಿಸ್ಸೆ || ೬೧ || ಎಂದುನುಡಿದು, ಕಂ|| ಸರಸಗುಣಹಾರಕಂತಳ್ಳ ಪುರಕಿಂದೇಳ್ತಂದೆನಿಂದುಮುತ್ಸತ್ಕ್ರತಿಯುಂ || ಹರಿಸದೆಕೋಂಡೀದಿನದೊಳ್ | ತಿರಳ್ವು ಮುನೀಂನಾಳೆರಾಜ್ಯದತ್ತ್ನಿವ್ಮಾ || ೬೦ || ಎಂದು ಶಶಿಚೂಡನಂ ಮನ್ನಿ ಸಿನಿಳಿಸೆ ; ಕಂ|| ನಡೆತಂದುಮೊದಲೆಸಮುದಾ | ಪಡಿಬೇಡಂಪೊಕ್ಕುಮಂ ತ್ರಿಯುಪಚಾರಗಳಂ || ಸಡಗರದಿಂಕೈಕೊಳುತಾ | ಕಡುಗಲಿಶಶಿಚೂಡನಾದಿನಂ ಸೊಗಮಿರ್ದಂ || ೬೨ || ಬಳಿಕಂ ; ಕಂ|| ಬಳಿಪಂದುಕಳಿಪೆಸುಂತ್ರಿಪ| ನೊಲವಿಂಪಿಂದಟ್ಟಿದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯುನಾಗಳ್ || ಪಲತೆದಪರಿಯದನಿಬ | ಶ್ವಳಿಮುಲಿ ಯುಲ್ಕುಂಡೆತೆರಳ್ದನಾಶಶಿಚೂಡಂ || ೬೩ || ವೃ|| ಧರಣಿಯಮೇಲೆಬಂದ ಜಲರಾಶಿಯೊಪೇಳೆನಿಖಿದ್ಧಕಾಂತಿಬಂ|ಧುರನೃಪರತ್ನಕೀಲಿತಕಿರೀಟವಮುಯುಖಮುಪು ದ್ರ್ವನಾಡೆಭಾ || ಸುರತರವಾಗೆಪಟ್ಟಣಗಲೊಳ್ನಡೆವಿಳ್ಸಿಸೇತುವೇಘದೊಳ್ | ತೆರಳ್ದುದ ಚಂದ್ರಚೂಡನಬಳಂಧೃಷಸತ್ವಗುಣಪ್ರತಾಪಿತಂ || ೬೪ || ಅಂತುನಡೆತಂದು ಯುವರಾಜನಂ ಕೇಡಲ್ಲಮುಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲೊಡಂ; ಕಂ|| ತೆಗೆದುಬಗಡಪ್ಪಿಪುದೆಪಿಂ | ಸುಗುಣಂವಿಧುಹಾಸನೊಲವಿನಿಂಮನ್ನಿಸಿದಂ || ಪಗಲಿರುಳುಮುಮುದಸಂತಸ | ದೊಡಮುಗೆಯಿಂರಂಜಿಸಿರ್ದನಾನಿಜಪುರಿಯೊಳ್ || || ೬೬ || ಅತ್ತ ಕುಂತಳಪುರದೊಳ್ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ; ಕಂ|| ದಡದ ಡಿಪಿರ್ದಬಿಸಿಮುಸಗುವ | ನಿಡುಸುಯ್ಯುಗತಿರ್ಪುಗುಂದಿದೊಳ್ಳುಟಿನಡೆಗೆ || ಟ್ಟೊಡನೊ ಡನೆವಿಚಿವಕೆಂದೊಡೆ | ಸಡುಮೆರೆದಿರರಾಜವೀಧಿಯೊಳ್ನಡೆತಂದಂ || ೬೭ || ಅಂತು ನಡೆತಂದರನುನೆಯುಂ ಪೊಕ್ಕು ; ವೃ|| ಪಿತನೊಂದನೆವಾಡಿದೆಂ ಕಿತವನೆಂಪಷಾತ್ತನಂಬೀಗುಮಂ | ಎನೋಬಂದಪ್ಪುದೆಂದುಕೀಟವನಕುಯ್ಯಂತೆಂದ್ಯ ಪೇಳ್ದಂಮನ || ಕೈಕೇನೋಪೊಗೆದಶ್ಚಟಿಕವಿಧಿಂಬಚಂಡಾಲಕರ್ಣರಂಪಂಚಿಸು | ತ್ತೀ ನಿಸ್ತೇಜಕೆತಂದರೆನ್ನನಯುಮೋದಪಾತ್ಮರಂ ನಂಬಿದೆಂ || ೬೮ || ಕಂ|| ಬಡಪಾರ್ವಂದುಸೇಳ್ವಾ | ಗಡೆಕಡುಪಿಂಳೆದುಕತ್ತಿಯಿಂಪೊಡೆಯೆನದೇ || ಕೆಡೆಗೆಡಪಿತುಳಿದುಸುತನಂ | ಮಡಿಪದೆತಾನೇತಗಂದುಬೆಸಸಿದೆನವರೊಳ್ || ೬೯ || ಕಂ|| ಕಡುದುಷ್ಟರಲ್ತೆಪೊಬೆಯು | ಗ್ಬಿಡರಕಟಾಜೀವದೊಂದಿಗಾತನುಜನನಾ || ಪೊಡವಿಪತಿಬಂಧುಲಂಚಮು | ನೆಡೆಯುಡುಗದೆಕೊಟ್ಟುಸುತನನುಯ್ದಿರವೇಳ್ಕುಂ || || ೭೦ || ವೃ|| ಏನೋನಾದುದೊಬಲ್ಲರಾರ್ಧರಣಿಯೊಳ್ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಂ ನಿಜಂ | ತಾನೇಂವೋಡನೆನೋಡಿಯುಂನೆಗಳಲಿಲ್ಲಾಪತ್ತನಾಪ್ರತ)ನೊಳ್ || ಮಾನ ಕ್ಕಂತಿರ್ದಗೊಟ್ಟುರಾಜಭಯದಿಂಚಂಡಾಲರಂಪೇಳ್ದನಾ | ನೇನೋಬಂದಪ್ಪುದೀಧರಿ ತ್ರಿಮನುಪುತ್ರಂಗೆಂದುಕೀಳ್ಗೆಯ್ದಿದೆಂ || ೭೧ || ಕಂ|| ಕಿರಿದೆಂದುಬಗೆದು ಪಗೆಯುಂ | ಪರಿಭವದೆಕಡುಬೇಸರಾಂತುಬಿಟ್ಟುದೆವಿಷಲಂ || ಶರದಂಬರಕೆರಕಿರಣನು

ವರವರಿಸದೆಮುಸುಕುವಂತಿರಿವನುರೆಬಲ್ಲಂ ॥ ೭೦ ॥ ಕಂ॥ ಆರಮೊಗನಾರಕುಲದವ । ನಾರವನೇವಗೆಯುನೆಂಮುಬಗೆಯುದೆಕಿತವಂ ॥ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಂಪುತ್ರನ । ನೀರನೆಯೆಳ್ವರ್ಣಸಂಕರಂಲಕ್ಕಣದಿಂ ॥ ೭೩ ॥ ಎಂದು ಕುಳಿಂದಂಗಂ ಮುಳಿದು ; ವೃ॥ ತಿರೆಯೊಳ್ಗೆಲ್ಲಮುನಾನಲೆಂದುತೆರಳ್ದಾದುಷ್ಟಾತ್ಮನೀಚಾಲನೆಂ । ಬರಿವಾಗಳ್ತನಗಿದರ್ೊಹಾಕಿತವನಂಮುತ್ತ್ರೀತರಾಜಕ್ಕಳಿಂ ॥ ಧುರದೊಳ್ಕೊಲ್ಲಿಸಿತೊಂತಿಕಾಲಮುಖದೊಳ್ಪೋಗಾಡುತಿರ್ದೆಂಬಳಿ । ಕ್ಕಿರವೇಂತನ್ನ ಸುಗಂಗೆದಾಯಿಗನವೊಲ್ನಿಂದಂಪೊಡಮ್ದುರ್ಬಿದಂ ॥ ೭೪ ॥ ಕಂ॥ ಆನೊಂದನೆನೆಯೆದ್ಯೆವಂ । ತಾನೊಂದಂನೆನೆದುದಕಟಬರುವಳರಿಂದೇಂ ॥ ಏನಾದೊಡಮೆನ್ನಯುಸುತ । ನೀನೆಲನಂರಕ್ಷಿಪಂತೆಮಾಳ್ಪೆಂಸಿದ್ಧಂ ॥ ೭೫ ॥ ಕಂ॥ ಕೊಲ್ಲದೆಬಿಡೆನೆಂತಾದೊಡ । ಮಲ್ಲಿಯಿತನ್ನ ಸುಜಗುಳ್ದಪೋಗುಗೆನಿಸದಂ ॥ ಪುಲ್ಲಿಗೆಣೆಯಾದನೆಂದಾ । ಖುಲ್ಲಂನಯುಮುಳಿದುಸಮುಸುಮುಂಪಾರ್ದಿರ್ದ್ದಂ ॥ ೭೬ ॥ ಅಂತುಪಾರ್ದಿರೆ ಕೆಲದಿವಸಂಗಳ್ಗೆ ಕುಂತಳೇಶ್ವರಂ ಕನಸೊಳೊರ್ವ ರೋಗಿಯಂಕಂಡು ನಿರ್ವೇಗಂಪುಟ್ಟಿ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭರಮುನೊಪ್ಪಿಸುತಂ ತಪುರವೊಳ್ತಪಶ್ಚರಣಮಂ ಕೈಕೊಳೆ ; ವೃ॥ ಘನತಾಂಭೋನಿಧಿನೀಬಲಾವಲಯುಭೂವಿಭಾಗದೊಳ್ನೃಶಾ । ಸನಪತ್ರಂಪರಿದಾಡೆನಾಡೆಕುಜರಂಕೊಂಡಿಕ್ಕಿಸದ್ಮಾರ್ಗಮುಂ ॥ ಮನದಿಂವರ್ತಿಪರಂಕರಂಗಲಪಿತನೆ ರುಂಜಸಂಲೋಕದೊಳ್ । ತೊನೆದುಬ್ಬೀಳ್ದಿರೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿತಿರಿಯಾಳ್ದಂಸರ್ವಸನ್ನೀತಿಯಿಂ ॥ ೭೭ ॥ ಅಂತಾಳ್ವಾಗಳ್ ತನ್ನತನಯುನಂ ಕರೆದು ; ವೃ॥ ಮಗನೆಕುಳಿಂದದೇಶಕುರದಿಂಮಿಗೆಪೋದಪೆನೊಂದುಕಜ್ಜದು । ಜ್ಜುಗಕೆತೆರಳ್ದಬರ್ಪನತಿವೇಗದಿನನ್ನೆವರಂಪ್ರತಾಪದಿಂ ॥ ಬಗೆಯುರಿನಿಂಬ್ವಭಗ್ನದರಳುಳ್ವುಮುಕುಂತಳದೇಶಮುಂಪ್ರಜಾ । ಪ್ರಗತಮುನೋಭಿಲಾಷೆಗಿರದೆಂಬಿನೆಗಂನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಶ್ರುತಂ ॥ ೭೮ ॥ ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವೇಳ್ದು ರಾಜಕಾರ್ಯಂಗಳ ನೊಪ್ಪಿಸಿ ; ಕಂ॥ ಬಾದಪೆನೊಲವಿಂರಾಜ್ಯದ । ಚಂದಮುನಾಂನೋಳ್ಪೆನೆಂದುನಿಮ್ಮತಿಥಿಯೆನಾಂ ॥ ಸಂದಗುಣಮೆನ್ನರಂನಿ । ಬಂಧದಿನೆಳೆದುಯ್ವುದೆನ್ನದೋನಿಮ್ಮಂದಂ ॥ ೭೯ ॥ ಎಂದು ಚಂದನಾವತಿಗೆ ವೃತ್ತಾಂತಂಗಳಿಪಿ ; ವೃ॥ ತೆರಳ್ದೈತಂದನಮೋಯುಪಾಪನಿವಹಂಕರ್ಮಾನ್ವಿತಂದುಷ್ಟಸಂ । ಕರನಿಷ್ಠಂಹರಿಭಕ್ತಶತ್ರುಕಿತವಂಮಂತ್ರೀಶನಾರಾಜ್ಯದೊಳ್ ॥ ತರದಿಂಬಂದಿದಿರ್ವಂದುಕೆಂಡಜನರಂಮರ್ಯಾದೆಯಿಂನೋಡಿಸೈ । ತಿರಿಸುತ್ತುಂನುತಿಸುತ್ತೆಮುಂಗಳಪುರಕ್ಕೈಯ್ತಂದನುದ್ವೇಗದಿಂ ॥ ೮೦ ॥ ಆಪತ್ತನದ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ್: ಕಂ॥ ಗಳಿಲನೆನಡೆತಂದವನಂ । ತುಳಿಲಿಂಮನ್ನಿಸುತೆನಿಲಿಸಿಮಿಗೆಸತ್ಕೃತಿಯಿಂ ॥ ಬಳಿಕಾಗಿಸಿಮನಕೊಲವಂ । ಸುಲಲಿತಮುಪ್ಪಂತೆನಯುದೊಳೊಡವೆರೆದಿರ್ದರ್ ॥ ೮೧ ॥ ಅಂತಿರ್ದು ಮರುದಿವಸಂ ವೃ॥ ಪೊಗೆದೇರಂನಲವಿಂದಮೇರಿವಲವುಂದೂರಂರಥಾರೂಢನಾ । ಗುಗೆಸನ್ಮಾಸಮೆಮಾರ್ಗದೊಳ್ತೆರಳ್ದಬಂದಾನಿಮ್ನಗಾವಾ

ತಸಂ । ಪ್ರಗತೋದ್ಗದ್ವಹುಚಕ್ರ ಕಂಕ್ಷನ್ವಿತವಿದ್ಯುದ್ದ್ಯೋತಿದೇದಿವ್ಯತೀ । ಷ್ಕ್ಸಗ
ತಂತ್ರೀಗೃಹಕಾಂತಿಕಾಂತಪುರವುಂ ಪೊಕ್ಕಂ ವಾಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ೯೦ ॥
ಅಂತು ಶಿವರಮುದ್ರವುಂ ಸಾದ ಪಲಬ್ಬರವುಂ ಸಿಬ್ಬರವುಂ ಕಜ್ಜದುಬ್ಬರವುಂ
ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಬೀಕ್ಷಿಸಿ , ಕಂ॥ ತಗಸ್ಥಿಬಿಯುಗಳ್ಬಂದಂ । ತುಂಗಾರೂ
ದಂಸವುಂತುಪೊಗೆಲೇರಂಪ ॥ ತ್ರಿರದಿವಿರಚಿಸ್ಸಿನಾಡವ । ರುರುಗೌರವದಿಂದವೂ
ತ್ಯನಚ್ಯುತಪುರವುಂ ॥ ೯೨ ॥ ಕಂ॥ ಆಪ್ರಗದವುಬ್ಬಿರಂಕ । ರಾಜ್ಮಪಹರಾ
ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯುಂಸತ್ಕರಿಸು ॥ ತ್ರಿಣ್ಣೊಳ್ ಪ್ರೊಗಸುತಾ । ಶ್ರೀಪತಿಯುಂಕಾಣಿಸು
ತ್ತೆನಡನುಡಿಗೊಂಡರ್ ॥ ೯೪ ॥ ಅಟನನೆಲ್ಲಿದುರ ಮಗುದೇವಸಂ ಧೂವು
ರಥವುಂ ಪತ್ತಿಚಂದನಾವತಿಗೆ ಒರೆ, ವೃ॥ ಪ ಕಾಲಿಂದವುರಣ್ಯಾಭೂಜತತಿ
ಯಿಂಶಾಲೀವನವಾತ್ರದಿಂ । ತೂರಿಯಂನಂಪನದಿಂ ಲತಾಪ್ರತತಿಯಿಂಪಾನೀಯಶಾ
ಲಾಳಿಯಿಂ ॥ ಕೆರೆಯಿಂವೃಕ್ಷವಾಟಿಗಿಂಪೊಲಗಳಿಂ ಜಾಂಪಕಾಸಾರದಿಂ । ಮೆ
ರೆಯುತ್ತಿರ್ದುದುನಾಡದೇಶವುತಳಿಂಪ್ರ ಸ್ಯಾನ್ಸಿರಾನಂದಿಸಲ್ ॥ ೯೫ ॥
ಅಂತುಮನೋಜ್ಞವಾದ ಧರಾಶ್ರೀಯು ಶೋಭಾಸ್ಯಸಾರ ಕೋಶಾಗಾರವೆನಿಸಿ ;
ಕಂ॥ ಕರವೆಸೆವದೇಶವುಂಸ । ತ್ವರದಿಂವಿಗೆವಂದುಬಿಡಬಿಂವ ನ್ನಿಪುದಂ ॥ ತರ
ಹರಿಸಲಾರ ಹಿಂದ್ಯಾವೆ । ಬೆಗದಿಂನಕೆತಂದನೆಲ್ಲಮಂನೋಡುತ್ತುಂ ॥ ೯೫ ॥
ಆಗಳ್ಬಂದನಾವತಿಯ ಬಹಿರ್ವ್ಯಳಯದೊಳ್ದಿಗ್ವ್ರಳೆ ವಂದಪುಷ್ಪದಂತನೊಳ್ಕುಶಲಂ
ಗೆಯ್ಯುವಂಗೂಡಿ ರಾಜವೀದಿಯೊಳ್ಪದೆತರ್ಪಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ನಡೆನೋಡಿಹ
ರಿಸದೊದವಿಂ । ಬಿಡಯುಂವೆರಸೊಲ್ದುಪುಷ್ಪದಂತನಡಿವಾ ॥ ಬಿಡುವಾತಿಂಗಾಕಿ
ತವಂ । ನಡೆಯಿಸಿಪಂಪದವುನೆಲ್ಲಮಂಸೂಂಕ್ಯಿಯುಂ ॥೯೭॥ ಕಂ॥ ಗೌರ
ವಿಸೆವುಂತ್ರಿವರ್ಯನ । ದಾರಂತೆಯಿರೆಯ ಂಕುಳಿಂದಭೂಪನಸಭೆಯೊಳ್ ॥ ಸರಂತಿ
ಸಿಂಹಪೀಠದೆ । ರಾರಾಜಿಸಿತೋರ್ದನುದಯಗಿರಿರವಿಯಿಂಬೊಲ್ ॥ ೯೮ ।
ಆಗಳ್ , ಕಂ॥ ನತಿತಂದುಬಾಗಿಲಿಬೆಸ್ರೊಳ್ । ಕೋಡವಿಂದೊಳಿಳಿದಂದುಪು
ಷ್ಪದಂತನಹಸ್ತಂ ॥ ಜಿಡಿದುರ ಗೌರವದಿಂದಾ । ನಡೆತಂದಂಸಭೆಗೆನಾಡೆವಿಷಮಯ
ಚಿತ್ತಂ ॥ ೯೯ ॥ ಅಂತ ಬರೆ ರಭಸವುದಿರೆಳ್ದು ; ವೃ॥ ನಯ
ದಿಂಕೈವಿಡಿದಾಗಳುವ್ವಾಯುವರಾಜಾಧೀಶನಂನೋಡಿಸ । ನ್ನಯದಿಂಸಲ್ಸುಡಿಯಂಕ
ರಂನುಡಿವುತುವುರ್ಯಾದೆಯಿಂದಂಕನ ॥ ನ್ನಯಭದ್ರಾಸನದಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುನೃಪರಾಜಾಧೀ
ಶನಂನೋಡಿತ । ನ್ನಯವುರ್ಯಾದೆಯರೀತಿಯಿಂನವಿುತನಾದಂವುಂತ್ರಿಯೋಂವಾಸಿ
ಯೋ ॥ ೬೦ ॥ ಕಂ॥ ಸ್ವಾಗತವೆಗವುನಪಥಸುಖ । ಪೂಗವೆವುಂತ್ರೀ
ಶಬಂವೆಯೆವಿುಕ್ಕಾಪುರಕೆ ॥ ಭ್ಯಾಗತರಾಗಲಿವೇಳ್ಕೆಂ । ದಾಗಳ್ನೃಪವರ್ಯನೊಲವಿನಿಂ
ವುನ್ನಿಸಿದಂ ॥ ೯೧ ॥ ಆಗಳ್ವಿನಯಭರದಿ ನೆರಗುವಂತೆ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ
ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ , ವೃ॥ ಅರಸಾನೀವಿತಿಧರ್ಮದಿಂಧರೆಯನಾಳ್ವಾಗಳ್ಕೃತೇ
ವುೂರ್ತಿವೆ । ತ್ತುರದಿಂಬರ್ಪುದುನಿಮ್ಮರಾಜ್ಯವಿಧವುಂನಿವ್ಮಂದವುಂನಿಮ್ಮ ಶಾ

ರ್ಯರಸಸ್ಫಾರಸುಬಾಹುಭಪ್ರಗುಣಮಾನಿಮ್ಮೊಳ್ಗೆಯುಂನೋಡಲಾ । ಪಿರಿದೊಂದುತ್ಸು
ಕದಿಂದೆಬಂದೆನೊಲವಿಂಸಂತೋಷಮಂತಾಳ್ದಿದೆಂ ॥ ೯೨ ॥ ಕಂ॥ ಅಂಬ
ಗೆದತೆರದೊಳಲ್ಲದೆ । ತಾಂಪೇರಿರಿಮನ್ನ ಭೂಪಾಲನೇಂಪ್ರೊಗಸ್ಪನೆಪೇಳ್ ॥ ತಿಂದನಿ
ವಿಶ್ಯಾರಾಜ್ಯದ । ನಂಬುಗೆಯುಂನಿಮ್ಮನಯಮುಂದದ್ಗವ ॥ ೯೩ ॥
ವೃ॥ ಧರಣೀಪಾಲಕನಿಮ್ಮಧರ್ಮಪ್ರೀತಿಯೇಪೊಗ್ಪುತ್ತಬಾರನವಂ । ಪಿರಿದುಂನೇ
ಮಿಪ್ರದಲ್ತೆಸ್ಸುತನೆನಿಪ್ಪೊಂದಾಭ್ಯುದಯಂ ರಾಪೆನೆ ॥ ಜೆರಟಂಕಾಮುನಿಗಳ್ಪಡೆದೊಂದ್ತೊ
ಲವೇಂ ಸಾವದಾಪ್ಪುದೇಖೂಳರಂ । ಘರಂಪೇನ್ದಿಸೆಗಲ್ಲತುತಂತ್ತಳಿವೃತ್ತಂವಿಳ್ತು
ವೇಂಪಾಯ್ವುದೇ ॥ ೯೪ ॥ ಕಂ॥ ಭವದೀಯಸುತನಸೌರ್ಯ್ಯಮು । ನವಿಕಲ
ಮತಿಕರ್ಣಯುಗ್ಮದಿಂತಿಳಿದಿರ್ದಂ ॥ ತವಯಿಂದುನೋಡಕಣ್ಗಳಿ । ನವಧಾರಿಸಿಕೊ
ತ್ತಂಮನದೊಳುತ್ಸವಮಾಂತೆಂ ॥ ೯೫ ॥ ವೃ॥ ಸುತೆಯನುಗ್ದಾಟಬಹು
ಗುಣಾಂಧರನೊಳ್ಮಿಗೆಕೀರ್ತಿಯಹಾಂತಸ । ನ್ಮತಿಯುನಪ್ಪುಪೂಗಿನನೆಷಧೀತಳ
ಮಂ ॥ ಕ್ಕಮಿ ॥ ನ್ನತಿಶಯಮಿರ್ಪುದಲ್ತೆಸಿಮಾಗುಂನಪುಗುಂತಡೆಯ್ಯಿಮಮ್ಮಬೊ ।
ಪತಿಯುಧುರಾತಳಕ್ಕೆಸುತನಿಲ್ಲದಮುಪ್ಪ ಭಗೇನೊಸಂಕ್ಷಯಂ ॥ ೯೬ ॥
ಕಂ॥ ಸುತನ ಯುವಿನಯುಗ ಣಪಂ । ಕ್ಷಿತಿಗತಿಸೆಯುಮಪ್ಪಬಾಹವೀರ್ಯಮನೆಲ್ಲಂ ॥
ಅತಿಪಿತದೆಕೇಳ್ವಮದ್ಭೂ । ಪತಿಪಭುವರಾಜ್ಯಕೀತನಂಮಾಡುವರಂ ॥ ೯೭ ॥
ಇಂತು ನಲ್ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಾಗಳ್ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ಪಡಿಯೇಡಾ
ರಮುಂಪಡಿಸಿ ಪುಷ್ಪದಂತಂಗೆಬೆಸಸಿ ನರೇಂದ್ರನಂ ತಪುರಕಯ್ಯಲೊಡಮಿತ್ತಲ್ ;
ಕಂ॥ ವಿಧವಿಧಸರಿತಾರಿಕೆಯು । ರ್ವಿಧುಪಿಂಬ ಮಾನಸಕ್ಕೆ ರ್ಮಿಗೆನಾನಾ ॥ ವಿಧಪನಿ
ಯೋಗದೆ ಛೂಂದಿರೆ । ನಿಧಾನಚಿತ್ತಂಪ್ರಧಾನನದರ್ಲ್ದರ್ಗ ॥ ೯೮ ॥
ಅನ್ನೆಗಮಾಭೆ ಜಿನೀ ಜೀವಿತೇಶ್ವರ ನಸ್ತಂಗತನಾಗೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ,
ಕಂ॥ ಎಡೆಯರಿದುಸಕಲಸಖಿಯು । ರ್ಸಡಗರದಿಂ ಡಂ ಡಲ್ ॥ ಅಡ
ಕಿಲಿಗ್ಗೊಂಡೊಪ್ಪುವಕ । ಳಡೆಯಿಂಸಊಬಗಾಂತಮಾಸಿನೊಳ್ಪವಡಿಸಿದಂ ॥ ೯೯ ॥
ಅಂತುಪವಡಿಸಿ ತನ್ನೊಳ್ತಾನೆ ; ವೃ॥ ರಿದಾಯಿತ್ತನಂದಪೋದಮುಕ
ಟಿವ್ನೇಗೆಮ್ಪ್ವಾಂಬುದನೀ । ತರಳಂಕುಂತಳಭ್ರೂಮಿಗಪ್ಪನರೆಯುಂಮತ್ತೊಪ್ಪನುಗೇಂ
ಬಾತ್ರೆಯೋ ॥ ಪರಿಣಾಮಂಮಿಗಲಿಂತುಟೀ ಳಿವನಂಕೆಂದಿಪ್ಯವೆಂಗುಪ್ತದಿಂ । ತೆ
ರಳಲ್ಕಾಗದುಪೊಂದುವನ್ನೆಗಮಿವಂಕಾರ್ಯ್ಯಕ್ಕೆಮುಯ್ಯಾಂತನೇ ॥ ೧೦೦ ॥
ಕಂ॥ ಸುತನಂನಂಬುಗೆಯಿಂದಂ । ಹಿತದಿಂಮತ್ಪುರಕೆಕಳಿಪಿಮತ್ಸುತನಿಂದಂ ॥ ಅತಿ
ಗುಪ್ತದೆವಿಷವನೂಡಿಸಿ । ಹತಿಗೆಯ್ದೊಡಬಳಿಕ್ಕೆಪಳಿಗೆಪಕ್ಕಾರೆನಸಾಂ ॥ ೧೦೧ ॥
ಎಂದುಬಗೆದೆಳ್ದಾಗಳೆ ; ಕಂ॥ ಬೇದಂವಿಸ್ತರಪತ್ರ ಮು । ನುರದಿಂಮದನಂಗೆ
ತನ್ನಕೈಬರಹದೆತಾ ॥ ನರವರಿಪದೆವಿಗೆಪೋಸದೆ । ದರುಳಂಮುಡಿಪಿಕ್ಕಿಮುದ್ರೆಗೆ
ಯ್ದಂವೊಹರಿಂ ॥ ೧೦೨ ॥ ಅಂತಾರುಮರಿಯದಂತೆ ಬರೆದು ಭದ್ರಮಿಟ್ಟು ;
ವೃ॥ ಬೆಳಗಾಗಲ್ಬುದ್ಧಿಪೃಷ್ಟಚಿತ್ತಂಪಲುಬುತೆನಸೆಯಿಂದೆಳ್ದುತನ್ನಿಷ್ಟದೈವಂ ಗಳನಾಗ।

ೞ್ದುನಿಸುತ್ತುಂ ಸ್ಟೈಗದೆರಚಿಸಿಸಂಧ್ಯಾದಿಸತ್ಕರ್ಮಮುಂಬ ॥ ಶ್ವಾಳಿಮೇನೇನೋವಲಂದುೞ್ಕೆ
ಕುನಮಿಸ-ತೆಪುಮ್ಮಾನಮಂತಾಳ್ದಬೆಚುರ್ । ತ್ರೈಳಿಸುತ್ತುಂಧೈರ್ಯಮಂನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ
ನತಿದುರ್ಮೋಹಿತಗ್ಗೇರ್ಧನೊಪ್ಪುಣ್ಯಾಂ ॥ ೧೦೩ ॥ ಅಂತು ಕಳವಳಿಸಿ ;
ವೃ॥ ಅರಸುಂಗೆನ್ನಭಿವಾದನಂದಿಳಿಪಿದೈಶ್ವರ್ಯಸ್ಫಾರಸತ್ಪುತ್ರನಂ । ನರಪಾಲಾತ್ಮಜ
ಚಂದ್ರಹಾಸಯುವರಾಜಾಧೀಶನಂಕಜ್ಜದಿಂ ॥ ಟಿರದೆಮ್ಮೊಳ್ಮಿಗೆಬರ್ಪುದೆಂದುಜವ
ದಿಂದೆಮ್ಮಲ್ಲಿಗಾಧೀರನಂ । ಭರದಿಂನೀಂಕರೆತರ್ಪುದೆಂದುಚರರಂದೀಗಟ್ಟಿದಂಮುಂ
ತ್ರಿಪಂ ॥ ೧೦೪ ॥ ಆಗಳವರ್ಕಡು ವಹಿಲದಿಂಪೋಗಿ ರಾಜಾಧಿರಾಜನಂಕಂ
ಡುತುಳಿಲ್ಗೆಯ್ದು ; ವೃ॥ ಧರಣಿಪಮಿನ್ನಪಂಜವದಿನೀಗಳೆನಿಮ್ಮಡಿಗೊಲ್ದು
ಪೇಳ್ಪುದು ತ । ನ್ನರುಘಿನಯುಂಗಳಂಬೆಸಮನಾಂತಿರದೊಯ್ಯನೆಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ॥
ಸುರುಚಿರರಾಜಲಕ್ಷಣಕಳಾನಿಧಿಯಂಕರೆತರ್ಪುದೆಂದುಸ । ತ್ವರದೆಕಡಂಗಿಮಂತ್ರಿವರ
ನಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟನಿಳಾತಳಾಧಿಪಾ ॥ ೧೦೫ ॥ ಎಂದುಪೇಳ್ದ ಚರವಚನಂಗ
ಳಂಕೇಳ್ದು ರಾಜರಾಜಂ ಕುಮಾರನಂನೋಡಿ ; ಕಂ॥ ಬಳಿಯುಟ್ಟುಬರಿಸಿ
ಪಂಗ । ಲ್ಗಲನೀಗಳ್ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನಾತ್ಮಜನಿನ್ನು ॥ ದ್ಬಲಕಿಣಬಾಹಾವೋದಂ । ಗಳಿಲ
ನೆಮಿಗೆಪೋಗಿಕಜ್ಜವೇಂಕೈವಿಡಿಯೈ ॥ ೧೦೬ ॥ ಎಂದುಸಿರಿಬೆಸನಾಂತು
ಶಶಿಹಾಸಂ ಮಂತ್ರಿಭವನಮಂ ಪೊಕ್ಕಾಗಳ್, ಕಂ॥ ಸರಭಸದಿಂದಿದಿರೆಳ್ದು ।
ಧರಣಿಪಪುತ್ರಂಗೆಮಂತ್ರಿವರ್ಯಂವಿನಯಾ ॥ ಕರರಸಭರಿತಂಬಿಗಿಯು । ಪ್ಪುರದಿಂಸೆಳೆ
ದೀಳ್ದುತನ್ನಪಕ್ಕಕೆತೆಗೆದಂ ॥ ೧೦೭ ॥ ಆಗಳೆಂತುಮೊಲ್ಲದೆಕೆಲದ ಹೇಮಾ
ಸನದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ವಿಧುಹಾಸನಂ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ನೋಡಿ , ವೃ॥ ಧರಣೀ
ಪಾತ್ಮಜನಿಮ್ಮಮೆಲ್ಪಿನಗುಣಕ್ಕಾರ್ಕ್ಕರ್‍ಬಿಪ್ಪೆಗಾ । ಬ್ಬಿರಿದೊಂದುತ್ಸುಕಮಾನರೀ
ವಿಭೂತಿಗಾರ್ಕ್ಕೆಚತ್ರ್ಮಹಾವೈಭವ ॥ ಕ್ಕರದಿಂದಾರ್ಗ್ಮನವೊಲ್ಲರೀಪ್ರಚುರಚಾತುರ್ಯೋ
ಕ್ತಿಗಾರ್ಮೋಹಿರ್‍ಪರಿಭಾವಕೋಳಿಗಾಗರಾಘ್ನನತೆಗಾರ್ಸ್ಸೋಲರ್ಗುಣಪ್ರಾಂಚಿತಾ ॥
॥ ೧೦೮ ॥ ಕಂ॥ ಸಕಲಗುಣಭೂತಧರೆಯೊ । ಶ್ವಾಕಸಿತನಿಜಮಹಿಮನೆನಿಪನಿ
ನಗೇಂಮಾಳ್ಪೆಂ ॥ ಪ್ರಕಟಿತಮುಪ್ಪುಪಕಾರಮ । ನಕಟಾಮತಿಮಾಳ್ಪುದೆಮ್ಮವಿಭ
ವದಗರ್ವಂ ॥ ೧೦೯ ॥ ಕಂ॥ ನಿನ್ನನ್ನಗ್ಗೇರ್ಧಂಮಾಡಿದೆ ! ಡೆನ್ನಯಬೆ
ತ್ತುಂಸಮಂತುತಣಿದಪುದಿನ್ನೇಂ ॥ ತನ್ನುವ ನಿತ್ತೊಡಮುಪ್ಪುದೆ । ಸನ್ನುತನಿಮ್ಮಖಿಲ
ವಿಭವಗುಣಕಿದುಬನ್ನಂ ॥ ೧೧೦ ॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂನಿಮ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣೋತ್ಸು
ಕತೆಯಿಂಬರ್ಪಾದುನಾಂಮುತ್ಸುತಂ । ಧರೆಯಂಪಾಲಿಸುವಂತೆಪೇಳ್ದುಜವದಿಂದೆಯ್ತುಂ
ದೆನಾಂನಿಮ್ಮಬಂ ॥ ಧುರರಾಜ್ಯಕ್ಕುರುಮಂತ್ರಕಾರ್ಯಮನದೊಂದಂಸೂನುಗಾಂಪೇ
ಳಲಿ । ಲ್ಲುರವಿಂದಂತವೆಸೂಚನಂಗಡದಿರಲ್ಮತ್ಸೂನುಗೇಂಘಾತಿಯೋ ॥ ೧೧೧ ॥
ವೃ॥ ಅದರಿಂದಂಮಿಗೆಕೇಳಿಕೊಳ್ವೆನೊಲವಿಂನಿನ್ನಂಮಹಾಗೂಢಮಿಾ । ವಿದಿತಪ್ರ
ಸ್ತುತರಾಜಕಾರ್ಯಮಿದನೊರ್ವಂಗಾಂಕುಡಲ್ಕಾಗದು ॥ ನ್ಮದರಾರಾದೊಡಮೆಂತೊ
ಮೋಣ್ತಿಳಿಯೆತಾನೇನಪ್ಪುದೋರಾಯಗ । ಜ್ಜದವೃತ್ತಂಮದನಂಗೆಮೋಣೆನಗೆಮು

ತ್ತೊರ್ವಂಗೆಸಂಬಂಧಮೋ ॥೧೧೨॥ ವೃ॥ ತಿಳಿಪೈಮುಂದೆಮಹಾತ್ಮಗೂಢ ಗತವೃತ್ತಾಂತಂಗಳಂದೀಗಮಿಾ । ಧಳೆಸಾಲ್ವರ್ತ್ತಿಳಿಲಾಳ್ಗಳಂದಿರಸುನೀಂತುಂಗಾ ಶ್ವರೂಢಂತೆರ॥ ಳೊಲ್ದಲವಿಂಕುಂತಳಪತ್ತನಕ್ಕೆ ಪದೆಪಿಂದಾಸ್ಥಾನಮಂಪೊಕ್ಕುಮಂ। ಜುಳರೂಪಾನ್ವಿತಬೇಗಮುಪ್ರಕಟದಿಂಮತ್ತೂನುಗೀಪತ್ರಮಂ ॥ ೧೧೩ ॥ ಕಂ॥ ಕು ಡುವುದುಮುದ್ರಾಸಹಿತಂ । ಪಡೆವುದುಮುತ್ಪ್ರರದಸಭೆಯುಜನಗಳಕಣ್ಣೊಳ್ ॥ ಸಡ ಗರದಿಂಪರ್ವ್ವಮನಿಂ । ನಡೆಯುವರಾಜೇಂದ್ರಪಾಲಿಸೆನ್ನಬಿಮತಮಂ ॥ ೧೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಸುರುಚಿರಗುಣಮಣಿಸಾಗರ । ನರಸಾತ್ಮಜಮನ್ಮಹಾಸುತಾನಯುಗುಣಮಂ॥ ಪತಿಕೈವಿಡಿಮತ್ಪತ್ರಮ । ನುರದಿಂಕೊಂಡುಯ್ದುಲೆಂಪುಪತ್ರಂಗೊಟ್ಟಂ ॥೧೧೫॥ ವೃ॥ ಮಡುವಂಪರ್ವಿಮಡಲ್ತುಮುಚ್ಚಿದಲತಾಸಂದೋಹಮೋಕತ್ತಿಬಾ। ಯ್ಗಡೆಯೊ ಳ್ಳೇಪಿಸಿದಾಮಧುವ್ರಜಮೊಪೇಳ್ಗಾಹಂಗಳಿಂತುಂಬದಾ ॥ ಮಡುವೊಳ್ತೋರ್ದ್ದಸ ರೋರುಹಪ್ರಕರಮೋಹಾಲಾಹಲಂಮಿಶ್ರಮಾ । ಗೆಡೆಯೊಳ್ರಾಜಿಸುವೋಗರಂಗ ಳೊಇವೇಂಮಂತ್ರಿಶವಾಕ್ಯಂಗಳೋ ॥ ೧೧೬ ॥ ಕಂ॥ ಸುಜನಗ್ಗೆರ್ತಿಳಿ ದಪ್ಪುದೆ । ಕುಜನರವಾಟಂಸಮಂತುಕೂಟಂಪದೆಪಿಂ ॥ ನಿಜಮೆಂದೆಬಗೆದುಪತ್ರ ಮ । ನಜತಂನೃಪಸೂನುಕೈಗಳಿಂತೆಗೆದಾಂತಂ ॥ ೧೧೭ ॥ ಅಂತು ತೆಗೆದೀ ಕಜ್ಜಮ ನೀಗಳಾನಾಪ್ಪೆನೆಂಪಲ್ಲಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟುವಂದು ನಿಜಜನಕಂಗೆಲ್ಲಮ ನೊರೆ ದು, ವೃ॥ ಕ್ಷಿತಿಗತಿಗೂಢಮೆಂದೆನಿಪಕಜ್ಜಮನಾಪೆರಸಾಡಮಂತುವಿಂ । ದತಿ ಶಯದಿಂಕರುನ ಡಿಪವಾಕ್ಯಮನೀಗಳೀಗಮೆರ್ವ್ವನಿಂ ॥ ತತಿಜವದಿಂತುರಂಗಮುಸ ಹಾಯುವೆದೇಶಕೆಪೋಪುದೆಂಬ ದಂ । ಕ್ಷಿತಿಪತಿತನ್ನದೊಂದುಬಗೆಯಿಂಬಗೆದಂಪಲಕಾಲ ಮಾಕುಳಂ ॥ ೧೧೮ ॥ ಅಂತುಬಗೆದು ಪುಷ್ಪದಂತನೊಳ್ವಿಚಾರಿಸಲೆಂದು; ಕಂ॥ ಅತಿಗಾಢಮುಪಶುಕೀಕುಲ । ಮತಿಶಯಮುಪ್ರತಿವಿರಳಮುಮುಪಗತರಂಧ್ರಂ ॥ ಚತುರುಪಧಾಪರಿಶೋಧಿತ । ಮತಿರುಚಿಯೇಕಾಂತಭವನಮಂನಡೆತಂದಂ ॥ ೧೧೯ ॥ ಬಳಿಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಪದಂತನಂ ಬರವೇಳೆಂಬುದುಂ; ವೃ॥ ಬಿಸಿಲೊಳ್ರತ್ನಕಿರೀಟ ಕಾಂತಿಪೊಡರಲ್ಗಂಡಸ್ಥಳಪ್ರಾಂತದೊಳ್ । ಪೊಸತೆಂಬನ್ನೆಗಮಾತ್ತಕುಂಡಲಯು ಗಂತಾಂನರ್ತಿಸಲ್ಕೊಪ್ಪಿಭಿಕಲ್ ॥ ಬಿಸಸೂತ್ರಾಂಬರದಂತೆವಿಳ್ದುಗುಲಮಾತಾರಾವಳೀ ಹಾರವಿಾ। ರಸೆಯೊಳ್ಜೊನ್ನನುನಂದುಸೂಸೆನಡೆತಂದಂಮಂತ್ರಿಯಾಸ್ಥಾನಮಂ॥ ॥ ೧೨೦ ॥ ಆತನನರಸನತಿ ಪ್ರಸನ್ನದೃಷ್ಟಿ ಗಭಿಮುಖನಂಮಾಡಿ ಕುಳ್ಳಿ ರವೇಳ್ದು; ವೃ॥ ವರಮತಿಕೇಳದುಷ್ಟಮತಿಮಂತ್ರಿಪನೆಮ್ಮಯರಾಜಪುತ್ರ ನಂ । ಪಿರಿದುರಾಜಶಾಸನಮಿದೊಂದಿದೆದೀಗನೆಪೋಗಿಕುಂತಳ ॥ ಕ್ಕುರದೆಕಡಂ ಗುತೊರ್ವ್ವನೆಹಯಾನ್ವಿತನೀಗಳೆಬರ್ಪ್ಪುದೆಂದುಸಾ । ದರದುಬೆತೋಕ್ತಿಯುಂನುಡಿಯೆ ಮತ್ಸುತನಾಬೆಸನಾಂತನೀದಿನಂ ॥೧೨೧॥ ಕಂ॥ ನೃಪನೀತಿಗೆಂತುಮುಚಿತಮಿ। ವಿಪರೀತಂಕಾರ್ಯಮಪ್ರಿಯಪ್ರಿಯಸಹಿತಂ ॥ ವ್ಯಪನೀತಜೈತ್ರಸುಭಗಂ । ಕ್ಷಿತಿಗೀ ಕಜ್ಜಂಕ್ರಿಯಾಕ್ರಿಯಾತಾತ್ಪರ್ಯ ॥ ೧೨೨ ॥ ಎನಲತಿ ಚತುರವಚನ

ರಚನಾಪ್ರಯೋಗಂ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯನಿತೆಂದಂ, ವೃ॥ ಚತುರುಪಧಾಪ್ರಯೋಗವತಿಶುದ್ಧವಿವರ್ತನೆಸಿದ್ಧವೃತ್ತಿಸಂಘಮತಗುಣಮಂತ್ರಸುಸ್ಥಿತಿಸಪಾತ್ರಗುಣಾಂಚಿತಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಸ ॥ ತ್ಕೃತಿಯನಿತೆಂಬಿವೆಲ್ಲಮರಸಂಗಿರವೇಳ್ಕುಮಿಲ್ಲದಿರ್ದೊಡೇಂ । ಕ್ಷಿತಿಗವನೆಂತುದೇವನೆನಿಕುಂನಡೆನೋಡೆನುಹೀತಳಾಧಿಪಾ ॥ ೧೬೩ ॥ ಈಗಳ್ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಪತ್ರಂಗೊಟ್ಟ ಕುಂತಳೆಕ್ಕೆ ಕೇಳ್ಪುದನೆಂಬಕಜ್ಜಮುಂ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಲೊಡಮವನ ವಚನರಚನಾ ವಿನ್ಯಾಸಮಂ ಕೃತ್ರಿಮಮಿತ್ರನುಂ ಸಾಧ್ವಸಪ್ರಕೃತಿಯುಂ ಕ್ಷಣಕ್ಷಯಸ್ನೇಹನುಮಾಗಿರ್ಪಂ, ಆತಂಗಮೆಮಗಂ ಪಲಕಾಲದಿಂ ಮಿತ್ರಭಾವಂ ಪೊರ್ದಿದುದುದೊಡಮವನೇಳ್ಜ್ಞಾತಾಪರ ತಂತ್ರತೆಯಿಂದಿರ್ಪುದು ವಿವೇಕಮಲ್ಲಮದು ಕಾರಣದಿಂ ಚತುರುಪಧಾ ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರ ಗುಣಶಕ್ತಿಗಳನವನೊಳ್ಪ್ರಯೋಗಿಸುವಂತ್ಪಡೆ, ಕಂ॥ ಮೊದಲೆಮ್ಮೊಳ್ಮಗೆಭೇದಂ । ಪದೆಪಿಂತೋದ-ವುದುಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆಭಂಗಂ ॥ ಸದಮಳಕುಂತಳಭೂಪತಿ । ಗೊದವಿಕುಮಿಮ್ಮಲ್ಲನುಕ್ತಸಿದ್ಧಂನಿಜದಂ ॥ ೧೬೪ ॥ ಅದರಿಂದರ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷ ಪರಪಕ್ಷಂಗಳೊಳ್ಸುಜ್ಞಾನ ದಿನೆಳ್ಚರಂಪಡಿದು ನಡೆದುಪತ್ರಂಗೊಟ್ಟು ಮರಳಲ್ವೇಳ್ಕುಮಾದೊಡಿದು ನಯಾಭಾಸಮೆಂದುನುಡಿದ ಪುಷ್ಪದಂತನನ ಡಿಗೆ ಯುವರಾಜಂ ಸಾಹಸದಿಂ ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರಾಯನಾಗಿ ; ವೃ॥ ಏತರಮಾತೊಜೀಯಡಿಗಳಾಗಳೆಸತ್ವರದಿಂಪಪೋಗಿಮ । ತ್ಸ್ವಾತನಪತ್ರನಕ್ಕೆ ಪದೆಪಿಂಮದನಂಗೆಕೆಡಂಗಿಪತ್ರಮಂ ॥ ಪ್ರೀತಿಯೊಳಿತ್ತುಕುಂತಳದಭೂಪತಿಯಂತವೆಕಂಡುಬೆಚ್ಚರಂ । ಖ್ಯಾತಿಯನಾಂತನಿಮ್ಮಡಿಗೆಬಂದಪೆನೀಗಳೆತಾತಸೈರಿಸಾ ॥ ೧೬೫ ॥ ವೃ॥ ಭರದಿಂದಾಂಪೊಗಿಮರ್ಯಾದೆಯನವನಿಳೆಯೊಳಾಳ್ದಿಸುಮಾನದಿಂಬಂ । ಧುರಪತ್ರಂಗೊಟ್ಟುಬರ್ಪಂಜವದಿನಿದುಪೆಡಂಮೆಟ್ಟಿಮರ್ಯಾದೆಪಿಂಗಲ್ ॥ ಧುರದೊಳ್ಕೊರ್ವಿರ್ದಮಂತ್ರೀಶನನುತನುಮನಾಕುಂತಳಾಧೀಶನಂಬಿ । ಚ್ಚರದಿಂಪೋಗಿಡಿಪುದ್ಯಾಹುಮಬಲದೆಕರಂದೇಶಮಂಸೂರೆಗೊಂಬೆಂ ॥ ೧೬೬ ॥ ಕಂ॥ ಘನತೆಗೆಭಂಗಂಬಾರದ । ಘನತೆಯುಮಾಂಚ್ಚರಕ್ಕೆಪಡಿಗೊಟ್ಟೊಲವಿಂ ॥ ಜನಕಜಮಂಮಿಗೆಬರ್ಪಂ । ಮನದೊಲವಿಂಕಳಿಪಿ ಮರಸನೀಮರಿಯದರೇ ॥ ೧೬೭ ॥ ಎಂದು ಯುವರಾಜಂ ಮೃಗರಾಜನಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ನಿಲೆ ರಾಜರಾಜಂ ; ಕಂ॥ ಸುತನಿನ್ನ ಸುಳಿದನಿವಿಗಂ । ಕ್ಷಿತಿಯೊಳ್ಮಗೆಸ್ಪೈಸಲಾರೆನೀನೆಳ್ಚರದಿಂ ॥ ದತಿಕಾಲಮಲ್ಲಿನಿಲ್ಲದೆ । ಮತಿವಿಡಿದೆಯ್ತರ್ಪುದಕ್ಕೆ ನಿನಗತಿಪಾಶ್ಯಂ ॥ ೧೬೮ ॥ ಎಂದು ಕುಮಾರನಂಪರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸೆ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ನಿಜಮಾತೆಯುಂ ವಂದಿಸಲೆಂದು ; ಕಂ॥ ನೇಸಿವೆರೆಯನಿಳಿಸೆನಗೆಮೊಗ । ಮರವಿಂದಮನಂದುಮುಗಿಸೆನಗೆಗಣ್ಣಲವಿಂ ॥ ಮಿರುಮಿರನೆಮಿರುಗೆತೊಡವೆಳ । ಗುರದಿಂನಿಜಜನನಿಗೃಹಕೆಕೌಮರಂಬಂದಂ ॥ ೧೬೯ ॥ ಅಂತುಬಂದು ನಿಜಜನನಿಯುಂ ಕಂಡಡಿದಾವರೆಗೆರಗಲೊಡಂ ; ವೃ॥ ಬಳೆಗಳ್ಗಲ್ಕೆನೆತೋಳ್ಗಳಂ ನೆಗಪಿಮುಂಡಾಡುತ್ತೆತಳ್ಕೈಸಿಚಂ । ಚಲನೇತ್ರಂಗಳಿನಂದುತುಳ್ಕೆಸುಖಬಾಷ್ಪಂಪ್ರೀ

ತಿ ಬಿಗಿದಿತ್ತಿಕೆ ॥ ಯ್ಯೆಳೆವಾರತ್ನೆಗೆವಪ್ಪ ತನ್ನ ತೊಡೆಯೆ ಕಳ್ಳೆ ಕಿತ್ತಿಕ್ಕಿದನ್ಸಂತಸಂ। ದಳವೆ ರ್ಚಲ್ಲು ಡಿಗೊಟ್ಟು ರಾಜನನಿಪುತ್ರಸ್ನೇಹವೇಂದೊಡ್ಡಿತೇ ॥ ೧೩೦ ॥

ಅನಂತರಂ, ಕಂ॥ ನಗೆಮೊಗವಿಂದ್ಯೋಂಕಳೆಯಿಂ। ಮಿಗೆತೊಳಗಿಪ್ಪ ಮುಕು ಮಾರನಂತಸಮೇನೀ ॥ ಬಗೆಗವ ದರ್ಪೋದ್ಯಮೇನಿಂ। ದೊಗುಮಿಗೆಯಿಂಪೇಳ್ವ ದೆಂದು ರತಿಪೆಸಗೊಂಡಳ್ ॥ ೧೩೧ ॥ ಅದರ್ಕೆ ಯುವರಾಜಂ,

ವೃ॥ ತಾಯಕದಂಗಿದುಷ್ಟಮಾತಿಯಾನಿನವೊಂದಿದರಾಯುಗಜ್ಜಮಿಾ। ರಾಯಸಮಂ ತುರಂಗಸಹಿತಂಜವಮಂತವೆಕೊಂಡುನೇನಿನ್ನೇ ॥ ಗಾಯತಿಯಿಂದೆಕುಂಚಳಪ್ಪರಕ್ಷತಿ ಗಂಥಮಿದೆಂದುಪೇಳಲಾ। ನ್ಯಾಯಕೆ ಯ್ವನಿಂದತಕಿದಂಪರರಾಜ್ಯಕೆಪೋಪಕ ಜ್ವಮಂ ॥ ೧೩೨ ॥ ಇದನೆವ್ಯ ಜನಕನರಿದು, ವೃ॥ ಪರದೇಶಕ್ಕೆಕ ಡಂಗಿಪೋದಪುಯಂವುಸ್ಮರ್ತಿಮೊಳ್ಯಾಬೆಸು। ತ್ಬುರಬಂಡಿಳ್ಳರವಾಂತುಪೋ ಗಿಮುಪಸಂಗಾಪತ್ರಮಂಕೊಟ್ಟುಬೆ ॥ ಚ್ಛಗದಿಂಪಿಂರುಗನ್ಯಿಮೇಳ್ಕಮಿನುತೆನ್ನಂ ನೋಧಿಸುತ್ತಂದೆ। ತ್ಬುರದಿಂನಿವ್ಸ್ಕಿಟಿಗೀಸುನ್ವಿ ದಿರವಂಪಿಬ್ಲಾಪಿಸಿಬಂಪೆನಾಂ ॥ ॥ ೧೩೩ ॥ ಎನೆ ಬಂದ್ರವತಿ ಪುತ್ರಸ್ನೇಹ ಕಾತರಹೃದಯೆಯಾಗಿ ;

ವೃ॥ ಪಾದಲಜಯ್ದ್ವಯಾದವಸಂಗಡಿಗೆಂತ್ತಿದುದಿಸುತ್ತಾಬೆ। ತ್ತದಿಂಳುರದಿಂ ದುಂದುವುಗುಳ್ಪಂತಪೂದಪೆಸಿದುನ್ನೆಸ ॥ ತ್ಯದನುವಾಂತವುದ್ವನಸೋ ಥಾಗಾಂಗಡಿವೇನನಸೂಂ। ಬಿದೆಸುಕಾಲಮುಂಜವ ಕಿಬರ್ಪದುಸೀಂಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ಕೇಡುವೆಂ ॥ ೧೩೪ ॥ ಕಂ॥ ಅನುದಿ ನಪೋಪವುಂಬಿರ್ಪಂ। ದಮುಪಾರ್ನನಂ ಡದೊಬಿರುಖಗಣತಿಗಾಗಳ್ ॥ ಕ್ರಿಪ ದಿಂವಿನದಿನಗಟ್ಟಿದ। ಸುಮಂಗಳಂನಿನಗು ಮುಕ್ಕಿನಕಿತಳತೆದರ್ ॥ ೧೩೫ ॥ ಅಗಳ್ಯವರಾಜನಲ್ಲಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಿಜರಾಜ ಭವನಮುನೆಯ್ದು ಯಾಗಲಂಕೆ ಪಿ ಯಾಮಿ ಪ್ರವೇಶದೊಳ್ ;

ಕಂ॥ ಸಿರಿದರನಬಗೆಯುಲರಿಯುಂ। ಧರಗವಿಪಲ್ಕಿಂದುವಮಬಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದಂ ॥ ಪಿ ರಿದಮುದ ನಿಜಕಲಾಪ। ರವುಂಬೀಗುತ್ತೆಬಂದ್ರಮುದಯಿಸಿತಾಗಳ್ ॥ ೧೩೬ ॥ ಆಗಳ್ಪಳ್ಲಿಬಂದ ಸತ್ವವೇಗನೆಂಬ ತುಂಗತುರಂಗಮುವನೇರಿ ನಾಲ್ವರ್ ಚರರ್ವೆರ ಸುಪೆರ್ದಂಮೋಗೆ, ಕಂ॥ ಉರಹಿತನಾದೆಡೇಭುಜ। ಬಲಯುತನಿವ ನೆತ್ತಿದೊರೆಯುದಾರ್ಯ್ಯಾದೆಯ್ದೆ ॥ ನೆಲಪೆರೆಮುಂಗಬಂಗ। ದಿ ಬಿರಾಮೊಪತಿಗೆಕೆ ತ್ತೆ ಡಲ ಶರಾ ॥ ೧೩೭ ॥ ಪ ರ ಪಾ ತಸಸುಧೊತ್ತಿ ತಮುನಸಾಂತವಿಸ್ಪರ। ತ್ಸುಗುಬೆರಕೇತುಕುಮಪಿಕ ಪಿತರವಮುಮರ್ದ ನೇತ್ರಮು ॥ ದ್ಧುರಸಿತೆಪೇನರಂಜಿತಪಥಂಪೊಬಗಾಂಕಿರ್ಣೆಬಿಟ್ಟನಾ। ನರಪತಿ ವ ಜಿಯುಂವುಡವೆನುಂಗಕುತೆವಾಧವಪಕ್ಷಿರಂಜಿತಂ ॥ ೧೩೮ ॥ ಕಂ॥ ಗರು ಡಂಗಂಪವನಂಗಂ। ಭರದನ್ವಾರ್ಕ್ಷಿಡಿಂಪಿನಿಕ್ಸ್ಪೇಗದಿಂಯಲ್ ॥ ತುರಗಂನಿಮಿ ಸಂತೆರಳ್ದಂ। ನರಪನ ಬ ಮುಖಿರಳ್ಕಾಪದಮಂ ॥ ೧೩೯ ॥ ಕಂ॥ ಒಡೆ ಯೊಡೆಯುನಾಡನಡೆಯೆಡೆ। ಯುಡವಿಯನಿಡೆಯುಜುಪಟ್ಟನಡೆಯೆಡೆಯೂರಂ ॥ ಕಡೆ

ಗಳೆದುನೃಪತಿನಡೆದಂ । ಕಡುಪಿಂಪಿಂದುಳಿಯೆನಡೆಯುಲಾರದೆಸುಭಟರ್ ॥೧೪೦॥ ವೃ॥ ಮಿಗೆಮಿಗೆಸುತ್ತಿಪತ್ತಿಕಿಳಿರ್ದೊತ್ತಿಚಮತ್ಕೃತಿಪೋರಿಪಾರಿಕೆ । ಮೃಗೆಪೊಗಸುತ್ತಿಸಂಚಳಿಸಿವಿಸಾರಿಕಡಂಗುತೆಪಾಯ್ದುಕಾಯ್ದುಬೆ ॥ ಲ್ವಗೆನಭಕಾರ್ದುಸಾರ್ದುಪಡಗಾಂತುಜವಂಮಿಗೆಮೀಂಟಿದಾಂಟಿಭೂ । ಮಿಗೆತವೆಸೋಂಕದಂತೆಸರ್ಯಿಟ್ಟದುವಾಯುರಯಂಮಹಾಹಯಂ ॥ ೧೪೧ ॥ ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಚಂಗ್ರಿಕಾಜಲದೊಳೋಕುಳಿಯಾಡಿಕಡಂಗಿಸಾಡುಪಾ । ಪರಮೊಗಳಿಂಚರಕ್ಕೆತಲೆದೂಗಿಲತಾನಟಿಗೆಯ್ದಲಾಸ್ಯಮಂ ॥ ಪಿರಿದುಕಡಂಗಿಬಿತ್ತರಿಸಿಭೂಪತಿಗಂದಿದಿರ್ವಂದುಸೇವಿಕುಂ । ಸರಸಿಜಪುಷ್ಪಪರಾಗಜಲಪೂರ್ಣವಿಸ್ವನಸೋಧನಾನಿಲಂ ॥ ॥ ೧೪೨ ॥ ಆಗಳ್ಪುಲ್ಲುಂಗಳ ಬಳಗಂ ಬಡಬಡಾಗೆ ತಾರಗೆಗಳ್ತಲೆಗರೆಯೆ ಮೂಡಣದೆಸೆ ಕೆಂಪಡರೆ ವಿರಹಿಜನದೀಧಿತಿಗಳ್ಪಜ್ಜಳಿಸೆ, ಕಂ॥ ಮಿನುಮಿನನೆಮಿರುಗಿದಪ್ಪನಿ । ಘನರಾಗಂಬೆತ್ತುಪರಿದುರಜನೀಪಟವಂ ॥ ದಿನಪಂಮೂಡಣಗಿರಿಯುಂ । ಮನದೊಲವಿಂಪತ್ತಿನೇಳ್ವನೆಂಡಿನೆಮೆರೆದಂ ॥ ೧೪೩ ॥ ಅಂತುಬರೆವರೆ ; ವೃ॥ ವಿಳಸದ್ವಾಟಕ್ಯವನಾಳಿರಮ್ಯಪರಿಖಾಪ್ರೋತ್ಸಾಲದೇಶಿಸ್ಥವಂ । ಜ್ವಳರತ್ನಾಲಯಭರ್ಮಹರ್ಮ್ಯವಮಳಂಶ್ರೀಪೃಷ್ಟವಾಗಾರಸಂ ॥ ಮಿಳಿತೋದ್ಯನ್ನಭಚುಂಬಿಕೇತುನಿಚಯಂಪ್ರೋಜ್ವಲ್ಯವಾರಾಂಗನ್ಯಾನಿ । ರ್ಮಲವಿಖ್ಯಾತನರೇಂದ್ರನಾಥವಸೆಗುಂಶ್ರೀಕುಂತಳಂಪತ್ತನಂ ॥ ೧೪೪ ॥ ಆಪುರದ ಪೊರವಳಯದೊಳ್ ; ವೃ॥ ತಳಿರೆಲೆಮೊಗ್ಗೆಯುಗ್ಗಲರಲರ್ಮಿಡಿಬಣ್ಣಿಡಿದೋರೆದೋರೆವಣ್ । ಬಳೆಸಿರೆಪುತ್ತಿಬಗ್ಗಿಪಳಕೀರಮಯೂರಪಿಕಾಳಿರ ಜಿಸಲ್ ॥ ತಳೆದಲಜೊರ್ಂಪಮಂಬಲಿದಕಾಯ್ಗಳನಾಂತಮದಚ್ಛಪಣ್ಣಳಿಂ । ಗಳಿಲನೆಸಂತಸಂಗೊಳಿಸಿತೊಂದುವನಂವಸುಧಾಧಿನಾಥನಂ ॥ ೧೪೫ ॥ ವೃ॥ ಮಲರಂತಾಳ್ದಿದಮಲ್ಲಿಕಾಲತೆತಳಿರ್ತೀವಿರ್ದಕಂಕೆಲ್ಲಿಮಂ । ಜಾಳಪುಷ್ಪೌಘಮನಾಂತಮಾಧವಿಮುಗುಳ್ಪೀರಿವಕುಂದೌಘಮಂ ॥ ದೇಸನೀರಂಮಿಗೆಪೊತ್ತತಂಗುಪಮಂತಾಳ್ದಿರ್ದಚೂತಾಳಿಕಂ । ಗೊಳಿಸಿಪರ್ಕದಳೀಚಯಂನೃಪತಿಗೇಂಸಂತೋಷಮಂಪೇರಿತೋ ॥ ॥ ೧೪೬ ॥ ವೃ॥ ಬಳಸಿಸಿಲುಂಬಿಬಗ್ಗಿಪಳಿಗಾಯುಕರಂತಿರೆಕೊಂಬುಕೊಂಬಿನೊಳ್ । ಸುಳಿವಪಿಕಾಳಿಮೇತ್ರಭರರಂತಿರೆಕೊಗಿಡುವುದ್ಘುಕೀರಮಂ ॥ ಡಳಿಬುಧರಂತೆಕೇಂಗೊಳಿಸೆಮಾಮರಮೆಂಸಭೆಯಾಗೆಮನ್ಮಥಂ । ತೊಳಗುವನಾವನಾವಳಿಯೊಳೀನೃಪನಂಪರಿಗಾಣ್ಬಕೆಜ್ಜದಿಂ ॥೧೪೭॥ ಆಗಳ್ಸೂರ್ಯಂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಗತನಾಗೆ; ವೃ॥ ಕೊಳದಿಂದಂಕಗೆವೆಟ್ಟಿಕೊಂಡುಜಲಮಂನೀರೇಜಗಂಧಾಕುಳಂ । ವಿಲಸತ್ಪುಷ್ಪಪರಾಗಧೂಳಿಧರಭೃಂಗಾಳೀಮಹಾಗಾಯನಂ ॥ ನಲವಿಂನಂದನದಂದಮಂಪಚತೆಯಂಪೇಳ್ವಂತೆರಾಜೇಂದ್ರನೊಳ್ । ಕಲಿತಪ್ರೋತ್ತರಹಂಸನಾದಮತುಳಂಬಂದತ್ತುಮಂದಾನಿಲಂ ॥ ೧೪೮ ॥ ಆಬನದಲತಾ ಮಂಡಪದಮೊಂದೆ ಯುವರಾಜಂ ಕುಮಾರನಿಳಿದು ; ವೃ॥ ತರುವೀಥೀನಾಸ್ರಿತದೊಳ್ಪಂದನತರುತತಿ

ಯೊಳ್ಪದ್ಮಿನೀಷಂಡವೆಳ್ಕಾ । ಸುರಚಿರಚಿತ್ರಕಂದವಲ್ಲೀಭವನವೊಳತುಳಸ್ಫಾರದ
ದ್ಯುತಿಕರಪ್ರ ॥ ಸ್ಫುರಿತೋದ್ಯನ್ಮಲ್ಲಿಕಾವೇದಿಯೊಳ್ ಗಲತಿಕಾಂತಶ್ರಮದೊಳ್ಳ್ಭವಿಲಾ
ಸಂ । ಚರಿಪಾಗಳ್ಕಂಡನುದ್ಯದ್ವಜ್ರಲಸನ್ಮಣಿರಚಿತವಸ್ತ್ರಾಕರಪ್ರಾಂತವೇದಿದಂ ॥
॥ ೧೪೯ ॥ ಆಗಳವರೊಳ್ಮುಂದು ಹರಿಪೂಜೆಯಂನೆಗಳ್ದು ಫಲಾಹಾರದಿಂ
ಪರಿತೃಪ್ತನಾಗಿ ವಿಸ್ತಾರರಕ್ತಾಶೋಕ ತರುವತಳದ; ವೃ॥ ಸುರುಚಿರ
ಮಲ್ಲಿಕಾಗೃಹದತಣ್ಪೆಳಲೊಳ್ಕೊಳಗಿಪ್ಪರತ್ನಬಂ । ಧುರಶಶಿಕಾಂತಕಾಂತಶಿಲೆಯಂ
ತವೆಸಾರ್ದುವರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ॥ ಮಿರುಗುವತನ್ನಮೇಲುದಮನೊಯ್ಯನೆಸುತ್ತೊ
ರಗಂನೆಗಳ್ಚಿಮುಂ । ಬರಿವಲಸಕ್ಕತೆತ್ತುಮನಮಂಮಿಗೆಪಟ್ಟವದೋದುಲೀಲೆಯಿಂ ॥
॥ ೧೫೦ ॥ ವೃ॥ ಪಡೆಪಿಂಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯೊಳ್ಬಾಸುಗಿಯತನುವಪರ್ಯಂಕದೊ
ಳ್ಯೋಗನಿದ್ರಾ । ಸ್ಪದಚಿತ್ತಂಮಾಧವಂಚೆಲ್ವಿಗೆಮಿಗೆವಲಗಿರ್ಪಂತೆರತ್ನಸ್ಫುರತ್ಸಂ ।
ಪದಮಪ್ಪಾಚಂದ್ರಕಾಂತೋಪಲದೊಳತಿಸುಖಂಪೊಣ್ಮೆರಾಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರಂ । ಮುದ
ದಿಂದಂನಿದ್ರೆಯಂತಾಳ್ದಿದನಖಿಳಕಳಾಮಾನಿನೀಮಾನನೀಯಂ ॥ ೧೫೧ ॥
ಭುಜಂಗಪ್ರಯಾತವೃತ್ತಂ ॥ ಹೃಷೀಕೇಶಕಾಂತೇಮಹಾಭಾಗ್ಯಕಾಂತೇ । ಶಶಿಪ್ರೋ
ದ್ಗಮಶ್ರೀಲಸನ್ಮಸ್ತಕಶ್ರೀ ॥ ಝುಷಾಂಕಾತ್ಮಮಾತೇಸಮುದ್ರಾತ್ಮಜಾತೇ । ಕುಸುಂ
ಭಾಂಬರಾಂಗೇಸಶಕ್ತಿಪ್ರಸಂಗೇ ॥ ॥ ೧೫೨ ॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುನಿಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಶ್ರಾಂತಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿ
ಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸನ್ಮಂಕವಿಸ್ಫುರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪ
ದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸುಪಟಲಪತಿತಾಂಕಿತ ಸುವರ್ಣರಚನಾವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀ
ಕಾಯಮಾನ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಸೌಳಿಗಾತ್ರಿಪತ್ರೀಗರ್ಭ
ಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟಪರಾಯವಿರಚಿತಮ
ಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ತ್ರಯೋದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀಮಂಗಳಾಂಬಿಕಾಮುಖ । ಸೋಮದ್ಯುತಿಹಾಸಕಲಿತಧವಳಾಂಗನು
ನಾ ॥ ತಾಮಳಸಚ್ಚರಿತಂಗುಣ । ಧಾಮನನಂತೇಶನೀಗೆಸೆಗಮಂಶ್ರೀಶಂ ॥ ೧ ॥
ವೃ॥ ಹರಿಭಕ್ತಿಪ್ರಮದಾಮುಖ್ಯೈಕಮುಕುರಂಗಾಂಭೀರ್ಯವಾರಾಕರಂ । ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತಂ
ಜನತಾಕೃಪಾಕರನತಿಪ್ರೋತ್ಕೀರ್ತಿದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಬಂ ॥ ಧುರಚಂದ್ರಂನಿಗಮಾಗಮಾರ್ಗ
ಮತಿಶುದ್ಧಸ್ವಾಂತವೃತ್ತಂದಯಾ । ಕರನಿಂತೊಯ್ಯನೆಚಂದ್ರಹಾಸಯುವರಾಜಂನಿ
ದ್ರೆಯಂತಾಳ್ದಿದಂ ॥ ೨ ॥ ಇಂತಿರಲತ್ತ ಕುಂತಳೇಶನಪುತ್ರಿ ಚಂಪಕಮಾ

ಲಿನಿಯುಂ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಿ) ವಿಷಯಾದೇವಿಯುಂ ಯೌವನೋದಯ ವಿಲಾಸದಿಂ ಪಸ ರಿಸಿ ಕೇಳಿಯುನಾಡಲೆಂದು ; ವೃ॥ ಬಡನಡುಬಳ್ಕೆ ಬ[illegible]ಲ್ಗನೆತ್ತಿ ಸು ಮೌಘುಮುಂಬಳ್ | ಲ್ಮುಡಿ ವಿಡುತಂದುಸೂಸೆ ಕಲಕಾಂಚರವಂಗುಡೆ ನೂಪುರಸ್ವನಂ ॥ ಜಡೆಕೆಡುಕಾನೆ [illegible]ಜಘನಂ ಜಡಿ[illegible]ದೆ ಸಿಂಗ[illegible]ಗಣಂ | ಬಿಡ[illegible] ಳೆಯರ್ಪಡೆಗೊಂಡರೆಗೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೨ ॥ ಮತ್ತಂ, ವೃ॥ ಕಲ ಮಂಜೀರಪಮಾದಕೋಲ್ದುಕಲಹಂ[illegible]ಸಿಂದೆಸೆ[illegible]ಯ್ಗಲ್ | ವಿಲಸದ್ಗ[illegible]ಚಕ್ಕೆ ಸೋಲ್ದುಪಡೆ[illegible]ಗ[illegible]ಗಲ್ ॥ ನ[illegible]ಗತಿಯಿಂ ದಾಳೀವ್ರಜಂಸುತ್ತಿ[illegible] | ಚಳಿ[illegible]ಪ[illegible]ಕಾಂತೆ ಯರ್ ॥ ೩ ॥ ಅಂತು[illegible]ಯುಂ, ವೃ॥ [illegible]ಂ ಬರಿಸೆಚೆತ್ತ[illegible]ವೇದನಿಧಾನೆಯ[illegible] | ನವನ[illegible]ಸುನ[illegible]ರಸಪತ್ತ ಸುನೇ ತ್ರೆಯರ್[illegible] ॥ [illegible]ಧರೆಯ[illegible]ಕ | ಣ್ಣಡಿ[illegible]ದಯಿಂ ॥ ೪ ॥ ಕಂ॥ ಆ[illegible] | [illegible]ಸಲಾಂ ॥ ಸಾರೆನ[illegible]ಂತು[illegible] | ನೀ[illegible]ಬ[illegible]ಸ[illegible]ರಂ ॥ ೫ ॥ ಕಂ॥ ತರಳೆಯುರರೂಪಕೊಲ್ದುರೆ | ಪಿರಿದವರಂತೆವೆ[illegible] ಂತ್ರೊವನೆ ಬಂ ॥ ಧುರ[illegible]ಸದೆ | ಇರದೆತ್ತಂತೊಳಗಿತವರ[illegible] ॥ ೬ ॥ ಕಂ॥ ಬತ್ತರಿಸಿ[illegible]ಸ | ದೂತ್ತರ[illegible]ಲ್ಲ[illegible]ಪೊಂದದೆ ಲ್ ॥ ಎತ್ತಂ ತ್ವರಿಸಿಪ್ಪ[illegible]ವು | ಚ[illegible]ಯಾನೆ[illegible]ಕಿ[illegible]ಂ ॥ ೭ ॥ ವೃ॥ [illegible]ತೇಜ[illegible] ವಿಲ[illegible]ಸ್ಮರ [illegible] | ಕ[illegible]ರಿ[illegible] ಲ್ದರಸ್ಮಿತವಿಲಾ[illegible]ದೆಮಂಜುಳಶುಭ್ರ[illegible]ತ್ರಸಂ ॥ ಪ[illegible]ಸುಕೆ[illegible]ರದಿಂತ್ರಿಜ ಗಂವ[illegible]ವರ್ತಿಯಾಗೆಸಂ | ಮುದದವರೊಳ್ಕಿರಂತರದಿನಾಮಕರಧ್ವಜನೆಯ್ದೆವಾಸಿ ಪಂ ॥ ೮ ॥ ಕಂ॥ ಪೆರೆಯ[illegible]ತಂಬೆಲರ್ಬ್ಸದೆ | ಸ[illegible]ಸಿಜರಜವೋ[illegible]ಹುಮಂ ತ್ರಸಭದಿಂಕಾಮಂ ॥ ತರ[illegible]ರಂನಿಮ್ಮಿಸಿರ | ಲ್ಕೆ[illegible]ದಾಂಪ್ರೊಗಳಲ್ಕೆ[illegible]ಲೆನಾಲಲಿತೆ ಯುರ[illegible] ॥ ೯ ॥ ಕಂ॥ ಪ[illegible]ಭ[illegible]ಸ[illegible]ದಿಮ್ಮಯ | ಪೆ[illegible]ಂನಿಮ್ಮಮ ಳ[illegible]ಕ್ರ[illegible]ದಿಂವೊರೆ[illegible]ದಾ ॥ ತಂಳತರತಾರಕಾವಳಿ | [illegible]ರಗ[illegible]ವೆಸೆ[illegible]ದ[illegible]ವರ ಪದತಳದುಗುಗ[illegible]ಳ್ ॥ ೧೦ ॥ ಕಂ॥ ಜರ[illegible]ಂಬೋ[illegible]ಕದಳವಿ | ಸ್ಫುರಿ ತೋದ್ಯದ್ರಾಗಜಲಕೆಣಂಗ[illegible]ಪ್ಪಾ ॥ [illegible]ಗೆತೆಗೊಟ್ಟುದುಚಂಚ[illegible] | [illegible]ರ ಕ್ಕೆಡೆ ಗೊಟ್ಟುಮವರಪದನಖನಿಕರಂ ॥ ೧೧ ॥ ಕಂ॥ ಕಲನೂಪುರಘನರವದಿಂ | ಸುಲಲಿತವಾಗಿರ್ಪ್ಪತರಳೆ[illegible]ಗತಿಯಂ ॥ ಕಲಿಯಲ್ಕೆವಂದುಗಜತತಿ | ಕೆಲಲಾರ ದೆನಾಣ್ಕೆಕಾಡಿನೊಳ್ಪಂಚವಿ[illegible]ಂ ॥ ೧೨ ॥ ಕಂ॥ ಕೆಳಗಿಳದ[illegible]ಗೆಯುಶರ ಢಂ | ತೆ[illegible]ಕೆ[illegible]ರ[illegible]ಪೊ[illegible]ದ[illegible]ನಶೊಣೆಯಿಂ ॥ ಬುಲಿಗೆಡೆಗೊಟ್ಟದುಸೊ ಬಗಿಂ | ವಿಳಸಿತಮುಪ್ಪವರಜಂಘೆಗಳ್ಕಡುಪಿಂಪಂ ॥ ೧೩ ॥ ಕಂ॥ ಲಲನೆಯ

ರತಿಅಡಸರವಮುಸಂ | ತೀರ್ಮಾಳ್ಕೆರೆದಪ್ಪವೆಂದುಜಂಕಿಸಿನಾಣ್ಚು || ತ್ತಲಸಿಂಚಲಿ ಸುತೆನಿವದೂ | ಳ್ತಿರ್ಗಿಪ್ಪಫುವುಬಾಳೆಗಳ್ಗಡಾರದಿಂ || ೧೫ ||

ಕಂ| ಎಸುಕೆ-ಳಮುದಿಜಗುನೆವು | ಪೊಸಪ್ರೊನತಿ ಕಳ್ಮಳಗಿದಾತ್ಮಭೋಗಜಕುಂಭಂ || ಎಸದಂತೇರ ಪೆಂಡೆನೆ | ಬಿಸವಂದಮೊರೆದುವವರಕುನಜಘನಂಗಳ್ ||

|| ೧೬ || ಕಂ| ಸುರುಕೆಜಗದಗಳ್ಬರಿ | ತರಳಯರುರುಕಮಳಹಸಿತೆ ಮುಖಚಂದ್ರನುಂ || ರೆರ್ಡಲಾರದಳಿಂ | ಪಿರಿದುಂಬಡನಾದುದವರತನುತೆನುವ್ವಂ || ೧೭ ||

ಕಂ|| ಬಿಸಿಗೆರ್ಳದವ್ಬಟ್ಟತುಡುಗೆಯ | ಪೊಸರನ್ನ ದಗಳಿಸಿ ವರ್ಲ್ಡ || ಅಸಿಯುರಕುಚತಟತಂಕೆವು | ರಭರಿತಂ ನಾಗಿ ನಿಸಿ ನ್ದು || ೧೮ ||

ಕಂ|| ಮೂಜಗಮಂಬಾಯ್ಕೆ ಸಿ | ನದಮುಕ್ದುಶಾಸನವಮಂ || ಮೂಜಗದಜುದಲಿಪಿಯಂ | ವೆಜಿಸಿದಂತೆಸ ರವಾಳೆಲ್ಲಂ || ೧೯ ||

ಕಂ|| ಬರೆವೆಂಮೂರುಂ ಸುಳಿಗ | ಸುರವಪೂತಸಿರ್ಸುಕವಾರಿಯರೆಂ || ದರಲಂಬಿಟ್ಟಗೆರೆಯಿಂ | ರವಿಸಿ ವಳಿಲಸದ್ರನಂ || ೨೦ ||

ಕಂ|| ಉಡೆವಲನು ಯುವಸವ | ಕಡುಬೆಳಗಿಂದೊಗೆದಕಜ್ಜಲಂನಿಜಮೆಂಬಾ || ನುಡಿಗೆತೆ ಯಾದುದು ರ | ಕಡುವರಿಂದಡದುರ್ಸ್ಪೊಡರ್ತಿವಳಿಗಳವರಾ || ೨೧ ||

ಕಂ|| ಸ್ತನಗಿರಿಪರ್ರರವೆಗ್ಗೀ | ದ್ಯುನವೆ ಏಕಾತ್ರಹಾರಕಾಂತಿ ಧೆಸುಂಕೆಂಬಾ || ಮನದಿಂಪೊಕ್ಕುರ್ಳಪುತ್ತ್ರದ | ನನುಮಿಂದೆಳ್ದಿಸಿತಫಗೆತೆರ್ಗವಳಿಯವರಾ ||೨೨||

ಕಂ|| ಪೊ ಬಸಿ ದಿಂ | ದಟೆಯುರಮೊಯ್ದುದುನೀಲಸಿರಂಜಿಪ್ಪುವೆಂಬಾ || ಅಣಕವುಂತಾಂತುದುರುತಿಯರ | ಚಣಪುಟನೀರಂಧ್ರಬಂಧುರಸ್ತನಯುಗಳಂ ||೨೩||

ಕಂ|| ಮೊಗ ಸಿಯುವಯುಜೆನ್ನದಿ | ನೊಗುಮಿಗೆಯುಂಮುಗಿಲುರ್ವಕಮಲ ಯುಗಳಿಲ್ || ಸೊಗಯಿಪ್ಪುದುಕುಚಯುಗಮಾ | ಸುಗುಣೆಯರಾಹಾರಕಾಂತಿ ಯಿಂರಭಗಿತಂ || ೨೪ ||

ಕಂ|| ವಿಳಸಿತಲಾವಣ್ಯರಸೋ | ಜ್ವಳಭುಜ ಬಿಸಲತಯುಕೆಂದಮೊಂಬಿನಮೊಗೆದ || ತ್ತಳೆಯರ್ಕಳಚೆಲ್ವಿನವುಂ | ಜುಳಮತಿರುಚಿರಂಗಳೆನಿಪತೋಳ್ಗಳ್ವೊದಲ್ಗಳ್ || ೨೫ ||

ಕಂ|| ತರಳೆಯರಕಿವಿಯುತಡುಗೆಯ | ಪರಿಪರಿಪ್ಪೊಗರಿಂದೆತಳ್ತುರತಿಪತಿಯುಸಿಯೆಂ || ಬಿರವಂತಾಳ್ದುದುಸತಿಯುರ | ಮರಲಂಬಿನಬಿತ್ತಿಶಮೆಂಬಿನಂನಳಿತೋಳ್ಗಳ್ || ೨೬ ||

ಕಂ|| ಮಲದುರ್ದುತುಡುಗೆಯುಬಂಬ | ಲ್ಬೆಳಗಿನಬಿಸಿಲಿಂದೆತೋಳ ಸಕಾಂಡದನಿ || ರ್ಮಲಜಲರುಹ ಮೆಂದೊಬಂ | ತೆಳೆಯರ್ಕಳಹಸ್ತಕಿಸಲಯಂಸೊಗಯಿಸುಗುಂ || ೨೭ ||

ಕಂ|| ಸುರುಚಿರ ವಮಿಸಂಕೆ | ಭರದಿಂಬೆಮುದಾಗಳೆಬಲೆಯರ್ಕಳಹಸ್ತಂ || ಸುರಿದಪುಪೊಸೇದೆವನಿಗಳ | ನುರಿಯೊಂದೆನೆಮೆರೆಮುವವರಕೆರಸಖನಿಕರಂ || ೨೮ ||

ಕಂ|| ನಸುಗೆಸುತಳಿರಂಬುಗೆ | ಗ ಘೋಷಿನತುದಿಯುಮುಸೆಯುಮೊನೆಯುಂತುಡಿಸು || ತ್ತುರದಿಂಬಯಿಪ್ಪನೆಂಬಂ | ತಿರೆಮೊರೆದುವುತರಳೆಯರ್ಕಳಿಸೆಸ್ವಾಗುಗಳ್ ||

|| ೯ || ಕಂ|| ಬಲವುರಿವಮೂಗೆರೆಯಿಂದಂ | ತೊಳತೊಳಗುವವೊನ್ನ ಸಂಕಿನಂಕವನಿಳಿಕುಂ || ಸಲಿಮಂದ್ರಮಧ್ಯತಾರ | ಪ್ರಲಸತ್ಸ್ವರಸೀಮೆಯೆಂಬಿನಂ ಗಳವಮವರಾ || ೩೦ || ಕಂ|| ಸಿರಿನೆಲಸಿವರಿಗೆಕಂದಂ | ಪಿರಿದುಂಕಡೆನೇತ್ರತಾರಕಾಭೃಂಗಂಗಳ್ || ಭರದಿಂಪೊರ್ದಾಡುತಿರ | ಲ್ಪರಳಿಯುರಾವದನಕಮಲ ಮೆಸೆದುದುಸರಸಂ || ೩೧ || ಕಂ|| ಪಡೆದಂಬುಜಕ್ಕೆ ಬನ್ನವು | ನೋಡರಿಸು ನೀವಿಧುವೆನಿಸ್ಪುಕುತಿಯಿಂಬೊವ್ಮು೦ || ಒಡನೀರವಾಣೆಯರಾಸ್ಯವು | ನೋಡರಿಸಿಪರೆ ನಾಣ್ಚಿವುಳಗುವಂತಿರೆನೆಗಳ್ದಂ || ೩೨ || ಕಂ|| ಸುಗುಣೆಯರವದನ ಚಂದನಿ | ನಗಿದಾಜಲಜಾತವಪಾಳ್ಸದನೀಲೊಳ್ಪಭದೊಳ್ || ಒಗೆದಾರಾಕಾಂತಿಯುಂ | ಮಿಗೆನೋಡಲ್ಕಯದೆವುಗಿವುದಿನ್ನುಂವುನ್ನುಂ || ೩೩ || ಕಂ|| ನಗೆವೊಗದಾವರೆಯೆಳ್ಬಿದಿ | ಮಿಗೆನೆಯ್ದಿಲವುಲರಸವೆುದನೆಂದೆನೆ ಸೊಬಗಂ || ಸೊಗಯಿಸಿ ಕಿವಿಗವತಂಸಂ | ನೆಗಳ್ವಂತಿರೆನೀಳ್ದುಮೆಳೆವುವವರ ಲೋಚನಂಗಳ್ || ೩೪ ||

ಕಂ|| ಸುರುಚರಲಾವಣ್ಯರಸಾಂ | ತರದೆ ಲ್ಜನಿಯಿಸಿದಪದ್ಮನೇತ್ರದಿನೊಲವಿಂ || ಭರದೆರಗಿಪರಿವಪರವೆುಗ | ಳಿರವೆಂದೆ ಮೆರೆದುವವರಪರಂಗಕಟಾಕ್ಷಂ || ೩೫ ||

ಕಂ|| ಲಲನೆಯರವಮೊಗಲೊಬಗಂ | ನಲಿದಾಂಪಡೆದಪ್ಪೆನೆಂದು ಚಂಪಕಭಂಜಂ || ಪಲವುವುಲಗ್ಗಳನಾಂತುಂ | ನೆಲದೊಳ್ಸರಿವಾರದಿನ್ನುವಾಟರಂಜಟೆಗುಂ || ೩೬ ||

ಕಂ|| ದರಹಾಸವಲ್ಲಿಗಾತುದೊ | ಮೆರೆವುಪ್ರೊಸಿಂಗರದಕಡಲವುತ್ತುಗಳೆಂಬಂ || ನೆರೆ ಪನಿಯೊವಚನದಮೃತದ | ಕರವೆುಂಡೆನೆಮೆರೆದುವವರರದನಿಕರಂಗಳ್ || ೩೭ ||

ಕಂ|| ಶೃಂಗಾರವಲ್ಲಿವೊದಲೊಳ್ | ಪಿಂಗದೆತಳೆದತ್ತುಚೆನ್ನಬೆಂದುಟಿದಳಿರಂ || ಸಂಗಳಿಸಿಮತ್ತೆಪಡೆದುದು | ಸಿಂಗರವೆುನೆರದನವುಕುಳಮಂತೆರಾರಾ || ೩೮ ||

ಕಂ|| ವದನಶ್ರೀರಾಗಾಬ್ಧಿಯೊ | ಳುದಯಿಸಿದಾಪವಳಮೆಂಬಿನಂಕಣ್ಗೊಳಿಕುಂ || ಸುದತಿಯರಧರಂಸುಧೆಯೊ | ಳ್ಪುದುಗಿಸಿದಾಪಂಬವೆುಂಬಿನಂಕೆಡುಬೆಳ್ಪಿಂ || ೩೯ ||

ಕಂ|| ನವಯೌವನಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿ | ಸುವಿಲಾಸದೆಮುಕುರಯುಗಳವಂಪಿಡಿದಳೆನಲ್|| ತನದಿಂಪ್ರಸೊಂಪುಪಿಂಪಿನ | ಯುವತಿಯರಾನನ್ದದಂಪುಮೆರೆದುದುವಿಶದಂ ||೪೦||

ಕಂ|| ತರಳೆಯರಸಾಂಗವಾತ್ರದೆ | ಪಿರಿದುಂಬಸಮುಗ್ಧವಿಾಧರಾವಳಯುಮಿದೇಂ || ನೆರವೆುಂದುಕರ್ಪುವಿಲ್ಲಂ | ಸ್ಮರನುಬೆಮುರಿದಿಕ್ಕಿದಂತೆಪುರ್ಬುಗಳೆಸೆಗುಂ || ೪೧ ||

ಕಂ|| ಕರೆಯೆನೆತಿಲಕಂಕೆಬರೀ | ಭರನೀಲಾಂಬುದದೊಳಡಗಿತೋರ್ದವ್ರುದರ್ಪಂ || ಪೆರೆಯೆನೆನಾಡೆಪಡಂಗಂ | ತರುಣಿಯರಾಮಿಸುಪನೊಸಲದೇಂಬಿರಿದದೊ||೪೨||

ಕಂ|| ವದನಾಂಭೋಜದೊಳೆರಗುತೆ | ಪುಬದಿರ್ದುಬ್ಟಾಸ್ವಸಗಂಧಕುಂಕುಮರಸವುಂ|| ಪದೆಪಿಂಪೀರ್ವಳಿಗಳೆನಲ್ | ಪುದಿದೆಸೆದುವುತರುಣಿಯರ್ಕಳಾವುಂಗುರುಳ್ಗಳ್ ||೪೩||

ಕಂ|| ಮಿರುಪವತಂಸದನ್ಯೆದಿಲ | ಮರಲಂತವೆತಾಳ್ದನಾಳವೆುಂದೆನೆಸೊಬಗಿಂ || ನೆರೆ ಮೆರೆವವದನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಕರಿಣಿಗಳೆನೆಮೆರೆದುವವರಕರ್ಣಯುಗಂಗಳ್ || ೪೪ ||

ಕಂ|| ಸ್ಮರನೀಳೇಳ್ಗಗವೆುಲ್ಲಂ | ಕರಗತವಾಗಲ್ಪಡಿಲ್ಚಿದಳಿನೆದೆಯೆಂಬೊಲ್ || ನೆರೆ

ಪೊರೆದುವವರಬಾಧುರ | ಪರಭಾಗಂಬೆತ್ತ ವೇಣಿಯಾಜಾಣೆಯರಾ || ೪೫ ||
ಕಂ|| ಸುಮಸಮಯಚೂತಪಲ್ಲವ | ವಿಮಲರಸಾಸ್ವಾದಪುಷ್ಟಪರಪುಷ್ಟಗಭೀ || ರ
ಮಹಾಧ್ವನಿಯಂತಿರೆಸಂ | ಕ್ರಮಿಸಿತ್ತ ವರಮಳಯಸ್ಯಂದನಂ ದಿಸೆಯೊಳ್ || ೪೬ ||
ಕಂ|| ಚೆಂಬೊನ್ನಿದರ್ಕೆ ಪಾಸಟಿ | ಕುಂಬಿಣಿಯೊಳ್ಬಾರದೆಂಬವೊಡಿಗೆತೆಗೊಟ್ಟುಂ ||
ಬಿಂಬಾಧರೆಯರತನುರುಚಿ | ಮುಂಬರಿದಾವುದನತೇಜಮಂಪೆರ್ಚಿಸುಗುಂ || ೪೭ ||
ವೃ|| ಸರಸೀಜಾಸ್ಯೆಯರಂಗಲೋಕದೆಸುಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿವಕ್ತ್ರೇಂದುವಿಂ | ಭರದಿಂ ಪೆ
ರ್ಚಿದರಪ್ರಹಾಸರುಚಿಯಿಂ ಫೇನಾಳಿಯಂತಾಳ್ದಿ ಬಂ || ಧುರಬಾಹಾಚಲದಾಮಿನೀ-
ಯಂತಳೆದುದಂತೋದ್ರತ್ನಸಂದೋಹವಾಂ | ತಿರದಾಯೌವನಪೂರುಷರ್ಕಳಮ
ನೋನೌಕಂಗಳಂ ಚಾಲಿಕೆಂ || ೪೮ || ವೃ|| ಆರವಂಕೋಶಿಖಾವಳಿಯು
ರಂ ಮಿಗೆನೋಡುತೆ ಮನ್ಮಥಾಸ್ತ್ರದಿಂ | ಬಾರಿಗೆಬಾರದಿರ್ದ ಮನುಜಂತಪೆಯಿಲ್ಲಧರಾ
ತಳಾಗ್ರದೊಳ್ || ಧಾರಿಣಿಕಾಂತಮಂತ್ರಿಸುತೆಯರ್ಕಳರೂಪನದೆಂತುಬಣ್ಣಿಪೆಂ |
ವಿಾರಿಯುಮಾಂ ಕರಂ ಪೊಗಳ್ವೆನೆಂದೊಡೆ ಪೇಳದು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗದೇ || ೪೯ ||
ವೃ|| ಪರಿಸದವೀಡ ಸಿಂಗರದವಗೆ ಇತ್ತು ಮನೋಜತೋರಣಮಿಂಪಿನಾ | ಹರವರಿಜಾ
ಣ್ಮೆಯಾವುನೆಸುಮಂಗಳದಿಕ್ಕೆನಿವೇಶಮಂದವಾ || ಸಿರಿಯಮಾರ್ಗಸಚ್ಚರಿತರಾ
ಗರಸ್ಥೈಪಿನಪೀಮೊಸಗೆಯಾ| ಕರಮೆನೆತನ್ನಿತಂಬಿನಿಯರಾಗುಣಮಂಪೊಗಳಲ್ಕೆಸಾ
ಲೆನಾಂ || ೫೦ || ವೃ|| ತಳಿರ್ದುಟಿಚಂದ್ರವಾಸ್ಯಮುರುಪೀನಕುಚಂತ
ನುವಲ್ಲಿಪೂರ್ಣಮುಂ| ಜುಗಜಘನಂಚಲಾಳಕಮನಂಗಮತಂಗಜಯಾನವೊಪ್ಪುವಾ||
ಸೆಳೆನಡುನೀಳಸೆಯಂಪುತನಿವೆಚೆರ್ದಜಪ್ನನದಿಂಪುರಕಣ್ಬ್ಯಗರ್ | ವಿಲಸಿತಮುಪ್ಪಲಜ್ಜೆ
ಕಿಲಕಿಂಚಿತಚೇಷ್ಟೆಕರಂಮನೋಹರಂ|| ೫೧ || ಕಂ|| ನೆಲೆವೊಲೆಯೊಳ್ಕ
ಕರ್ಕಶಗುಣ | ಮಳಕಾಳಿಯೊಳಂತವಕ್ರಮಂವಿಚಳತೆಯಾ || ಲಲನೆಯರಪಾಂಗ
ದೊಳ್ಮಂ | ಜುಳಮಂದ್ಯಂಗತಿಯೊಳಲ್ಲದವರ್ಗಳೊಳಿಲ್ಲಂ || ೫೨ ||
ಇಂತತಿಶಯ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯತಾರುಣ್ಯಾದ್ಯನೇಕ ಗುಣಾಭಿ
ರಾಮೆಯರಾದ ರಾಜಮಂತ್ರಿಸತೆಯರ್ಕಳ್; ಕಂ|| ಪರಿಮಿತಪರಿಜನಪರಿ
ವೃತ | ರರವಿಂದಾನನೆಯರೆಯ್ದೆಮಂಜಳಗತಿಯಿಂ || ನೆರೆಕೂಡಿಕೆಳದಿಯರ್ಕ
ಳೊ | ಳುರದಿಂಸ್ಮರನಸಿಗಳೆಂಬವೊಲ್ನಡೆತಂದರ್ || ೫೩ || ವೃ|| ಸ್ಮರನ
ಪತಾಕೆಬಾಂದಳಮವಳ್ಳಿರಿಸಲ್ಲುಮಕೇತುಸಾಯಕಂ | ಭರದೆಬಿಗಂತೆಮಂಪ್ರದಿಯೆ
ಮನ್ಮಥನೈಕ್ಷುವಚಾಪಮೌರ್ವಿಬ || ಲ್ಮೊರೆಯೆದಿಶಾಂತದೊಳ್ಕುಸುಮಸಾಯಕನೆ
ತ್ತಲುಮೆತ್ತಿಸೈನ್ಯಮಂ | ಬರೆನಡೆತಂದರಾಯುವತಿಯರ್ಬನಕೇಳಿಗೆಮಂದಯಾನದಿಂ||
|| ೫೪ || ಕಂ|| ತಿಳಿಗೊಳದೆ ಳಲರ್ದತಾವರೆ | ಗಳನಡುವೊಳ್ಮೆರೆವಸಿರಿ
ಯುಮಂರಥೆಯುಮಂ || ಗೆಲಿವಂದದುನಡೆದರವರಂ | ದೊಲವಿಂವೆಟ್ಟಕ್ಕಿಬಳಸಿಬ
ರೆಸಹಚರಿಯರ್ || ೫೫ || ಅಂತು ತತ್ಕ್ಷವಲಯಾಕ್ಷಿಯರ್ನಡೆತರ್ಗಳ್;
ವೃ|| ಮುಂದೆಕೆರಂಗಿಕಳ್ತಲಿಸಿಕೌಸುಮತೋರಣದಿಂದೆರಂಜಿಸು | ತ್ತಂದದಶೋಕೆ

ಬಿಂಕದಳಿಯಿಂಪೊಸಪಗೆಯಿಂರಸಾಲದಿಂ || ಕೆಂದದಪಲ್ಲವಾಲಿಯಿಂಬೆಳಂಪದೆ ಪೂತದಿಗ್ಗತಿಯಿಂಫಲಂ | ದೊಂದಿದತೆಂಗುಕೌಂಗುಮಾದಿಂಬನಮೋಂಗೆಬಗಾಯಿತ್ತುಕೊಂಪಿನಿಂ || ೫೬ || ವೃ|| ತಳಿರಿಂದಂಮಿಡಿಯಿಂದಳಿವ್ರಜದೆಸಕ್ತಿಪುಷ್ಪದಿಂ ಕಂದದನ | ಪೊಳೆವುತ್ತಿರ್ದ್ದದೊಚಿತ್ರಚೇನಪಟದಿಂರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರ್ದ್ದದೋ|| ವಿಲಸನ್ನಿಪ ರಕಾರಕ್ತಕಚ್ಚಪಯಿನೇಂಕಾಂತಾಕಟಾಕ್ಷಾಂಶುವಿಂ | ಪಗುತ್ತಿರ್ದುದೆ ಮಂಬಿನಂತೆಯುರಾಕಿಣ್ಗೆಂಡಂಗಾಂತುದೋ || || ೫೭ || ವೃ|| ಸರಳಲತಾಶೀರಚತಲಾಸ್ವಾದಂಗೊಳಿಸುತ್ತೆಪುಷ್ಪಂ | ಧುರರಸಪೂರ್ಣ ಲುಬ್ಧಮಧುಪಂಗ ರಾವದೆಸಾಡುತ್ತೆಬ್ಬಿಭಾ || ಸುರತರಮಪ್ಪತಂಗೆಳಲೆಸೀಪ್ರಿಯಿಂಬಿಡೆ ಪೋಡುಗೊಂಡುಬೆಂ | ಚುರಮುಚುಕುಂದಚಂಪಕಕುದಿನಂದಿದಪಾಗೆಮಂದವಾತಂ || ೫೮ || ವೃ|| ತರುಣಿಯರಿಂದೆಸಂತಸವಾಸಾಂತವರೊಳ್ಮಗಸೇಗುಕೇಳಿಯುಂ | ವಿರಚಿಸಲೀಲೆಯಿಂನೆಗಳ್ದನಂದೊಲವಿಂಮಧುವ್ರತಸ್ವರಂ || ಕರೆವಪಳಿ ನಿತಂಬಿನಿ ಮರಂಸಿಜಮೊಂದೆನೆಕೀರಕೋಕಿಲ | ಸ್ವರವುವಸಿಚಂದತ್ತುವಾಘುವಮಾಸಗುಂಬನಪೊಳ್ನಿರಂತರಂ || ೫೯ || ಅಂತೆಸೆವ ನಂದನವನದೊಳ್ದ್ರುಮಲೋಕ ಳ್ವಡತಪರ್ಣಗಳ್, ವೃ|| ಅಳಿಗವಲಂಬಸ್ವಸಮಾಪಿಕಕೂಜಿತಂಕೆಗಬ | ಳ್ವೆವು ಕೆಸೆಕೆದತ್ತುರಮಣೀಮಣಿಗಳ್ಕಳಮುಂದುಯಾನದೊಳ್ || ವಿಳಸಿತಕಾಂಚಿಯಾರುತಿಕಳತ್ತ್ರಬ...ದೋ | ಜ್ವಳಕಲನೂಪುರಾರವಮನಂಗನಮೌರ್ವ್ವಿಯಘೋಷಮಂಬಪೋಲ್ || ೬೦ || ವೃ|| ತಳಿವೋಪಲ್ಲವಮೊಪ್ಪವಾಭ್ರಮರಕಂಭ್ರಂಗಮಲರ್ಗಾಸವು | ಜ್ವಳಿಬಿಂಬಾಧರಮೋಘೆಲಿಂಜ್ಟಸಿತಮೋಪೂಗಂಪುತೋಳೆ ಕಂಬುನಿ || ಗ್ರಾಳದೇಹಂಸೆವಳ್ಳಿಯಾಗೆನಡೆಪಾತ್ರದುಂದತಿಮಾನಿನೀ | ಕುಲಮುಂದೊಯ್ಯನನಂಗಜಂಗಮಲತಾಸಂದೋಹಮೆಂಬಂದದಿಂ || ೬೧ || ವೃ|| ಪದನಖಕಾಂತಿಯಿಂದೆಪಘ್ನಲ್ಲಿಗೆಪುಷ್ಪಮನಿತ್ತುನೇತ್ರಸಂ | ಪದಂಕಟಾಕ್ಷಕಾಂತಿಯಿನವೋಪಲರುವ್ರಜಕಿತ್ತುಮಂಜುಳಂ || ಪದಮುಬ್ಬಂದಮಂನಡೆಪರಾನವಯೌವನಪುಷ್ಪಗಾತ್ರೆಯರ್ | ಪಡೆಪಿನನಂಗರಾಂತುಶರಚಾಪಮಗಳೆಪಿಂದೆಬರ್ಪ್ಪಿನಂ || ೬೨ || ಅಂತುನಡೆಪಾಡಿಬರ್ಪ್ಪ ನೀರಾಟಮಾಡಲೆಂದು ಪೂಗೋಳ್ಮನೆಯ್ದುತ್ತಿರೆ; ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ|| ಸಾರಸಾರಸಸೌರಭಸ್ಫುಟಫೇನರಂಜಿತಬಂಗದಿಂ | ಬಾರುಬಾರಣಪಕ್ಷಿಪಕ್ಷಚಳತ್ಸವಿಸ್ತಾರಣದಿಂಪಿನಿಂ || ವಾರಿವಾರಿಜಭೃಂಗಶೋಭಿತಪೂರಸಾರಸಚಕ್ರದಿಂ | ತೋರಿತೋರಣದಿಂದಮೊಂದುಸರೋವರಂಮಿಗೆಪೆರ್ಪ್ಪಿನಿಂ || ೬೩ || ವೃ|| ಆರತಿಯುಂತಿರೆ ಪ್ಪಿರೆಸರೋರುಹವೊಂದುಸಮಸ್ತನೀರಜ | ಸ್ಫಾರಸುಪುಷ್ಪಗರ್ಭಮಕರಂದವೆಬಣ್ಣಪುರಂಬೊಲೊಪ್ಪೆನೀ || ರೇರಿಪಳಂಚುತುರ್ಣ್ಣವಸರೋಂಬುಕಣಂತವೆಲಾಜೆಯುಂತಿರಲ್ | ತೋರೆತುಚಿತ್ತಜಂಗೆನೆಗಳ್ದರತಿದೆಟ್ಟಿಯುಪಾಂಗಿನಿಂಸರಂ || ೬೪ || ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ, ವೃ|| ಸರಸಿಜಚಕ್ರ

ಹಂಸಮಧುಕರಾಳಿವಿರಾಜಿತನೀಲನೀರರು | ಟ್ಪರಮಯುಷಃಳನಕ್ರೌಪುಳಿನಸ್ಥಳಪುಷ್ಪ ಸುಗಂಧಮಾರುತಂ || ತರಳತರಂಗಮುಚ್ಚಳಿತಶೀಕರಮೊಪ್ಪಿರೆಕಣ್ಗೆತೋರ್ದುದಾ | ಸರವರಮೊಂದುದೇಸಿಯುನೆತಾಳ್ದಿದಪ್ಪೊಲ್ಬಗದಕ್ಷಿಗಂದದಿಂ || ೬೫ ||

ಆಗಳ್,

ವೃ|| ಕರದೊಳೆಸ್ಪನ್ನಂಡೆಯುಂಜೀಕೊಳವಿಯುನುರದಿಂತಾಳ್ದ ಸಂತೋಷದಿಂ | ತ್ವರದಿಂ ಕಾಂಚೀರವಂಕೆಂಕೇಯುಃಮುಜಿತಂಬೀಲಿನಿಂದೋರ್ವ ರೋರ್ವರ್ || ಕರದಿಂದಂನೂಂಕಿತೀಂಕಾಡುತೆಜಲಕಣಮಂಬಾಯ್ದುಪೊಯ್ದಾಡಿದರ್ | ಬ್ಬರದಿಂದೀಸಾಡಿಸಾರ್ದರ್ಸ್ತುಡುಕಿದರಿಳಿದರ್ಮ್ಮುಡಿದರ್ಮುತ್ತಮೆಚ್ಚರ್ || ೬೬ ||

ವೃ|| ನಗೆವೆ ಗದಿಂದೆ ರೋಡಿಸು ರಿವಶ್ಮಿರುಗಲ್ಪರಹಾಸವಮಾಂತ ಸೊಂ | ಪುಗೆಮುಡಿ ಬಿಟ್ಟುಜಾರೆನಯನಾಗ್ರಕಟಾಕ್ಷದಕಾಂತಿಪೆರ್ಚಿಕ್ಕೆ || ಮಿಗೆನೆನೆದಂಗದೊಳ್ನವದು ಕೂಲಮುದೊಯ್ಯನೆಪತ್ತಿಕಾಂತೆಯರ್ | ನೆಗಳ್ದತಿಪಾಖ್ಯದಿಂದೆಜಲಕೇಳಿಯುನಾಂತ ರದೊಂದುಲೀಲೆಯಿಂ || ೬೭ ||

ಮುತ್ತುಮಪಲ್ಲದೆಯುಂ,

ವೃ|| ತರಳಕಟಾಕ್ಷನುಲ್ಲಿಸಿಗೆಮಿಂಚಿರೆನಾಣೆಣಮಿಯ್ದುವಂದುಸಂ | ಪರಿಯುದಪೀ ನಕುಸ್ತನಮಹೀಧ್ರಮಗಳೆಮುತ್ತಿಸೂಸುವಾ || ವರಜಲಬಿಂದುಸಂತತಿಯೆವರ್ಷ ಮೆನಿಪ್ಪವೊಲೋರ್ದರೆಯ್ಕೆ | ಸ್ಸಿರಿಗಳಚಿಲ್ವಿನಿಂಲಲಿತೆಯರ್ಸ್ಸುಕುಮಾರಲತಾಂಗಭಾಮೆಯರ್ | ೬೮ ||

ಇಂತವರ್ಜಲಕ್ರೀಡೆಯುನಾಡಿ ತಃಳಿದು ದಿವ್ಯಾಂಬರಾಭರಣಂಗಳಿಂ ಸಿಂಗರವಾಂತು,

ವೃ|| ಪದೆಪಿಂದೋರೊರ್ವರಾಗಳ್ಪಡಿದುಕರಮನುತ್ಸಾಹದಿಂಪಾಡುತುಂಲಂ | ಮುದದಿಂದಂನೋಡುತುಂಪಲ್ಲವಸುಮತತಿಯುಂಕಿಳ್ತುತೀರುತ್ತುಮಂದಂ || ದಿದಿರಾಂತೋರೋರ್ವರಂಬಲ್ಸೆಳೆದುತೆಗೆದು ಕೂಡುತ್ತುಮಾಡುತ್ತುಮಾನಂ | ದದಚಾತುರ್ಯೋಕ್ತಿಯುಂತಮ್ಮೆಬನದಿಸಿತಾಸೊಕುಮಾರೀಕದಂಬಂ || ೬೯ ||

ವೃ|| ಆದಿಯೂದೆಯಿಂದೆಬೆನ್ನಸಾಗೆಯಂತಳಿರೇರಿಸಿನೇತ್ರಕಾಂತಿಯಿಂ | ಒಡೆತಿಲಕಕ್ಷಮಾಜತತಿಯುಂಮಲರೇರಿಸಿಸೀಧುಸೇಕದಿಂ || ದೊಡರೆಮುಗುಳ್ಗಳಂವಕುಳಭೂಜದೊಳೇರಿಸಿಕುಸ್ತನಾಗ್ರದಿಂ | ಪಡೆದುನವಾಂಕುರಂಗಳನೆಗೋರಟೆಯೊಳ್ಬಲಿಸಿತ್ತುಯೌವತಂ || ೭೦ ||

ವೃ|| ನವಕೊನೆವೆರ್ಚಿಚಂಚಲಿಸನೋಟದೆನೋಡುತೆಪಲ್ಲವಂಗಳಂ | ಬಿನದದೆಕಿಳ್ತು ಕಮ್ಮಲರಗೊಂಚಲನೊಯ್ಯನೆಕೊಯ್ದುಮಲ್ಲಿಕಾ || ಘನಲತೆಯಿಂದೆಬಿಳ್ದಕಳಿಪೂಗಳನಾಯ್ದುಕಡಂಗಿಸುತ್ತಿಮಾ | ವಿನಬನಮಂಪರಾಂಗಿಯರದೇಂನಡೆದಾಡಿದರೋವಿಲಾಸದಿಂ || ೭೧ ||

ವೃ|| ಸೆಳೆಂದದ ಬಸ್ಕಪೇನಜಘನಂಜಡಿವುತ್ತಿರೆನೇತ್ರಕಾಂತಿಸಂ | ಚಳಿಸೆಮದಾಳಿಸಾಯ್ತುರೆಮುಖೇಂದುಮರೀಚಸಿತಾಂತಮೋಳ್ಗೆಯಿಂ || ತಳರೆಬಳಲ್ದುಜಾರೆಮುಡಿಬಲ್ಮೊಲೆಮೇಲುದನೆತ್ತಿಮಾರಿನಿ | ರ್ಮಳಮತಿಗಳ್ವಿನೋದದೆವನಾಂತರದೊಳ್ನಡೆದಾಡಿದರ್ವ್ವಲಂ || ೭೨ ||

ಆಗಳೋರೋರ್ವರೋರೊಂದೆಡೆಗೆ ಪರಿದುಪೋಗೆ ಮಂತ್ರಿಸುತೆ ವಿಷಯಾದೇವಿ ಚಿತ್ತಜನ ಚೇನಸತಾಕೆಯುಂತೊರ್ವಳೆ,

ಕಂ|| ತಳಿರಂಬೆಮುಂಟಿಮಿಡಿಯುಂ | ಕರದಿಂದಂಕಿಳ್ತುಮು

ಬರತೊಂಗಲನೊಲವಿಂ || ಸೆಳೆದಿಕ್ಕಿ ಪಿಡಿದು ಬೀಸುತೆ | ಗಳಿಲನೆ ನಡೆತಂದಳೆಂದು ವಿಧಿ ವಶದಿಂದಂ || ೩೩ || ಅಂತು ನಡೆತಂದು ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಪ ಸುಗೆಯುಮ ಲ್ಲಿಕಾವಲ್ಲಿಕಾ ಮಂಡಪದ ಪುಷ್ಪೋತ್ಕರಂಗಳಂ ಕಿರಿಯುಲಿಂದು ;

ಕಂ|| ಸ್ಮೇರಮುಖಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಲಗಿದ | ನಾರಾಯಣನಿಪ್ಪಶಯನಗೃಹಮಂ ಸಾರ್ದ್ದಂ || ತಾರವಿಶಿವಿಷಯಬಂದಳ್ | ಮಾರನ ಮಕರಿಣಿಯಂದದಿಂ ಲತೆವನೆಯಂ || ೩೪ ||

ಅಂತು ಸುಂದರವಾದ ವಿಂ ಬಾದು ತನ್ನಿತಂಬಿನಿ ಲತಾವಾಂಟಪದ ಮಣಿಮಯ ಶಶಿ ಕಾಂತ ಶಿಲಾತಲ್ಪದೊಳ್ , ವೃ|| ಕಂಡರ್ನೋರ್ಘುರೂಪಜಿತಮನ್ಮಥನಂ ಶರದಿಂದ ವಕ್ತ್ರನಂ | ಕುಂಡಲರತ್ನಕಾಂತಿಯುತಗಂಡನನಂಬುಜಪತ್ರನೇತ್ರನಂ || ಚಂಡಮರೀಚಿತೇಜನ ನವತಕ್ಯ ಮನೋಹರದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ | ಮಂಡಿತಯೌವನಸ್ಫುರಿತಸುಂದರಸಾಹ್ಮವರಾಜಪುತ್ರನಂ ||೩೫|| ಅಂತು ಕಾಣಲೊಡಂ;

ವೃ|| ಬಗೆಯೊಳ್ ಕೌತುಕಮಂಗದೊಳ್ ಪುಳಕಮಾನಂದಾಶ್ರುಗಳ್ ಕಣ್ಗಳೊ | ಳ್ ಮೊಗದೊಳ್ ಸ್ವೇದಜಲಂ ಜಲಕ್ಕನೊಗೆಯಲ್ ಧೈರ್ಯಂ ನುಸುಳ್ದೋಡೆ ಕೇಂ || ಮಗಬೆತ್ತಂ ಮಿಗೆ ಕಾರದಂ ಪೊಲು ಗಲ್ತುರಳ್ಯ ಮೋದೇಹದೊಳ್ | ನೆಗಳ್ದಾಡಲ್ಪತಿಯೊಂದು ಜಾಪವರಿ ಗಂಟಿಟ್ಟಬ್ಬೆಯಿಂ ನೋಡಿದಳ್ || ೩೬ || ವೃ|| ಕರದಿಂದಂ ಸೂಸೆ ಲೀಲಾಂಬುಜಮುರಿತೊಡೆಗಳ್ಕಂಪನಂದಾಳೆ ಕಣ್ಗಳ್ | ಭರದಿಂ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಪ್ರವಾಹಂಗಳನೆ ಸು ರಸೆ ಘರ್ಮಾಂಭಸಂಪಕ್ತ್ರದೊಳ್ಸ || ತ್ವರದಿಂದಂ ಪೊಣ್ಮೆ ಲಜ್ಜಾಭಯರಸವಶದಿಂ ದುತ್ಸಕಂದಾಳ್ದಳೇಕೊ | ದಿರವಿಂ ಕಾಮಾಂಬುಪೊಣ್ಮಲ್ತೊಡೆಪುತಿಡೆದು ತತ್ಕಾಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿರ್ದಳ್ || ೩೭ || ಕಂ|| ಸರಸಿಜಕೆ ಪೊಗಸಿ ಸುಳಿಯುವ | ಪರಮೆಗಳೆ ಸಿರಮುಖಿಯು ಸಿತನೇತ್ರದ್ಯುತಿಗಳ್ || ಮಿರುಮಿರನೆ ಮಿರುಗಿ ಪೊಳೆದುವು | ಸರಸಾತ್ಮಜವಾತ್ಸಕಮುಳಿದೆ ಕಳ್ಕಡುಗೊರ್ವಿಂ || ೩೮ || ವೃ|| ಸೊದೆಯಂ ಸಿಂಪಿಸುವಂತೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪೂವಂ ಚೆಲ್ಲುವಂತೆಯ್ದೆ ಸೀ | ತದ ಚಂಚತ್ಸ್ಫಟಿಕಲ್ಕಮಂ ಸುರಿಯುವಂತುತ್ಫುಲ್ಲ ಶುಭಾಬ್ಜವು || ಪದಪತ್ರಂಗಳ ವಿಕ್ಕುವಂತೆ ಸಿರಿಗಂಧಂಬೂಸುವಂತಾಗಳಾ | ಸುದತೀಕಾಂತೆ ನಿಧಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನೃಪನಂ ನಾಣಿಂ ಕರಂ ನೋಡಿದಳ್ || || ೩೯ || ಆಗಳ್ , ಕಂ|| ಒಡಲೊಳ್ವಿಕಾರಚೇಷ್ಟೆಗ | ಳೊಡರಿಸೆ ಮನವಲ್ಲಿ ಬೇಟದ ನೃಪಸುತನೊಳ್ || ಬಿಡೆ ನೆರೆ ಮನದ ಕಾಮಿನಿ | ನಡೆನೋಡುತ್ತೆ ಪಡೆದಳಂತೆ ಕಿಲಕಿಂಚಿತಮಂ || ೪೦ || ಅಂತು ನೋಡಿ, ವೃ|| ಇವನಾ ಗೈನ್ನಿಗ ನೀತನಬ್ಜಭವನೋ ಮಾರಾರಿಯೋ ವಿಷ್ಣುವೋ | ಇವನಾರ್ಮನ್ಮಥನೋ ಜಯಸ್ತ್ರೀಯವರಾಕೀವಾನಿಯೋ ಶಕ್ರನೋ || ಇವನಾರ್ಕಂದರ್ಪನೋ ಕುಬೇರಸುತನೊ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಭೂಪಾಲನೋ | ಇವನಾರ್ಕದ್ರೆಯನಾಂತನೆಂದು ಸತಿ ತಾನಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂ ನೋಡಿದಳ್ || ೪೧ || ಆ ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ವೃ|| ಪೊರಳಡಿ ಪ್ರಾಂತು ಗರ್ಜಿಸಿ ಕನಲ್ದುರದಿಂ ಧನುರ್ಮೇರಿಸುತ್ತಿನಿ | ಬ್ಬರದಿ ಕೆಡಂಗಿ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂ ಶರವನೆ ಕೆಗೆಗೊಂಡು ನೋಡಿಸೆ || ಈ ರದಿದಿರಾಂತು ಲಕ್ಷ್ಯಗೆ ದೆಕ್ಕ ನನಂಗಧನುರ್ಧ

ರಂಕರಂ । ತರುಣಿಯುವಕ್ಷಮಂಜಗದಕಣ್ಣೆಳೊಳಲ್ಲವೆಯಿಾತನುಬ್ಬರಂ ॥ ೭೨ ॥
ತತ್ಕ್ಷಣಾರ್ಧದೊಳ್ ; ಕಂ॥ ಬಗೆಗೆಟ್ಟಳ್ತಡೆವಟ್ಟ । ಳ್ಮಿಗೆನಡುಗಿದಳಳವಿ
ಗಳಿದವಿರಹವೆಬೆಂದಳ್ ॥ ಸುಗಿದಳ್ಸುಮ್ಮಳ್ಬಮರ್ದ । ಳ್ಮೊಗಸಿದಳೆಲರಂಬನೆಸಕ
ದಾಟಕೆಸತೆತಃಂ ॥ ೭೩ ॥ ವೃ॥ ಪಿಡಿದಮರ್ದಪ್ಪಲೆಂದುನಿಮಿರ್ದ್ವಳ್ಮೊಗ
ನೋಡುತೆಮುದ್ದನೀಗುಲೆಂ । ದೊಡೆಸಿಭೀತಿಯಿಂಪುರಿನಳೊಯ್ಯನೆಸುತ್ತಲು
ಮಿಾಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತೀ ॥ ನಡಸೆಸುಸಿಲ್ಗಿಗಾವರಿಸುವಳ್ಪದೆವೆಳ್ಚರಿಸಲ್ಕೆಸಾಳದಾ । ಮುಡದಿ
ಕೆತಂಗುವಳ್ಪನಿಮಿಕೆಯ್ದಲುವಾರದೆಮತ್ತೆಪಿಂಗುವಳ್ ॥ ೭೪ ॥
ವೃ॥ ಬಿಸುಸುಯ್ವಳ್ಮಿಗೆಪೇಟಪಂತುಣಿದಳ್ವಳ್ಚಿಸುವಳ್ಕಾಮದಾ । ಪೊಸ
ತೊಂದುಲ್ಬಣದಿಂದೆಕೈತುಸುಡುವಳ್ಸಂಕಲ್ಪಿಪೋದಂದುಸಂ ॥ ತ್ರಸದುದ್ವೇಗದ
ಬೇಟದಿಂಮರುಗುವಳ್ನಿಲ್ವಳ್ಕರಂನೋಡುವಳ್ । ವಿಪಂಚಾವಾನಿಸಿಯಿಂತುತತ್ತರಿ
ಸಿಕಾಯ್ಪಿಂಪಿಂಗುವಳ್ಪಂಗುವಳ್ ॥ ೭೫ ॥ ಅಂತುತತ್ಸಕದಿಂ ನೋ
ಳ್ಪತನ್ಮಂತ್ರಿಸುತೆಗೆ ಶಶಿಹಾಸನುತ್ತರೀಯದ ಸೆರಂಗಿನೊಳ್ಬಂಧಿಸಿ ಜೊಂದುಲಿಖಿತ
ಪತ್ರಾತೋರಿವರೆ ; ಕಂ॥ ಬಗೆವೆರ್ಚೆನಲಿದುಕೌತುಕ । ವೇಗೆಯ್ದುಮಿದುವ
ಜ್ಜೆಯಿಂದೆಸಲಿಯುಕೆಸಾಳದಾ ॥ ಮೃಗನೇತ್ರೆಸೆಳೆದುಸೆರಗಂ । ತೆಗೆದಳ್ಕೊನೆಗಂಟನು
ಬೆಣಪತ್ರಮುವಾಗಳ್ ॥ ೭೬ ॥ ಅಂತುತೆಗೆದದನೋದಿಸಿಸಿ ಓದುವಾಗಳ್ ;
ವೃ॥ ಶ್ರೀಮದಪಾತ್ಯವರ್ಯನಖಿಳಸ್ತುತನುತ್ತಮಬುದ್ಧಿವ । ತ್ಪ್ರೇಮದೆತನ್ನ
ಪುತ್ರಮದನಂಗೊಲವಿಂಬೆಸಸಿರ್ಪನೀರಸಾ ॥ ಭಾಮಿನಿಯಾಗ್ರನೆಮ್ಮಹಿತನೆಮ್ಮಳು
ಸೀಮೆಗೆರಾಜನಾದಪಂ । ಕಾಮಿಸಿಮುಂದೆಕೇವಳನೆನಮ್ಮಮಹಾಸಖನೀನ್ನೃಪಾತ್ಮ
ಜಂ ॥ ೭೭ ॥ ವೃ॥ ಈಗಳೆಬಂದಪ್ರೊಳ್ತುವನೆಬಿಜ್ಜೆಯನುಂಬಲವಂವಯಸ್ಸ
ಮಂ । ರಾಗದೆಶೀಲಮಂಕುಲಮುಮಂನಿಗೆನೋಡದೆಪೊಳ್ತುನೊಂಕದಿಂ ॥ ಬಾಗಿಜ
ವಂಮಿಗಲ್ವಿಷವನೋಹಿಕುಮಂತಿಕಡುಗಿಕೊಟ್ಟುಸ । ದ್ರಾಗದೆಳಿರ್ಪುದಕ್ಕುವಿದ
ರಿಂಸಿರಿಮುಂದೆಮಗುತ್ತರೋತ್ತರಂ ॥ ೭೮ ॥ ಎಂದುಬರೆದ ಲಿಖಿತಾಭಿ
ಪ್ರಾಯಮಂ ಕನ್ನೆತನ್ನಬಗೆಯೊಳ್ಬಗೆದು ಮತ್ತೆನೃಪಾಲನ ಮಮಪಮನನೂನ
ಸ್ನೇಹ ರಸಭರಭರಿತ ಕಟಾಕ್ಷದಿನಭೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆ ; ಕಂ॥ ಈತಂಸಮಸ್ತವಿ
ದ್ಯೋ । ಪೇತಂನೃಪನೀತಿಮಹಿತದುಷ್ಕೃತಭೀತಂ ॥ ಖ್ಯಾತಂನಮಸ್ತುಶತ್ರುವಿ ।
ನೂತಂನವಯೌವನಾಂಕನಿವನತಿರೂತಂ ॥ ೭೯ ॥ ವೃ॥ ಅದರಿಂದೀನೃಪ
ನೆಮ್ಮತಂದೆಗೆಮಹಾಮಿತ್ರಂಕರಂಮುಂದೆಸಂ । ಪದವುಪ್ಪೀತಿಕೆಗಾರ್ಗ್ಗಸಕ್ಕೆಪೊಲ
ವಿಂದಿಂದೆಮ್ಮತಾತಂಮಹಾ ॥ ಮುದದಿಂದಗ್ರಭವಂಗೆದಪ್ಪವಿಷಯೊಂದುಂವೋಹಿಪ್ಪ
ಪೊಲ್ಕೊಟ್ಟುಸಂ । ಮುದಮಂತಾಳ್ದುಪುದೆಂದುಲೇಖಿಸಿದಪತ್ರಂತಾನಿದಾಕ್ಷಟಯರ್ದ
ಮೋ೨ ॥ ೮೦ ॥ ಕಂ॥ ನವರೂಪಯೌವನಾಂಕನ । ನವಿಕಲಮತಿಪರಿಣ
ಯಕ್ಕೆಪುಡುಕುತುಮಿಾಗಳ್ ॥ ಇವನಿಂತುದೊರೆಯೆಕಳಿಪಿದ । ನವನಿಪನಂಲಿಖಿತಪ
ತ್ರದಿಂಮತ್ತಾತಂ ॥ ೮೧ ॥ ವೃ॥ ಈವಿಭವಂವಿವೇಕತನಮಿಾಚದುರಂ

ಮುಖಕಾಂತಿಶಾಂತಿಸೌ | ಕೀರ್ಣವಪುತ್ತೇಜಮುಂದನುರುವೈಖರಿ ಸೋಜೆಯುದಾರ
ಮೆಲ್ಲಮಿರ್ಪ || ಭೂವರನೊಳ್ಕರಂಮೆರೆಗುಮೀತನರೂಪಮಿದೆನ್ನಚಿತ್ತಮಂ | ಗಾಪರಿ
ಸುತ್ತೆಸೆಯಲಿಸಿದುದೀತನೆಮತ್ಪತಿಯುಲ್ಲೆಲೋಕದೊಳ್ || ೯೨ ||
ವೃ|| ಬರದಿಂದೆಮ್ಮಗ್ರಜನ್ಮಂಗೊಲವಿನೊಳುರದಿಂಲೇಖಿಸಂದೆಮ್ಮತಾತಂ | ಪಿರಿ
ದುಂತಾಂನೋಡಪೀಪತ್ರದೊಳತಿಶಯದಿಂಲೇಖಿಸಿರ್ದೀರ್ವಕಾರಂ || ವರಲಾಭಾಹ್ಲಾ
ದಚಿತ್ತಂಗಿದುಕರಮೆಮಗಾಚೆಂತೆಯುಂ ಮಾಡುಗುಂಸ | ತ್ವರದಿಂಮುಂದೆಮ್ಮತಾತಂ
ಗದರಿನಿದುವಲಂಪತ್ಯಮುತ್ತೀಯಿಕಾರಂ || ೯೩ || ಕಂ|| ಒಡಗಂಡದಿರ್
ದುಮೆನ್ನನ | ಮಡಿಗಡಿಗೀನೃಪನವೀಗಳೇಕೆಡಮೇಟಂ || ತೊಡಗಿದುದೆನ್ನಯಬಗೆ
ಯೊಳ್ | ಕೆಡುಪಿಂದಿರದೀಗಳಿಂತುಶಿರ್ದುರ್ವಿನುರದಿಂ || ೯೪ || ಎಂದುತೆರಳೆ
ತಲ್ಲಿಪಿಯೊಳ್ಪಿರ್ದ ಪಕಾರಮಂ ಯಿಕಾರಮಪ್ಪಂತಂಜನವು ನುಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂ
ದೆತ್ತಿತಿರ್ದ ನೆರಗಿನೊಳಂತೆಕಟ್ಟಿ ; ವೃ|| ನಯಸಂಪನ್ನನತೀವಯೌವನ
ಯುತಂಗಾಂಭೀರ್ಯರತ್ನಾಕರಂ | ಪ್ರಿಯವಾಳ್ದಂಧರಣೀವರಂಸುಭಗನುದ್ಯತ್ಕೀರ್ತಿ
ಯುಕ್ತಾಂಕನ || ನ್ಮಯಮಾಂಗಲ್ಯವಿಭೂಷಣಂಮೃದುವಚಂಮತ್ಕಾಂತನಾದಂರ
ಸಾ | ಪ್ರಿಯನೆಂಡಾಸತಿಸಂತಸಂದಳೆಪಳೀಹೊನ್ನಕ್ಕಿದೇಂಗಾನಮೋ || ೯೫ ||
ಅಂತುಸಂತಸಂ ಬೋಗಿ ; ಕಂ|| ನಡೆತಂದಳೆಬಲೆಮೆಲ್ಲನೆ | ಮಿಡಿವೆರ್ದೆ
ಗುಂತಳದಿನೊತ್ತಿಚಲಿಸುವಮನಮಂ || ಪಿಡಿದಂತೆನಿಲಿಸಿ ರೆಪ್ಪೆಗಳ್ | ಗುಡುಗುಡ
ನಿಳಿಯಲ್ಕಡಂಗಿಸತಿಲತೆವನೆಯಿಂ || ೯೬ || ಕಂ|| ಮುರಿಯುವ್ವದಿಟ್ಟಿಗಳೀ
ಕಡೆ | ಚರಣಂಚಾಲಿಸದುಮುಂದೆಬಗೆಯಾನೃಪನೊಳ್ || ಪಿರಿದುಂನೀರೂರಿದು
ದಾ | ಸ್ಮರನಂಬಿನಗಾಯದಿಂದೆಭಿನ್ನಿತಂಗಂ || ೯೭ || ವೃ|| ಪಡೆಪಿನೊ
ಳೆಳ್ಪಂದುನೃಪನೀಗಳೆಮುದ್ರಿಸಿತನ್ನನೊಲ್ದುರಂ | ಮುದವೆಕೆಡಂಗಿಕೊಡನೆಮ
ಮಾಗ್ರಜನೀಗಳವಂದುಭೂಪನೊಳ್ || ಮುದದೆವಿವಾಹಮಂನೆರಪಲೀಮಿಗೆಮುಂ
ಬಿಟರ್ಪ್ಪಂದುಕಾಂತನಿಂ | ದುದಯಿಸವೇಕೆಹದಿಂನೆಳೆಯನೇಪದೆದಾಗೃಹಕೆನ್ನಮೋಲು
ದಂ || ೯೮ || ಎಂದಾಚಪಲ ತರಳತೆಯಿಂ ಲಘುವಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೆಳದಿ
ಯರೊಳ್ಬೆರಸಿದಳೆವರಿವಳೆ ಸಾಧ್ವೀಪ್ರಕೃತಿ ಮುಖರಸಮಂನೋಡಿ,
ವೃ|| ಏನಿದುಚಿತ್ರಮೌಪಣೆಯಬಲ್ಬೆಮರೇಂಮೊಗಮೇಕೆಬಾಡಿತೌ | ಪೀನಕುಚಾ
ಗ್ರಮೇಕಲುಗಿದಪ್ಪುದೊಭೀತಿರಂಪ್ರಮೋದದೊಳ್ || ತಾನುರೆಕೂಡಿಸಂಚಳಿಪು
ದೇತಕೆಕೆಂದೊಡೆಗಿಂದುಕಂಪಮೇಂ | ಮಾನಿನಿನಿನ್ನಬಾಂಗಮುರಚಿಂಬೆದರ್ದಾಡುವು
ದೇತಕೌಸಖೀ || ೯೯ || ಕಂ|| ಪೇಳದೊಡಮರಿಯೆವರ್ಪ್ಪುದು | ಗಾಳಿಕೆ
ರಂಕೆಂಪುಮಗಂಧಮಂಮಾಜಿಪುದೇಂ || ಬೇಳಂಬಮನೆಮ್ಮೊಳ್ಮಗೆ | ಪೇಳದೊಡಂ
ತಿಳಿಯಲಾರೆವೇನಿನ್ನಿರವಂ || ೧೦೦ || ಎಂದವರ್ಪರಿಹಾಸಂ ಗೆಯ್ಯೆಪುಸಿಗೆ
ಮಾಂಜಿ ವಿಷಯ ; ವೃ|| ನಡೆತಂದಳ್ಸಖಿಯರ್ಕಳೊಳ್ಬೆಮದ್ಗತಿವ್ಯಾಮೋಹ
ದಂಪತ್ತನ | ಕ್ಕೊಡನಾಗಳ್ನಭವಾಸ್ಯಗೀತಪತಿಯರ್ಬಂದುಂಗೆಸನ್ನಾನೆದಿಂ ||

ಕಡುಪಿಂದೊಳ್ಕುವಪೆರ್ಚುವಗ್ನಿ ದಿರರಾಂತೇರ್ವಂತೆ ಚಿತ್ತಂ ವರ | ಲ್ಕೊಡನತ್ತಲ್ ಸೈಳೆ
ಯಲ್ಕುವಾತ್ಯಸುತೆ ತಾನೆಂತಾನುಮಾಗಾರವಂ || ೧೦೧ || ವೃ|| ಇಂತೀ
ಮಾಳ್ಕೆಯೊಳಯ್ದೆವಂದು ಸತಿ ತಾನಂತೇ ಪುರಾಭ್ಯಂತರಂ | ಚಿಂತಾಕ್ಲಿನ್ನಮನಸ್ಕೆ ಬಂ
ಗಸಖಿಯರ್ತ್ತವ್ಮಾಲಯಂ ಬೋಗೆಸು || ಯ್ದೆಂತಾನುಂ ಬಗೆಯಂ ಕೆಡಂಗಿಪಿಡಿಯುಲ್ಲಾಸಾ
ಸಾರದುದ್ವೇಗದಿಂ | ಸಂತಾಪಂ ತನುವಂ ಜ್ವಲಿಕ್ಕೆ ನಳಿಗೆಯಲ್ಬಿಂದಳ್ ಪರೋಗಾಗ್ನಿ
ಯಿಂ || ೧೦೨ || ವೃ|| ದಡದಡಿಸಿತ್ತು ನಾಸಿಕದ ಕರ್ಪೂರ ಲಡೊಳ್ಕಿದು
ದಂದುಘರ್ಮವೊ | ಳ್ತಿಡಿಕಿರಿದಿರ್ದ ಬಲ್ಗ್ರಲೆಕರಂಗಿಪುದೆತ್ತಲುಮೊಳ್ಪುಸುಯ್ಗಳು ||
ಗ್ಗಡಿಸಿ ಕೆಡಂಗಿಸೀರಿದುವು ಜುಂಮಿವೆಪೊಯ್ವುವಿರೆಳ್ಳುವಾಗಳಾ | ಮ್ಮುಡಸಿಕೆ ಗಂಶರೀರ
ಮುರಿವತ್ತುಮೃಗಾಕ್ಷಿಗೆ ಕಾಮತಾಪದಿಂ || ೧೦೩ || ವೃ|| ಮದನನ ಬಾಣದ
ಗ್ನಿಸುಡೆ ಪೇಸಮುವಾಗ ಸೈಕಾಂತೆ ಕೆಟ್ಟುಪೆ | ಚ್ಚಿದವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದಗಿದು ಪಿಂಗರವಾ
ಸಳೊರಲ್ದು ಕೀರವಂ || ದದೆನುಡಿಯಾದೆ ಸೇಳೆ ಮಿಲವಂ ಮಿಗೆ ಕೋಗಿಲೆಯಲ್ಲಿ ತೋರ
ಳಾ | ಸುದತಿ ವಗಳ್ಪಳೀವ ಜಡೊಳಾಡಿಸಳಾವ್ಪಗ ಪಕ್ಷಿವೃಂದವಂ || ೧೦೪ ||
ಕಂ|| ಒರಗಳ್ಕುಡಿಯಳ್ಕೋಡ | ಳ್ಪೊರಗುವಳುರೆ ಪಯ್ಯಳೆಲ್ದು ಶೋರಳ್ಪಾಳ್ಪರು
ಳ್ವಾಳ್ || ಮರುಗುವ ಸುಡಳಿಡಳುಬ್ಬು | ಳ್ಳಿರಿದಪಲ್ವಾಳ್ವರಹ ಮರಿಗೆ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಳ್ವ
ಳ್ || ೧೦೫ || ಅಂತಮಂದವಾದುದಂ ಕಂಡು ವನಳ ಸಖಿಯರವಳಂ ಶೀಳಿ
ವನದ ಸಸಿಗಲ್ಲಸರದೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡುಪೋಗೆ, ವೃ|| ಸತಿ ಪುಗೆ ಕೇಂದಳಿರ್ಕ್ಕರ
ಮೆಸೀಕರಿಪೋದುವು ಕಾಯ್ದು ತಂಗೆಲಂ | ಕ್ಷಿತಿಗಿರದುಕಿರ್ಸಿಸುಸಿದುವು ಮಾರುತನಾ
ಗಳೆಲಿಂದುಸಿಚ್ಚನಾ || ಗತಿಶಯದಿಂ ಪವೊಡಿಪವನಪ್ರಕರಂ ಮಿಗೆ ಸೀದು ಪೋದುವಾ|
ಲತೆಗಳುಮೆತ್ತಿಸುಕಿರ್ದುವು ಸುಯ್ಗಳ ತಾಮದನಾಗ್ನಿತಪ್ತೆಯಾ || ೧೦೬ ||
ವೃ|| ತರಳೆಯ ಕಣ್ಗೆ ಕಪ್ಪುರಮನೆಚ್ಚವಿಶಾಲಶಿಲಾಗ್ರ ಪಲ್ಲವಾ | ಸ್ತರಣದೆ ಮಳೆಟ್ಟು
ಕಂಜದಳ ಮಂಕುಚದೊಳ್ಮಿಗೆಸೇಸುತ್ತ್ರಸ || ತ್ವಾದಹಿಮಾಂಬುವಂ ಕರಮೆಸೂಸುತೆ
ಪಲ್ಲವ ವೀಜವಂಗಳಿಂ | ಭರದೆ ಕೆಡಂಗಿಬೀಸಿಸಿರಿಗಂದಮನೊಯ್ಯನೆ ಪೂಸಿಬೆಚ್ಚರಂ||
|| ೧೦೭ || ಕಂ|| ಪರಿಹರಿಸಲೆಸಗೆ ತಾಪಮ | ನುರದೇಶಶಿರೋಪಚಾರ
ದಿಂ ಪೆರ್ಚೆತ್ತು || ಸ್ಮರನುರಿ ತರುಣಿಯ ತನುವೊಳ್ | ಪರಿಹರಿಸಲ್ಕೆಂತುಮಕ್ಕುಮೋ
ತಜ್ಜ್ವರಮಂ || ೧೦೮ || ವೃ|| ಕೆಳದಿಯರಂದು ಮಾಸಿನಿಯ ಸುಸ್ತನಮ
ಧ್ಯದೆ ಮಳಿಕ್ಕೆ ಕೋಮಲ | ಪ್ರಲಸಿತ ಮುಪ್ಪ ಚಂಚಲ ಮೃಣಾಳಮನಾಗಳೆ ಕಾಡಬೇಗೆ
ಯಿಂ || ಗಳಿಲನೆ ಸುಟ್ಟರೀತಿಯಿನ ದೇಂ ಕರಿಪೋದುದೊ ಪಚ್ಚಗಪ್ಪುರಂ | ಲಲನೆಯ ಕ
ಣ್ಣೊಳೇನುರಿದುದೋ ಮಿಗೆ ಪೊತ್ತುತ ಮಾತ್ಯಪುತ್ರಿಯಾ || ೧೦೯ |
ವೃ|| ಅಸಿಯಳ ಮೆಯ್ಗಿತೀವಿದುದು ಬಿಳ್ವಗಲಾಕೆಯ ದೇಹಮೆಲ್ಲವುಂ | ನಸುನಸುಬ
ತ್ತಿದತ್ತು ಬಡವಾದುದು ಕೆಕ್ಕೆಯುರೋಜಮಾಗಳೇ || ಕಸಿದು ಬಿಣ್ಪನೀಗಿದುದು ತ
ಗ್ಗಿರ್ದುದಂಗಮನಂಗವಹ್ನಿಯಿಂ | ಬಿಸಿಲ ಜಳಕ್ಕೆ ಬತ್ತಿ ಪೊಸೆದಿಟ್ಟಸುಮಾಗಮ ಪಲ್ಲಿ
ಯೆಂಬವೊಲ್ || ೧೧೦ || ಮತ್ತು ೧: ವ|| ಪರಿಸರಿಯಸುಚಿತ್ತ

ದನುತಾಪದಿನೇತ್ರದಿನುಷ್ಣಬಾಷ್ಪವಂ । ದಿರದೊಸರಲ್ವಿವರ್ಣದೆಕರಂಗಿದತೋಳ್ಪ
ರಿತಪ್ಪಬಾಹುವಿಂ ॥ ಜರುಗಿಸಡಿಲ್ದುಬಂದಿರಿಹಿವಾಂಬುಜವಕ್ತ್ರೆಯದೊಂದುಬಾವ
ದಿಂ । ಕರತಳದೊತ್ತಿಮೋಲ್ದಿಗೆವಳಾಸತಿಮಾನಸದಾಧಿಜೇತ್ರುವಿಂ ॥ ೧೧೧ ॥
ಕಂ॥ ನಡುವಿನೊಡನಾಡಿಯುವೆವು । ಯ್ಬಡವಾದುದುತೋಳಸಖತೆಯಿಂ ಸರಳಸಿತಾ ॥
ನಿತುಸುಯ್ಯಕಟಾಕ್ಷದೊಳ್ಮಿಗೆ । ತೊಡರ್ದಂತಿರೆಕಕ್ಕಿಬಿಳ್ಪನಾಂತುದುಸತಿಯಾ ॥ ೧೧೨ ॥
ವೃ॥ ಬರೆತಧರಂಕಳ್ಬಿರಿಕೆಂಪಡರ್ದಬೆಟ್ಟೆದರ್ಕುಂತಳಂ । ಬಿರಸಿದನಿರ್ಪಗುಂ
ದಿವಿಗೆವಾಡಿದಮೊಯ್ತುವಿಳ್ಪನಾಂತಬಂ ॥ ಧುರಸುಕಪೋಲಮುಕ್ತಿಳಿವಬಾಷ್ಪಜ
ಲಂಸತಿಗಿದ್ರ್ದವೊಪ್ಪದಿಂ । ಮೊರೆದಳವಳ್ಕಸೋಜನುರಿಯಿಂವಿಗೆಶೋಧಿಪಹೇಮ
ದಂತೆವೊಲ್ ॥ ೧೧೩ ॥ ಕಂ॥ ತರುಣಿಯಶರೀರದೊಳ್ಮಿಗೆ । ಪೊರೆದಾ
ಕುಂಕುಮದಗಂಧಮಾಮದನಾಗ್ನಿ ॥ ಸ್ಪುರದುಜ್ಜ್ವಲೆಮುಗುಂಕಿದ । ಪರಿಯಂತಾ
ಳ್ದಿತ್ತುಕರ್ಣದೆಲ್ಮಂತ್ರಿಜೆಯಾ ॥ ೧೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಸುರಿವಮಳಬಾಷ್ಪಜಲ
ದಿಂ । ತರುಣಿಯಕುಚದುರ್ಗದಲ್ಲಿನಿರ್ಗರವೊಗ್ದರ್ ॥ ಜ್ವರಜನಿತಪುಳಕಸಸ್ಯ
ಮ । ನುರದಿಂತಲೆಯೆತ್ತುವಂತೆನೆಗಳ್ದುಪಡೆದಿಂ ॥ ೧೧೫ ॥ ಕಂ॥ ತರು
ಣಿಯುಸುಯ್ಯುರಿಮುಳಿಕಿರ । ದೆರಗಿದಮಧುಪಂಗಳೆಲ್ಲಮೊಲ್ಲವೆಸತಿಯಾ ॥ ಬಿರಹದಬೇ
ಗೆಮಿನಗಿದಾ । ವರನಾಸಿಕದಂದಮುಪ್ಪಸಗೆಮ್ರೂವಂ ॥ ೧೧೬ ॥ ವೃ॥ ಜ್ವಾಲ
ದುದ್ಯತ್ಕಾಮತಾಪಂಬಿಡದಡಸೆಕರಂಬಿಳ್ಪಳಿಲ್ಸೀಳ್ದಪೊರ್ದೆ । ಜ್ವಾಳಚಂಚನ್ಮೌ
ಕ್ತಿಕಪ್ರಸ್ಪುಟಕುಚತಟಕಾಶ್ಮೀರಗಂಧಾನುಲೇಪಂ ॥ ಜ್ವಾಲದುದ್ಯದ್ವಿಪ್ರಮತ್ತಾಪಂ
ಬಿಡದಡಸೆಕರಂಬಿಳ್ಪಳಿಲ್ಸೀಳ್ಪವೋಲೆಪ್ಪೆ । ಜ್ವಾಳಚಂಚನ್ಮೌಕ್ತಿಕಪ್ರಸ್ಪುಟಕಟ
ತಟವಾನಾಂಗಜೋನ್ಮಾಗಕುಂಭಂ ॥ ೧೧೭ ॥ ಕಂ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯುಮುದ
ನನಕ್ಷ್ಣಮಿ । ನಸಕ್ಕದುರೆದಿಂದುದಾಯ್ತುಕುಚದುರ್ಗದಲ್ ॥ ಪೊಸತೆನ್ನದೇನೊ
ಎಂದಾ । ಶಶಿಮುಖಿಮುಳ್ಳಂತೆಸುರಿದುದವಳಶ್ರುಜಲಂ ॥ ೧೧೮ ॥
ಕಂ॥ ಪುದಿಗಪ್ಪುರಕ್ಕೆಪೀಜನ । ದೊಳ್ತನಳ್ದಸಿಲಕ್ಕಿಕಿಡದೆಬಳ್ಪೆನಾಸತಿಯಾ ॥ ಕಡು
ಪಾಂತಕಾಮವಹ್ನಿಗು । ಮಡಸಿದ್ವಿರ್ಕಾಡಕಿಚ್ಚಿಗುಂಸರಿಯಲ್ತೇ ॥ ೧೧೯ ॥
ವೃ॥ ಗುರುಕುಚದಲ್ಲಿಸೂಸೆಹಿಮಬಿಂದುವನಾಗಳೆಕಾಯ್ದುಕಬ್ಬಿನ । ಕ್ಕೆರೆದವೊಲೊ
ಚರ್ಣಂಕರಪೆಬತ್ತಿದದಾಕೆಯನೀಳ್ದಸುಯ್ಗಳೊಳ್ । ಪರಮೆಗಳೊಲ್ದುಬಂದೆರಗೆ
ಕರ್ರಗೆಕಂದಿದುವಾಲತಾಂಗಿಯಾ । ಸ್ಮರನುರಿಯಿಂದೆಪತ್ತಿಪೊಗೆದತ್ತುಮೃಣಾಳಸ
ರೋಜಸಂಕುಲಂ ॥ ೧೨೦ ॥ ಕಂ॥ ಸರದೊಳ್ದಂಸಂಮಲರೊ । ಳ್ಪರ
ಮೊಗಳುರುಚೂತದಲ್ಲಿಕೋಕಿಲವೃಂದಂ ॥ ಸುರುಚಿರಪುಳಿನಸ್ಥಳದೊ । ಳ್ವರಬರ್ಹಿ
ಗಳುಲಿದುಕೆಲೆದುಪೀಡಿಪುವವಳಂ ॥ ೧೨೧ ॥ ವೃ॥ ನಾರಿಗೆಭೂಷಣಂಬೊ
ಲೆಸೆದತ್ತುನೊಸಲ್ಗೆಮನೋಜತಾಪದಿಂ । ಸೇದಿಸಿದಚ್ಚಚಂದನರಸಂಬಿಸಸೂತ್ರದ
ಕಂಕಣಂಲಸ ॥ ದ್ವಾರಿಜಪುಷ್ಪಮಾಲೆತಳಿರೊಳ್ಪುಡೆವಾಕಣಮೌಕ್ತಿಕಾವಳೀ । ಹಾ
ರಮದೋಳ್ಪಶೀತಕಿರಕನ್ನಪುರಂಬಿಸಸೂತ್ರದಂಬರಂ ॥ ೧೨೨ ॥

ಪುತ್ರಿಯುಮವಳ್ ; ವೃ॥ ಪಿರಿದುಮುಪಚಾರಮಂ ನೆಗಳೆವಂದಗಮೀಜನದಾಸ್ಯ
ಮುಮಲಸೆ । ಧ್ವಗವಚನಂಗಳಂ ನಯಮವಂ ಕುರುಳಂ ತುಟಿಯುಂ ಕಡಂಗಿನೋ ॥ ಬಿರ
ದವುಚಾದ್ರಕೀರಜಲಜಾತಮಧುವ್ರತಪಲ್ಲವಂಗಳಿಂ । ದುರುಭಯದಿಂದೆ ನೆಂಬಿಬೆರಗಾ
ಗುವಳೊಯ್ಯನೆ ಸುಯ್ದು ಬಾಡಿವಳ್ ॥ ೧೩ ॥ ಕಂ॥ ಅಲರ್ವಸೆಜೊನ್ನಂ
ಪೊಗಳೆ । ಮಲರಂಬ ರವಾಣಬೊಳ್ದಳಿರ್ವಸೆಯಕೆರಂ ॥ ತರುಣಿಗೆ ಮಗಮಾಗ್ನಿಯಕೇ ।
ಸುರಿಯಿ ನೆಮಿಗೆ ಪೆರ್ಚೆ ಭಯವೆಬ್ಬಿಪುವವಳಂ ॥ ೧೪ ॥ ಕಂ॥ ಅಳಿಗಳ ಬ
ಳಗಂಗಳಕೆಳ । ಗಳಗಳ ಕಳಕಳಕೆ ಬಳಿಯು ಮುಳಿವಿಂದಾಗಳ್ ॥ ಗಳಗಳನೆ ಗಳಪ್ಪ ವೆಳೆ
ಗಿಳಿ । ಗಳವನಿಗಂತೆರಳೆಕೆರಪಿಹಂಗಿಗೆಯಾದಳ್ ॥ ೧೫ ॥ ಅಂತು ಮಂ
ತ್ರಿಜೆ ಕಾಮಾಗ್ನಿ ಸಂತಪ್ತತನುವಲ್ಲಿಕೆಯುಂ ಮನವರತವಿಗಳ ದಶ್ರುಧಾರಾ ಕಪೋಲೆ
ಯುಂ ಮುಷ್ಣಶ್ವಾಸಶೋಷಿತ ನವಪಲ್ಲವಾಧರೆಯುಮಾಗಿ , ವೃ॥ ಎಲೆಯೆ
ಲೆಕಾಮ ಮೇನನಿನಗೀ ಕ್ರಮಮೋ ಜಡಪುಷ್ಪವಿಂದೆ ಬಾ । ಳ್ವೆಳಮರದೆನ್ನನಿಂ ತುತ್ತಿಸಿ ಸ್ವಮಿ
ಗೆ ಪ್ರಟ್ಟಿದನಿನ್ನ ತಾಣಕಿಂ ॥ ತಳಿವನೊಡಚಾರ್ವೈದವ ಕೆಪಾಸಟಿವಿಂ ಮಧುಮತ್ತನ
ಲ್ತೆನೀಂ । ಬಲುವತನೆಂದು ಮಿಂತ ಬಲಿಯಕ್ಕಳೊಳೆಂಜಿಡು ನಿನ್ನ ಕೋಪಮಂ ॥
॥ ೧೬ ॥ ಎಂದು ಕಂದರ್ಪಂಗೆ ಮುಳಿದು ; ವೃ॥ ಅತಿಬಲನೆಂದು
ಬಲ್ವಿಸರವಾಂತೆ ವಲಂಗತಿಮಿತ್ರನಾಗಿದು । ಮ್ಮತಿಯೊಳ್ ಬಿಳ್ಪುಸರ್ಪದಾಲಿಮ್ಮಗು
ಳ್ದುಂ ಮಿಗೆ ಜೀವಿಸುತ್ತೆ ಬಂ ॥ ದತಿಶಯದಿಂದ ಮಂತಕನ ಜಿಹ್ವೆ ಖದಿಂದ ಶಾಗಾಭಿಮಾನ
ದಿಂ । ಸತಿಗುರವಿಂತು ಗೋಳ್ಗುಡಿಸಿ ಬಾರಿಸು ಮಂಪವನಂ ಮನೋರಮೋ ॥ ೧೭ ॥
ಎಂದಾ ಹರಿ ಶಾಕ್ಷಿ ಸ್ಯಂದನಿಲನನಾಕ್ಷೇಪಿಸಿ ; ವೃ॥ ಜಲಜಂತಾವಲೆ ಜೀವ
ನಾಕರ ಸರಂ ಸನ್ಮಾನ ಸಂಹಂಸಮಂ । ಡಳಿಭೃಂಗಂ ಮಧುಪಾಂಕ ಮಾರುತ ಜಗ
ತ್ಪ್ರಾಣಂ ಮೃಗಾಂಕಂ ಸಶೀ ॥ ತಲಚೆಸ್ಕಂ ಮಕರಧ್ವಜಾಂಕ ಸುಮನೋಧರ್ಮಂ ರಸಾ
ಲಂ ಸುಕೋ । ಮಲಮಿಂತೆಲ್ಲ ಮದರ್ತ ಪೀಡಿಪುವು ಮತ್ಪಾಪಂಗಳಿಂ ಕಾಮಿನೀ ॥
॥ ೧೮ ॥ ಇಂತು ಪ್ರಚುರಗೊಂಡು ನುಡಿದು ಮುಚ್ಚೆವೋಗೆ ;
ವೃ॥ ಕೆಳದಿಯರಂದು ಬೇಗವರವೆ ಪೆರ್ಕಳಿನಂಗಳನೊತ್ತಿ ಪಲ್ಲವಾ । ವಳಿಗಳನಲ್ಲತಂ
ದು ಪೊದಿಸುತ್ತ ತಿರೀತಳಮುಪ್ಪವಾರಿಯುಂ ॥ ಲಲನೆಗೆ ಸಿಂಪಿಸಲ್ಕೆ ಕಿಸುಕಂಜೆಯತಾರೆ
ಗಳಿಂದಮಬ್ಜನಿಂ । ತೊಳಗುವಕಾಳರಾತ್ರಿಗೆಸಮಂ ಲಲನಾಮಣಿಕಾಮತಾಪದಿಂ ॥
॥ ೧೯ ॥ ಇಂತು ಪಿರಿದವಸ್ಥೆಯಿಂ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಿಯಿರೆ, ಇತ್ತ ಚಂದ್ರಹಾ
ಸನಿಳಯುಂ ಬೊಳ್ತುವೃದು ಮೆಳ್ದು ಸಿಂಗರಮಾಂತು , ವೃ॥ ಕುದುರೆಯ
ಕಾಲ್ಗೆ ಸಿಲ್ಕಿಸಿದ ಶೃಂಖಲಮಂತೆಗೆದೇರಿ ನೂಂಕಿ ಕೆಂ । ರದಜಟಿಯಂ ಕಡಂಗಿ ತನುವಂ ಮಿ
ಗೆನೇಮರಿಸುತ್ತೆ ಕೀಳನೇ ॥ ಣ್ಪುದುಗಿದ ಪಲ್ಲಣಕ್ಕೆ ಮುಖಲೀನ ಖಲೀನ ಕಶಾಭಿರಂಜನಂ ।
ಪುದಿಯಿಪ ದೆಂಪಿನಿಂ ಪಡರ್ದನಾ ನಿಜವಾಜಿಯನಾ ನರೇಶ್ವರಂ ॥ ೨೦ ॥
ವೃ॥ ಪರಿಪರಿಯುಪ್ಪವಲ್ಗನದ ಮೆಟ್ಟುವ ಧಾರುವ ಪಾಯ್ವುಧಾರೆಗಾ । ನರಪನ ಕೊಂಡ
ಲಂಕೃತಿ ನಿಕ್ಕಲದಿಂ ಮಿಗಿಲಡ್ಡಮಂದಕಾ ॥ ಲ್ಗುರುಪಿನ ಭಂಗಿಕಂಗೊಳಿಸೆಕೆಂದದ

ಸಂಧಿಗೆಸೇರ್ದಭೂಪನಾ | ಕರಕಮಲಂಕರಂಮೆರೆಯೆಬಂದನವಂಸ್ಮರನಂತೆವೀದಿಯೊಳ್ || ೧೩೧ || ಕಂ|| ಪಿಡಿವಡೆದುಕೀಳಸೋಣಂ | ತೊಡೆಯೆಡೆಯಿಂದಾಂಕಿನ ಶಂಕಿಬಿಡೆನಿಜಹಯಮಂ || ಕಡುಪಿಂನಡೆದುದುದಿನಪನ | ಕಡುಗುದುರೆಯ ಪೊಂಗಿನಿಂದಮಾವರತುರಗಂ || ೧೩೨ || ಆಗಳವನ ಬರವಂಚರರಿನರಿದುಮದನಂ ನಿಜಮಂತ್ರಿಯುಂ ಕೇಳಲೊಡನವಂ ನರಪನನಿದಿರ್ಗೊಂಡೋಜೆಯಿಂ ರಾಜವೀಧಿಯೊಳ್ಕರೆತರ್ಪಾಗಳ್ ; ವೃ|| ನಲವಿಂದಂಸುರವಾಜಿಯುಂಪದೆಪಿನಿಂದೇರ್ದದೇವೇಂದ್ರನೀ | ನೆಲದೊಳ್ಬಂದಪನೆಂಬಿನಂಶಿರದರತ್ನದ್ಯೋತಿರಾಂತಾಜಿಪಾಲ್ || ವಿಲಸತ್ಕುಂಡಲವೊಯ್ಯನಂದುಕೆನೆಯಲ್ಗಂಡಸ್ಥಲಪ್ರಾಂತದೊಳ್ | ಜ್ವಲಿಸಲ್ವಸ್ತ್ರಮರೀಚಿಪಟ್ಟಪಗಲೊಳ್ಬಂದಂಧರಾವಲ್ಲಭಂ || ೧೩೩ || ವೃ|| ತನುರುಚಿಪೊಳ್ಪೆಕಾಮಿನಿಯರೊಳ್ಸ್ಮರನಂಪಿಗೆಪುಟ್ಟೆಸಲ್ಲಸದ್ಘನಮುಖಚಂದ್ರಕಾಂತಿತರಳಾನಯನೋತ್ಪಲಮಂಪದೆಂಪಿನಿಂ || ನಸೆಕೊನೆಪೆರ್ಚಿಕಲ್ಹರಳತಾರಕೆಚಂಚಲಪುಷ್ಪವಿದ್ಯುದಂ | ಮಿನುಗೆಪಥಾಂತದೊಳ್ಭವದಿನಸುತಂದನನಂಗಸೌಷ್ಠವಂ || || ೧೩೪ || ಆಗಳ್ ಕಂ|| ಅಮಿತವಮಗೆಬಿಸುಟುಕಜ್ಜವ | ನಮದಾನಂಪದೊಳೆಮಾಳ್ಪಸಂಗರವಳಿದಾ || ಪ್ರಮದೆಯರೀಕ್ಷಿಸೆನೃಪನಂ | ಕ್ರಮದಿಂಮೇಲ್ಕೆಲೆಯುವಾಡವಂಚಲಿದೇರ್ದರ್ || ೧೩೫ || ವೃ|| ಪಳಿಕಿನಮಾಡದೊಳ್ವಿಭವದಿಂನಡೆನೋಡುವಕಾಂತೆಯಕಣ್ಗಳಾ | ವಿಳಸಿತವಕ್ತ್ರಮುಜ್ವಳಕಟಾಕ್ಷಮರೀಚಿನಿಡಂಗವಾಂತುದಾ || ನೆಲವೆರಿಯಂಗೆತೆತ್ತಿಸಿದದರ್ಪಣದಿಂಮಿಗಿಲಿತ್ತಿತೋರ್ದಕೆಂ | ಮಲಬಿಸಸೂತ್ರವೇತರಣದತೋರಣಮೆಂಬಿನಮಾಪಥಾಂತದೊಳ್ || || ೧೩೬ || ಅಲ್ಲಿಯೊರ್ವಳ್ ಸೌಕುಮಾರ್ಯ ಮಾಧುರ್ಯ ಮನೋಹರೆ ; ವೃ|| ನಗೆಮೊಗಮಂಬುಜಂತಳಿರೆಬೆಂದುಟಿದೂರ್ವೆಯಪೂರ್ವಲಾಜೆಯೋ | ಸೊಗಯಿಪನೇತ್ರಕಾಂತಿಕುಚಮೇಜಲಕುಂಭಕಪೋಲದರ್ಪಣಂ || ಬಗೆಮಿಗೆನೂಪುರಧ್ವನಿಯೆದುಂದುಭಿನಾದಮದಾಗೆಭೂಪನಂ | ಮಿಗೆನಲವಿಂದವೀಕ್ಷಿಸಿದಳಾಪುರಮಂಗಳಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆವೊಲ್ || ೧೩೭ || ಮತ್ತಮೊರ್ವಳ್ ; ವೃ|| ನೆಲೆಮೊಲೆಯುಗ್ಮದೊಳ್ತೊಳೆದುವೀಣೆಯರಾಗಳೆಕರ್ಣಪೂರದೊಳ್ | ತೊಳಗುವಕೆಂಬರಲ್ಕದಪಿನೊಳ್ಬೆಳಗಂತವೆಮಾಡೆಸೂಡಿಮಂ || ಜಳತರಮಲ್ಲಿಕಾಸುಮಮನಂಬುಜವಕ್ತ್ರೆಕಡಂಗಿಮುತ್ತಿನ | ಜ್ವಳತರಸೌಧಮೇರಿಮಿಗೆಶಾರದೆಯಂತಿರೆಬಂದನೋಡಿದಳ್ || || ೧೩೮ || ಮತ್ತಮೊಂದು ಧರ್ಮ್ಯಹರ್ಮ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಗ್ರದೊಳೊರ್ವ ವಿಲಾಸವತಿ ; ವೃ|| ಭರದಿಂದೇರಿದಸುಯ್ಗಳಿಂತೊಲಗೆಬೇಲಂತೋರ್ಪಚಂಚತ್ಕಚಂ | ಮರೆಯುಪ್ಪಂತಿರೆಬಾಹುವಲ್ಲಿಯಿನವಳ್ಶ್ರಾಂಮುಚ್ಚಿ ವೀವ್ಯಾಜದಿಂ || ಧರಣೀಪಾಲಕನಂಕಡಂಗಿಬಿಗಿಯುಪ್ಪಲಾಸ್ಯಲ್ವಳಾವೀಟಿಯಂ | ಪಿರಿದುಂಕಚ್ಚರ್ವರೀತಿಯಿಂನೆರೆವಳಾಭೂಮಿಶನಂಚುಂಬಿಸಲ್ || ೧೩೯ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರ್ವಳಗಣ್ಯ ಲಾವಣ್ಯತಾರುಣ್ಯವತಿ ; ವೃ|| ಪೊಡರೆನಿತಂಬಮುಚ್ಚಳಿಸೆನೇ

ತ್ರದಕಾಂತಿಯುರೋಜಮುರ್ಬಿಬ | ಲ್ಪಡಗರದಿಂಕೆದಕ್ಕೆದಿಸೆಸೂಸೆಬಳಲ್ಕುಡಿಜಾತೆ
ನೀವಿಕೆಂ || ದೊಡೆವಿಡಿಯಲ್ಕಡಂಗಿಕುಣಿಯಲ್ಮಿಗೆಮುಂಗುರುಳ್ಗಳ್ಮನೋಹರಂ |
ಬಳೆದೊಡನೆಯ್ದೆವಂದುನಡೆನೋಡಿದಳಾಸತಿಯಾನರೇಶನಂ || ೧೪೦ ||
ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೋರ್ವಳ್ ; ವೃ|| ಸರಭಸದಿಂದೆಸಿಂಗರಮನೋಡದೆ
ಕಾಮಿನಿಬಾಹುಪೂರಮಂ | ಕರತಳಕಿಟ್ಟುನೂಪುರಮನೊಯ್ಯನೆತೋಳ್ಗೆರದಾಂತು
ಕಾಂಚಿಯುಂ || ಕೊರಲೊಳಿಮರ್ಚೆಕತ್ತುರಿಯನಚ್ಚೆಗೆತಿರ್ದಿನೊಸಲ್ಗೆಕರ್ಪನಿ | ತ್ತು
ರದಿನದೆಂದುಜಕ್ಕಸರಮಂಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೆಬಂದುನೋಡಿದಳ್ || ೧೪೧ ||
ಅವಳಲ್ಲದೆಯು ಮೊರ್ವಳಪೂರ್ವಸಗರ್ವ ಸ್ಮೇರಮುಖಿ ; ವೃ|| ಸಡಗರದಿಂ
ದೆತೊಟ್ಟುಪೊಸಮುತ್ತಿನಭೂಷಣಮಂಕರಾಗ್ರದೊಳ್ | ಪಿಡಿದುಸುರತ್ನದರ್ಪಣ
ಮನೊಯ್ಯನೆಪೂಸಿಶರೀರದಲ್ಲಿಟೆ || ಲ್ಪಡಸಿದಕುಂಕುಮಪ್ರಚುರಗಂಧಮನಾಗಳೆಬಿ
ಟ್ಟುಕೇಶಮಂ | ಮಡಪಿಕಡಂಗಿಸಂಜೆಸಿರಿಯಂತಿರೆನೋಡಿದಳಾನರೇಶನಂ || ೧೪೨ ||
ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೋರ್ವಳ್ ಜಕ್ಕಜವ್ವನದ ಚೆಲ್ಲಗಾರ್ತಿ , ವೃ|| ತಿರುಪು
ತೆಕೆಯ್ಯತಾವರೆಯನೊಳ್ಪೆರಲಿಂಮಿಗೆಮುಂಗುರುಳ್ಗಳಂ | ಸರಿವಡೆತಿರ್ದುತುಂಶ್ವಸಿತ
ಗಂಧಕೆಮಾದೆರಪುನ್ಮದಾಳಿಯುಂ || ಕರತಳದಿಂದೆಸೋವುತೆಕಟಾಕ್ಷದಕಾಂತಿಯಿನಂ
ದುಪೂಗಳಂ | ಪರಪುತೆಸೌಖ್ಯದಿಂಪುಮಿಗೆನೋಡಿದಳಾಮನುಜೇಂದ್ರಚಂದ್ರನಂ ||
|| ೧೪೩ || ಅದಲ್ಲದೆಯುಮೊಂದು ರಾಜವೀಧೀಚಂದ್ರಶಾಲಾ ಸ್ಫಟಿಕಸೌಧ
ದೂರ್ಧ್ವದೇಶದೊಳ್ ; ವೃ|| ಪದೆಪಿಂನೋಡುವಕಾಮಿನೀಮಣಿಯುಯಾನ
ಕ್ಕೆಂದುಸೋಲ್ದಂಬೆಸಂ | ಮುದದಿಂಮುಂದೆಕಡಂಗುತೆಚ್ಚರಿಕೆಯಂಪೇಳ್ವಂತೆಕ
ಣ್ಣೊಪ್ಪಿತಾ || ಸುದತೀನಿಶ್ವಸಿತೋದ್ಘಸೌರಭಕೆಭೃಂಗಂಗಳ್ಕರಂಸೋಲ್ದುಸಂ |
ಮುದದಿಂಕಾಮಿನಿಕೆಂದದಂತೆಮಿಸಿಲೊಳ್ಮೇಗೆಳ್ದುಪಾಯ್ದಾಡುಗುಂ || ೧೪೪ ||
ಅವಳಲ್ಲದೆಯು ಮೊರ್ವಳಪೂರ್ವ ನೃಪರೂಪವಿಲಾಸ ದರ್ಶನಾಶ್ಚರ್ಯಮಂಡಿತೆ ;
ವೃ|| ಗುರುಕುಚದಿಂದೆಮೇಲುದುಕರಂತೊಲಗಲ್ಕವಮೌಕ್ತಿಕಾವಳೀ | ಸುರುಚಿರಹಾ
ರದಂಶುವನವಳ್ತೆಗೆದಪ್ಪಳಡುರ್ತುಜೋಲೆಬ || ಲ್ಕಿರಿಪಿಡಿದಂತೆತಾಂಸಿಲಿಸುವಳ್ಕಡು
ಗಲ್ಕೆದರ್ಪಾಣಿಪದ್ಮದಿಂ | ತುರಿಪದಿನೊತ್ತಿಹಾರಲತೆಯಂಮಿಗೆಜಕ್ಕುಲಿಪಳ್ಪ ವೋ
ದದಿಂ || ೧೪೫ || ಮತ್ತಮೊಂದೆಡೆಯೊಳೋರ್ವಳ್ ಪ್ರಚುರತರ ತರತ್ತ
ರಳ ತಾರಕೋಜ್ವಳೆ ; ವೃ|| ದರಹಾಸಂತವೆಜೊನ್ನಮಂಪಸರಿಪಂತೊಪ್ಪಿ
ಲ್ಕಟಾಕ್ಷಂಕರಂ | ಸ್ಮರಬಾಣಂಗಳನಂದುತೋರೆನುಡಿಜೇನೆಯ್ದೋನೆಯಂಸೂಸೆಬ
ಧುರಪಾದಾಂಶುನೆಲಕ್ಕೆಪೂವಲಿಗೆದದ್ದಂತೊಪ್ಪೆಬಿಟ್ಟಾವುನೋ | ಹರಕೇಶಂಕು
ಸುಮಂಗಳಂಸುರಿಸೆತಾಂಭೂಮೀಶನಂನೋಡಿದಳ್ || ೧೪೬ || ಮತ್ತಮೊಂ
ದೆಡೆಯೊಳೋರ್ವಳವನಿಪಾಲ ಗಮನವಿಲಾಸ ದರ್ಶನಕಾತರೆ ; ವೃ|| ಉಡಿ
ಗುಂನಿಲ್ಲದುಕಾಮಿನೀಮಣಿಕುಚಪ್ರಾಗ್ಭಾರದಿಂಕೆಂದಮೊ | ರ್ಕಡೆಪೋಕುಂಸತಿನಿ
ನ್ನಕೇಶಭರದಿಂನಿಲ್ಕಾನಿನೀಮುಂಗುರುಳ್ || ಬಿಡುತಂದಿಪ್ರರ್ಪುಷ್ಪತುನೀವರಿಸುನಿ

ಳ್ವಿಲ್ಮೆಲ್ಲನೆಯುಗ್ದಸಖೀ | ಕೆತ್ತುವೇನೆಂದುಸಖೀವ್ರಜಂನುಡಿಯೆಬೇಗಂಬಂದುತಾಂನೋಡಿದಳ್ || ೧೪೭ || ಇಂತಾ ಪುರಸ್ತ್ರೀಜನಂ ನೆರೆನೆರೆದು ಮುತ್ತಿನಮಾಡಂಗಳನೇರಿ ಗಾಡಿವಿಂಗೆ ನೋಡುತ್ತಿರೆ ;   ವೃ|| ನಲವಿಂನೋಡುವಗಾಡಿಕಾತಿರ್ಯರಚಂಚನ್ನೇತ್ರನೀಲೋತ್ಪಲಂ | ಗಳನೀಭೂಪನವಕ್ತ್ರಚಂದ್ರಮುರದಿಂ ಸಂತೋಷದಿಂಪೊಂಗಿಸು || ತ್ತಿಂಳೆಯೆತಳ್ಮೀಣವರಂಬಕೆಪ್ರಚುರವಿಮಾನಸ್ತೋಮಮಂತನ್ನುವಂ | ಜುಳಹಾಸೋದ್ಯಚ್ಚಜಾಲದಿಂಬಳಸಿದತ್ತಾಧಾರಿಣೀಕಾಂತನಾ || || ೧೪೮ || ವೃ|| ಇಂತಾಕಾಂತಾಚಯಂಸಿಂಗರದಸದೆಪಿನಿಂಮುತ್ತಿನಾಮಾಡದೊಳ್ಬ್ಯಾ | ಕಾಂತಂಸಂತೋಷದಿಂದಂಬರೆನಿಜಕರಗಮಂಪತ್ತಿನೋಡುತ್ತೆನೀಂಪೇಳ್ | ಳಿಂತೀಸೌಭಾಗ್ಯವಿಮಾಮಂಜುಳವಿವುಮದರಂಗಿಕ್ಕರ್ಮೋನೋಡೆನುತ್ತಾ | ಕಾಂತಾಸಂದೋಹಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿನಿರ್ನಡೆದಂಭಾರತೀಭಾಳನೇತ್ರಂ ||೧೪೯|| ಪ್ರಭಾತವೃತ್ತಂ|| ಸ್ಮರಮಾತೆಪ್ರೂತೆಜಗತೀವನೋಹರೇ |ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷಪರಿಪಾಲಶಂಕರೇ || ಕರಖಡ್ಗಕೃತ್ತದನುಜಾಳಿಭಾಸುರೇ| ಪರಿಪಾಲಿಸೆನ್ನಸಿರಿಪದ್ಮಮಂದಿರೇ||೧೫೦||

ಗದ್ಯಂ|| ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸ್ತೋಮಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತ ಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚರೀಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಪಾಳಿಗಾತ್ರವತೀರ್ಥಾಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ಚತುರ್ದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ|| ಶ್ರೀವೆ ತ್ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಸುತಾ | ತಾಮರಸಾಂಬಕಕಟಾಕ್ಷಮಧುಗುಣಕಲಿತಂ| ಶ್ರೀಮಹಿತಮೂರ್ತಿಚೆನ್ನಯು | ನಾಮಾಂಕಿತನೀಗೆಸೌಖ್ಯಮಂಕಮಳಾಕ್ಷಂ || ೧ || ವೃ|| ಗಗನದೊಳಂದುಚಿತ್ರಿಸೆಕಿರೀಟಮಣಿದ್ಯುತಿಯಿಂದ್ರಚಾಪಮಂ | ತ್ರಿಗುಣಿಸೆತಾರಹಾರಮುರದೊಳ್ಮೆಕೆರಾಂಕೆನಶುಭ್ರಕೀರ್ತಿಯಂ || ಮಿಗೆಹಯುವಲ್ಗನಕ್ಕೆಕುಣಿಯಲ್ಮಣಿಕುಂಡಲಮಂದುಕೆಕ್ಕೆಯೊಳ್ | ನೊಗಯಿಪಕಂತುಬರ್ಪ್ಪತೆರದಿಂನಡೆತಂದನಮಂಧರಾಧಿಪಂ || ೨ || ಅಂತುಬರ್ಪಗಳ್ ಲೀಲಾವತಿಯೆಂಬಕೆಳದಿ ಚಂಪಕಮಾಲಿನಿಯೆಡೆಗೆ ಪರಿತಂದು ;   ವೃ|| ಕಲಧೌತಚ್ಛವಿಕಾಯಕಾಂತಿರುಚಿರಂಪದ್ಮಾನನಂಶುಭ್ರನು | ತ್ಪಳಪತ್ರಾಂಬಕನತ್ಯುದಾರನತಿಸೌಂದರ್ಯಾನ್ವಿತಂಕ್ಕೆಂ

ಟಕಂ || ಟ್ಮಳದಂತಂಸೊಬಗಾಂತನೊರ್ವನೃಪಪುತ್ರಂಬಂದಪಂಗಾಡಿಯುಂ | ಜಲಜಾತಾಯತನೇತ್ರೆಯೇಳಪದೆಪಿಂದಾವೀಕ್ಷಿಸಲ್ಕಾತನಂ || ೩ || ಎನೆ ;

ವೃ|| ಭರದಿಂದಂಪಾದರ್ಸಾರ್ಪಂದೆಱಗೆಮುಡಿಗೆಭೃಂಗಾಳಿಗಳ್ರಾಜಹಂಸಂ | ಪಿರಿದುಂಮಂಜೀರನಾದಕ್ಕೊಲಿದುಪೆರಗೆಕೇಂಕಾರದಿಂದೆಯ್ತುಗಲ್ಸು || ತ್ವರದಿಂಕೀರವ್ರಜಂನಲ್ನುಡಿಗೆಕೆರವೆಸೋಲ್ದೆಯ್ದೆಶೋಭಾಂಗಿಬಂದ | ಳ್ದರಹಾಸಂಜೊನ್ನಮಂಚೆಟ್ಟರಿದುಕರೆಯಿತದ್ಭೂಪನಂನೋಡಲಾಗಳ್ || ೪ || ಅಂತುಬಂದು ;

ವೃ|| ಬಡನಡುಬಳ್ಕೆಪೀನಕುಚಮೆಳ್ದುಕೆದಕ್ಕದಿಪತ್ತಿರಲ್ಕೆಸೋ | ರ್ಮುಡಿಮುಡಿದಿರ್ದಕೆವುರಲಸಂದುಗೆಕೆಂದೊಡೆನಾಡೆಕಂಪಿಸ || ಲ್ಕಡುಪಿನೊಳಂದುಕಾವಲಯಕಿಂಕಿಣಿನಿಕ್ವಣಮುಣ್ಮೆಹರ್ಮ್ಯಮಂ | ಮಡದಿಸಖೀಪರೀತೆಬಿಡದೇರಿದಳೊಯ್ಯನೆಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತೆವೋಲ್ || ೫ || ಅಂತೇರಿ , ವೃ|| ಕುಸುಮಶರಾಸ್ತ್ರಪುಷ್ಪರಜಮೇಪರಿತಂದುದೊನೀಲನೀರಜ | ಪ್ರಸುಮಮರಂದಮಾಲೆತೆರಳ್ದೆಯ್ದೆತೊಜೊನ್ನದಪುಂಜಮಿಂತುರಂ || ಜಿಸಿಸೊಗಸಿತ್ತೊಪಾಲಪೊನಲೇಱಪರಿತಂದುದೊಪೇಳಮೆಂಬಿನಂ | ಕುಸಿಕುಸಿದಾಪಥಾಂತರಮನಾಕಮಲಾಂಬಕಿನಾಡೆನೋಡಿದಳ್ || ೬ ||

ಕಂ|| ಪುದಿದತಿಸಾಧ್ವಸಭರದಿಂ | ಸುದತೀಮಣಿನೆಗಳ್ದಪುಳಕದಿಂನೋಳ್ಪಾಗಳ್ ||
ಬಿದಿಬರೆದಪೆಣ್ಣಪರಿಜಂ | ದದೆಮೆರೆದಳ್ಕನ್ನೆತನ್ನಗಾಡಿಯುಸೊಬಗಿಂ || ೭ ||

ಆಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ವೃ|| ವಿಾರಿದಕೀಳನೇಣಬಿಗಿಪಿಂಧೃಢಮಾಂತಶರೀರಮೊಪ್ಪೆಸಂ | ಚಾರಿತಚಾರುವಲ್ಗನದಭಂಗಿಗೆನೀಡಿದಪಾದಮೊಪ್ಪೆಮಾ || ರೇರಿದಬಾಹುಕಂಗೊಳಿಸೆಮನ್ಮಥನೇನಡೆತಂದನೆಂಬವೊಲ್ | ತೋರುತೆಸತ್ವವೇಗಹಯದಗ್ರದೊಳೆಯ್ದಿದನಾನರೇಶ್ವರಂ || ೮ || ಅಂತೆಯ್ತರ್ಪಾಗಳ್ ;

ವೃ|| ಕರತಲದಿಂದೆಕೂಸೆಕಮಲಂನಗೆಗಣ್ಗಳೊಳೊಯ್ಯನಂದುಸೂ | ಸಿರೆಬಾಷ್ಪಮಾಸ್ಯದೆಬೆಮ್ಮಿಗೆತೋಗಮನೋನುರಾಗದೊ || ಳ್ಕೆದಿರೆಸಾಧ್ವಸಂಮೊಗಮದೊಂದಿರವಾಗಿರೆರಾಜರಾಜನಂ | ನರಪತಿಯುಂಸುಮೇಘಹಸಿತಾಂಗನನಾಸತಿನಿಂದುನೋಡಿದಳ್ || ೯ || ಅಂತಭೀಕ್ಷಿಪ , ಕಂ|| ಕಾಂತಾಮಣಿಯಂಸತಿಯರ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯಂಸುರೂಪಖನಿಯಂಗುಣಿಯಂ || ಸ್ವಾಂತಪ್ರಮೋದನರಸಂ | ಕಂತುಪ್ರತಿರೂಪನೆಯ್ದೆನೋಡಿದನೊಲವಿಂ || ೧೦ ||

ಅಂತುನೋಡಿ ಕೌತುಕಂಬಟ್ಟು ; ಕಂ|| ಈರಮಣಿಯಸೌಂದರ್ಯ | ಕಾರಮನಾಬೊಮ್ಮನೊರ್ಮೆಚಿತ್ತದೆನೆಗಳ್ದಂ || ಬೇಱದೊಡೆತನ್ನಿಯುಮಂ | ತೋರಿರ್ಪುದೆಇವಳನಿರ್ಮಳಸ್ವಜಗಾತ್ರಂ || ೧೧ || ಕಂ|| ಬಿಡುಗಣ್ಣಿಂಸೌಂದರ್ಯಮು | ಮೆಡೆಗೊಂಡಿಱೆನಿಂದುನೋಡುವೀಮಾನಿನಿಸೊಂ || ಪುಡುಗದಸೊಬಗಿಂಬರಿಪಳ್ | ಬಿಡುಗಣ್ಣರವೆಣ್ಣೆನಿಸಕಮಂಮನ್ಮನದೊಳ್ || ೧೨ ||

ವೃ|| ಅರವಿಂದೋದ್ಭವನೀಸಮಸ್ತಜಗಮಂನಿರ್ಮಾಣಮಂಮಾಳ್ಪನೀ | ತರುಣೀರತ್ನಮನಾವಿರಿಂಚಿನೆಗಳಂಚಿತ್ತೋದ್ಭವಂಮಾಡಿದಂ || ಧೊರೆವೆತ್ತಲ್ದದೊಡೀಮಹಾ

ವಿಭವವಿಳಾಸೊಂಪೀತನುಸೌರಭಂ । ಪೆರಗೇಱಂಪೊಗ್ಗೆನಿತಾಂತವಿಳಾಸತಿಕರಂಮ
ಚ್ಚಿತ್ತಮುಂಸೋಲಿಪಳ್ ॥ ೧೩ ॥ ಎಂದುಬಗೆದು ನೋಳ್ಪಾಗಳ್ ;
ವೃ॥ ಗುರುಕುಚದಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರಿದುನಾಭಿಗೊಳಾಡಿವಳಿತ್ರಯಾಂತದೊ । ಳ್ಪೆಱಪರಿಯಾ
ಗಿಪೀನಜಘನಸ್ಥಳದೊಳ್ತೊಳ್ಪಳೆದಾಡಿಕಂದದೊಳ್ ॥ ಸರಳಿಸಿಕೇಶಪಾಶದೆತೊಡ
ರ್ದುದಱಮನೋಹರವಕ್ತ್ರಪದ್ಮದೊಳ್ । ನೆರೆಪೊರೆದೊಪ್ಪಮಿರ್ದುದಱವುಧರಾಪತಿಯಾನ
ಯನಾಳಿಗಳ್ಕರಂ ॥ ೧೪ ॥ ಅಸಮಯದೊಳ್ ; ವೃ॥ ತರುಣೀ
ನೇತ್ರತ್ರಿಭಾಗದ್ಯುತಿತತಿಪರಿತಂದಾಸ್ಯಪಾಲಾತ್ಮಜಾಂಗಾಂ । ತರದೊಳ್ತಳ್ತೊಂದೆ
ಕಾಮುಂವಿಕಚವಿಚಕಿಲಾಶೋಕನೀಲೋತ್ಪಲಾಸ್ತ್ರಂ ॥ ಭರದಿಂದಂದಿರ್ದಱತೊ
ಟ್ಟುಬೆರ್ಱರಿವತೆರದಿನೇಸಾಡಿದಂನಿನ್ನಿಯಿಂದಾ । ನರಿವಂತಾಕಾಲದೊಳ್ಕಾಮಿಪನವ
ಸಮದೇಂತೋರಿತೋಸಾರದಂಬೋಲ್ ॥ ೧೫ ॥ ಕಂ॥ ಬಗೆಬೀತುದುಧೈರ್ಯ
ದಬಗೆ । ತಗೆಪೋದುದುಕಾಮವಹ್ನಿಪೊಂಗಿದುದಾಗಳ್॥ ಮಿಗೆಬರತುದುವದನದಕಳೆ।
ನೆಗಳ್ದುದುತರಳತೆಕುಮಾರಕುಸುಮಾಯುಧನಾ ॥ ೧೬ ॥ ಕಂ॥ ಧೃತಿಲತೆ
ಕುಡಿಗಿಡೆನಡೆಗಿಡೆ । ಮತಿಮನಸಿಜತಾಪದಿಂದೆಬೇಟಂಕೆಣ್ಣೊಳ್ ॥ ಗತಿಗಿಡೆಕೀಳ್ಮೆಣ್ಣ
ಡಿಗಿಡೆ । ತಡೆವಟ್ಟಂನೃಪಕುಮಾರನಾವಿಶ್ವಲದಿಂ ॥ ೧೭ ॥ ವೃ॥ ಇವಳೀ
ನುಱಿಶೃಗರೀಮನೋಜ್ಞತನುವೀನೇತ್ರಂಗಳೀಬಾಹುವೀ । ನವಬಿಂಬಾಧರವೀಮು
ಖೇಂದುರುಚಿಯೀಮಾಧುರ್ಯಮೀಶ್ರೋಣಿಯೀ ॥ ಸುವಿಲಾಸಂಗಳಶೋಭೆಯೀಕು
ಚಗಳೆನ್ನೀಚಿತ್ತಮುಂಸೂರೆಯುಂ । ಕವಿದತ್ತಂಮಿಗೆಕೊಂಡುವೀಪಡಿಗೆತಾಂನಾರಾ
ಯಣಂಕಾರಣಂ ॥ ೧೮ ॥ ಎಂದುನೊಂದು ಧೀರೋದಾತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ
ಮುಂತೆಣ್ಗೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯಲೊಡಂ ; ಕಂ॥ ಇತ್ತಲ್ಚಂಪಕಮಾಲಿನಿ । ಬಿತ್ತ
ರದಿಂನೃಪತಿನಯನಪಥಮುಂಮೀರಲ್ ॥ ಪೊತ್ತಿದಮಲ್ಲಿಗೆವಳ್ಳಿಯು । ನೊತ್ತರಿಸು
ತೆಚಿತ್ತಭವನಬಾರಿಗೆಬಂದಳ್ ॥ ೧೯ ॥ ವೃ॥ ಬಿಸುಸುಯ್ಯಿಂಮಂದವಾತಂ
ಶಿಖಿಸಖನಿವನೆಂಬಂತೆಕಾಯ್ದುದೆನೇತ್ರಾಂ ॥ ಭಸಮಾಪದ್ಮಂಗಳಿಂದಂಜಲಮುದಬಿ
ವಿಪಂತೊಪ್ಪಿಕಾಮಾಗ್ನಿಯಿಂದಂ ॥ ಸಸಿಬೆಂದೀಬೆಳ್ಪನಾಂತಂನಿಜದಮಿದೆನಿಪಂತೊ
ಪ್ಪಲಾಪಾಂಡುಗಂಡಂ । ಮುಸುಕಿದಾರ್ಚಿತ್ತಸಂಕಲ್ಪದೆವಿರಹರಸಂಯೋಗಿಣೀರೂ
ಪನಾಂತಳ್ ॥ ೨೦ ॥ ಮತ್ತಂ ; ವೃ॥ ಎಡೆಗೊಟ್ಟಳ್ಚಿತ್ತಮಂ
ವಲ್ಲಭನಸುಖಕೆಬೇಟಕ್ಕೆಸರ್ವಾಂಗಮಂತಾ । ನೆಡೆಗೊಟ್ಟಳ್ಕಾಮತಾಪೋದ್ಭರದಿಸಿಳೆ
ಗೆಜೋಲ್ದಂತೆಜೋಲ್ದಳ್ಶರೀರಂ॥ ಕೆಡೆಯಲ್ಕಯ್ಯಾಗ್ರದೊಳ್ಬಲ್ಬಿಳರ್ದತನುಮಹಾ
ತಾಪದುದ್ರೇಕದಿಂಕಾ । ಯ್ದಿಡುಗಿರ್ಚೆಂಚುರ್ಚೆದಂತೊಪ್ಪಿರೆತರುಣಿಮನೋಜೋ
ಗ್ರತಾಪಕ್ಕೆಸಂದಳ್ ॥ ೨೧ ॥ ವೃ॥ ಜ್ವಲನೋದ್ದೀಪ್ರಮದತಾಪದಿಂಪರ
ಮಮಲ್ಲೀವಲ್ಲಿಬಲ್ಗಂದಿಪಾ । ಡಳಿವಂತಾಸತಿಯಾವಗಂಕವಿವಮಾರಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ
ಕಂದಿಕುಂ ॥ ಬಿಳಿಯೊಳ್ಬಲ್ಪೊರಳ್ದಂತೆಪೊಕ್ಕುಬನಮಂಜಾತೀನಿಕುಂಜಾಂತದೊ ।
ಳ್ಕಳಿರ್ವಾವುಪುಷ್ಪದಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ಪೊರಳುತಿರ್ದಳ್ದೇಹಸಂತಾಪದಿಂ ॥ ೨೨ ॥

ಕಂ॥ ಪೊರಳ್ವೆಳ್ಸುರುಳ್ವಳ್ಬೇವ । ಳ್ಮರುಗುವಳುರಿಜರಿವಳ್ಳಿವಳಾಗಳೆಬೀಳ್ವ ॥ ಳ್ಪರ
ವಸದಿಂತಿಳಿದೆಳ್ವ । ಳ್ತರುಣಿಕರಂಕಿಚ್ಚುತೆಗುಳ್ದಹರಿಣಿಯುತೆರದಿಂ ॥ ೭೩ ॥
ಇಂತಿವಳಿರಲತ್ತ ಯುವರಾಜಂ ಬಂದನೆಂಬುದಂ ಚರರವಚನದಿಂ ಮದನನರಿದು ;
ವೃ॥ ಪೊಡೆಯುಲ್ವೋಳ್ದ್ವಮಹಾನಕಂಗಳಪುರಪ್ರಾಂತಂಗಳಂನಾಡೆಸೊಂ । ಪಿಡಿಯು
ಲ್ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಕೆನೇಳ್ದ್ವಜನಮಂಸಾನಂದದಿಂಬರ್ಪವೊಲ್ ॥ ಕುಡುತುಂಶಾಸನಮಂಸ
ಭಾವಳೆಯುಮಂಸಾಶ್ಚರ್ಯಮಪ್ಪಂತೆವೊ । ಲ್ಪಡೆವಂತಂದವನಿಂದುಸಿಂಗರಿಸುವಂತಿತ್ತೆ
ಯ್ದಿದಂನೇಮಮಂ ॥ ೭೪ ॥ ವೃ॥ ಎರಡುಂಪಕ್ಕಂಗಳೊಳ್ಮಂತ್ರಿಗಳಗಡಣ
ಮಂದೆಯ್ದೆಕೈವಾರಿಗಳ್ಸ । ತ್ವರದಿಂದಂಕೀರ್ತಿಸುತ್ತುಂನಡೆಯೆಪದೆಪಿನಿಮುಂದೆ
ಭೇರೀಗಭೀರ ॥ ಸ್ವರಮುಣ್ಮಲ್ದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ಬೆಳರುವತೆರದಿಂಲಾಸಿಕಾಲಾಸ್ಯವೊಪ್ಪ ।
ಲ್ಪರದಿಂತಪ್ಪುತ್ಸವಂಸಂಭ್ರಮದಿನಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಬಂದನಾಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಂ ॥ ೭೫ ॥
ಕಂ॥ ವರಕುಧಭೂಧರಂಸಡ । ಗರದಿಂದಂನೀಲಶೈಲಮಂಸಾರ್ದಿದಿರ್ಗೊಂ ॥ ಬಿರ
ವಿಗೆತೆಯಾಯ್ತುಮದನಂ । ಸರಭಸದಿಂನೃಪನನಿದಿರ್ಗೊಳಲ್ಬರ್ಪಂದಂ ॥ ೭೬ ॥
ಅಂತುಬರೆಮುಂಗೆ, ಕಂ॥ ದರಹಸಿತವದನಸರಸಿಜ । ನುರರೀಕೃತವಿನಯ
ಭೂಷಣಂಮೃದುವಚನಂ ॥ ನರಪಾತ್ಮಜನೆಯ್ದಂದಂ । ಪುರಜನದಾಮರಲಮಾಳೆ
ಯೊಳನವದಿವಿಭವಂ ॥ ೭೭ ॥ ಆಗಳ್ಮದನಂ ; ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂದಂ
ಸಂಧಿಸುತ್ತುಂಕರಕಿಸಲಯುಮಂಪಾಣಿಯಿಂದಂತುಸಂತೋ । ಷದಗುರ್ವಿಂಬಾಲಿ
ಸುತ್ತುಂನರಪತಿಸುಖಮೋಮಾರ್ಗದೊಳ್ಸೇಮಮೋರಾ ॥ ಜ್ಯದಸೌಖ್ಯಂಪೆರ್ಚುತಿರ್ದ್ದ
ಪ್ಪುದೆತವವದನಾಂಭೋಜಮಂಕಂಡೆನಾಂಸಂ । ಮುದಮಾಂತೆಂನಾಡೆಯೆಂದಾನೃ
ಪತಿಗೆನೆಗಳ್ದಂತೋಷಮಂವಾಕ್ಯದಿಂದಂ ॥ ೭೮ ॥ ಅದರ್ಕೆಪಡಿಯಾಗಿ
ವಿಧುಹಾಸಂ ; ಕಂ॥ ಅಸುರಾರಿಯದಯೆಯಿಂದಂ । ಪೊಸತೆನಿಪಾಸೌಖ್ಯ
ಪೂರದೊಳ್ಬೆಂಕುವೆನಾಂ ॥ ರಸೆಯೊಳ್ಸೇಮಮೆನಿನಗೀ । ವಿಶದಮೆನಿಪ್ಪೀಧರಾತಿಸೌ
ಖ್ಯದೊಳೆಂದುಂ ॥ ೭೯ ॥ ಇಂತನ್ಯೋನ್ಯ ಸಂಭಾಷಣಾನಂತರಂ ,
ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಸೂಸುವಪೌರನಾರಿಯುರಲಾಜಾಶೇಷೆಯಂತಾಳ್ದುತಂ । ಭರದಿಂದೆ
ಯ್ದಿಕೆಡಂಗಿಬಿಪ್ಪರಸುವಾವಿಪ್ರರ್ಕಳಾವಾಕ್ಯಮಂ ॥ ಪರಿಸಂತೋಷದೆತಾಳ್ದುತುಂ
ನಗರಸೌಭಾಗ್ಯಂಗಳಂನೋಡುತುಂ । ಸಿರಿಯಿಂದೊಪ್ಪುವರಾಜರಾಜಗೃಹಮಂಪೊ
ಕ್ಕಂಧರಾಮಂಡನಂ ॥ ೮೦ ॥ ಅಂತುಪೊಕ್ಕುನೋಡೆ, ವೃ॥ ಸು
ರುಚಿರಹೇಮಚಿತ್ರಿತಮಣಿಪ್ರಕರಾಂಚಿತಭಿತ್ತಿಭಾಗಭಾ । ಸುರಮತಿಸೌರಭಸ್ಫುರಿತ
ಪುಷ್ಪಮರಂದನಿಷೇವ್ಯಝಂಕೃತ ॥ ಸ್ವರಯುತಷಟ್ಪದಪ್ರಚುರಮೌಕ್ತಿಕದಾಮ
ನಿಬದ್ಧತೋರಣಂ । ಸ್ಫುರಿತಸಮಸ್ತವಸ್ತುರಚನಾಮಿಳಿತಂಸಭೆಕಣ್ಗೆರಂಜಿಕುಂ ॥
॥ ೮೧ ॥ ವೃ॥ ರಾಗದಬಳ್ಳಿವಳ್ಳಿಯೆನೆರನ್ನದತೋರಣಮೊಪ್ಪೆನಾಡೆಚೆ ।
ಲ್ವಾಗಿರೆಮಾಣಿಕೊಟದಬೆಡಂಗುವಿಧೂಪಲರತ್ನವೇದಿಕಾ ॥ ಭಾಗಮುದೆತ್ತಲುಂಕರೆ
ಯುಜೊನ್ನಮನಾನೆಲೆಮಾಡವೀಡುಸೊಂ । ಪಾಗಿರೆರತ್ನಹೇಮರುಚಿರಂಮಿಗೆತೋ

ರ್ದುದಿವ್ಯಮಂಟಪಂ || ೩೨ || ಆ ದಿವ್ಯಸಭಾ ವಳಯದೊಳ್ ;
ಕಂ|| ಮಣಿಭಿತ್ತಿಗಳೊಳ್ಪೊಳೆವಾ | ಗಣಿಕಾಪ್ರಚಯಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ದ್ಧಿಬಿಂಬಂಗಳ್ ||
ಅಣಿಯರಮಾಗ್ರಹದೇವಿಯ | ರಣಮೊಲ್ದುಂದೊಗೆದರೆಂಬನುಡಿಗೆಡೆಯಕ್ಕುಂ ||
|| ೩೩ || ಅಂತೆಸೆ ವೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿಕ್ಕಿದ ಸಿಂಹಾಸನಂಗಳೊಳ್ಮದನ
ನೊಡನೆ ಯುವರಾಜಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ; ವೃ|| ಸೀಯೆನೆಗಾನಮಾದೆಮಧುಪಾ
ವಳಿಗಳ್ಪನಿತಾಕುಲಂಲಸ | ದ್ಗೇಯಮನಂದುಸೂಡೆಪವನಂಸುಮಗಂಧಮನಂತೆತಂದ
ಲಂ || ಬಾಯಳಿದೂದೆನಿಸ್ವನದಿವಾಸಭೆಯೋಗಸುಖಂಬೊಲೀಗೆಸ| ಶ್ರೇಯದೆನೊಂ
ಕಿದಂನೃಪತಿಬೇಸರಮಂಕೆಲಕಾಲಮಂದದಿಂ || ೩೪ || ಬಳಿಯಂ ;
ವೃ|| ಸುಗುಣಸಮ್ರಂಬೆತಕೇಳನಿಮ್ಮಜನಕಂಸೌಖ್ಯಂಮಿಗಲ್ಕ್ಷೇಮದಿಂ | ಸೊಗಯಿ
ಪ್ಪಂತವೆಚಂದನಾವತಿಯೊಳೊಂದಿರ್ದಂಮಹಾಕಾರ್ಯಮಾ || ವಗೆಯಂಸೊಲ್ಲಸದಾ
ಗರ್ದ್ವಿಮಾಗಳಿಪವಂಬೆತ್ತಿಯ್ದಿಮತ್ಸೂನುಗೀ | ಪ್ರಗತಸಮ್ರಂಬೆತಮುದ್ರೆಯಿಂದೆ
ಕುಡುನೀನೀಪತ್ರಮಂಭೂಮಿಪಾ || ೩೫ || ಕಂ|| ಕೊಟ್ಟವನತೆರನನರಿ
ಯುತೆ | ನೆಟ್ಟನೆನೀಂನಡೆದುಬೇಗದಿಂಬಂದಪುದೆಂ || ದಟ್ಟಿದನೆನ್ನಂಮಂತ್ರಿಪ | ನೊ
ಟ್ಟವಿಸಿದೆಪೆಂದುನಿನಗೆವಿಷಯಮನೆಲ್ಲಂ || ೩೬ || ಕಂ|| ಇದೊಲಿಖಿತಪತ್ರ
ಮಿದನೀಂ | ಪದೆಪಿಂದೋದುತ್ತೆಬರೆದತೆರದಿಂನಡೆದ || ಗ್ಗದಕಜ್ಜಮನೆನ್ನೊಳ್ಮಿಗೆ |
ವಿಧಿಸಿಕರಂಮಗುಳೆಪುರಕೆಬೀಳ್ಕೊಳಿಸರದಿಂ || ೩೭ || ಎಂದಾಚಂದ್ರಹಾ
ಸಂ ಹಿತೋಪದೇಶಂಬೆರಸು ಸಮುದ್ರಾಪತ್ರಮಂ ಕುಡೆ , ವೃ|| ಸಡಗರ
ದಿಂದೆತತ್ಸಭೆಯನಂದುಳಿದಾಗಳೆಪೂರ್ಣತೋಷದಿಂ | ನಡೆದುರುಸೌಧದೂರ್ಧ್ವಕೆಕೆ
ವಾಟಮನೊಯ್ಯನೆಬಂಧಿಸುತ್ತೆಬೆ || ಳ್ವಿಡಿದಸುವರ್ಣನಿರ್ಮಿತಸುಪೀಠದೆಮಂಡಿಸಿ
ಬಂಧಮುದ್ರೆಯಂ | ಸಡಿಲಿಸಿಬಿರ್ಚಿಬಾಚಿಸಿದವಾಲಿಪಿಯಂನವರಾಗಕಾತರಂ || ೩೮ ||
ಅಂತುಬಾಚಿಸಿ ಮದನಂ ; ವೃ|| ಲೇಸಿದುಕಜ್ಜಮಾಹವರನಾದೊಡೆತಂಗೆ
ಗೆತಕ್ಕುದಾಯ್ತುಸಂ | ಪ್ರೇಷಿತನಾಗಬಂದನಿವನಯ್ಯನಿನೀಗಳೆಲಗ್ನಮಿಟ್ಟುಸಂ ||
ತೋಷದೆಮಾಳ್ಪುದೆಂದುಜನಕಂಬರೆದೀಲಿಖಿತಾರ್ಥಮಲ್ತೆತಾ | ನೋರ್ಸಿಸೆಂಮಿವಾ
ಹದಿರವಿಂಗುರದಿಂದೆಗಾಯ್ತುಸಂತಸಂ || ೩೯ || ವೃ|| ಬಲದಿಂದೀಧರೆ
ಗಾಳ್ದನಪ್ಪನಿವನೊಳ್ಸದ್ವಿದ್ಯೆಯಂಶಕ್ತಿಯಂ | ಕುಲಮಂವೈಭವಮಂನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆಬೀ
ಗಂಮಾಳ್ಪೆನುದ್ವಾಹಮಂ || ನಲವಿಂದಯ್ಯನಪೇಕ್ಷೆಯಂತಿರೆಮಹಾಮಿತ್ರಂಬಳಿಕ್ಕೆ
ವ್ಮೊಳೀ | ನೆಲದಾಣ್ಮಂಮಿಗೆಮುಂದೆಸೌಖ್ಯಮೆಮಗಕ್ಕುಂಬೆಗೆದ್ಯಮೇನುರ್ವಿಯೊ
ಳ್ || ೪೦ || ಕಂ|| ತಂದೆಯನಿರೂಪಮದರೊ | ಳ್ಕುಂದದೆಮಚ್ಚಿತ್ತವೊ
ಸೆಗುಮಚ್ಯುತಭಕ್ತಂ || ಬಂದೀನೃಪನನುಜೆಗೆತಾಂ | ಸಂದಿರ್ಪಂಲಗ್ನಮಿಟ್ಟುತಂ
ಗೆಯನೀವೆಂ || ೪೧ || ಎಂದು ತರಿಸಂದು ; ಕಂ|| ಬೀಳಕ್ಕರ
ಮಂತಿಳಿಯದೆ | ಮೇಲಾದುದುಕಜ್ಜಮೆಂದುಪೊಂಪುಳಿವೋದಂ || ಪೇಳಿಂಕೊಲ್ವಾ
ಡೆಕ್ಕಮೆ | ಭಾಳದೆವಿಧಿಬರೆದಲಿಪಿಯದೇಂಜಲಲಿಪಿಯೇ || ೪೨ ||

ಅಗಳೆವಂ ನಿಜಜನನಿಯಲ್ಲಿಗೆಸ್ತಂದು ; ವೃ॥ ಜನನಿ ಹಸಾದಮೆನ್ನ ಜನಕಂ
ನವಯೌವನಶಾಲಿ ಯೊರ್ವನಂ । ಜನಪನನೆನ್ನತಂಗೆಗೆಮನೋಜಜತಾಕೆಗೆತಕ್ಕನಲ್ಲ
ನೆಂ ॥ ದನುನಯದಿಂದಲೇಖಿದಸತ್ರದಿನಾಶಶಿಹಾಸಭೂಪನಂ । ಮನವೊಲಿದಿಂ
ದುತಾಂಕಳಿಪಿದಂಕುಲಮಂಸಿರಿಯಂಸುರೂಪಮಂ ॥ ೪೩ ॥ ವೃ॥ ಪದೆ
ಪಿನೊಳೀತನಲ್ಲಿಮಗೆನೋಡದವೇಗನೆತಂಗೆಯಂಮನೋ । ಮುದದೊಳೆವೋಹಿಪಂ
ತೊಸೆದುನೀಂಕುಡುಮುಂದೆಮಗಕ್ಕುಮೇಗ್ಗೆಯಿಂ ॥ ದುದಹರಿಸುತ್ತೆತಂದೆಬರೆದಂನ
ಲಿದಾಡುಗುಮೆನ್ನವನಾನಸಂ । ಸುಜತಿಯನೀವಕಜ್ಜಕೆಮದಂಬಿಕೆನಿಮ್ಮಯಚಿತ್ತ
ಮೆಂತುಟೋ ॥ ೪೪ ॥ ಕಂ॥ ನಾಡಾಡಿಯಾನರಪತಿಯೆಂ । ದೀಡಾಡದಿರಂ
ಬೆಶೌರಿಭಕ್ತಂಸುಗುಣಂ ॥ ನಾಡರೆಯನಿವೆಕೊಳಯ್ಯಾನ । ತೋಡಿಲ್ಲದಲಿಖಿತಪತ್ರ
ವಿಾಕ್ಷಿಪಜನನೀ ॥ ೪೫ ॥ ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆ ತಾರಕಾಕ್ಷಿ; ವೃ॥ ಮಗ
ನೆಮದೀಯವಲ್ಲಭನಶಾಸನಮಾಲಿಪಿನಿನ್ನಮಾನಸಂ । ಬಗೆವಿಗೆಮೆಚ್ಚುತಿರ್ಪುದುಮ
ದೀಯಮನಂನಲವಾಂತುಪೊಂಗುಗುಂ ॥ ಮಗಳವಿವಾಹಮಂಪದೆಪಿನೀಕ್ಷಿಪಕಜ್ಜಕೆ
ಕಾಂತನಾಜ್ಞೆಯಂ । ಮಿಗೆತಡೆಯುಪ್ಪುದೇನುಚಿತಮೇತೆವಿಕಟ್ಟಿಸುನಾಳೆಲಗ್ನಮಂ ॥
॥ ೪೬ ॥ ಕಂ॥ ನಡೆಗೆವಿವಾಹಂಕಂಕೊಡಗೆ । ಸಡಗರದಿಂಬಂಧುವಿತತಿಪತ್ತೆ
ನಮೆಲ್ಲಂ ॥ ಕಡುಸಿಂಗರಮಂಪೊಂದುಗೆ । ತಡಮೇತಕೆತನಯಕಾಂತನೊಪ್ಪಿದಪ
ಳಿಕಂ ॥ ೪೭ ॥ ಎಂದು ಜನನಿಬೆಸಸೆ ನಲಿದುಮದನಂ ಸಭೆಗೆವಂದು
ಜೋಯಿಸರಂ ಮಂತ್ರಿಗಳಂ ಬರಿಸಿ ; ವೃ॥ ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲಮಾಲಿಸಿರಿಮಾನ್ಯ
ಪರತ್ನನೆನಿಪ್ಪಧಾರಿಣೀ । ಮಂಡಲವಲ್ಲಭಂಗೆವಿಧುಹಾಸಗೆತಂಗೆಯನೀವುದೆಂದುಕೈ॥
ಕೊಂಡುರುಚಿತ್ತಹರ್ಷದಸುಪತ್ರದಿನೀನೃಪವರ್ಯನಂರಸಾ । ಖಂಡಲನೆವಮ್ಮತಾತ
ನೊಲಿದಟ್ಟಿದನಿಲ್ಲಿಗೆಮಾರರೂಪನಂ ॥ ೪೮ ॥ ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂದೆಮ್ಮಯ್ಯ
ನೀಗಳ್ಬರೆದಲಿಖಿತಮಂನೋಡಿಸಾನಂದಚಿತ್ತಂ । ಮುದದಿಂದೆಮ್ಮಬ್ಬೆಯೊಳ್ಬಿನ್ನವಿಸಿ
ದೆನಿವನಾವಮಾತೆಕೈಕೊಂಡುಬೇಗಂ ॥ ಪುದಿದಿರ್ದುತ್ಸಾಹದಿಂದಂನಡೆಗೆಮದುವೆಯಾ
ಬಂಧುಗಳ್ಕೂಡುಗೆಂದಂ । ದದೆಪೇಳಲ್ಬಂದೆನಾನೀಸಭೆಗೆಜವದಿನುದ್ವಾಹಮಂಮಾಡ
ವೇಳ್ಕುಂ ॥ ೪೯ ॥ ಕಂ॥ ತಡೆಯಿಲ್ಲದಿಂದೆನಡೆಯಿಸಿ । ಮಡೆಯುಡುಗದೆಕೊ
ಡಿನೀಂಗಳೆಲ್ಲಂಲಲವಿಂ ॥ ತಡೆಯೇನಯ್ಯನಬೆಸನೀ । ಕಡುಗಜ್ಜಕೆಲಗ್ನಮಿಟ್ಟುನಾಳೆ
ಯದಿವದೊಳ್ ॥ ೫೦ ॥ ಎನೆ ಸಭಾಸದರೆಲ್ಲರ್ ಹರ್ಷಚಿತ್ತರಾಗಿ ,
ವೃ॥ ಸರಿಯಿದುಲೇಸುಬೊಮ್ಮನಪವಾದಮೆಪೋದುದುಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಯಂ । ನರಪ
ತಿಯಂನಿಯೋಜಿಸಿದಕಜ್ಜದಿನಾವರಮಂತ್ರಿದೇಶದೊಳ್ ॥ ಪಿರಿದುಕೊಳಲ್ಕೆತಕ್ಕವ
ರನಂನಲಿದಟ್ಟಿದನಿಂತುಪುತ್ರಿಯಂ । ಹರಿಸದೆಪೆತ್ತುದಚ್ಚರಿಯೆಂಯೋಜಿಪುದಚ್ಚರಿತ
ಕ್ಕನಲ್ಲನೊಳ್ ॥ ೫೧ ॥ ವೃ॥ ಸರಸಂಮಂಜುಳದೇಹನಚ್ಯುತಪದಾಂಭೋ
ಜಾತಪೂಜೋತ್ಸುಕಂ । ಸ್ಫುರದುದ್ಯನ್ನವಚಿತ್ರಮಂಜುಚರಿತಂವೀರವ್ರತಾಲಂಕೃ
ತಂ ॥ ನಿರಪಾಯಂಕರುಣಾಕರಂಲಸಿತಕೀರ್ತಿಸ್ಫಾರದಿಙ್ಮಂಡಳಂ । ನರಪಾಲಂವಿ

ಧುಹಾಸನೀನೃಪವರಂಗೀಕನ್ನೆಯೊಳ್ಯೋಜನಂ || ೫೨ || ಕಂ|| ಬಳಿದೊಡೆರ
ವಿಯೊಳ್ಪದ್ಮಚಿ | ಕಳೆಚಂದಿರನೋಳ್ಸುಗಂಧವಾಮಲಯಜದೊಳ್ || ಜಲದೊ
ಳ್ತಂಪಲರೊಳ್ಮಧು | ಬಲಿದಂತೆವೊಲಕ್ಕುಮಿವರಕೂಟದವಿಭವಂ || ೫೩ ||
ಅದಱಿಂ ನಾಳೆಯೆಂಬರ್ಪ ಹಸ್ತಾನಕ್ಷತ್ರದ ಧನುರ್ಲಗ್ನದೊಳ್ವಿವಾಹಂ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ
ಇರ್ಪುದೆನೆ ಮದನಂ ವಿಧುಹಾಸನಂ ನೋಡಿ ; ವೃ|| ಜನತಾಧೀಶ್ವರತಂಗೆ
ಯಾಸುಕೃತವೇವ್ಯವೆತ್ತುಬಂದಂತೆಸುಂ | ಮನದಿಂನೀಂನಡೆತಂದೆಯೆನ್ನಸಹಜಾ
ರತ್ನಕ್ಕೆನಿನ್ನಂಕಳಾ || ಯನದಿಂಯೋಜಿಸಿದಬ್ಜಜಂಗೆನಲವಿಂದಾಂವಂದಿಪೆಂಕೂಡಿ
ದೀ | ಘನಸಂಯೋಗಕೆಸಂತಸಂಬಡೆದೆನೆನ್ನೀಬಿನ್ನಪಂಗೇಳ್ವುದೈ || ೫೪ ||
ವೃ|| ಅತಿಶಯಮಾಗೆಭದ್ರಗೃಹಮಂಪುವಿವಾಹಕೆತಕ್ಕವಸ್ತುವಂ | ಮತಿಮಿಗೆಕೂ
ರ್ತುಸಂವರಿಪೆನೀಗಳೆಮಂಗಳಶಾಸ್ತ್ರದುಜ್ಜುಗ || ಕೃತಿಹಿತದಿಂದೆಸವ್ಯಕರದಿಂತೆ
ಱಳಿಂಮಿಗೆಮುಂದೆಧಾರಿಣೀ | ಪತಿಶುಭವಾಗೆನಿನ್ನಮುಖಚಂದ್ರಬಲಂತರುಣೀಕೃ
ದಬ್ಜದೊಳ್ || ೫೫ || ಎಂದುನುಡಿದಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಮದನಂ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳಿ
ಸುವುದುಂ ; ವೃ|| ಪದೆದಾನಂದಂಮಿಗಲ್ಸಂಭ್ರಮದಿಳೆಯರಸಂಮಂತ್ರಿ
ಯೆನ್ನೊಳ್ವಿಲಂಸಂ | ಮುದಮಾಂತೀಕಜ್ಜಕೆನ್ನಂಲಿಖಿಸಿದಮಳಪತ್ರಾನ್ವಿತಂಪೋ
ಪುದೆಂದ || ಟ್ಟದನೀವೃತ್ತಾಂತಮಂಮೋಣ್ತೋಳಿಯದೆಜನಕಂಬೆಂತೆಯಂತ್ರಾಳ್ದದಂ
ಪೋ | ಪುದಕೀಹೂನ್ಯಕ್ಕೆತಾನೀಪಡೆದೆನಿಳೆಯೊಳೆಂದೈದಿದಂರಾಜಪುತ್ರಂ || ೫೬ ||
ಅನ್ನೆಗಮಿತ್ತಲ್ ; ವೃ|| ಪಳಿಕಿನಭಿತ್ತಿರನ್ನದವಿತರ್ದಿಕೆಮುತ್ತಿನತೋರ
ಣಂಗಮು | ಜ್ವಳಿಪಸುಮೌಕ್ತಿಕಾಂಚಿತವಿತಾನಮುಮುದ್ಧಸುವರ್ಣಕುಟ್ಟಿಮಂ ||
ವಿಲಸಿತಮಪ್ಪಬಜ್ಜರಗದಂಹರಿನೀಲದಪುತ್ರಿಕಾಕುಲಂ | ಬಳಸಿದಪಂದರಂಪೊಳೆಯೆ
ಕಣ್ಗಿನಿದಾಯ್ತುವಿವಾಹಮಂಟಪಂ || ೫೭ || ವೃ|| ಕದಳೀಸ್ತಂಭದಕಂಬ
ದಿಂಲಸಿತಮುಕ್ತಾದಾಮದಿಂದಪ್ಪುಗೈ | ಸಿದರಂಗಂಗಳನಾತ್ತಕೇತುತತಿಯಿಂಸುಭ್ರ
ಸ್ಫುರತ್ಸೌಧದಿಂ || ಸುದತೀಹಸ್ತವಿಕೀರ್ಣಪುಷ್ಪಬಲಿಯಿಂಪಾಂಚಾಲಿಕಾಲಾಸ್ಯದಿಂ |
ಪದೆಪಂಕಣ್ಗೆಮನಕ್ಕೆಸಂಗಳಿಸಿತಾಗೇಹಾಜಿರಂಬೆಳ್ವಿನಿಂ || ೫೮ ||
ವೃ|| ಸುರುಚಿರನೀಲಕುಟ್ಟಿಮದೊಳೊರ್ವನಿತಂಬಿನಿರಾಗದೇಳ್ಗೆಯಿಂ | ಸರಭಸದಿಂ
ಸುಮೌಕ್ತಿಕದರಂಗಮನಿಕ್ಕುತೆತೋರ್ದಳಲ್ಲಿಭಾ || ಸುರನಭದೊಳ್ಕರಂರಜಿನಿತಾ
ರಗೆಯುಂಪಡೆವಂತೆಪತ್ರದೊ | ಳ್ಸುರಭಿಮಧೂದಬಿಂದುತತಿಯಂಪಡೆವಂತಿರೆನೀಲನೀ
ರಜಂ || ೫೯ || ಅಂತುಮಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ|| ಪರಿಖಚಿಸಿರ್ಪಹೇ
ಮರಚನದ್ಯುತಿಚೆಂದಮನೀಯೆಭಿತ್ತಿಯೊ | ಳ್ನೆರೆಮೆರೆದಿರ್ಪಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಾಲೆಯಿ
ನಾಗಳೆಸೂಸುವಚ್ಚಭಾ || ಸುರಮಧುಬಿಂದುಬಲ್ಪರೆದುಪಚ್ಚೆಸಿದಂತೆವೊಲಾಗೆಕುಟ್ಟಿ
ಮಾಂ | ತರದೊಳೆವೋಘಭಂಗಿಯನದೇಂತಳೆದಿರ್ದುದೊದಿವ್ಯಮಂಟಪಂ || ೬೦ |
ಕಂ|| ನಡೆವಾಡುವತರುಣೀಜನ | ದಡಿಯುಲತಿಗೆಪೊರೆಯುಲವರನಗೆಜೊನ್ನದಿನಾ || ಗ
ಡೆಕೆರಗಿದಶಶಿಕಾಂತದ | ನಡುನೆಲಗಟ್ಟುಸದ್ಪರಿದುಮುಸುಳಿಸುಪುದದಂ || ೬೧ |

ಕಂ॥ ಬಳಸಿದಮಣಿದೀಪಂಗ। ಳ್ಪಳಿಕಿನಕಂಬಂಗಳಲ್ಲಿಪೊಳೆದಿರೆತೋರ್ದ॥ ತ್ತಳನೇ ಸರಕಿರಣಂಗ। ಳ್ಬಳಸಿದಸಾಲ್ಗುಡಲತೆರೆಯುಪರಿಯೆಂಬನೆಗಂ ॥ ೬೨ ॥

ಕಂ॥ ಇಂದಿರನಚಾಪದಂದವು। ನೊಂದಿದುದುದಾಜಾಗದೆಸೆವವಸುರ್ವೆಳಗುಂಮ॥ ತ್ತೊಂದಿದಪಳಿಕಿನಮಣಿಗಳ। ಚಂದದಭಿತ್ತಿಗಳಬೆಳಗುವಾಳುಭಗೃಹದೊಳ್ ॥೬೩॥

ವೃ॥ ಪಿರಿದುಂಘಟ್ಟಮಗುಳ್ಚುವುಳ್ಳಲರನಾಯ್ದೇರ್ಗಟ್ಟುವಾಚಿತ್ರಮಂ। ಬರಿವಾಸಾರಣಿಗೆಯ್ವಕತ್ತುರಿಯುನೀರಿಂಲಾಜೆಯುಂಪುಂಜಿಪಾ॥ ವರಸನ್ಮೌಕ್ತಿಕರಂಗಮಂ ನೆಗಳ್ವದರ್ಭವ್ರಾತಮಂಕೋವಮೊಂ। ದೆರೆಯಂಕಟ್ಟುವನೀರೆಯರ್ಕೆರೆದರಾಕಲ್ಯಾಣಗೇಹಾಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೬೪ ॥

ವೃ॥ ಭರದಿಂದಂನಡೆದಾಡುವಾಸತಿಯರಾಚಂಚತ್ಕುಚಾಭೋಗಮು। ಬ್ಬರದಿಂಸಂಘಟಿಸುತ್ತೆತಾಂಗೆತಿವಿದರ್ಗಕಾಶ್ಮೀರಕಸ್ತೂರಿಕಾ॥ ವರಧೂಳೀನಿಚಯಂಗೃಹಾಂಗಣದೊಳೆತ್ತಂರೂಸೆಮಂಜೀರಬಂಧುರನಾದಾಕುಲಹಂಸಸಾದವೆಸೆಗುಂಪ್ರವ್ಯನ್ನುಮುದ್ರಾಂಕಿತಂ ॥ ೬೫ ॥

ಆ ವಿವಾಹಗೇಹದೊಳ್, ಕಂ॥ ತುರುಗಿದತಾರಾನಿಕರದಿ। ನುರೆರಂಜಿಪಬಿಳಿಯಮುಗಿಲಪರಿಗೆಡೆಗೊಟ್ಟು॥ ಪರಮಸ್ಫಾಟಿಕಪೀಠಂ। ಮೆರೆದುದುರುಗರುಗಿಸಿವೇದಿಕಾಧಿತ್ಯಕದೊಳ್ ॥ ೬೬ ॥ ಅದರಮುಂಗಡೆಯೊಳ್;

ವೃ॥ ಸುರಗಂಗಾಜಲಪೂರಿತಂಲಸಿತಮುಕ್ತಾದರ್ಪಣಂಚಾರುಚಂ। ಚುರಪಿಷ್ಟಾತ್ತಕಚರ್ಚಿತಂಕಿಸಲಯೋಪೇತಂಸ್ಫುರದ್ದರ್ಭಚಾ॥ ಮರಶಸ್ತಂಬಿಸಸೂತ್ರಕಂರವೃತಮುದ್ಯತ್ಪುಷ್ಪಲಂಶೋಭಿತಂ। ವರಸಸ್ಯಾಪಧಿವುಂಜುಪೂರ್ಣಕಲಶಂತೋರ್ಗ್ಗಂಮಹಾಸ್ವಸ್ತಿಕಂ ॥ ೬೭ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲದೆಯುಂ;

ವೃ॥ ವಿಧಿಜಾಗಂವಾತುಲುಂಗಂಪೊಸಜವೆಕುಸುಮಂದೂರ್ವೆರತ್ನಂಸುಶಂಖಂ। ಸುಧಲಾಜಾದಾರ್ವಕ್ಷತಂಶುಕ್ತಿಜಮುರುಮುಕುರಂರೋಚನಂಪೂಗಪುಷ್ಪಂ॥ ಮಧುಕಾಶ್ಮೀರಂಗರಾಗಂಘುಸೃಣರಜಸರೋಜಾತಸೂತ್ರಂಹರಿದ್ರಂ। ಕದಳೀಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷುದಂಡಂ ವಿಧುಮಣಿಕಲಶಂದಾಕ್ಷೆಚೋಚಂವರಾಟಂ ॥ ೬೮ ॥

ವೃ॥ ಎಸೆದತ್ತಲ್ಲದೆಯುಂಹರಿದ್ವಸುವಪಾತ್ರಂಗಳ್ಮಹಾದೂರ್ವೆಯಿಂ। ಶಶಿಕಾಂತೋಪಲಪೂರ್ಣಪಾತ್ರಗಳುದಂಚಚ್ಚಂದನಕ್ಷೋದದಿಂ॥ ಪೊಸತಪ್ಪಾವಮಣಕಾಂತಪೂರ್ಣಚಪಕಂಗಳ್ಸುರಕಾಶ್ಮೀರದಿಂ। ಬೆಸೆಗುಂವರ್ಣಸಮಾನದಿಂಬರಿದುಪೋಲಿವಿದರ್ಬವಾಗೇಹದೊಳ್ ॥ ೬೯ ॥

ಇಂತನಂತ ಶೋಭೆಯಿಂ ವಿವಾಹ ಮಂಟಪ ಮೆಸೆಯುತ್ತಿರ್ಪುದು ಮಿತ್ತಲಾಳೀಜನಂ ಪರಿತಂದು ವಿರಹಮನನುಭವಿಸ ವಿಷಯೆಯುನಭೀಕ್ಷಿಸಿ,

ವೃ॥ ಪುದಿದೀತಾಪಮನೇಕೆನೀಂತಳೆವೆಕೇಳ್ಬಾಲಾವಿನೀಸನ್ನಭಾ। ಗ್ಯವಹೂನ್ಯಂವಿಧುಹಾಸನೆಂಬನ್ಯಪರೂಪಂದಾಳ್ದಿಬಂದಿರ್ಪವಿಶಾ॥ ಮದನಂತದ್ಧರಣೀಧವಂಗೆಸರಿವಾರಂಮಿಥ್ಯೆಯುಲ್ಲಂಸಖೀ। ಮದನಂತಂಗೆಸುನೀವೆನಿಂದುಸುರುಳ್ದಂತಾತಾಜ್ಞೆಯಾಲೇಖ್ಯದಿಂ ॥ ೭೦ ॥

ಕಂ॥ ಅರಿ ಬೀಗಳೆನಿನ್ನಂ। ವಿಧುಹಾಸಂಗೊಲಿದುಮದುವೆಮಾಡುವೆನೆಂದಾ॥ ಮದನಂಸಿಂಗರಿಸಿದನಾ।

ಸೆದವುಳ ಕಲ್ಯಾಣಗೃಹಮನಂಬುಜವದನೇ ॥ ೩೧ ॥ ಕಂ॥ ಆತನ ಬೆಸದಿಂ ನಿನ್ನಂ । ಶಾತೋದರಿ ತಕ್ಕ ಪಸದನಂಗೊಳಿಸಲ್ಕೆಂ ॥ ಚಾತುರದೆ ಬಂದೆವೀಗಳೆ । ಶಾತರತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ನಡೆ ಜಲಗೃಹಮಂ ॥ ೩೨ ॥ ಎಂದವಳನಲ್ಲಿಂ ಮಜ್ಜನಗೃಹಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಸಿ ; ಕಂ॥ ಪರಯುದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆರೆ । ನೆರಪಂ ತಿರಿಪಂತೆ ಮೂರ್ಧ್ನದಭಿಷೇಕಮನಾ ॥ ತರಳೆಯರಾರವಣಿಗೆನೀ । ರೆರೆದರ್ಚಂಪಕಸುಗಂಧತೈಲಾಂಜನದಿಂ ॥ ೩೩ ॥ ಕಂ॥ ಹರಿದಿಗ್ವಧುರಜನಿಗೆತ್ತ । ನ್ನುರುವಿನಯದೆ ಜೊನ್ನದುಡುಗೆಯಂ ತುಡಿಸುವವೊಲ್ ॥ ತರಳಾಕ್ಷಿಯೊರ್ವಳಾಕೆಗೆ । ನಿರಿವಿಡಿದುಡಿಸಿದಳವೋಘಶುಭ್ರಾಂಬರಮಂ ॥ ೩೪ ॥ ಕಂ॥ ಬಿಡುವೆರಲ ಬೆಡಗಿನಿಂದಂ । ಬಿಡೆ ಬಿದಿರ್ದುಂಬಿರ್ಚಿ ಬಿರ್ಚಿ ನವಿದಾರಿಸಿ ಮೋಣ್ ॥ ಪುಡಿಗೆತ್ತುರಿಯಂ ತಳಿದ । ಳ್ಮಡದಿ ಕೆರಂಬಾಚಿ ಕಟ್ಟಿದಳ್ಸ್ವೇರ ಮುಡಿಯಂ ॥ ೩೫ ॥ ಕಂ॥ ಪೊಂದಾವರೆಯಂ ಚೆಂಬಿಸಿಲಂ । ದದೆ ಮುಸುಕಿರ್ದುದೆನಿಸಿ ಲಾಕ್ಷಾರಸದಿಂ ॥ ಮಂದಸ್ಮಿತೆಯಡಿಯುಡಿದ । ಳೊಂದಿದ ಕುಂಕುಮದಶೋಕದೊಳ್ದಳಿರೆಂಬೊಲ್ ॥ ೩೬ ॥ ಕಂ॥ ಚರಣನಖಚಂದ್ರಮಾಲೆ । ಗೆತರುಣಕಿರಣಂ ತಾರಕಾಳಿಯಂ ಸೇರಿಪವೊಲ್ ॥ ದರಹಾಸಕಲಿತೆ ತೊಟ್ಟ । ಳ್ವರಮುಕ್ತಾನೂಪುರಂಗಳಂ ಪದತಳದೊಳ್ ॥ ೩೭ ॥ ಕಂ॥ ಮನಸಿಜನಗಜಧಕುಂಭ । ಕ್ಕನುನಯದಿಂ ತಾರವಮಾಲೆಯಂ ತುಡಿಸುವವೊ ॥ ಲ್ಘನಜಘನಸ್ಥಳದೊಳ್ಮಾ । ನಿನಿ ರಶನಾಸೂತ್ರಮಂ ಕರಂ ಕೈಗೈದಳ್ ॥ ೩೮ ॥ ಕಂ॥ ಮದನನ ಮಂಗಳಕಲಶಮ । ನುದಯಿಪ ಸಂತೋಷದಿಂದೆ ಬರ್ಚಿಸುವಂತಾ ॥ ಸುದತಿಯ ಘನಕುಚತಟದೊ । ಳ್ಮದಿರಾಂಬಕಿ ಪತ್ರಭಂಗಮಂ ಚಿತ್ರಿಸಿದಳ್ ॥ ೩೯ ॥ ಕಂ॥ ಲಲನೆಯ ಮುಖಶಶಿರುಚಿಯಿಂ । ಗಳಲನೆಭಯವಾಂಪ ಕುಚರಥಾಂಗಕ್ಕೊಲವಿಂ ॥ ನಳಿನಾಂಬಕಿ ಪೊಂಬಿಸಿಲಂ । ಕೆಳೆಗೊಳಿಸಿದಳೆನಿಸಿ ಮಿಸುನಿರವಕೆಯ ತೊಟ್ಟಳ್ ॥ ೪೦ ॥ ಕಂ॥ ದರಹಾಸಕಲಿತವದನಾಂ । ಬುಜಹವನಾಳಂಗಳೆನಿಸೆ ಮುಕ್ತಾಸರಮಂ ॥ ಕೊರಲೊಳ್ಮರ್ಚಿದಳೊರ್ವ । ಳ್ವರರಚಿತನ್ಮಂತ್ರಿಸುತೆಯ ವಿಷಯಾಸತಿಯಾ ॥ ೪೧ ॥ ಕಂ॥ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ತೆಳ್ಪತೆಯಿಂ । ದೊಗೆವಿರ್ಬೀಳಲಂತೆ ಕಣ್ಗೆನಿದೆಂಬಂ ॥ ತೊಗುಮಿಗೆಯಿಂದಂಗದಮಂ । ಮೃಗಾಕ್ಷಿಯಳವಡಿಸಿತೋರ್ದಳಾನಳಿತೋಳ್ಗಳೊಳ್ ॥ ೪೨ ॥ ಕಂ॥ ಸಿರಿಸದಮುಬ್ಬರಂಬಳಸಿದ । ವರಬಾಭರವಾಲೆಯಂಬಿನಂ ಮುಂಗೈಯೊಳ್ ॥ ಸುರುಚಿರಕಂಕಣಮಂ ಭಾ । ಸುರವೆನೆ ತಳೆದಪ್ಸರೋಜಪತ್ರಾಂಬಕಿದಳ್ ॥ ೪೩ ॥ ಕಂ॥ ಸನೆಗಣೆಗೆಗರಿಯ ಕಟ್ಟುವ । ಘನರೀತಿಯಂತೆ ರದೆ ಮದನಮೋಹನಶರಮಂ ॥ ಮಿನುಗುವ ವಲಗ್ಗಳಿನರ್ಚಿಸಿ । ದನುವಿಂ ಮುದ್ರಿಕೆಯನಿಟ್ಟಳಂದಂಗುಳಿಯೋಳ್ ॥ ೪೪ ॥ ಕಂ॥ ಸ್ತನಕನಕಕಮಳಮುಕುಳಂ । ವಿನುತಂ ಮಲರಾಗದರ್ಕೆ ಪೊಳೆವೀಸಸಿಯಿಂ ॥ ದೆನುತ ಬಳೆಯೊರ್ವಳಾಕೆಯ । ಪಿನಕಂಠದೊಳ್ಪದೆದಾಳಿಯಂ ಕೈಗೈದಳ್ ॥ ೪೫ ॥ ಕಂ॥ ನೆರೆವೆರೆಗೆ ಕರಮೆಸೆರೆಯುಂ । ನಿರವಿಸುವಂತಿರೆ ಮೃಗಾಕ್ಷಿ ರಚಿಸಿದಳೊರ್ವಳ್ ॥

ತೆರಳೆಯ ಕಪೋಲಯುಗ್ಮದೊ|ಳುರುತರಮೃಗನಾಭಿಮಕರಪತ್ರಮನಾಗಳ್ ||೮೬||
ಕಂ|| ಸೊಗಯಿಪ ನೇತ್ರದ ಸೊಬಗಂ |ಮಿಗಲೀಕೆಯ ಕರ್ಣಪೂರನೀಲೋತ್ಪಲಮೇ||
ಸೊಗಯಿಪ್ಪುದೊ ನೋಳ್ಪೆನೆನು | ತ್ತಾಗುಮಿಗೆಯಿಂ ಕೆಳದಿ ತೊಡಿಸಿದಳ್ಕಿವಿದೊಡವಂ
||೮೭|| ಕಂ|| ವದನಶ್ರೀಶೃಂಗಾರದ | ದಧಿಯೊಳ್ಕಡೆದೆಲ್ದ ಪಾಲಬಿಂದುವೆ
ನಲ್ಪಂ || ಪೊದವಿದ ನಾಸಾಮೌಕ್ತಿಕ | ಸೊಗ್ಗದವಿಸಿದುದ ಸೊಗಸವಳ ನಾಸಿಕದೆಡೆ
ಯೊಳ್ ||೮೮|| ಕಂ|| ಪಡೆವಂತೆ ಜೀವರೇಖೆಯ | ನೆಡೆಯುಡುಗದೆ ನೇತ್ರ
ಪುತ್ರಿಕಾಯುಗ್ಮಕ್ಕಂ || ಪಡೆವುದೆ ಸೊಬಗಂ ತರುಣಿಯ | ಕಡೆಗಣ್ಗಳೊಳೆಚ್ಚ ಕ
ಜ್ಜಳಂಗಡುಗೆರೆಯಿಂ ||೮೯|| ಕಂ|| ನಗೆಯೆಂಬ ಪಾಲಕಡಲಿಂ | ದೊಗೆದ
ಳಿಕಾರ್ಧೇಂದುಕೆರೆಯನಾಂತ ದೆನಿಪ್ಪ || ಬಗೆಗೆಡೆಗೊಟ್ಟುದು ನೊಸಲೊ | ಳ್ಮಿಗೆ ತಿ
ರ್ದಿದ ತಿಲಕಮಾಕೆಯ ಮೃಗಮದದಾ ||೯೦|| ಕಂ|| ಒಗೆದಳಿಕಾರ್ಧೇಂದು
ಗೆಬ| ಲ್ಸಗಿದಾಘನಚಿಕುರಮದಕೆ ಮಾರ್ಗಮನೀಯಲ್ || ಬಗೆಮಿಗೆ ಮಿಗಿಲೇರಿದ ಬೆಂ|
ಬೊಗರೆನಿಸಿದುದವಳ ನಿಮಿರ್ದ ಬೈತಲೆ ಸೊಬಗಂ || ೯೧ || ಕಂ|| ಪದನಾಂ
ಬುಜಮಂ ಬಳಸಿದ | ಮದಮಧುಕರಮಾಲೆಯೆಂಬಿನಂ ಸೊಗಯಿಸುವಾ || ಸುದತಿಯ
ಸುಳಿಗುರುಳ್ಗಳನಂ | ದೊದವಿದ ಮದದಿಂದೆ ತಿದ್ದಿದಳ್ಮತ್ತೊರ್ವಳ್ || ೯೨ ||
ಕಂ|| ಕಾರಮುಗಿಲಗ್ರದೊಳ್ಬೆ | ರೂರಿದ ಮಿಂಚೆನಿಸೆ ಮುಡದಿಯಾ ಮುಡಿಯೆಡೆಯೊಳ್||
ನೀರೆ ತುರುಂಬಿದಳೊರ್ವ | ಳ್ಕೀರಜಸಮವದನೆ ಸಂಪಗೆಯ ಮಾಲಿಕೆಯಂ || ೯೩ ||
ವೃ|| ಮದನನ ಬಾಣವಲ್ಲರಿ ಮನೋಜನ ಶಸ್ತ್ರಮನಂಗನೇಱಿಸಿ | ದರ್ದಟನ ಚಾಪಮಾ
ಸ್ಮರನ ಮೀನಪತಾಕೆ ರತೀಶನಾಂತುತೋ || ರಿದಯುಮಪಾಶಮೆಂದೆನೆ ತಂಬಿನಿಗಾ
ಸಖಿಯುರ್ಮನೋಹರಂ | ಪದೆವೊಳ್ಪಿನಿಂದಲಂಕರಿಸಿದಳ್ಸ್ಮರದೇವತೆ ಕಣ್ಣಬಿಟ್ಟವೊ
ಲ್ ||೯೪|| ವೃ|| ತರುಣಿಯ ನೋಟವೇ ತನಗೆ ನಿಶಾಲ್ಗ ಮೀತಕಪಂಚಬಾ
ಣಮೀ | ಧರೆಯೊಳಿದರ್ಕೆ ಸಾಸಟಿಯೆ ಬೇಡವುವೆಂಕಿಡು ಚಂದ್ರಶೇಖರಂ ||ಧರಿಸಿದ ಭಾ
ಳದಕ್ಷಿಕೆ ರಮಿನ್ನೆ ನಗವ್ವುದು ಪೀಲಿಗಣ್ಣಿನಂ | ತಿರೆ ನಿಜಮೊಂದುಕಂತುತೊಡೆಪ್ರೋಯ್ವನಿ
ವಳ್ಪೊಗಸಾಂತದೂಸರಿಂ || ೯೫ || ವೃ|| ನಗೆಮೊಗದಿಂದುಪಂಪಳಿಯೆ
ಪಂಕಜಕೋಶಮನಂದುಸಾಳಿಸ | ಲ್ಸಗಣೆಯುರುದ್ರಪೀವರಕುಚಂ ನಯನದ್ಯು
ತಿಮನ್ಮಥಾಸ್ತ್ರಮಂ ||ತೆಗಳೆನಿತಂಬಮಂಗಜನ ಕುಂಭಿಯ ಕುಂಭಮನೇಳಿಸಲ್ಮನಂ |
ಬುಗುವ ಸುಖಾಶಿ ಚೆಂದಳಿರನಳ್ಳಿಸೆ ಕಾಮಿನಿ ತೋರ್ದಳೊಪ್ಪದಿಂ || ೯೬ ||
ವೃ|| ಪಿರಿದೊಂದಚ್ಚರಿಮನ್ನಿ ಪುತ್ರಿತಳೆದೀ ಮಾಂಗಲ್ಯಸದ್ಭೂಷಣಂ | ಮೆರೆಗುಂ
ಕಾಮಿನಿಯಂಗಸಂಗದಿನಿವಳ್ತದ್ಭೂಷಣಶ್ರೀಯಿನೇಂ || ಮೆ[illegible]ತ್ತಿರ್ದಳೆಚೋದಿಗಂ
ಜಗದೊಳ್ ಸೌಂದರ್ಯಸದ್ಭೂಷಣಂ | ಧರಿಸಿರ್ದಂ ಪಮನಾಂಕ ಕಾಮಿನಿಯರಂ ಹಾ
ಸ್ಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿಪಳ್ || ೯೭ || ಎಂದೊರ್ವಳುಪಹಾಸಕಲಿತ ಕಲಭಾಷಿಣಿ ನು
ಡಿಯೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳ್; ವೃ|| ಸರಸಿಜಗಂಧಿಯಾತನುಗಲೇಪನಮೇತಕೆ ಪು
ಷ್ಪಕೋಮಳಾ | ತರುಣಿಗೆ ಮಾಲ್ಯಮೇಕೆ ರಮಣೀತಿಲಕಕ್ಕೆ ಲಲಾಮಮೇಕೆ ಭಾ ||

ಸುರತರಭೂಷ್ಯದೇಹಿಗೆಸುಭೂಷಣಮೇತಕೆನೋಡೆನಾಡೆಯುಂ । ದಾರುದರಹಾಸ
ಕಾಂತಿವಿಶದಾಕ್ಷರಜಲ್ಪಿತೆಪೇಳ್ದಳೊಪ್ಪದಿಂ ॥ ೯೮ ॥ ಅಪರೊಳೊರ್ವಳ್ರ
ನ್ನಗನ್ನಡಿಯಂ ಗಳಿಲನೆತ್ತಿತೋರಲೊಡನೆ , ಕಂ॥ ವರತರುಣಿಯುಬೆಳ್ಪಿಂಗ
ಣ । ಮುರದಿಂಬರೆಸೆಳೆದುತೆಗೆಮುತಕ್ಕವಿಸಿತ್ತಂ ॥ ಬಿಗವಿಗಡೆಯಾಯ್ತುವಿಪಯೆಯು ॥
ದರಹಾಸಶ್ಯಾಮವದನಮಾದರ್ಪಣದೊಳ್ ॥ ೯೯ ॥ ಅಂತುಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಿ
ಪಸವನಂಬಳೆದಿಪಿ⁻ನಮಿತ್ತಲ್ ; ವೃ॥ ಸುಗುಣಾಂಭೋನಿಧಿಚಂದ್ರಹಾಸ
ನೃಪವರ್ಗ್ಗಂಗಾಸಿರೋಜಾಸ್ಯೆಯು । ಸೊಗಸಿರ್ಪ್ಪನವಗಂಧತೈಲಮನಮೇಯಾನಂ
ದದಿಂ ಪೂಸಿಸೊಂ ॥ ಪುಗೆತಂದಾನೃಪನಂಸುಮಜ್ಜನದಗೇಹಕ್ಕುತ್ಸವಂದಾಳ್ದಿ ಕೊ
ರುಗುರಿಂಬಿರ್ಚೆಶಿರೋಜಮಂವಿಮಳಗಂಧೋದಂಗಳಂಸೂಸಿದರ್ ॥ ೧೦೦ ॥
ಕಂ॥ ಸುರವರತನುಜಂಗೊಲವಿಂ । ಸುರಗಣಿಕೆಯುರಾಧಿವಾಪಗಾಜೀವನಮಂ ॥ ಸು
ರಿವಂತೆತರುಣಿಯರ್ಕ್ಕ । ಳ್ಸುರಿದರ್ನ್ನರಪತಿಗೆದುಂದುಭಿಸ್ವನಮಿಳಿತಂ ॥ ೧೦೧ ॥
ಅನಂತರಂ ನೃಪಸಭ್ಯನಿಳಯಕ್ಕೆ ವಂದಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಸುಮುಸುಮುಯಂಬರಲ್ಮದನನಂ
ಮಿಗೆಸಿಂಗರಿಪಂತೆಚೈತ್ರನಾ । ಕ್ರಮದೊಳೆಸಾಂಗಮನ್ಮಥನನಳ್ಗೆ ಪತನ್ನೃಪಪುತ್ರ
ನಂಕರಂ ॥ ಪ್ರಮುದದಮಿತ್ರನೊರ್ವನುರೆಸೊಂಪುಗೆನೋಳ್ಪರಕಣ್ಗೆನಾಡೆಸಂ । ಭ್ರ
ಮದೆಮಾನಂವಿಕಾಸಿಸೆಕೆಡಂಗುತೆಸಿಂಗರಮಂನೆಗಳ್ಚಿದಂ ॥ ೧೦೨ ॥
ಕಂ॥ ಊದಿದಬೆಳ್ಳಿಯಬೆಟ್ಟ । ಕ್ಕಾದಂಪೊಂಬೆಟ್ಟಮಿಟ್ಟತೆರದಿಂನೃಪನಾ ॥ ಸೋದಿ
ಸಿದರತ್ನಮಕುಟಂ । ಸಾಧಿಸಿದುದುಶೀರ್ಷದಲ್ಲಿಸೊಗಸಿನಪೊಗರಂ ॥ ೧೦೩ ॥
ವೃ॥ ಕರಪಂಕೇಜಂಗಳಂಕಂಕಣದತೊಡವಿನಿಂವಕ್ಷಮಂಹಾರದಿಂಬಂ । ಧುರರತ್ನ
ಸ್ಫಾರಕರ್ಣಾಭರಣವೆಕಿವಿಯುಂಬಾಹುಪೂರಂಗಳಿಂಪ್ರೊ ॥ ದ್ಧುರದೋಃಸ್ತಂಭಂಗ
ಳಂಬೆಳ್ಪುಗುಲಿದೆತೆನುವಂಮಿತ್ರನೀಮಾಳ್ಕೆಯಿಂಸಿಂ । ಗರಿಸಲ್ಕೆಲ್ವಾದನಾಮನ್ಮಥನ
ನಿಳಿಪರಾಜಾತ್ಮಜಂಕಾಂತಿಯಿಂದಂ ॥ ೧೦೪ ॥ ವೃ॥ ನಗೆಮೊಗಮಾಯತಾ
ಕ್ಷಿವದನೇಂದುಕರಂಕೆಡುವುರ್ಕಂಬುವಂ । ತೆಗಳಿಪನುಣ್ಗೊರಲ್ತೊಳವುರಂತವಿ
ನೀಳ್ದಮಿನಿಪ್ಪಬಾಹುಸೊಂ ॥ ಪುಗುವಸುಪಾಣಿತಳ್ನಡುಸುವರ್ಣತನುದ್ಯುತಿಕಾದ
ಳೋರುಜಂ । ಪ್ರಗತಸರೋಜದಂಘ್ರಿಮಿಗೆರಂಜಿಕುಮಾಧರಣೀಮನೋಜನಾ ॥
॥ ೧೦೫ ॥ ವೃ॥ ಕರತಳದಲ್ಲಿತಾಳ್ದಫಲಪೂರಫಲಂಪೊದೆದಿರ್ದಬೇನಭಾ ।
ಸುರವದನಂನಿಜಾಂಗದವಿಲೇಪಿಸಿದಣ್ಪುಕಿರೀಟಮಧ್ಯದೊ ॥ ಳ್ವರಿಬೆಸಿರ್ಪಮಾಣಿ
ಕದಶೇಖರಮಾಂತಸುವರ್ಣಭೂಷಣಂ । ಮೆರೆಯೆಧರಾಧಿನಾಥಸುತನಂದಡೆಬಂದ
ನುದಾತ್ತಲೀಲೆಯಿಂ ॥ ೧೦೬ ॥ ವೃ॥ ಆನೆಯಮೇಲೆಮುಕ್ತಿಕದಸತ್ತಿಗೆ
ಮಿಳ್ಳಿಸೆಸುತ್ತಲುಂಪೊಡ । ದಾರ್ಪನಕೆನಿಸ್ವನಂಪಸರಿಸಲ್ಕಜವಾಜಿರಥಂಪದಾತಿಗಳ್
ಸೇನೆಯುಳ್ಳಂಬಮೊಂಬತೆರದಿಂಬರೆಬಂದನಿಭಾಗ್ರದಲ್ಲಭೂ । ಮಾನಿನಿಯಾಣ್ಮನಭ್ರಗಜ
ದಗ್ರದೆವಾಸವನೆಪ್ಪಿಬರ್ಪವೋಲ್ ॥ ೧೦೭ ॥ ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ಪೊ
ಡರ್ದಟ್ಟಯೋಧರಂಸಲಿಲಪೂರ್ಣಘಟಂಕುಟಿಲಾಳಕಾಳಿಬೆ । ಲ್ವಡರ್ದುರುತೋ

ಣಂತೊಡವುರನ್ನದಚೆಂಬೆಳಗಿಂತದೀಪವೊ ॥ ಳ್ಪಡಿದಮುಖಂಸರೋಜಮಧರಂ
ನವಬಿಂಬಫಳಂ ತಳಿಂತಳಿ । ರ್ಕಡುಪಿನತೆಳ್ಗದಂಪುಮುಕುರಂಮಿಗೆತೋರಿದಕಂಬುಕಂ
ಧರಂ ॥ ೧೦೮ ॥ ವೃ॥ ಪೊರೆಯಲ್ಕಂಗಳದೇವತಾನಿಕರಮೇಂಬಂದಂತೆನೇ
ತ್ರಾಂಶುಕಂ । ಧುಗಂಗಾಜಲಪೂರದಂತೆಪೊಳೆಯಲ್ಕಂಚೀರಕಾನಾದಮಿಾ ॥ ಧರೆ
ಯಂಪೊತ್ತಫಣೀಶ್ವರಂಗೆಭುಜಮಂಪೇಳ್ವಂತೆತೋದೆರ್ಪ್ಪಿಭೂ । ಮಿನುಸುತೆಸ
ದಿಂದಿದಿಗ್ಬೊ ಳೆವಧೂಸಂದೋಹಮೇಂಬಂದುದೋ ॥ ೧೦೯ ॥
ಕಂ॥ ಪರವರನ ಸುರಗಮಣಿಯ । ರಿರದಿದಿರಂಪೋಪರೆಂಬನುಡಿಗೆಸಾಂತ್ವಾ॥
ನರವರನಂ ರುಣಿಯ । ರಿರದಿದಿರಂಪೋದತೆರನನಿಘಮಂಬುಮಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧೦ ॥
ಅಂತು ರಾಜರಾಜಂ ಮಗನನಕ್ಕೆಲಗಿನೊಳ್ನಡೆತಂದು ವಿವಾಹಮಂಟಪದ ಕಲ್ಯಾ
ಣವೇದಿಕೆಯುಮಳಂಕರಿಸಿ ಪಾಳ್ಪುರೋಹಿತಂ ಮಹೂರ್ತಮೆಯ್ದಿಂದುದೆಂದು ಬಿನ್ನ
ವಿಸೆ ಮದನಂ ತಂಗೆಯಂ ಕರೆತರ್ಪುದೆಂದುಬೆಸಸಿದಾಗಳ್ ; ಕಂ॥ ಕಂದಾ
ವರೆನಡುವೊಳ್ಕಿರಿ । ವಿಂದಿರೆಯಂತೆಗಳೆದೇಱರುಚಿಯ ಪ್ಪಂದಳ್ ॥ ಮಂದರಗಮನ
ದೆವಿಷಯಾ । ಸುಂದರಿಕು ಳ್ದರ್ಪಮರುಳ್ಪೊನ್ನಂದಣದೊಳ್ ॥ ೧೧೧ ॥
ಕಂ॥ ತರುಣಿಯರೆರಡಕ್ಕೆ ದೊಳ್ ರಜತಮರಮಿಕ್ಕಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದ್ದರ್ಳ್ ॥
ಸುರಗಜಮೆರಡುಂಪಕ್ಕದೆ । ಪರಿರಂಜಿಸೆತೋರ್ಪ್ಪವಿಷ್ಣುಪತ್ನಿಯತೆರದಿಂ ॥ ೧೧೨ ॥
ಕಂ॥ ಮುಂದಣಂಬುಜಂಗಳೆಂಬೊ । ಲ್ನಲವಿಂಬಿಕೆಸುತ್ತಿಕನ್ನೆಯರ್ನಡೆತಂದಳ್ ॥ ಲಲ
ನಾಮಣಿವಿಷಯಾಸತಿ । ಗಳಿಲನೆಸಿರಿಬರ್ಪತೆರದಿನಾಸ್ಥಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥ ೧೧೩ ॥
ಕಂ ॥ಸುರಭಿರಸಕಲಿತಚಂಪಕ । ಪರಿಶೋಭಿತಮಾಲೆವಿಡಿದುಬರ್ಪ್ಪ ತಿತಾಂ ॥ ಮೆ
ರೆದಳ್ಪ್ರಸೂನಚಾಪಮ । ನುರದಿಂ ಪಿಡಿದೆಯ್ದಿದಿಬ್ಬಗಾತ್ರಿಯಸೊಬಗಿಂ ॥ ೧೧೪ ॥
ವೃ॥ ಮದನಪತಾಕೆಬಾಂದಳಮನಳ್ಕಿರಿಯಲ್ಸ್ಮರಸಾಯಕಂಗಳು । ರ್ಕಿರ್ದಬಿಗುಪಿಂಕೆ
ಡಂಗಿಪರಿಯಲ್ಕೆರಧ್ವಜನೇಳ್ಗೆವೆರ್ಚೆತಾ । ಳ್ದಿದಸೊಬಗಿಂದಮಾರತಿಯೆಕಾಮಿನಿಗಾ
ರತಿಯೆತ್ತುವಂತಿರ । ಲ್ಪುದತಿವಿವಾಹಮಂಟಪಮನೆಯ್ದಿದಳಾಸ್ಮರವೈಜಯಂತಿ
ವೊಲ್ ॥ ೧೧೫ ॥ ವೃ॥ ಬಿಡುಬಿಡುಮಾರ್ಗಮಂಸ್ಮರನಕೇತುಕರಂಬ
ರುತಿರ್ಪುದಿತ್ತಲೀ । ಗಡೆಕಡೆನಿಲ್ಕನೋಜನಮತಂಗಜಮೆಯ್ದುಗುಮತ್ತಪೋಗುಪೋ॥
ಗಡಗಡಗಾಹಚಿತ್ತಜನಕೂರಸಿಬಂದುದುಬಂದುದಿತ್ತಮೋ । ಣ್ಕುಡುಕುಡುದಾರಿಯಂ
ಜವದಿನೆಂದುಭಟರ್ಜಡಿದರ್ಜನೌಘಮಂ ॥ ೧೧೬ ॥ ಅಂತುಬಂದುಕ
ಲ್ಯಾಣಮಂಟಪದಪುರೋಭಾಗದೊಳಂದಣದಿನಿಳಿಗವತರಿಸಿ ; ವೃ॥ ನೆಲದೊ
ಳ್ಪಾದಾಬ್ಜರಾಗಂಕುಸುಮದಬಲಿಯಂಸೂಸಿದಂತೊಪ್ಪಿರಲ್ಕೀ । ಣ್ಚಳದುದ್ಯನ್ನೇತ್ರ
ಭಾಗಪ್ರಚುರರುಚಿಮನೋಜಾಸ್ತ್ರಮಂಸೂಸೆಮತ್ತಂ ॥ ಚ್ಚಳಿಸಿದ್ದಾರ್ಪಮಿಂಚಿನಾ
ಭೂಷಣದಬೆಳಗುತಾಂಪೂರಿಸಲ್ಕೊಂದಹಾಸಂ । ಜ್ವಳಸಚ್ಛೆಳ್ದಿಂಗಳಂತೆತ್ಸತಿಮೃದು
ಗತಿಯಿಂವೇದಿಯಂಸಾರ್ದಳಾಗಳ್ ॥ ೧೧೭ ॥ ಕಂ॥ ಮೊಳಗಿದುದುಭೇರಿ
ಡಿಂಡಿಮ । ಪಳಹಂಕಾಹಳಯುಳಂಖದುಲಿದಸದೆಸೆಯಂ ॥ ಕಳಕಳಮುಮುರ್ದುದು

ದುಂದುಭಿ | ಗಳಶಬ್ದಂ ತೀವ್ರವಾಹನಿಲಯಾಂಗಣದೊಳ್ || ೧೧೮ ||
ಕಂ|| ಉದಯಿಸಿ ರಜನೀಪತಿಗುಂ | ಮುದವಾಂತೀ ರಾತ್ರಿವೆಣ್ಣು ಮಾಳ್ಪೆಂಬೆಳಗಂ ||
ಪದೆಪೆತ್ತಿದರೆನೆಗೇಹದೊ | ಳಿದಿರ್ಗಟ್ಟಿದರಂದು ಪೊನ್ನ ಪೊಸಜವನಿಕೆಯುಂ || ೧೧೯ ||
ಕಂ|| ಪಳಿಕಿನ ಮಣಿಯುಂ ಶಾಸ್ತ್ರ | ಪ್ರಲಸಿತಮಂ ತೀಕ್ಷ್ಣಯಿಂದೆ ಮೆಟ್ಟುತೆ ಪದೆಪಿಂ |
ವಿಲಸಿತ ಮುಕ್ತಾಫಲಮುಂ | ತಳೆದ ಸಂಭ್ರಮದಿನೊರ್ವರೊರ್ವರ ಶಿರದೊಳ್ ||೧೨೦||
ಕಂ|| ಉಡುಗಣಮುಂ ನಳಿನಂ ಸೆರೆ | ವಿಡಿದೀರವಿಗೀವ ತೆರದವೊಲ್ ವಾಂಬಕಿತಾಂ || ಕೆ
ಡುಸಡಗರದಿಂ ತಳೆದ | ಳ್ಪೊಡವಿಪ ನುರುಮಕುಟದಗ್ರದೊಳ್ ಮುತ್ತುಗಳಂ || ೧೨೧||
ಕಂ|| ವಿರಳಂ ತಾರಾಗಣಮುಂ | ಪೆರೆಯಿಂ ಕಾರ್ಮುಗಿಲಿನಗ್ರದೊಳ್ಕೆಪರ್ದತ್ತೆಂ || ಬಿರ
ವಿಗೆ ಕೈಯಾಯ್ತು ನರಪತಿ | ತರುಣಿಯ ಕಚದೆಡೆಗೆ ತಳೆದ ಮೌಕ್ತಿಕ ಚೂರ್ಣಂ ||೧೨೨||
ಆಗಳ್ ಮನ್ನ ಮಹುತಾಗ್ನಿಯಾಗಿರ್ದ ಪುರೋಹಿತಂ ಪ್ರಣವಪೂರ್ವಕಮುಚ್ಚರಿಸಿದ
ಮಂಗಳ ಪುಣ್ಯಾಕ್ಷರವದೊಡನೆ ; ಕಂ|| ವಿಬುಧರ ಪರಕೆಗಳುಣ್ಮೆ | ಲ್ಪಭಮುಂ
ತವೆ ಮುತ್ತಪಟಹಡಿಂಡಿಮಶಬ್ದಂ || ಅಬಲಾಜನಸಂಗೀತಂ | ಶುಭಮಾಗಲ್ಮಂತ್ರಕ
ಲಶಮಂ ಪೂಜಿಸಿದಂ ||೧೨೩|| ಆಗಳ್ ಮದನಂ ಸಾನಂದಮನನಾಗಿ ವರಪೂಜೆ
ಯನೋಜೆಮಿಗೆ ಮಾಡಿ ಸುರುಚಿರ ಸುರಭಿಸಲಿಲ ಕ್ಷೀರಪೂರ್ಣ ಸುವರ್ಣ ಕಲಶಮನೆತ್ತಿ ;
ವೃ|| ಪಿರಿದೊಂದೌತ್ಸುಕ್ಯದಿಂದಂ ಸಹಜೆಯ ಕರಮಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆತ್ತಿ ಭೂಮೀ |
ಶ್ವರನಾ ಪಾಣ್ಯಬ್ಜದೊಳ್ ಸಂಘಟಿಸಿ ನನೆಕೊನರ್ತೀವಿ ಸೊಂಪಾಂತ ಭಾಸ್ವ || ದ್ವರಮ
ಲ್ಲೀವಲ್ಲಿಗಂ ಮಾಂಮರಕವೊಲವಿನಿಂ ಚೈತ್ರನಾಹ್ಲಾದದಿಂದಂ | ಸುರಿವಂತೆ ಚಾರ್ವ್ವಂಬು
ವಂಧಾರೆಯನೆರೆದನವಂ ತಂಗಿಗಂ ಭೂವರಂಗಂ ||೧೨೪|| ಕಂ|| ಮಡದಿಯು
ರಸಡಗರಂಪೆ | ರ್ಚಿ ಡಿಕಿರಿದಿರೆ ಸನ್ಮುಹೂರ್ತಮೆಯ್ದಿರೆ ವಿಭವಂ || ಬಡೆದಿರೆ ತತ್ಕಲ್ಯಾ
ಣಂ | ಕಡೆ ಸರಿದುದು ನೀಲ್ಪಮಿಸುನಿಪೊಂದೆರೆ ಜವದಿಂ || ೧೨೫ ||
ಕಂ|| ಸರಿವಂತೆ ಸಂಜೆ ಸರಿಯು | ಲ್ಪಿರಿದಿದಿರ್ಗಟ್ಟಿರ್ದ್ದತೆರೆ ಕರಂ ಸದ್ರಾಗಂ || ಮಿರು
ಗಲ್ರಜನಿಯನೀಕ್ಷಿಪ | ಪೆರೆಯಂತಿರೆ ನೃಪತಿ ನೋಡಿದಂ ನಿಜಸತಿಯಂ || ೧೨೬ ||
ಕಂ|| ಬಿರಿಮುಗುಳ ಸೇಸೆ ಸೂಸುವ | ತೆರದಿಂದ ವಿಷಯಿಯಾಗಳಾ ವಲ್ಲಭನಂ ||
ಕರಮೆತಡೆ ತಡೆದು ನೋಡಿದ | ಳರವಿಂದನಿವಾಸ ರೇಶನಂ ನೋಡುವವೋಲ್ ||೧೨೭||
ಆಗಳ್ ; ವೃ|| ಘನತರ ದೂರ್ವಾಸಂಮಿಳಿತ ಚಂಪಕಪುಷ್ಪಸುಮಾಲ್ಯಮಾಂ
ತುಕಾ | ಮಿನಿ ಮನದಾಸೆಯಿಂ ನೃಪನ ಕಂಧರದೊಳ್ ತಿಲೆದಗ್ಗಿ ಕಟ್ಟಿದಳ್ || ವಿನುತ ವಿ
ವಾಹದಿಂ ನಿನಗೆ ಸೇರ್ದ ಪೆಣಾಂ ಮನವೊಲ್ವುದೆನ್ನೊಳೆಂ | ದನುನಯದಿಂದೆ ಬಿನ್ನವಿಪ
ಳೆಂದೆನೆ ಕಂಕಣಕಿಂಕಿಣೀಸ್ವನಂ || ೧೨೮ || ಕಂ|| ನೆಗಳಲ್ತರುಣಿಯ ಕರ
ಮುಂ | ಬಗೆಮಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದೆ ಕರದಿಂ ನೆಗಪು || ತ್ತೊಗೆದ ಪುಳಕಂಗಳಿಂದಂ |
ಬಗದೆರೆಯುಂ ಪೆಂಬೆರಲ್ನಳಿಂ ಕೆಯ್ವಿಡಿದಂ || ೧೨೯ || ಅಂತವರಿರ್ವರುಂ ಪಾ
ಣಿಗ್ರಹಣಂಗೆಯ್ವುದುಂ ; ಕಂ|| ಸುರುಚಿರ ರಸಾಲವಲ್ಲರಿ | ಪರಭೃತನಿಲ
ನತೀವ ಮಿಂಚಳಿಗಳಿಂ || ತಿರದೆರೆವ ತೆರದೆ ತಳೆದ | ಳ್ತರುಣೀಮಣಿ ಪತಿಯ ಸೋಂಕಿ

ನಿಂದೈನವಿರಂ ॥ ೧೩೦ ॥ ಕಂ॥ ಕುವಲಯಮುಮಂವಿಕಸಿಸುವೊ । ಲ್ಕುವಲ
ಯಶಖುಕಮಳಕರವಿರಾವಿಧುಹಾಸಂ । ಕುವಲಯನೇತ್ರೆಯನೊಲವಿಂ । ತವೆಸೋಗ
ವೆನಿಸಿದಕವೋಷ್ಠುಹಸ್ತಾಂಗುಳಿಯಿಂ ॥೧೩೧॥ ಅನಂತರಮವರಲ್ಲಿಂಬಳಿ
ಯಿಂ; ಕಂ॥ ನಡೆತಂದರೊಡನೆವಡಿಯೊ । ಳ್ಕಡುಸೊಬಗಿಂಪೋಷಮಶಾಲೆ
ಗಾಮಂಡಪದಿಂ ॥ ಕಡೆ ಪಿಂಗರಿಕೆಲಿಣಿಗಳಾ । ಜಡಜಾಕರದಿಂನಿಕುಂಜಕೆಯ್ದುವತೆರ
ದಿಂ॥ ೧೩೨ ॥ ಅನಂತರಮಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಪರತರವೈಷ್ಣವಾಗಮವಿ
ಧಿಕ್ರಿಯೆಯಿಂಹರಿಮಂತ್ರಪೂತಬಂ । ಧುರಕವಿಧಪ್ರದೀಪ್ತಶುಚಿಪಾವಕನಿಂಮೆರೆದಿ
ರ್ಪ ಸತ್ಕ್ರಿಯಾ ॥ ಕರವಿಧಿಹೋಮಕುಂಡದೆಡೆಗೆಯ್ದಿ ಜಯಸ್ವನಗೀತವಾದ್ಯಘೋ
ಷರರುತಿಶ್ರೀವಿವಮಂಡಿಸಿದರಿಕ್ಕಿದರಾವಕಪೀಠದಗ್ರದೊಳ್ ॥ ೧೩೩ ॥
ಕಂ॥ ಮುರಳಂಬನೆಡನೊಳಿಪಿವ । ಮುರಲಂಬಿನೆತರುಣಿನೃಪನವಾಮಾಸನದೊಳ್ ।
ಮೆರೆದಳ್ಸರೋಜನಾಭನೆ । ಳೆರಕದೆಕಳ್ಳಿರ್ಪ ಮಾಲ್ಗಡಲ್ಗವರಿಯವೊಲ್ ॥೧೩೪॥
ಅಂತುಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಲಾಜಾಹೋಮಮುಮಂ ಬೇಳ್ದು ; ವೃ॥ ಪದೆಪಿಂಸಂತಸ
ಮಾಂತುಕಾವಿ ನಿವರಾಸ್ಯಾಂಭೋಜಮಂನಾಡೆವೊ । ಲ್ಮದನಾಂಶಿಂನಸುನೋಡಿವು
ತ್ತಿನೆಲನಂನೋಡುತ್ತೆ ಸದ್ದರ್ಪಣಾ । ಗ್ರದೊಳಂದೀಕ್ಷಿಸೆ ಸೋರ್ಕಿಸಂತಸದಬಾಷ್ಪಂನೇ
ತ್ರದೊಳ್ತುಂಬಿಪೆರ್ಚಿದಹೋಮಾನಲಧೂಮರೇರಿಸುವಳಾದೂರಂಮನೋರಾಗದಿಂ ॥
॥೧೩೫॥ ವೃ॥ ತರುಣಿಕಡಂಗಿಚಿತ್ತದನುರಾಗದೆಕಾಂತನನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಸ । ತ್ವರದೊಳೆ
ದೇಹದೊಳ್ಪುಳಕಮಂನಯನಾಗ್ರದೊಳಾಮುದಶ್ರುವಂ ॥ ಸುರುಚಿರಗಂಡದೊಳ್ಬೆ
ಮರನಾತುರದಿಂಮುರಸಲ್ಕಿಕಾಣದಂ । ತಿರೆಪೆರರ್ಗೆಂದುದೂರಿದುದುನೂರಿಯಕಂಕಣ
ಕಿಂಕಿಣೀಸ್ವನಂ ॥ ೧೩೬ ॥ ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ಕೊರಲೊಳಮರ್ಚಿಮಾಕ್ತಿಕದ
ಕಂಠಿಕೆಯಂನವಚೀನಚೇಲಮಂ । ನಿರಿವಿಡಿದುಟ್ಟುತೊಟ್ಟು ಪೊಸಮುತ್ತಿನಕಂಚುಕ
ಮಂಕಡಂಗಿಬಿ॥ ತ್ತರದೊಳೆಮುತ್ತಿನಾರತಿಯನಾಂತೊಲವಿಂಮಣಿಭಾಜನಾಗ್ರದೊ ।
ಳ್ತರುಣಿಯರೆಯ್ದಿಗೀತರವದಿಂಸತಿಗುಂಪತಿಗುಂಬೆಳಂಗಿದರ್ ॥ ೧೩೭ ॥
ಕಂ॥ ರತಿಮದನರೆಂಬತೆರದಿಂ । ಹಿತದಿಂಪಸೆಯಲ್ಲಿಮೆರೆದರಾಸತಿಪತಿಗಳ್ ॥ ಮತಿ
ಯುತೆಸಂಜೀವನೆಯುಂ । ಕೃತಿಚತುರಂವೇಂಕಟಾರ್ಯನುಂಶೋಭಿಪವೊಲ್ ॥೧೩೮॥
ಆಕಾಲದಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಗುರುಕುಚಭಾರದಿಂಕರಮೆಬಾಗುತೆಸೋರ್ಮುಡಿಜಾರೆ
ಕಾಂತೆಯ । ಪ್ಪರಸುತೆಹಸ್ತದಿಂತೆಗೆದುಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿರಾಗದಿಂ ॥ನೆರೆದುರೆ
ಕೊರ್ತಸಸ್ತುಪದಿಶಾಸ್ತ್ರಮನೊಯ್ಯನೆಮಾಡಿಕಣ್ಗಳಿಂ । ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲನೋಡಿಮಿ
ಗೆಸಂತಸಮಂಪಡೆದರ್ಪ್ರಸಾದದಿಂ ॥೧೩೯॥ ಅವರಲ್ಲದೆಯುಮಲ್ಲಿನೆರೆದಕೆಳೆ
ದಿಯರುಂಪುರಪುರಂಧ್ರಿಯರುಮಾರಮಣೀರಮಣರನಭೀಕ್ಷಿಸಿ ; ವೃ॥ ಹರಿ
ಸಂಬಂಧುಜನಕ್ಕೆ ಬಂದುದುಮನೋಜಂಗಾಯ್ತುನಿಸ್ತೇಜಮೀ । ಪುರಕಾಂತಾಜನ
ಕಾಯ್ತುಸಂಮುದಮುಮೇಯಾನಂದನೂಯಿತ್ತಾಜಗ । ಕ್ಕರವಿಂದೋದ್ಭವನುಜ್ಜ
ಗಕ್ಕೆನೆಗಳ್ದತ್ತುತ್ಕೃಷ್ಟಸನ್ಮಾನಮೀ । ಪರಯಕ್ಕಾದುದುನೋಡೆನಾಡೆಫಲಮೀ

ದಾಂಪತ್ಯಕಾರ್ಯೋತ್ಸವಂ ॥ ೧೩೦॥ ಎಂದುಪೊಗಳುತ್ತುಮಿರೆ ಆಗಳಾದು
ಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಪತ್ನಿ ತಾರಕಾಕ್ಷಿ ಮಗಳುಮನಳಿಯನುಮನಭೀಕ್ಷಿಸಿಸಂತಸಂಬಟ್ಟು;
ವೃ॥ ಸರಸಸುಗಂಧಪುಷ್ಪಮನಮೂಲ್ಯಸುಮೌಕ್ತಿಕರತ್ನಹಾರಮುಂ । ಸುರುಚಿರ
ವೀಟಿಕಾಭರಣಿಯುಂಮೃಗನಾಭಿಯುಮಾಹರಿದ್ರಮುಂ॥ ವರವಸನಂಗಳಂಪೊಳೆವಪೊಂ
ದೊಡವುಂಘನಸಾರವಾರಿಯುಂ । ಹರಿಸದೆಬಾಯಿನಂಗಳನವಳ್ತರುಣೀಜನಕಿತ್ತಳ
ಳ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೪೧ ॥ ಆಗಳ್ಮದನನುಂ, ವೃ॥ ಅವರಿವರೆನ್ನದೀ
ಕೊಡುವುದೀಕುಡದಿರ್ಪುದುಮಾಡೆದೊಡ್ಡಿತೀ । ವಿವಿಧಸುವಸ್ತುವೆನ್ನದೆಕಡಂಗಿಮಹೋ
ತ್ಸವದಿಂದೆಬಂದುನೋ । ಡುವಜನಕೆಯ್ದೆಬೀರಿದನಮೂಲ್ಯದಪೊಂದೊಡವಂಹಿರಣ್ಯ
ಮುಂ । ನವವಿಧರತ್ನಮುಂವಸನಮುಂಹಯಮುಂಗಜಮುಂವರೂಥಮುಂ ॥ ೧೪೨ ॥
ವೃ॥ ಮದನನಚಾಗದೇಳ್ಗೆಯನಭೀಕ್ಷಿಸಿಬಾಪ್ಪರಮಂದುನಾಡೆನಿಂ । ದುದುಗಿದರ್ದ
ತ್ತುಬಾಂಬಸುಕರಂಮಿಗೆಬಾಂಮಣಿಕಲ್ಲಿದೇದುತೋ ॥ ದುರ್ದುಜಗದಲ್ಲಿಕೀರ್ತಿಯ
ಮೃತಾಂಬುಧಿಯಂತಿರೆತೀವಿದತ್ತುತೇ । ಲ್ದುದುಪೆರೆಹಂಸಿಯಂತದರೊಳೀಘನದಾನ
ಮನೇನನೆಂಬೆಂ ॥ ೧೪೩ ॥ ಇಂತಾಪರಿಣಯಾನಂತರಂ ಶಶಿಹಾಸಂ ನಾಲ್ಕ
ನೆಯದಿನದೊಳ್ಕಂಕಣಮುಂವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಭೋಜನಾನಂತರಂಸಜ್ಜುಗೆಯ್ದುಪಜ್ಜಳಿಪಸ
ಜ್ಜವನೆಯುಂಪೊಕ್ಕು ಮೃದುಳದಳಧವಳಕುಸುಮಮಾಳಾಸ್ವರ್ಣಪರ್ಯಂಕಹಂಸತೂ
ಳಿಕಾಶಯ್ಯಾತಳದೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ಪುದುಮಾಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ವೃ॥ ಸನಿವಿಳ್ದೋ
ಪೊಡೆದಂತೆನೂಪುರರವಂಕೃಗಣ್ಮೆನೇತ್ರಾಂಶುಕಾ । ಮನಚಂಚದ್ಯಶದಂತೆರಂಜಿಸೆ
ಲಸತ್ತಾಂಬೂಲರಾಗಾಧರಂ ॥ ಎನಸುಂಮಾರಘನಪ್ರತಾಪರುಚಿಯುಂಬೀಳಾಗಿಸ
ಲ್ಬಂದಳಾವನಜಾತಾಂಬಿಕಿಮಂತ್ರಿಪುತ್ರಿಸಖಿಯರ್ಪಿಂದ್ಯೆದೆಸಂತೋಷದಿಂ ॥ ೧೪೪॥
ಅಂತುಬಂದು ನಿಜಪತಿಯ ಪಾರ್ಶ್ವಮನಳಂಕರಿಸಲಾಗಳೋರೊಂದುನೆವದಿಂ ಸಖಿ
ಯರ್ಪಿಂದಿರುಂಗಿದಡಷಡಿಪ ಮಡದಿಯುಂ ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿನಭೀಕ್ಷಿಸಿ ;
ವೃ॥ ಕುರುಳಂನೇರ್ಪಡೆತಿರ್ದಿನಲ್ನಡಿಗಳಂಕೂರ್ತಾಡಿಕಾದಲ್ಮೆಯಿಂ । ಮಿರೆದೊ
ಳ್ಪಂಸನಿಯುಕ್ಕಿಸಾರ್ದುಸೊಗಸಂಸೂಸುತ್ತೆರೋಮೋದ್ಗಮುಂ ॥ ಮೆರೆವನ್ನಂಬಿಗಿ
ದಪ್ಪಿಚುಂಬಿಸಿಕೆಲಾವಿಸ್ತಾರಮಂಬೀರಿಸಾ । ದರದಿಂನಾಣುಗೆಕಾಂತೆಯಂಪೊಸೆಯಿ
ಸುತ್ತುಂಪೋಗಿದಂಭೂವರಂ ॥ ೧೪೫ ॥ ವೃ॥ ನುಡಿನುಡಿಗೊರ್ಮೆಮು
ದ್ದಿಸಿಯನಂಗವಿಳಾಸಮನಂದುಸೂಸಿಚೆ । ಲ್ವಡಸಿದಜಾನುನಾಭಿಕುಚಕಕ್ಷಭುಜಂಪ
ಣೆಯುಚ್ಚಕೆಕ್ಕನಾ॥ ಣೆಡೆಗಳನಾಡಿಯಿಂಸುಕೆಲೆಯಂನೆಗಳ್ದ್ಯಯ್ಯನೆದರ್ಪಕದ್ರವಂ।
ಬಿಡೆಸುರಿಯಲ್ಮನೋಜನಿವನೆಂಬಿನೆಗಂಸತಿಯುಂಮರುಳ್ಚಿದಂ ॥ ೧೪೬ ॥
ವೃ॥ ಕಲೆಯುಂಭಾವಮನುಚ್ಚನೀಚಸಮರತ್ಯಾಶ್ಲೇಷಬಂಧಂಗಳಂ । ವಿಲಸದ್ರೀತಿ
ಯನಂಗನಾಪ್ರಕೃತಿಯುಂದೇಶೀಯಭಾವಂಗಳಂ ॥ ನೆಲೆಯಂನಾಡಿಗಳಂಕಳಾವಿಭವ
ಮುಂಬೇಟಂಗಳಂಜಾಣ್ಮೆಯುಂ । ಲಲನಾಜಾತಿಯನಂದುನೋಡಿಪಡೆದಂಸಂಭೋಗ
ಮಂಕಾಂತೆಯೊಳ್ ॥ ೧೪೭ ॥ ವೃ॥ ಒಳಪುಗುವಂತೆಬಟ್ಟಮೊಲೆಯುಂ

ನಿಜವಕ್ಷದೊಳಪ್ಪಿ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂ । ಗಳರವಮುಣ್ಮೆ ಮೈಬಿಗುಪಿನಿಂ ನವಿರೆಳ್ದೆಸೆಯೆ ದೆಯ್ಯುಣ್ಮೆಸಂ ॥ ಗಳಿಸಿದ ಮುಗ್ಧ ಜಲ್ಪನವಿಡಂಬಡೆ ಬೇಡದುಬೇಡಿಮೆಂಬವೊಲ್ । ಫಳಿಸೆಗೆ ಳಲ್ಪುರಾಧಿಪತಿ ಯೊಂದಿದನಾ ಸುರತೋಪಭೋಗಮಂ ॥ ೧೪೮ ॥ ವೃ॥ ನಿರಿಜ ಗುಳಲ್ಕ ನೋಪಸ[illegible] ಡದು [illegible] ರೆಸೇದರ್ಕುಂತಳಂ । ಪರಿಪರಿಯಾಗೆ ನೇತ್ರಕಮಲಂ ಮುಗು[illegible] ಗಿಕೆಸೆ [illegible] ಕೆರ್ಣಜಾರೆನಿ ॥ ಬ್ಬರದೆ [illegible] ಕ್ಷತಂ ಕುಚದೊಳೊಂದಿ [illegible] ಚೆಂದುಟಿ ಬೆಳ್ಪನಾಂತಿರ । ಲ್ಕ ಗುಂ [illegible] ತಾಂತದೊಳ್ತೊಳೆದಳೊಂದಿರವಿಂ ಸ್ಮರಯೋಗನಿದ್ರೆಯಂ ॥ ೧೪೯ ॥ ವೃ॥ ಪಿ[illegible] ತತ್ [illegible] ತೆಯಾಕೆಂದೊಡೆತ್ತೊಡೆ [illegible] ಚ ಲ್ಲಸದ್ವೃಕ್ಷ [illegible] ಪಂ । ಪರಿಯಾವಕ್ಷಾಗ್ರದೊಳ್ಬೆ [illegible] ಡರ್ದನಗೆ ಪೊಗಂ ನಾರಿಯಾ ವಕ್ತ್ರದೆ [illegible] ದತ್ತ [illegible] ಗಂ [illegible] ಪುಳಿಯ ಸೊಬಗಿನಿಂ ಚುಂಬನೋದ್ರೇಕದಿಂ ನಿ । ಭರ್ [illegible] ಸಂಭೋಗಮಂ [illegible] ತ್ತಿತಿ [illegible] ಪಡೆದಂ ಧಾರಿ [illegible] ಪುಷ್ಪ [illegible] ಪಂ ॥ ೧೫೦ ॥ ಛಂದೋವೃತ್ತಂ ॥ ಕ್ಷೀರಸಾಗರತನೂಭವೆ ಮಂಗಳೇವಿಧ [illegible] ಸ್ಯ [illegible] ತೇ । ಮಾರಪ [illegible] ಜಿತ ದೈತ್ಯ ಸಮೂಹ [illegible] ವನ ಸಮುಜ್ವಳ ಭೂಷಿಣೀ ॥ ನೀರಜಾಂಬಕ [illegible] ದನ ಲೋಲ [illegible] ಗ [illegible] ರಸೇರಮೋ । ಚಾರುಹಾಸ ಮುಖ [illegible] ಲಿಸು [illegible] ನ್ನನಿ ಳಾವರ [illegible] ಜೀ ... ॥ ೧೫೧ ॥

ಗದ್ಯ॥ ಇದು [illegible] ಸುರ [illegible] ವಿಸ್ತಾರ [illegible] ಸ್ತ [illegible] ಪುಟ [illegible] ಸ್ತಿ ಪ [illegible] ಫಾಲಪಲಕ [illegible] ತಿಲಕ [illegible] ಪ್ತುರಿ [illegible] ದ್ಮ [illegible] ರಾಗ [illegible] ರಾಜ [illegible] ಕಾಮುನ [illegible] , ಪ [illegible] ರ [illegible] ಚರಣ [illegible] ಸರ [illegible] ಕಿಂಜಲ್ಕ [illegible] ತಕ [illegible] ಸಪ್ತದನ [illegible] ವ್ಯ [illegible] ತಕವಿ [illegible] ವೆಂಕಟಪಗಾ [illegible] ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ಪಂಚದಶಾಶ್ವಾಸಂ

ಸಂಪೂರ್ಣಂ

ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ.

ಕಂ॥ ಶ್ರೀರಮಣೀ [illegible] ಚರಣ [illegible] ಜ । ಚಾರು [illegible] ಕುಟ್ಮಲಯುಗಾಂತರಾಮಳಹಂಸಂ ॥ ಸಾರಸನಾಭುಸಂಭವನೊ । ದ್ಧಾರಂ ಕುಡುಗೆಮಗೆ ಸೌಖ್ಯಮಂ ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ॥ ೧ ॥ ಇಂತು ಭೂಕಾಂತಂ ನಿಜಕಾಂತೆಯೊಡನೆ ಕಂತುಸುಖದೊಳಿರಲಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ [illegible] ದನಾವತಿಯೊಳ್ [illegible] ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ದುಸ್ವಪ್ನವಾಗೆ ಬೆದರ್ದೆಳ್ದು ; ವೃ॥ ಕನಸಿದು ಚಿತ್ರಮಾಕಮದನಂತ ಪೆರ್ಚಾಯ್ತು ದುಮೆತ್ತ ಮೆನ್ನ ಸಾ। ವಿನತೆರನೆತ್ತಚೋದ್ಯಮಿದು ಕೋಳಗ್ನ ಹಂಬರಿದಾಗಿ ತೋರ್ದುದೇ॥ ಜನಪತಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನ ವಿಲಾಸದ ಗಾಡಿಯು

ರೀತಿಯೆತ್ತವಿಸಾ | ಕನಸಿದುಜಿಂತೆಯಂಕೆಡುವುದೀಯೆರ್ದೆಬಾಡಿವುದೇವೇನೀಗಳಾಂ ॥ ೧ ॥ ಕಂ॥ ಪರಿಚಯಮಿಲ್ಲದೆಮತ್ಸುತ | ನಿರದೆಸಗಿದಕಜ್ಜಮಕಟನ್ಯೋಪಾಂಗಿರವೆ ॥ ನ್ನುರುಗೂಢಲಿಖಿತವಿಸಾಗಳ್ | ಪುರದೊಳ್ಸಯಲಾದುದೇನೊಸುತಗೇಂಪತಿಯೋ ॥ ೨॥ ಎಂದಾದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಬಗೆಬಗೆಯಿಂಭಾವಿಸಿ ಭರದೆಪುರಕೆ ಪೋಪುದೆಸದನೆಂದುಪಯಣಸನ್ನದನಾಗಿಪೊರಮಟ್ಟುಕೆಳಂದಮಹಾರಾಜನಲ್ಲಿಗೆವಂದು ,

ವೃ॥ ಅರಸಾವಿಜ್ಞಾಪನಾಪ್ರಾರ್ಥ್ಯಂಪೊರೆವೆನಿದಂಕೇಳ್ವುದೀವಾಕ್ಯಮಂ ನಮ | ತ್ಪುರದೊಳ್ಮತ್ಪುತ್ರಿಗಿಂದೀದಿನದೊಳ್ಸೆಗಳ್ದಡ್ಯಾಪಸಂವಾದಮೇಳ್ಕು ॥ ಸಿರಿದಾದೀನಿಮ್ಮಕುಳಕ್ರಮಪ್ರಮುಖಸುಖದೊಳ್ಸೊಂಗುತಾಕಜ್ಜಮಂಬ | ಲ್ಕರೆದಿದೇ ೞಪೋಪೆನಾನೀದಿನದೊಳೆಜವದಿಂಪುತ್ರಿಗಾನಂದಮಾಗಲ್ ॥ ೪ ॥ ವೃ॥ ಅದಂದಿ ಗಳೆಪೋಗವೇಳ್ಕುಮರಸಾನೀಮೆನ್ನನಾವೋದವಿಂ | ಪಡೆಪಿಂಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿಂಭವತ್ತನುಜನಲ್ಲಿರ್ದಪ್ಪನುತ್ಸಾಹದಿಂ ॥ ಪಡೆದೆನೊಪ್ಪಿತ್ತವೆಯೊರ್ವಮಂತ್ರಿವರನಂಮತ್ಪುತ್ರನಕ್ಕಟ್ಟವಿದ್ಯಾದಮಸರ್ವಂನೆಗಳ್ವಾಗೆ ಬೀಳ್ಕೊಳಿಸುವೆಂತ್ವತ್ಸೂನುವಂಮಂತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ೫ ॥

ಎಂದೆ ಅರೆಯುರಾಜರಾಜನವಧಾರಿಸಿಯುಂತೆ ನೆಗಳ್ವುದೆಂದೊಡಪೋಪುದರ್ಕ್ಕಗ್ನಿಕೇತುವಂಬೆಸಲೊಡನವಂ ; ಕಂ॥ ವಿಪುಳಮತಿಸಕಲವಿದ್ಯಾ | ನಿಪುಣಂಸಭೆಯಿಂದಮೆಳ್ದು ಭೂಷಿತತನುತಾ ॥ ನುಪಶೋಭಿತಶಿಥಿಲಜರಾ | ವಪುಕಾಂತಂವೃದ್ಧಮಂತ್ರಿಯಾಗಳ್ಪೊರಟಂ ॥ ೬ ॥ ಅಂತುಪೊರಮಟ್ಟಗ್ನಿಕೇತುವನೊಡಗೊಂಡುದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಧೂಮರಥಶಾಲೆಯಂಪೊಕ್ಕು , ಕಂ॥ ಸಂದಾಂಬಂದಪೆನೆಂಬುದ | ನಂದಂಮಿಗೆಪುರಕೆತಿಳಿಪಲೊಪ್ಪಡೆವಿದ್ಯು ॥ ತ್ಕಂದಳತತಂತ್ರಿಯಿಂದಂ | ಮುಂದಂಪೊರಮಟ್ಟುಬಂದನಾಪ್ಪೊಗೆದೇರೊಳ್ ॥ ೭ ॥ ಅಂತು ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ; ವೃ॥ ಮದನಂಮತ್ತತ್ವದಿಂದಾಂಬರೆದತೆರದೊಳೇಂಮಾಡಿದಿದಪ್ಪನೋವಿ | ನ್ನದನಂಕೈಗಸ್ಮಿತೋಪತ್ತನದೊಳಿಂಬಂದಾತ್ಮಜಂಗಂನೃಪಂಗಂ ॥ ಮುದವಾಂತಾರಾಜನೊಳ್ಮತ್ತನುಜನೊಸೆದದೇಂಗಖ್ಯಿಮಂತಾಳ್ವನೋಪೆ | ಬೆದಮುಗ್ಧೋಹತ್ಪುರದಂಸುತನುಸಿಕನಿಸ್ಯತಿರ್ಪನೋಮಂದಚಿತ್ತಂ ॥ ೮ ॥

ವೃ॥ ಅಲ್ಲದೊಡಿಂದುಕೊಂದುಸೊಗದೊಳ್ನೆರೆದಿರ್ಪನೊಶಾಣನಾನಿದಂ | ಖುಲ್ಲನವಂಮದೀಯಸುತನೆಂತುನೆಗಳ್ದನೊಬೆತ್ತುಮಂತಿದೇಂ ॥ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತುಮಿರ್ಪುದುಸಳಂಚಪುದೀಗಳೆಪೋಗಿಪತ್ತನ | ಕ್ಕಲ್ಲಿನರೇಶಸೂನುವ್ಯತಿಯಾನಪಿಜೇಪಿಸಿರಲ್ಕುತಂತ್ರದಿಂ ॥ ೯ ॥ ವೃ॥ ಏನಾನೊಂದನೆಮಾಡಿಯಾನರಪನಂಕೊಲ್ಲಲ್ಕೆವೇಳ್ಕುಂಕರ | ಗ್ಗೇನುಂಸಂಶಯಮಾಗದಿರ್ಪತೆರದಿಂ(ಮಂತ್ರಿ)ವೃದ್ಧಂತೊಡ ॥ ದ್ದಾರ್ಥನೀಕಜ್ಜಕೆಸಜ್ಜುಗೆಯ್ವನಿವರೇಂಮೋಣ್ಪುತ್ರನಕ್ಕಯ್ದುವಂ | ತಾನೇಂಮಾಳ್ಪನೆಮಿಳ್ತುಪೆಯ್ದುವತೆರಂಮಾಳ್ಪಂಗುಣಕ್ಕಪ್ಪುದೇಂ ॥ ೧೦ ॥ ಎಂದವಂಬಗೆವುತೆಯ್ತರೆ ; ಇತ್ತಲ್ ರಾಜಕುಮಾರನಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ವಿಷಯಾಭೋಗತತ್ಪರಂಸುಖನಿದ್ರೆಯೊಳಿರ್ದು ಬೆಳಗುಜಾವದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿ ನಿರ್ವರ್ತಿತನಿತ್ಯಕರ್ಮ ಸುಳಿಗಕಲ್ಯಾ

ಣಂಗಳನಾಚರಿಸಲೆಂದರಸಿಯೊಡನೆಪಸೆಗೆಮಗುಳೆಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದರೆ ;
ಕಂ॥ ಪಸೆಯೊಳ್ದಂಪತಿಗಳ್ ಶ್ರೀಗಾಡಿಯೆ ನೆಸೆದಕೆಸೆವತೆರದಿಂ ಸಿರಿಯುಂ ॥ ಬಿಸ
ಜಾಕ್ಷನುಮೆಸೆವತೆರಂ । ಕುಸುಮಾಸ್ತ್ರನುಮಿಂದುಸುತೆಯುಮಾಮಂಟಪದೊಳ್
॥ ೧೧ ॥ ಆಗಳ್ಸುವಾಸಿನಿಯರ್ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕುತಿರ್ಪಾಗಳ್ ;
ವೃ॥ ಪೊಡೆದತ್ತುರ್ವರೆಗೆಸುವೃತ್ತದಿರವಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಸತ್ವರಂ । ಕಡುಪೆಂಪಿಂಕಿ
ಡುತಿರ್ದ್ದತ್ತೊ ನಭದೊಳ್ಸ್ವರ್ಗ್ಗದರಂಗಂ ವಲಂ ॥ ನಡೆತಂದೀಕದನಂ ನಿವೇದಿಸು
ವುದೋಪೇಳೆಂಬಿನಂ ಲೋಕದೊ । ಳ್ಪೊಡರ್ದ್ದತ್ತಾಘನಶಬ್ದಮಂದು ಕಹಳಾಭೇರೀ
ಮೃದಂಗಾನಕಂ ॥ ೧೨ ॥ ಆಮಂಗಳರವಂಗಳ್ ಬರ್ಪಮಾತ್ಯವರ್ಯಂಗೆ ಕೇ
ಳಿಸಲೊಡಂ ಬಿಡೆಬೆದರ್ದು ಕಾತರದಿಂ ಕುಂತಳಪುರದ ನಿಲ್ದಾಣದೊಳೆ ಇಳಿದಿದೇನುತ್ಸವಧ್ವ
ನಿಯೆಂದಲ್ಲಿರ್ಪರಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ; ವೃ॥ ದೇವರದೇಕನೀಪರಿಯುಮೀಮದಸಂ
ಭವದೀಯಪುತ್ರಿಯುಂ । ಭಾವಿಸೆತಮ್ಮಲೆಕ್ಕದತೆರಂ ಶಶಿಹಾಸನರೇಂದ್ರಚಂದ್ರಮಂ ॥
ಗೇವಿಧದಿಂ ವಿವಾಹವಿಷದಿಂದೊಸೆದಿತ್ತುದರಿಂದಮಿಂದು ಶೋ । ಭಾವನದುತ್ಸವಕ್ಕೆ
ಪೊಸೆವೀಪಟುದುಂದುಭಿಕಾಹಳಾನಕಂ ॥ ೧೩ ॥ ಕಂ॥ ಮೊರೆವುವು ಭೋಗ್ಗರೆ
ಪುತ್ರೀ । ವರನೊಳ್ಕೂಡನಿವನಮದುವೆಯಾದೀಗತಿಯಾ ॥ ಪರತೆರಪ್ರಣ್ಯಂಲೇಸಂ ।
ದುರೆನಲಿವಾಪೌರರಬ್ಬರಂ ಮಿಗೆಜೀಯಾ ॥ ೧೪ ॥ ಎಂದವರ್ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕೇ
ಳ್ದನಿತರೊಳೆ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಮನಂಕದಡಿ ; ವೃ॥ ಜ್ವಾಲದುದ್ಯನ್ನಿಶಿತಾಸ್ತ್ರ
ಧಾರೆಕಿವಿಯಂಪೊಕ್ಕಂತೆ ತದ್ವಾಕ್ಯಮುಂ । ಜ್ವಾಳಿಸಲ್ಕರ್ಣದೆಕಾಯ್ದು ಬಯ್ದು ಮನದೊ
ಳ್ದುಂ ಮೈಸಿಬಲ್ಸೇದೆಬ ॥ ಳ್ವಾಳಮುಣ್ಮಿರ್ಕಿದರ್ಯೊಳ್ದಡಂ ಬಡಿದು ನೇತ್ರಂ ಕೆಂಡದಂತಾಗೆ
ಗಾಲ್ಗಲನಾಗಳೊಪ್ಪರಮುಟ್ಟವಂದಿಳಿದು ತೇರಂ ಮಂತ್ರಿಯುಬ್ಬೇಗದಿಂ ॥ ೧೫ ॥
ಕಂ॥ ಮಗನಕಟ ತನ್ನಕೊಂದಂ । ಮಿಗೆಪಗೆಯಾದಂ ಕುಲಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿಯು ಪಿಡಿ
ವೊಲ್ ॥ ಬಗೆದಿರಿದಿವನಂ ನೃಪನಂ । ಪುಗಿಪೆಂ ಜವಪುರಕೆ ಬಳಿಕೆ ಬಂದುದನರಿಪೆಂ ॥ ೧೬ ॥
ಎಂದು ಮನದೊಳ್ದಡದಡಿಸುತೆ ಬಗೆದು ರಾಜವೀಥಿಯೊಳೆಯ್ತುತಿರ್ಪಾಗಳ್ ;
ವೃ॥ ಮಣಿಘುಂಟಾಮಣಿಕಿಂಕಿಣೀಮಣಿವಿತಾನಸ್ವರ್ಣಲಂಬೂಷಭೂ । ಷಣಸತ್ತೋ
ರಣಮಂ ನಾಸುಳ್ದು ಬರ್ಪಂದದಂ ಮಂತ್ರಿಯೆಂಬುತ್ಸವ ॥ ಕ್ಕಣಮಾಂಗಚರದಿಂದ
ಮಾರತಿಯನೆತ್ತುತ್ತಿರ್ಪ ಕಾಂತಾಳಿಯುಂ । ನೀವಾವೇದಿಗಳಂ ಕಡಂಗಿ ನಲಿವಂ ಪಾರ
ಕ್ಕರ್ಳಂ ಬೇಗದಿಂ ॥ ೧೭ ॥ ವೃ॥ ಇರದಿದ್ರ್ವೀಂದುಚೆನ್ನಗನಿವಂ ವಿಧುಹಾ
ಸನರೇಂದ್ರನೀತನೊ । ಳ್ಪರಿಣಯಮಾಂತ ವಿಮ್ಮಗಿಕೋಮಲೆ ಹೊನ್ನಪಚ್ಚೆಚ್ಚರ್
ಗಾರ್ತಿನೀಂ ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಏಕದರ್ಥನೆ ಕರಂ ವರಮಾದುದು ತಕ್ಕನಲ್ಲನಂ । ಪಿರಿದರಸು
ತ್ತೆಪುತ್ರಿಗೆವರಂ ನೆಗಳ್ದಿರ್ಕರ ಮಿಂತು ಮಾತ್ರರಾರ್ ॥ ೧೮ ॥ ಕ॥ ಎಂದಾ
ನಂದದೆಸಂತಸ । ದೊಂದಿರವಂ ಪೊಗಳ್ದುಭೂಸುರರ್ಕಳನಾಗಳ್ ॥ ಮುಂದಮತಿಮಂ
ತ್ರಿವರ್ಯಂ । ಚೆಂದದೆಮನ್ನಿಸದೆ ಕಡೆದನಸ್ಥಿರಚಿತ್ತಂ ॥ ೧೯ ॥ ಅಂತವಂ
ಬದ್ಧಕ್ರೋಧದಿಂ ವಂಪುತೇರಿಳಿವ ಸುಗಮೊಳ್ ; ವೃ॥ ಮಂದಸ್ಮೇರಮು

ಖಾಂಬುಜಾತಮದನಂವಿಷ್ಕಲ್ಮಷಂಸತ್ವನಾ । ನಂದಪ್ರಸ್ಫುರಿತಾಂಗಜಾಸ್ಯವನು
ದಂಚದ್ರೂಪ್ಯಗಾಲಂಕೃತಂ ॥ ಸಂದಾಗಳ್ಬರೆಂಗೆಪಂದಿರ್ವಗಳ್ಪಾತ ದನಾ
ನಂದದಿಂ । ಬಂದಾತಂದೆಯನಂದಿದಿಗ್ರೋಗಳೆಚಳೆನ್ಮುಕ್ತಾವಳೀಕಂಧರಂ ॥ ೨೦ ॥
ಅಂತೆಯ್ದುವಂದು ಪೊಡವಟ್ಟ ಮದನನಂ ಪರಸಿಪೊಡವಂದವಂತ್ರಿಗೆ ಪಡಿಬೀಡಾ
ರಮಂ ಕುಡಲ್ವೇಳ್ದವನಂ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ ಸಜ್ಜೆವನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು; ಕ॥ ಆಗಸ
ವೇಕವಿದ್ಪೀಲಿಲ್ವ । ಭಾಗವಮೆಪಾತಾಳಕೆಳದವೊಲ್ಪ್ಲನಿಸಿದಂ ॥ ಮಾಗರವೊಲ್ಮಂತ್ರಿ
ವರಂ । ಮೋಗರಿಪಡೆಮುಂದುಗಾಣದಾತುರಚಿತ್ತಂ ॥ ೨೧ ॥ ಅಂತುಜಾನಿಸಿಮದ
ನನಂಬರವೇಳೆಂಬುದುಂ, ವೃ॥ ಂರಂಕಂಕಂಗರಿತಂಚಿಕಿತಚಿತ್ತಂಕಾತರಂ
ಲಜ್ಞನೇ । ನೊಂದಂನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಕೆಸಾಲದೆವಿಡುಂಕುತ್ತುಂಕಂಬಗಿತ ॥ ನಿನ್ನಂ
ದಾವೋಗದೆಪೂಗದೊಳ್ಳಮಿಸಿಪೋಗಲ್ಕಾದಾಸೂಕಿಗಾ । ಕಂಡಂತನ್ನೊಳೆಚಿಂ
ತಿಸುತ್ತುಮುದನಂತನ್ನಯ್ಯನಂನೋಡಿಪಂ ॥ ೨೨ ॥ ಅಂತುನೋಡಿ ಜೀಯಾ!
ಬೆಸನೇನೆನೆ, ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಕೆಬ್ಬನೆಬಿಟ್ಟಬಿಡುಗಣ್ಣಳಿಂ ಬಿರ್ರನೆನೋಡಿ,
ವೃ॥ ಮದಮತ್ತಾಗವಯ್ಯಗೊಲ್ಲನೆಗಳ್ವೇಕಾರ್ಯಂಗಳೇಂಪೆಂದೆನಾಂ । ಪದೆಪಿಂದಂ
ಬರೆದಿರ್ದಪತ್ರದಿರವೇಂಸಂತೋಷವೇಂನಿನ್ನಕೊ ॥ ರ್ಪಿದನಾನಿನ್ನಯೋನಿವೀಮ
ದುವೆಪೇಂಬಲ್ಪೊಸಕಿ ಪೇಳ್ಚದು । ರ್ಮದದುರ್ದಾಂತಮದಾಂಧಪೋಗದಿರೊಕೇಂ
ನಿಂದಿರ್ಪನಾಂಪ್ಪಂದಿಪ್ಪೋ ॥ ೨೩ ॥ ವೃ॥ ಪೋಲೇನಿನ್ನೆಡೆಗಾಂಕರಂಬರಸಿ
ದಾಪತ್ರಾರ್ಥಮಂನೀಂಕರಂ । ಪದೆಪಿಂಪಾಳಯಿನೊಲ್ದುನೋಡಬೆನೆಗಳ್ಕೆಜ್ಜ
ಮಂಪಾಪಿಪೆ ॥ ರ್ಜದಸಂತೋಷದಿಂಡಿಮಾಡಿಕಿಡಪೋದ್ಯೈಕಿರಾಳಪೋಗಿಲ್ಲಿಯೋ ।
ನೊಂದವಿರ್ಕೆಂದಿನಗೇಷ್ವಪೋಸರ್ಪೋಸ್ಪೋಗಿಲ್ಲಿಮೇನಿಪ್ಪುದೋ ॥ ೨೪ ॥
ಎಂದು ತರ್ಜಿಸಿ ಬಗ್ಗರಂದೆಮುಂಚನಕ್ಕಿದೆ ರಂ ಬಡಿಮಿಮದನ ರಗಾಗಿ,
ಕಂ॥ ಖಳಿಸೇಕೆಜೀಯಾನಿಮ್ಮಯ । ಹಿತವಚನದತೆರದಿನೆಗಳ್ದನೀಪರಿಣಾಮಮಂ ॥
ಮತಿಗೆಟ್ಟುನಿಮ್ಮಪತ್ರ ಮ । ನತಿನೆಲದಿಂಮಾರ್ಸಲ್ಲನಾಂಮಿಗೆಜೀಯಾ ॥ ೨೫ ॥
ಕ॥ ಚಿತ್ತಿಸಿನಿಮ್ಮಪತ್ರ ಮ । ನತ್ಯಸಿರ್ದಾದೊಡಾಂ ರಂನಿಮ್ಮಡಿಗಾಂ ॥ ಮ
ತ್ತಂಬಹಿರನಸ್ಸಿ । ಸುತ್ತೇನಿಮಗೊಗೆದನಲ್ಲನಾನಿದುಸತ್ಯಂ ॥ ೨೬ ॥
ಎಂದವಂ ಬಿಸತಪತ್ರಮಂ ತೆಗೆದುಕುಡುವುದುಂ; ವೃ॥ ಪಿಡಿದಾಪತ್ರಮ
ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೆಬಗೆಯಿಂದಂತಾಗೆಮಂತ್ರೀಶನು । ಕೇಡಗೀಕೆಜ್ಜ ಕ್ಷನಿಸ್ತುಸುತ
ನೆಂಳ್ಪಿಲ್ಲನಾಂರಾತ್ರಿಯೊಳ್ ॥ ಕೆಡ ಪಿಂದಂಬರೆವಾಗಳ್ಬರೆಪಮೋಂಬಿಳ್ದಿತ್ತೊ
ಮತ್ತಿಲ್ಲಿಯೇ । ಕಡೆಭೂಪಾತ್ಮಜನೊಲ್ದುತಿರ್ದದನೊಬರ್ಬಂದಕ್ಕಟಾಕಾಣೆನಾಂ
॥ ೨೭ ॥ ವೃ॥ ಬರೆದೀಲೇಖನಪತ್ರತಿರ್ದದತೆರಂತೋರಿರ್ಪುದಿಲ್ಲೆಂದುನಾಂ ।
ಬರೆವಾಕಾಲದೊಳೇ ಪದನೆವೆಗಳ್ದಕೊಂಗದಾಭೂಪನಾ ॥ ಪಿರಿದೊಂದಭ್ಯುದ
ಯಂಕೆಡಂಗಿಪೆಬಿಗತಂತ್ರಂಗಳಿಂಮಾಡುಪೇ । ಪರಗಾಭೂಪನಹೂನ್ಯವೊಂದೆಪ
ಟೆಗುಂಮದ್ಯುಕ್ತಿನಿಶ್ಚಿತ್ರದಂ ॥ ೨೮ ॥ ಕಂ॥ ಗಿರಿಚಳಿಸಿದೊಡಂಪವನಂ ।

ಸ್ಥಿಗನಾದಿಂದವಿಂದುಗಾಂ ಪೊಂತೊಡವುರ್ಕೆಂ ॥ ಭರದಿಂ ಪಡುಗಡೆಯುದಯಿಸಿ ।
ಮೆರೆದಿಂದವನಾದ್ವಿಜರವಚನಮೇಂ ತಪ್ಪುಗುಮೇ ॥ ೨೯ ॥ ಅದೊಂದಂ ;
ಕಂ॥ ಮರಣಂ ತನುವಿನೊಳಿರ್ಪಂ । ದುರಿನಾಂ ನೆಗಳ್ದಪೆನವಂಗೆ ಮರಣಕ್ರಿಯೆಯಂ ॥
ನೆರೆ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ಮಗಳೇ । ಧರೆಯೊಳ್ ಮಿಳ್ಗೆ ಬಿಡೆನವಂಗಳಿವಿರವಂ ॥ ೩೦ ॥
ಕಂ॥ ವಿಧಿಲಿಖಿತಮಕಟ ಧರೆಯೊಳ್ । ವಿಧುಹಾಸನನೊಲ್ದು ಮದುವೆಯಾದೀ ಗತಿ
ಯಾ ॥ ವಿಧವಾತ್ವಮುಸ್ಥ್ಯ ನೃಪಸನಂ । ವಧಿಸದೊಡೀ ಧರೆಯ ಸಂಪದಂ ಪೆರರ್ಗಕ್ಕುಂ
॥ ೩೧ ॥ ಅದರಿಂ ; ವೃ॥ ಏನಂ ಮಾಡುವೆನಾ ದುರಾತ್ಮನಳಿವಂ
ತೀನಂ ತರಂ ಯೋಚಿಪೆಂ । ಮಾನಕ್ಕಾಂ ಗಿಸ ಕೆಯ್ದು ಬೇಡನವನಂ ಕೊಂದಲ್ಲದೀ ಭೂ
ತಳಾ ॥ ಧೀನಕ್ಕೆನ್ನ ತನೂಜನೇಕೆ ಪಡೆಯಂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಾಂ ಪೆಸೇಂ । ತೀನಂ
ಯುಕ್ತಿಗೆ ಸಂಗವೆಯ್ದದ ತೆರಂ ಭೋ ವಿಸಾಳನಂ ಕೊಂದಪೆಂ ॥ ೩೨ ॥ ಅದಾ
ವುಪಾಯಮೆಂದೊಡೆ, ಇಂದು ಮದುವೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನಮಪ್ಪುದರಿಂ
ದೀಪುರದುತ್ತರ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯ ತಪ್ಪಲಿಂ ಬದ್ರ ಮುಷ್ಟಡ ಮಂಡಿತೆಯಪ್ಪ ಚಂಡಿಕಾ
ದೇವಿಯನೋರ್ವನೆ ಮುಚ್ಚಂಜೆಯೊಳ್ ಪೂಜಿಸಿಬರ್ಪುದೆಮ್ಮ ಕುಲವ್ರತಮಪ್ಪಿನಂ ಗೆಂದು
ಶಶಿಹಾಸನನಟ್ಟಿ ಪೊಲೆಯರಿನ್ನು ಕೊಲಿಪ್ಪುದೆ ಪದನೆಂದು ಬಗೆದಂದೆಕ್ಕಟಿಯೊಳ್ ಚಂಡಾ
ಲರಂ ಬರಿಸಿ ; ವೃ॥ ದುರುಳರೆ ಪಿಂತೆ ಬಾಲಕನನೋರ್ವನನಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ನಿ
ಮ್ಮೊಳಾಂ । ಭರದೊಳೆ ನೇಮಿಸಲ್ಕೆ ಸುತನಂ ಪಿಡಿದೊಯ್ದು ವನಾಂತರಕ್ಕೆ ಕ ॥ ಟ್ಟರ
ಕಡೆ ಬಿಟ್ಟುಬಂದೆನಗೆ ಬೆಂತೆ ಯಂ ನಾಗಿಸಿ ಬಾಳ್ದಿರಕ್ಕಟಾ । ತರಿಪದೆ ನಿಮ್ಮ ಸತ್ತ್ವ ಗುವೆನೀ
ಗಳೆ ಶೂಳಿಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪಿಗಾಂ ॥ ೩೩ ॥ ವೃ॥ ಕರುಣಿಸಿನಾದೊಡಂ ಬೆಸಸು
ವೀಸುನ ಕಾರ್ಯದೆ ಬಳಂತುಮೋಸಮಂ । ವಿರಚಿಸಿ ಪೋದೊಡಿಂ ಪಕಡಿ ದಿಕ್ಕುವೆನಲ್ಲದೆನಿ
ಮ್ಮ ಪ್ರವಂಶಮಂ ॥ ಪರಿಹರಿಪೆಂ ಮದೀಯ ಶಪದಂ ಘನಮೆಂದರಿಪಾಗಳೊಂದು ನಿ । ಬ್ಬ
ರದೆ ನೆಗಳ್ವ ಕಜ್ಜದಿರವೇನೆನೆ ಪೇಳ್ದಪೆನಲ್ಲರಾಲಿಸಿಂ ॥ ೩೪ ॥ ವೃ॥ ತರಣಿ
ಮುಳುಂಗಿ ಸಂಜೆ ಪರಿಯಲ್ಕೆ ಜಗದೊಳ್ಮಿಗೆ ಬರ್ಪನೋರ್ವನು । ದ್ಧುರಘನ ಚಂಡಿಕಾಲಯ
ಕೆ ಪೂಜೆಗೆ ಯೌವನಕಾಯನಾತ್ತ ಬಂ ॥ ಧುರತರ ಭೂಷಣಂ ಮೊದಲೆನಿಪ್ಪುದರೊಳ್ತೊ
ಪೊಕ್ಕು ನಿಂದು ಸ । ತ್ವರದೊಳೆ ಬಂದನಂ ಕಡಿವುದುಗ್ರತರೋಜ್ವಲಹಸ್ತಖಡ್ಗದಿಂ
॥ ೩೫ ॥ ವೃ॥ ಪರಿಕಿಸದಾತನಂ ಕಡಿವುದೇ ಬೆಸನಂ ನಿಮಗಿಂತು ಕಜ್ಜಮಂ ।
ಸರಭಸದಿಂ ನೆಗಳ್ದೊಡೆ ಕೊಟ್ಟಪೆನಾಂ ಧನಧಾನ್ಯರಾಶಿಯಂ ॥ ವಿರಚಿಸಿ ಕಜ್ಜಮಂ
ಪೆರರ್ಗೆ ಸೂಚಿಸದಿರ್ಪುದು ಕಾಣದಂತೆ ಪೋಲ್ । ನೆರೆ ನೆಗಳಲ್ಕೆ ಬರ್ಪುದು ಫಲಂ ನಿಮಗೀಗ
ಗಳೆ ಪೋಗಿ ಬೇಗದಿಂ ॥ ೩೬ ॥ ಎಂದವರ್ಗೆ ಸೂರೆಯೆ ಪೊಲೆಯರೆಲ್ಲರ್ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ;
ವೃ॥ ನಿಮ್ಮಡಿ ಜೀಯ ಪಾಲಿಪುದು ಲಾಲಿಪುದೆಮ್ಮಯ ಬಿನ್ನಪಂಗಳಂ । ಕೆಮ್ಮನೆ
ಬಾಲನಂ ಬನದೆ ಬಳಂದುಳಿಪಿರ್ದಪರಾದ ಮಂಗರಂ ॥ ನಮ್ಮೊಳೆ ನೋಡದಿರ್ಪುದು ಭವ
ತ್ಪದಸೇವಕರಾಂ ನೆಗಳ್ವೆವೀ । ನಿಮ್ಮಡಿ ಪೇಳ್ದ ಪೊಲ್ಲನದಪೇಗುಲದೊಳ್ಕವಡಿಲ್ಲದೆಲ್ಲ
ರುಂ ॥ ೩೭ ॥ ಎಂದವರ್ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೋಗೆ ;

ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಮುತ್ತಿನಮೊಗಸಾಲೆಯೊಳ್ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಮಗಳುಮನಳಿಯನುಮಂ ಬರಿ
ಸೆ ; ವೃ॥ ಸಮತನುಲಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತವರಾದುದನೋಡಿಮೆನಲ್ಕೆ ಬಂದರಾ । ವಿ
ಮಲಸುಮೌಕ್ತಿಕಾಂಚಿತವಿಭೂಷಣಬದ್ಧಲಲಾಮಪಟ್ಟರು ॥ ತ್ರಿಮಘನಕುಂಕು
ಮಪ್ರಚುರಭೂಷಿತರೊಯ್ಯನೆಬೆಂಬರಲ್ಗಳಿಂ । ಕ್ರಮದೆಕಡಂಗುತಂದುಪಿಡಿಪಾಘ
ನಸಾರಹರಿದ್ರಚರ್ಚಿತರ್ ॥ ೩೮ ॥ ವೃ॥ ಪೊಳೆವಕಿರೀಟರತ್ನರುಚಿಮುಂ
ಗಡೆಸೀಸೆಯನಿಕ್ಕಿದಂತೆಸ । ಜ್ಜೆಸೆವಿಭೂಷಣಪ್ರಚುರಕಿಂಕಿಣಿಗಳ್ಸುಭಗೀತಮಂ
ಸಮು ॥ ಜ್ವಲದೆನೆಗಳ್ವವೊಲ್ಮೆರೆಯೆಮುತ್ತಿನಹಾರದಕಾಂತಿಜೊನ್ನದಂ । ತೆಳಸಿ
ರೆಬಂದರಂಘ್ರಿರುಚಿಪ್ರಾವಲಿಯಂಕೆದರಲ್ವಧೂವರರ್ ॥ ೩೯ ॥
ಕಂ॥ ನನೆಗಣೆಯುಂರತಿದೇವಿಯು। ನನುನಯದಿಂಕೂಡಿಬರ್ಪವೊಲ್ನಡೆತಂದಂ॥ ಜನಪತಿ
ವಿಷಯಾಕಾಂತೆಯು । ನನುನಯದಿಂಕೂಡಿನಯನಸುಖಕರರೂಪಂ ॥ ೪೦ ॥
ಅಂತುಬಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟಮಗಳುಮನಳಿಯನುಮಂ ಪ್ರಸಿಮರುಕದಿಂಪರಸಿ ;
ವೃ॥ ಬಾರಯ್ಯಚಂದ್ರಕುಲಪ್ರದೀಪಶಶಿಹಾಸಕ್ಷ್ಮೇಂದ್ರಮಾರ್ತಂಡಭಾ । ಸ್ವಾರಪ್ರ
ಸ್ಫುರಿತಪ್ರತಾಪವರಶೌರ್ಯೌದಾರ್ಯಧೈರ್ಯಸ್ಫುರ॥ ನ್ಮಾರಾಂಗಾಸಿತಯೌವನಪ್ರಮ
ದನೀಂಮತ್ಪುತ್ರಿಗಾದ್ಯೆಮಹಾ । ವೀರಗ್ರಾಮಣಿಪೂರ್ವಪುಣ್ಯಫಲದಂತೇನೆಂಕ್ ನೀ
ಯೋಗಮಂ ॥ ೪೧॥ ವೃ॥ ಆರುಮನೊಪ್ಪದೆವಕ್ರಬಗೆವುತ್ಸತೆಗೊಪ್ಪ
ವನಲ್ಲನಂಮಹಾ । ಘೋರಮಣಕ್ಕೆಳಂಜಗದೊಳಾನರಸುತ್ತೆಬಳಲ್ದಚಿತ್ತಮಂ ॥
ಆರಿದುದಂಭವನ್ಮಧುರರೂಪಿನದರ್ಶನದಿಂದೆಸಂತಸ । ಕ್ಕೇರಿಸುತಿಲ್ಲಿಗಾಂ । ಕಳಿಪಿ
ದೆಂನೆವದಿಂಮಗೆನಿನ್ನನುರ್ವಿಪಾ ॥ ೪೨ ॥ ವೃ॥ ಇದೆಕೊಳೊಕೋಶಮನ
ರ್ಘ್ಯರತ್ನನಿಚಯಂರಾಜ್ಯಂಚಮೂದಂತಿನೀಂ । ಪದೆಪಿಂಕೊಂತಳಮಂಭವತ್ಪುರ
ಮುಮಂಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಾಳೆನ್ನಪೆ ॥ ಚರ್ದಸಂತೋಷಕೆಮೂಲಮಪ್ಪತೆರದಿಂನಿ
ನ್ನಂಕರಂಪಾರ್ದಪೊ । ಣ್ಮಿದರಾಗಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟುಕೊಟ್ಟೆನೊಲವಿಂಮತ್ಪುತ್ರಿಯಂ
ಭೂಮಿಪಾ ॥ ೪೩ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂದೂರಮಿದೆಂಬೀ । ಹೃದಯಮನೀ
ಳ್ದೆಸೆದುಸಂಭ್ರಮಂಬೆರಸೀಗಳ್ ॥ ಮುದಮಾಂತೆಮ್ಮಮನೋವುದು । ಸದಮಳ
ತರರೂಪಸಿರಿಯುಮಂಭೂಮಿಯುಮಂ ॥ ೪೪ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲದೆಯು
ಮಾಗಳ್ ; ವೃ॥ ಅರಸಾನೀಸೀದಿನಂನಿರ್ಮಲದಶುಚಿತೆಯಿಂಸಂಜೆಯೊಳ್
ಸ್ನಾನಮಾಂತೊ।ಪ್ಪಿರೆತೋಪ್ಪಿಪತ್ತ್ರನಕ್ಷತ್ರರದಬನದನಿಂಬದ್ರವೋನ್ಮಲದೊ
ಳ್ಬಂ ॥ ಧುರದೇವಾಗಾರದೊಳ್ಮಂಡಿಸಿದಪರಮದುರ್ಗಾಂಬೆಯಂಭಕ್ತಿಯಿಂದೊ ।
ಪ್ಪಿರೆಗಂಗಾವಾರಿಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಸುಮಫಲನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂಲದಿಂದಂ ॥ ೪೫ ॥
ವೃ॥ ಮುದದಿಂದೊರ್ವನೆಪೋಗಿಪೂಜಿಪುದದೇತರ್ಕೆಂದೊಡಾಂಪೇಳ್ವೆನೀ । ವಿಧಮಂ
ಕೇಳ್ವುದುಭೂಪನಾಲ್ಕನೆಯವಾರಂಮಾಡುವುದ್ವಾಹದಾ ॥ ಸದಳಂಕಾರದದುರ್ಗೆ
ಯುಂವರನೆಯೊರ್ವಂಸಂಜೆಯೊಳ್ಪೂಜಿಸೀ । ವಿಧಮೆಮ್ಮಾಕುಲದೊಳ್ನೆಗಳ್ದಪಿರಿದೊಂ
ದಾಚಾರಮಾಕಾರಣಂ ॥ ೪೬ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂನೀನೀದಿನದೊ । ಳ್ಪದೆ

ಪಿಂಮುಚ್ಚಂಜಿಯುಲ್ಲಿದುರ್ಗೆಯನೊರ್ವಂ ॥ ವಿಧಿವಿಹಿತದಿಂದೆಪೂಜಿಸಿ । ಮುದಮಂ
ಮಾಡೆವಗೆನಡೆಯಿಸೋಕುಲಕೃತಿಯುಂ ॥ ೪೭ ॥ ಎಂದಿಂದುಹಾಸಂಗೆನೇಮಿ
ಸೆ ; ಶಶಿಹಾಸನೊಪ್ಪುಗೊಂಡುಸಂಜೆಯುಪ್ಪುದಂಪೊರ್ದಿರೆ ;
ವೃ॥ ಕುಂತಳನಾಥನಾದಿನವೆಸಿಂಗರದೋಂಟದೆಪುಷ್ಪವೀಥಿಯೊಳ್ । ಸಂತಸದಿಂಕೆ
ಡಂಗಿನಡೆಪಾಡುವಕಾಲದೆದೇಹವಾರ್ಕನಾ ॥ ಕಾಂತಿಯೊಳಂತೆತಾಂಪೊಳೆದುಶೀರ್ಷ
ದಪೆನ್ನೆಳಲೊಪ್ಪಿದಿರ್ದ್ದಬ । ಗ್ಗಿಂತೆಯುನಾಂತುಸಂಸೃತಿವಿರಾಗತಪಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟುಚಿ
ತ್ತಮಂ ॥ ೪೮ ॥ ವೃ॥ ಇದುಸತ್ಯಂದೇಹಮೋನಶ್ವರಮರದೆಮನೋರೋ
ಗಮುಂರೋಗಮುಂಪೊ । ಣ್ಮದೆದೇಹಂಪೋಹದೊಳ್ಪೀಳಿಸದೆಪಡೆವವೈರಾಗ್ಯಸಾ
ಮ್ರಾಜ್ಯಕೀಕೆ ॥ ರ್ಮದಧಾತ್ರೀಭೋಗದಾಸಂಪದಮಿದುಸಿರಿದೇಚಿಂತಪಂಚಟ್ಟುವೈ
ರಾ । ಗ್ಯದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಂಗಳಂಭೋಗಿಸಿತ್ತರಿಸಲದಿಂಮುಕ್ತಿಯಂಸೂರೆಗೊಂಡೆಂ
॥ ೪೯ ॥ ಕಂ॥ ಕಿರುವಕ್ಕಳ್ವಿಷಯಸುಖಂ । ದೊರೆದುತಪಂಬಟ್ಟುಮು
ಕ್ತಿಯುಂಪಡೆದುವೆನಲ್ ॥ ನೆರೆತಿಳಿದುಮುದುಪನಾಗಿಯು । ಮರರೇತಾನಿಂತಿರಲ್ಕೆವ್ಯ
ರವಾನಿಸನೇ ॥ ೫೦ ॥ ಎಂದುತರಿಸಂದುಕಾಂತಿವರ್ಮಭೂಪಾಲಂ ನಿಜಪು
ರೋಹಿತನಪ್ಪಗಾಲವನಂಬರಿಸಿ ; ವೃ॥ ಕರುಣಿಸುಭೂಸುರಪ್ರಮುದನಿ
ರ್ವೃತಿಯುಂಪೆರಗಿಕ್ಕಿಮೋಹದೊ । ಳ್ಪಿರಿದೊಡನಾಡಿಸಂಸೃತಿಗಮಿನ್ನಿಸಿಸೇದೊರ್ಡ
ಲಂಗುರುತ್ವದಿಂ ॥ ಬಿರದುರೆಪೋಷಿಸುತ್ತೆಬಹುದುಃಖದೆವೇವುದುಸಾಲ್ಗುಮಾರ್ಗ್ವ
ಮು । ತ್ತರಿಯುದೆಬಾಳ್ವೆನೇಮರುಳ್ವೊಲಿಂತ್ತೊಡದೀರ್ಘಬಹುದುಃಖಜನ್ಮದೊಳ್ ॥ ೫೧ ॥
ಕಂ॥ ಹಿತಮರಿಯುದೆಸುಪದುಃಖದೆ । ಗತಿಗೆಟ್ಟಂದುಃಖಹೇತುವಂಸಂಸೃತಿಯುಂ ॥
ಇತರನೃಪನಂತೆಭೋಗಿಸು । ತತೀತನಿರ್ವೃತಿಗೆನೆರೆದೊಡೇಂಪುರುಳಂಟೇ ॥ ೫೨ ॥
ಕಂ॥ ಪರಿಣತಿಸುಖಮಂಭಾವಿಸಿ । ಮರುವುಟ್ಟಂನೂಕಿಬೋಧೆಯಿಂಪರಸುಖಮಂ॥
ಪರಿಗಣಿಸಿದೀಕ್ಷೆಗೊಂಬೇ । ತರಿಸಲದಿಂದೆಂತುಮೊಲ್ಲೆನೀಸಂಸೃತಿಯುಂ ॥ ೫೩ ॥
ಆದೊಡಮಾಗಳ್ ; ವೃ॥ ಧರೆಯುಂಮತ್ಸುತೆಯುಂಕಡಂಗಿನಲಿವಾನಾಗಿರ್ಗ್ಗೆ
ವೆನಿಂಬಿಂದಿಸಾ। ಪಿರಿದೊಂದುತ್ಸವದಿಂತನೂಜಶಿರದೊಳ್‌ಶೇಷಾಕ್ಷತಾಪೂರ್ವಕಂ॥
ಧರಣೀಪಟ್ಟಮುನೊಲ್ದುಕಟ್ಟಿತಪಮಂಕೈಕೊಂಬಹೂನ್ಯಕ್ಕೆತಾಂ । ನೆರೆಯಿಂಪಾ
ಪಶರೀರನೆಂಬೆಸಸಿಮಿಾಕಾರ್ಯಂಗಳಂಭೂಸುರಾ ॥ ೫೪ ॥ ಎನೆಗಾಲವಂವಿ
ಸ್ಮಯಂಬಟ್ಟುತನ್ನೊಳೆ ; ಕಂ॥ ಎಂತುಟುಶುಭಾಶುಭೋದಯು । ಮಂತು
ಟಿಮಾನವರ್ಗೆಫಲಿಸುಗುಂನೆರೆತಿಳಿದರ್ ॥ ಸಂತಸದೆರಾಜ್ಯದೈಸಿರಿ । ಗೆಂತುಂಬೆರತಿ
ಹದೆಪರಮನೇಂಮರೆದಪರೇ ॥ ೫೫ ॥ ಎಂದುಬಗೆದರಸನಮನದನಿಚ್ಚ
ಟದತರಿಸಲಕೆತಲೆದೂಗಿ ; ವೃ॥ ಅರಸಾಬಿನ್ನಪಮಿಂತುನಿರ್ವೃತಿಸುಖಂ
ಮುಖ್ಯಾಶ್ರಯಂಜೀವಿಗೆಂ । ದಿರದೀಕರ್ಮದದಂದುಗಕ್ಕೆಬಗೆಯೊಳ್ಪೇಸುತ್ತೆರಾಜ್ಯಾಂ
ಗಮಂ ॥ ಪೆರರ್ಗಿತ್ತೀಧರೆಯುಂಜರತ್ತೃಣಕೆಸಾಮ್ಯಂಮಾಡಿಪೋಗಾಡಿನಿ । ರ್ಭರ
ಮಾತ್ಸರ್ಯಮನೊಕ್ಕಿಳೀನದರಿನೇಂವೈರಾಗ್ಯಸಂಪನ್ನನೋ ॥ ೫೬ ॥

ವೃ॥ ಪಡಿನುಡಿಯಾಡೆನೀಪದಕೆಭೂಪತಿಕೇಳ್ವುದುಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಮಂ । ಪಿಡಿದೊ
ಡೆನೀಂಭವತ್ಸಚಿವರುಂಪುರವಾಸಿಗೆಮಂತ್ರಿವರ್ಗಮುಂ ॥ ತಡೆಯದೆಬೇತೆಯುಂ
ಬಳಸುವರ್ತ್ತವನೀನದರಿಂದೆದೀಕ್ಷೆಯುಂ । ಪಡೆಯದೆಭೂಮಿಯುಂಪೊಲ್ವುಕ ಲಮನಾ
ಳ್ವುದುಬಾಳ್ವುದುತ್ತಮಂ ॥ ೫೭ ॥ ಇದೆಂತುಮೆನ್ನಮನಕೆಸೇರದೆಂಬ
ಯುವ್ಪೊಡೆ , ವೃ॥ ಧರೆಯುಂಸಜ್ಜನರುಂವಿಳಾಸಿನಿಯರುಂಭಂಡಾರಮುಂ
ಬಾಲವೃ । ದ್ಧರುಮಂತಃಪುರಮುಂಸುಮಂಡಳಿಕರುಂಸಾಮಂತರುಂಮಂತ್ರಿವ ॥
ರ್ಗರುಮಾಚಿಂತೆಯನಾನದಂತೆಸುತೆಯುಂಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂಧಾರಿಣೀ । ಪರವರ್ಗಂ
ಗೆವಿವಾಹದಿತ್ತುತಪಮಂಕೈಕೊಳ್ವೆರಾಮುಂಡನಾ ॥ ೫೮ ॥ ಅಂತಪ್ಪುಸದ್ವ
ರನಾರೆಂಬೊಡೆ ; ವೃ॥ ಜನತಾಪಾಲಕುಳಿಂದಭೇಶದೆರೆಯಂಶ್ರೀಚಂದ್ರಹಾ
ಸಾಧಿಪಂ । ಘನದೋರ್ದಂಡವಿಮಂಡಿತಾಖಿಲಧರಾಭಾರಂಜಯಶ್ರೀರಮಾ ॥ ವನಿ
ತಾಕಾಂತನರೀಭಸಿಂಹನಮಳಂಕ್ಷೇಮಂಕರಂಧಾರ್ಮಿಕಂ । ಜನಪಂತಾನೆನಿಪಂಧರಾ
ತಳದೊಳ್ಸದ್ಧರ್ಮಸಾರೋದಯಂ ॥ ೫೯ ॥ ಅದರಿಂ , ಕಂ॥ ಶರನಿಧಿಸಲಿಲಂ
ದಾವೋ । ದರಂಗೆನರಿದಿತ್ತುಸಕಲಸುಖಮಂಪಡೆದಂ ॥ ತಿರದಾತ್ಮಜೆಯಂಭೂಮಿ ।
ವರಂಗೆನೀನಿತ್ತುಜನಕಪಡೆವುದುಶೊಗಮಂ ॥ ೬೦ ॥ ಇಂತವರಿರ್ವ
ರುಮಾಲೋಚಿಪಪದದೊಳ್ ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿಯೆಂಬ ಚಂಪಕಮಾಲೆಯುಕೇಳ್ದಾರಿತಂದು
ಕೈಮುಗಿದುನಿಂದು ; ವೃ॥ ಭವದೀಯಾತ್ಮಜೆಯೆಂದುಭೂಮಿಪತಿಯುಂಶ್ರೀ
ಚಂದ್ರಹಾಸೇಶನಂ । ನವರಾಗಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟುನೋಡಿದಳೊತಾನಂದಿಂಗನ್ನಿಕಾ
ಮನು ॥ ಚಾಪವೆಬಾಣಕ್ಕೆಡೆಗೊಟ್ಟುಗಾಡಿಪೊರಳ್ವಳ್ವಡಲ್ಕರಂನೋಡಳು । ಯು
ವತೀರತ್ನಮದೊಂದುಭಾವವಿಧಮಂತಾಳ್ದಳ್ದರಾಪಾಲಕಾ ॥ ೬೧ ॥
ಅದಲ್ಲದೆಯುಂ ; ವೃ॥ ಸರಸಿಜಪುಷ್ಪವೊಕ್ಕಹಿಮವಾರಿಯಿನೊದ್ದೆಸೆಜೀತ
ಕುಗ್ಗಿದಬೀ । ಳ್ತರುವವೋಲಾವಗಂಕವಿಮನ್ಮಥನಸ್ತ್ರಚಯಂಗಳಿರ್ದಿಸಂ ॥ ಧುರೆ
ತನುವಂತನೂದರಿಬನಕ್ಕಿರದೆಯ್ದಿಕಡಂಗಿಸುಯ್ದುಬೆ । ಚ್ಚರದೆಮಲಂಗುವಳ್ಕೈಳಿ
ರ್ವತಂಗದಿರ್ಗಲ್ಲಿನಪುಷ್ಪಶಯ್ಯೆಯೊಳ್ ॥ ೬೨ ॥ ವೃ॥ ಅಳಿಗಿಳಿಚಂದನಂ
ಕಮಲಕುಂದಮರಂದವಸಂತಕೋಕಿಲಂ । ಎಳೆಯೆಲರೀವನಂಪುಳಿನಮಾತರುಣೇ
ಮಣಿಯುಂಕರುತ್ತುಬ ॥ ಳ್ವಳಮುರದಿಂತೊಡರ್ದಲೆಗುಮಾಶೆಯುಂಮುಖಕಾಂತಿ
ಯಿಂದೆಕೀ । ಳ್ಗಳೆದಪಳೆನ್ನಮಾನಿಸದವೆಂದಿರಿವಂಕರಪಾತದಿಂನೃಪಾ ॥ ೬೩ ॥
ವೃ॥ ಸುರಿವಪಟೀರವಾರಿತರಿದೊಟ್ಟುವಬಾಲಮೃಣಾಳಸಂಕುಳಂ । ಪಿರಿದುಬೆಬೀಸು
ವಾಮೃಪತಳಿರ್ಕರವೊತ್ತುವವಾರಿಜಂಮನೋ ॥ ಹರಮೆನೆಪಾಸುವಬ್ಜದಳವೊ
ಯ್ವನೆಪೂಸುವಪಚ್ಚಗಪ್ಪುರಂ । ನೆರೆಪುದನಗ್ಗಿಯಾಗಿಸುಪನಾರಿಸಲಾರವುಕೋ
ಮಲಾಂಗಿಯಾ ... ... ॥ ೬೪ ॥
ಎಂದುಬಿನ್ನವಿಸೆನರಪಾಲಂಮಗಳಮನೋಗುಣಕೆಸಂತಸಂಬಟ್ಟು , ಕಂ॥ ಆ
ರಾಜಸುತನೊಳಲ್ಲದೆ । ಬೇರೀಕುವರಿಯಮನೋಮುದಂಪೆಚರ್ಚುಗುಮೇ ॥ ನೀಕೇ

ಜಿನೆಗೊಗೆದಪುದೇ | ರಾರಾಜಿಸರವಿಯೊಳಲ್ಲದೊಲ್ಮೆಯುದೆಂದುಂ ॥ ೧೫ ॥
ಎಂದರಂಪೊಗಳ್ದಣುಗಿಯುಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಕರೆತರ್ಪುದೆಂದು ಬೆಸಸುತಿರಲೊಡನಾಗಳ್ ; ವೃ॥ ಗುರುಬುಧಮಂಗಳೋನ್ನತಿಗೆ ಭಂಗವನಿತ್ತು ಕರುತ್ತು ಭೂಮಿಯೊ | ಳ್ಪಿರಿದುರೆ ಕಾಯ್ದು ತನ್ನ ಸತಿಯುಂ ಮಿಗೆ ನೋಯಿಸಿ ನಿಚ್ಚಮುಂ ಮರು ॥ ಳ್ವೆರಸುಕದಾಗಿ ಸೇವಿಸುತೆ ವಾರುಣಿಯುಂ ಚವರಾಗವಾಂತು ನಿ | ಬ್ಬರದುರಿದಂಗಧಃಪತನಮೇ ನಿಜಮೆಂಬವೊಲಂದು ಭಾಸ್ಕರಂ ॥ ೧೬ ॥ ವೃ॥ ಮುಳುಗಿದನಂತುಟೇ ಪಡುವಣೆತ್ತೆ ನೆವೃದ್ಧನುವಣಾಗರಾಗವುಂ | ತಕೆದುಕೆಡಂಗಿ ಪುಷ್ಪಿಣಿಯುರಂದಿವದೆ . ಳ್ನಸುಕೋಂಕಿಕಾಯ್ದುಬ ॥ ಳ್ವಳೆಮುರಿದಂದಿನೇಶನದರಿಂದೊಗೆತರ್ಪುದುಮಂತೆ ಸಾಯ್ದುದುಂ | ನೆಲದೊಳಿವಂಗೆ ಸಂದುದದರಿಂ ಮರಣಾಂಭವಮಿನ್ನರೊಳ್ ದ್ರುವಂ ॥ ೧೭ ॥
ಅಂತು ನೇಸರ್ಮುಳುಗುವುದುಂ ಕಾಂತಿವರ್ಮಭೂಪಾಲನಲ್ಲಿದ್ದ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರನಂ ಕರೆದಕ್ಕಟಿಮೊಳ್ ; ವೃ॥ ಮದನ ನೀನಿಂಗಳೆಸತ್ತ್ವದೆ ತೆರಳ್ ಪೋಗಿಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ | ಮುದದಿಂ ಬರ್ಪಂತೆ ನೀಂ ನಲ್ನುಡಿದು ಕಳುಹು ರಾಜಪುತ್ರ್ಯಂಕನಂಪೋ ॥ ಗೊಡವಿರ್ಪಂಕೆಚ್ಚಮೊಂದಾತನೊಳೆಮಗೆ ಕರಂ ಕಾಣ್ಬನೀಂ ಮುಂದೆ ಬೇಗಂ | ಪಡೆಪಿಂ ನೀಂ ಪೋಗವಂ ಕಜ್ಜಮದೆನಿತಿರಲೆವ್ಮಂ ನೃಪಂ ಕಾಣವೇಳ್ಕುಂ ॥ ೧೮ ॥
ಎಂದು ಬೆಸಸೆ ಮದನನಲ್ಲಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ರಾಜವೀಧಿಯೊಳೆಯ್ತರ್ಪಾಗಳ್ ಮುಂದೆ ;
ವೃ॥ ವಿಮಳಸುಗಂಧವಾರಿನೊಳೆಮಂದುಕರಂ ಮಡಿಯುಟ್ಟು ಶುದ್ಧಿಯಿಂ | ಕ್ರಮದೆ ಕಡಂಗುತಿಟ್ಟು ಪಣೆಯೊಳ್ವಿದಿಪೂರ್ವಕಮೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರಮಂ ॥ ಸುಮಫಲಗಂಧದಕ್ಷತೆಯ ಪೊಂಬರಿಯಾಣಮನಾಂತು ಭೂಧವಂ | ದಮಿತದುರಾತ್ಮ ವಪ್ರತಿಹತಂ ನಡೆತಂದನ ವಾರ್ಯದೋರ್ಬಲಂ ॥ ೧೯ ॥ ವೃ॥ ಮನವೊಲ್ಪರ್ಚಿಪೆನಾಂ ಜಗನ್ಮಯಿಯ ನಾದುರ್ಗಾಂಘ್ರಿಯಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ | ದೆನಿಪಾಸಂತ ಪದೊಂದುವ್ಯ ಬಿಗುಹೆ ನಿಂತೇನಾನ್ನೃಪ ವಿಸ್ಮೃತಾ ॥ ನವನಬ್ಜಾಯುತನೇತ್ರನೆರ್ದನೆಮದಂ ಪೆತ್ತೊಯ್ತುರುತ್ತಿರ್ದಪಾ | ಜನಪಾಲನಿಯದು ರಾಧನಚರ್ಪನೆಗೆ ಕೃಷ್ಣಾಕ್ಷ್ಮವರಂ ಬರ್ಪವೊಲ್ ॥ ೨೦ ॥ ಅಂತು ಬರ್ಪ ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ಕಂಡು ಮದನಂ ; ವೃ॥
ಏನಿದು ಭಾವ ಚಿತ್ರಮಿದು ತವ್ಮಡಿ ಪೊಲ್ಪಿಡಿದಿರ್ಪುದೇನಿದೇ | ಸೂನಸುಗಂಧದಕ್ಷತೆಯ ಪೊಂಬರಿಯಾಣಮಿದೆಲ್ಲಿಗೆಯ್ಪನೀ | ನಾನತನಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ ದೇವನದಾವನೊ ಸಂಜೆಯಾಯ್ತು ಪೊ | ತ್ತೇನಿದು ಶುದ್ಧಿಯೊರ್ವನೆ ಕರಂ ಪಥದೊಳ್ನಡೆದಿಂತು ಬರ್ಪುದೇಂ ॥ ೨೧ ॥ ಎಂದವಂ ಪರಿಹಾಸದಿಂ ಬೆಸಗೊಳೆ ನಲಿದವರ ... ರಮುಖಾರವಿಂದನಾಗಿ ; ವೃ॥ ಪರಿಹಸಮುಲ್ತು ಭಾವ ನಸುಸಂಜೆಯೊಳೊರ್ವನೆ ಪೋಗಿ ದುರ್ಗೆಯುಂ | ಹರಿಸದೊಳರ್ಚೆ ಸುತ್ತ್ರೆಮುಪಚಂತೆನೆ ... ವಂಶದಾವ್ರತಂ ॥ ಪರಿಣಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವಾರದೊಳೀದಿನವೆಂದು ಮಾವನೆ | ನ ... ದೆ ಕಡಂಗಿ ಸೇವಿಸಿದನೀದದರಿಂ ಬರವಾದುದೀವಿಧಂ ॥ ೨೨ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂ ಪ್ರೀದಪಿ...ರ್ವನೆ | ಮುಪವಾಂತಂ ಕಾಲಲೋಕವಾತೆಯುಂ ಪೂಜಿಸಲೆಂ ॥ ದುದಯಿಪ ಹರ್ಷದೊಳೆ

ಲ್ಲಿಗೆ । ಮದನಾನಿಂ ಬಂದ ಕಜ್ಜಮೇನೊರೆಯೆನ್ನೊಳ್ ॥ ೬೩ ॥ ಎಂದು
ನುಡಿಯೆ ಮದನಂ ; ವೃ॥ ಇದು ಪದವಲ್ತು ಭೂಮಿಪತಿ ಕುಂತಳರಾಜನೊರ
ಲ್ದನಿನ್ನೊಳೊಂ । ದೊದವಿದ ಕಜ್ಜಮುಂಟದರಿನೀಗಳೆನಿಂ ಕಳುಹಿಪ್ಪುದೆಂದು ಪೊ ॥
ಣ್ಮಿದ ಮುದದಿಂದೆ ನೀಮಿಸಿದನೆನ್ನದರಿಂದಮೆ ಬಂದೆನಿಂದು ಪೆ । ರ್ಚಿದ ಪದದಿಂದೆ ಕಂಡು
ನೃಪನಂ ಬೆಸನೇಂ ಪಿಡಿನಿಂ ನಯಾಂಬುಧೀ ॥ ೬೪ ॥ ಈಗಳ್ ನೀಂ ವಂಶದಾ
ಚಾರಮುಮಂ ಮಾನನಾಣತಿಯುಮಳಿವುದೆಂಬೆನುವುಪ್ಪಡೆ ; ವೃ॥ ಕುಲದಾಚಾರ
ಮುಮುದ್ಯನೊಲ್ದು ನೆಸಸಿದ್ಧಿರ್ಗೆ ಕಜ್ಜಮುಂ ಕೆಟ್ಟು ಭೂ । ತಳದೊಳ್ ಪೋಗದ ಮಾ
ಳ್ಕೆಯಿಂ ನಿಶಿಯೊಳಾಂದುರ್ಗಂ ಬೆಮಂ ಪ್ರೋಚಿಸಲ್ ॥ ನಲವಿಂದೊರ್ವನೆ ಪೋಪೆನೀಗಳೆ
ಬವಂ ನೀನಾಂತ ಪೊಂದಟ್ಟಿಯಿ । ತ್ರೈಲಿಭೂಮಿಪತಿಯೆಮ್ನೊಳೀಗಳೆ ನೃಪಾವಾಸಕ್ಕೆ
ಪೋಂ ವಿಕ್ರಮಾ ॥ ೬೫ ॥ ಎಂದು ನುಡಿದೊಡಂಬಡಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನಂ ರಾಜಭವ
ನದತ್ತಲ್ ಕಳಿಪಿ ತಾನೊರ್ವನೆ ; ಕಂ॥ ಪರಿಜನಮನುಳಿದು ಮದನಂ । ಭರ
ದಿಂ ಪಿತನಾಜ್ಞೆ ಕುಲದ ಸತ್ಕ್ರಿಯೆಯುಮುಳಿಗುಂ ॥ ನರಪತಿಗಪವಾದಂ ನಿ । ಬ್ಬರದಿಂ ಬಂ
ದಪುದೆನುತ್ತುಮೆಯ್ದ್ವಪೋದಂ ॥ ೬೬ ॥ ಆಗಳ್ ; ವೃ॥ ಘನನೀ
ಲಾಂಬೋದಮೇಮೇಲ್ನೆಗೆದುದೆನೆ ನಿಶಾರಾಕ್ಷಸಸ್ತ್ರೀಕರುತ್ತೊ । ಯ್ಯನೆ ಭೂಮಿಾ
ಭಾಗಮಂ ನುಂಗಿವಳೆನೆ ಭರದಿಂ ಪಂದಿ ಬೋಲಂ ಮುಸುಂಕಿ ॥ ಟ್ಟ ನುಮಿಂ ಮುಂದೇ ಹಕಾ
ಳಾಸುರನೆನಿಸೆ ಗೆದನೆ ಲ್ರೋದಸೀಭಂಗ ವೋ । ದಿನಿವಾಳಕ್ಕೆ ನಾಗ್ನಿ ಯಾಕರ್ಶೊ
ಗೆಂ ನೆವಸೆದೀಪಿತ್ತು ಘೋರಾಂಧಕಾರಂ ॥ ೬೭ ॥ ಅಂತುರ್ವಿಪರ್ವಿದ
ಮರ್ವಿನೊಳ್ ಮದನಂ ಬರೆಮುಂದೆ ; ವೃ॥ ನಲಿವ ಕುಕಿಲ್ವ ಪಾಡುವ ಕಡಂ
ಗುವ ತಂಗುವ ಬೀಗಿ ಬಸ-ಸಂ । ಚಲಿಸುವ ನಲ್ಮೆದೋರ್ಪ ನರೆಮಾಡುವ ಸುತ್ತಿ ಕಡಂಗಿ
ಸಾರ್ವ್ವಬ ॥ ಕ್ವಳಿಮುರೆಪುಟ್ಟಿತೋರ್ಪ ಕುಣಿದಾಡುವ ನೆತ್ತರಸೀಂಟುವದ್ಭುತಂ । ನೆಲ
ದೊಳುರ ಳ್ಪ ಭೂತಗಣದಿಂ ಪತಿಭೀಕರಮಾಯ್ತು ಕಾನನಂ ॥ ೬೮ ॥
ವೃ॥ ಮೆರೆದುದು ಮಂದಿಪರ್ವಿನ ಲತಾಕುಲದಿಂ ಮಿಗಲಡ್ಡಮಿಳ್ದಪೆ । ರ್ಮರಗಳ ರಾಜಿ
ಮಿಂಪಣೆದಪುಲ್ಗಿಡು ಮಿಂದಿದೆ ರ್ಪಿಚರ್ಮವಂತೆನಿ ॥ ಟ್ಟರದಿನಡುರ್ತು ಕೂಗುವ ಮೃಗಾ
ರಿ ನುಪದ್ವಿಪಭಲ್ಲ ಖಡ್ಗಿ ಮಾ । ನರ ಮಹಿಷಂಗಳಬ್ಬರದಿನುಬ್ಬರಮಾದುದು ಕಾನನಾಂತ
ರಂ ॥ ೬೯ ॥ ಅಂತತಿಭೀಕರಮಾದ ಶಮಿಾವನದೊಳ್ ಮುಂದೆ ಬೇವಟೆ
ಶಾಗ್ನಿಯುರಿವೆಳಗಿಂ ; ವೃ॥ ಕರಮೆಸೆದತ್ತು ತಾರನಗಮೇನೆಲಸಿರ್ದಪುದೆಂ
ಬ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ । ಸುರುಚಿರ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯಿಂ ಸಮೆದಿರ್ಪತಿಗವ್ಯಮಪ್ಪಬಂ ॥
ಧುರತರ ಭಿತ್ತಿಯಿಂ ಪೊಳೆವ ವಜ್ರದ ಗೋಪುರದಿಂದೆ ನೀಲಭಾ । • ಸುರಮಣಿಕುಟ್ಟಿ
ಮಂಗಳಿನಗಾತ್ಮಜೆ ಮಾಪೊಸತಪ್ಪ ದೇಗುಲಂ ॥ ೭೦ ॥ ಅಂತದಿರೊಳೆಸೆ
ವಾದಿಮಾಯೆಯ ದೇಗುಲನುಂ ಮದನನೊಳವುಗೆ ; ವೃ॥ ಹರಿಹರಿಪೇಳ್ವೆನೇನ
ನವರೆ ಳ್ಕಿಗೆ ಮಂದದಡಗಿದ್ದ ಘಾತಕ । ರ್ಕರಮಿರಿದೆತ್ತಿ ಖಡ್ಗದಿರಿಯಲ್ಕೆ ಡದೊಳ್ಬಲ
ದೊಳ್ಪಡಿಲ್ದನೆ ॥ ತ್ಸುರತೊರೆಭೋಂಕೆನುರ್ವಿ ಪರಿಯಲ್ಜಗದೀಶ್ವರಿಕೃಷ್ಣೆಯೆಂದು

ಬಂ | ಧುರತರಶೀರ್ಷವಾಸಿರಿಯುಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ಕೆಸೆದತ್ತು ಮಂಜುಳಂ || ೮೧ ||
ವೃ|| ಅಕಟಕಟಂಗ್ಯೊಪಾಪಿವಿಧಿಯಾಪರಿಮೊಳ್ಪುದೆಸತ್ಯಧರ್ಮ್ಮಸಂ | ಪ್ರಕಟಿತಪುತ್ರ
ನಲ್ತೆಮದನಂಪಿರಿದೀಪರಿಯುಪ್ಪುದೊಪ್ಪುವೇ || ವಿಕಸಿತಸುಸ್ಮಿತಪ್ರಚುರವಕ್ತ್ರನ
ವೋಘಗುಣಾಂಚಿತಂಮಹಾ | ಸಕಲಕಲಾಪ್ರವೀಣನನ್ಸೊಳಂಮದನಂನಯುರತ್ನ
ಸಾಗರಂ || ೮೨ || ಅಂತವಂದೇಗುಲದೊಳ್ಮಡಿಯೆ ಇತ್ತಲೆಯ್ತಂದಿಂದು
ಹಾಸನಂ ಶಾಂತಿವರ್ಮ್ಮಭೂಪಾಲಂ ಗೌರವದಿಂ ಸೌಧದೊಳ್ಸುಖಾಸೀನನಂಮಾಡಿ ;
ವೃ|| ಧರಣೀಪಾಲಕರಾಗವಿಷ್ವಲತೆಯಿಂನೀಡಾಡಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ | ತೊರೆದಾಂ
ಬಂಧುಸಮೂಹಮಂತಪಮನಾನಲ್ಪೋಪೆನಾಪುಣ್ಯಬಂ || ಧುರಸತ್ವಂಕರರಲ್ಲಿಗೀ
ಗಳದರಿಂಶ್ರೀಚಂದ್ರಹಾಸಕ್ಷಮಾ | ವರಸೇನೊಳ್ಪ್ದಧರಿತ್ರಿಯುಂಸುತೆಯುಮಂಕ್ಕೆ
ಯಾಂತುಸಂರಕ್ಷಿಸಾ || ೮೩ || ವೃ|| ಮರುಪುಟ್ಟಂಪೆರನೂಂಕಿಲದ್ವಿಭವ
ಮಂಪೋಗಾಡಿ ಸಾರಮಂ | ಮರೆದಾಂನಿರ್ವೃತಿಮೋಕ್ಷಮಾಂಪಡೆದುಸಲ್ವೆಂವಿಷ್ಯೆ
ಯುಳ್ತೀವಚಂ || ಭರದಿಂರಾಜ್ಯಮುಮಂಮುದಾತ್ಮಜೆಯುಮಂಕೈಕೊಂಡುಮತ್ಪೀ
ದಮಂ | ಪಿರಿಮುಂತೊಳ್ದಿನೃಪಾಲವರ್ಯಸಿರಿಯುಂಸಾರ್ಥಕ್ಯಮಂಮಾಳ್ಪುದೈ || ೮೪ ||
ಎನೆಪುರೋಹಿತನು ಮದನೆಸಮರ್ಥಿಸಿ , ಕ|| ಈಯುರಸನಿಷ್ಟಮಂನೀ |
ನೀಯೆಡೆಯೊಳ್ನೆಗಳ್ದದುರ್ಬಲಸ್ಯಬಿಸೋಲಾ || ಜಾಲಂಬುದನೀಗಳ್ತಳೆ | ದಾಯು
ತಿಯುಂಬೊಂಗಿಸಿಳೆಗೆಧರಣಿಪತಿಳಕಾ || ೮೫ || ಕಂ|| ಎಲೆದ್ಗಾರ್ವುದು
ಮರೆವೊ | ಕ್ಕರತೋಪುನಾಥನೂಪಿಯುಂಪಾಲಿಪುದು || ಬಲರದಿಂದರಿಗಳನಿರಿ
ವುದು | ಪರಮಾರ್ಥಂಧರೆಪತಿಗೆಸದ್ಧರ್ಮ್ಮಗುಣಂ || ೮೬ || ಎಂದು
ನುಡಿಯೆರಾಜಕುಮಾರನದಂಮನದೆಗೊಂಡು ; ಕಂ|| ಅಂತಕ್ಕೆನಿಮ್ಮಬಗೆ
ವಂ | ದಂತಾನೆಗಳ್ವೆನದಾನೊಪುರಸುತೆಕೊಟ್ಟರ್ || ಸಂತರ್ಪ್ಪಿಮ್ಮಪ್ರೋಳಿಳೆಯು |
ಸಂತೆಸದಿಂಪೆರರ್ಗೆನಡೆನೆನಾಂಸಿಪ್ಕ್ರಿಷ್ಟಂ || ೮೭ || ಎಂದೆಂಪ್ಪಲೊಡಮಾ
ಗಳ್ : ವೃ|| ಕುಡಿಮಿಂಚೆಂಮುರಿದಂತಿರಾಗೆಕಡೆಗಣ್ನೋಟಂಪನೋಜಾ
ಸ್ತ್ರಮು | ಗ್ಗಡದಿಂವಂಪೊರೆವಂತೆನೂಪುರರವಂಕ್ಕೈಗಣ್ಮೆಪಾದಾಂಶುಸಾ || ಕ್ಪಿಡಿ
ದಬ್ಜವ್ರಜಮಂಕೆದದ್ದ್ಯತೆರದಿಂಕಣ್ಗೊಪ್ಪೆಕೈಗೆಯ್ದುದೆಂ | ಬಿಡಿದಾಗಳ್ಬರೆಕಾಂತೆ
ಯರ್ತ್ತರುಣಿತಾಂಬಂಡಳ್ಮೃದುಸ್ಮೇರದಿಂ || ೮೮ || ವೃ|| ಮಣಿಭರ
ಣಾಂಶುವಿಂದಿರುಳೆಚೆಂಬಿಸಿಲಾಗೆನವೇಂದುಬಿಂಬದೊ | ಳ್ಕಣಿಯೆಮನೋಜ್ಞಮ್ವು
ತ್ರಿಕೆಗಳಂದವಪೆಣ್ಣೆನೆನೀಲಭಿತ್ತಿಯೊಳ್ || ಅಣಿಯುರಮೊಪ್ಪೆತೋರ್ಪಪರಿಜಂಚೆಗೆ
ಕೋಮಲಮಂದಯಾನಮಂ | ಗುಣವತಿಬೋಧಿಪಂತಲಸಯಾನದೆಬಂದಳದೆಂ
ದುಳೀಲೆಯಿಂ || ೮೯ || ಅಂತುನಡೆತಂದಾರಥಾಂಗತುಂ ಗಸ್ತನೆಸಡಗರ
ದಿಂ : ವೃ|| ತೊಳಪಶರೀಮದೂರ್ವಮಿಳಿತಾಮಳಚಂಪಕಪುಷ್ಪಮಾಲೆಯುಂ |
ಲಳನೆಕಡಂಗಿಮ್ವೈನವಿರ್ಗಳಿಂಸೊಗದಾಲಿಯುನೀರ್ಗಳಿಂದೆನಿ || ಶ್ಚಲಮನದಿಂಗುಣ
ಪ್ರಚುರಚಂಪಕಮಾಲೆನೃಪಾಲಕಂರದೊಳ್ | ಮಲಯಜಗಂಧಕುಂಕುಮಕನತ

ಮಮಮಾಲೆಯನೊಲ್ದುಸೂಡಿದಳ್ || ೯೦ || ಅಂತಾಚಂಪಕಮಾಲೆಭೂ
ಪಾಲಂಗೆ ಮಾಲೆಯಂ ಸೂಡಲೊಡಂ ; ವೃ|| ಧರಣೀನಿರ್ಜರರೆಲ್ಲಮೊಲ್ದು
ಪರಸೆಲ್ಕಂಘುಮ್ರಜಾಸಂತಸಂ | ಮೆರೆಯಲ್ಕೊತೂರ್ಯಘೋಷಗಳ್ದಿವೃದ್ಧತತಿಕೊಂಡಾ
ಡಲ್ಕ ರಂನಿರ್ಜರರ್ || ನೆರೆದುತ್ಸಾಹದನ್ನೋ(ಡೆಬಾಂದಳದೊಳಾವಾದಿತ್ರಕಾನಾದ
ಮುಂ | ಬ್ಬರಿಸಲ್ಕಂತಸದಿಂದವಗ್ನಿನರಸಂವೈವಾಹಮಂಮಾಡಿದಂ || ೯೧ ||
ಅಂತುಮಾಡಿಮಗಳುಮಳಿಯನುಮುಂಪರಸಿ : ವೃ|| ಚಿರಕಾಲಂಧರೆಯಾ
ಳ್ದುಧರ್ಮದೆಸಕಂಕೈಗಣ್ಮೆಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮೊ | ಳ್ವರಿದುಂಸೌಖ್ಯದಬಾಳ್ವುನೀಂಮಗ
ನನೀಮುತ್ಪುತ್ರಿಯೊಳ್ನಿತ್ಯಸ || ಚ್ಚರಿತಂಕೈಮಿಗೆಕೀರ್ತಿಯಂಗಳಿಸಿಬಾಳ್ಸಾಮ್ರಾ
ಜ್ಯಮಂಗೈಕೊ || ಯಿಡಾಳ್ವಡೆಯಂತ್ಯದಲ್ಲಿಭಗವತ್ಸಾಯುಜ್ಯಮಂಭೂಮಿಪಾ
|| ೯೨ || ಎಂದುಶಿಕ್ಷಾಪುರಸ್ಸರಂ ಪರಸಿಪಟ್ಟಂ ಗಟ್ಟಿಕಾಂತಿವರ್ಮಭೂ
ಪಾಲಂ ತಪಸ್ಸಿಗೆತೆರಳ್ದನಿತ್ತಲ್ ಶಶಿಕಾಂತನಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಪುರವಿಹಾರಕೆಂದಿರಲಾಗ
ಳ್ ; ವೃ|| ವಿಳಸದ್ಗಂಗಾತರಂಗಪ್ರಲಸಿತಸಿತಚೇನಾಂಗರಾಗಂಚಳನ್ಮಂ|
ಜುಳಸದ್ಘಂಟಾಪರೀತಧ್ವನಿಭರಿತದಿಙ್ಮಂಡಲಂಪುಷ್ಕರಪ್ರೋ || ಚ್ಚಲಚಂಚಚ್ಚೋ
ಕೆರಾಭ್ರಂವಿಮಲವಿತತರತ್ನಪ್ರಭಾಭೂಷಣಂಮಂ | ಗಳಸುಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಾಂಚಿತ
ಮಚಲಸಮಂಬಂದುದಾಗಳ್ದ್ವಿಪೇಂದ್ರಂ || ೯೩ || ಅಂತುಬಂದಗಂಧಸಿಂ
ಧುರಮಂ ನಿಜರಮಣಿಯೊಡವೆಂದುಹಾಸನೇರಿದಾಗಳ್ ; ವೃ|| ಅರಿವಂಶಧ್ವಾಂ
ತವಿಧ್ವಂಸನಖರಕರನಿಃಬಂದನೀಬಂದನತ್ಯ | ದ್ಧುರವೈರಿವ್ರಾತವಲ್ಲೀಮದಕರಿಕಳ
ಭಂಬಂದನೀಬಂದನುರ್ವೀ || ವರರತ್ನಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಮಹಿತನೃಪಗುಣಂಬಂದನೀ
ಬಂದನೆಮ್ಮಾ | ಧರಣೀಸತ್ಕೈರಂದ್ರನೆಂದಂದೊದರಿದುವುರದಿಂಭೇರಿಗಳ್ಮಂಜುನಾ
ದಂ || ೯೪ || ವೃ|| ಮುದದಿಂಗೀತವ ನೆಂದುಪಾಡೆ ಖಯರ್ಶ್ರೀಪಾಕ್ಷೆ
ತಾನೀಕಮಂ | ಪದೆಪಿಂಸೂಸೆಕಡಂಗಿಬಂಧುಜನಮೆಲ್ಲಂನೋಡಿಕಣ್ಣಾರೆಪೆ || ಚ್ಚೆ
ದಸಂತೋಷದೆಪಾರರೆಲ್ಲಮುಲಿಯಲ್ಧರ್ಮಂಕನೆರೆದಾಗಳಾ | ವಿಧುಹಾಸಂಸತಿಯು
ಕ್ತನೇರಿಗಜಮಂಬಂದಂಮಹೋತ್ಸಾಹದಿಂ || ೯೫ || ಮಂದಾನಿಲರಗಳೆ |
ಆಗಳ್ಪಥದೊಳ್ಪುವಲಿಮೆರೆದುದು | ರಾಗದೆರನ್ನದಗುಡಿಗಳ್ಪರೆದುದು | ತೊಳಗಿದ
ವೆತ್ತಂತೋರಣನಿಚಯಂ | ಬೆಳಗಿದುವೆತ್ತಂದೀಪಪ್ರಚಯಂ | ಪಳಹದಬೇರಿಯ
ಕಳಕಳಮುಮರ್ದುದು | ಪಳಯಿಗೆನಭದೊಳ್ಬೆಳಕೆನೆಮಿಳಿರ್ದುದು | ಬಳಸಿರೆನಾನಾ
ವಾದ್ಯನಿನಾದಂ | ವಿಲಸಿತಗಾಯಕಿಯರಮೃದುನಾದಂ | ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲಂಸಡಗ
ದಿಂದಂ | ಲಲನೆಯರೆಲ್ಲಂಕಡುಸೊಬಗಿಂದಂ | ಬರುತಿರೆಬಂದುದುಕರಿತುರಗಬಲಂ
ನೆರೆದುದುಭಟತತಿಯಾಗಳ್ಪ್ರಬಲಂ | ಮುತ್ತಿನಸತ್ತಿಗೆತುರುಗಿದುವೆತ್ತಂ | ಸುತ್ತೆ
ಲುಮೆಸಗೆಯುಗುಡಿಗಳವೊತ್ತಂ | ಕುಡುಮಿಂಚಾಗಳೆನೆಲಸಿದುದೆಂಬಂ | ತಿಡಿಕಿ
ದಿರ್ದುದುನಸದೊಳಳುಂಬಂ | ಕಳಸಂಕನ್ನಡಿದೂರ್ವಾಂಕುರದಾ | ವಿಳಸಿತವಿಚ
ಲಚಂಪಕಸುಮದಾ | ಪರಿಯಣಮಂಪಿಡಿದೆಳೆಯರ್ಬರುತಿರೆ | ಪುರಜನಮೆಲ್ಲಂಪ

ಸದೆನೆರೆದಿರೆ । ಬಂದ್ವಿಭವದೇಳ್ಗೆರಸರತೆರಯರ್ । ಹಿಂದುಂಮುಂದುಂನೆರೆದಿರ್ದ್ವಿನ
ಯರ್ । ಜಯಜಯಮೆಂಬರ್ವಂದಿಗಳಾಗಳ್ । ನಯದಿಂದಾರತಿಬೆಳಗಿದರಾಗಳ್ ॥
ಕೆಳದಿಯರೆಲ್ಲಂಲಾಜಾವ್ರಜಮಂ । ವಿಲಸಿತಕುಂಕುಮಗಂಧದರಜಮಂ । ಸೂಸಿದ
ರಾಗಳ್ಮಂಜುಳಗತಿಯಿಂ । ಬೀಸಿದರಾಗಳ್ಸ್ತ್ರೀಜನತತಿಯುಂ । ಕುಣಿದುದುಮುಂಗಡೆ
ವೇಶ್ಯಾಬೃಂದಂ । ಮಣಿದುದುಪೊಗಳುತೆಮಾಗಧವೃಂದಂ । ನಿಡುಮುಡಿಮುಗುಳಂ
ಕಡೆಗಣ್ಬೆಳಗಂ । ಬಿಡದೊಡನಾಗಳ್ಪಿಡಿದುಗುವಾಗಳ್ । ಕಡುಪಿಂತತಿಯರ್ಮದಗಜ
ಗತಿಯರ್ । ಜಡಿಯೆಕುಚಂಗಳ್ಪೊಡರೆಕಚಂಗಳ್ । ನೋಡುತ್ತಿರೆಮಾಡಂಗಳನೆಲೆ
ಯೊಳ್ । ತೋಡಿಲ್ಲದನಗೆಮೊಗಸಿರಿಗಳೆಯೊಳ್ । ಅಂಕುಶಮುರಸನಕರದೊಳ್ಪೊತ್ತ
ರ್ದಿರೆ । ಬಿಂಕದೆಕಿವಿಯೊಳ್ಕುಂಡಲಮುಮುದಿರೆ । ವಿತರಣಶೀಲಂನುತಗುಣಪಾಲಂ
ಸುರುಚಿರಸತ್ವಂಧರಣೀನಿತ್ಯಂ । ಹರಿಪದಭಕ್ತಂಸನ್ನಯಯುಕ್ತಂ । ಕರಣಾಪಾಂ
ಗಂನೃಪಜಾಧಾರಾಂಗಂ । ಬಂದಂಬಂಧುರಗಜಮಸ್ತಕದೊಳ್ । ಸುಂದರರೂಪಂ
ಬಗೆಯುತ್ಸುಕದೊಳ್ ॥ ೯೬ ॥ ವೃ॥ ಆಗಳ್ಕಾಂತಾಚಯಂವೆಂಗಳ
ವಿಭವದಿನೆಳ್ತಂದುಸೌಧಾಗ್ರದೊಳ್ಸ । ದ್ರಾಗಂಪೆತ್ತಂದುನೋಡುತ್ತಿರೆಬಹುವಿಧವಾ
ದ್ಯಸ್ವನಂದಿಗ್ಗಜಂಗಳ್ ॥ ಬೇಗಂಬೆನ್ಕಗ್ರ್ಗತುಂಬಲ್ಬಿದರ್ವಾಕೆರದೆರೋದೋಂತೆ
ಮಂಪುಟ್ಟಿಭೂಪಂ । ಮೇಗಾಮಾತಂಗದಾಸಂಮುದದೊಳೆಪೊರದೈತಂದನಾಸತ್ವ
ರೂಪಂ ॥ ೯೭ ॥ ಕಂ॥ ಮಂದನಪುತ್ರ್ಯಂಭೂಪನ । ನಿಂದೇಕೊಲವೇ
ಳ್ಕುಮೆಂದುಕಪಟಮನೆಸಗಲ್ ॥ ಸುಂದರಿಯೊಡನವನೀಪರಿಬಂದಂ । ಕೊಂದವ
ರುಮೊಳರೆಸಾವಿಲ್ಲದರಂ ॥ ೯೮ ॥ ಇಂತಾಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಪುರವೀಧಿಯೊ
ಳ್ಬರಲ್ಕಾಗಳ್ ಮುಂದೆಸೊಳ್ಪೈಪವಾದ್ಯಂಗಳಭೂರಿನಿನಾದಂ ಪಳಂಬೆಸುಖಸುಷುಪ್ತಿಯಿಂ
ನಿದ್ರೆಗೈದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಬೆಬ್ಬರಿಸುತ್ತೆಳ್ದದೇಂ ಕಳಕಳಂತಿಳಿದುಮಂದೆನಗರಿಸೆಂದುಚರ
ನಂಕಳಿಪಲೊಡನವಂಪೋಗಿವಂದು ; ವೃ॥ ಧರಣೀಪಾಲಕೆಕಾಂತಿವರ್ಮ
ನೃಪನೀಗಳ್ಚಂದ್ರಹಾಸಂಗೆಸ । ತ್ವರದಿಂಪುತ್ರಿಯುಮಂಧರಿತ್ರಿಯುಮನಳ್ಕರ್ತಿತ್ತು
ವೈರಾಗ್ಯದಿಂ ॥ ತೆರಳ್ದಂದೀಕ್ಷೆಗೆಶೇಷಪರ್ವತಕೆನಿಮ್ಮಾಚಂದ್ರಹಾಸಂಕ್ಷಮಾ । ವರ
ನಾದಂ ಪುರವೀಧಿಯೊಳ್ಪುಳಿಯಿಸಾರಂಬಂದನೀರೀತಿಯಿಂ ॥ ೯೯ ॥ ಎಂದು
ಪೇಳೆಕೇಳಲೊಡಮಾಗಳ್ಕೆಂಗಣ್ಣಾಗಿ ; ವೃ॥ ತಾನಿದುಚೋದ್ಯಮಾಹನೃ
ಪನೆನ್ನರದಿಂಬರಮಾಡಿಕೇಳದು । ನಾಮ್ಮನದೆಪುತ್ರಿಯಂಧರಣಿಯಂಪೆರನಪ್ಪವನೊಳ್ಕ
ಡಂಗಿಕೊ ॥ ಟ್ಟೀನುಡಿಯಾಡದೆನ್ನೊಳೆವಿರಾಗದೆಪೋದನೆದೀಕ್ಷೆಗಾಹತಾ । ನೇನೊಪಿ
ವೇಕಿಮ ತ್ಸ್ವತನದೇಂನೆಗಳ್ದರ್ಪನೊನಿದ್ದೆಗೈಪನೋ ॥ ೧೦೦ ॥ ಕಂ॥ ಶ
ಶಿಹಾಸಂಗೀವಾಗ । ಳ್ರಸೆಯುಂಪ್ರತಿಭಟಸಿನೃಪನನುರದಿಂಮಾದನಂ ॥ ಮಸಗಿತಡೆಯು
ಲ್ಕೆನಾಲದೆ । ಸಸಿನದೆಸೋಂಬೇರಿಯಾದನಾಮುಗ್ಧಮನಂ ॥ ೧೦೧ ॥ ಎಂದು
ಪಲ್ಗಡಿಯುತೆಸರಸರನೆರಾಜವೀಧಿಗೆಯ್ತಂದು ; ವೃ॥ ಏನಿದುಚಂದ್ರಹಾಸ
ನೆಗಳ್ದೀಸಿರಿಯಾಂಬೆಸಸಿದ್ಧರ್ಕಜ್ಜಮೇಂ । ಮೂಸನಮದಿನ್ನದೇತೆರನೊಪ್ರೋಗಡೆದು

ಗೆಯ ನಿಂದು ಪೂಜಿಸಲ್ ॥ ನೀನಿಳಿಕೆಯುದ್ಧ ಮದ್ವಚನಮಂನೆಗಳ್ದೆವ್ರಮಿಗೆಮತ್ಕುಲವ್ರತಂ । ಹೀನಮದಾಯ್ತುನಿನ್ನುಡಿಸೆಯಿಂಪಳಿವಂತಿರೆಲೋಗರೆಲ್ಲರುಂ ॥ ೧೦೦ ॥ ಎಂದುಗರ್ಜಿಸಿದಮಾವನನುಡಿಗೆಚಂದ್ರಹಾಸಂ ; ವೃ॥ ಕ್ಷಮಿಯಿಪುದೀಕದರ್ಥನೆಗೆಶುದ್ಧಿಯಿ । ನಾಂಫಲಪುಷ್ಪವಮಾಂತುಸಂ । ಭ್ರಮದೊಳೆಸಂಜೆಯುಳ್ಳಿಪಥದೊಳ್ತವೆಯೊರ್ವನೆಪೋಪಕಾಲದೊಳ್॥ ಪ್ರಮುದದೆಬಂದುಕಟ್ಟವಸರಂಮದನಂಮಿಗೆನಾನೆಪೋಪೆನೀ । ಕ್ರಮದೊಳೆದುರ್ಗೆಯುಂ ಭಜಿಸೆನೀಂ ನೃಪಗೇಹಕೆಪೋಗುಪೇಗದಿಂ ॥ ೧೦೩ ॥ ವೃ॥ ಕೆಳಿಪುದುಬೇಗವೆಂದುನರಪಂಕರಮಟ್ಟಿದನೆನ್ನನೀಗಳೇ । ಗಳಿಲನೆಪೋಗುರಾಜಗೃಹಕೆಂದುರದಿಂ ಫಲಪುಷ್ಪಮಾಂತುನಿ ॥ ರ್ಮಳದೆಕಡಂಗಿನಿಮ್ಮಮದನಂಗಿರಿಜಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದಿದಂಬಳಿ । ಕ್ಕಿಳೆಯುರಸಂನೆಗಳ್ದನೆನಗೀಪರಿಯಾತ್ತಲಿದಾಯ್ತುಮಂಗಳಂ ॥ ೧೦೪ ॥ ಎಂದುನುಡಿಯೆಕೇಳ್ದನಿತರೊಳೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ಹಂಮ್ಮೈಸುತಳಿಯುನಂಬೀಳ್ಕೊಳಿಸಿ ; ಕಂ॥ ಕೆದಡಿದಸಲಿಲಂತಿಳಿವಂ । ದದೆತನ್ನಿಂತಾನೆತಿಳಿದುಮಂತ್ರಿಪನಾಗಳ್ ॥ ಪದೆಪಿಂಮ್ಮೆರಾಗ್ಯದೆಪೊಂ । ಗಿದಮನದಿಂತನ್ನತಾನೆಪಳಿದಿಂತೆಂದಂ ॥ ೧೦೫ ॥ ಕಂ॥ ಅರಿವರಿದುಪೆರರ್ಗೆಕೇಡಂ । ನರನಾವಂಮಾಳ್ಪನವನೆನಿರಯಕ್ಕಿಳಿವಂ ॥ ಕರಮುವನಯುಕ್ತಿಯುವನಂ । ಪರಿಹರಿಕುಂ ಸಜ್ಜನರ್ಗ್ಗದೇಂಕೇಡುಂಟೇ ॥ ೧೦೬ ॥ ಕಂ॥ ಖಲರರಿದಗ್ಗೀವಮಾಳ್ಕೆಯಿ । ನಳಿವರಿಮರೆಕೇಡನೆಸಗೆತಮಗಡಸುಗುಮಾ ॥ ಗಳೆತಮ್ಮಕೇಡುನಿಂದಂ । ಗಳಸೊಡರಂದಾಯ್ತುಸಾಯ್ವಮಿಾಂಬುಳುವೆಂಬೊಲ್ ॥ ೧೦೭ ॥ ವೃ॥ ಗುಣವೀಪೂಜ್ಯಮದಲ್ತೆಲೋಕದದನೀಗಳ್ಬಾಳಿಸಲ್ವೇಳ್ಕುಮಾ । ಗುಣಮಂಬಿಟ್ಟಪದೆ ನೊಟಾಳ್ದುಮಿಳೆಯೊಳ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆಸಕ್ಕಾಗಿಕೆ ॥ ಟ್ಟಣಮಿಾಲೋಕದೆದುಷ್ಟನಾಗಿಪರದೊಳ್ಬಾಧಾನ್ವಿತಂಬೆಜರತ್ತೃಣದಂತಾಂನೆಗಳಾದ್ದೆನೇಪೊ ಭವಮೋಹಂತಾನದೇಂಮಾಡದೋ ॥ ೧೦೮ ॥ ವೃ॥ ಜನಮುಳಿಯಲ್ಜನಂ ಪಳಯೆವೆಂಪೊಳಸಾರೆಪೊಡಪುರ್ಸಾಯಿಮಾ । ಜಸಿಕೆಯುಪೆರ್ಮೆಗೊಡ್ಡಗೊಳೆಮ್ಮೈನೆಕರಂಪಸುಳ್ಳಗೆಸ್ವಮು ॥ ಬ್ಯಸದೆಕರಂಗೆಧರ್ಮಮದುನಿರ್ಮದಮಾಗೆನೆಗಳ್ದಪಾತಕೆ । ವ್ಯಸನಿಯೆನಾದೆನೆತ್ತೆರಿವೆಂಕಪಟಾತುರಮತ್ತಚೇತಸಂ ॥ ೧೦೯ ॥ ವೃ॥ ಸುತನಳಿವೊಂದಿರಲ್ಸಿರಿಯುಮುಂಗಡೆಜೀವನಮುಂಬಿಸುಳ್ವೆನೀ । ಕೃತಜಗದಾದಿಮಾಯಿನಿಸದಂಹರಿಲಂಬುಗೆಸೂನುಸಾಯುದಾ ॥ ಕಿತವರಖಡ್ಗದಿಂದಿರಿಕೆರಂಕಿನಿಸಂಮಿಗೆಮಾಣ್ದುಭೂಪನೊಳ್ । ಕ್ಷಿತಿತಲಮೆಲ್ಲಮಂವಹಿಸಿನಿರ್ಮಲಬುದ್ಧಿಯಿನೊಂದಿಬಾಳ್ವೆನಾಂ ॥ ೧೧೦ ॥ ಕಂ॥ ಪಾಳಿಯುನರನಂನೆಗಳ್ವದೆ । ಬಾಳೆಂಬುದುಧರಣಿಪಳಿಯಿಬಾಳ್ವುದುಬಾಳೇ ॥ ಪಾಳಲ್ತೆಜೀವಿಯಿಸಕಂಬಾಳೇಂಪುಣ್ಯಕ್ಕೆಪುರುಡಿಪುದುಗಾಂಪಲ್ತೇ ॥ ೧೧೧ ॥ ಎಂದುನಿಶ್ಚಯಿಸಿದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಾರಾತ್ರಿಯೊಳ್ದುರ್ಗಾಲಯಕ್ಕೆಬಧಕರ್ಗಳ್ ;
ವೃ॥ ತುರುಗಿದಮೂಳೆಬೇವಕುಣಪಂಬಸೆಪೂವಲಿಬಣ್ಣಗೂಳ್ತೊವಲ್ । ಪೆರಿಯುರಿಗೊಳ್ಳೆಬೂದಿಬಡುಕರ್ಮರಿದಿರ್ಧ್ವಜಮಾನಮೆತ್ತಲುಂ ॥ ನೆರೆದಿಹಕ್ಕಾಕಪೂಕಿತತಿಯುಂ

ಡದದಿಂಡೆಮಹಾಪಿಶಾಚದ । ಬ್ಬರಮುಲಿಮಾಡೆಕೊಕ್ಕರಿಕೆಯಂಸುಡುಗಾಡುಕರಂವಿ
ರಾಜಿಕಂ ॥ ೧೧೨ ॥ ಮತ್ತಮಲ್ಲಿ ; ವೃ॥ ಚಿತೆಯುರಿಗೊಳ್ಳಲುಂಪಿಡಿದುತಿ
ರ್ವನೆಬೀಸುತೆರಕ್ತಮಾಂಸಮಂ । ಗತಿಗಿಡುವನ್ನವೊಲ್ದುತಿನುತುಂಮಿಗೆಡರ್ನೆಕ್ಕೇ
ಗುತುಂಕೆರಂ ॥ ಕ್ಷಿತಿಗಿವೆಭೀಕರಂದಲೆನಿಪಂತಿರೆಬಿಟ್ಟಶಿರಂರದಂನಖಂ । ಪ್ರತಿಮುಖ
ಮೆನ್ನರಂಭೆಯುದೊಳಾಗಿಸುತಿರ್ದ್ದುದುಭೂತಸಂಕುಲಂ ॥ ೧೧೩ ॥ ಅದರೊ
ಳೊಂದುಪುಲ್ಮರುಳ್‌ಪರವೇಸಿಯುಂತೆಬರ್ಪಮಾತ್ಯವರ್ಯನಂನೋಡಿ ;
ವೃ॥ ಧರಣಿಯೊಳಾವೆದುಷ್ಕೃತನುನೇನೆಗಳ್ದಂಪರಿಯಾಗಿಪುಟ್ಟಿದು । ಷ್ಕರವನ
ದೊಳ್ಚರಿಪ್ಪಿವನಾವನೊಪಾತಕಿಯಾವಪಾಪಮಂ ॥ ವಿರಚಿಸಿಬಂದನೋಭವದೊಳೆ
ಮ್ಮುಮನೀವಿಕೃತಾಂಗನಿಂತುಭೀ । ಕರಿಶವನೀಗಳಾಹನಿಸದಂಪಿರಿದೇಂನೆಗಳ್ದಿಮ್ಮ
ದುಷ್ಕೃತಂ ॥ ೧೧೪ ॥ ಎನೆ ಮತ್ತಮೊಂದುಪಿಶಾಚಂ ;
ವೃ॥ ಅರಿದರಿದಾಹಎಮ್ಮಕುಲದಲ್ಲಿವನಂತಿರುಪೂರ್ವನಿಲ್ಲಮೀ । ಧರಣಿಯೊಳೀತನಾ
ಗ್ಗಮೆರಗಂಮರುಳಾಗನಿವಂಗೆತಕ್ಕುದಂ॥ ವಿರಚಿಪನಾವನೋಪರಮದುರ್ಗೆಯನಾ
ಜಗದಾದಿಮಾಯೆಯುಂ । ಕೆರಮೆಭಜಿಪ್ಪನಿಷ್ಠನಿವನಂತರಿಸಂಧುರೆನುಗ್ರಭಂಗಿಪಂ
॥ ೧೧೫ ॥ ಎನಲದಲ್ಲದೆಯುಮೊಂದುಮರುಳ್ಮಂದೆವಂದು ;
ಕಂ॥ ಪಿರಿದಾಕಹನಿನ್ನಸಾಸಂ । ತಿರೆಯೊಳ್ನಿಂನೆಗಳ್ದಪಾಪಮೇಂಬಂದೆಮ್ಮೊಳ್ ॥
ಬೆರಸಕೆಟ್ಟನಿತುಕಾಲಂ । ಕೆರಮಿಂತಿರೆದೆವ್ವಮಾಗಿಬಾಳ್ದಪಬುವಿಯೊಳ್ ॥ ೧೧೬ ॥
ಎಂದುನುಡಿವಪಿಶಾಚಾಳಾಪಮುಮನೇನುಮಂಬಗೆಯದೆದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿ ;
ಕಂ॥ ಮರುಗುತೆಪಲುಬುತೆಬಳಲುತೆ । ಪಿರಿದೊಂದುದ್ವೇಗದಿಂದೆಬಾಡುತೆಬನದೊಳ್
ನೆರೆಬಿಳ್ದುಮೆಳ್ದುಸೊರಗುತೆ । ಕರಗುತೆದುರ್ಗಾಂಬೆಯಾಲಯಕ್ಕೈತಂದಂ ॥೧೧೭॥
ಅಂತುಬಂದವಸರದಿಂ ದೇಗುಲಮನೊಳಪೊಕ್ಕುಕೈಗೊಳ್ಳಯುರಿವೇಗಿಂದಲ್ಲಿನೋ
ಳ್ಪಾಗಳ್ , ವೃ॥ ಕೆದದರ್ಕೇಶದಖಂಡಮೊಂತಕೊರಲಾಪಾಯ್ದಿರ್ದ್ದರ
ಕ್ತಾಂಬುವಾ । ಪುದಿದಘದೂಳಿಯುಬಿಟ್ಟಕಂಗಳಪೊಗರಾಳ್ದಿರ್ದ್ದವಕ್ತ್ರಾಬ್ಜದಾ ॥
ಉದಿದೋರ್ಗಳ್ಕರದಸೇರ್ದಮೀಸೆಗಳ್ಕೈಗೆಣ್ಣೇರನಾಂತಂಗದಾ । ತಡೆದಾವಕ್ಷದಶೋ
ಣಿತಾಂಬರದಪ್ರತ್ರಂಬಿಳ್ದುಪೊಂವಿರ್ದಪಂ ॥ ೧೧೮ ॥ ಕಂ॥ ನಸುನಗೆ
ಯುಬಗೆಯುಸೊಬಗಿಂ । ಪೊತ್ತೆನಿಪೊಂದಂದಮಾಂತಮದನನಶೇಷಂ ॥ ಮಿಸು
ಗಿದ್ದುದಮಾರ್ದಿನೊಳಳ್ದಿದ । ಸಸಿಯುಂತಿರೆಶಕ್ತಿಯುಗ್ರದೊಳ್ಕಡುಸೋಂಪಿಂ ॥ ೧೧೯ ॥
ಅಂತದಂ ಕಂಡುಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂತೆಬಿಳ್ದುಮತ್ತೆಳ್ದು ; ಕಂ॥ ಹಾಮಗನೆನಿನ್ನ
ನುಳಿದೀ । ಭೂಮಿಯೊಳಾಂಬಾಳ್ವೆನೆಂತೊಸುಕುಮಾರಗುಣ ॥ ಗ್ರಾಮಣಿಯಾ
ಪರಿಯೆನ್ನಂ । ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದಕಳಿಗುಬಿಸುಟುಪೋಪುದುಸರಿಯೇ ॥ ೧೨೦ ॥
ವೃ॥ ಸುರುಚಿರಮಪ್ಪನಿನ್ನಕೊರಲಂಕಿತವರ್ಕಡಿದಿಕ್ಕುವಂದುನಿ । ಬ್ಬರಡೆನಿತಕ್ಕ
ಟಾಬೆದರ್ದೆಯೋಮರಿಮುಂಚೆಯನಿಂತುಪೊಯ್ದುಕ ॥ ತ್ತರಿಸಿದದುಷ್ಟರೆಂತೊತಿಳಿ
ಯರ್ಮದನಂನಿಭಮೆಂಬುಧಂಕೆರಂ । ತರಿಯೆಶಿರೋಧಿಯಂನೆರೆಪಕಾಲದೆನೀನುಸಿರಲ್ಕೆ

ಬೇಡವೇ ॥ ೧೨೧ ॥ ಕಂ॥ ಎಲ್ಲಿಯುನೃಪನೆಲ್ಲಿಯುಸುತೆ । ಯೆಲ್ಲಿಯುಪರಿಣಯಮಿದೆಲ್ಲಿಯುಗಜಾರ್ಚನೆಪೇ ॥ ಳೆಲ್ಲಿಯುಪ್ರೋಲೆಯುರಕ್ಷೆಲೆಸಾ । ರ್ದೆಲ್ಲಿಯುಮೃತಿನಿನಗೆಬಾದುದೋಸುಕುಮಾರಾ ॥ ೧೨೨ ॥ ಕಂ॥ ನೀನುಳ್ಳೊಡುಂಟುಭಾಗ್ಯಂ । ನೀನುಳ್ಳೊಡೆನಾಡುಮುಂಟುಹೂನ್ಯಮುಮುಂಟೈ ॥ ನೀನುಳ್ಳೊಡುಂಟುರಾಜ್ಯಂ । ನೀನಿಲ್ಲದಿವೆಲ್ಲಮೊಳವೆಸುಗುಣಲಲಾಮಾ ॥ ೧೨೩ ॥

ವೃ॥ ಸುತನಿನ್ನೊಂದುಭುಜಂಕರಂನೆರವುದಾಗಿಕಿರ್ಯ್ಯಂಬಸಕ್ಕಂತುಮಿಾ । ಕ್ಷಿತಿಯೆಲ್ಲಂಮಿಗೆಬರ್ಪುದೆಂದುಬಗೆದೆಂಮತ್ಪುತ್ರನೀಂಪೋದೆಸ ॥ ದ್ಗತಿಗಾಂದುರ್ಗತಿಗೆಯ್ದುವೆಂನಕೆಲರಾಜರ್ಕಿನ್ನುಪೆಂಪಿಂದೆಳ । ಸ್ಮತಿಯಿಂಬಾಗಿದರಿನ್ನುಮೇನೊಧರೆಯೊಳ್ನಾಂಬರ್ಪೆನೀಂಸ್ಥೈರಿಸಾ ॥ ೧೨೪ ॥ ಕಂ॥ ಏವುದೊಬಲಮೇವುದೊಚಲ ।ಮೇವುದೊಗುಣಮೆಕಟಪುತ್ರನೀಂಕಳಿದಬಳಿ ॥ ಕ್ಕೇವುದೊಜಸಮೇವುದೊಸಿರಿ । ಯೇವುದೊಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪದಂಸುಕುಮಾರಾ ॥ ೧೨೫ ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ॥

ಹಾಮನೋಜ್ಞದಯಾಸುಧಾಂಬುಧಿಹಾಮದೀಯತನೂಜಹಾ । ಹಾಮುಕುಂದಪದದ್ವಯಾಂಬುಜಬಾಲಭೃಂಗಕಿಶೋರಹಾ ॥ ಹಾಮಹಾಮತಿಸದ್ಗುಣಾಂಚಿತಹಾಬುಧವ್ರಜಪಾಲಕಾ । ಹಾಮೃದೂಕ್ತಿಕೃಪಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಮಶಾಂತಿಲೋಲಕನಿರ್ಮಲಾ ॥ ॥೧೨೬॥ ವೃ॥ ವರಸುತನಿನ್ನನಲ್ನುಡಿಗುಣಂಭಯಭಕ್ತಿವಿವೇಕಮೊಳ್ಪುಬಂ। ಧುರತೆಕಳಾವಿಳಾಸತೆವಿನೋದಮಿವೆಲ್ಲಮಡುತ್ತುರ್ಚಿತ್ತದೊಳ್ ॥ ಬರಿದತೆರಂಪಿರಾಜಿಪುದುತೋಗ್ರ್ಪುದುಮನ್ಮನಕೆಯ್ಯೊಪುತ್ರನೀಂ । ಮರಣಕೆಮುಂಚಿಯೆನ್ನನಿಳೆಯೊಳ್ಕಿರಮಿಂತುಳಿದಿಂದುಪೋದೆಹಾ ॥ ೧೨೭ ॥ ಎಂದು ಪಳಯಿಸಿಮತ್ತಮಿರದೆ ; ವೃ॥ ತಡೆವುದದೇಕೆಪುತ್ರಬಿಡದೆನ್ನೊಡನಾಡುಕಳಲ್ಬುಕೋಪಮಂ । ಜಡಿದನಿವಂನೃಪಂಗೆಸುತೆಯಂಕುಡೆದುರ್ಮತಿಯೆಂದುನಿನ್ನೊಳಿಂ ॥ ತಿಡಿಕಿರಿದಿರ್ದ್ದಬಲ್ಮುಳಿಸನೀಗುಳಿಕೊಟ್ಟುದುಲೇಸುಪುತ್ರನೀಂ । ನಡೆಮನೆಗಿಂದುತಂಗೆಯುಮುಮಾನೃಪನಂಮಿಗೆಮನ್ನಿಸಲ್ಪುತಾ ॥ ೧೨೮ ॥ ಕಂ॥ ಹರಿಭಕ್ತಂಗಿನಿತೆಡರಂ । ವಿರಚಿಸಿದೆನಗಿಂತ ದುಃಖಮೊದವುದುಸಾಜಂ ॥ ವರಸುತನಿನಗೀಬನ್ನಂ । ಕರಮಡಸುವುದಾವಧರ್ಮಮೋಸುಕುಮಾರಾ ॥ ೧೨೯ ॥ ಕಂ॥ ನುಡಿಯೆನ್ನನೃಪಯೇಕೇ । ಕ್ಕಡುಪಯದಿಂನಿಟ್ಟಿಸೆನ್ನಬಾಸ್ಕೆಗಡರ್ಪೇ ॥ ಬಿಡುಮುಳಿಸನೆನ್ನೊಳಿಂತೀ। ಪೊಡವಿಗೆಬಿಳ್ದೇಕೆನೋಡಿನುಡಿಗುಡೆಕಂದಾ ॥ ೧೩೦ ॥ ಎಂದುಮರುಗಿಮಂತ್ರಿವರ್ಯಂಸ್ಥೈಸಲಾರದೆಕೆಲವಲದಕಂಬಂಗಳಂಪಾಯೆ ; ಕಂ॥ ಒಡನೊಡನೆಬಡಿದುಕಾಲಂ । ಕೆಡುಪಿಂದೊದೆದಾಡಿಲಾಲೆಬಾಯಿಂಸುರಿಯಲ್ ॥ ನಡನಡುಗಿಮಾಂತ್ರಿವರ್ಯಂ । ಮಡಿದಂಗಡಸುತವಿಯೋಗಮೇಂದುಸ್ಸಹಮೋ ॥ ೧೩೧ ॥

ಇಂತಲ್ಲಿತಂದೆಮಕ್ಕಳ್ಮಡಿದಿರೆಯಿತ್ತಲ್ ಚಂದ್ರಹಾಸಂ ಪುರವಿಹಾರಮಂ ತೀರ್ಚೆ ಚಂಪಕಮಾಲೆಯುಸೂಳ್ಗೆವಂದು ಸಮರತಸುಖವಿಲೀನನಿದ್ರಾಮುದ್ರಿತನಾಗಿರ್ಪುದುಂ ತತ್ಪ್ರಸ್ತಾವದೊಳ್ ; ಕಂ॥ ಮ್ಪಡನಕಿರುಜಡೆಯುಬೆಂಗದಿ । ರಡದರ್

ದೊಳಬೆಳಗಾಂತರಾಲಮುಮಂ ಕಾರಣೆಯುಂ || ಪಡೆದುದೆ ಕುಂಕುಮರಸದಿಂ | ಕಡು
ಪಿಂದೆಸೆ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನೊಳ್ಕಿಸೆಸೆಗುಂ || ೧೨೦ || ಆಗಳ್ ;
ವೃ|| ಇದೆಕೊಳ್ ಪಿಂದತ್ತು ಭೃತ್ಯಾನಿಲಮುಸವಸದಿಂ ತಾರಕಾಸಂತತಿಯುಂ ಪೋ | ದುದು
ಮತ್ತೀ ಕುಗ್ಗಿಗುಂ ಚಂದ್ರಮರುಚಿಕಮಲಂ ಗಂಧಮಂ ತಾಳ್ದುಗುಂ ಸಂ || ಮುದದಿಂ
ಶಂಖಸ್ವನಂ ದೇಗುಲದೊಳೆಸೆವುದೊಳ್ಗಂ ನೃಪ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳ್ಪೆ | ರ್ಚಿದುದೀಗಳ್ತೀವ
ನೀನುಪ್ಪವಡಿಸು ಧರಣೀಭಾಮಿನೀಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ || ೧೨೧ || ಎಂದುಪ್ಪ
ವಡಮಂ ಪಾಡುವ ಗಾಡಿಕಾತಿಯರ ರಾಗರಸದೊಳ್ ಪೂರ್ವದಿಗ್ವನಿತಾರಾಗಂ ಪೆ
ರ್ಚುವರೆ ; ಕಂ|| ಇಂದುಂ ಬಿಳಿದುಮೆದ್ದೆರುವ | ಚಂದಂ ಗಾಂಧರ್ವಸಪ್ಪಿನೀಕ್ಷಿಸಿ
ಶಿವೆಯುಂ || ಸಂದೆಸೆಗವೆ ಸಿದಳೆಯೊಳುಂ | ದಂದಮನಂತಂತೆ ಮೂಡಿದಂ ದಿನನಾಥಂ
|| ೧೨೨ || ವೃ|| ತೆರುಗಿದು ಪತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ದುಮುಸೀಲಗಿರಿವ್ರಜಮೆಲ್ಲ ವಿಭಾಗ
ಳೀ | ಪುರಮುತಳುಂಬ ನೊಂದು ಕಡುಪಿಂದುರೆ ಕಳ್ತಲೆಯುಂ ನಿಸೀಕ್ಷಿಸಾ || ಹರಿಂಬಲಸತ್ಕೃ
[illegible]ಲಾಗ್ರವಗಂ ಮು[illegible]ಂತೆ ತೋಱಿದಾ | ಸುರುಚಿರನವ್ಯಭಾಸ್ಕರನ ಬಿಂಬ
ಮನೊಪ್ಪನೆ ಪೂರ್ವಶೈಲದೊಳ್ || ೧೨೩ || ಆ ಸಮಯದೊಳಂ ಹರಿಸ್ತ್ರಿ
[illegible] ನರಸಿವೆರಸೆಳ್ಪು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಂಗಳನೆಸಗುತಿರೆ ಸ್ನಿಗ್ಧಮಿತ್ರದುಗಾರ್ಗಂಗಿಯು
[illegible] ನೆಸಿಂದು ಬೆಸಗುಬಾವನೆಲ್ಲಂ ಬಿಕ್ಕತಲುಮವಸರೆಪುಗೆ ;
ವೃ|| [illegible] ಗಂಡಿಲ್ಲ ನವಗ[illegible] ದಕೆಂದರು ಕೇ | ದೊರ್ದರಾದಮುಕ್ತ
ಕಂ[illegible] ಪಿಸಿಪತ್ತ್ರ ವಿಲೋಚನಂಕರಂ || ತೆರೆವರದಂ[illegible] ರೆತಾ
ರ[illegible]ಲವಂತೆಸ್ಪ | ತುರುಗಿದ[illegible]ಸನೆತ್ತು ಲೀಲೆಯೆಳ್ತರಂ
|| ೧೨೪ || ವೃ| ಪೊಸಿಂಬಾತುತೊಪಲೊಡಂಕಿಮಿಗೆಡೊಂಕಾಂತೆಂ[illegible]
ಗಳೆ [illegible] | ತಲಪೊ[illegible] ಸಿದವನಾತ್ಯಂತತಸ್ಪತಂಪೀಕರಂ ||
ಗೊಸೆತೆ[illegible]ರಲ್ದ್ವಿಜನಿಲ್ಕಿ[illegible]ನಡುಕಿಂಕ್ಪಿಮಿಕ್ಕು ಭೀತ್ಯಾಸ್ಪದಂ | ನೆಲದ[illegible]
[illegible] ಮನಾಂತುಬಿಸ್ರು ಪರು ವಿದಂಧೀ ಸತ್ಸನೊಳ್ಪೀತಿಯೋ || ೧೨೫ ||
ವ| ಅಂತು ಮಹಾ[illegible] ಮಂತ್ರಿಯುಂ ಮಂತ್ರಿಪುತ್ರನು
ಮೊಂದಿರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ,
ವೃ|| [illegible] ಪ್ರದದೆಳ್ಕಿ[illegible] ರಾಜ್ಯಮಂ ಪುತ್ರಿಯುಂ | ನರಸಾ
ಲಂಕರಿಹಾಸ ಭೂಮಿಪತಿ ನಿಕ್ಷ್ಕಿತ[illegible] | ತೆರೆ[illegible]ಕ್ಷೆಗೆ ಚಂದ್ರಕಾ
ಸನ್ನೃಪನೀ ಭೂಕಾಂತೆನಾದಂ[illegible] | ಪಿರಿದಿ[illegible]ರೊ ಮಂತ್ರಿಸುತನಂ
ಮಂತ್ರೀಶರ್ಂಕೊಂಡಪರ್ || ೧೨೬ || ಕಂ|| ಹರಿಹರಿಕೆಟ್ಟಿಸಿದರು
ರ್ | ದುರುಳರ್ಕಡುಘೂರ್ತರಮುಮಪ್ಪ ರಪನವೆಲ್ಲಂ || ಇದುವ್ರೆಳ್ವರಿಸಂಬಡೆದು
ದು | ಪಿರಿದಿವರುರೆಕೊರಗಿ ಸೊರಗಿ ಮಿಗೆ ನೊಂದಿದರೇ || ೧೨೭ || ಆವೊ
ಡಿವನೆಲ್ಲಮೆಮ್ಮರಸಂಗೆ ವಿನ್ನವಿಪುದೆಂದನೆಂದು ಬಗೆದಂಪು ; ವೃ|| ತಲೆಗೆದ
ರಲ್ಬೆ ಮಗ್ಗರಿ[illegible]ಗೆಪ್ಪುತ್ತಿರೆ[illegible] | ಗತಿ [illegible]

ಯಿಸುರ್ವರಿತೆ ತಳ್ಪಾಟಿಕೆ ಶೋಭೆಸೇದೆಯಿಂ ॥ ಗಳಿಲನೆ ಕಂಡೆ ಕುಂದೆ ಪೊಗವಿಟ್ಟ ವಿಭೂತಿ
ಬಿಗುರ್ತರ್ಬಾದರಾ । ಗಳೆ ಶಶಿಹಾಸನೊಳ್ ಲಿಂಗಕೆ ವಿಸ್ಮಿತರಾಗಿ ಜಭೀತಿ ಕಾತರರ್ ॥ ೧೪೦ ॥
ಅಂತೋಡಿ ಪಂದು ಜೀವರಾ ಬಿನ್ನಪಮೆಂದಿಂತೆಂದಂ; ವೃ॥ ಹರಿಹರಿಪೇ
ಳ್ವೆನೇನ ದೇವ ಕೇಳೊ ಪರಿದುತ್ಸವವಾ ಯುತ್ತ ಭಕ್ತಳ್ | ನೆಕಿದು ದುನಿವ್ಮೃತ್ಯೋಳ್ಗೆ ಪುರ
ದೊಳ್ಪೊಗಮಾಯ್ತು ದ ಪ್ರೇತಕೆ ಮಂತ್ರಿಯುಂ ॥ ಸುರಚಿರನಪ್ಪ ತತ್ಸುತನುಮುಕ್ಕಟ
ಪೊಂದಿರುತಿಪ ರಯ್ಯೋ ಭೂ । ವರಗಿಬ ಲಯಾಂಗಣದೆ ಳಿಂತಿದು ಬೇದ್ಯಮಿಳಾ
ತಳಾಧಿಪಾ ॥ ೧೪೧ ॥ ಕಂ॥ ಧರಣೀಪರಿವರ್ತನದೊ । ಳ್ಳುಳ್ಳರ್ಮ್ಮವಿ
ಚಾರ್ದರ್ಸವಮುಮಂ ಕೆಡೆದಿಟ್ಟರ್ ॥ ಗಿರಿಜಾಯುತ ರಂಗಣದೊ । ಳ್ವರಪತಿಯುವರಂ
ವಿಚಾರಿಸಿದುಗ್ರವೃತ್ತಿಯುಂ ॥ ೧೪೨ ॥ ಎಂದು ಪೇಳ್ವ ಭೂವರಾಗಳ್;
ಕಂ॥ ಅಚ್ಚ ತ್ತಿತ್ತೆ ಗೆವನಾ ಪೆಸು । ನಿಚ್ಚ ಟವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಗಳಿಸಭೆಯೊಳ್ಳಂ ॥ ಅಚ್ಚ
ರಿಯನಾಕೆಯುಂಕೇ । ಳ್ದೆಚ್ಚ ಗಡಿನೊಂದು ಮರೆದುದುರ್ಗ್ಭಗಡಿಂದಂ ॥ ೧೪೩ ॥
ಈ ವೃತ್ತಾಂತವಂ ಕೇಳ್ದು ಮಂತ್ರೀಶನಂ ತಪ್ಪರಕೆತಿಳಿಂತತ್ತ್ರದೊಳ್;
ಕಂ॥ ಮದನ ನಮಂತ್ರಿಯು ಬಾಧಾಗ । ಳದವಳಿಂತೆಂತೆ ಕವ್ವಾಹವ್ಯಗ್ರವೊಳಂ ॥
ದುರ್ನಯಿಸಿ ಮದು ಜಡನವೊ । ಳ್ಪದೆಸು ಪೊಗೆವಂತೆ ಕರ ಕಘುಷ್ಕಣಶಬ್ದಂ ॥ ೧೪೪ ॥
ವೃ॥ ಸರಸಿಜಷಂಡವೊಳ್ಪನಿಯಿರ್ಪ ಕೆಕೋಪವನಿ ಕಂಸಿಯಿಂ ಚರ । ಸರಭಸದಿಂದೆ
ಪುಟ್ಟಿದುದು ಮುತ್ತಿನವಾಡಪೊಳಿಂದವಾತ್ಯರಾ ॥ ತರುತಿಂರ್ಲ್ವಾಕಬ್ದವೆಡಬಾಗ
ಕೆಪಲ್ಲನವಿಸ್ಲಿಮಿತ್ತಣಿಂ । ದುರಿಭಂಗದಿಂದೆ ಬೆಂತಿಸುತೆ ಬಲ್ಪರಿದಾಡಿದು ಬೀದಿಬೀದಿ
ಯೊಳ್ ॥ ೧೪೫ ॥ ಅಂತಾಕಾಲದೊಳ್ ನೇವರಿಯುದಿಂದು ಹಾಸಂಗಭಿಯನೆಳ್ದು;
ಕಂ॥ ಸಕಲಜನಮೆಲ್ಲ ಮುಸ್ತುರಿ । ವಿಕಸಿತಮತಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನಳಲಿಂ ನಡೆದಂ ॥ ಪ್ರಕ
ಟಿತ ಹರಿಭಕ್ತಿಂರಿಸಿ । ಸುಕಲಾಧರೆಯಪ್ಪಗಿರಿಯ ಪಾಲಯಮಂ ॥ ೧೪೬ ॥
ಆತನೆಗೆ; ವೃ॥ ಪುರವುಂ ಕಾಂತಾಳಿಯುಂ ಬಂಧುಗಳಗಡಣಮುಂ ವೃ
ದ್ಧರುಂ ಸೇನೆಯುಂ ಕ । ಟ್ಟರಸುಂ ಮಂತ್ರೀಶರುಂ ವಿಪ್ರರುಮರಸುಮರುಂ ಗೋಳಿಡು
ತ್ತಿರ್ಪ್ಪಗಂದಾ ॥ ರ್ದ್ದರೆ ಚಿಂತಾಭಾರದಿಂ ಕೊಳ್ಗುದುನಡೆದರಾ ಪಾರ್ವತೀವಾಸ
ಗೇಹ । ಕ್ಕಿರವಿಂದಂ ಶೈತ್ಯದಿಂ ಮ್ಲಾನತೆಯುಡದಮ್ರೊಳ್ಪಿನನಮಾಸ್ಯಪದ್ಮಂ
॥ ೧೪೭ ॥ ಅಂತು ನಡೆತಂದು ಚಂಡಿಕಾಲಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ತಂದೆಮಕ್ಕಳಂ ಕಂ
ಡು ಹಂಬ್ಬೈಸಿ; ವೃ॥ ದರಿರಿದುದಳ್ತು ಸೊಪ್ಪುಸೊಪಾಗುತೆಬೆಂದುದು ಚಿಂ
ತೆಯಿಂ ಪೆಬ । ಲಾರಿದುವೆತ್ತಿಸುಯ್ಯುಮಿಗೆ ಕಟ್ಟದಿಂ ಬರಿದಾಯ್ತು ಪೌರವಾ ॥
ಚಾರುಮುಖ ಪ್ರಕಾಶದೆ ತೆರಂಗೊಳೆ ವಾಸಬವಾತ್ಮಜಾತನಂ । ಸೇರುತೆ ಪೊಂದಿದಿಳ್ದ
ವರತಂದೆಯುಮಂ ನಡೆನೋಡಿ ಬಿಬ್ಬರಂ ॥ ೧೪೮ ॥ ಆಗಳಾತ್ತರಕಾಕ್ಷಿಯುಂ
ವಿಷಯವಾದೇಮಿಯುಮಂತಿದುಃಖಾವೇಶದಿಂ ಮುಯ್ಯರಿಯುವವರವೇಗೆ ಕವಿದುಬಿಳ್ದು;
ವೃ॥ ನೊಗದೊಳ್ಗಾಯದನೆತ್ತರಂತೊಡೆದು ಮುಂದಾಡುತ್ತೆ ಬಲ್ಲೋಹದಿಂ । ದಗಮಟ್ಟು
ವ್ವನೆದೊಳುಂ ಸೆರಗಿನಿಂದ ಬೀಸಿಕೊಂಬ್ಬಿನಂ ॥ ದಗದಿಂದಂ ಮಿಗೆ ನಾತನಂ ಪತ್ತೆ

ರುಂಡಾವಮುಂ ತವೆಯೊಳ್ಕುಡೆಚೆ । ಲ್ಯಾಗೆರಂಯೋಗಿಸಿಬಿಳ್ದುಮುಳ್ಳುಮುಕಟಾಪುಣ್ಯ
ಕ್ಷಿದರೊಳ್ಕ್ರೇಹದಿಂ ॥ ೧೪೯ ॥ ವೃ॥ ಕರೆಕರೆಯೊಳ್ಕೆರಾಕೊನಲವೀವಿುಗೆನುನ್ನಿ
ಸುತೆವ್ಮಸಂವಿಸಂ । ತಿರಿಪಡಿವಾತನಾತಿವುಳಿಸಂಬಗೆಯೊಳ್ವೆತಾಳದಿಂದ ನೀಂ
ಸರಭಸದಿಂದವುಳ್ದುಮನೆಗೆಯ್ದುರಿವಿಜಾಡೀಶನಾಣಪ್ಪೆ । ಗಿರಿಸುರಲೋಕಕೆ
ವಕ್ರಸಿಳೆಯೊಳ್ಸಲಸಲ್ಪಿರಿವೊಪ್ಪಿನಾವನೋ ॥ ೧೫೦ ॥ ಕಂ॥ ಪರದೇಶಿಗ
ಳಾಗೆವ್ಮಂ । ಧರೆಯೆಳ್ಕಳಿದುಳಿದುಸಗ್ಗಮಂಸಾರ್ವುದುನೀಂ ॥ ಕರುಣವೆನಿವೊಡ
ನಾವುಂ । ಭರದಿಂಬಂದಪ್ಪುಸ್ಯೆರಿಸಿಂಪಮ್ಮತಿಸಿಂ ॥ ೧೫೧ ॥ ಇಂತೆ ಪಳಯು
ಸುವಪತ್ನಿಯುಮನತ್ತೆಯುಮ ನಿಂದಾಕಾರಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಶೋಕೋದ್ರೇಕದಿಂದಮುಂ
ದೇವ ಜಗದೀಶ್ವರಿಯುನಭೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗಳ್ ; ವೃ॥ ಜಡೆಮುಡಿಯಲ್ಲಿತಾಳ್ದಶಶಿ
ಮಂಜುಳಚಕ್ರವರಾಸಿಶೂಲದಿಂ । ಕಡ ವೆರೆವ್ಮಶಾಂಕೆಪೆಣಿಂಕ್ರಿಂಕ್ತುಸುವರ್ಣ
ದೇಹವೊ । ಕ್ಕಿಡಿಕೆಲಿವ್ಯೆರಿಪೀರನುಮುಳಾಷ್ಟಭುಜಂಗರಕಂರವೊಪ್ಪಿಚೆ । ಲ್ವಿದಿವೆಳೆ
ವಧ್ರಜಾತೆತವೆಕಣ್ಗೆಸೆದಳ್ವ್ಯಾತೊಂದುಗಾಡಿಯಿಂ ॥ ೧೫೨ ॥ ಅಂತೆಸೆ
ವಾದಿವಸಾಯೆಯುಂನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ; ಕಂ॥ ನಡೆವ್ಪಡೆನಕೆವುದುಮಾಯೆಯು ।
ತೊಡಂಕನಿರಿಯಲ್ಕೆಚಾಲ್ವುದೆಂಬರ್ಧಕಿಪಿನಾಂ ॥ ಪೊಡವಿಂರ್ಗೆವರಂಮೋಣ ।
ಲ್ಲದಿಂಡೀಜಗದಾದಿಮಾಯೆಗೆನ್ನಸುಮೀವೆಂ ॥ ೧೫೩ ॥ ಎಂದುನಿರ್ಧರಿಸಿ
ದೇವಿಯುಪುರೋಭಾಗದೊಳಗ್ನಿಕುಂಡಮಂ ನಿಯಮಿಸಲ್ವೇಳ್ದಿಲ್ಲರಂ ಸಂತವಿುಿಸಿ ;
ಕಂ॥ ಹರಿಚರಣಭಕ್ತಿರಸಭಾ । ಸುರಕ್ಕೃದಯಾಂಭೋಜನಾನರೇಶ್ವರನಾಗಳ್ ॥
ವಿರಚಿಸಿಗಂಗಾಸ್ನಾನಮ । ನುರುದುಗ್ರಪೂಜಿಗೆಯ್ದನಂದೊಲವಿಂದಂ ॥ ೧೫೪ ॥
ಅಂತುಪೂಜಿಸಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣಂಗೆಯ್ದುಪೊಡೆಮಟ್ಟು ; ವೃ॥ ಹರಿಜೋಕೋರಂಜ
ನಾವು ಜಳತನುರುಚಿಸೌಭಾಗ್ಯವಿದ್ಯುಲ್ಲತಾಭಾ । ಸುರನೇತ್ರಪ್ರೋತ್ಕಟಾಕ್ಷಚ್ಛಟೆ
ಸುರರಮಣೀವಂದ್ಯಮಾನಾಂಘ್ರಿಪದ್ಮೇ ॥ ಶರಣಪ್ರಾತಾವರೋದ್ವೇರುಡೆಮುನಿ
ವರದೇವಿಶ್ವಲೋಕೈಕಮಾತೇ । ಪರಿಣಿದ್ವೆಶ್ರೀಕರಾಂಭೋರುಹಗೃಹೆಪರಿಪಾಲಿಸೆ
ನ್ನಂಮೃಡಾಣೀ ॥ ೧೫೫ ॥ ಎಂದುನುತಿಸಿ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಂಗೊಂಡು ;
ವೃ॥ಮಿರುಗಬೆದಗ್ನಿಯಿಂಣೆಗಿಕುಂಡವನಂದದಲೊಳ್ಕಡಂಗಿಬಂ । ಧುರಚರುಸಾಜ್ಯ
ಲಾಜಿಮಧುಕಾಪ್ಯಪಸೌಗಮುಮಂತ್ರಜಾಪ್ಯದಿಂ ॥ ದಿರದೆಲವಿಂದೆಗೆಳ್ದುವಿವಿಧಾ
ರ್ಘ್ಯಕವಾಶ್ಚಿಹಾಸಭವಿುಿಸಿ। ನಿರಜಿಸಿದಂಸನಾಂತುಗಿರಿಜಾಂಘ್ರಿಜಲಕ್ರಿಯೆಂಬಾಸರಾ
ಗದಿಂ ॥ ೧೫೬ ॥ ಅಂತುವಿರಚಿಸಿದೊಡುಗಿಜಿವೆಯೊರದಿರೆಕೆಳೆಯೇರಿಕ
ರಾಳಕರವಾಳಮಂ ಕಂತಳದಿನಡಿಪಿಡಿದು ; ವೃ॥ ಹರಿಹರಿಬಣ್ಣಿಪಂಗ
ರಿದುತನ್ನಪವರ್ಗನಿವೀರವೃತ್ತಿಯುಂ । ಹರಿಸದೆಕೊಯ್ದುಕೊಯ್ದಪಿಡಿದೊಯ್ಯನೆ
ಬಂಧುರಷೀಹಮಾಂಸಮಂ ॥ ನೆರೆನೆರೆದಗ್ನಿಗಾಹುತಿಯನಿತ್ತುಕರಂಪೊಸನೆತ್ತರುದ್ವಿ
ಪಾ । ಯ್ದುರುಪರದಿಂಧಗದ್ಧಗಿಸಲಂಶಿಖಿನೀಳ್ದನಿಳಾತಳಾಧಿಪಂ ॥ ೧೫೭ ॥
ವೃ॥ ನರಸನಮಾಳೆಮೇಸನಿಧಿಮಾಂಸಮೊಕೊಳ್ವನೆತ್ತರೇಘೃತಂ । ವರಚರ

ಹೃದ್ರಸುಸಿಲೆಯಿಲಾಜಿಕರೆೋಟಿಯಿದಂಡವೂರುವೇ ॥ ನೆರೆಬಲಿದೀಪವಾಗೆನರಪಂ
ತವೆದೇಳ್ವ ಶಿವಾಂಗ ಪ್ರಷ್ಟಿಯುಂ । ತಿರೆನಲವೆತ್ತುನಿಷ್ಕಲುಷನೊಪ್ಪಿದನಾಹರಿಭಕ್ತಿ
ಸಾಗರಂ ॥ ೧೪೪ ॥ ಕಂ॥ ಕೊರೆಕೊರೆದುಬೀಳ್ವುತೊವಲಂ । ಪಿರಿದುಂನಿ
ಜದೇಹಪಿಶಿತಮಂತರ್ಗಿಳ್ದಾ ॥ ನರಪಂಮೂಳೆಯಿನೆಸೆದಂ । ನೆರೆಕಾಷ್ಠದಿಂಬೆಸಿ
ದೊಂದುಕೊಳವೆಯುತೆಗದಾ ॥ ೧೪೫ ॥ ಕಂ॥ ಎಂತೆಂತುಕೊಯ್ವುದೋಳ್ದಪ ।ನಂ
ತಂತೆಂಬವಿಂದವನುಗಜಿತೃಪ್ತಿಯುನಾನಳ್ ॥ ಸಂತರತಸುವಂಕೊಂಡೊಡ । ಮೆಂತುಂ
ದೇವಗ್ಗೆ ತೃಪ್ತಿದೊರೆಕೊಂಡಪುದೇಂ । ೧೬೦ ॥ ಅಂತುನಿಜಶರೀರವಾಂ
ಸವಾಹುತಿಯುನಿತ್ತೊಡಂ ಜಗದೀಶ್ವರಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗದಿರೆ ನಿರವಗಿಭಕ್ತಿ ರಸನರಸಂದೇ
ವಿಯುನಭೀಕ್ಷಿಸಿ ; ವೃ॥ ಎಲೆಗಿರಿಜಾತೆವಾತೆಕರುಣಾಕರಿಕಾಳಿಮದಂಬಿಭಾರ್ಗ
ವೀ । ನಲವಿನೊಳಾವಗಂನಿಖಿಲಶಕ್ತಿಯುನೀನೊಳಗೊಂಡುದಿವ್ಯಮಂ ॥ ಬಹುಬಹು
ರೂಪಭೇದದೊಳೆವಿಶ್ವದಿರಂಜಿಪೆಸರ್ವಕರ್ತನೊಳ್। ನೆಲಸುವೆನಿನ್ನವ್ಯ್ಯಮೆಯುರಿವಂತು
ಟುಬಲ್ಲೆನೆದೇವಪೂಜಿತೇ ॥ ೧೬೧ ॥ ವೃ॥ ನಿರವಧಿದಿವ್ಯರೂಪೆನಿನಗೆನ್ನಸು
ದೊಡ್ಡಿತೆತೋರೆಲೆಕ್ಕವೇ । ನೆರೆನೆಗಳ್ದನ್ನಭಕ್ತಿಪೊಸತೇರ್ಕಿದಪ್ಪುದಣೋರಣೀ
ಯುವಾಂಶಿರವುರಿದಗ್ನಿಗಾಹುತಿಯುನಿತ್ತಪೆನೀಂತವೆಕೊಳ್ವುದೆನ್ನದು । ಪ್ಕರಣವದಿಂದ
ವೊಲ್ವುಹರಿಗರ್ಪಿತವಾಗುಗೆದೇವವುಂಬಿಕೇ ॥೧೬೨ ॥ ಎಂದುನೋರೆಯಿಟ್ಟುನಿರ
ವಿಸಿನಿರಂಜನನಾಗಿಕರಖಡ್ಗವುಂಗೋಣ್ಗೆ ಪೂಡಿನಿಶ್ಚಲವುನದಿಂಶಿರವನರಿಯಿತತ್ರ
ಣಾರ್ಧದೊಳ್ ; ವೃ॥ ವಿಕಿರತಪ್ಪೂರ್ಣಪ್ರಭಾವಂಡಲವಾಲೆಯೆತೆಟಿದ್ವಲ್ಲಿ
ಕಾಕಾಂತಿಯುಂತೆ । ಪ್ರಕಟನಸ್ಫಾರಾವೃತಾಸಾರವುದುಕರೆಯೆತಳ್ವಾಯ್ಯತೆಪ್ಪಿಂದೆ
ಚಂಚ ॥ ದ್ವಿಕಸದ್ಭಾಳಾಂಬಕಂಭಾಸುರಮಣಿಮಕುಟಂಸರ್ಪತಾಟಂಕವುಗ್ರಾ ।
ಧಿಕದಂಷ್ಟ್ರಾವಲ್ಲಿಮುಕ್ತಾಭರಣಮೆಲೆಯಿದುಗಾಂಬೆಮೆಯ್ದೋರಿದಳ್‌ಪಲ್ ॥ ೧೬೩॥
ವೃ॥ ಪೊಡೆವಸುರಾನಕಂಸುರಿವದೇವತರುಪ್ರಸವಂಕಡಂಗಿಪೆ । ಚುರ್ಡುಗದವಾ
ಳ್ವಘೋರವವುುವಾಜಯಶಬ್ದವುವಾಗಳಂತೆಬ।ಲ್ವಿಡಿದಸುಕೇತುಚಾಮರಚಯಂ
ವರಶಕ್ತಿಗಳಾಕಟಾಕ್ಷವೊ। ತ್ತಿಡಿಕಿರಿದಿರ್ದ್ದಿಟಳ್ದದವಿರಾಜಿಸಿಬಾರ್ಗವಿಕಣ್ಗೆತೋರಿ
ದಳ್॥ ೧೬೪ ॥ ವೃ॥ ಸಿರಿಶಚಿಕಾಳಿವಾಲಿನಿಕಳಾವತಿಚಂಡಿಕರಾಳಿವಾರಿಸಾಂ ।
ದರಿರತಿಚಕ್ರಧಾರಿಣಿನಿರಂಜನಪಾರ್ವತಿಮುಕ್ತಕೇಶಿಗಂ ॥ ಗರಚರಿಸಿದ್ಧಿವೋಹಿನಿಕ
ಪಾಲಿನಿವೈಷ್ಣವಿರಕ್ತಕೇಶಿಕಾಂ ।ಕರಿಯುನಿಪುಗ್ರಶಕ್ತಿಗಳದೇನೆಸೆದಿರ್ದ್ದರೊಸೌವ್ಯ
ರೂಪದಿಂ ॥ ೧೬೫। ಅವರನಡುವೆ ; ವೃ॥ ಪಣಿಗಣ್ಬಂದ್ರವುಲೀಲೆ
ಯಿಂಪೊಳೆವಶೀರ್ಷಂಕೂಲಹಸ್ತಂವನ । ಕ್ಕಣವೊಲ್ದೊಪ್ಪವಚಕ್ರಸಾಣಿಯೆ
ಸೆವಾದೋರ್ಮಂಡಲಂಭಾರದಿಂ ॥ ಕುಶಿವಾಸೀನಕುಚಂನಡುಂಗುವಕಟೀದೇಶಂ
ತೆಂಳಪ್ಪುಚ್ಚೆಸ । ದ್ಗುಣಮುಕ್ತಾವಳಿರಂಜಿಸಲ್ವದೆದುತಾನೆಳ್ಪಿಂದಳಾಸ್ಥಾನದೊಳ್
॥ ೧೬೬ ಕಂ॥ ಇಲ್ಲದಸಲ್ಲವರೂಪಿಂ । ದಿಲ್ಲದನಿಜವಾಯೆಯುನಿಪದುಗಾರ್ಣಂ
ಬಿಕೆಯುಂ ॥ ದಲ್ಲಿಯೆವೆಯಿನ್ದೋರಿದಳಾ । ಸಲ್ಲಲಿತನಿಜಸ್ವರೂಪದಿಂಬೆದ್ಗಣದಿಂ

॥ ೧೬೭ ॥ ಕಂ॥ ಶರದಸುಳಿಚಂದ್ರಚಂದ್ರಿಕೆ | ಪರೆದುದೊಪ್ಪೀಳೆಂಬಿನಂ ಭವಾನಿ
ಯ ಮೈಯ್ಯಾ ॥ ಪರೆವಮಳಶುಭ್ರತಾಬಂ | ಧುರರೂಪಿನಕಾಂತಿಕರವೆ ಬಳಸಿದುದಾ
ಗಳ್॥ ೧೬೮ ॥ ಕಂ॥ ದೊರೆವೆತ್ತ ಶೋಣಗಿರಿಯುಂ | ಗುರುಬೆರಜೀವಾದ್ರಿಯು
ಡವು ದೋಪೆಳಿವೆನ ॥ ಲ್ಕರವೆಸೆದುದು ಶಶಿಧರೆಯಾ | ವರಕನಕಕಿರೀಟವುವೆಳೆ
ವು ಕಿಗಣಖಚಿತಂ ॥ ೧೬೯ ॥ ಕಂ॥ ತುರುಗಿದವಲ್ಲಿಗೆವುಗುಳ್ | ಕರವೆಸೆ
ಯುಲ್ಬಗಣದಂತೆಸೂಡಿದಪೆರೆತಾಂ ॥ ಮೆರೆದುದು ಜಗದೀಶ್ವರಿಯಾ | ವರಕಚದೆಡೆಯ
ಲ್ಲಿಹೈವುರಚನಾಕಲಿತಂ ॥ ೧೭೦ ॥ ಕಂ॥ ವುದವಿಟ್ಟ ಘುಸೃಣತಿಲಕದ |
ವದೆಪೊದೆನೆವೆರೆದುದವುವುಪರವೆಸುಸಣೆಗಣ್ ॥ ವದನಂಕರವೆಸೆದತ್ತಾ | ಸೊದೆ
ಯಿಂಪೊರವುಟ್ಟ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರವುನಂಪೋಲ್ ॥ ೧೭೧ ॥ ಕಂ॥ ಕಡು
ವುರ್ಬುಸೊಬಗನಾಳ್ದುದು | ಕುಡುವಿಲ್ಲವಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸತಿಯಾ ॥ ಕಡುವೆರೆವ
ಸಂಪಗೆಯುನಿ | ರ್ಗಡಿವುದು ಶಶಿಧರೆಯನಾಸಿಕಂ ಸೊಬಗಿಂದಂ ॥ ೧೭೨ ॥
ಕಂ॥ ಪ್ರದುಗಿಸಿ ಬೊದೆಯೊಳ್ತೆಗೆವಾ | ಸದವುಳಪರಿಪಕ್ವಬಿಂಬಫಲದಂತೋಷ್ಠಂ ॥
ಸೊದೆದುಂಬಿಬಯ್ಯುತ್ತ ಕೊರ್ವ್ವಿತೆ | ಕದಕದಿಸುವಕುಚವುವೆಸೆದುವಾನಿರ್ಮ್ಮಲೆಯಾ
॥ ೧೭೩ ॥ ಕಂ॥ ಮಿಗೆಮೆರೆವವಿದಿಯುಸುಳಿಯುಂ | ಬೊಗುವಿಗೆಯಿಂ ಮೊಗೆ
ದುದವುಳನಾಭೀವಳಯುಂ ॥ ಬಗೆಮಿಗೆ ಕಣ್ಗೆಸೆದತ್ತಾ | ವೃಗರಿಪ್ರವಾಹನೆಯ ಚರಣ
ವುಂಬುಜಭರಣಂ ॥ ೧೭೪ ॥ ವೃ॥ ಕೆಡೆವೊಯ್ವಾಘನತಾರಶೈಲರುಚಿಯುಂ
ಪಾಯ್ದುಕ್ಕಿದುಗ್ಧಾಂಶುವಂ | ಕಡುಪಿಂ ವೂದಲಿಸುತ್ತೆ ಚಂದ್ರರುಚಿಯುಂ ವಾಣೀತನು
ದ್ಯೋತಿಯುಂ ॥ ಪಿಡಿದಾಡ್ಬಿರ್ಪ್ಪಸುರಾಪಗಾಪ್ರಭೆಯುನೊಕ್ಕೀಡಾಡಿಪೆರ್ಚಿದರ್ಪ್ಪದಿಂ
ಪಡೆದರ್ಚ್ಚಾಂಶುಜಗಕ್ಕೆ ಶೀತಳತೆಯಂ ಮಾಡುತ್ತೆ ಮಾದೇವಿಯಾ ॥ ೧೭೫ ॥
ಅಂತುವಂದು ಶಿರವುರಿವಿಂದು ಹಾಸನಕರಾಳಕರಖಡ್ಗವುಂ ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದು ಕಳೆದು ;
ಕಂ॥ ಕರುಣಾಮೃತರಸದೋಕುಳಿ | ಯುರವೆಂದೆನೆ ಮೆರೆಯೆ ದರಹಸಪ್ರಭೆಪಡೆಪಿಂ॥
ಪಿರಿದೊಲ್ದುನಿಂದು ಮುಂಗಡೆ| ಸಿರಿಸತಿ ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಾವುದದನೊರೆಯೆಂದಳ್ ॥ ೧೭೬ ॥
ಆಗಂಭೀರಸ್ವರಂ ಕರ್ಣಾನಂದವಾಗೆ ಕಣ್ದೆರೆದಿದಿರ್ನ್ನಿಂದಾದಿಮಾಯೆಯಂ ಕಂಡು ;
ವೃ॥ ಎಳಸುತೆ ನೋಡಲಚ್ಚ ಮಿಗೆವುಂಬರಿಯುತ್ತಿರೆ ಪೂಜಿಸಲ್ಕೆಕಲ | ದಳವುರಿಬೀಗಿ
ಸೈವರಿಯೆ ನಾಲಗೆಬಲ್ಪೊಗಳಲ್ಕೆಡಂಗಿಕೊ ॥ ಳ್ಳಸೆಪದಂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವನಾಗಳೆ ಮಾ
ಡಲೆವೇಳ್ಕೆ ಮೊಂದುಪಂ | ಚಳಿಸೆ ನರೇಶ್ವರಂ ಕರವೆ ಹರ್ಷರಸಾಬ್ಧಿಯೊಳಾಳ್ದು ತೇರಿದಂ
॥ ೧೭೭ ॥ ಆಗಳಂಬಿಕೆಗೆ ವಂಡಪ್ರಣಾಮಂಗೆಯ್ದು ನಿಜನಿಟಿಲತಟಘಟಿತಕ
ರಪುಟನಾಗಿ ; ವೃ॥ ಸುರನಾರೀನಮ್ರಮಸ್ತಸ್ಫುರದುರುಕಬರೀಭಾನುಜಾಂ
ಭಃಪ್ರಕಾಶೋ | ದ್ಧುರಪಂಕೇಜಾಂಘ್ರಿವಿಭ್ರಾಜಿತೆ ಹರಿಹರಸರ್ವ್ವೈಕ್ಯಚಿನ್ಮಾಲ
ದೇವೀ ॥ ನಿರವದ್ಯೇ ವಿಶ್ವರೂಪೇ ಗಿರಿವರತನುಜೇ ಸರ್ವ್ವಲೋಕೈಕಮಾತೇ | ಪೊರೆ
ಯೆಮ್ಮಂ ಭೃಂಗವೇಣೀ ನಿರುಪಮಮಹಿಮೇ ನಿಚ್ಚ ಮದ್ರೀಂದ್ರಜಾತೇ ॥ ೧೭೮ ॥
ವೃ॥ ಶಶಿಭಾವೋದ್ಯಚ್ಚಲೋಚನಾಂಚಲಿದರಸ್ಮೇರಾಬ್ಜನೀಕಾಂತೆಸ | ದ್ವಿಸಗಾ

ರಾಂಚಿತದೇಹಮಂಜುಳಧರಾಧರೇಂದ್ರಜಾನಂದಿನೀ ॥ವೃಷಭಾಂಕಾಚ್ಯುತನೀರಜೋ
ದ್ಭವಗುಣಪ್ರಾಜ್ವಲ್ಯಿತತತ್ವಾಂತರೇ । ನಿಸದಂರಕ್ಷಿಸುದೇವಿಯೆಮ್ಮನನಿಶಂಶ್ರೀಯೋ
ಗಸಾಪಿಯೋಜಯೀ ॥ ೧೭೯ ॥ ತರಳವೃತ್ತಂ ॥ ವರದೆಸಾರ್ವತಿಶಂಕರಪ್ರಿಯೆ
ಲೋಕಪೂಜಿತೆಮಂಗಳೇ । ಪರಮೆವೈಷ್ಣವಿಶಕ್ತಿರೂಪಿಣಿಮಾತೆಚಂಡಿಕೆಭೈರವೀ ॥
ಗರುಡವಾಹನೆಪುಣ್ಯದಾಯಕಿವಿಷ್ಣುದೇಹಸಮನ್ವಿತೇ । ನಿರುಪಮಾಗಮಪೂಜಿತೇಜ
ಗದೀಶ್ವರೀಪೊರೆಭಾರ್ಗವೀ ॥ ೧೮೦ ॥ ದಂಡಕಂ ॥ ಜಯಜಯಜಯಾದೇವಿಭ
ದ್ರಾಕರಶ್ರೀಕರಪ್ರೋತ್ತರಾಭಿಜ್ಞವಿಜ್ಞಾನಸ್ತ್ರೀತಿರಕ್ಷಾಕೃಪಾಪೂರಸಾಂದ್ರತ್ರ
ಯಿಾತುಂಗಚಂದ್ರಾತಪಶ್ರೀಪೆ ಸ್ವಧರ್ಮಲ್ಯಾನಸ್ತ್ರಗ ನಿರಾತ್ಮಾಢ್ಯಧರ್ಮೋಗ್ರಶರ್ಮಾವಳೀ
ಮರ್ಮನಿರ್ಮೂಲಭಾಷಾಕರೀ । ಸದ್ಗುಣಸಂಪತ್ಕರೀ। ಮೌನಿಸತ್ಕೃತ್ಯಜಾತೇಜೋಮಯಾ
ತೀತನಿಸ್ಸಂಗನಿರ್ವಾಣಯುನ್ನಿಶ್ಚಿತನಿಲೀನಪನಿಕ್ಷಿಪ್ತಸರ್ವಜ್ಞ ವಿಶ್ವಂಭರಾಪೂರ್ಣಸ
ದ್ಬೋಧ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ವಿಸ್ಫೂರ್ತಿ ವಿಖ್ಯಾತಿಸಿದ್ಧ್ಯಾತಿನೀತಿಪ್ರಮೋಧಾಂ ಚಿತಾಕಾರ
ಸತ್ಯಸ್ವಪ್ರಕಾಮಾಂಗಪದ್ಮಪ್ರಕಾಶಾಭಿರಾಮೇಶ್ವರೀ। ದೈತ್ಯಸಂಹೃದ್ಭೀಕರೀ। ಶ್ರೀಮಹಾವೇ
ದವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತರೂಪಾಶ್ರಿತಚಿತ್ತಾತಿಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಸ್ತಾರಿಸಂದಾನಿತಾಮಂದ
ಸಂದರ್ಭಸುಸರ್ಗಬಂಧಾನುಸಂಧಾನಸಂಜಾತಗೀತಪ್ರಮೋದಾಶ್ರುಸಂಮಿಶ್ರತಂದ್ರೀ
ಭವನ್ನೇತ್ರಪೂರ್ಣಪ್ರಗಣ್ಯಪ್ರಸಾದೋತ್ಥಚಿತ್ತೋದ್ಭವೇ । ವಿಷ್ಣುವಕ್ಷೋರವೇ ।
ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಾಧಿಕಾಧ್ಯಕ್ಷಚಾರಿತ್ರಸಾರಸ್ವನಿರಸ್ತರಸಶಾಖಿನಗತಸ್ವಮೋಯಸ್ಸಂದಾ
ಧಿಕ್ಯಪರಿಸ್ಪಕ್ಕ್ಯಾಜಿವೈಕ್ಲವ್ಯಕೈಶ್ಯಸ್ವಸತ್ತಾಪರಶ್ವಾಸಪಾಡಿಸಿದ್ಧಾತ್ಮಭೂತೇಶಶಕ್ತಿಪ್ರತ
ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಚೈತನ್ಯಸದ್ಧರ್ಮನಾಮಪ್ರಬಂಧಾನುಕಲ್ಪಾರ್ಪಿತೇಜೀವನೇಶಲೋಕೇ
ಶಕ್ತೀಶಸ್ವಸ್ತುತ್ಯಾದಿನಿರ್ದೋಷವಾರೇ। ಗುಣೈಕಾಂಗಭೂಷೇ । ಜಗದ್ರಕ್ಷಸರ್ವಜ್ಞ
ಸತ್ಯಾಭಿರಾಮೆ ಎಲ್ಲ ಸದ್ಧರ್ಮನಿರ್ವಿಘ್ನಸತ್ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಿಪ್ರದಾತಾರ್ಥಲೋಕಾಖಿಲವ್ಯಾಪ
ಕಾಂಭೋಧಿಸಂಪೂರ್ಣನಿರ್ಮಾಣಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಮಾಯಾಜಗತ್ಸ್ವರ್ಗಕರ್ಮೌಘಸಂಹಾರ
ಭೂಭಾರವಿಚ್ಛೇದಿನೀ। ದೇವಸಮ್ಮಾನಿನೀ । ನಾಕಲೋಕೇಶಬೃಂದಾರಕಾನಂದನಂ
ದೆ ಈಶ ಸಂಪದಾಯಿ ಚಾರಿತ್ರಶೀಲಾಭಿರಾಮಸ್ಫುರದ್ಭಾಗ್ಯರಹಾರೇಂದುತಾರಾಗನೀರಾ
ಕರೋದಾರಹೀರಾಮೃತಸ್ಫಾರಮಂದಾರಕುಂದಾರವಿಂದೆ ಈರಾಶೇಷಾಂಗರುಕ್ಷೀರ
ಶೋಭಾತಿರಸ್ಕಾರದೇದೀಪ್ಯಮಾನೋದ್ಘತಾಟಂಕಹೀರಾಂಕ ಕೋಟೀರರಮ್ಯಾ
ಸ್ಯಹಾಸಸ್ಫುರದ್ಗಂಧಮತ್ತದ್ವಿರೇಫಾಳಿ ನೀಲಾಂಶುಕಾಯಸ್ಫುರತ್ಪ್ರಾಂಶುಪಾಳೀಜ
ಗತ್ಸೇವ್ಯಕಾಳೀ । ಸವೃತ್ತೋತ್ತಮಾಕಾರಪಂಕೇಜಮಿತ್ರೇಂದುತಾರಾಗ್ನಿಕೋಟಿ
ಪ್ರಭಾಪುಂಜದೇದೀಪ್ಯವಿಶ್ವಂಭರಾಕಾರ ಭೂವ್ಯೋಂಬರಾಧಾರಚಿದ್ರೂಪಜೀವೇಶನಿಶ್ರೇ
ಯಸನಿರ್ಬಾಧಕಲ್ಯಾಣವಿದ್ಯಾಕರೋದ್ದಾಮನಿಷ್ಕಾಮಶಾಂತಿಪ್ರಭಾವಾತ್ಮಕೋಶಪ್ರ
ಕಾಶಾಖಿಲೋತ್ತಾರಧರ್ಮಾಮೃತೋದೀರ್ಣವಿಖ್ಯಾತಸರ್ವಸ್ವಯಂಭೂತಸಾರ್ಗಾಭಿ
ನಿರ್ಭಿನ್ನತಸಂಪೂಜ್ಯಸಂಪದ್ಘನಾಧಿಕ್ಯಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪೂರ್ಣಕೈವಲ್ಯ
ರಾಜ್ಯಾಭಿವಿಭ್ರಾಜಿತೇ । ಪ್ರಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಸಂಶೋಭಿತೇ ಸರ್ವದೇವಾಳಿ

ಸಂಭಾಜಿತೇ । ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮರಂಜಿತೇ ॥ ಲೋಕಸಂಮಾನಿತೇ । ಗರ್ಮಸಂಭಾವಿತೇ ॥ ಮಾ
ನಿರಾಡ್ವ್ಯಂಬಿತೇ । ಶ್ರೀಮತ್ಕೇಧೀಮತೇ । ದೇವತೇ । ಪಾಹಿಮಾಂ । ಪಾಹಿಮಾಂ
॥ ೧೮೧ ॥ ಮಲ್ಲಿಕಾಮಾಲಾವೃತ್ತಂ । ಸೋಮಧಾಮಮನೋಹರಾಂ
ಚಲಚಂಚಲಸ್ಮಿತಮಂಜುಳೇ । ಶ್ರೀಮನೋಹರಮೂರ್ತಿಧರ್ಮಗುಣಾಂಬುಜೋದರ
ಮಾನಿನೀ ॥ ಬಿಂಬವಾಮತನುಪ್ರಭಾಸಿತದೇಹವಲ್ಲರಿರಕ್ಷಿಸೌ । ಹೇಮದಾಮನು
ವೃತ್ತನಿಸ್ತೃತರತ್ನಭಾಸುರಹಾರಿಣೀ ॥ ೧೮೨ ॥ ಪಂಚಚಾಮರವೃತ್ತಂ
ಕುರಂಗಲೋಚನೇ ಕುರಂಗಲಕ್ಷ್ಮಲಕ್ಷ್ಮಿವಾಸ್ತ್ಯಶೇ । ನಿರಾಮಯೇ ನಿರಂಕಶೇ ಮು
ರಾಂತಕಾಂಕಪೀಠಿಕಾ ॥ ಕರೇ ಧರಾಧರೇ ನಿರಂಜನೇ ಸರೋರ ಹಾಸ್ಯಂಬಿಂ । ಧುರಪ್ರ
ಮೋದಹಾಸಚಂದ್ರಿಕಾಮನೋಜ್ಞ ಗಕ್ಷಿಪೌ ॥ ೧೮೩ ॥ ಉತ್ಸಾಹವೃತ್ತಂ ॥
ಸ್ವರ್ಣಭೂಧ ಮಂದಿರೇ ಮಿಳಾಸಿನೀ ಯುಜ್ಜ್ವಲತ್ತೇ । ದುರ್ಣಯಾಂಬುಜೇಂದುವಕ್ತ್ರ
ಮಂಜುಳೇ ಸುಖೋದಯೇ ॥ ಪೂರ್ಣಧರ್ಮ ಭೋಮಣಾಂಕಪಾವನಸ್ವರೂಪಿಣೀ ।
ಕರ್ಣಪ್ರೈರೋಪದೇಮಹಾದಿಮಾಯೆಪಾಲಿಸೌ ॥ ೧೮೪ ॥ ಭುಜಂಗಪ್ರ
ಯಾತವೃತ್ತಂ ॥ ವಿಶುದ್ಧಾಗಮಾಂತರ್ಯವಿಸ್ಫೂರ್ತಿಲೀಲೇ । ಪ್ರಸಿದ್ಧೇಂದ್ರಗೋತ್ರೇ
ಶಮೇವಾಟಬಂದ್ಯೇ ॥ ಸಮಿದ್ಧಾಂತ್ಯಕರ್ಮಪ್ರಪಂಚಾದ್ವಿರಾಗೇ । ಜಗತ್ಪ್ರಾಜ್ಞಲೀಪಾಲಿ
ಸೌಶೋಭಿತಾಂಗೇ ॥ ೧೮೫ ॥ ಇಂತುಬಗೆಬಗೆಯೊಳ್ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತುಮಡಿಗೆರಗೆ ;
ಕಂ॥ ಚರಣಾಂಬುಜಂ ಕಿತ್ತಿಯೆಂತ್ತು । ಸ್ಮರರೂಪಂ ಪೊಡೆಯೆ ಜಿಂಬುಜರಹಾಂಬುಜ
ದೊಳ್ ॥ ನರನೆತ್ತಿನಕ್ಕೆತ್ತಿತ್ತು ಸಂಪಿತಿದ ಪದತೆರವಿನಿಸಿದು ಪಾಶ್ಚಾಯಿಕೆಯೊಳ್ ॥
॥ ೧೮೬ ॥ ಆಗಳಾನಂದದಿಂ ಪಲವುಂ ಸೂಳ್ ಪರಸಿ ಕ್ಷತಮಂ ಡಗಲೊಡಮಡಿಗಡಿಗೆ ಸೈ
ಪಡತವಿನಾಲ್ಕುಂ ಕೈಗಳಿನೆತ್ತಿ ; ವೃ॥ ಮಂಚ್ಚಿದೆನ್ನೈಸೆ ಕಂದ ನಿನಗೆನೀಂ ಬರಿದೀವ್ಯಥೆಪ
ಟ್ಟ ಲೋಕದೊ । ಳ್ಪುಚ್ಚ ತಮಿಂತು ನಿತ್ಯ ಸಂಯೋಗವೆ ಜಾನಿಸಿ ದೇಹದಂಸಮಂ ॥
ನಚ್ಚರಿತಂಬೆಲೆನ್ನ ಪತ್ರಪ್ರಿಗೆ ಸೇಳ್ವನಾವನಯ್ಯನೀ ನಚ್ಚನಿನ್ನ ಯೋಗದೆಸ
ಕಂಪರಿಮೇಂಪರಮ ಕ್ರಿಕಾಂತಸ್ವೈ ॥ ... ... ॥ ೧೮೭ ॥
ವಚನ॥ ಮತ್ತಂ ಮಗನೆ ನೀಂ ಕೇರಳದ ಹೇಮವತೀಪುರವರಸಂಪೇಕ್ಷಾ
ಪಿಗಂ ತತ್ಪ್ರತಿಕುಮದವಲ್ಲಿಗಂ ನಿಜಪುತ್ರನೈ ; ನೀಂ ಪುಟ್ಟಿದೊಳಂ ವೇದಾಕ್ಕರಿ
ನೃಪರಿಂ ಬಂದ ಮಹಾವಿಷಮ ಕೋಲಾಹೊದಮರಸಿಯುರಿಪ್ಪಗೆ ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವಜ್ಕಳಿದಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದೀಪುರದೊಳ್ ಸಲಪುತ್ರಿಕೆ ಕೂಡಮುವಳಿಂ ಕೆಳೆಯೊ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಪ್ರಪಾ
ಕ್ಯದಿಂ ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ಮಂತ್ರಿಳಿಮಿಗೆ ರಿಪೆರುಂ ಪ್ರೋಲೆಯುಗ್ಗೆ ನಿನ್ನಂ ಕೊಲಲಟ್ಟುತಿಪ್ಪನಿರ
ಲ್ ಓಡಂ ಪಿಡಬಲದಿಂ ನಾಲ್ವರ್ ಪಿಂದದರಣ್ಯದೊಳ್ಟಂಟಗೆ ಮಂದ ಜಂಪನಾಪತಿಯು ಕುಳಿಂದಂ
ಗೆಟ್ಟು ಕೆಲೊಡಮುಮಂ ಪೋಷಿಸೆ ಪ್ರವೃದ್ಧನಾದೈ ! ಇಂತಪ್ಪನಿನ್ನಿರವನೆಂತಾನುಂ ದುಷ್ಟ
ಬುದ್ಧಿ ಮಗುಳೆ ತಿಳಿದು ಪೂರ್ವಮತ್ಸರದಿಂ ನಿನ್ನಂ ಕೊಲಲ್ವೇಳ್ಕುಮೆಂದೆನಸೊಂ ಕಪಟೋ
ಪಾಯಮಂ ವಿರಚಿಸಿದೊಡಂ ನಿನ್ನ ಪುರಾಕೃತ ಪುಣ್ಯದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆ ಪೆತ್ತು ಮಸಪುತ್ರಿಯನೆ
ಪಡುವೆನಿಂತೈನಾಸ್ತ್ರಮಿಂತಾದೆ ... ನಿನ್ನ ನಿರಿಯುತಿರ್ಪ್ಪೊಳ್ಪುದೊಂದು ಮೊದ

ಲೆಪ್ಪೊಡೆಂದುಗ್ರಸಂಚಿತ್ತನ್ನೀಸ್ವಾನಕೆ ಕಳಿಪಿನಿನ್ನನೊಂದುನೆವಮಿಟ್ಟೆಲ್ಲಗಟ್ಟಲೊಡ
ಮಾನೊಪ್ಪಂಬಗೆವಂತೆಸಗಿದಂ ಇನ್ನಿವಂಗೆಜ್ಞಾನೋದಯಮಪ್ಪುದರಿಂದಿವರೊಡನೆ
ಪ್ಪುದುವಾಳ್ದ ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮನೇಕಛತ್ರಮಪ್ಪಂತಿರಾಳ್ ! ನಿನ್ನೊಂದುಹೂ
ವ್ಯದೆಸಕಮಿಂತೆನಿನಗುತ್ಕೃಷ್ಟಿಯುಮನಿತ್ತಪುದದಿಂ ; ವೃ॥ ನೀನೇಸತ್ಯಪ್ರದೀಪ
ಹಂತಿರೆಗಿದುವಿದಿತಂಯೋಗಸಾಧ್ಯಗುಣಾಂಕಂ। ನೀನೇಸತ್ಕರ್ಮನಿಷ್ಠಂವಮರಹರಿಕ
ರುಣಾಪಾಂಗಪಿಯೂಷತೃಪ್ತಂ ॥ ನೀನೇಸನ್ಮಂತ್ರತತ್ತ್ವಂಯಮನಿಯಮಕಳಾಪೀ
ತತ್ವಾದ್ರಂನರೇಂದ್ರಂ । ನೀನೇಸನ್ಮಾರ್ಗಯುಕ್ತಂಸಹಿಸಹಿಪೆರರೇನೀನೆಸತ್ವಾ
ವತಾರಂ ॥ ೧೪೪ ॥ ಕಂ॥ ಮೆರೆದಂಪ್ರೀತಿಯನಿನ್ನೀ । ಹರಿಭಕ್ತಿಗೆಕಂದ
ಮಂತ್ರಿಕಪಟದಿನಳಿದಂ ॥ ನಿರುತಿಳಿವೆನ್ನೆಲವಾತ್ಮಜ । ಹರಿಸದೆಕೇಳೆರಡುಬಯಕೆ
ಯುಂವಿನಗೀವೆಂ ॥ ೧೪೯ ॥ ಎಂದಪರಮೇಶ್ವರಿಯುವೋಘವಚನವಂಕೇ
ಳ್ದುಕೌತುಕಂಬಟ್ಟವಗುಳ್ದರಗಿ ; ವೃ॥ ಅಪ್ಪುದುಮಿಲ್ಲತಾಯೆಮಿನದಿಷ್ಟ
ಮದಾವುದೊ ಪೇಳಿರೇನ । ಲ್ಲವಿಧಮಂಮಹೋಮೆತ್ತಿಳಿದಿದವೆನೀಂಮಿಗೆನೀಪ್ಸು
ದಾಪುದಾಂ ॥ ಕಾವಕರುತ್ತುಕೇಳ್ವುದುಗಜ್ಜವೆನಿಮ್ಮದುಸತ್ತಮಂತ್ರಿಯಂ ।
ದೇವಿತಪಾತ್ಮಜಾತನಮನೀವುದ ಜೀವದೆಳೆಳೊಂದಿಬಾಳ್ವುವೊಲ್ ॥ ೧೫೦ ॥
ಮತ್ತಮಿನ್ನೊಂದುಬಯಕೆಯಾವುದೆಂದೊಡೆ; ಕಂ॥ ಆವಾವಪನ್ನಮಾದೊ
ಡವಿನಾವಿಧದಿಂದುಗೆ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತಿಯ ನಿತ್ತು ॥ ನೀನ್ನೀವುಪಕರುಣಾಕರಸೇನೀವಿಶ್ವಕಾ
ಣ್ಕೆಯುತ್ತಿಪೋಷಿತಭುವನೇ ॥ ೧೫೧ ॥ ಎಂದಂಪ್ರಿಯಗೆರಗೆತ್ಯಾಯವ
ತ್ತುಮೆತ್ತಿ ಹರಿಸಮನೋತಿ; ವೃ॥ ಧರೆಯೊಳ್ಭಕ್ತಿಯಸಂದರಾಪತಿಯೊಳ್
ಟ್ರೋರಂತೆಸನ್ಮಾರ್ಗದಿ। ಚರಿಸುಮಾನವನೆನ್ನಪೂರ್ಣದಯೆಯೊಳ್ತೋಂಕಾಡುವಂ
ಸುತ್ತಿದೆಂ ॥ ನರನಾನಿನ್ನಸುಭಕ್ತಿಗಾನೊಲಿದೆನೀಭೂಚಕ್ರಮಂಗರ್ವದಿಂ । ದರಸಾ
ಳ್ಪಸಿರವಸಮಾನೆಗಳ್ಪನೀಂಸೌಭಾಗ್ಯಸಂಪತ್ತಿಯಿಂ ॥ ೧೫೨ ॥ ಎಂದು
ಪರಸಿಕಣ್ಣಿಚ್ಚೆಗೆಜಾಸಿಸಲಂದುದಿಪಕೆವದಶರೀರಶಲ್ಯಂಗಳೆಲ್ಲಮೆಂದುಗೂಡಿದೆ
ಹಸಾಕ್ಷವಂದಿತ್ತಮಂತ್ರಿಮಪನರೊಡತೊಳಸಸರಿಸಿ ; ವೃ॥ ವಿಲಸದ್ವ
ರ್ಗಕಟಾಕ್ಷಾಮಳಶತರಾಜಸೋಂಕಲ್ಯೈಕೃಷ್ಣೀಲಪದ್ಮಂ । ಮಿಳಿರಲ್ಕಾಮಂದಿಕಾ
ಭೂಷಣರವಿರಾಜಿಸೆ ಂಕಲ್ಕನೇತ್ರಾರುಣಾಬ್ಜಂ ॥ ಮಲರಲ್ಕಾತ್ಯಾಯಿನೀಸತ್ಕಳ
ಪರ್ಸುವಿಮಸಂಗಂಗಳೆ ಳ್ಪಿತನಸಂ । ಟಳಿಸಲ್ಕಂತ್ರೀಶಸೂತತ್ವ್ರತನವೊ
ಲವಿನಿಂದೆಳ್ದರುತಸ್ಪಕದಿಂದಂ ॥ ... .. ॥ ೧೫೩ ॥
ಅಂತೆಳ್ದುಧರ್ಮಿದಿವಸಂಬಿಕೆಯುಸಭೀಕ್ಷಿಸಿ ಜ್ಞಾನೋದಯಮಾಗೆ; ವೃ॥ ಜಯ
ಜಯದೇವಿಸತ್ಯಗುಣಪೂರ್ಣೆನಿರಾವಮಯೆದಿವ್ಯರೂಪಿಣೆ । ಸ್ಮಯನಿಗಮಾಗಮಸ್ತು
ತೆಶಿವಾತ್ಮಿಕೆಯೆನ್ನಪರಾಧಮಂಲಸ ॥ ದ್ದಯದೆಕಡಂಗಿಮನ್ನಿಸುತೆನೀನಿಜರೂ
ಪನಿಂತುತೋರಿದೌ । ನಯಗುಣವಾಂತನೊಲ್ದುನಿಹಮಂದಯೆಗೆಯ್ತವಸಾಪನೆ
ವೆಯುಂ ॥ ೧೫೪ ॥ ಎಂದುಪೊಡವಟ್ಟುಬೇಡುವ ದುಷ್ಟಬುದ್ಧಿಯಂ ಸ್ವೆ

ರಿಸಿನಿಜಸ್ವರೂಪಮಂ ನಿರವಿಸಿ ; ವೃ॥ ಅರದಿಂಬಾಳ್ದಪನೀಧರಾರವಮಣನೀಸ ತಸ್ವವತಾರಂಮನೋ । ಹರನೀತಂಹರಿಭಕ್ತನೆಂದುತಿಳಿದೆಲ್ಲರ್ಕೂತರ್ಸದಾಗ ದಿ ॥ ಸರಿಗಂಡೀತನಭಕ್ತಿಯಿಕೀಳ್ಕರಿದುಸೌಖ್ಯಂಬಾಳ್ದುದೇಹಾಂತದೊಳ್ । ಹರಿ ಸಾಯುಜ್ಯಮನಾಂತುನೀಂಮೆರೆಪುದಾಸದ್ಭಕ್ತಿಸೌಭಾಗ್ಯಮಂ ॥ ೧೯೫ ॥ ಎಂದೆ ಲ್ಲರ್ಗೆ ಬೋಧಿಸಿ ನಿಖಿಲರುಪಾದಿಮಾಯೆಯ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂಕಂಡು ; ವೃ॥ ಮಾತೆಮಹೀಧ್ರಜಾತೆನಿಖಿಲಸ್ತುತೆಮಂಗಳೆಸರ್ವಲೋಕವಿ । ಖ್ಯಾತೆಹಿಮಾಂ ಕಶೇಖರೆಜಗದೀಶ್ವರಿಚಿದ್ಘನರೂಪೆವಿಷ್ಣುಸಂ ॥ ಪ್ರೀತೆಚರಾಚರಪ್ರಕರಪಾಲಕಿ ಪಾತಕಿನಿರ್ಜರೇಮಾರಸನ್ಮನೋಹರಿಪಿತನಿಕೃತ್ತರಕ್ಷಿಸುರಾರ್ಚಿತೆವಿಶ್ವಗುಣಾಂಗಬಂಧುರೇ॥ ॥ ೧೯೬ ॥ ಎಂದುನಿಂದು ನುತಿಸುತಿರೆ ಶಾಂಭವಿ ತನ್ನೊಂದು ಪೂರ್ಣ ತೇಜಸ್ಸನೆರಕದೊಳೈಕ್ಯಮಾಗಲೊಡಂ ; ಕಂ॥ ಪೊಳಗಿದುದುದೇವದುಂ ದುಭಿ । ಗಳಿಲೆನಿಸುವುಪುಷ್ಪವಯಾಂಬುತಾರಾಪಥದಿಂ ॥ ತಳೆದರ್ಹರ್ಷಮನಮರ ರ್ । ಬಳಿಕಿಳೆಯೊಳ್ಕಾವನಡಿಗೆಮಣಿದಂನರಪಂ ॥ ೧೯೭ ॥ ಅಂತು ಮಣಿದ ಶಶಿಹಾಸನನೆರಡುಂ ಕೈಗಳನೆತ್ತಿ ; ವೃ॥ ಇದುಲೇಸೈಚಂದ್ರಹಾಸಾಕಟು ಟಮನೆಸಗಲ್ಕತ್ತನಾಂಮತ್ತನೀಂಸಂ । ಮುದದಿಂದಂದೇವಿಯುಂಮೆಚ್ಚಿಸುತೆಪಡೆದೆ ಮುತ್ರತ್ರಾಣಮಂತೆಂದೆನೀಂಪೆ ॥ ಚೆಂದವಮಾತೇಂನಿನ್ನಸದ್ಧರ್ಮದೊಳೆಶಿವೆಯನಾಂ ನೋಡಿದೆಂಪಾಪಿಯಿನ್ನು । ಪದಕಿಂತೇಕೊಲ್ದುನೀಂವಂದಿಪೆಕಿತವನೆನಾಂಸತ್ವಭಾರಾ ವತಾರಾ ॥ ೧೯೮ ॥ ಎಂದು ಕೀಳ್ಪಟ್ಟ ನುಡಿಯುಲೊಡಮದರ್ಕೆ ಪಿಧು ಹಾಸಂ ಮಾರ್ಕೊಂಡು, ವೃ॥ ಏನಿದುಮಾವಕಾವತೆವೆಕೊಲ್ವನರಾಮ ರರುಂಟೆಲೋಕದೊ। ಳ್ಜಾನಿಸೆವಿಷ್ಣುಮಾಯೆಯವಿಮೋಹಿಸಿತೋರ್ಪುದುಸತ್ತನೆಂ ಬಮೇ ॥ ಜ್ಞಾನುರೆಬಾಳ್ದೆನೆಂಬವಚನಂಪುಸಿಯಲ್ತೆಜಗಕ್ಕೆಮುಚ್ಚಿತಾ । ನೇನೊ ವಿಮೋಹಿಸುತ್ತನೆಗಳ್ಗಂಹರಿಮಾಯೆಯುನಾರೊಪಿಾರುವರ್ ॥ ೧೯೯ ॥ ಕಂ॥ ಅದರಿಂಭೇದಮನೊಂದದೆ । ಮುದದಿಂಶ್ರೀಹರಿಯನೊಲ್ದುಸೇವಿಸುತರದಿಂ ॥ ಪುದುವಾಳ್ದುಕಡೆಗೆಮೋಕ್ಷಮ । ನಿದಿಗೊಳ್ವುದುಕಜ್ಜಮಲ್ತೆಸಜ್ಜನಗೆಂದುಂ ॥ ೨೦೦ ॥ ಎಂದು ನುಡಿಯುಲೊಡಮೆಲ್ಲರುಮಿಮ್ಮಡಿಸಿದುತ್ಸವದಿಂ , ವೃ॥ ಪೊಸ ತೀಕಜ್ಜಮಿಳಾತಳಾಗ್ರದೊಳದಾವಂಸತ್ತರಂಜೀವದಿಂ। ರಸೆಯೆಲ್ಲಂಪೊಸತೆಂಬಿನಂ ಬರ್ದುಕಿಸಿರ್ದಂಭೂಮಿಪಾನಿಸ್ಸಕೆ ॥ ಟ್ಟೆಸಕಂದಾಳ್ದಸುಪುಣ್ಯದಿಂದೆಶಿವೆಯಂನಾವೆ ಲ್ಲರುಂನೋಡಿಸಂ । ತಸದಿಂಮೋಕ್ಷಕಡರ್ವವೊಲ್ಕೆಗಳ್ದೆನೀಂಸತ್ಸಂಗಮೇಗೆಯ್ಯ ದೋ ॥ ೨೦೧ ॥ ಎಂದುಸುಮ್ಮನದಿಂಸ್ತುತಿಯಿಸೆ ರಾಜರಾಜನೆಲ್ಲರಂಸಂತವಿಸಿ ಸಿ ಪುರಕೆನಡೆಯಲ್ವೇಳ್ದಂಬಿಕೆಗೆ ವಂದಿಸಿ ; ವೃ॥ ಎರಡುಂಪಕ್ಕಂಗಳೊ ಳ್ಕಳ್ಕಿರೆಮದನನುಮಾಮಂತ್ರಿಯುರಾಗದಿಂಬಂ । ದೆರಡುಂರಂಭೋರುವೊಳ್ಕಂ ತ್ರಿಜೆಯುಮರಸಿಯುಂಕುಳ್ಳಿರಲ್ಪಾಮರಂಗಳ್ ॥ ತರದಿಂದಂಪಕ್ಕದೊಳ್ಸತಿಸುತಿ ರೆವಿಲಸಚ್ಛತ್ರವೊಪ್ಪಲ್ಕೆಬಂಧಂ । ಸ್ಮರರೂಪಂಚಂದ್ರಹಾಸಂಗಜಮನಡರ್ದುಸ

ತ್ಯಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರಂನರೇಂದ್ರಂ ॥ ೨೦೨ ॥ ಅಂತುಬಂದರವನೆಯುನೆಯ್ದಿ ನಡೆದ ಪರಿಯುನೆಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರಂಬರೆದು ಹೇಮವತಿಗಂ ಚಂದನಾವತಿಗಂ ವಾರ್ತಾಹರರ ನಟ್ಟಲೊಡಂ ಭದ್ರಕೇತುವೊಡನೆ ಪೃಥುಮತಿಯುಂ ಪುಷ್ಪದಂತನೊಡನೆ ಕುಳಿಂದನು ಮದಂಕೇಳ್ದುತ್ಸ್ಯತ್ಸಾಹದೊಡನೆ ಕುಂತಳಪುರಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ದು ;

ವೃ॥ ಮನವೊಸೆದಪ್ಪಿಮನ್ನಿಸಿಮನಂಬುಗೆನೋಡಿಕಡಂಗಿಸೌಖ್ಯಮಂ । ಘನವೆನೆ ತಾಳ್ದುಕೌತುಕದೆಮಿಳ್ಮಳಿಸುತ್ತೆನೃಪಾಲಪುಣ್ಯಮಂ ॥ ಮನದೊಳೆಭಾವಿಸುತ್ತೆಶಿವೆಯಂತವೆಪೂಜಿಸಿಚಂದ್ರಹಾಸನೊಳ್ । ವಿನುತಸುಭಕ್ತಿಯಂತಳೆದುಕುಂತಳದೊಳ್ನೆಡಿಗಟ್ಟೆಬೀಗಿದರ್ ॥ ೨೦೩ ॥ ಆಗಳೆಲ್ಲರುಮಿಂದ್ರಹಾಸಂಗೆ ಭಾರತಪಟ್ಟಬಂಧಮಂಮಾಳ್ಪುದೆಂದು ಸಮಕಟ್ಟಿದ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದೊಳ್ ;

ವೃ॥ ಪರಸಲ್ವೇದನಿನಾದದಿಂದರಸನುಂಸದ್ವಿಪ್ರರಬ್ಜಾಕ್ಷಿಯರ್ । ಭರದಿಂಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕೆತಾಟಿತಮಹಾಭೇರೀರವಂತೀವೆನಿ ॥ ಬ್ಬರದಿಂದಭ್ರಧರಾತಳಾಗ್ರಮನಮಂದೋತ್ಸಾಹದಿಂದೆಲ್ಲರುಂ । ನೆರೆದೀಭಾರತಪಟ್ಟಮಂನೃಪವರಂಗೊಲ್ದೊಪ್ಪಿತಾಂಕಟ್ಟಿದರ್ ॥ ॥ ೨೦೪ ॥ ಬಳಿಯಂ ;

ವೃ॥ ಸಕಲೋರ್ವೀಪಾಲಮಸ್ತಪ್ರಚುರಲಸಿತಸಚ್ಛಾಸನಾಕಂಗೊಳಲ್ಕೇ । ಶಕೆನಿಚ್ಚಂಸೌಖ್ಯಮೆಯ್ದುತ್ತಿರೆನೆರೆದಿರೆಸಪ್ತಾಂಗಶಸ್ತ್ರಯುಂಮಾ ॥ ಳಿಕಳಾಪದ್ಯೋತವೆತ್ತಂಪಸರಿಸೆರಿಪುಗಳ್ವಂದಿಸಲ್ಸಾಂಗವಂತ್ರಂ । ಪ್ರಕಟಂಬೆತ್ತೊಪ್ಪಿರಲ್ಪಾನೆಯುನೆಸಗಿದಂಭೂಮಿಯಂಚಂದ್ರಹಾಸಂ ॥ ೨೦೫ ॥

ವೃ॥ ಇಂತೀಮಾಳ್ಕೆಯಿನಂದದಿಂಪದೆಪಿನಿಂಸದ್ವ್ರೀತಿಯಿಂನೀತಿಯಿಂ । ಸಂತರ್ಪಂಡಿತರೆನ್ನಮಿತ್ರರೊಲವಿಂದಂಮೆಚ್ಚುವಂತೊಪ್ಪಿರಲ್ ॥ ಶಾಂತಂಸಜ್ಜನಗಣ್ಯನಾಗಮವಿದಂಶ್ರೀವೇಂಕಟಾರ್ಯಂದಲೋ । ರಂತೀಕಬ್ಬಮನೊಲ್ದುಕೃಷ್ಣದಯೆಯಿಂಪೇಳ್ದಂಮಹಾಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥ ೨೦೬ ॥

ವೃ॥ ಸರಸಸವರ್ಥನೀತಿನಯಧರ್ಮಸುಖೋತ್ಸವಮಂದಪೆಂಪುಬಂ । ಧುರತರಭಾವದೈಸಿರಿರಸಂಪದಬಂಧವಶಯ್ಯರೀತಿಪೇ ॥ ಳ್ದುರುತರಪಾಕವೃತ್ತಿಪಿರಿದೊಪ್ಪಿರೆವೇಂಕಟಪರಾಯಕಾವ್ಯದೊಳ್ । ಸರಿಯೆನೆಕೊತುಕೊಂಡುಕೊನೆದರ್ವಿಬುಧರ್ಕೃತಿಯಂಸರಾಗದಿಂ ॥ ॥ ೨೦೭ ॥

ವೃ॥ ಪರಮಗುಣಾಂಕನಿನ್ನಕೃತಿಗೌರವಮಂತವೆತಾಳ್ದಿಲೋಕದೊಳ್ । ಚರಿಪುದುನಿನ್ನಬೆಳ್ಜಸವಸಖ್ಯದೆಸದ್ವಿಬುಧಾಂತರಂಗದೊಳ್ ॥ ಸರಿಯೆನೆನಿನ್ನರಾಯುವೆಸಗಾಣಂಕೊಡುವೀಬರುದಾವಗಾನವೊ । ಪ್ಪಿರೆಕವಿರಾಜನೆಂಬಬಿರುದಂಪಡೆಯೈಕವಿತಾಮನಃಪ್ರಿಯಾ ॥ ೨೦೮ ॥

ಕಂ॥ ಎಂದಖಿಲವಿಬುಧರತ್ಯಾ । ನಂದದೆಪೆಸರ್ಗಟ್ಟೆಮೆರೆದನವನೀತಳದೊಳ್ ॥ ಬಂಧುರಕವಿನಂದನಮಾ । ಕಂದಂಕವಿರಾಜನವುಳಸದ್ಗುಣತೇಜಂ ॥ ೨೦೯ ॥

ಕಂ॥ ಇದುವೃದುಪರಗತಿಕೃತಿಭಾ । ವದಪೆರ್ಚಂಪರಪಿಸೊಗಮನಾಗಿಕುಮುರದಿಂ ॥ ಮಧುರಮಧುವಚನದಿಂದಂ । ವಿದಗ್ಧಬುಧಜನಕೆತಾನೆವಿಶ್ವಂಬರೆಯೊಳ್ ॥ ೨೧೦ ॥

ಕಂ॥ ಎಳವೆಯೊಳೆವೇಂಕಟಾರ್ಯನ । ನೋಳಪಿಂಮಿಗೆಮೆಚ್ಚೆಸೇರ್ದರಿರ್ವರ್ಘರೆಯೊಳ್ ॥ ವಿಳಸಿತ

ಕವಿತಾಸತಿಯುಂ । ಬಳೆಜಾಂಬಕೆಭೀಮರಾಯತನುಜಾಮಣಿಯುಂ ॥ ೧೧ ॥
ವೃ॥ ತಿರೆಯೊಳ್ಪ್ರಖ್ಯಾತಕೃಷ್ಣರಾಜಶತಕಬ್ರಹ್ಮೀಮುಹೂರ್ತಾನಿಲಂ । ವರಸಚ್ಚ
ಕ್ರಮಮೇಯುಸಂಮುದದಿದಿರ್ಕ್ಷೋತ್ರುತ್ತಿರಲ್ರಾಗದಿಂ ॥ ಪಿರಿಮಂಸದ್ರುಚಿಯುಂಜ
ಗಕ್ಕೆಕುಡುತುಂಸನ್ಮಾನಶೈಲಾಗ್ರದೊಳ್ । ಭರದಿಂವೇಂಕಟರಾಯಕಾವ್ಯದಿನಪಂ
ತಾನೇಳ್ಗೆಯಂತಾಳ್ದಗುಂ ॥ ೧೨ ॥ ವೃ॥ ಸಿರಿಯುಂಶ್ರೀಸತಿವೋಕ್ಷ
ಮಂಮುರಹರಂಭದ್ರಂಗಳಂವಾಯುಜಂ । ಪಿರಿದುಂಮಂಗಳಮೀಶರಾಶಿಮುನಿನಿಶ್ವ
ತ್ಥೋಕಮಂಸತ್ವನಂ ॥ ಬೆರಸದ್ಭಕ್ತಿವಿಭೂತಿಯಂಪರಮವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನುತ್ಕ್ಷೇಯು
ಮಂ । ಗರುಡಾಮತ್ಕೃತಿಗೀಳ್ವವಗ್ರೋಲಿಯುತೆಂದುಂಮಾಳ್ಕೆಸದ್ರಾಗದಿಂ ॥
॥ ೧೩ ॥ ವೃ॥ ಕೆರವೊಪ್ಪಲ್ವರಶಾಲಿವಾಹನಶಕಂಬಾಣಂಕರಂದಂತಿ
ಭಾ । ಸ್ಕರನಿಂತೊಂದಿರೆಬಂದಶೋಭನಕೃತಾಬ್ದಂಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷಂಶುಚಿ ॥ ಸ್ಫುರ
ದುದ್ಯನ್ನವಮಾಲಸಚ್ಛನಿದಿನಂಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯಿತ್ತುಮನೋ । ಹರಕಾವ್ಯಂಹರಿಸ
ತ್ಕೃಪಾಬಲದೆತಾಂಶ್ರೀವೇಂಕಟಾರ್ಯಾಖ್ಯನಿಂ ॥ ೧೪ ॥ ವೃ॥ ಧರೆಯುಂಕೃಷ್ಣ
ನೃಪಾಲವರ್ಗ್ಯನರದಿಂಪಾಳಿಕ್ಕೆಸದ್ವರ್ಷದಿಂ । ತಿರೆಯೊಳ್ಸಸ್ಯಕುಲಂಪ್ರವರ್ಧಿಸುಗೆಸೇ
ಹಂಬೊಂದಿವಿದ್ವಜ್ಜನರ್॥ ಮೆರೆಗೆಂದುಂಕವಿರಾಜಕಾವ್ಯಮಿಳೆಯೊಳ್ಸದ್ಗೌರವಂದಾ
ಳ್ದುಗೆ । ಸಿರಿಯುಂಕನ್ನಡನಾಡುಗಕ್ಕೆವಿಜಯಂಭದ್ರಂಶುಭಂಮಂಗಳಂ ॥ ೧೫ ॥

ಗದ್ಯಂ॥ ಇದುಸಮಸ್ತಸುರಾಸುರಸ್ತೋಮವಿಸ್ತಾರಮಸ್ತಕನ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಪುಟಗಭಸ್ತಿ ಪ್ರಶಸ್ತ ಫಾಲಫಲಕತಿಲಕಿತಕಸ್ತೂರಿಕಸ್ತೋಮಕವಿಸ್ತರಿತವಿಕ್ರಮಚಕ್ರಪಾಣಿಪಾದಪದ್ಮಪರಾಗಪಾಂಸು ಪಟಲಪತಿತಾಕಲಿತ ಸುವರ್ಣರಚನಾ ವಿಶೇಷಚಂಚಚ್ಚಂಚರೀಕಾಯಮಾನ ; ಮಾರಮಣಚರಣಸರಸಿರುಹಕಿಂಜಲ್ಕಮಿಳಿತಪಾಳಿಗಾಪ್ರವತೀರ್ಥಾಸ್ವಾದನಮಹಿಮಾವಿರ್ಭೂತಕವಿತಾನಿಸರ್ಗಮಾನಸ ಶ್ರೀವೇಂಕಟರಾಯವಿರಚಿತಮಪ್ಪಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯದೊಳ್ ಷೋಡಶಾಶ್ವಾಸಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ;

ಚಂದ್ರಹಾಸಾಭ್ಯುದಯಂ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಂ